

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مایه‌په‌ری دهزگای موکریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۱)

برایانی کارامازۆف

(۱)

فیۆدۆر داستایینسکی

وه رگیترانی
ئه مین گه ردیگلانی

ناوەرۆك

- ۱ Error! Bookmark not defined. پيشهكى وەرگىر
۴ رۆژژمىرى ژيان و بەرھەمى فيۆدور دوستويۆفسكى
۱۰ لە نووسەرەوھە

(بەرگى يەكەم)

بەندى يەكەم

- ۱۳ كتيبي يەكەم: سەربردەى بنەمالە
۵۵ كتيبي دووھەم: كۆبوونەوھەيەكى بىئاكام
۱۵۱ كتيبي سىھەم: ھەوھسبازان

بەندى دووھەم

- ۲۶۷ كتيبي چوارەم: زامى تەشەناکردوو
۳۵۱ كتيبي پىنجەم: دژ و ھاوړا
۴۶۷ كتيبي شەشەم: راھىبى پووسى

بەندى سىھەم

- ۵۴۱ كتيبي ھوتەم: ئاليووشا

دەزگای توڭژىنەوھە و بلاوکردنەوھەى موکرىانى

● برايانى کارامازوف (۱)

● نووسىنى: فيۆدور داستاييۆفسكى

● وەرگىرپانى: ئەمىن گەردىگلانى

● نەخشەسازى ناوھە: گوران جەمال رواندى

● بەرگ: ئاسۆ مامزادە

● پىتچىن: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپى يەكەم: ۲۰۰۷

● تىراز: ۱۵۰۰

● چاپخانى: چاپخانى خانى (دھۆك)

زنجىرەى كتيپ (۲۶۶)

ھەموو مافىكى بۆ دەزگای موکرىانى پارىزراوھ

مالپە: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

لامهوه زۆر گرینگ و بهنرخه، چونکه بهشیکى زۆر گهوره له پۆحى خۆم لهویدا گونجاندوه.

منیش دواى خویندنهوهى ئەو پۆمانه مەزن و فەلسەفى و پەوانناسى و کۆمه‌لناسییه و له سەریهک ژيانناسییه، بریارمدا وه‌ریگێرمه‌وه. دواى بیر کردنه‌وه و خۆه‌لکوشین و زۆره‌بانى له‌گه‌ل هه‌ست و توانایى خۆم، قۆلم لى هه‌لمالى و ده‌ستمکرد به وه‌رگێرانى.

پیشتر وه‌رگێرانه‌که‌ى "رامینى موسته‌قیم"م خویندبووه و به‌راستى شوینى له سەر پۆح و هه‌ستم دانابوو. هه‌ر ئەو کاته له دلى خۆمدا گۆتم بریا وه‌رگێردرایه‌ته سەر زمانى کوردى و خوینهرى کوردیش چێژى له‌و پۆمانه گرینگ و هونه‌راوییه وه‌رگرتایه. به‌لام ئەو کات به بیریشمدا نه‌دههات خۆم وه‌ریگێرمه‌وه. چه‌ند سال دواتر وه‌رگێرانه‌که‌ى "موشفیقى هه‌مه‌دانى"شم خویندوه‌وه و ئەوه‌نده‌ى دیکه خولیاى ئەو پۆمانه بووم، به‌لام هه‌رچه‌ندى بیرم لیده‌کرده‌وه، نه‌مه‌زانى چۆن خۆ له قه‌ره‌ى دەم و وه‌ریگێرمه‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه: ئەوه گریمان وه‌رم‌گێرایه‌وه، چۆنى چاپکه‌م؟ چاپى پۆمانىکى دووبه‌رگى و گه‌وره‌ى ئاوا کوا له توانایى مندايه و ده‌زمانى هه‌یچ که‌سیک و هه‌یچ چاپخانه‌یه‌ک له پۆژه‌ه‌لاتى کوردستان خه‌رجى مالییه‌که‌ى وه‌ئه‌ستۆ ناگرى. بۆیه له بریاره‌که‌م پاشگه‌ز ده‌بوومه‌وه و دل‌سارد و هیوابراو، ناچار ده‌بوو ئەو تاسه و ئاواته له ناخى خۆمدا بنیژم.

به‌لامم خوا ده‌رووى پووناکی بۆ کردمه‌وه و ترووسکه‌ى هیوا له باشوورى کوردستانه‌وه به‌ره‌و پۆحم داڕژا و هیوابارانى کردم. ئاگادار کرام که "ده‌زگای تووژینه‌وه و بلاو کردنه‌وه‌ى موکوریانى" له هه‌ولێرى دێرین، گرینگیه‌کى ته‌واو به‌و به‌ره‌مانه هدا و چاپیده‌کا. بۆیه وه‌رگێرانه‌که‌ى "عینايه‌تى شه‌کییاپوور"یشم خویندوه‌وه، به‌لام ئەو زۆر شوینى پۆمانه‌که‌ى هه‌له‌په‌رتاوتبوو. پاشان وه‌رگێرانه‌که‌ى "سالج حوسینى"م خویندوه‌وه و وه‌ک سه‌رچاوه‌ى وه‌رگێرانه‌که‌ دامن و پیموایه له هه‌ر سى وه‌رگێرانه‌که‌ى دیکه به‌هه‌زتر و ئەمانه‌تدارتره. هه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ى وتاره به‌ناوبانگه‌که‌ى

پیشه‌کى وه‌رگێر

که‌ى ده‌کا شه‌رح و به‌یانایى پموزى ده‌ردى دل رووپه‌شى هه‌روه‌ک ده‌وات و دووزبانى وه‌ک قه‌له‌م

"نالى"

دۆستۆیۆفسکى نووسه‌ر و خولقینه‌رى چه‌ند پۆمانى به‌رز و به‌ناوبانگه و یه‌کى له‌و نووسه‌ره دیار و جیهانیانه‌یه که به‌ره‌مى به زۆربه‌ى زمانه زیندوووه‌کانى جیهان وه‌رگێردراونه‌ته‌وه.

دۆستۆیۆفسکى له مانگى ژوئه‌نى سالى ۱۸۷۸ ده‌ست ده‌کا به نووسینى پۆمانى "برایانى کارامازوف" نزیکه‌ى دوو مانگ به‌ر له‌ مردنى، واته ئۆکتۆبرى ۱۸۸۰ ته‌واوى ده‌کات.

ئەم پۆمانه‌ى بریایانى کارامازوف له چاو هه‌موو به‌ره‌مه‌کانى دیکه‌ى نووسه‌ر، خاوه‌نى جیاوازییه‌کى تاییه‌ته و به پێى گه‌له‌یه‌کى وردبینانه و داڕشتنىکى ئاگادارانه نووسیویه‌تى. خوینهر هه‌ر ئەوه‌نده چاویک به پێرستى به‌ند و به‌شه‌کانى ئەو پۆمانه‌دا بخشینى، بۆى ده‌رده‌که‌وى دۆستۆیۆفسکى چه‌نده‌ى گرینگى به زنجیره‌ى پووداوه‌کان داوه و چه‌نده ئاگادارانه پیکه‌وه‌ى گری داو و تیکى هه‌لکیشاوان.

دۆستۆیۆفسکى له ۲۱ى سێپتامبرى ۱۸۸۰ نامه‌یه‌ک بۆ شاعیر و په‌خنه‌گرى ئیسلاو، ئیوان ئاکساکوف ده‌نووسى و له‌و نامه‌یه‌دا ده‌لى: "بروام بى بکه زۆر سه‌رقالم و ته‌نانه‌ت فریای سه‌ر خوراندن ناکه‌وم. شه‌و و پۆژ خه‌ریکم و ده‌مه‌هوى پۆمانى بریایانى کارامازوف ته‌واو که‌م. سه‌رله‌به‌رى چیرۆکه‌که له زه‌ینى خۆمدا دینم و ده‌به‌م و هه‌له‌ده‌سه‌نگینم. ئەو به‌ره‌مه‌ به

"سۆمەرئىست موام" له سەر برايانى كارامازوف كه له كتيبي "سه بارهت به پومان و كورته چيروك" دايه زياترى له گهله دۆستويۇفسكى و به رهه مه كانى ئاشنا كردم.

شياوى باسه هيچ كام له و چوار وهرگيرانه بۆ سەر زمانى فارسى له زمانى سهرهكى، واته روسييه وه نه كراون و هه موويان له ئينگليزييه وه وهرانگيراوه ته وه. به لام به و حاله شه وه شيرينى و جوانكارى و ورده كارى دۆستويۇفسكى هه روا بهرچاوه، به لام دووريش نيه زور له جوانى و ورده كارىيه كانى له قه له م كه وتبى.

من بۆ وهرگيرانى ئه و شاكاره جيهانييه ئه گهرچى وهرگيرانه كهى "سالخ حوسينى" م كرده بنه ما، به لام له زور شويندا كه لكم له وهرگيرانى "موشفيق هه مه دانى" و "رامينى موسسته قيم" يش وهرگرتووه. هيوادارم توانييم وهرگيريكى ئه مانه تدار بم و ئه گهر چه وتى و لارى بوونيكيش له كاره كه مدا بو، خاوهن رايان به گهره يى خويان بمبوورن و هه له و په له م بۆ راست بكه نه وه.

له كوتاييدا زور سپاسى بنه مالهى شاسه نه م (مه مه ده ئه مين، ره حيم و مريم) ده كه م كه بۆ پيچيني ئه م كتيبه هه وليكى زور يان داوه.

"وهرگيرى كوردى"

رۆژمىرى زيان و به رهه مه فىؤدور دۆستويۇفسكى

۱۸۲۱: ۳۰ ئۆكتوبر فىؤدور ميخائيلوويچ دۆستويۇفسكى له مۆسكو له دايك بووه. باوكى ئاندرؤيويچ، پزىشكى ئه رته ش بوو.

۱۸۳۸-۱۸۳۳: دۆستويۇفسكى له قوتابخانهى شه وانه پوژى تيكه لاو ده ست ده كا به خويندن.

۱۸۳۷: مانگى مهى فىؤدور دۆستويۇفسكى و برا گه وره كهى ميخائيل ده چنه سين پترزبورگ. هه ر له پايزى ئه و ساله دا دۆستويۇفسكى له يانهى ئاماده يى قوتابخانهى شه وانه پوژى بۆ كاپيتانى كوستوماروف وهره گيرى. ۱۸۳۸: مانگى ئووت. دۆستويۇفسكى خويندى كوليچى ئه فسه ران ته واو ده كات و ده بيته كاديرى ئه نازيارى ئه رته ش.

۱۸۴۴: كتيبي «ئوژنى گراند» ي بالزاك وهره گيريه وه.

۱۸۴۵: مانگى مهى دۆستويۇفسكى رومانى (ليقه و ماوان) ته واو ده كا. له لايه ن نيكراسوف و بليسينيكويه ده ناسرى. پايزى ئه و ساله دۆستويۇفسكى بۆ كورپى بليسينكى ريگاي ده كريتته وه.

۱۸۴۶: ژانوييه له پيتربورگسكى ئيسبورنيك (جونگ پيترزبورگ) دا وتاريكى نيكراسوف سه بارهت به تايبه تمه ندييه كانى رومانى (ليقه و ماوان) بلاو ده بيتته وه.

فيورييه ئه و ساله كورته چيروكى «مروفي دوو روو» بلاو ده كاته وه. ئۆكتوبرى ئه و ساله كورته چيروكى «كاكى پووخارچين» بلاو ده كاته وه. ۱۸۴۷: له سه ره تاي سالدا. دۆستويۇفسكى له كورپى بليسينكى ديتته ده رى و له وان دووره په ريز ده بى. ئاوريل و جوولاي ئه و ساله چوار چيروكى دۆستويۇفسكى له گوڤارى «پيترزبورگ كرونكل» به شى هه واله كانى پيترزبورگدا چاپ ده كرين.

به هاری ئه و ساله له گه له کومه له ی پیتراشفسکی (میخائیل پیتراشفسکی که یه کئ له شورشگێرانی سووسیال دیموکراتی پرووسی سهدی نۆزده بوو) کهین و بهینی پهیدا کرد.

له ماوهی نیوان ئۆکتوبر تا نوامبردا رۆمانی «ژنی خاوهنمالی» بلاو کردوه.

۱۸۴۸: مانگی دیسامبر، کتییی «شهوه سپیهکان» ی بلاو کردوه.

۱۸۴۹: «نیتۆچۆ کانزاوانوا» چاپ دهکا.

۲۳ی ئاوریل، دۆستویۆفسکی وهک ئه ندامی گرووسی پیتراشفسکی قۆلبهست دهکری. له ۲۹ی ئاوریل ههتا ۱۶ی نوامبر- دادگایی کردنی پیتراشفسکی و دارودهسته کهی دریزه ی دهبی. تاوانبارانی سه رهکی که دۆستویۆفسکی یه کئ له وان بوو، به ئیعدام مه حکوم ده کرین.

۲۲ی دیسامبری ئه و ساله حوکمه که یان له گۆره پانی سمینووسکی ده خویندریته وه و هه موو شتیک ئاماده ده کری بۆ گولله باران کردنیان. هه ر بۆیه ته نیا فه رمانیکی ئه رته ش ده یتوانی ژیانیا ن بێنیه کوتایی. به لام له دوایی ن ساتدا تاوانباران پله یه ک له حوکمه که یان بۆ داده شکی و گولله باران نا کرین.

۲۴ی دیسامبر «نیوه شه و» تاوانباران که دۆستویۆفسکی له گه له ئه وان ده بی، به زنجیر و سنده وه دیانه ن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا.

۲۸۵۰: ۲۳ی ژانویه دۆستویۆفسکی راده گویزن بۆ به ندیخانه ی «ئه مسه ک».

۱۸۴۵- ۱۸۵۰ مانگی فیورییه دوا ی ته واو کردنی ماوه ی حوکمه مه ی وه ک سه ربازی سیفر له گوردانی هه وته می پیاده نیزام له «سمی پالاتینسک» ده سته سه ر ده کری.

۱۸۵۹ هه تا ۱۸۵۴: خه ریکی خزمه تی سه ربازی ده بی.

۱۸۵۶: مانگی مارس داوا ی لیبوردنی لی ده کری. مانگی ئۆکتوبر پله ی ملازمی له ئه رته شدا پی ده درئ.

۱۸۵۷: مانگی فیورییه له گه له ماریا دیمیتریۆ نایسایووا، که بیوه ژنیکی شوخ و کۆنه ژنی کارمه ندیکی گو مرک بوو زه ماوه ند ده کا. زه ماوه نده که یان له شاری کوزنتسک به ریوه ده چی.

۱۸۵۹: مانگی مارس. دۆستویۆفسکی واز له ریزه کانی ئه رته ش دینی. دیته ده ری. هه ر له و مانگه دا چیرۆکی «خه ونی مامه گیان» بلاو ده کاته وه. مانگی نوامبر و دیسامبر، «گوندی ئیپیتانچیکۆ و دانیشتوانی» بلاو ده کاته وه. مانگی جوولای ئه و ساله دۆستویۆفسکی ده چی بۆ «تور» که پایز و زستان له وی تیپه ر بکا. نیوه ی دووه می دیسامبر ده چی بۆ سین پیترزبورگ.

۱۸۶۰: مانگی سپتامبر له رۆژنامه ی روسکی میر (دنیای پرووسی) به شی یه که می «مالی مردووه کان» چاپ و بلاو ده کاته وه.

۱۸۶۰: یه که م کومه له به ره مه ی دۆستویۆفسکی له دوو به رگدا له شاری مۆسکو چاپ ده کری.

۱۸۶۱: مانگی ژانویه. یه که م ژماره ی «وه ریما» (زه مه ن) به هاوکاریی «میخائیل» ی برای به چاپ ده گه یینی. هه ر له و گۆفاره دا به شی یه که می چیرۆکی «ره نجاوه کان» بلاو ده کاته وه.

۱۹۶۲- ۱۸۶۱: گۆفاری زه مه ن مالی مردووه کان چاپ ده کا. مانگی مه ی نامیلکه ی سیاسی زایکینۆسکی به ناوی «پرووسیای جوان» بلاو ده کاته وه. له پیوه ندی له گه له ئه و به ره مه دا دۆستویۆفسکی ده چیته سه ردانی چیرنیشیۆسکی.

مانگی ژوئه ن: دۆستویۆفسکی ده چی بۆ هه نده ران و له گه له هه رزین و باکونین ئاشنا ده بی.

۱۸۶۳: مانگی فیورییه مارس یادداشته کانی زستانی سه باره ت به بیر و باوه ری هاوینی به چاپ گه یاند. مانگی مه ی گۆفاری «زه مه ن» داده خری. مانگی ئووت - ئوکتوبر دۆستویۆفسکی ئه و چه ند مانگه له هه نده ران تیپه ر ده کات.

۱۸۶۴: مانگی ژانویه میخائیل دوستویۆفسکی ئىجازەنامەى چاپى گۆڧارى «ئەپووك» (دەوران) وەردەگرى. ھەتا بتوانى زىانى ئابونەى گۆڧارى (زەمەن) قەرەبوو بىكاتەوہ. مانگی مارس. يەكەم ژمارەى گۆڧارى «ئەپووك» كە بەشى يەكەمى «يادداشتە نەپتییەكانى» تىدا بوو بلاوكرايەوہ. مانگی ئاورىل ماریا دىمىترىونا دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات. مانگی جولای ئەو سالە میخائیلی براشى دەمرى.

۱۸۶۵: «تیمساح» و «پرووداى نائاسايى» بلاو دەكاتەوہ. مانگی ژوئەن گۆڧارى ئەپووكیش دادەخرى. جولای و ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بۆ جارى دووہەم بەرەو ھەندەران وەرئى دەكەوى.

۱۸۶۶: پۆمانى «جىنايات و مكافات» بلاو دەكریتەوہ. ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بەرھەمىكى تازە بە ناوى «قومارباز» بە كچە خىرانووس (ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا دەنوسىتەوہ. فىورىيەى ئەو مانگە لەگەل ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا زەماوہند دەكا.

۱۸۶۷: ئاورىل ھەتا ژوئەن سەردانى شارى دىرسىدن و بادن و بازل و ژنىو و ميلان و فلۇرانس دەكات.

۱۸۶۸: پۆمانى «گەمژە» چاپ دەكات.

۱۸۷۰: كورته چىرۆكى «مىردى ئەبەدى» بلاودەكاتەوہ.

۱۸۷۱: مانگی جولای. دوستویۆفسكى دەگەرپتەوہ بۆ شارى سىنپترزبورگ. دەستدەكا بە نووسىنى «بەسوخرە گىراوہكان» و ئەو پۆمانە لە سالى ۱۸۷۲دا تەواو دەكا.

۱۸۷۲: ھاوینەكەى لە «ئىستار يارووسا» تىپەر دەكا. پاشان ھەر ئەوى دەبىتە شوینى ھاوینە بوى.

۱۸۷۳: دەبىتە سەرنووسەرى ھەوتەنامەى «گراز ھىدانىن» (شارۆمەند).

كۆمەلە وتارەكانى لە ژىر ناوى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) لەودا چاپ دەكا.

۱۸۷۴: مانگی مارس دوستویۆفسكى واز لە سەرنووسەرى گۆڧارى شارۆمەند دىنى.

۱۸۷۵: مانگی ژانویه پۆمانى (لاوى ناکام) دەنوسى.

۱۸۷۶: «بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك» دەگاتە چاپى دووہەم. بەلام ئەمجارە بە شىوہى گۆڧارىكى سەربەخۆ ھەر بەو ناوہوہ. لە ژمارەى مانگی سىتامىردا لە گۆڧارى ناوبراودا كورته چىرۆكى «خاكەراو لەخۆبردوو» چاپ دەكا.

۱۸۷۷: مانگی دىسامبر بۆ ئەندامىتى ئەكادىمىيى زانست (لە بەشى زمان و ئەدەبىياتى پووس) ھەلدەبژىردى.

۱۸۸۰ - ۱۸۷۹: برايانى كارامازوف چاپ و بلاو دەكاتەوہ.

۱۸۸۰: مانگی مەى - ژوئەن لە رىپورەسمى پەردە ھەلگرتن لە سەر كوتەلى پووشكىن لە مۆسكۆ بەشدارى دەكا و وتارىكى گرینگ و مېژووى دەخوینتەوہ. ھەر لەو رىپورەسمەدا دوستویۆفسكى دوو جار شىعەرە بەناوبانگەكەى پووشكىن «مزگىنىدەر» دەخوینتەوہ. ۸ى ژوئەنى ئەوسالە دوستویۆفسكى لە دووہەمىن كۆبوونەوہى ئەنجومەنى ئەدەبىي پووسىادا سەبارەت بە پووشكىن مژوليايش دەكا.

۱۸۸۱: لە سەرەتای مانگی ژانویەدا دوستویۆفسكى لىكۆلینەوہ لە سەر يەكەم ژومارەى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) كە داگرى راڧە و شىكارىي ئەو لەو سالەدا بوو كارى كرد. ۲۸ى ژانویە (۹ى فىورىيە) فىودور مىخائىلووىچ دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات.

لە نووسەرەوه

ئەگەر بمههوي بيمه سەر باسى پالەوانى رۆمانەكەم، ئالكسى فيودورويچ كارامازوف، تا رادەيەك دەستم لە گۆزەدا دەمىنى. بە و اتايە، هەرچەندە ئالكسى فيودورويچ وەك پالەوان دەستنيشان دەكەم، بەلام دەزانم ئەو لە هېچ بارىكەوه مرقىكى مەزن نىيە. هەر بۆيە ناچارم پرسىارگەلىكى لەم شىوہيە پيشبىنى بكەم: «جەنابى ئالكسى فيودورويچ كارامازوف لەبەر چ خووخدەيەكى بەرچا وەك پالەوان هەلبژاردووه؟ چ كارىكى باش و شياوى كردووه؟ لە لاي كى و بەچى ناوبانگى دەرکردووه؟ بۆچى منى خوینەر كاتى خۆم بەلای ئەو و چۆنئىيەتئى ژيانئىيەوه بەفیرۆ بدەم؟» پرسىارى ئاخەر لە هەموويان گرینگترە، چونكە ولامىكم جگە لەوہ نىيە كە «رەنگە هەر لە رىگەى رۆمانەكەوه بەوہ بگەى.» دەى ئەوہ گریمان رۆمانەكەت خویندەوه و پىئى نەگەيشتى، كەوايە لە سەر ئەو باوهرە نابی كە ئالكسى فيودورويچ خووخدەيەكى بەرچاوى هەيە. بۆيە ئەوہ دەلیم چونكە لەبەر تالى رۆوداوهكە پيشبىنى دەكەم، ئەو لە لاي من خووخدەيەكى بەرچاوى هەيە. بەلام زۆر بە گومانم لەوہى كە بلىئى بتوانم ئەو شتە بە خوینەر بسەلمىنم يان نا. راستىيەكەى ئەوہيە، ئەگەر ئىجازە بفەرموون، ئەو پالەوانى يەكەمى رۆمانەكەيە. بەلام بە شىوہيەكى لىل و ناديار. هەر بەراستيش لەم سەردەمەى ئىمەدا چاوهروانى رۆون و ئاشكرا لە مرقگەلى سەير و سەمەرە دەكرى. بە دلنئاييەوه دەتوانم بلىم شتىك هەتا رادەيەك ديار و بەرچاوه: ئەم مرققە، مرققىكى سەير و تەنانەت لە كەس نەچوو، بەلام سەير و سەمەرەيى و لە كەس نەچوونى بە جىئى ئەوہى سەر بە خىر و بىر بى، بنۆسى گرفت و چەرمەسەرييە. بە تايبەت لەو جىئەدا كە هەموو دەيانههوي شتە چكۆلەكان لە سەر يەك هەلچن و لە شىواوييەكى گشتيدا بە مانايەكى

پيشكەشه به:

ئانا گريگوريونا دوستويوفسكى

«ئامىن، ئامىن، بە ئىوہ دەلیم ئەگەر دەنكە گەنم بكەويئە زەوى و نەمرى، بە تەنيا دەمىنئىتەوه بەلام ئەگەر بمرى، بەرھەمى زۆر دەبى.»

(ئىنجىلى يوحەننا، بەشى دوازدههەم، ئايەتى بيست و چوار)

سهرهکی و هاوړایی بگن. له زور لایه نه وه مروقی جیاواز و له کهس نه چوو له باز نه ی شته ورده کاند دهخولیته وه، یانی بوونه وهریکي جیاوازه. وانیه؟ چاکه، نه گهر له گهل رای ئاخردای و به راستی دهزانی، له ولامدا بلئی «وانیه» نه وسا من، له سهر ئیزنی ئیوه سه بارهت به گرنگایه تی پالنه وانی رومانه کهم، ئالکسی فیودورویچ، له وانه یه زور دلگه رمتر بم. چونکه وانیه که مروقی جیاواز و له کهس نه چوو هه میسه له جه غزی شته ورده کان و شته سهره کییه کان به دور بی. به لکو به پیچه وانه، به دلنیا ییه وه دلیم مروقی وانی کاکلی سهره کیی له ناخ و پواله تی خویدا هه لگرتووه. ئیتر مروقی هاو زه مانی مه علوم نییه بو به شیوه ی کاتی لئی دابراون، وهک نه وه ی له چنگ گیزه لکو که یه کدا بن.

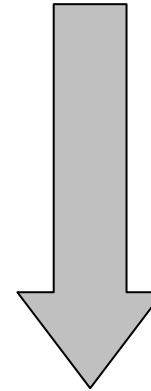
له گهل نه وشدا نه گهر گيروگرفتی دیکه نه بوايه خوّم له گیزاوی نه م باسه بی پیژ و قهلبه نه دهخست، زور ساده و به بی پیشه کی ده مگوت «نه گهر پتیا ن خوش بی ده خویننه وه.» گيرو گرفتیش نه وه یه دوو رومانم هه یه و سهر برده یه ک. رومانى سهره کی رومانى دووه مه. چونکه کرداری پالنه وان له م زه مانه دایه، یانی ئیستا. پروداوه کانی رومانى یه که م سیزده سال له مه و بهر قه و ماوه. رهنکه نه توانین بلین رومانیشه. به لکو ساتیکه له ساته کانی ژیانى پالنه وانیک له سهرده می لایه تیدا. به لام به بی نه م رومانه ی یه که م هیچم پیناکرئ، چونکه زور به ی پروداوه کانی رومانى دووه م به بی رومانى یه که م هیچ واتایه کیان نییه. به لام به و پییه دژواری سهره کی له وهش که هه یه ئالوزتر ده بی: نه گهر من، یانی که سی ژیان نامه نووس، تی بگم که ته نانهت رومانیکم بو پالنه وانیکى ئاوا پر شوورده یی و چرووک زایه ده بی، چوّن به دوو رومانه وه خوّم درده خه م و چوّن له روانگه ی خوّم وه نه و نه ترسی و پرو هه لمالدراوییه به یان که م و بینوینم؟

چونکه هیچ رینگه چاره یه کم بو پهیدا نابی، دیمه سهر نه وه ی به بی هیچ چاره سهریک به سهریدا تیپه رم. هه لبهت، خوینه رى وریا زور زوو تیده گا که هه ر له سهره تاوه ده مویست به و ئاکامه بگم و نه ویش له گهل من به هوی

فهوتانى کات و وشه ی بی کاکل رقی هه لده ستی. له وه لامى نه م و ته یه دا به پانه وه ده لیم وشه گه لی بی کاکل و کاتی گرانبا ییم سهره تا له رووی نه ده ب و حه یا و دووه م له بهر وریایى خه ریک بوو زایه ده کرد. له وانه شه بلئی «له گهل نه وه شدا، نه و له پیشدا ئاگاداری کردووینه ته وه.» له راستیدا خو شحالم که رومانه که به دوو شیوه گیزانه وه دابه شبووه. «به یه کییه تییه کی گشتی و پیویسته وه.» دواى ئاشنا بوون له گهل یه که م رومان، خوینه ر نه و کاته بریار دها که خویندنه وه ی رومانى دووه م با یی زه حمه ته که ی ده بی یان نا؟ هه لبهت هیچ کهس به لینی نه داوه که له دووه مین لاپه رده ی رومانى یه که م دا ده توانی کتیه که وه لانئ و به لایدا نه چیته وه. به لام نه و کاته خوینه ر گه لیکی دلوفان دینه گوړئ که سه داسه د به پیویستی ده زانن رومانه که تا کوتایى بخویننه وه، نه کا له نیو بژوانی بی لایه نانه یاندا تووشی هه له بین.

هه موو رهنه گرانی رووسیش، بو وینه ئاوان، له هه مبه ر نه و جوړه مروقانه دا به شیوه یه ک دلّم ئاو ده خواته وه. له گهل بوونى ویزدان و وردبینی، ده توانم دیارییه کی زور باش و شیواویان پیشکه ش بگم، که هه ر له سهره تاى رومانه که وه ده ستی لی هه لگرن. هه موو پیشه کییه که ش هه ر نه مه یه. سه داسه دیش له سهر نه و باوه رم که زایه بووه. به لام چونکه نووسراوه و تومار کراوه، چاکتر وایه بمینیته وه. ئیستاش با بچینه سهر ده قى رومانه که.

به ندی یه کهم

کتیبی یه کهم
سه پردی بنه مائه

(۱)

فیوډور پاولوویچ کارامازوف

ئالکسی فیوډوروویچ کارامازوف سیئەمین کورپی فیوډور پاولوویچ کارامازوف یەکی لە خاوەن مەزراکانی شاری ئیمە - بوو. فیوډور پاولوویچ خاوەنی زەوی و زاریکی زۆر بوو و لە سەردەمی خۆیدا پیاویکی بە ناوبانگ بوو. هەر بۆیە هیشتاکەش یادی لە دلماندا زیندوو و ھۆیەکەشی مەرگە دلتەزین و پر لە رازەکەیتەتی کە سێزە ساڵ لەمەوبەر روویدا. کە لە شوینی خۆیدا بەخەست و خۆلی باسیدەکەم. ئیستا هەر ئەوەندە دەلیم کە ئەو مالیکە - کە تاقە رۆژیکیشی لە ملکەکە خۆیدا رانەبواردوو - مرقۆئیکی سەیر و سەمەرە بوو. بەلام ھاوچەشن و ھاو شیوەی مرقۆئەلیکی خویری و شەپانی بوو، لەگەڵ ئەوەشدا گەمژە وەک ئەو زۆرن. بەلام ئەو لەو جۆرە گەوجە پیاوانە بوو کە زۆریان ئاگا لە کاروباری خۆیان ھەبێ و خۆیان وا نیشان دەدەن کە چاو برسی نین. بۆ وینە فیوډور پاولوویچ لە ھێچەو دەستی پێکردبوو. زەوی و زارەکی لە ھی ھەموو کەس کەمتر بوو. لە سەر سفرە و خاوی خەلکی دادەنیشت و وەک قەرنو پێیانەو دەنوسا، کاتیکی کە مرد سەد ھەزار رۆبلی لە پاش بەجیما. لەگەڵ ئەوەشدا لەو شارەدا لەوی گەلحۆتر تیدا نەبوو. ئەو لەو دەوەشایەو گەمژەیی و ھەپۆلی نەبوو - زۆربەیی ئەو جۆرە مرقۆانە وریا و بەھۆشن - بەلکو جۆریک ساویلکەیی بوو. ئەوەش تاییبەندیی ولاتی باب و باپیرانی ئەو و بۆیە ئەویش یەکیک لە گەوجترین و گیلترین پیاوانی ناوچەکە بوو.

ئەو دوو جاری زەماوەند کردبوو و سنی کورپی ھەبوو. کورپە گەرەکی ناوی دیمیتری بوو لە ژنی یەکەمی بوو. دووانەکی دیکەش ئیوان و ئالکسی لە

ژنی دووھەمی بوون. ژنی یەکەمی ئادلایدا ئیوانا، کچی بنەمالەییەکی مامناوەندی و نەجیم بوو. بنەمالەیی میۆسۆف خاوەنی زەوی و زار بوون و زۆربەیی خەلک بەخیلی پێ دەبردن. بەلام ئەو کچە میراتگر و جوانکیە و وریا و چاوکراویە کە لە بەرەیی ئیستادا وینەیی زۆرە و لە بەرەیی پێشووشدا جاروبار وینەیی ئەو ھەلەکەوت، چون بوو شووی بەو پیاوێ خویری و پنجلە کرد، نازانم بلیم چی. کچیکی جوان و جھیل دەناسی کە زۆر خاوەن ھەست و دلناسک بوو، دواي چەند ساڵ دلداری کردن لەگەڵ پیاویک کە دەیتوانی زۆر بە سانایی زەماوەندی لەگەڵ بکا، بەلام کۆسپ و تەگەرەیی بە دەستی خۆی ساز کرد و لە شەویکی باران و لەنگیزەدا خۆی لە ھەلدیریکەو ھاویشتە نیو چۆمیکۆ قوولەو و خۆی کوشت. ئەوەش لەبەر ئەوەی بە ھەز و مگیزی خۆی بگا و وەک ئوفیلیا (گراوھەکی ھاملیت) ناوبانگ دەرکا. راستییەکەشی ئەگەر ئەو ھەلدیرە، یانی ئەو شوینەیی بۆ خۆ کوشتن ھەلبێژارد بوو ئەوەندە بەرز نەبواوە و چۆمەکەشی تەنک بواوە و رۆخەکەش دلگیر و شاعیرانە نەبواوە، لەوانەبوو ئەم خۆ کۆژییە روو نەدا. ئەم وتەیی پێچ و پەنای تیدا نییە و لەوانەییە لە دوو سنی بەرەیی پێشووماندا لە رووسیە رووداوی وا زۆر قەومایی. ھەر بۆیە کردەوێ ئادلایدا ئیوانا میۆسۆف بیگومان رەنگدانەوی بیرو و باوەری رۆژاویەکان بوو. دلناسکی و تۆرائیک بۆتە ھۆی ئەو زەماوەندە و ئەویش لە نەبوونی ئازادی زەینییەو سەرچاوە دەگرێ. رەنگە ویستییتی بە جۆریک سەرەخۆیی ژنانە بگا و پشت لە ھەموو داب و نەریت و مەزناوەتی بنەمالەکیان بکا. ئەوەشمان لەبیر نەچێ، رەنگە لە دنیای خەیلی خۆیدا بەو دلخۆش بووبێ کە فیوډور پاولوویچ، لەگەڵ ئەوەی پیاویکی دیزە و ھەپۆلە بەلام رووھەلمالدرای و لە بنەوہیری و گزیکاریی ئەو تاییبەتی سەردەمی پێشکەوتنە، بەلام لە راستیدا ھەنەکچیەکی بەدخوو بوو و ھیچی تر. چێژی ئەو زەماوەندەش بۆ ئادلایدا ئەو بوو کە رەدوو بکەوێ، بۆیە فریوی خواردبوو. ئەو کاتەش فیوډور پاولوویچ بە قازانجی بوو کە ئەو ھەلکەردویی و زەماوەندە بکا. چونکە زۆر پڕ ھەوہس و چاو برسی و تۆلان بوو، ویستوویەتی ھەرچۆنیکە داھاتوویەکی باش بۆخۆی مسۆگەر بکا. چی لەو خۆشترە کە خۆی بە بنەمالەییەکی نەجیمزادەو ھەلواسی و لەو رینگایەو

به مال و سامانیکى باش بگا. خوښه و یستى دوو سهرهش هر نه بوو. ئادلایدا ئیوانا نه گهرچى زور جوان و دلرفین بوو، به لام وهک بووک و زاوا هر نه دهچوون. نه وهش له ژيانى فیودور پاولوویچدا شتیکی دهگمهن بوو، که بوی هه لکه وتبوو. چونکه پیاویکی داوین ته ر بوو و ژنیک توزقالی رووی خوشی بو بنواند بایه ملی خوئی دهشکاند و دهکوته دواى. به لام له وه دهچوو ئادلایدا ته نیا ژنیک بی که له گهل چیژ و هه وهسی نه ودا سازگار نه بوو.

ئادلایدا هر زور زوو دواى ردهوو که وتنه که ی بوی دهرکهوت که هیچ ههستیکی جگه له سووکایه تی دهرهق به میرده که ی نییه. چونکه پیمان وابوو بنه ماله ی میوسوف خیرا جیازی کچه ردهوو که وتوو که یان ددهن و مهسلهت دهکن، بووک و زاوا ژیانیکى بی سهره و به ره و شیرئیویان دهست پیکرد و به ردهوام خه ریکى قره و هه را بوون. دهلین ئادلایدا ئیوانا زور له فیودور پاولوویچ نه جیمتر و قورساختر بووه. پاره ی جیازی کچه بیست و پینج هه زار رویل بووه و فیودور پاولوویچ دهستی به سهردا گرتوو و کچه چاوی پیی نه که وتوته وه. زوریشی هه ولدا بوو نه و زهوی و خانوبه ره نوقلییه ی شار که به شیک له جیازی کچه بوو، به ناوی خویه وه تاپو بکا. زوری پی داکیشا بوو و به جارئ کچه ی جارز کردبوو. به هه ره شه و گوره شه ژيانى لی کردبووه زهقنه موت. بویه کچه به ئاواته وه بوو رزگاری بیی له چنگی. منجرى و ته ماحی له راده به دهری هینده بی شهرمانه بوو پیاو بیزی لی هه لدهستا. به لام به وه چاکبوو بنه ماله ی ئادلایدا ئیوانا زوو پیمان زانی و دهروی ته ماحه که یان ئاخنی. هه موو خه لکی به گوره و چووکوه زانیویان که نه و ژن و میرده وهک مشک و پشيله وان و بیست و چوار سه عاته خه ریکى شهر و دهمه قالین. به لام وا هاتبوو که هه میشه فیودور پاولوویچ کوتانى ده خوارد، هویه که شه ی نه وه بوو ژنه زور ئاله تی و نه ترس و که م تاقهت بوو و به ژن و قه لافه تیشی زهلام و به خووه. له ئاکامدا پشت له هه موو شتیکی دهکا و له گهل قوتابییه کی مال به کول هه لده گیرئ و میتیای سن سالانه به سهر میرده که یدا به جیدیلئ. فیودور پاولوویچیش زور زوو ماله که ی دهکاته گازینو و دهسته دکا به مه ی نوشین و رابواردن. جار جاریش به هه موو شارهکانی پاریزگادا به سواری دهرؤیشت و باسی دلرهقی و جهفای ئادلایدا ئیوانای دهرکرد و دهرگیا. جاری

وابوو باسی شتی وای دهرکرد که هیچ پیاویک له رووی هه لناه نه ئاوا باسی ژيانى ژن و میزدايه تی خوئی بکا. له وه دهچوو ته نیا به وه دلئ ئاوا بخواته وه که خوئی مه زلووم و لیقه و ماو نیشانبندات و به سه رهاتهکانی خوئی به تام و چیژه وه بگيریته وه.

گالته چی پیمان دهگوت: «فیودور پاولوویچ، نیوچاوانه کهت هیناویه تی، ئاخ هر هه موو خه م و په ژاره یه وه زور شاد و خوشحال دیاری.» زور که سیش دهیانگوت له گیرانى دهری قه شمه رجارئ خوشحالی و نه گهر خوشت و نیشانده ده ی که ئاگات له و حال وبال له پیکه نیییهت نییه، بو نه وه یه که پیکه نییترى بکه ی. به لام که س نازانى رهنگه نه و کرده وه و ئاکاره شه به هوی ساویله که یییه وه بووی. ئاخری ژنه هه لگرا وه که ی دهرؤزیته وه. ژنه تیوه یان له شاری پترزبورگ دیتبوو. له گهل نه و ته له به به ره لاله یه چوته نه وئ و ژیانیکى ئازادانه و بی قهید و به ندی دهست پیکردوو. فیودور پاولوویچ کتوپر دیته سهر نه وه ی خوئی ته یار کا و بروا بو پترزبورگ. جا بوچی دهچوو، خوشی نه یده زانی. نه گهر غیره تی وه بهر خوئی بنایه به راستی دهچوو. به لام ئیستا که بریاری دابوو بچی، به هه قی خوئی دهرانى چهن پیکی دیکه بخواته وه و هیز و گورئیکى بیته وه بهر. هر له و کاته دا هه والئ مردنی ئادلایدا ئیوانا له پترزبورگ به بنه ماله ی میوسوف دهگا. هیندئ دهلین به شیوه یه کی کتوپر له قوربنیکدا به نه خوشی بلفه ته (تاعوون) مردوو. هیندیکیش دهلین له برسانا مردوو. فیودور پاولوویچ دهلین له و کاته دا که هه والئ مه رگی ژنه که ی پیگه یشتوو مه ست بووه. هه لدیته سهر شه قام و هاوار دهکا و دهست بو ئاسمان هه لده برئ: «خودایه گیان! ئیستا ئیزن بفرموو نه م به نده هه ژاره ت به دلئیکى بی خه م و نه رخنه یانه وه کوچی دواى بکا.» به لام دیسان برئ که س دهلین وهک مندالئیکى گچکه دهگیا، نه وه ندهش به سوزه وه دهگیا که زور که س دلئان بوئ دهرسووتا. له وانه یه هه ردوو لاش راست بکن. یانی بو رزگار بوونى خوئی شاد بووه و بو نه و ژنهش که بوته مایه ی رزگاری به دل گریاوه. زور سروشتیه، مرؤف، ته نانه ت تاوانباران زیاتر له وه ی که ئیمه بیرى لئنده که ینه وه ساویله و سایلوحن. ئیمهش هر واین.

(۲)

له ډېتک کوربه کوربه کمې رزکار دهبی

زور به سانایي دتهوانی بیهیته بهرچاوی خوت مروثیکی ئاوا ئه گهر بیهیته باوک، چ باوکیکی لیندردی و منداله کانی چون دعاملینتی. له باوکایه تیدا ریزه یهک دوور له و چاوه پروانییه نه بوو، که بوومان. ئه و کوربه ی که له ئادلایدا ئیوانا بووی، بهرله لای دهرک و کولانان دهکا، ئه ویش نهک له بهر داخ له دلای قین، به لکو به شیوه یه کی ئاسایی له بیر خوی بردبووه و دتگوت کوربی ههر نییه. له ولشه وه به فرمیسک هه لوهراندن و کورپووزانه وه عالمی وهره ز کردبوو و ماله که ی کردبووه زه لکاوای خراپه کاری. گریگوری که نوکه ریکی به وه فای بنه ماله که یان بوو، میتیای سی سالانه ی خستبووه ژیر بال و په ری خوی. ئه گهر گریگوری به و مندالوچکه به سته زمانه رانه گه یشتایه، که سیک نه بوو ته نانه ت جلوبه رگی لینگوری.

ته نانه ت خزم و که سانای دایکیشی له سه ره تاوه له بیریان بردبووه. ئاغای میوسوفی باوه گه وره شی، باوکی ئادلایدا ئیوانا، نه مابوو. ژنه که شی، دایه گه وره ی میتیا، چووبوو بو موسکو و زور نه خوش بوو. کچه کانیشی شوویان کردبوو. میتیا ماوه ی سالیک له مالی گریگوری پیر دهمینتیه وه و چاوه دیری لیندردی. ئه گهر باوکیشی وه بیری بکه وتایه ته وه. که ههر ناکری به یه کجاری له بیری بردبیته وه. ببیردایه بو ماله که ی خوی، لیتی ده بووه ملوزم و ژیانی پی تال ده کرد. تا ئه وه ی یه کی له ئاموزاکانی ئادلایدا ی خوالی خوشبوو، پیووتیر ئه لکساندر وویچ میوسوف له پاریس ده گه رپته وه. دواتر سالانیک زور له هه نده ران ده ژی. به لام ئه و کاته لای بووه و له نیو بنه ماله ی میوسوفدا به روشنیر و فه رهنگی خوو ناوبانگ دهرده کا، چونکه

هه نده ران گه راوه و پینه ختی ولاتانی دیوه. نزیک به کو تاییی ته مه نی ده بیته لیبرالیک که له ده یه ی چل و په نجادا بره وی هه بوو. له ده ورانی چالاکیی رامیارییدا ده بیته لیبرالیک هه ژده عه یاری سه رده می خوی و ئاو ناپالیوی، له پروسیه و له هه نده ران بو ی هه لکه وتوو، له نزیکه وه پرودوون^۱ و باکوونین^۲ بیینی و له گه لیان دانیشی. له سالانی کوتایی ته مه نیدا زور تامه زرو بوو سه باره ت به سی روت شورش فیورییه ی ۱۸۴۸ ی پاریس بدوی و گوتوویه تی خوم هینده ی نه مابوو له شه ری ساخلووه کاندایه شداری بکه م. یه کی له شیرینترین بیره وه رییه کانی سه رده می لاویشی ههر ئه وه بووه. ملکیکی سه ربه خوی بوو به هه زار ره عیه ته وه. ئه و ملکه به شکویه له نزیک شاره که ی ئیمه هه لکه وتبوو. له گه ل زه وی و زاری په رستگا به ناوبانگه که مان هاوسنور بوو. پیووتیر ئه لکساندر وویچ هیشتا پیی نه نابوووه ملکه که یه وه، ده ست ده کا به دوسییه سازکردن بو ماسی گرتن و دار برین له لیره وار. به باشی نازانم کامیان. له مه قامی شارومه ندی فه ره نه گیدا به ئه رکی خوی ده زانی له گه ل قه شه کان یه ککه وی. به بیستنی به سه ره اتی ئادلایدا ئیوانا، که وه بیری دی سه رده میک حه زی لیندرد، دوی ئه وه ش له ژیانی میتیا ناگادار دهبی و له گه ل ئه وه ی زوری رق له فیودور پاولوویچ بووه، له گه لی ئاشنا دهبی و پرو راست پیی ده لی که دهمه وی ئه و منداله په روه رده بکه م. ماوه یه ک دواتر ده یگوت کاتی ناوی میتیام هیئا، فیودور پاولوویچ تا ماوه یه ک چاوی تی بریم و ده تگوت نازانی باسی کامه مندال ده که م. له وه ده چوو به بیستنی ئه وه ی که مندالیکی له مال دایه توشی سه رسوورمان بووی.

له وانه یه ئه و باسه زیده ره ویشی تیدا کرابی، به لام زور له راست ده چی. به لام راستت ده وی، فیودور پاولوویچ هه موو ته مه نی خوی شه یدا ی ئه کته ری بووه و پیی خوش بووه له ناکاو ده ورکی چاوه روان نه کراو بگی ری. سه یر ئه وه یه جاری وایه بو ئه و کاره، جگه له وه ی هیچ ته مایه کی نه بووه، به

1- پی. جی. پرودوون (۱۸۶۵ - ۱۸۰۹) سوسیالیستی فه ره نسی
2- م. ا. باکوونین (۱۸۷۶ - ۱۸۱۴) ئانارشیشتی به ناوبانگی روسی

زهره دیشی ته او بووه. جا ئه و تاييه تمه ندييه ش له زور بهی مرقه كاندا هه يه. ته نانه ت مرقی زور وریا، به لام نهك وهكو فیودور پاولوویچ. پیووتیر ئه لكساندر وویچ دهسه لاتدارانه دیته پیشی و سه ره رشتی منداله كه وهئه ستو دهگری. میراتی دایكیشی كه زهوییهك و خانووبه رهیهك بووه، به فیودور پاولوویچ دهسپیرئ. میتیا دهچیته مالی مامی دایکی و ئه وان سه ره رشتی دهكهن. به لام چونكه پیووتیر ئه لكساندر وویچ ژن و مندالی نه بووه، دوی وهرگرتنی به هره و داها تی ملکه كانی به په له دهگه ریته وه بۆ پاریس، میتیاش دهسپیرئ به پووریکی له مۆسكو. ئه ویش دوی ئه وهی له پاریس به یه كجاری نیشته جی ده بی، كورهی له بیر دهچیته وه. به تاييه ت شوړشی فیوریه كه دیته پیشی وای كارتیده كا كه هه تا ئاخری ته مه نی له بیر ناچیته وه. پووری مۆسكو یی ده مرئ و میتیا به یه كی له كچه شوو كردو وه كانی دهسپیرن. پیماویه میتیا بۆ چورامین جار ماله كهی دهگوردرئ. له م باره وه له وه زیاتری له سه ر نارۆم. چونكه دواتر سه باره ت به كورپه نۆبه ره ی فیودور پاولوویچ زورم قسه بۆ گوتن پییه، ئیستا ده بی باسی شته بنه رته ییه كان بكه م سه باره ت به ئه و. كه به بی ئه وه چیرۆكه كه م دهستی پینه ده كرد.

سه ره تا ئه وه ش بلیم، ئه م «دیمتری فیودور پاولوویچ» ه له سی كورپی فیودور پاولوویچ ته نیا كورپك بوو كه له سه ر ئه و باوه ره بوو كه ملكی هه یه و ئه گه ر بگاته ته مه نی یاسایی له سه ر پیی خوی راده وه ستی. ده ورانی می ر مندالی و لاوی به دژواری راده بویرئ. قوتابخانه ی دوا ناوه ندی ته واو ده كا و دهچیته فیرگهی نیزامییه وه، پاشان ده چی بۆ قه ققازیا. پله ی دهچیته سه ری و له سه ر ئه وه ی دوئیل ده كا روتبه كه ی لیده ستینه وه. ماوه یهك هه ولده دا و روتبه وهرده گریته وه. ژیانکی بیسه ره و به ره دهگریته به ر و دهسته ده كا به هه له خه رجی. به ر له وه ی به ته مه نی یاسایی بگا، هیچ یارمه تی و پاره یه کی له لایه ن باوكییه وه پیناگا. كاتیکیش ده گاته ته مه نی یاسایی ده كه ویته ژیر قه رز و قۆله وه. ئه نجا بۆ پیراگه یشتنی ملکه كه ی دیته وه بۆ شاره كه ی ئیمه و ئه و كاته

باوكی ده بینی و دهیناسیته وه. به لام باوكی خوش ناوی و ماوه یه کی كه م له لای ده میتینه وه. زور له رویشتن په له ده كا و هه ر ئه وه نده ی پیده كری بری پاره وهرگری و سه باره ت به به ره م و داها تی ملکه كه ی له گه ل باوكی گرییه ستیک ئیمزا بكا. هه له به ت له دهستی نه ده ها ت بۆ داها ت و به ره مه ی ملکه كه ی سیاییه ك له باوكی بستینی. (كه بۆ باسكردن ده بی) ئه و كاته فیودور پاولوویچ بۆ هه وه لین جار دانی پیدانا كه (ئه وه ش بۆ باسكردن ده بی) رای میتیا سه باره ت به ملك و ماله كه ی رایه کی هه له یه. میتیا پییوابوو داراییه كه ی زور له وه زیاتره كه به رواله ت دیاره. هه ر بۆیه باوكی زوو كه وته بیرى دارشتنی پیلانیک بۆ ئه وه ی مال و ملکه كه ی له چنگ ده ره یینی. فیودور پاولوویچ دهیزانی كورپه كه ی گیزوولكه و هه له شه یه و له گه ل ئه وه شدا ئاله تی و كه م تا قه ت و هه له خه رجه. ئه گه ر به بی ماندوو بوون پاره ی و ده ده ست كه وی كه یفی ساز ده بی. هه ر بۆیه باوكه ریگای فیل دهگریته به ر و به یناوبه ین بری پاره ی بۆ ده نی رئ. له ئاكامدا دوی چوار سال كه میتیا كاسه ی سه بری پر ده بی و دهگه ریته وه بۆ شاره چكۆله كه ی ئیمه، تاكو حیسه به كانی له گه ل باوكی یه كلایی بكا ته وه، به واق وړمانه وه بۆی ده رده كه وی كه پاره ی ته واوی ملك و ماله كه ی به شیوه ی نه غد له باوكی وهرگرتوو و له وان ه یه پیشی قه رزدار بی. به و گرییه سته ی كه به ویستی خوی چهن سال له مه و به ر ئیمزای كردبوو، مافی به سه ر هیچ شتیكه وه نه ماوه و ناتوانی ناره زایه تیش ده ربیرئ. كورپه ی فه قیر هیوا بر او ده بی كه ده بینی باوكی ئاوا فیلی لیکردوو، وهك شیت و هاری لیدئ. له راستیدا هه ر ئه و كاره ده بیته هوی قه ومانی كاره ساتیک كه گیرانه وه ی ده بیته ده ستیكی رۆمانی یه كه م، یان چاكتر بلیم رواله تی ده ره کیی چیرۆكه كه داده ریژئ. به لام به رله وه ی بیمه سه ر رۆمانه كه كه به پیویستی ده زانم بریکیش سه باره ت به دوو كورپه كه ی دیکه ی فیودور پاولوویچ و بنه و بنه چه کیان بدویم.

زن هیتانی دووهم و ناوخیزانی دووهم

فیوډور پاولوویچ ماوهیهک دواى ئه وهى له چنگ میتیای چوار سالانه نه جاتی دهی، ژن دینیتته وه. زه ماوهندی دووهمی ههشت سال دهوام دینی. ئه و ژنه شی که ناوی سؤفیا ئیوانا بو، ژنیکی جوان و ژیکه له و جحیل بو و له پاریزگایه کی تره وه هینا بووی. یانی له وی کاریکی دهی و له گه له جوله که یهک ده چی. له گه له ئه وهی فیوډور پاولوویچ خه ریکی مهی نوشین و کاری ناپه سندن دهی، ساتیک له کو کردنه وهی مالی دنیا خافل نابی و له کاروباری بازرگانی و مال پیکه وه ناندا سه رکه وتوو دهی و بی ئه وهی تووشی دروونگی و بیره بیره بی کاروباری خوی به ریوه بردوو. سؤفیا ئیوانا کچی مجیوریکی گومناو بووه و هه ر له مندالییه وه هه تیو و بی که س بووه. له مالی بیوه ژنیکی دهوله مه ند ژیاوه که ژنی ژنیرال ورووخوف بووه، ئه و ژنه له گه له ئه وه دا که سایه چه ور و ده ست و دل باز بو، زوری هه ول بو بارهینانی سؤفیا دا و له راده به ده ریش ئازاری ده دا. من له هه موو شتیک ئاگادار نیم. ته نیا ئه وه نده م بیستوو که ئه و کچه هه ژاره ی هینده ئازار ده دا، به سته زمانه پوژیک خوی هه لده واسی که له چنگ ئه و ژیا نه تاله پزگاری بی، به لام ژنه فریای ده که وی و ناهیلی بخکی. سؤفیای ژیکه له که له جوانی و ئارامیدا وهک مه ری پیغه مبه ر و ابو له مالی ئه و ژنه حه سانه وهی نه بوو. وهک ده لین ئه و ژنه دلره ق و بی به زه بییش نه بوو، به لام له بهر بیکاری ئه وه نده ی پرته و بۆله کردوو و سؤفیای ئازار داوه.

فیوډور پاولوویچ ده چینه خوازینی. دواى ئه وهی له مه ر ئه وه وه پرسیار و راویژ ده که ن به زاویه تی قه بوولی نا که ن. به لام دیسان وهک ژن هینانی پیشووی، کچه ی به سته زمان و هه تیو هه لده فریوینی و هه لیده گری. شکی تیدانییه ئه گه ر کچه تۆزه ناسیاوییه کی سه باره ت به فیوډور پاولوویچ بووبوایه شووی پی نه ده کرد. به لام چونکه خه لکی شاریکی تر بووه، کچیکی شازده سالان چوزانی چ جو ره پیاویکه. جگه له وهی پی وابی له ئه شکه و تا بی چاکتره له وهی له مالی ئه و ژنه زالم و به پرته و بۆله یه دا بژی. هه ر بۆیه کچه له ده ست مار هه لدی و په نا بو ئاور ده با. به لام ئه مجاره یان ده که ویتته داوی پیاویکی دلره قه وه.

فیوډور پاولوویچ ئه مجاره ته نانه ت فلسیکی پینا بری. چونکه ژنه زوری رق هه لده ستی و به جاری له دین ده رده چی. هه چیان ناداتی به جیی خوی، تووک و نزا شیان لیده کا. به لام ئه مجاره فیوډور پاولوویچ چاوی له جیازی و شتی وا نه بوو. جوانی له راده به ده ری کچه و له ویش گرینگتر رواله تی پاک و مندالانه ی کچه هۆشی لیبیبوو. ئه وه ش بو پیاوی داوین ته ر و گه نده ل که تا ئیستا هه ر تۆلاز و چا و له وه رین بووه و وه دوا ی ئافره تی نه رمونول و ژیکه له که وتوو، وهک حه وت میشی له کونیکدا دوزیبیتته وه و ابوو. دواتر به پیکه نینیکی قیزه ونانه وه گوتوو یه «ئه و چاوه جوانانه وهک خه نه جهری ده بان جه رگی بریم.» ئه وه ش بو پیاویکی خویری و تۆلازی وهک ئه و جگه له هه وا و هه وه س هه یچ مانایه کی دیکه ی نییه. چونکه سؤفیا هه یچ جیازی و مالیکی نه بوو و به قسه ی خوی ئه وی له چنگ مه رگ پزگار کردبوو. پوژی ماره بران خوی ون ده کا و ته واوی داب و نه ریته کانی ژن هینان و ژن و میتردایه تی پایه مال ده کا. ئه و کاته سؤفیا هه سته ده کا که سووکایه تی پیکراوه، به لام له بهر شه رمه ونی و حه یابه خویی هه یچ نالی و ئه ویش به جاری شووی لی هه لده کی شتی. تا وای لیدی ژنانه ی به ستوکه و له ش فروش دینیتته مالی و له بهر چاوی ژنه که ی کایه و ده سبازیان له گه ل ده کا. با بیمه سه ر باسی گریگوری، نوکه ری ساویله و پیر و پیچه قین و ده مدریژی فیوډور

پاولوویچ؟ گریگوری چونکه نیوانیکی وای له گه ل خاتوونی پیشوو ئادلایدا ئیوانا نه بوو، لایه نگرایی له خاتوونی تازه ده کرد. جاری وابوو فیودور پاولوویچی سهرکونه ده کرد، که ئه وهش له نوکهری بنه ماله نه ده وه شایه وه. ته نانه ت جاریک هه موو باده و په رداخه کان پیکدا دها و ژنانی سه لیته له ماله که وه دهر دهنی. له ئاکامدا ئه و ژنه جوان و جحیل و نامراده، که له مندالییه وه ژیر چه پوکه و چاره رهش بووه تووشی ئه و نه خووشینه پیسه ده بی، که زیاتر ژنانی لادیی تووشی ده بن و ده لاین «جندوکه دهستی لئ وه شان دوون» جاری وابوو دواي گوشار و هیرشی ژانه سهر وهک شییت و هاری لیده هات و قسه ی ده په راند. به لام به و حاله شه وه دوو کوری له فیودور پاولوویچ بوو. ئیوان و ئالکسی. ئیوان سالی یه که می زه ماوه نده که یان له دایکبوو و ئالکسی سی سال دواتر کاتی دهمری ئالکسی چوار سالانه ده بی. ئه گه رچی زوریش جیی سهر سوورمانه، به لام له ته وای ماوه ی ته مه نیدا دایکی ههر له بیر بووه. هه لیه ت وهک خه ون. دواي مه رگی سوفا ئیوانا، ئالکسی و ئیوانیش وهک میتیای برا گه وره یان به سهر دئ و باوکه ته وای له بیر یان ده باته وه و ده چی به دواي که یف و نه هه نگی خویدا. ده که ونه ژیر چاوه دیری گریگوری و له ژووره که ی ئه ودا ده ژین. له و سهر و به نده دا ده بی که پیریژنه زالمه که ی وای دایکیانی بار هینابوو، ده یاندوزیته وه. پیریژنه هیشتا زیندوو بوو و ئه و هه شت ساله نه یوانییوو ئه و سووکایه تییه له بیر به ریته وه که دهره قی کرابوو. له ته وای ئه و ماوه یه دا خه ریکی په یدا کردنی شوینی ژیان و شیوه ی به ریوه چوونی سوفا بووه و به بیستنی هه والی نه خووشینه که ی و شوینی ناله باری ژیانی، دوو سی جار به ده نگی به رز به دهر و جیرانه کانی گوتوه «خودا شوکور، با وای لیئی. له بهر سپله یی، خودا ئا وای لی کرد.»

راست سی مانگ دواي مه رگی سوفا ئیوانا پیریژنه سهر و سه کوتی له شاره که ی ئیمه دهر ده که وئ و راست به ره و مالی فیودور پاولوویچ مل پیوه دهنی. نو سه عاتیک له شاره که ی ئیمه ده میتیته وه، به لام زور کاران جی به جی

دهکا. شه وئ فیودور پاولوویچ به مهستی دیته وه بو مالی. پیریژنه هه شت سال بوو چاوی پی نه که وتبوو. ده لاین له گه ل هاتنه ژووری دوو دانه شه قه زله ی باش له فیودور پاولوویچ دها. تووکه سهری ده گری و سی جار به حیسابی ده ی کوتی. دواي ئه وه به بی هیچ قسه یه که به ره و ژووره که ی گریگوری سهر پیوه دهنی و سو راخی دوو کوره که ده گری. له گه ل یه که م چاو پیکه وتن که به گیانی پیس و جل و به رگی چلکنه وه ده یانینی، چه پوکیکیش به سهری گریگوری دها و پاشان دهستی کوره کان ده گری و له گه ل خوی ده یانبا. ئه وان هه روهک خویان له پلاسیک ده پیچی و ده یان خاته نیو فایتوونه که وه و به ره و شاره که ی خوی وه ری ده که وئ. گریگوری وهک کو یله یه کی وه فادار چه پوکه که نو شی گیان دهکا و زمانی ناگه ری. کاتیکیش که پیریژن هه تا لای فایتوونه که به ری دهکا، ده ست به سینگه وه ده گری و به هه ستیکی گه رموگوره وه ده لی: «خودا جه زای به خیرتان بداته وه» پیریژنه هه روا که دهر ویشت و دوور ده که وته وه هه رای کردبوو «هه رچی ده یلیی بیلی گیله پیوا، ههر کاریک بکه ی تو ههر گه مژه و حه پولی.»

فیودور پاولوویچ کاتی بیر ده کاته وه ده بینی خراپیش نییه. منداله کانی له کو ل که وتوو. به شیوه یه کی فه رمیش ره زایه ت دها که منداله کانی لای ژنی ژینرال بن و به لاین دها خه رگی خویندنه که یان دابین بکا. باسی ئه و شه پلاخانه ش که خوار دبووی ههر جیه که ده چوو ده یگیرایه وه.

خودا وراستان دواي ئه وه پیریژنه دهمری. به لام له وه سیه تنامه که یدا بو هه رکام له کوره کان هه زار رۆبل میرات داده نی. «بو خه رگی خویندنیان به و شه رته ی وای دابه شکن به شی هه تا ته مه نی بیست و یهک سالیان بکا. چونکه بو ئه و جو ره مندالانه که م نییه هیچ، لیشیان سهر وزیاده. ئه گه ر خه لکی گوئ به مال و پارهی خویان نادهن و ده یفه وتینن که یفی خویانه و...» من خۆم وه سیه تنامه که م نه خویندو ته وه. به لام بیستوومه ده لاین زور سهری نووسیوه و ته نانه ت شیوه ی نووسیینه که شی جیی سهر سوورمان بووه. میراتگری سهره کی ئه و، یه فیم پتروویچ پولیانوف، سهرۆکی لیژنه ی ناوچه که

بووه. پیاویکی دروست و حیسابی دهبی. نامه‌یه‌ک بۆ فیؤدۆر پاولوویچ دهنووسی و تیده‌گا تاقه فلسیکی له چنگ دهرنایه بۆ خهرجی خویندنی مندالّه‌کانی (ئه‌گهرچی فیؤدۆر پاولوویچ قهت به شیوه‌ی راسته‌وخۆ له‌وه خۆی نه‌ده‌بوارد، به‌لام به شیوه‌یه‌کی‌که خوری پیگرتبوو له‌و باره‌وه گوئی خۆی لیده‌خه‌واند و له راستیدا جاری وابوو دلّی زۆر ناسک ده‌بووه.) ههر بۆیه ئه‌و مندالّه هه‌تیوانه سه‌رنجی راده‌کێشن و خۆشی ده‌وین، به تایبه‌ت کورپه‌چکۆله‌که‌یان ئالکسی، که ماوه‌یه‌کی زۆر وهک ئه‌ندامی‌کی بنه‌ماله‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌وان ده‌ژیا. داوا له‌ خوینه‌ری به‌رپز ده‌که‌م ههر له‌م سه‌ره‌تایه‌وه ئه‌و خاله‌ له‌به‌ر چاو بگرئ. به‌لام کورپه‌کان له‌به‌ر خویندن و بارهاتنیان، له‌ هه‌موو که‌س زیاتر چاکه‌ی یه‌فیم پتروویچ له‌ چاویاندا بوو، چونکه‌ مروّفیکی زۆر دل‌فراوان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو. ئه‌و دوو هه‌زار رۆبله‌ی دایکی که‌ بۆ خهرجی خویندنی ئه‌و مندالانه‌ی دانا بوو، ده‌ستی لینادا و کاتئ ده‌گه‌نه‌ ته‌مه‌نی یاسایی به‌هه‌ریان دیته‌ سه‌ر و ده‌بیته‌ دوو هینده. به‌ خهرجی خۆی پێیان ده‌خوینئ و لانیکه‌م یه‌کئ هه‌زار رۆبلیان بۆ خهرج ده‌کا. جاری ناچمه سه‌رباسی سه‌رده‌می میتر مندالی و لاویتییان و جگه‌ له‌ له‌ چهن رووداوی گرینگ که‌ پێویسته‌ ئاوړی لیبدریته‌وه. کورپه‌گه‌وره‌که‌یان ئیوان ههر ئه‌وه‌نده ده‌لیم خه‌مۆک و ئاگا له‌خۆ بووه و ئه‌گهرچی دوور له‌ شه‌رمی بارهاتوو. له‌ ته‌مه‌نی ده‌ سالاندا تیده‌گا له‌ مالی خۆیان ناژی و له‌ سه‌ر سفره‌ی خه‌لکیه‌ و خیری پیده‌که‌ن و به‌خیری خۆیان به‌خپوی ده‌که‌ن. باوکیشیان پیاویکه‌ بۆ ئه‌وه‌ نابئ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی؟ ته‌نانه‌ت دانیشن له‌گه‌لی مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه‌و... ئه‌و کورپه‌ زۆر زوو، ههر به‌مندالی (لانیکه‌م وا ده‌لین) زۆر زیره‌ک بووه و میشکیکی تایبه‌تی بووه بۆ فیروون و تیگه‌یشن. له‌ راستیدا نازانم بۆ، به‌لام کاتی‌ک ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی سی‌زده‌ سالی بنه‌ماله‌که‌ی یه‌فیم پتروویچ به‌جیدیلئ و ده‌چی بۆ قوتابخانه‌یه‌کی دوا ناوه‌ندی له‌ مۆسکو. له‌ مالی مامۆستایه‌کی به‌ ئه‌زموون و به‌ناوبانگ، که‌ دۆستی له‌میژینه‌ی یه‌فیم پتروویچ بووه، نیشته‌جئ ده‌بی. ئیوان دواتر به‌و ئاکامه‌ ده‌گا که‌ یه‌فیم

پتروویچ ئاشقی چاکه‌کاری بووه. چونکه‌ پئی‌وابوو کورپه‌ میشک و زه‌ینیکی به‌هه‌رداری هه‌یه و ده‌بی مامۆستایه‌کی به‌ ئه‌زموون و زانا په‌روه‌رده‌ی بکا. به‌لام ئیوان که‌ قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی ته‌واو ده‌کا و ده‌چیته‌ زانکۆ یه‌فیم پتروویچ و ئه‌و مامۆستایه‌ هیچکامیان نه‌ماون. چونکه‌ یه‌فیم پتروویچ فریا نه‌که‌وتبوو ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌ میراتی دایکی به‌ ئیوان و ئالکسی بړا بوو و به‌شی هه‌رکامیان له‌ هه‌زاره‌وه‌ بووبوووه‌ دوو هه‌زار رۆبل به‌ ده‌ستیان بگه‌یه‌نی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیستمی ئیداریی پروسیه‌ گیره‌وه‌کیشه‌ی زۆری به‌دواوه‌ بووه، وه‌رگرتنی ئه‌و پاره‌یه‌ وه‌دره‌نگ ده‌که‌وئ و ئیوان دوو سالی سه‌ره‌تای زانکۆ زۆر به‌ دژواری و ده‌سته‌نگی راده‌بوئ. شیایو باسه‌ ته‌نانه‌ت نامه‌یه‌کیشی بۆ باوکی نه‌نووسی داوای یارمه‌تی لیبکا. ره‌نگه‌ له‌به‌ر غوروور، یان رق و قین، یان ره‌نگه‌ دلّی خه‌به‌ری پیدایی که‌ باوکیکی وا قه‌ت یارمه‌تی نادا و رووشکاو ده‌بی. کورپه‌ هیوابړاو نابیت و کاریک په‌یدا ده‌کا. سه‌ره‌تا ده‌سته‌ده‌کا به‌وانه‌ گوتنه‌وه‌ به‌ نرخیکی هه‌رزان و پاشان به‌ نووسینی رووداوی کۆلان و شه‌قام له‌ رۆژنامه‌کاندا به‌ ناوی «شایه‌دی عه‌ینی» ده‌یانگوت ئه‌و نووسراوانه‌ی هینده‌ سه‌رنج‌راکیش و ره‌خنه‌گرانه‌ بوون، زۆر زوو ناوبانگی ده‌رکرد. ته‌نیا ئه‌وه‌ ئیوانی له‌ باوه‌ر و کرده‌وه‌دا له‌ خویندکاره‌ ده‌سته‌نگ و چاره‌ ره‌شه‌کانی دیکه‌ جیا ده‌کرده‌وه، که‌ به‌ ده‌وری نووسینگه‌ی رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کاندا ده‌خولانه‌وه‌ و نه‌یانده‌توانی جگه‌ له‌ داواکاری زۆر بۆ کۆپی هه‌لگرتن له‌ نووسراوه‌ و کتیبان و وه‌رگیرانی ده‌ق له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه، بیر له‌ شتیکی دیکه‌ بکه‌نه‌وه. ئیوان فیؤدۆر پاولوویچ داوی ئه‌وه‌ی جاریک پێوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کان ده‌گرت، ئیتر ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌ سالانی کۆتایی زانکۆدا وتاری زۆر باش سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌ستگه‌لی تایبه‌ت و گشتی بلاو ده‌کاته‌وه‌ و له‌ ئاکامدا له‌ کورپه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا ده‌ناسرئ. به‌لام له‌ دوایین سالی زانکۆدا ده‌توانئ بیروپرای خوینه‌ران بۆ لای خۆی راکیشی، هه‌تا ئه‌و راده‌یه‌ که‌ ده‌که‌ویته‌ به‌ر سه‌رنجی زۆربه‌ی خه‌لک و له‌ بیریان ناچیته‌وه‌ که‌ ئه‌و رووداوه‌، رووداویکی سه‌یر و

سەمەرە بوو. ئىوان فىدۆر پاولوۋىچ دواى تەواو كىردى وانهكانى زانكۆى، بە دوو ھەزار رۆبلەى كە بوو، خۆى ساز دەكا بچى بۆ ھەندەران، كە لە گۆقارېكدا وتارىكى زۆر سەير بلاو دەكاتەو. ئەوئىش سەبارەت بە شتېك كە تېنەدەگەشت. چونكە خويندكارى زانستى سروشتى بوو، سەرنجى خەلكى رادەكېشى. وتارەكە سەبارەت بە بابەتېكە كە ئەو كاتە باسى رۆژ بوو. پەخنە گرتن لە بارودۆخى دادگای كېسە. ئەو دواى نووسىنى چەن بېرورا لە سەر ئەم بابەتە بېروراي خۆشى بلاو دەكاتەو. شتېك كە زىاتر وتارەكە زەق دەكاتەو، زمانى نووسىنى ئەو بوو و كۆتايى ھاتنى چاوپروان نەكراو. زۆربەى كېسە نشىنان، ئىوان بە لايەنگرى وەفادارى خۆيان دەزانن و بە ئەو ھەموو رابردووەو لايەنگرانى ئايىنى و كافران كە پىناندا ھەلدەدان لەگەلىان ھاودەنگ دەبوون. لە ئاكامدا تاقمېك لە وردبىن و مووقەلىشان دەلىن وتارەكە تەنيا چەزەبە و تىتال و گالتهىكى جەسورانەىە با ئەوئەشم لە بېر نەچى، كاتى وتارەكە لەو كاتەدا دەگاتە پەرسنگا بە ناوبانگەكەى نزيك ئېمە و دانىشتوانى پەرسنگاكە كە مەسەلەى دادگا كېسەبىھەكانىان بەلاوە گرېنگ بوو، ھەموو واقىيان ورمابوو. كە ناوى نووسەرەكەيان زانى ئەوئەندەى دېكە تامەزق بوون و پىيان خۆش بوو كە خەلكى شارەكەمانە و كورپى فىدۆر پاولوۋىچە. ھەر خوداوپراستان لەو كاتەدا نووسەر وەك مووت لى ھەلپروزاندى، لە پەناى ئېمە قوت بۆو.

لە بېرمە ئەو كاتە بە دېدۆنگىيەو ئەو پىرسىارەم لە خۆم كرد، كە ئىوان فىدۆر پاولوۋىچ بۆ ھاتۆتەو بۆ ئەم شارە. ھۆى ئەم دېدارە پىر لە چارەنووسەم ھېچكات بۆ پوون نەبۆو، كە بوو ھۆى گەلى پووداوى تال و ناخۆش. پىم سەير بوو كە لاوىكى ئاوا زانا و خويندەوار و بادىھەوا و بە پوالەت ھېمن و خۆگر، لە ناكاو بگەرىتەو بۆ مالىكى ئاوا پىر لە شورەبى و دېدەنى لە باوكېك بكا كە رېزەبەك خۆشەويستى باوكانەى لە دلدا نەبوو و لەوانەىە ھەر نەشى ناسىتەو، چونكە قەت پىي و نەبوو كورپى بوو، قەتى فلسېك نەداوەتى، تەنانەت زۆر جار ترسى رېدەنىشت كە ئىوان و ئالكسى

بىن و داواى پارەى لىبەن. كەچى زۆر سەيرە ئەو كورپە لاو ھاتبوو بۆ مالى باوكېكى ئاوا و ماوہى دوو مانگ لەوئى ماوہ و بە جوانى پىكەوہ سازا بوون. ئەم پووداوى دواى بووبوو ھۆى سەرسورمانى زۆر كەس و تەنانەت خۆشم. بە ھەلكەوت پىووتىر ئەلكساندرۆ مېوسوف، ئامۆزاي ژنە پىشووەكەى فىدۆر پاولوۋىچ، كە لە پىشدا باسمانكرد، بۆ سەردانى ملگەكەى ھاتبۆو. لە پاريسەو ھاتبۆو، كە ئەوئى بووبوو شوئىنى نىشتەجى بوونى ھەمىشەى بۆى. لە بېرمە كاتى پىووتىر ئەلكساندر لەگەل ئىوان ئاشنا بوو، - لەرادەبەدەر سەرنجى راکېشا و جارى وابوو سەبارەت بە بېر و باوہر لەگەل يەك دەكەوتنە مشتومر - لە ھەموو كەس زىاتر تووشى سەرسورمان بووبو.

دەيگوت: «لەخۆ بايىيە، قەتى گرفتى مالى نابى،

ئەگەر بېھەوئى بچى بۆ ھەندەران ئەو پارەبەى ھەبەتى لىي سەروزىادە. لىرە چ دەكا؟ ھەموو كەس دەزانن بۆ پارە نەھاتو، چونكە باوكى نايداتى، ئەگەر پارەشى لە پىستە گامىش دابى. وەشوئىن ئارەق خواردنەو و ھەلخەرجىش ناكەوئى، لەگەل ئەوئەشدا باوكى بەبى ئەو لىي دەقەومى. پىكەوہ چاك سازاون.» راستىيەكەشى ھەر ئەو بوو، كورپە سەيرى كارتىكەرى لە سەر باوكى ھەبوو. لەو دەچوو دواى ھاتنى ئەو باوكى گۆرابى و كەمتر بەلاى كارى ناخەزدا دەرپۇشت. جارى وابوو گۆئ لە مشتى كورپەكەى بوو و ئەوى دەيگوت بە قسەى دەكرد. زۆر جارىش تەواو خۆى بادەدا و ئەوى پىي خۆش بوايە دەيكد.

دواتر بۆم دەركەوت ئىوان فىدۆرۋوئىچ لە سەر داواى برا گەورەكەى دىمىترى فىدۆر پاولوۋىچ ھاتو، بۆ لاي باوكى، جارى يەكەمى بوو چاوى پىدەكەوت. ئەگەرچى پىشتەر بەر لەوہى مۆسكۆ بەجى بىلنى سەبارەت بە باسېكى گرېنگ كە زىاتر مەربووت بە دىمىترى فىدۆر پاولوۋىچ بوو نەك خۆى، نامەى بۆ نووسىبوو. لە كاتى خۆيدا خوينەر خۆى سەر لەو باسە دەردىنى. لەگەل ئەوئەشدا، كاتى ئاگادارى ئەو بارودۆخە تايبەتەش بووم،

ههروا ههستمدهکرد ئیوان فیؤدۆر پاولۆویچ مروۆقیکی دهغهله و هاتنهکهیم به فیلوتتهلهکهیهک دهزانی.

ئهوهشم لهبیر نهچی، ئیوان فیؤدۆر پاولۆویچ ئهوکاته وهک ناوژیوانیک بو ئاشت کردهنهوهی باوکی و برا گهرهکهی - دیمیتری فیؤدۆر پاولۆویچ - که کیشهیان لینهیدا بووبوو و تهناهت دیمیتری دهیویست له دادگا شکایهت له باوکی بکا.

شایانی باسه ئهندامی ئهوه بنهمالهیه یهکهه جار بوو ئاوا یهک دهکهوتن، تهناهت هیندیکیان له ماوهی تهمهنیاندا یهکتریان نهدیوو. برا چکۆلهکهیان ئالکسی فیؤدۆر پاولۆویچ سالیکی دهبوو هاتبوو بو لای ئیمه و له پیش ههموویاندا هاتبوو. ئههه برایهیان، هیتانی بو نيو رۆمانهکه له سههرهتایهوه، به کاریکی دژوار دهزانم. بهلام لهگهلهوهشدا دهبی بری زانیاری سهبارهت به ئهوه بهدهستهوه بدهم. ئهگهه تهنیا بو گێرانهوهی راستیهکی سهیریش بی. ئهویش ئهوهیه دهبی پالنهوانی داهااتوو رۆمانهکهه به جل و بهرگی مریدانهوه بناسینم. ئههه پارهکه هات بو پهرسنگاکهی ئیمه و گوايه دهیویست ههتا ئاخری تهمهنی له قوژبنی ئهوه کلێسهیهدا گوشه نشین بی.

(٤)

کورپی سههم، ئالیووشا

ئالیووشا بیست سالی تهمهن بوو. ههه لهوکاتهدا ئیوانی براشی بیست و چوار سالانه و برا گهرهکهشی دیمیتری بیست و ههوت سالی تهمهن بوو. بهه له ههموو شتیکی شایانی باسه ئهوه کوره لاه، یانی ئالیووشا، ئایینی نهبوو، لانیکهه به برۆای من کورپیکی دیندار نهبوو. چاکتریشه ههه له سههرهتایهوه بیروپای خۆم سهبارهت به ئهوه بهبی کهموکووری دهبریم. ئهوه یهکهه لایهنگری مروۆقیهتی بوو، ئهگهه ژیانی تههرکه دنیاییشی بوخوی ههلبژاردبوو، لهبهه ئهوه بوو که گیانی خوی له تاریکی و تاوان پرزگار بکات و به نووری ئهشق و خوداپههستی بگا. هویهکهشی ئهوه بوو که ئهوه ژیانه تههرکه دنیاییهی ههلبژارد و لهبهه چاوی شیرین بوو، لهوی پیاویکی پهیدا کرد که پیی وابوو له ئاوی شهه پاکتره. ئهویش پیره قهشهی بهناوبانگی ناچهکهمان باوه زووسیم بوو. ئالیووشا به جوړیک ئاشقی باوه زووسیم بووبوو، بوو به مریدیکی سهه له پیناوی. قسهی تیدانییه که تهناهت ئهوه سههردهمهش مروۆقیکی زۆر سههیر بوو. راستیهکهی ههه له سهه پشتهی لانکهوه وابوو. ئهوهشم لهبیر نهچی کاتی له تهمهنی چوار سالانهییدا دایکی دهمری، ههتا ئاخری تهمهنی له بیری ناچیتهوه. دهموچاوی و لاواندنهوهی ههه میسه لهبهه چاوی بوو. ههه مو کهس دهزانی مندال ئهوه جوړه بیرهوهه ریانه له تهمهنی کهمتر له چوار سالیشهوه، تهناهت له دوو سالانهوه لهوانهیه له زهینیدا بمینیتهوه. بهلام له بیری نهچوونهوهی ههتا ئاخری تهمهنی مهحاله. وهه خال و پهلهی پرووناک له ناخی تاریکییدا. وهه لهتیکی برپراو له

وینەیهکی گەورە کە هەموو پەنگەکانی کال بووبیتەو و بزر بووبی جگە لەو لەتە بردراو. وەک ئەوەی هەر ئیستا لەگەڵیدا بێ. وەبیری دێ ئیوارەیهکی کپ و کپی هاوین پەنجیرە کە کرابوو و تیشکی دەمەو زەرەپەر (تیشکی خوار و خێچی خۆری ئیوارە چاکتر لە شتەکانی دیکە لەبیر مابوو) کەوتبوو سەر سووچیکی وەتاغی پەیکەرە پیرۆز و لە هەمبەر پەیکەرە پیرۆزدا لەنتەریک هەلکراو. دایکی لە بەردەمی پەیکەرەدا چۆکی دادابوو هون هون دەگریا. توند توند بە سینگییەو گۆشیبوو ئیشی پێدەگەیاندا و خەریک بوو دۆغای بۆ سەلامەتی ئەو دەکرد و لەبەر دایکی دوو دنیا دەپارایەو. بە سەر هەر دوو دەستیەو گرتبووی و بۆلای پەیکەرەکی پاداشتبوو وەک بیهوئ بیاختە ئامیزی ئەو حەزەرەتەو... لە پڕ دایەنەکی بە هەلاتن دیت و ترساوانە مندالەکی لە دەست دەرفینتی.

ئالیووشا لەو کاتەدا ئەدگاری دایکی بۆ هەمیشە لە زەینیدا تۆمار کردبوو. هەر وەک خۆی دەگوت ئەگەرچی ئەدگار و قەلافەتی دایکم خەمبار و پەشۆکاو بوو بەلام پاکی و شکۆیەتی تاییبەتی هەبوو. بەلام قەت باسی ئەو بیرەوهریبیانە نەدەکرد. ئەو بە مندالیش و تەنانەت کاتی لاویش زۆربەیی و چەقەسروویی نەدەکرد. زۆر نەدوین بوو. ئەویش نەک لەبەر حەیا و شەرمیونی، بە پێچەوانە، لەبەر شتیکی جیاوان، جۆریک خۆ خواردەو و گۆشەگیری. گیرۆدە خولیاکانی ناخی خۆی بوو و بە تەواوی لە خەلک دابرابوو. تەنیا بیری لەو دلەراوکییانە خۆی دەکردەو و زۆری بەلاو گرینگ بوو. واش نەبوو خەلکی لەبیر بچیتەو، زۆر خەلک خۆشەویست بوو. لە ناخی خۆیدا دەرەق بە خەلک گەشبین بوو. لەگەڵ ئەوەشدا هیچ کەس بە چاوی گەمژە لە ئالیووشای نەدەرانی. ئەدگاری جۆریک بوو، لەگەڵ ئەوەی چاوت پێدەکەوت هەستدەکرد ئەگەر بگاتە ئەوپەری دەسەلاتیش حوکم بە سەر کەسدا ناکا. هەتا ئاخری تەمەنیشی هەر لەو بارە ما و ئیزنی بە خۆی نەدا رەخنە لە خەلک بگرێ. قەتیش کەسی لە سەر کاریک سەرکۆنە و مەحکووم نەکرد. لەو دەچوو بە تەواوی خۆی دابیتە دەست زاتی بێشەریک.

بۆیە جاری وابوو زوورە زوور دەگریا و خۆنەویستیەکی گەشتبوو رادەیهک لە تافی لاویدا هیچ کەس و هیچ شتیکی ئەوی توشی ترسان و سەرسۆرمان نەکرد. لە تەمەنی بیست سالییدا کە هات بۆ مائی باوکی، مایک کە ناوەندی کاری دزیو و پیس بوو، چونکە بە حەیا و داوین پاک بوو، سەری دەبەر خۆیدا بوو و مەقی نەکرد و - لەو شوینە کە تەنانەت چاو هەلێنان و روانینیش دژوار و ئازارای بوو - بەبێ ئەوەی خۆی شلوئ بکا، سەری دادەخست و کەسی تاوانبار نەدەکرد. باوکی بە هۆی نالەباری و چاو برسییەتی رابردوو دەلناسک و تۆرەنۆک بووبوو. سەرەتا بە شیوەیهکی رەشبینانە و بە پروویەکی تالەو لە گەلی بەرەوروو دەبوو. دەگوت: «کەم قسە دەکا و زۆر بیر دەکاتەو» بەلام زۆر زوو، هینشتا دوو حەوتوو نەخایاندبوو، دەستیکرد بە لە باوەش گرتن و ماچکردنی، ئەویش بە گریان و فرمیسک هەلۆهراندن و هەستیکی ئاویتە مەستیەو. بەو حالەشەو دیار بوو خۆشەویستیەکی راستەقینە و قوول دەرەق بە ئەو لە دلی دایە. خۆشەویستیەکی کە تاكو ئیستا نەیتوانیبوو دەرەق بە هیچ کەس دەریبێ. لە ژبانی خۆیدا کەسی هەتا ئەو رادەیه خۆش نەویستبوو.

ئالیووشا هەر جێیەک دەچوو لە دلی خەلکا جێی خۆی دەکردەو و هەر لە مندالیشەو وابوو. کاتی چوو مائی راهینەر و بژیودەرەکی واتە یەفیم پترۆویچ، وا لە دلی ئەندامی خیزانەکییدا جێی خۆی کردەو، وەک مندالی مائی چاویان لیدەکرد. بەو تەمەنە کەمەو پێی نایە ئەو ماله و ناتوانین بلین بۆ راکیشانی سەرنجیان فیل و تەلەکەیهکی لە ژیر سەردا بووبی. وەدەست هینانی دلی خەلکی بە شیوەیهکی راستەوخو و نەخواراو، یەکی لە تاییبەتەندییە پۆحییەکانی ئەو بوو. هەر تەببەتی وابوو. لە قوتابخانەش هەروا بوو، هەرچەند لەو مندالانە دەچوو کە هاو پۆلەکانیان باوەریان پێناکەن و جاری وایە گالتهشیان پێدەکەن و تەنانەت لییان بێزار دەبن. بۆ وینە، ئەو مرقۆیکی خەیاووی بوو هەر بە تەنیا دەگەرا. هەر لە مندالییەو پێی خۆشبوو ریگای خۆی بگریته بەر و بۆ دەرس خویندن بخزیتە قوژبنیک. لەگەڵ

ئەوھشدا ھاوپرېكانى زۆريان خۇش دەويست و لە ھەموو ماوھى دەرس خويندنىدا خۇشەويستى ھەمووان بوو.

زۆرى دل بە گەشت و سەيران و گالته و يارييهوھ نەبوو، بەلام ھەر بە يەكجار ديتن بۆت دەردەكەوت مرقۇئىكى مرقومۇچ و پروتال نيبه. بە پېچەوانە پروو خۇش و بە تاقەت بوو. قەتیش پىنى خۇش نەبوو خۇى بنويىنى. پەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بوويى قەت لە ھىچ كەس نەدەترسا. بۆيه ھاوپۆلەكانى زۆر زوو بۆيان دەركەوت، بەو نەترسانەى خۇى نانازى و ھەر دەليى خەبەريشى لەو بيباكي و جەسووريبهى خۇى نيبه. قەت قسە و جنيوى بە دلەوھ نەدەگرت. جارى وابوو سەعاتىك دواى دەمقرە، ھەرۆك ھىچ شتى پرووى نەدابى، لەگەل ئەو كەسە دەكەوتە قسە و پىكەنين كە جنيوى پىدابوو. ئەوھندە بە پرووخۇشى و لەخۆ راديويبهوھ وەلامى پرسيارەكانى دەداوھ و چاوپۆشى لە جنيو و ناونىتكە دەكرد، كە ھەموو مندالەكان خۇشيان دەويست و بەغيليان پىدەبەرد. خووخدەيهكى تايبەتیی بوو كە تەواى ھاوپۆلەكانى سەريان لىى سوورمابوو. ئەويش ئەوھ بوو كاريكى دەكرد ھەموو گالتهى پىبەن. ئەو گالته پىكردنەش لەبەر ناجسنى و ديزهیی نەبوو، بەو گالته و گەپانە كەيفيان ساز دەبوو و جۆرى سەرگەرميان ساز دەكرد و پىيان رادەبوارد. ئەو خووخدە تايبەتەشى ئەوھ بوو، شەرم و فدیت و پاكداويىبەكەى لە رادەبەدەر بوو. نەيدەتوانى قسە و باس سەبارەت بە ژنان تامل بكا. ھىندى قسە و قسەلۇكيش لە نيو قوتابخانەكاندا ھەيه كە بە داخوھ بە ھىچ شىئوھەك ناكري لە نيويان بەرى. كورانى دل و دەروون پاك، كە ھىشتا دەميان بۆنى شيرى خاوى لىدى، جارى وايە لە نيو خۇياندا، بە دەنگى بەرز قسەى وا دەكەن كە تەنانەت سەربازانى نيو سەربازخانە لە پروويان ھەلنايه و ئيزن بەخۇيان نادەن لەو جۆرە قسانە بكەن. ئەوھش ھىچ، زۆر شت ھەيه كە سەربازان نەدەيزانن و نە بيستوووانە، كەچى مندالانى چيني دەولەمەند و خويندەوار بنىشتە خۇشەى سەر دەميانە. مييازى و داوين پيسى، كە ھىشتا زۆريان ماوھ بيگەنى، بەلام بيستوووانە و جارى وايە وەك

شتىكى بەتام و چىژ و بىويىنە و ئازايانە بە شياوى دەزانن. كاتى باسى ئەو شتانەيان دەكرد، دەياندى ئاليووشا كارامازوف توند گووى خۇى گرتووه. ھىندى جار دەورەيان دەدا و دەستيان پىلەسەر گوچكە لادەبرد و لەو قسە رەق و تالانەيان دەدا بە گوويدا. ئەويش خۇى بە زەويدا دەدا و دەتلايهوھ، بى ئەوھى قسەيهكى ناخۇشى بەدەمدا بى، ھەولى دەدا خۇى بشارىتەوھ و لە بىدەنگيدا گووى لە ناونىتكە و قسە ناخۇشەكانيان بى. بەلام ئاخىرى دەستيان لەكۆل كردهوھ و ئىتر سەركۆنە و قسەى تاليان وەلا نا، لەوھ بەداوھ بە چاويكى تەشەراوى لىيان دەروانى. ئاليووشا ھەميشە قوتايىبەكى باش و زيرەك بوو، بەلام قەت يەكەم نەبوو.

كاتى يەفيم پترۆويچ كۆچى دوايى كرد، ئاليووشا دوو سالى مابوو قوتابخانەى دواناوەندى تەواو بكا. ژنەكەشى چونكە دلى برۆاي نەدەدا لەو شويىنە بمىنىتەوھ، دواى مردنى مېردەكەى بە خاوخيزانەوھ، كە ھەموو ژن و كچ بوون، بۇ نىشتەجى بوون و مانەوھى ھەتاهەتايى چون بۇ ئىتاليا. بەر لە رۆيشتن سپاردى بە دوو ژنى خزمى يەفيم پترۆويچ. ئاليووشا قەتى ئەو ژنانە نەديووو. خۇشى نەيدەزانى دەبى چۇناوچۇن لەگەل ئەوان بژى. لە راستيدا قەت گووى لەوھ نەبوو چۇن و لە سەر خەرجى كى دەخويىنى. لەوبارەوھ راست بە پىچەوانەى ئىوانى برۆاي بوو كە دوو سالى سەرەتاي زانكۆى زۆر بە دژواری و دەستەنگى رابوارد و بە ھەول و تىكۆشانى خۇى لە سەر پىي خۇى رادەستا. ھەر لە منداليشەوھ لەگەل تالى و سوپرى ئاشنا بوو و دەيزانى بە خەرجى بەخىوكەرەكەى دەژى. بەلام ئەم دياردەيه ئەگەر بە خووخدەى ئاليووشاوە دياريش بى، بە برۆاي من، جىي ئىراد نيبه. چونكە ھەرکەسى بەحال ئاليووشا بناسى تىدەگا ئەو لەو لاوانەيه ئەگەر. ھەتا رادەيهكى زۆر ئايىنبه. لەپر خەزىنەيهكى گەورەش بدۆزىتەوھ، ئەگەر داواى لىبەكەن بەبى دوو دلى دەيبەخشى، جا بۆيه خىر و چاكەكارى بى يان لە سەر داخوازي كەسىكى فيلەباز. لەسەريەك، لەوھ دەچوو بايەخى پارە نەزانى. ھەلبەت بە مانا رەوالەتتەيهكەى. قەت داواى گىرفان پوولى نەدەكرد، ئەگەر

پیشیان دهدا، زۆری گوئی نهدهدایه، یان خیرا له ئاوی دهکرد، یان چهن ههوتوو له گیرفانیدا رایدهگرت و نهیدهزانی چیی لئیکا.

پیوتیر ئه لکساندر میوسوف، که له مه پاره وه زۆر دروستکار بوو. ههروهها بۆرژوایهکی زۆر وردبین بوو، دواتر که ئالیووشای ناسی، ئهم قسهیهی کرد: «ئیسرا رهنکه له دنیا دا یان له وانهیه له م شاره ملوینییه دا که سیک هه بی به بی هیچ پارهیهک و به دهست و گیرفانی خالی بگه ری و تووشی زیان نه بی و له سه رمانا و له برسانا نه مرئ. چونکه خیرا خوارده مهنی و مالی پیده دهن، ئه گه ر نه شیده نی بۆخوی شوینییک ده دۆزیته وه، بۆیه ئه وه به زحمهت و سووکایه تی نازانی و دلی خوی پیوه ناره حهت ناکا. راگرتن و به خیو کردنی ئه و نابیته هوی زحمهت و ئازار، به لکو به پیچه وانه له وانه یه ببیته هوی شادی و خو شیش. ئالیووشا قوتابخانه ی دوانا وهندی ته و او نه کرد. سالییک به ر له ته و او کردنی ده وره که ی، له ناکا و به و ژنانه ی خاوه ن مالی ده لی ده مه وئ بۆ جییه جی کردنی پلانیک که له زه ینمدا یه بچم بۆ لای باوکم، ئه وان پنیان ناخۆش بوو و رۆیشتنه که یان به دل نه بوو. خه رجی سه فه ره که ی گران نه بوو و ئه و ژنانه نه یان هیشت ، کاتژمیره که ی به بارمه دانی، که یادگارییه ک بوو بنه ماله ی یه فیم پترۆویچ کاتی رۆیشتن بۆ هه نده ران پنیان دا بوو. ئه و دوو ژنه زۆر به دهست و دل بازی پاره یان پندا و ته نانهت جل و به رگ و مه لافه ی تازه شیان بۆ کرپی، به لام نیوه ی پاره که ی پیدانه وه و گو تی ده مه وئ به که ره سه ی ده ره جه سه س سه فه ر بکه م. له گه ل ئه وه ی گه یشته شار له وه لامی باوکیدا مه ته قی نه کرد که لنی پرسیبوو بۆ به ر له ته و او کردنی ده وره که ت هاتووی. وه ک ده گپ نه وه زۆر مات و سه رکز دیار بوو. زۆر زووش ده رکه وت به دوا ی گۆری دایکیدا ده گه ری. له و کاته دا ددانی پی دانا که مه به ست له و سه ردانه ی هه ر ئه وه بووه. به لام ناکرئ بلین ته و او ی هۆیه که ی هه ر ئه وه بووه. له وانه یه خو شی تینه گه یشتی و نه یده زانی بلئ چی. نه شی ده زانی چ شتییک له ناخیدا سه ری هه لداوه و به ره و ئه و دنیا نه ناسراو و ریگا تازه یه هانی داوه. فیۆدۆر پاولوویچ نه یده توانی گۆری ژنی

دووه می نیشان کوپه که ی بدا. چونکه له و کاته وه که ناشتوبویان قهت نه چووبوه سه ر گۆره که ی و ورده ورده له بی ری چووبوو له کوئی ناشتوویانه.

شیایو باسه، فیۆدۆر پاولوویچ له مه وه به ر بۆ ماوه یه ک له م شاره رۆیشتبوو. یانی سی چوار سال دوا ی مه رگی ژنه که ی رۆیشت بۆ باشووری رووسیا. له ئاکامدا چهن سالییک له (ئودسا) نیشته جی ده بی. سه ره تا به وته ی خوی له گه ل «تاقمیکی زۆر ژن و پیاو و مندالی جووله که ی له چینی خواریی کۆمه ل» ئاشنا ده بی و پاشان «له لایه ن جووله که ی ده وله مند و هه ژاره وه وه ک یه ک» وه رده گیرئ و جیی خوی له دلایندا ده کاته وه. وه ک ده لین له و ماوه یه دا زۆر چاک فی ری سووت و سه له م و پاره کۆکردنه وه بوو. له ئاکامیشدا سی سال به ر له هاتنی ئالیووشا بۆ شاره که ی ئیمه، گه راوه. ئه وانه ی زووتر دیتوبویان بۆ یان ده رکه وت زۆر به سالا چوو ده نوینی، ئه گه رچی پیره پیاو نه بوو. کرده وه شی له چاو رابردوو قورساختر نه بووبوو هیچ، به لکو زۆریش هه له و هه رزانه هه لسوکه وتی ده کرد. ئه و رپویییه پیره بۆ ئه وه ی خه لکیش فی ری کاری خو پریانه بکا زۆری حه ولدا. تۆلازی و چاو برسی بوونه که ی له جارن زیاتر بووبوو. له ماوه یه کی کورتدا چهن ده مه یخانه و گازی نوئی کرده وه و ئاشکرا دیار بوو له وانه یه سه د هه زار رۆبلی پاره بی. زۆربه ی دانیشتوانی شار و ناوچه که زۆر زوو که وتنه ژیر قه رزی ئه وه وه و به سووت و سه له م زۆربه ی خه لکی تووشی چاره ره شی و مالویرانی کرد. له م دوا بییانه دا ته و او با فی شی له خوی کردبوو و له به ر ده وله مند ی وا سه ری لی شیوابوو سه روه به ری کاری خوی نه ده زانی. دایمه سه رخۆش بوو. ئه گه ر گریگۆری نه بوا یه، - نوکه ره که ی که پیره پیاویکی دنیا دیتوو بوو، ئاگاداریی لی ده کرد - له وانه بوو خوی تووشی زۆر ده رده سه ری گه وره بکا. هاتنی ئالیووشا له باری ئه خلاقیه وه کاری تیکرد. ئه تگوت له و پیاوه زوو پیر بووه دا شتییک ژیا وه ته وه که ماوه یه کی زۆر بوو له ناخیدا ویشک بووبوو.

زۆر جارکه تەماشای ئالیووشای دەکرد دەگوت: «دەزانی راست لە دایکه جندۆکه دیتووەکهی دەچی» وەختی خۆشی هەر ئەوەی بە دایکی ئالیووشا دەگوت. «جندۆکه دیتوو» دەگوت جندۆکه دەستیان لیوێشانندوو. گریگۆری قەبری «جندۆکه دیتوو» نیشان ئالیووشا دا. بردی بۆ گۆرستانی شارەکه مان و لە سووچیک قەبریکی بە کیلی هەرزانباییه وه نیشاندا که پاک و خاوین راگیرابوو، ناوی مردووەکه و تەمەن و پیکەوتی مردنەکهی لە سەر هەلکەندرابوو. لە خوارووشەوه چوارینەیهک، که زۆر بهی خەلک لە چینی مامناوەندیی کۆمەل لە سەر کیلی مردووکانیان دەینوسن. ئالیووشا خیرا تیگەیشت چەقاندنی ئەو کیلە کاری گریگۆرییه. بە پارە ی خۆی ئەو کیلە لە سەر گۆری «جندۆکه دیتوو» ی بەستە زمان چەقاندبوو. هەلبەت دواى ئەوەی کیلەکه دەچەقینی، فیۆدۆر پاولوویچ زۆریشی پرتە و بۆلە بەسەردا دەکا. کاتی دەچی بۆ ئودسا گۆرەکه یەكجاری لەبیر دەباتەوه. ئالیووشا بە دیتنی قەبرەکهی دایکی ئەو هەستە قولپدەرەى ناخی دەرنبەری و تەنیا گویى لە گریگۆری گرتبوو که بە وردی باسی گۆرەکه و دانانی کیلەکهی دەکرد. سەری داخستبوو و بەبى ئەوەی قسەیهک بکا ملی رپی گرت و رۆیى. دواى ئەوه، رەنگە ئەو سالە بە لای گۆرستانەکهدا نەچۆوه. بەلام ئەو رۆوداوه چکۆلە کاری لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد، دلای نەرم بوو لەپرەدا هەزار رۆبلی برد و دای بە کلیسەکهی خۆمان، بۆ خیری ژنەکهی، بەلام نەک بۆ ژنی دووهەمی، دایکی ئالیووشا، «جندۆکه دیتوو» بەلکو بۆ ژنەکهی یەکهمی واتە ئادلایدا ئیوانا، که زۆری لێدەدا. ئیوارەى ئەو رۆژەش مەستیکرد و لەبەر چاوی ئالیووشا دەستیکرد بە جنیودان بە قەشەکانی کلیسە. خۆی مەرفۆئیکی بی دین بوو، دەتوانم بلیم قەت مۆمیکى هەرزان باییشی لەبەر دەمی پەیکەری پیروزدا هەلنەکردبوو. ئەو جۆرە مەرفۆقانه جاری وایە تووشی گۆران و هەلچوونیکى سەیر دەبن و ئەو کتوپر گۆرپانەش شتیکی سروشتییه.

پیشتر گوتم، قەلافەتیکى هەلمساو و پیرانەى هەبوو، لەو کاتەدا دیار بوو که ژیانیکى رابواردوو. پیستی بەرچاوی شۆر ببووونەوه چاوه چکۆلەکانی

ئەوهندەى دیکه زيت و پر گومان و تەشەرایی دەنواند، لەگەل ئەوهشدا چرچ و لۆچی دەموچاوه قەلەوهکهی و بەرخەبهبهی بەر چەناگە تیژەکهی وەک دەلەمه شۆر بووبۆوه و قەلافەتی دزیو و سەیر و هەوهساوی دەنواند. لەگەل ئەوهشدا دەمیکی زل و لچی داچۆراوی هەبوو که لەو نیوانەدا ددانە رەش و رزیوهکانی وەدەر دەکەوتن. کاتی قسەى دەکرد تفی دەپرژاند. پیخۆش بوو هەمیشە تانە لە دەموچاوی خۆی بدا، بەلام بە بروای من زۆری بە دل بوو. ئەو زۆر جار تاريفی لووتی خۆی دەکرد که زۆر گەوره نەبوو، بەلکو باریک و چکۆلە و قەلەنگی بوو. دەگوت: «لووتی رۆمی، بە بەرخەبهبهی شۆرەوه قەلافەتی رەچەلەکی لە میژینهی رۆمیانی پیداوم.» بۆیه پۆزی پیوه لێدەدا.

ئالیووشا ماوهیهک دواى ئەوەی چوو سەر گۆری دایکی، لەپر گوتبووی دەیههوی بچیتە کلیسە و قەشەکانیش پێیان خۆشە وەک مرید وەرپیگرن. هەر وهها گوتبووی ئاواتی گەورەم ئەوهیه و باوهگیان ئەگەر ئیزنم پێدەى دەچمە کلیسە. فیۆدۆر پاولوویچ دەیزانی زووسیمای پیر، که خەریکی چلەکیشانە، کارتیکردنیکى تاییهتی لە سەر کورە ساویلکەکهی بووه.

دواى گوی گرتن لە ئالیووشا لە بێدەنگییهکی خەيالاییدا بەبى ئەوهی داخواری کورەکهی تووشی سەرسورمانی بکا، گوتی: «هەلبەت ئەو لە هەموو قەشەکان بەشەرەفترە، دەى!... ئیستا دەتەوی بچی بۆ ئەوی کورم؟» نیوه سەرخۆش بوو، لەپر بزەیهکی سەرخۆشانە نیشته سەر لیوی، که فیل و گزەیهکی ئاویتەى تەگبیری پیوه دیار بوو. «ئەرى!... لە دلەم چەقیوو بەوه دەگەى. باوەر دەکهى؟ دەى راست بچووبای بۆ لای. چاکە خۆ تۆ دوو هەزار رۆبلیت پارە هەیه، بۆ جیازی ژن هینانت. کورە پاکەکهەم! منیش قەت بەجیت ناهیلیم و یارمەتیت دەدەم. هەرچەندیکیان پارە ویست؟ ئەگەر بیانەهوی، دەیاندهمی. بەلام ئەگەر نەیانەهوی بۆ لە خۆرا نارەحهتیان بکهین؟ دەلیی چی؟ دەزانی خۆ تۆ رۆژانە بە قەت چۆلەکهیهکت خەرچی هەیه. حەوتووی دوو دانەت لى زیاده. دەزانی لە نزیک کلیسەکه لە دەرەوهی شار

شونینکی لینی، مندالیش دهنانی کهسی لینییه. جگه له «ژنانی کلێسه» یانی ههر بهو ناوه ناسراون. به پروای من، سی ژن دهن. خوّم لهوئ بووم. دهنانی، خوشه ها ناخوش نییه. بو بیتاقهتی باشه. خراپیه کهسی له وه دایه هموو پرووسین ژنی فهره نسایی لینییه. ههلبهت دهتوانن ژنی فهره نسایش بینن. زور زوو دهتوانن بیهینن. پاره‌ی زوریان ههیه. ئەگەر بۆنی پاره‌یان پیتگا به‌تاو دین. چاکه لیره ئەو شتانه وه‌بهر چاو نایهن، ته‌نیا دووسه‌د قه‌شه‌ن، که زوریش به شه‌ره‌فن. پوژوو ده‌گرن. دهنانم تو چیت له دل‌دایه. ئەری... ده‌ته‌وئ ببیته پیاوی ئایینی. ئالیووشا دهنانی زورت بو به‌داخه‌وه‌م. باوه‌ر ده‌که‌ی ههر به راستی زورم خو‌ش ده‌وئیی؟ چاکه، هه‌لیکی باشه. بو ئیمه‌ی تاوانبار ده‌پارێیه‌وه، لیره زورمان تاوان و سه‌ره‌پچی کردوه. هه‌میشه له‌بیری ئەوه‌دا بووم کئ دو‌عام بو ده‌کا، بلێی که‌سیک له‌م دنیا‌یه‌دا ببی ئەو کاره‌ بکا. کورپه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م، له‌و باره‌وه‌ زور گه‌مژمه‌م. باوه‌ر نا‌که‌ی؟ زور گه‌وجم. له‌و باره‌وه‌ خوّم زور به‌ گه‌مژمه‌ دهنانم، دایمه‌ بیر ده‌که‌مه‌وه - جاروبار، نه‌ک هه‌میشه، بیر ده‌که‌مه‌وه ئەگه‌ر بمرم مه‌حاله‌ شه‌یتان له‌ بیریان بچیته‌وه به‌ قه‌لانگ به‌ره‌و دۆزه‌خ رامکیشن. ئەو کاته سه‌رم سوور ده‌مینئ - قه‌لانگ؟ قه‌لانگیان له‌ کوئ بوو؟ له‌چی؟ قه‌لانگی ئاسنین! له‌ کوئ دروستی ده‌که‌ن؟ بلێی کووره و شتی وایان هه‌بئ؟ مریده‌کانی کلێسه‌ ره‌نگه‌ پیتیان وایی دۆزه‌خ بنمیچی هه‌یه. ئەگه‌ر بروام به‌ دۆزه‌خیش ببی، به‌لام دۆزه‌خی سه‌ر ئاوه‌لام پی‌ رازاوه‌تر و ما‌قوولانه‌تره. مه‌به‌ستم ئەوه‌یه زور خو‌شته‌ره. له‌ ئاکامدا توفیری نییه بنمیچی هه‌بئ یان نه‌یبی. قه‌لانگیش ههر نییه و ئەگه‌ر نه‌شبی تیک ده‌ته‌پن. که ئەوه‌ش مه‌حاله، چونکه ئەو کاته ئیتر هه‌چ که‌س نابئ به‌ره‌و دۆزه‌خم راکیشئ، ئەگه‌ر به‌ره‌و دۆزه‌خیشم رانه‌کیشن، که‌وا‌یه له‌ دنیا‌دا عه‌داله‌تی چی؟ ئەگه‌ر وایه ئەم دنیا‌یه هه‌روا گو‌تره‌یه، به‌لام وا نابئ، ده‌بی ئەو قه‌لانگ و قولاپه‌ بو گیان من دروستبکه‌ن. ته‌نیا بو گیانی من. چونکه تو نازانی چه‌نده رابردوویه‌کی ره‌شم هه‌یه ئالیووشا.

ئالیووشا به‌ سه‌رنجیکی گه‌رم و دل‌و‌قانه‌وه به‌ باوکی گوت:

«به‌لام له‌وئ قه‌لانگ و شتی وا ههر نییه.»

- ئەری، ئەری، ته‌نیا سی‌یه‌ری قه‌لانگه‌که ده‌بیندرئ. دهنانم، دهنانم. فه‌رانسه‌یه‌ک ئاوا باسی دۆزه‌خ ده‌کا. «سی‌یه‌ری^۳ عه‌ره‌بانه‌چیه‌کم دی، به‌ سی‌یه‌ری رنه‌کنیک، سی‌یه‌ری عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌سه‌رییه‌وه.»

پۆله گیان تو چوو‌زانی قه‌لانگیان نییه؟ له‌گه‌ل مریدان بژی، هه‌وا‌یه‌کی دیکه له‌ که‌لله‌ت ده‌دا. به‌لام برۆ با له‌ کلێسه‌ به‌و راستییه‌ بگه‌ی، ئەو کاته وه‌ره‌وه و بو‌م بگه‌ره‌وه. چونکه سه‌فه‌ر کردن بو ئەو دنیا ئاسانتر ده‌بی ئەگه‌ر پیاو بزانی چۆنه و چیه‌یه. جگه له‌وه‌ش، بو تو زور چاکتره به‌جی ئەوه‌ی له‌گه‌ل من هاو‌نشین بی له‌گه‌ل پیره‌ پیاو‌یکی خه‌ره‌فاو و ئەو سه‌له‌یته جحیلانه و مریده‌کانی کلێسه‌ راییویری، ئەگه‌رچی وه‌ک فریشته‌ وای و هه‌چ شتیک له‌ری هه‌تله‌ت نا‌کا. دل‌نیام له‌ویش هه‌چ شتیک کاریگه‌ری له‌ سه‌ر تو نابئ. ههر له‌به‌ر ئەوه‌شه باوه‌رم پیت هه‌یه، بویه ئیزنت ده‌ده‌م بچی. چونکه هیوام پیته. شوکور خاوه‌ن ئە‌قل و که‌مالی. له‌ ده‌ره‌وه و ناوه‌وه هه‌له‌ده‌قرچی، له‌وئ چاک ده‌بیه‌وه و ده‌گه‌ره‌یتیه‌وه. منیش چاوه‌روانتم. هه‌سته‌ده‌که‌م تو ته‌نیا بوونه‌وه‌ریکی له‌م دنیا‌یه‌دا که مه‌حکوومت نه‌کردووم. پۆله خو‌شه‌ویسته‌که‌م، هه‌ست به‌وه ده‌که‌م، دهنانی. جگه له‌وه‌ش چاره‌یه‌کی ترم نییه.

فیو‌دور پاولو‌ویچ ده‌ستیکرد به‌ گریان، دل‌ناسک بوو. تاوانبار و دل‌ناسک.

3- وه‌رگیراو له (دوانه‌لیک دژی ئانه‌ئید) نووسراوه‌ی شاریل پراوئل.

پیرانی کلیسه

رهنگه هیندی له خوینهرانم پینان وابی ئەم پالەوانه لاوهی من، مروڤئیکی نهخۆش و مردهلۆخه و رپوهلهیه یان لاویکی وردیله و رهنگ په‌ریو و سیلداره. به پپچه‌وانه، ئالیووشا لهم کاته‌دا لاویکی نۆزده سالانه‌ی جوان بارهاتووی، کولمه سوور و چاوگه‌ش و له‌ش ساغ بوو. زۆریش قه‌لافه‌تیککی رپک و پپک و جوانی هه‌بوو. لاویکی جوانچاک و ده‌سته. تووکه سه‌ری خورمایی، ده‌موچاویکی جوان و تۆزئ درپژۆکه و هیلکه‌یی. چاوانی گه‌وره و هه‌نگوینی و گه‌ش. زۆر خه‌یالاوی بوو و به‌ رواله‌ت زۆر هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ دیار بوو. رهنگه پیم بلین کولمه‌ی سوور و عیرفان و دینداری پیکه‌وه ناسازگارن، به‌لام به‌ برۆی من ئالیووشا له‌ هه‌موویان راست و بی کرپژتر بوو. دلپاک و ئاکارجوان. بیگومان له‌ کلیسه‌دا زۆری برۆا به‌ مۆجزه‌ بووه به‌لام پیموایه‌ مۆجزات هیچکات نابیته‌ له‌مپه‌ری سه‌ر رپگای مروڤی راست و دروست و هه‌قبین. ئەوه مۆجزات نییه‌ که هه‌قبینان به‌ره‌و باوه‌ر رینوینی ده‌کا. هه‌قبینی راسته‌قینه‌ ئەگه‌ر مروڤئیکی به‌ بیر و باوه‌ریش نه‌بی، به‌رده‌وام وزه و توانای ئەوه‌ی ده‌بی که برۆای به‌ ئەوه‌په‌ری سروشت نه‌بی. ئەگه‌ریش له‌گه‌ل مۆجزه‌یه‌ک به‌ شیوه‌ی راسته‌قینه‌یه‌کی حاشاهه‌لنه‌گر به‌ره‌و‌رووبی، به‌جیی قه‌به‌بوولکردنی راسته‌قینه‌، باوه‌ر به‌ هۆش و هه‌ستی خۆی نا‌کا. ئەگه‌ریش قه‌به‌بوولیکا، وه‌ک راسته‌قینه‌یه‌کی سروشت قه‌به‌بوولیده‌کا، که هه‌تا ئەو کاته‌ گویی پینه‌داوه. ئیمان له‌ ناخی مروڤی هه‌قبیندا، له‌ مۆجزه‌وه

سه‌رچاوه‌ ناگرئ به‌لکو مۆجزه‌ له‌ ئیمان‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ. کاتی که مروڤئیکی هه‌قبین ئیمان دینی، ئەو کاته‌ زاتی هه‌قبینی وای لیده‌کا ئەوه‌په‌ری سروشتیش قه‌به‌بوولیکا. تۆماس ره‌سوول گوتی: هه‌تا به‌ چاوی خۆم نه‌بیینم ئیمان ناهینم، به‌لام هه‌رکه‌ چاوی پپیکه‌وت، گوتی: «خولقینه‌ری من و خودای من!» بیژئ مۆجزه‌ وای لیکردبی ئیمان بینی؟ به‌لانی زۆره‌وه‌ نا، به‌لکو به‌وه‌ هۆیه‌وه‌ ئیمانی هینا چونکه‌ ده‌یویست ئیمان بینی، رهنگه‌ کاتیکیش که گوتی: «تا به‌ چاوی خۆم نه‌بیینم ئیمان ناهینم» له‌ ناخی دل‌وه‌ ئیمانی هینابوو.

رهنگه‌ پیمبلین که ئالیووشا گه‌وج و نه‌فام بووه و خویندنی ته‌واو نه‌کردوووه‌ و... هتد. ئەوه‌ که خویندنی ته‌واو نه‌کرد، به‌جیی خۆی، به‌لام ئەگه‌ر بلین گه‌وج بوو یان ته‌وه‌زهل زۆر بیئینسافییه. ئەوه‌ی له‌ پپشدا گوتم دیسان ده‌یلیمه‌وه. ئەو بۆیه‌ پپی نایه‌ ئەو رپگایه‌وه‌ که ئەوه‌سه‌رده‌مه‌ پپیوابوو به‌رده‌بازیکه‌ بۆ په‌رینه‌وه‌ له‌ تاریکیه‌وه‌ به‌ره‌و‌رووناکی. جگه‌ له‌وه‌، تا راده‌یه‌کیش وه‌ک به‌ره‌ی پپشووی بیری ده‌کرده‌وه‌ - یانی کرده‌وه‌ی جوان و هه‌قخواز. به‌ دوا‌ی هه‌قیقه‌ته‌وه‌ بوو باوه‌ری ته‌واویشی پپی هه‌بوو. ده‌یویست به‌ گیان و دل له‌و پپناوه‌دا خزمه‌ت بکا. تینووی خزمه‌تکردن و یارمه‌تیدانی خه‌لک بوو. حازر بوو له‌و پپناوه‌دا هه‌موو شتیککی به‌خت بکا، ته‌نانه‌ت گیانیشی. ئەم لاوانه‌ به‌داخه‌وه‌ رهنگه‌ تی‌نه‌گه‌ن که گیان به‌خت کردن ساناترین شیوه‌ی لیبوردوویییه. به‌لام بۆ وینه‌ به‌ختکردنی پپنج - شه‌ش سال ته‌مه‌نی لاویتیان له‌ رپگای خویندنی جیددی و دژواردا - به‌ هۆی سه‌د هینده‌ بوونی توانایی خزمه‌تکردن به‌ هه‌قیقه‌ت و مه‌رامه‌که‌یان - له‌ توانای زۆربه‌یاندا نییه. رپگایه‌ک که ئالیووشا هه‌لیبژارد رپگایه‌ک بوو که به‌ پپچه‌وانه‌ی رپبازه‌که‌ی بوو، به‌لام تینوایه‌تیی گه‌یشتی خیرا به‌ ئامانج، هه‌لبژاردنی ئەو تینوایه‌تییه‌ بوو. هه‌ر ئەوه‌ی که له‌ ئەندیشه‌ی جیددی خۆیدا، برۆای به‌ بوونی خودا و هه‌رمانی کرد و به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی کتوو‌پ به‌ خۆی گوت: «ده‌مه‌وی بۆ هه‌رمان بژیم و هیچ چه‌شنه‌ سازشتیکیش کارم تینا‌کا. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ ئەگه‌ر پپی وابوایه‌ که خودا و هه‌رمان نییه‌، له‌رپوه‌ ده‌بووه‌ کافر یان

سۆسیالیست. (چونکه سۆسیالیسم ته نیا بزوتنه وهی کریکاری یان دهوله تی چواره م نییه، بهر له هه موو شتییک بزوتنه وهیه کی کافرانیه، بهو رهنگ و پوهه کی کافری خوازی ئه مپوویی به خوویه وه گرتوو، ده توانین بلیین به بی دهست تیوهردانی خودا دروستبووه. نهک له زهوییه وه سه رکه وتن به رهو به هه شت، به لکو دانانی به هه شتییکه له سه ر زهوی). ئالیووشا نهیده توانی به شیوهی پیشوو بژی. ئه و جوړه ژیا نه بو ئه و سه یر و مه حال بوو. نووسراوه: «ئه گه ر ده ته هوئ به که مال بگه ی ئه وی هه ته بیده به فه قیر و هه ژاران و وه ره وه دوای من که وه.» ئالیووشا له دل خو یا گو تی: «ناتوانم به جیی هه موو خه لک دوو رو ببل بده م و به جیی ئه وه ی وه دوای که وم، به ته نیا بچم بو نو یژی شه وانه.» رهنگه بیره وه ری مندالی، کلێسه که ی ئیمه ی وه بیر هیتابیته وه، چونکه دایکی زور جار له گه ل خوی ده بیرد بو پارانه وه ی شه وانه. رهنگه تیشکه خواروخچه کانی خور له کاتی ئیواره دا و په یکه ره ی پیروژ، که دایکه چاره ره شه «جندوکه دیتوو» که ی له بهر ده می رایگرتبوو، هه روا له زهینیدا مابئ. به بیرکردنه وه له و شتانه رهنگه هاتبی بو لای ئیمه تا کو بزانی ده توانئ، «هه موو شتیکی» به خنکا یان ته نیا «دوو رو ببل»، بو یه چوو بو لای پیری کلێسه.

ئه م پیره ی کلێسه، هه رهک له پیشدا گوتم، زووسیمای پیر بوو. باش وایه توژی پیداکیشم و بلیم، «پیری کلێسه» له په رستگاکانی رووسیه چده که ن، به داخه وه له م باره وه ته واو بروام به خوم نییه و رهنگه نه توانم. له گه ل ئه وه شدا هه ولده دم به چه ند ره سته یه ک شتییک روون که مه وه. خاوه ن رایانی ئه م بواره له سه ر ئه و باوه رهن که دامه زرانی «پیرانی کلێسه» زور نییه و له و په رستگایانه ی ئیمه دا ناگاته سه د سال. ئه گه رچی له روژه لات، به تاییه ت له (سینا و ئاتووس) زیاتر له هه زار ساله هیه. ده لئین: زه مانی زور زوو له رووسیا ش هه بووه. به لام به هو ی ئه و به لاو ئاپورانه وه که تووشی رووسیا بوو. تاتاره کان، شه ری ناوخو، پچرانی پیوه ندی له گه ل روژه لات دوای له نیو چوونی قوسته نته نییه. ئه م دامه زرانه ش له نیو چوون. له ئاخری و

ئوخری سه ده ی رابردوودا به دهستی پیاویکی ئایینی که ناوی پایسی ولیچکفسکی و هه ر به و ناوه ش به ناوبانگ بوو، به هاوکاری مریده کانی له نیو ئیمه دا دایانه زراند. به لام هه تا ئه مرۆ، ته نانه ت دوای سه ده یه ک ته نیا له چه ند کلێسه ماوه و هیندی جاریش وه ک شتیکی تازه داها توو له رووسیا تاراده یه ک ئیدانه یان کردوو. ئه م دامه زراوه یه به تاییه ت له کلێسه ی به ناوبانگی «کوژلسکایا ئاپتینا» شکلی گرت. نازانم بلیم چوون و کهنگی هاته کلێسه ی ئیمه شه وه. تا ئیستا سی که س له و پیرانه له م کلێسه ی ئیمه بوون، زووسیمای دواین که سیانه. به لام ئه ویش له بهر پیری و بیهیزی پیی له لیواری قه بره و که سیش نییه له جیی ئه وی دانئین. ئه م مه سه له یه ش بو کلێسه که ی ئیمه مه سه له یه کی گرینگ بوو. چونکه تا ئه و کاته به شیوه یه کی فه رمی ناسراو بوو: کلێسه که ی ئیمه نه یاد کردنه وه ی بو قه شه و مرۆقه ئایینییه کان ده گرت، نه په یکه ره ی مۆجزه نوینی لیوو. نه ولات پاریزی و به رخدان و خزمه تی میژویی له ریگی ولاتدا پیوه دیار بوو، ته نانه ت ئاوری له و داب و نه ریته به شکویانه ش نه ده دا که پیوه ندی به میژوومانه وه هه بوو. وتاردان له لایه ن پیرانه وه، که زیاره تکه ران بو بیستنی له هه موو لایه که وه هه زاران فه رسه خیان ری ده بری. له سه رانه ری رووسیا. شکلی گرتبوو و خه لک به چاوی ریژه وه ته ماشایان ده کرد.

ئه و پیرانه چکاره بوون؟ پیری کلێسه که سیک بوو که گیان و تاسه ی مریدی به گیان و تاسه ی خو یه وه گریده دا. مرۆقی عارف دوای هه لبژاردن، واز له تاسه ی خوی دینی و ته سلیمی ئه وی ده کا، ته سلیم بوونیکتی ته واو و له نیوچونیکتی راسته قینه. ئه و ئه م ریگایه، ئه و مه کته بی به ته واوی له نیو چوونه، به هیوای زالبوون به سه ر خویدا و زالبوون به سه ر هه وه سی خاوه لوکدا هه لده بژی ری. تا کو پاش ته مه نیک سه ردانه واندن و فه رمانبه ری، به رزگارییه کی ته واو یانی رزگاری له خو ی بگا و له ده ست چاره نووسی ئه وانه ی که ژیا نیان به بی دوزینه وه ی خو یان رابواردوو، هه لئ. بناغه ی پیرانی کلێسه له سه ر گریمان ه رو نه نراوه، به لکو له روژه لات به هو ی

به‌رده‌وام بوونیکي هه‌زارساله‌وه دامه‌زنامه‌وه. دهرۆست بوون له هه‌مبه‌ر پيرى كلتسه‌دا وهك فه‌رمانبردن نيبه، كه هه‌ميشه له په‌رستگا رۆسييه‌كان بووه، به‌لیندان و دهرۆست بوون بۆ مرید، تۆبه‌کردن له سه‌ر ده‌ستی پيرى كلتسه‌دايه و ده‌بى برۆاى به‌و پتوه‌ندييه رۆحييه له پسان نه‌هاتووه هه‌بى.

بۆ وینه ده‌گيرنه‌وه له سه‌رده‌مى مه‌سيحيه‌دا، يه‌كى له مریده‌كان كه به قسه‌ى پيره‌كه‌ى ناكا، كلتسه‌كه‌ى له سووریا به‌جيدیلئى و ده‌چى بۆ ميسر. له‌وى دواى تپه‌رکردنى كه‌ندوكۆسپيكي زۆر ده‌گاته‌ئو جیگایه‌ى كه شایانى‌ئوه بى له رینگای خودادا ره‌نجبکيشى و مه‌رگه‌كه‌ى وهك مه‌رگى شه‌هیدی رینگای دین وایى. قه‌شه‌كانى كلتسه‌له‌گه‌ل‌ئوه‌ى وهك پیاوی خودا چاوی لیده‌کن، به‌رینه‌وه به‌خاکی ده‌سپێرن. مجبوری كلتسه‌كه هه‌تا هات بلئ «ئهى وسل دهرنه‌کردووه‌كان دوور كه‌ونه‌وه.» داره‌ته‌رمى هه‌لگری ته‌رمى شه‌هید له‌جیى خۆى به‌رز ده‌بیته‌وه و له كلتسه‌كه فریده‌ریته دهرى و سى‌جار پاته ده‌بیته‌وه. له ئاکاميشدا بۆیان دهرکه‌وت‌ئو مرۆقه پیرۆزه به‌لینى و په‌یمانى شکاندووه و مراده‌كه‌ى به‌جى هیشته‌وه، به‌لام هه‌رچه‌نده كاری چاک و گه‌وره‌شى کردبى، به‌بى لیبوردنى پيره‌كه‌ى عه‌فوو ناکرئ. ته‌نیا دواى ئه‌وه‌ى پيرى كلتسه لئى خۆشبوو رۆ و په‌رمى ئه‌سه‌رده‌کردن به‌رپوه‌چوو. ئه‌مه‌ش، هه‌لبه‌ت حه‌قايه‌تیکى كۆنه و به‌س. به‌لام ئه‌مه‌ش نمونه‌يه‌كى نوئى. مریدیك له ناکاو له لایه‌ن پيره‌كه‌يه‌وه فه‌رمانى پیده‌درئ (ئاتووس) كه شوین و دالده‌ى بووه به‌جییلئى و سه‌ره‌تا بچیته ئۆرشه‌لیم بۆ زیاره‌تى شوینه پیرۆزه‌كان و پاشان برۆا به‌ره‌و باکوور، بۆ سيبیریا: «جیگای تۆ ئه‌وییه نه‌ك ئیره» مریدی بیچاره له تاوانا ده‌چى بۆ لای قه‌شه‌يه‌كى گه‌وره له قوسته‌نته‌نیه. بۆ رزگار بوون له ژیر بارى فه‌رمان و گوپرایه‌لى په‌نا بۆ ئه‌و ده‌با، به‌لام قه‌شه ده‌لئ من هه‌چ ته‌نانه‌ت هه‌چ هه‌یزیک له دنیادا نیه و نابى، كه بتوانئ تۆ رزگار كا. جگه له‌و پیره‌ى كه ئه‌و ئه‌رکه‌ى له سه‌ر شانئ تۆ داناوه. به‌م شیوه‌یه پیرانى كلتسه له هیندئ لایه‌نه‌وه تواناییه‌كى له‌را‌ده به‌ده‌ریان پیدراوه. هه‌ر بۆیه له زۆربه‌ى كلتسه‌كانى ئیمه‌دا ئه‌و دامه‌زراوه‌یه سه‌ره‌تا دژ

به‌جهاكاری راوه‌ستا. هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌دا پیرانى كلتسه له نئو خه‌لكدا ریزیکى زۆریان وه‌ده‌سته‌هیناو له‌به‌ر چاوی خه‌لك شیرین بوون. پۆل پۆل مرۆقى گه‌وج و هه‌روه‌ها كه‌سایه‌تیی ناسراو، هاتن بۆلای پیرانى ئیمه. هه‌تا دان به‌تاوان و کرده‌وه‌یاندا بنین و تۆبه‌بکن. به‌دیتنى ئه‌و بارودۆخه ئه‌وانه‌ى دژى پیرانى كلتسه بوون نا‌ره‌زایه‌تییان دهربرئ. كه رۆ و په‌رمى تۆبه‌کردن و دان به‌تاواندانانیا، له‌خۆوه و به‌ئاره‌زووى دلئ خۆیان به‌رپوه‌ده‌بن و تۆبه‌کردن له سه‌ر ده‌ستی پيرى كلتسه، به‌هۆى مریده‌كانى یا خه‌لكى ره‌شوکیه‌وه وهك ئه‌رکیكى پیرۆز و ئایینی ناچئ. له‌گه‌ل‌ئوه‌شدا دامه‌زرانى ریکخراوه‌ى پیرانى كلتسه جیى خۆى کرده‌وه و ئیستاش له په‌رستگاكانى رۆسیا بره‌وى هه‌یه. ره‌نگه ئه‌وه‌ش هۆیه‌كى باش بى بۆ زیندوو کردنه‌وه‌ى ئه‌خلاقى مرۆقايه‌تى و رزگار کردنى خه‌لك بى له کۆيله‌بى، به‌لام له‌گه‌ل‌ئوه‌شدا وهك دوو رییانیک وایه و به‌شیک له خه‌لكیش به‌ره‌و ئاکاریكى شه‌یتانى و له‌خۆ دهرچوون ده‌با.

زووسیمای پیر شه‌ست و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، کوره جووتیار بوو. کاتى لاوى ده‌چیته ئه‌رتشه‌وه و به‌پله‌ى ملازم له قه‌فقا‌زیا خزمه‌ت ده‌كا. بیگومان به‌ئاکار و خووخده‌ى تاییه‌ت و رۆحييه‌كه‌ى خۆى شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانا. ئالیووشا له حوجره‌ى ئه‌و پیره‌دا ده‌ژیا كه زۆرى خۆشه‌ویست و ئیزنى پیده‌دا خزمه‌تى بكا، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چئ ئالیووشا ئه‌و کاته كه له كلتسه ده‌ژیا، هه‌چ ئه‌رکیكى له سه‌ر شان نه‌بوو و ده‌یتوانى هه‌رکویى پى خۆشه‌بچئ، به‌رۆژدا له كلتسه‌ش نه‌مایه‌ته‌وه گرینگ نه‌بوو. ئه‌گه‌ر جل و به‌رگی راهیانه‌شى له‌به‌ر ده‌کرد، خۆى حه‌زى پیده‌کرد و ده‌یوست له‌گه‌ل‌كه‌سانى دیکه‌ى نئو كلتسه‌كه هاو‌ره‌نگ بئ. وادیار بوو پیره‌كه‌ى زۆرى کار تیکردبوو. باوه زووسیمای ده‌یانگوت له سالانى زووه‌وه هینده‌ى خه‌لكى جو‌راو‌جو‌ر دیتووه، كه هاتوون بۆ تۆبه‌کردن و له لای ئه‌و دانیا‌ن به‌تاوانه‌كانیاندا ناوه، له‌گه‌ل‌چاو پیکه‌وتنى كه‌سه‌كه ده‌یزانى چى ده‌وى و چ شتیک رۆحى ئازار ده‌دا. جارى وابوو زیاره‌تکه‌رانى وا تووشى

سەر سوورپان دەکرد، لەوانەبوو شیت بن، هیشتا زمانیان نەگەرپابوو لە مەبەستیان دەگەشت.

ئالیووشا زۆر جار دیتبووی ئەو کەسانەى بۆ یەكەمجار دینە زیارەتى باوہ زووسىما بە ترس و لەرزەوہ دەچوونە ژوورئ، بەلام كاتى گەرپانەوہ شاد و دلخۆش و لیو بە بزە دەهاتنە دەرى. ئالیووشا بە تابیەت ئەوہ چاك تىگەشتبوو كە باوہ زووسىما نەك توورە نابى و نىو چاوانى تىك نانى، بە پىچەوانە ھەمیشە روو خۆش و لیو بە بزەىە. مریدەكانى دەیانگوت ریزىكى زۆر بۆ تاوانبار دادەنى و ھەرچەندە تاوانى زیاتر بى ئەو زۆرتى ریز بۆ دادەنى. ھەتا كۆتایى تەمەنى، بیگومان لە نىو مریدەكانیدا كەسانىك بوون كە زۆریان رق لى بوو و بەخلىیان پیدەبرد. بەلام ژەمارەیان كەم بوو و قەت زمانیان نەدەگەرپا. ھەرچەند كەسانىكان لەنىودا بوو كە لە نىو كلیسەكەدا خاوەن شكۆ و پلە و پایە بوون، بۆ وینە راھیبىكى پیر كە بە ھۆى رۆژوو گرتن و بیدەنگى و لەسەرەخۆى ناوبانگى دەركردبوو. بەلام زۆربەى راھیبەكان لایەنگرى باوہ زووسىما بوون و لە ناخى دلەوہ خۆشیان دەویست. تاقمىك تەواو گیان لە پیناوى بوون و ئاشكرا دەیانگوت - ئەگەرچى بە دەنگىكى بەرز نەبوو - شكى تیدا نىبە پیاوى خودایە. چونكە دەیاندى پىی لە لیوى گۆرە و لە كۆتایى تەمەنى نزیك بۆتەوہ، چاوەروان بوون لە داھاتوویەكى نزیكدا مۆجزەىەكى وا بنوینى بىتە ھۆى شانازى بۆ كلیسای ناوچەكە. ئالیووشا ئیمانىكى تەواوى بە ھیزی مۆجزەئاسای پیرەكەى ھەبوو. راست ئەو جۆرەى كە ئیمانى بە ھەقایەتى فریدرانە دەرى تابووتەكە لە كلیسە ھەبوو. زۆر كەسى دەدەى كە منداڵ و كەسوكارى نەخۆشیان دینا كە باوہ زووسىما دەستیان بە سەردا بىنى و دۆعیان بۆ بكا، كاتى دەرپۆشتن، زۆر زوو دەهاتنەوہ و بە چاوى فرمیسكاوویەوہ دەكەوتن بە سەر كەوشەكانى پیردا و لە بەر چاكبوونەوہى نەخۆشەكەیان سپاسیان لیدەكرد.

ئالیووشا قەتیش ئەو پرسىارەى بەزەین نەدەگەشت و بىرىشى لى نەدەكردەوہ، كە ئەو نەخۆشانە بەراستى بە دۆعای باوہ زووسىما چاك

بوونەوہ، یان نەخۆشینەكە ماوہى خۆى تىپەراندووە و نەخۆشەكە چاك بۆتەوہ، چونكە باوہرىكى تەواوى بە توانایى رۆحى پیرەكەى ھەبوو، كاتى تارىفى بەناوبانگى و شكۆى ئەوى دەبىست كەیفى دەكرد و دەتگوت تارىفى خۆى دەكەن. كاتى باوہ زووسىما وەدەر دەكەوت و دەچوونە نىو كۆرى زیارەتكەرانەوہ، ئالیووشا دەكەوتە دلەكوتى و زەردەى دەگرت، خەلكى رەش و رووت لە ھەموو ناوچە و مەلبەندەكانى رووسیاوہ دەهاتن و بە ئاواتەوہ بوون پیر بىنن و داواى متفەرپكى لىكەن. لەبەر دەمیدا چۆكیان دادەدا و دەگریان، لاقیان ماچدەكرد، خۆلى بەر پىكەیان ماچدەكرد و ھاواریان لى ھەلدەستا، ژنان مندالەكانیان بۆلای رادەداشت و نەخۆشى ترساو و شىت و فیداریان دینا بۆلای. پیر قسەى لەگەل دەكردن. دۆعیەكى كورتى بە سەردا دەخویندن، دەستىكى بەسەریاندا دەھینا و ئىزنى دەدان بۆن. لەم دواىیانەدا نەخۆشى واى كز و لاواز كرددبوو، ھىندى جار نەیدەتوانى لە حوجرەكەى بىتە دەرى و زیارەتكەران جاری وابوو چەن رۆژ چاوەروانى ھاتنەدەرەوہى دەبوون. ئالیووشا پىی سەیر نەبوو كە بۆ ئەوئەندەیان خۆش دەوى و كاتى دەبىنن لەبەر پیندا سەر لە عەرزى دەسوون و دەگرین. ئاخ! دەیزانى كە بۆ رۆحى پاك و سادەى خەلكى رەشۆكى و خاكەرپای روسیا، كە لە ژىر بارى خەم و كارى گراند پشتمان چەماوہتەوہ، بە تابیەت لە دەست زولم و زۆر و تاوانى لەرادەبەدەرى خۆیان و ھەموو خەلكى دنیاوہ زالە ھاتوون، بۆ دۆزینەوہى شتىك یان كەسىكى پیرۆز بە دل تامەزرۆن. تاكو كرتۆشى بۆ بەرن و كەوشەكانى ماچبەكەن و بىپەرستن. ھەر بەوہش ئوقرە دەگرن و دلیان ئاو دەخواتەوہ.

لە نىو ئىمەدا تاوان و زولم و وازى وازى بوون ھەىە، لەگەل ئەوہشدا لە جىگایەكى ئەم سەرزەوویە پان و بەرىنە مرۆفكىكى پیرۆز و مەزن ھەىە، ئەو ھەقىقەتى لەدەستداىە. ھەقىقەت دەناسى، كەواىە ھەقىقەت لە سەر زەوى نەمردووە و سەرچاوەى ھەقىقەت رۆژىك دى بۆ لامان و ھەر وەك بەلینى دراوہ بە سەر جیھاندا رادەگا و عادلانە حوكمات دەكا. ئالیووشا دەیزانى كە

ئەو ە راست ئەو شتەيە كە ھەموو خەلك بە ئەقل و رۆح ھەستى پىدەكەن. ئەو ھشى بە باشى دەزانى، بەلام پرواى وەك ئەو خەلكە رەشوكى و سادانە وابوو كە دەگرىان و ژنانى نەخوش مندالەكانيان بۆ لاي پىرەكەيان رادەداشت، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىماى پىر جىنشىنى خودايە لە سەر زەوى و ھەلگىرە ھەقىقەتى خودايىيە. لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىما لە پاش مەرگى شكۆيەكى لەرادە بەدەر دەبەخشى بە كلتسەكە و ئالىووشا لە خەيالى خۆيدا ئەو ھى وەك رۆژ لى رۈون بوو، لەم دوايىيانەشدا گرى ئەو ئەشقە رۆحىيە لە دايدا جارلەگەل جار پتر بلىسەى لى ھەلدەستا. ئەو تۆزكالىكىش لەو دەودل نەبوو كە ئەو پىرەى لە ھەمبەريدا ويستاوہ پىشەوايەكى بى ھاوتايە.

ئەو خەيالە شىرىنەى لە دلى ئالىووشادا شەپۆلى دەدا ئەو ھى بوو: «ئەو پىرۆز و پاكە. رازى رۆژى پەسلان و زىندوو بوونەو ھى ھەموانى لە دلدايە. ھەر ئەو ھىز و وزەيەى رۆژىك ھەقىقەت لە سەر زەوى مسۆگەر دەكا و تەواوى مرقۇقەكان پاك و پىرۆز دەبن و يەكتريان خۆش دەوى، ئىتر ھەژار و دەولەمەند، كەس و ناكەس، نامىنى و ھەموو بە تىكرابى دەبنە رۆلەى خودا و گەرەيىيە راستەقىنەى مەسىح ئاشكرا دەبى.»

ھانتى دوو براى كە ھەتا ئەو كاتە ھىچيانى نەدىبوو و نەيدەناسىن، گوايە زۆرى كار تىكرد. لەگەل براگەورەكەى دىمىترى فيؤدۆرۈويچ (كە درەنگتر ھات) زۆر زووتر لە ئىوان فيؤدۆرۈويچ بوو ھاوپى، ئەگەرچى لەگەل ئەو دايكىشىيان يەك نەبوو. زۆرى ئىوانى براى خۆش دەويست. ئىوان دوو مانگ دەبوو ھاتبوو بۆ شار، ئەگەرچى زۆربەى كات يەكتريان دەدى، بەلام ھىشتا زۆر دانوويان پىكەو ھەدەكولا. ئالىووشا لە خۆيا بىدەنگ و ھىدى بوو، دەتگوت چاوەرۈوانى شتىكە و ھەست بە شەرمەزارى دەكا. بەلام تىگەيشت ئىوانى براى سەرەتا زۆر سەير چاوى لىدەكا و تىي دەفكرى، وا ديارە زووش دەستى لەو سەرنج و تىرامانە ھەلگرت. ئالىووشا بە ھەپەسانەو ھى تىگەيشت. سەرەتا چاوپۆشى و سەرساردى براكەى بە ھى جىاوازي

تەمەن و بەتايبەت جىاوازي خويندەوارى زانى. بەلام ئەو بىرە ھەلگرت كە نەكا نەبوونى وردىنى و ھاودلى ئىوان بە ھى شتىكى نامۆو ھى. ھەمىشە پىئوابوو ئىوان بىر لە شتىك دەكاتەو ھى (مەبەستىكى دەروونى و گرىنگ) ھەولدەدا بۆ گەيشتن بە ئامانجىك، كە لەوانەيە دەست پىراگەيشتنى زۆر دژوار بى و ھەر ئەو ھى بۆتە ھى ئەو ھى كە بىر لە ئەو ناكاتەو ھى. ئالىووشا ئەو ھى لەخۆى دەپرسى نەكا بىرمەندى بىدىن دەرھەق بە من كە مريدىكى گەوچ و ھەپۆلم رقى لە دلدا بى. سوور سوور دەيزانى كە براكەى كافرە. ئەگەر ئەو قىنەشى لە دلدايە، بەلام بە دلبيەو ھەدەگرت. لەگەل ئەو ھىشتا تووشى واق و رمانىكى سەير بووبوو كە خۆشى نەيدەزانى چىيە و لە ناخو ھە ئازارى دەدا. چاوەرۈى بوو براكەى لىي نزيكتر بىتەو ھى. دىمىترى براى بە رىزىكى زۆر و خۆشەويستىيەكى قوللەو ھى باسى ئىوانى دەكرد. ئالىووشا دەيزانى ھەموو ئەو شتانەى كە لەم دوايىيانەدا پىئو ھىدىكى زۆر نزيك و باشى لە نىوان ئەو دوو برايەدا دامەزندانو ھى ئىوانە. باسكردنى پىر لە خۆشەويستىيە دىمىترى، لەبەر چاوى ئالىووشا سەرنج راكىشتىر بوو، چونكە دىمىترى لە چاوى ئىوان تا رادەيەك خويندەوارتر بوو. دوو برا بە شىئو ھىدىكى سروشتى بووبوونە دوانە لىكدژ و وا لە ھەمبەر يەكتردا چەقىبوون. كە دۆزىنەو ھى دوو مرقۇقى وەك يەك نەچوو زۆر دژوار دەبوو.

ھەر لەو سەردەمەدا بوو كە كۆبوونەو ھىدىكى ئەندامانى ئەم بنەمالە ئالۆزە لە حوجرەكەى پىرى كلتسەدا پىكھات كە بەو شىئو ھىدىكى كارى كرده سەر ئالىووشا. بەھانەى پىكھىنانى ئەو كۆبوونەو ھىش بەھانەيەكى درۆيىنە بوو. لەم كاتەدا بوو كىشەى نىوان دىمىترى فيؤدۆرۈويچ لەگەل باوكى گەرە بوو ھى بەجارى لەبەر چاوى يەكترى تالبوون. فيؤدۆر پاولوويچ وەك دەللىن يەكەم كەس بوو كە واديارە بە گالتە پىشنىارى كردو ھەموويان لە حوجرەكەى باو ھى زووسىما كۆبىنەو ھى بىتەو ھى دەستەوداوينى ئەو بن و راستەوخۆ كارەكەيان بۆ جىيەجى بكا، بەئەدەبانە و لەسەرەخۆ لە ژىر سايەى ئاشتىخوازانەى ھەنتەشى پىردا لەگەل يەك پىكبن. دىمىترى كە بە

عومری خۆی باوه زووسیمای نه دیبوو. بۆیه له وه به گومان بوو که باوکی بۆ ترساندنێ ئه و کۆرپکی وای وه پڕی خستوه. به لām چونکه به هۆی هیندی ئاکاری ناحز له گه ل باوکی چه نجار کیشه یان لئ پهیدا بووبوو، له دلّه وه خۆی سه رکونه ده کرد، بۆیه ئاماده بوو ئه م کۆره بۆ ئاشت بوونه وه یان ساز بکری. ده بی ئه وه شمان له بیری نه چئ که ئه و وه ک ئیوان فیؤدۆرۆویچ له لای باوکی نه بوو. له وه سه ری شاری به ته نیا ده ژیا. خودا و پاراستان پیۆتیر ئه لکساندرۆویچ له و کاته دا هاتیوو بۆ شار. مه به سه ته که ی پیخۆش بوو. ئه م ئازادبخوازه ی سالانی چل و په نجا که پیاویکی رووناکبیر و بی دین بوو، له وانه یه بۆ بیتاقه تی و سه رگه رمی رووی له وئ کردبئ. ئاواتی دیتنی کلیسه و «پیاوی پیروژ» له ناکاو سه رتا پای داگرت. چونکه په روه نده ی شکایه ته که ی له کلیسه سه باره ت به سنوور و مافی داربیرین و ماسیگرتن له رووبار به هیچ کوئ نه گه یشتبوو، ئه وه ی کرده بیانوو بۆ دیتنی پیر، تا کو به شیوه یه که ی دۆستانه کاره که ی یه کلایی بکاته وه. بۆیه که سیک که به و بۆنه یه وه بچئ و کاریکی ئاوا شایانی له ده ست بئ، پیزی لیده گیرئ و به خۆشه ویستییه وه پیشوازی لیده کری، نه ک ئه وه ی له خۆرا مل پنه ونئ و وه ژوور که وئ. ئه گه رچی له م دواییانه دا پیر که متر له حوجره که ی ده هاته ده ری و نه خۆشی وای لیکردبوو ئیزنی دیداره ئاساییه کان نه دا. که سانیک له نیو کلیسه که دا چاویان تیوه ی بوو و ئاگادارییان لیده کرد. له ئاکامدا ئیزنی ئه و دیداره یدا و پۆژه که ی دیاریکرا.

به بزیه که وه به ئالیووشای گوت: «کئ منی کردۆته حاکی ئه وانه؟» له وه ش زیاتر هیچی نه گوت.

ئالیووشا به بیستنی هه والی ئه و دیداره زیاتر تووشی دلّه و پریزه بوو. له ئیوان گرووی شه رکهر و شه رخوازا دیمیتری برای ته نیا که سیک بوو که ئه و کۆری مشتوومره ی پئ به راست بوو. ئه وانی دیکه هه ر له خۆرا وه، یا بۆ سووکایه تی کردن به پیر ده هاتن. ئالیووشا باش له وه ده گه یشت. ئیوانی برای و میۆسۆف بۆ قوته قوت و جلف بازاری ده هاتن. چونکه باوکیشی زۆری دل

به رشفنجارییه وه بوو. ئالیووشا ئه گه رچی هیچی نه ده گوت، به لām زۆر چاک له خووخده ی باوکی ده گه یشت. دیسان ده یلیمه وه ئالیووشا به پیچه وانه ی بیرکردنه وه ی خه لکی زۆریش گه مژه و ساویله که نه بوو. به دلئیکی خه مباره وه چاوه پروانی پۆژی دیاریکراو بوو. بیگومان له ته نیاییدا هه میشه بیری له کیشه و ئاژاوه ی بنه ماله که یان ده کرده وه و ده یویست چاره یه که ی بۆ بدۆزیته وه. به لām دلّه خورپه ی سه ره کیی ئالیووشا له تاوی باوه زووسیمای بوو. خه می گه وره یی و شکۆی ئه و ی بوو. ده ترسا به شیوه یه ک سووکایه تی پیبکری. به تایبه ت له قسه ی ته وساوی و ناو ئاخذاری میۆسۆف و شات و شووتی پیر له فیل و به ده مارانه ی ئیوانی زانکو دیتوو ده ترسا. ئالیووشا دللی له هیچ شتی که نه ده حه سایه وه. ته نانه ت ده یویست به جۆریک به گوئی پیر هه لینی و له مه به سستی ئه وانی تیگه یینی. به لām دوای ماوه یه ک بیرکردنه وه و دان به خۆداگرتن په شیمان ده بووه. ته نیا پۆژی به ر له دیداره که به دۆستیکدا هه والی نارد بۆ دیمیتری برای که زۆری خۆش ده وئ و چاوه پروانه به لینی خۆی به ریته سه ر. دیمیتری و اقی ورمابوو چونکه وه بیری نه ده هاته وه به لینییه کی دابئ. به لām به نامه وه لامي دایه وه که هه ولده دا خۆی راگری و گرژی نه نوینی. به لām له گه ل ئه وه ی پیزیکی زۆری بۆ پیر و ئیوانی برای هه یه، له سه ر ئه و باوه ریه که ئه م دیداره یان ته له که یه یان مه له که یه کی بی بایه خ. له کۆتایییدا نووسیوو:

- به لām رازیم زمانم به برین بچئ و ده ره ق به پیاویکی خودا که پیزیکی زۆرت بۆی هه یه زمان دریژی نه که م.
ئه م نامه یه ئه و جۆره ی پیویسته دللی ئالیووشای نه گه شانده وه.

كتيبي دووهم

كۆپوونەۋەيەكى بىئىلكام

(1)

ده‌گه‌نه نيو كليساكه

پوژيكي خوش و گهرموگوري مانگي ثووت بوو. ناخافتن له‌گه‌ل پير كه‌وتوته كاتزمير يازده و نيوي سهر له به‌ياني، ههر خيرا دواي نوژيكي دهرنگ‌وهخت ئه‌و كاته‌يان دانابوو. ئه‌وانه‌ي ده‌بوو له‌و كوره‌دا به‌شدارييكه‌ن نه‌هاتبوون. به‌لام راست له‌كوتايي دانيشتنه‌كه‌دا هاتن. سهره‌تا فاي‌توونيكې رازوه و سهرئاوه‌لا، كه‌ئسپي ره‌سهن و گرانبايي رايان ده‌كيشا. ميوسوف و بوره‌خزميكي كه‌لاويكي بيست سالان بوو، به‌ناوي فيميچ گالگانوف گه‌يشتنى. ئه‌و كوره‌لاوه‌خوي ناماده كردبوو بچيته زانكو. ميوسوف له‌گه‌ل ئه‌و كوره‌لاوه‌ده‌ژيا و هه‌ولي ده‌داو هاني دا بچي بو هنده‌ران و برواته، زانستگاي زوررخ يان ژينا، ئاليووشا هيشتا دوودل بوو. په‌روش و خه‌مبار بوو. فيميچ گالگانوف مروفيكي جوانچاك و ريكوپيك و تاراده‌يه‌ك كه‌له‌گه‌ت بوو. جاروبار سه‌ير ده‌كه‌وته گومي بير و خه‌يال‌وه و مات ده‌بوو، وه‌ك هه‌موو مروفيكي مات و په‌ريشان هيندى جار به‌واقوړماوي چاوي له‌كه‌سيك ده‌بري. بيده‌نگ بوو و تا راده‌يه‌كيش شپريو. به‌لام هيندى جار كه‌له‌گه‌ل كه‌سيك ته‌نيا ده‌كه‌وت. زوربلي و روو هه‌لمالدراو بوو. ههر له‌خورا پنده‌كه‌نى. به‌لام شادييه‌كه‌ي هه‌روه‌ك له‌پر په‌يدا ده‌بوو، ئاواش خيرا ون ده‌بوو. هه‌ميشه‌خه‌ريكي پشوودان بوو و ته‌نانه‌ت جل و به‌رگي ده‌وله‌مهنده‌ي له‌به‌ر ده‌كرد و بريكي پاره و داراييي سه‌ربه‌خو بوو، به‌لام چاوي تير نه‌ده‌بوو. يه‌كي له‌دوسته‌كاني ئاليووشا بوو.

به‌فايتوونيكې كونه و چه‌پره‌ك و گه‌وره، كه‌دوو ئه‌سپي زه‌ردى پير رايانده‌كيشا. زور له‌دواي فاي‌توونه‌كه‌ي ميوسوف، فيودور پاولوويچ و ئيواني كوري هاتن. ديميتري فيودورويچ ئه‌گه‌رچي عه‌سري پوژي پيشوو له‌كاتي كو‌بوونه‌وه‌كه‌ ئاگادار كرابوو، به‌لام وه‌دره‌نگ كه‌وتبوو. ئه‌و كه‌سانه‌ي بو كوره‌كه‌هاتبوون، فاي‌توونه‌كانيان له‌لاي هوتيله‌كه‌ و دوور له‌گوره‌پانه‌كه‌ راگرت و به‌پييان به‌ره‌و ده‌روازه‌ي كليساكه‌ وه‌ريكه‌وتن. جگه‌له‌فيودور پاولوويچ، هيچكام له‌و كه‌سانه‌ي ديكه‌كليساكه‌يان نه‌دييوو، ميوسوفيش نزيكه‌ي سى سال ده‌بوو پي نه‌نابوو كه‌يساوه. به‌وردى و هيمنانه‌چاويكي به‌ده‌ورو به‌ري خويدا گي‌را. به‌لام جگه‌له‌كليسه‌و مالاني ده‌ورو به‌ري په‌رستگاهه‌شتيكي سه‌ير و به‌رچاو نه‌كه‌وته به‌ر روانينه‌مووقليشانه‌كه‌ي، له‌وه‌ده‌چوو كليسه‌و خانوبه‌ركاني ده‌ورو به‌ري سه‌رنجيان رانه‌كيشا بي. دوايين كه‌ساني نوژكه‌ر به‌سه‌ري رووتى و خاچ كيشان له‌په‌رستگاهه‌هاتنه‌ده‌ري، زوربه‌يان خه‌لكي ره‌شووروت و له‌چيني خواروي كومهل بوون و چهن كه‌سيكي ده‌وله‌مهند و پياو ماقووليشيان له‌گه‌ل بوو، دوو سى ژن و ژينرايكي زور پيريش له‌هوتيله‌كه‌وه‌هاتبوون و خه‌لكي ناوچه‌كه‌نه‌بوون. به‌رله‌وه‌ي بگه‌نه‌نيو كليساكه‌كه‌وتنه‌گه‌ماروي سوال‌كه‌ر و پارسه‌كانه‌وه، به‌لام هيچكام ده‌ستيان بو‌گيرفانيان نه‌چوو. ته‌نيا گالگانوفى لاو دراويكي ده‌كوپيكي له‌جزدانه‌كه‌ي ده‌ره‌ينا و تووره‌و چه‌په‌ساو - خودا ده‌زاني له‌به‌رچي! - داي به‌پيرژنيك و به‌په‌له‌گوتى: «به‌شيبكه‌ن له‌نيوان خو‌تاندا.» به‌هيچكام له‌هاورپيكانيشي سه‌باره‌ت به‌وه‌هيچي نه‌گوت، ئيتر چه‌په‌سانه‌كه‌ي بي‌هو بوو؛ به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ست و لاق تيكه‌له‌هاتنه‌كه‌ي زياتر بوو. سه‌ير بوو ده‌تگوت هيچكه‌س چاوه‌رواني هاتنيان نيه‌و له‌گه‌ل ريز و پيشوازي به‌ره‌ورو نه‌بوون، ئه‌گه‌رچي يه‌كيان له‌م به‌ينانه‌دا هه‌زار روپلي پيشكش به‌كليسه‌كردبوو. يه‌كيكي ديكه‌شيان خاوه‌نى ملكيكي زور و ده‌وله‌مهند و خاوه‌ن فه‌ره‌نگ بوو كه‌هه‌موو شتيكي كليساكه‌به‌جوړيك پيوهندي به‌ئوه‌وه‌بوو. چونكه‌برياري دادگا له‌وانه‌بوو مافي ماسيگرتن بدا

به ئەو. له گەل ئەو هاشدا ههچكام له دانیشتوانی فەرمیی کلیسه که نه هاتنه پیشوازییان.

میۆسۆف که شیواو و پهروش دیار بوو، چاویکی له کیلی ئەو قه برانهی لای کلیسه که کرد و هات بلی ئەو مردوانهی لیتره نیژراون، رهنگه بو ههقی خهوتن لهو «شوینه پیروژه» پارهیهکی زوریان دابی، بهلام قسه کهی خواردهوه. قسهی تهوساوی و گالته جاری ئەو پیاوه قوشمه و ئازادبخوازه له پر بوو به توورپهیی و رق. دهتگوت قسه له گەل خوی دهکا، درکاندی: «سهیره، لهم گه و جاوایه دا ریگای چوونه ژووری له چ که ره په شمه یه ک پرسین؟ چبکهین خه ریکه کات به سهر دهچی.»

کتوپر سهروسه کوتی پیاویکی پیر و سهر رووتاو، به چاوی شیشلوق و پر له داوی لیئوردنه وه پهیدا بوو. عه بایه کی فشوفولی هاوینی له بهردا بوو. کلاره کهی له سهری داگرت و به زمانیکی شیرین گوتی: من ناوم ماکسیموفه و خاوهن ملکیکی ناوچهی (توولا) م. ههر له ریوه تیگه یشت گرتی میوانه کان چیه.

- باوه زووسیمما له ژووری پشوودانه، چوارسه دهنگاو له ولای کلیساوهیه و که وتوته ئەو دیوی دارستانه که.

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دهزانم له دیوی دارستانه کهیه. بهلام ریگاکهیم له بیر نه ماوه... له میژه بو ئەم لایه نه هاتووم.»

- له م لایه وه، له پال ئەم دهر وازهیه وه و راست به پهنا دارستانه که دا... دارستانه که. به دوامدا وهرن. پیشانتانی ددهم... دهبی بچم... خوشم ههر دهچووم بو ئەوئ. له م لایه وه، لیزه وه.

له دهر وازه که چوونه دهرئ و به لای دارستانه که دا بایاندایه وه. ماکسیموف شهست سالی ته مهن بوو. له پیشیان وه هه لده هات و ئاوری ده دایه وه و به وردی ته ماشای دهکردن و چاوه کونه سوورنه کانی زیت کردبووه.

میۆسۆف به توورپهیی گوتی: «ئیمه بو کاریکی تایبه تی هاووین بو لای پیر. ئەو زاته به لای ناخیری شانازی ئەو دیداره ی به ئیمه داوه. زورت سپاس

دهکهین که ریگاکهت پیشانداین، به لام به باشی نازانین له گه لمان بینه نینو حوجره که وه.»

ماکسیموف به پیکه نین و شادییه وه چه قه نه یه کی لیدا و گوتی: - چووم، زور چووم؛ un chevalier parfait {چه کداریکی به جهرگ و ئازایه}.

میۆسۆف پرسیی: کی چه کداریکی به جهرگ و ئازایه؟ - پیری کلیسه، پیری خاوهن شکو، پیری کلیسه ده لیم! شانازی و شه ره فی په رستگاکه مان، زووسمیا. به راستی پیری چاکه!

به لام له پر مریدیکی رهنگ بزړکاو و به ژن و بالا دهسته، به کلاوی راهیبانه وه هاته پینشی و قسه ی پی بری. فیۆدۆر پاولوویچ و میۆسۆف له سهر جیی خویان راوهستان.

ئەو راهیبه، به کرنوشیکی زور شایان و پر له ریزه وه گوتی: «باوکه عابید هه موو ئیوه برایانی بانگه یشتن کردوه که دوا ی دیدار له ژووری پیر نانی نیوه رۆ له گەل ئەو مهیل بفرموون، که کاتژمیر یه کی نیوه رۆ ده بی.» له گەل ئەوه ی چاوی له ماکسیموف بریبوو گوتی: «ئیه وش.»

فیۆدۆر پاولوویچ که ئەو بانگه یشتنه ی زور به دل بوو، گوراندی: «قسه ی تیدا نییه ئەو کاره ده که م. باوه ر بفرموو هه موومان قه ولی شه ره فمان داوه به ئە ده بیکی ته واوه وه هه ل سوکه وت بکهین... توچی پیووتیر ئە لکساندر وویچ، توش دیی؟»

- ئەی چۆن نایه م. مه گین نازانن بو زانیاری له سهر داب و نه ریتی ئیره هاتووم؟ ته نیا کۆسپی سهر ریگای منیش توی... - خو دیمتری فیۆدۆر وویچ هیشتا نه هاتوو!

پیووتیر ئە لکساندر وویچ گوتی: «ئه گه ر نه یه ت ده ی کوژی! پیتوایه ئەم به زم و ره زمه م پیخۆشه، ئەویش له گەل تو؟ پاشان به راهیبه که ی گوت: «که وایه بو نه هار دین، له لایه ن ئیمه وه سپاس له باوکه عابید بکه.»

پراھیب وەلامی دایەوہ: «نانا، ئیستا ئەرکی من ئەوہیە، ئیوہ بەرم بۆ خزمەت پیری خاوەن شکۆ.»

ماکسیمۆف بە درۆنگییەوہ گوتی: «ئیستا کەوايە خۆم راست دەچم بۆ لای باوکە عابید، ئەری بۆ لای باوکە عابید.»

پراھیب بە زمانیکی پر لە دوو دلییەوہ گوتی: «باوکە عابید ئیستا سەرقالە. بەلام ھەرچۆنیک پیتان خۆشە...»

لەکاتیکیا ماکسیمۆف بە ھەلاتن دەگەراییەوہ بۆ کلیسا، میۆسۆف بە دەنگیکی بەرز گوتی: «پیرە پیاوی بی ئەدەب دلیی قرنووە!»

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دەلیی (فون سوھەن) ە!»

ھەر ئەوہ دەزانی؟!... کوئی لە فون سوھەن دەچی؟ تو فون سوھەنت لە

کوئی دیوہ؟

وینەکەیم دیوہ. چرچ و لۆچی دەموچاوی نالییم، یانی لە تاريف نایە. فون سوھەنی دووھەمە. بە قەلافەتیدا بۆم دەرکەوت.

ئەری، بە دلییایەوہ دەلییم لەو بارەوہ زۆر شارەزای. بەلام وریابە فیۆدۆر پاولوویچ، ھەر ئیستا گوتی ئیمە بەلینیمان داوہ بە ئەدەبانە ھەلسوکەوت بکەین.

لە بیرت نەچی. داوات لیدەکەم ئاگات لە خۆت بی.

بەلام ئەگەر گەوجیبیەتی بکە، نیوانەکەمان تیکدەچی... دیوتە چ بنیادەمیکە -

مەبەستی لە پراھیبەکە بوو. لەرووم ھەلنايە لەگەڵ ئەو جوۆرە مروۆقانە بچم بۆ نیو کۆری پیاوماقوولان.

بزەھیکە نەرم و مەکربازانە نیشتە سەر لیوی رەنگ بزپکاو پراھیب. بەلام وەلامی نەدایەوہ، دیار بوو لەبەر ھەستی و یقار و قورساختی ئاوا بیدەنگە.

میۆسۆف زیاتر لە پیشوو تیکچوو.

میۆسۆف لە دل خۆیدا گوتی: «ئاخ، سەریان لە قور نین! روالەتیا بە

دریژیایی میژوو رازاوەتەوہ، بەلام لە ژیریدا دزیوی و رق و هیچی و پووچی گۆفی دی. سەر قۆزی بن ئالۆزن.»

فیۆدۆر پاولوویچ گورانیدی: «ئەمەش ھۆدە پشودانی پیر، گەیشتینی. دەرگاکی داخراون.»

پاشان لە ھەمبەر پیاوانی رەسم کراو و لە سەر ھەردوو تایی درگاکی خاچی کیشاو کړنۆشی برد.

کاتیک لە پۆمی، وەک پۆمیەکان ھەلسوکەوت بکە. لیترە لەم حوجرەییە بیست و پینج کەس پیاوی خودای لینیە. چاوە لە یەکتەر دەکەن و کاهوو دەخۆن.

تەنانەت ژنیکیش لاقی لەم دەرگایە ناچیتە ژووری. ئەم خالەش جیگای سەرنجە. لە راستیدا واشە.

لەپر چاویکی لە پراھیب کرد و گوتی: «بەلام بەم گویچکانە خۆم بیستوومە کە پیر ریگای بە ژنان دەدا بچنە ژووری.»

ژنایی چینی بیبەش ھەر ئیستا لیترەن و لەبەر ئەو ھەیانە دانیشتوون و چاوەروان بچنە خزمەتی. بەلام بۆ ژنایی دەولەمەند دوو ھۆدە لە نزیک ھەیانەکە درووستکراوہ، لە دەرەوہی ھەوشەکە - پەنجیرەکانی لە دوورەوہ

دیارە. ئەگەر پیر لەشساخ و دلخۆش بی، لە رەھۆلیکی نەینییەوہ کە لە حوجرەکەوہ بۆ ئەو ھۆدانە لیدراوہ، دەچی بۆ لایان. ئەوان دایمە لە دەرەوہی ھەوشەکەن، خاتوونیکی خەلکی خارکۆف، خاتوو خۆخلاقۆف، لەگەڵ کچە

نەخۆشەکە چاوەروانە و لە دەری راولەستاوہ. لەوہ دەچی پیر بەلینی دابی بچی بۆ لای. دەلین لەم دواوییانەدا ھیندە کز بووہ خۆی نیشان خەلکی نادات.

دە، دە، کەوايە کەل و کون ھەییە لە ریگای ئەوانەوہ لە حوجرەکە بیتە دەری و بچی بۆ لای ژنان. باوکی پیروژ، پیت وانەبی مەبەستیکی خراپ ھەییە.

بەلام خۆ دەزانی لە ئاتووس نەک ھەر دیداری ژنان ھەرامە، بەلکو مریشک و میوہقەل و مانگاش...

فیۆدۆر پاولوویچ! ئاگادار بە من دەگەریمەوہ و بە تەنایی بەجیت دەھیلیم.

بیتو منیش برۆم دەرئەدەکەن.

1- لە دریزەیی چیرۆکەدا فون سوھەن دەناسینم.

«پیوتیر ئەلکساندرۆویچ! من خۆم کارم بە سەر تۆوه نییه.» لە پر پێی نایە
حەوشەکە و هەرای کرد: «دیوتە لە چ قەلایەکی پر لە گولالە سوورەدا دەژی.»^۱

ئەگەرچی گولالە سوورە لێنەبوو، بریکی گولی جوان و کەم وینە ی پازی
لێبوو کە لەملاوئەولا پوا بوون، دیار بوو کە دەستیکی شارەزا ئاگادارییان
لێدەکا؛ شوینی رسکانی گول دەوری کلیسا و نیوان گۆرەکان بوو، مالتیکی
دارینەش کە یەکنهۆم بوو و پیر لەویدا دەژیا، بە گول پازابووه.

فیۆدۆر پاولوویچ هەروا کە بە پلێکانەکاندا دەچوو سەرێ گوتی: «ئەرێ لە
سەردەمی پیری خوالیخۆشبوو باوه وارسوونۆفیشدا بەم شیۆهیه بوو؟ ئەو
زاتە زۆری گوی بەو پازاوهییە نەدەدا. دەیانگوت هەلەستا و تەنانەت ژنانیشی
و بەر گوچان دەدا.»

- راهیب جوابی دایهوه: «کردەوهی وارسوونۆفی پیر، بەو پیرییه جاری
وابوو سەیر دەبوو. بەلام زۆر بەی ئەو قسانە گەوجانەن. ئەو هیچکات لە
کەسی نەدا، ئیستاش کاکینە، ئەگەر تۆزێ مۆلەتم بەدەن، دەتانیترمه ژووری.»

میۆسۆف دەرڤەتی بۆ هەلکەوت دیسان لەبەر خۆیهوه بلێ: «فیۆدۆر
پاولوویچ، بۆ دوایین جار پیت دەلیم. لە سەر بەلینی خۆت سوور بە، حالی
بووی؟ بەئەدەب بەو پیتی خوار دانەنی، دەنا خۆت دەزانی.»

فیۆدۆر پاولوویچ بە تەشەرەوه گوتی: «نازانم بۆ ئەوەندە کەوتویه
دلەراوکی؟ دەلین ئەو چاو لە چاوی هەر کەسیک بکا، تێدەگا بۆچی هاتووه.
بپوا و مەبەستی ئەوان بۆ پیاویکی وەک ئیوهی هیژای نوێخواز و پارسی چ
گرینگایهتییهکی هەیه! پیم سەیره.»

بەلام میۆسۆف فریا نەکەوت وەلامی ئەو تەشەرە بداتەوه. داوایان لیکردن
بچنە ژووری. ئەویش، تارادەیهک توورپە و ئالەتی، خۆی کرد بە ژووریدا و
لەبەر خۆیهوه گوتی:

- لەخۆم دەگەم، دەزانم کە دلم هیشاوه و رقم هەستاوه، لەوانەیه شەرپوقرە
سازکەم و خۆم و ئەندیشەکانم چکۆله بکەمهوه.

2- ئاماژەیهکی تەوساوییه بە کتێبی پیرۆز کە دنیای ناو ناوه دەرڤەندی فرمیسک.

(۲)

پیرە حەنەکچی

ئەوان راست ئەو کاتە پێیان نایە ژووری، کە پیری کلیسە لە هۆدە
خەوهکە ی هاتبووه دەرێ و دەیویست بچیتە ژووری میوانەکان. دوو کەس لە
راهیبانی حوجرەکەش کە چاوه‌پوانی پیری کلیسە بوون هاتنە ژووری.
یەکیان باوه کتێدار و ئەوی دیکەیان باوه پایسی بوو کە بە وتە ی زۆر کەس
بیرمەندیکی زانا بوو و لەگەڵ ئەوەشدا لاویکی لاواز و ریوه‌له بوو. لاویکی
کەله‌گەتیش لەوێ بوو، کە بیست و دوو سالیکی تەمەن بوو. لە تەواوی
ماوهی مشتومرەکەشدا لە قوژبنیک رەق راوه‌ستا بوو. زۆر بالابەرز بوو،
روخساریکی شاد و گەشاوه و چاوانی زیت و قاوه‌یی و وریا و ئاگادار
بوون. جل و بەرگی ئاسایی لەبەردا بوو. تەله‌به بوو و لە داها‌توودا دەبووه
پیاوی ئایینی. بە هۆیه‌کیش لە ژێر چاوه‌دێری و سایه‌ی کلیسە و برادەراند
دەژیا. قەلافەتی نیشانده‌ری ریز و حورمەت بوو، بەلام ریز و حورمەت بۆ
خۆی. چونکە پله و پایه‌ی لە خوارێ بوو، لەگەڵ میوانەکان هاوشان نەبوو،
هەر بۆیه نە سلایوی کرد و نە کپتۆشی برد.

باوه زووسیمما هاوڕێ لەگەڵ ئالیووشا و مریدیک هات. دوو راهیب
لەبەری هەستان، بە دەنگیکی بەرز سلایوان لیکرد، کپتۆشیان برد و قامکیان
لە زه‌وی خشکاند. پاشان خاچیان کیشا و دەستیان ماچکرد. پیر دەستی
بەسەریاندا هینا و هەر بە شیۆه‌ی ئەوان قامکی لە زه‌وی خشاند و وەلامی
ریز و حورمەتەکە ی دانەوه و داوای لە هەردووکیان کرد تەقدیسی بکەن. ئەم
رئ‌وپرەسمه‌ فەرمییه بە شیۆه‌یه‌کی جیددی بەرپۆه‌ چوو، کە لەگەڵ رۆژانی‌تر
جیاواز بوو. بەلام میۆسۆف لە سەر ئەو باوه‌رپه‌ بوو کە بەقەستی وا دەکەن،

بۇ ئۇەۋەي كاردانەۋەي لە سەر ميوانەكان هەبى، ميوئسۇف لە رېزى پېشەۋە پراۋەستا بوو. عەسرى رۆژى پېشوو لە سەر ئۇە ساغ بووبۇۋە كە بەۋپەرى رېز و ئەدەبەۋە بېۋاتە پېشى و تەبەرۇك لە پېر وەرگرى. چونكە لېرە دابەكە وايە، تەننەت ئەگەر دەستىشى ماچنەكردايە، دەبوو ئۇە رېز گرتن و بەئەدەبەۋە كېرئوش بردنە ئەنجامبات. بەلام كاتى ئەم ھەموو نووشتانەۋە و ماچكردن و كېرئوشەي راھىبەكانى دى، خېرا بىرورپاى گۆردرا، بەپۆز و ھەۋايەكى زۆرەۋە، كېرئوشى برد و رۆيى بۇ لاي كورسىلەك. فيؤدۆر پاولوۋويچىش بە لاسايى كىردنەۋەيەكى مەيمووانە، ھەر ئۇە كارەي ميوئسۇفى كىرد. ئىوان فيؤدۆرۋويچ بە وىقار و حورمەتىكى زۆرەۋە كېرئوشى برد بەلام دەستى بە سىنگىيەۋە نەگرت، گالگانوفىش وا تووشى خەجلان و عەبەسران بوو تەننەت كېرئوشىشى نەبرد. پېر ئۇە دەستەي كە بۇ تەقدىس ھەلى ھېتابوو، داىخستەۋە و بە رېزىكى زۆرەۋە داۋاي لە ھەموويان كىرد دانىشن. ئالىووشا سوور ھەلگەرابوو. ھەستى بە شەرمەزارى دەكرىد. پېشېبىنيە تالەكانى خەرىك بوو ۋەدى دەھاتن.

باۋە زووسىما لە سەر كورسىلەيەكى چەپرەكى لەق و لۆر دانىشت و ميوانەكانى لە سەر چوار كورسىلەي چەرمىنى رەش و كۆنە لە پال دىوارەكەدا بەرەروۋى خۇى دانىشاندا. راھىبەكان دانىشتن يەكيان لاي درگاكەۋە و ئۇەي دىكەيان لەبەر پەنجىرەكە. ئالىووشا و مرىد و تەلەبەكەش بە سەر پېۋە پراۋەستان. حوجرەكە زۆر گەۋرە نەبوو و دارودىوارەكەي كۆن و تۆزاۋى بوو. ھېچى تىدا نەبوو جگە لە ھىندىك كەرەسەي پىۋىست، ئەۋىش ھەموويان فەقىرانە و ھەرزانبايى. دوو گولدان لەبەر پەنجىرەكە بوون، چەن وئىنەي پىرۆزىش لە سوۋچىكى حوجرەكە بوون بەرەروۋى پەيكەرىكى گەۋرە و كۆن لەنتەرىك دايسىسا. لە نىك ئۇە دوو وئىنە پىرۆزەي دىكە كە لە شوئىكى رۆشن ھەلواسرابوون، لە نىك ئۇەۋانىش وئىنەي چەن فرىشتەي جوان و ھىلكەي چىنى و خاچىكى كاتولىكى عاج كە ماتر دۆلۆرۇسا^۲ لە

3- ماتر دۆلۆرۇسا Mater Dolorosa يانى «دايى خەمبار» مەبەست لە مريەمە.

باۋەشى گرتبوو، ھىندىكىش كەندەكارىي بىانى كە بە دەستى ھونەرمەندانى گەۋرەي سەدەي رابردوۋى ئىتاليا ھەلگۆلدرا بوون. لەپال ئۇە كەندەكارىيە بەنرخ و ھونەريانەدا چەن نەقاشىي زىر و ناحەزى رۋوسى كە وئىنەي پىاۋانى خودا و شەھىدان و پېشەۋايانى ئايىنى ... لە سەر بوو و لە بازارى فيلەباز و گزىكاراندا بە چەن پارەي قەلب و چرووك دەفرۆشران. دىوارەكانى دىكەش وئىنەي چەن ئوسقۇفى رۋوسىي ئىستا و رابردوۋى پېۋە بوو. ميوئسۇف چاۋىكى خېراي بە ھەموو ئۇە شتە وشك و رەق و تەقانەدا كېرا و چاۋى لە سەر پېر گىرسايەۋە. ميوئسۇف خۇى بە پىاۋىكى وريا و بەرېز دەزانى، بەلام لەگەل ئەۋەشدا كە پەنجا سالى تەمەن بوو، پىاۋىكى دەۋلەمەند و خويئەۋار بوو، ھەر بۇيە مافى خۇيەتى خۆگر و خۇبەزلان بى. لە سەرەتاۋە كە زووسىماي دى نەكەۋتە بەر دلى. لە راستىدا شتىك لە رۋخسارى پىرى كلىسەدا بوو نەك ھەر ميوئسۇف، لەۋانەيە ھېچ كەس پىي خۆش نەبى بىبىنى. پىاۋىكى كۆلەبنە و كوور بوو، لاواز و دالگۆشت. شەست و پىنج سالى تەمەن بوو، كەچى ئاۋا پىچوۋبوو. نەخۇشى وائل كىردبوو، دە سال پىرتىر دىارىي دەدا. دەموچاۋىكى وردىلە و چرچولۇچى ھەبوو. بەتايبەت دەۋرى چاۋە چكۆلە و مژمۆر و كزەكانى كە ۋەك دوو خالى رۋوناك دەدرەۋشانەۋە. چەند چلەموۋى سىي لە دەۋرى لاجانگى تىك ھالابوون. رېشە نووك تىژەكەي چكۆلە و تەنك بوو. لىۋىشى كە لە پەستا بزەي تىدەزا بارىك و قەيتانى بوو. لووتى درىژ نەبوو. بەلام تىژ ۋەك دەنوۋكى بالئندە ۋابوو. ميوئسۇف لەدل خۇيدا گوتى: «لەژىر ئۇە رۋالەتەدا، گىيانىكى بەد زات و پىر لە ھەۋا و چرووكى خۇى مەلاس داۋە.» لە سەر يەك پىرى نەكەۋتە بەر دل.

كاتىمىرىكى چكۆلە و ھەرزان بە دىوارەكەۋە بەپەلە زەنگى كاتىمىر دواز دەي لىدا و دەست پىكردىنى وتوۋىژەكەي راگەياندا.

فيؤدۆر پاولوۋويچ ھەراي كىرد: «ۋەختى خۇيەتى بىكەم و زىاد، بەلام دىمىترى فيؤدۆرۋويچى كورم نەھاتوۋە، پىرى بەرېز و پىرۆز سەبارەت بەۋە

داوای لیئوردنت لیدهکهه!» (ئالیوشا به بیستنی ئەو «پیری به ریز و پیروز» مووچرکیکی پیداهات و هه موو ئەندامی که و ته له رزین). من خۆم ریز بۆ کات و به لاین دادەنیم، سات به سات له بیرمه و وهخت ناسینیش له شا و گه وره پیاوان ده وه شیتته وه...»

میۆسۆف له پر خۆی پیرانه گیرا و له بن لیوه وه منجاندی: «دهی خۆ تو شا نیی.»

- به لای راسته که ی. من شا نیم، باوه ر به رموو پیوتیر ئەلکساندرۆویچ خۆشم ئاگام له وه هه بوو، به لām جاری وایه پیاو به هه له قسه دهکا.»

له ناكاو خه مبار و دلسووتاوانه گوتی: «حه زه تی پیر، پیره حه نه کچییه کت له هه مبه ر خۆتا دیتوو! من خۆم به م ناوه ده ناسینم. له هه نته شی ئیوه دا وه ک پیره حه نه کچی وام، مخابن، له ده مم ده رپه ری! خووخده یه کی له میژینه یه و ئەگه ر جاروباره گه وجییه تیه ک ده نوینم، مه به ستی خراپم نییه. بۆ خۆش کردنی کۆر و سه رگه رم کردنی خه لکه. پیاو ده بی مه جلیس خۆش بی، وا نییه؟ حه وت سال له مه وه به ر له شاریکی چکۆله بووم و له وئ مامه له م ده کرد و له گه ل چه ن بازرگان بوومه براده ر. چووین بۆلای سه روکی ئاسایش، چونکه پیویست بوو بۆ کاریک چاوم پیی بکه وئ و له گه ل ئیمه نان بخوا. که له گه ت و قه له و و موو بۆر و مرومۆچ بوو، مروقیکی زۆر ناجسن و دیزه و له خۆ ده رچوو بوو. راست رویشتم بۆلای و وه ک پیاویکی زانا و دنیا دیتوو گوتم: «ئاغای (ئیسپرافنیک) چیه؟ وه ره ببه (ناپرافنیک) ی ئیمه.» گوتی: «مه به ستت له ناپرافنیک چیه؟» هه ر خیره بۆم ده رکه وت تیره که م له به رد دراوه. کابرا رووتال و تووره راوه ستا بوو. گوتم: «بۆ رابواردن ویستم گالته یه ک بکه م، چونکه ئاغای ناپرافنیک رپیه ری ئورکیسترا به ناوبانگه که مانه و شتی که بۆ هه ماهه نگیی کاره که مان پیویسته، که سیکه له

4- وشه یه کی رووسیە ispriavnik یانی سه روکی ئاسایش هه روها مانای «به رژه وه ندخواز» ده دا.

5- Napravnik یانی «به رپوه به ر» یان «رپیه ری ئورکیسترا» I_F ناپرافنیک (۱۹۱۶ - ۱۸۳۹) له ئوپیرای مارنیسکی له پترزبورگ رپیه ری ئورکیسترا بوو.

چه شنی ئەو.» خۆ تیگه یشتی که شوبه اندنه که م زۆر به جی بۆ باسکردی. گوتی: «ببوره، ناوم ئیسپرافنیکه و ئیزن ناده م هیه ناویک به ناوه که مه وه بلکینن.» پاشان وه رگه رایه وه و دوور که وته وه. وه دوای که وتم و هه رام لیکرد: «راست ده که ی، وایه، تو ئیسپرافنیکه نه ک ناپرافنیک.» گوتی: «نانا، چونکه به ناپرافنیک بانگت کردم، تازه ناپرافنیکم.» خۆ قه بوولیشته که ئیتر مامه له که مان شیوا! هه میشه ش هه روام، هه میشه. به رده وام به هۆی ئەده بی خۆمه وه زیان به خۆم ده گه یه نم. چه ند سال له مه وه به ر، به پیاویکی ده سه لاتدارم کوت: «ژنه که ی تو ختیله کی دئ.» هه لبه ت مه به ستم سووکایه تی نه بوو. به لām ئەو له منی پرسی: «مه گین تو ختیله کت داوه؟» له دل خۆما گوتم و اچاکه به ئەده بانه خۆم نیشانده م، هه ربۆیه نه متوانی خۆ له کوتنی «ئهری» ببویرم، ئەویش هه ر له رپوه ده ستی کرد به ختیله که دانم. ئەم باسه زۆر له مه وه به ر روویدا، بۆیه له گیزانه وه ی شه رمه زار نیم. هه میشه هه ر ئاوا زیان به خۆم ده گه یه نم.»

میۆسۆف به ر قه هه ستاوی له ژیر لیوه وه بۆلاندی: «ئیسیتاش خه ریکی ئەو کاره ده که ی.»

باوه زووسیما به بیده نگیی چاوی له هه ردووکیان ده کرد. - ئاوا؟ پیوتیر ئەلکساندرۆویچ باوه ر به رموو خۆشم له وه ئاگادار بووم. با ئەوه ش بلیم له گه ل جوولانه وه ی لیوم پییشینی ئەوه م کردبوو. هه روها ئەوه شم پییشینی کرد که تو یه که م که سی ئەوه م به گوی هه لدینی. حه زه تی پیر، هه رکاتی که ده بینم گالته که م بی ئاکام ده بی، ده لئی هه ردوو روومه تم به ره و خوارئ داده کیشن و سوور ده بنه وه. هه ست به شه رمه زاری ده که م. له و کاته وه لاو بووم و له مالی ده وله مه نده کان ناچار بووم بۆ وه ده سته ئیتانی بژیوی رۆژانه جه فه نگ و گالته جارئ وه ری بخه م، هه ر ئاوا بووم - من حه نه کچییه کی کۆنه کارم، یانی، حه زه تی پیر، له کاتی له دایک بوونه وه تا ئیسا هه روا بووم. هه ر ده لئی جوړیک شیتتییه و له گه لمدایه. به دلنیا ییه وه ده لیم، دیویکه و له ناخمدایه. به لām دیویکی چکۆله. دیوی به راستی شویتنیکی

دیکه‌ی بۇ خۆی دیوہ‌تہ‌وہ. بہ لّام نہک ناخی تو، پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچ، تو بہ کاری ئه‌وہ نایه‌ی دیویش له ناخدا جیی خۆی بکاتہ‌وہ. بہ لّام من ئیمانم هہ‌یہ، ئیمانم بہ خودا هہ‌یہ، هہ‌رچہن له م دوایبیانہ‌دا تووشی شک و گومان بووم. بہ لّام ئیستا دادہ‌نیشم و گوئی له وتہی بہ نرخ و پر له حکمہ‌تی حہ‌زرتی پیر دہ‌گرم. باوہ زووسیمما! من وەک (دیدرؤ^۱)ی فہیلہ‌سووف وام، خو بیستوتہ دیدرؤ له سہ‌ردہ‌می (مہ‌لیکہ کاترین)دا دہ‌چی بۇ دیدہ‌نیی مہ‌ترانی مہ‌زن، کاتی پی دہ‌نیتہ ژووری، بہ بی پیشہ‌کی دہ‌لی «خودا نییہ». مہ‌ترانی مہ‌زن له وە لّامیدا دہ‌لی: «گہ‌مژہ له دلّہ‌وہ نہ‌تگوتوہ خودا نییہ.» ئیتیر دیدرؤ لہ‌رپوہ بہ سہر کہ‌وشہ‌کانی مہ‌تراندا دہ‌کەوئی و ہاوار دہ‌کا: «ئیمان دینم، دہ‌بمہ مہ‌سیحی.» ہەر‌واشی کرد. پرنیس داشکوف و پاتیؤمکین دہ‌بنہ دایک و باوکی و بہ کورپی خۆیانی قہ‌بوولڈہ‌کەن.»

میؤسوف بہ دہ‌نگیکی توورہ و لہ‌رزؤکەوہ گورانندی: «فیؤدور پاولوویچ، ئه‌وہ ئیتیر له تامت دہ‌رکرد و بۆمان تامل ناکرئی! دہ‌زانی ئه‌وہی دہ‌یلئی درؤیہ، ئه‌و چیرؤکە گہ‌وجانہ‌یہ‌شت راست نییہ. ئه‌وہ بۇ وادہ‌کەئی؟ ئہم ہەموو گہ‌مژہ بازارپیہ چیبہ وەریت خستوہ؟»

فیؤدور پاولوویچ بہ برآوہ نہ‌راندی: «لہ سہ‌رانسہ‌ری تہ‌مہ‌نمدا دہ‌مزانی راست نییہ. بہ لّام براکانم، با ہەقیقہ‌تہ‌کەتان پی بلیم. پیری مہ‌زن، بمبوورہ، چیرؤکی ئیمان ہینانی دیدرؤم ہەر ئیستا لہ‌خوہ داتاشی. لہ پیشدا بیریشم لیتہ‌کردبوہ. خوّم ئه‌وہم سازاند بۇ ئه‌وہی چیژیک بہ قسہ‌کانم بدہم. پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچ، بۆیہ گہ‌مژہ بازارپی و گہ‌وجیبہ‌تی دہ‌نوینم کہ خوّم شیرین کہم. ہەرچہن جاری وایہ خوّم نازانم بۆچی وا دہ‌کہم. سہ‌بارہت بہ دیدرؤ بلیم چی تہ‌نانہت «گہ‌مژہ له دلّہ‌وہ نہ‌تگوتوہ» کاتی لاو بووم، بیست جارم لہ کہ‌سانی ناودار و گہ‌ورہ پیاوی ئیرہ بیستوہ پیووتیر ئه‌لکساندرؤویچ، بیستوومہ پوورت ئه‌و چیرؤکەئی دہ‌گیڑایہ‌وہ. ہەموو خەلک ہەتا ئه‌مرؤ لہ

6- دیدرؤ (۱۷۱۳-۱۷۸۴) نووسەر و فہیلہ‌سووفی ماتریالیستی فہ‌رہ‌نسی، سالی ۱۷۷۳ بہ ماوہی پینچ مانگ ہاتہ روسیا و لہ کۆشکی کاترینی دووہم، مہ‌لیکہ‌ی روسیا مایہ‌وہ.

سہر ئه‌و باوہ‌رہن کہ دیدرؤی کافر ہاتبوو لہ‌گہ‌ل مہ‌ترانی مہ‌زن سہ‌بارہت بہ خودا دہ‌مہ‌تہ‌قئ بکا....»

میؤسوف ہیندہی زور بۆہات، تاقہ‌تی لیبرا و ہستا سہ‌رپی، قہ‌لس بوو و دہ‌یزانی بۆتہ مہ‌سخرہ‌ی دہ‌ستی فیؤدور پاولوویچ و بہ‌جاری شووی لیتہ‌لکیتشاوہ.

ئہ‌وہی لہ حوجرہ‌کەدا دہ‌قہ‌وما، بہ‌راستی جیی باوہر نہ‌بوو. چونکا لہ چل - پەنجا سالی رابردوودا، لہ‌سہ‌ردہ‌می پیری پیشووہ‌وہ، زیارہ‌تکەران بہ‌بی ہستی ئہ‌دہب و حورمەت پییان نہ‌نابووہ حوجرہ‌کەوہ ہەرکەس کہ ریگای پیتدہ‌را بچیتہ حوجرہ‌کەوہ ہەستیدہ‌کرد چاوی لہ سہر ہەلناگیری و تہ‌واوی ہەلسوکەوتی لہ ژیر چاوہ‌دیری دایہ. لہ ماوہی دانیشتنہ‌کەدا زور کہس کہ لہ سہر چۆک دادہ‌نیشت لہ جیی خۆی جوولہ‌ی نہ‌دہ‌کرد. لہ نیو زیارہ‌تکەراندا مروّقی خاوەن پلہ و پایہ و بیرمہ‌ندیش و بہ‌ر چاو دہ‌کەوتن. تہ‌نانہت چہن کہسی نازادیکووز و رووناکیبیریش، کہ لہ‌بەر کونچکاوی یان ہەر ہۆیہ‌کی دیکہ ہاتبوون. بہ لّام ہەموویان بہ‌ریز و حورمەتہ‌وہ ہەلسوکەوتیان دہ‌کرد، چونکہ لیرہ حیسابی پارہ لہ گوریدا نہ‌بوو، بہ‌لکو ئہ‌وین و خوّمہ‌ویستی لہ لایہک و توبہ و پارانہ‌وہ بۆ لاچوونی گیر و گرفتسی رۆحی و کەندوکۆسپہ‌کانی ژیان لہ لایہکی دیکہ. بۆیہ قہ‌شمەر جاری فیؤدور پاولوویچ، وەک شکاندنی حورمەتی ئه‌و شوینہ پیرۆزہ دہ‌ہاتہ ئہ‌ژمار. دانیشتوانی حوجرہ‌کە، یان لانیکہم تاقمیک لہ دانیشتوانی تووشی سہ‌رسورمان کردبوو. راہیب و مریدہ‌کان ہەر‌وا لہ جیی خۆیان چہ‌قیبون، بہ گیان و دل چاوہ‌رئی بوون گوئیان لہ فہ‌رمایشتہ‌کانی پیر بی. بہ لّام ئہ‌وانیش وەک میؤسوف ہیندہی نہ‌مابوو ہەستتہ سہ‌رپی. ئالیووشا ملی بہ‌خوزدا گرتبوو و تۆزیک مابوو دہ‌ست بکا بہ گریان. ئہ‌وہی لہ ہەموو شتیک ناخۆشتر بوو بہ‌لای ئالیووشاوہ ئه‌وہ بوو، کہ ئیوان فیؤدورؤویچی برای، کہ تہ‌واوی ہیواپی بہ‌و بوو، دہ‌یتوانی باوکی خاوکاتہ‌وہ و نہ‌ہیلئی قسہ بکا، سہ‌ری داخستبوو و جوولہ‌ی نہ‌دہ‌کرد، وادیار بوو بہ تامہ‌زرؤپیہ‌وہ

چاوه پرى بوو بزاني ئاكامى كاره كه به كوئ دهگا، هه رچه ند كه خوئ كارى به و باس و كوئونه وهيه نه بوو. ئاليووشا نه يده ويرا چاو له راکيتين بكا. راکيتين ته له به يه ك بوو كه ئاليووشا له نزيكه وه دهيناسى و له بير و له فكرى ئاگادار بوو. (چونكه له و كليسه يه دا ئاليووشا ته نيا كه سيك بوو كه ئاگادارى بير و فكرى راکيتين بوو.)

ميؤسؤف رووى له باوه زووسيما كرد و گوئى: «بمبووره حه زره تى پير، چونكه منيش له م گه وجييه تيبه پر له شووره ييه دا به شدارم. من پيمو ابوو ته نانه ت مرقئىكى وهك فيؤدؤر پاؤلؤويچيش له كاتى ديدار له گه ل كه سايه تيبه كى شكؤمه ندى وهك ئيوه دا ئهركى خوئ ده زانى، به لام به هه له چووم. نه مده زانى واى ليئى له بهر هه له و گه وجييه تيبى ئه و ده بى داواى ليئوردن بكم.»

پيووتير ئه لكساندرؤويچ له وه زياتر قسه ي بو نه هات و له داخانا هه ستا برواته ده رى.

«تكات ليده كه م خؤت شلوئ مه كه.» پيرى كليسه هه ستايه سه ر لاقه لاوازه كانى و ده ستى پيووتير ئه لكساندرؤويچى گرت و له جيگاي خوئ داينيشانده وه. «تكاتان ليده كه م خؤتان شلوئ مه كه ن. به تاييه ت داوا له ئيوه ده كه م ميوانى من بن.» له گه ل ئه وه ي ده ستى به سينگييه وه گرتبوو گه راوه و له سه ر كورسيه چكؤله كه ي دانيشته وه.

فيؤدؤر پاؤلؤويچ له ناكاو گوراندى: «ئهى پيرى مه زن، خؤتان بفرموون ئايا به و نه قلانه من ده بمه هؤى خاتر گه رد گرتنى ئيوه؟» به هه ردوو ده ستيشى كه مه ي كورسيه كه ي گرتبوو و ده تگوت له گه ل بيستنى وه لامى «ئهرى» ئاماده ي هه ستانه.

پيرى كليسه به زمانىكى شيرين گوئى: «تكاتان ليده كه م، تكاتان ليده كه م خؤتان شلوئ مه كه ن، دلى خؤتان ناره حه ت مه كه ن، هيچ نه بووه، ئيره مالى خؤتانه. ئه وه نده ش خؤتان به شه رمه زار مه زانن، چونكه ئه وه زياتر ده بيته هؤى گيروگرفت.»

- ئيره به مالى خؤم بزائم؟ سروشتييش هه لسوكه وت بكه م؟ ئه وه له من ناوه شيته وه، به لام به گيان و دل قه بوولمه و زؤريشت سپاس ده كه م. ده زانى چى باوكى مه زن، چاكتر وايه داواى ئه وه م لى نه كه ي به شيويه كى سروشتى هه لسوكه وت بكه م و ئاگام له خؤم بى، چونكه جيئ مه ترسييه... من خؤشم ناويرم ئه و ئيزنه به خؤم بده م، به قه د به ره ي خؤم پى رابكيشم. له بهر خؤتان ورياييتان پيئده ده م. راستت ده وي، من هيشتا نيوه م له ژير ته مومژى بى بروايدايه، ئه گه رچى هيندى كه س هه ن به وه دلخؤشن له لاي تو به خراپه باس بكن. ميؤسؤف مه به ستم توئى. به لام ئيوه ئهى زاتى پيروئ، لي مگه رين بيدركينم. له خؤشيبى ديدارى ئيوه خه ريكه هه لده فرم.

هه ستا سه رپى و له گه ل ده ست هه لئنان گوئى: «ره حمه ت له و دايكه په روه رده ي كردى له هه ناويدا و مه مكى نايه ده مت. ره حمه ت له شيرت. تو هه ر ئيستا گوئت: «له خؤتان شه رمه زار مه بن كه هؤى ته واوى كه ندوكوسپه كانه.» بژيبى قسه كه ت پر به پيست بوو. له ويستى من گه يشتى. له راستيدا كاتى خه لكى ده بينم، هه ميشه هه ست ده كه م له هه موو كه س سووك و چرووكترم و خه لكيش وهك قه شمه رى و حه نه كچى چاوم ليده كه ن. بؤيه ده ليم: «چاكتر وايه قه شمه ره جارى ساز كه م. له بير و برواى ئيوه ناترسم، چونكه ته واوى ئيوه له من خراپترن!» هه ر بؤيه من حه نه كچيم. حه زره تى پير! له بهر شه رمه زار ييه، شه رمه زارى و هه ستيارى زؤر تووشى سه رچليم ده كا. ئه گه ر بمزانىبايه هه موو وهك پياويكى زانا و دلؤقان چاوم ليده كه ن، خودا ده زانى ده بوومه چ پياو چاكتك!» له ناكاو به چؤكدا هات. «ئهى پيرى مه زن! بو ئه وه ي بگه م به ژيانىكى پاك و هه رمان ده بى چبكه م؟» ته نانه ت ئيستاش زؤر دژوار بوو بليين گالته ده كا. يان كه وتوته ژير كارى گه ريبى شوينه كه وه.

باوه زووسيما سه رى هه لئنا و چاويكى ليكرد و به زه رده خه نه وه گوئى: - له ميژه تيگه يشتووى ده بى چبكه ي، به راده ي ته واو خاوه ن ئاوه زى. تيگه يشتووى، ئيزن به سه رخؤشى و قسه ي هه له قمه له ق و هه وه س مه ده. له

هه موو شتیک گرینگتر ئاشقی مالى دنیا مه به. ده رگای مه یخانه کانت داخه. ئە گەر ناتوانی ده رگای هه موویان داخه ی، لانیکه م دوو سى دانه یان. له هه موو ئەوانه ش گرینگتر - درۆ مه که.

- سه بارهت به دیدرۆ ده فهرمومون درۆ نه که م؟

- نا، سه بارهت به دیدرۆ نا. له هه موو گرینگتر درۆ له گه ل خۆت مه که. که سى که درۆ له گه ل خۆی ده کا و گوئ له درۆی خۆی ده گری، گری کویره ده که ویتته ژيانییه وه و حه قیقه تی ناخ و ده ور و پشتی خۆی بو له یه کتر جیا نابیتته وه. هه ر بویه ناتوانی ریز له خۆی و له خه لکی بگری. به نه بوونی ریز، خۆشه ویستیش له دایدا نامینى و بو سه رقالم کردنی خۆی و خۆدزینیه وه له خۆشه ویستی په نا ده با بو هه وه س و تام و چیژی تالم و تون. له بهر سووک و چرووکی تووشی گه ل خۆی و گه وجییه تی ده بی، هه مووشی به هۆی درۆ کردنی به رده وام له گه ل خۆی و خه لکیدا پیک دى. که سى که درۆ له گه ل خۆی ده کا، زۆر سانتر له خه لکی سووکایه تی پیده کری. ده زانی خو جاری وایه سووکایه تی پیکران هینده خۆشه مرۆف که یفی پیده کا، مه گین نا؟ که سیک له وانیه بزانی که هیچ که س سووکایه تی پینه کردوه، به لام سووکایه تی بوخۆی داهیناوه. درۆی کردوه و شووی لیه لکیشاوه تاکو به داهینه ری بزانی، به وشه یه که وه نووساوه و له کا کیویکی ساز کردوه. - خۆی ئە وه ده زانی، له گه ل ئە وه شدا، یه که م که سه که سووکایه تی پیکران قه بو لده کا و ئە وه نده ش به جاپز بوون و ره شبینی شاده، هه ست به چیژیکی گه وره ده کا. ده که ویتته سه ر ریکای راسته قینه ی رق و تووره یی. به لام تکاتان لیده که م، کیشه و ده مقره وه لانین، چونکه ئە وه ش خولق و خوویه کی فیلاوییه ...

- ئە ی پیری پیروژا! بینه ده ستت با ماچییکه م.

فیودور پاولوویچ هه ستا پی و شه ققه ی ماچی له ده سته وردیله که ی پیر هه ستاند. «حه ز به سووکایه تی پیکران خۆشه. ئە وه ندهت جوان و به ریوجی فه رموو، که تا ئیستا نه مبیستبوو. به لى له هه موو ماوه ی ته مه نمدا سووکایه تیم پیکراوه، له بهر ئە وه ی خۆم شاد و دلخۆش بکه م. سووکایه تی

پیکران له بواری هونه ریدا، چونکه هیندی جار سووکایه تی پیکران ئە وه نده ی جوان و به رچاوه، سه د هینده خۆش و شیرینه. پیری مه زن! ئە وه ت له بیر چووبوو جوان و به رچاوه! ئە وه به زه نیم ده سپیرم و قه تم له بیر ناچی! به لام له ماوه ی ته مه نمدا هه موو پوژ و هه موو ساتیک درۆم کردوه، درۆی وام ده کرد به حه واوه ده فری. له راستیدا من درۆم و باوکی درۆیان. چل درۆی وه ک من هه ر نییه و هه ر ئە وه شم به سه. ئە ی فریشته دلۆفانه که م! ره نگه هیندی جار باسی دیدرۆ بکه م، دیدرۆ هیچ زیانیکی به نیو چاوانه وه نه بوو. ره نگه جاری وایه وشه یه ک ئاوری لى هه لایسی و خوینی پیوه بی. پیری مه زن، خه ریک بوو له بیرم ده چۆوه، هه رچه ن دوو ساله پیوه بووم بیم بو ئیره و پرسیاریکت لیکه م و شتیکم بو روون بیتته وه. توخوا به و پیووتیر ئە لکساندرۆویچه بلئ نه په ریتته نیو قسه کانم. پرسیاره که م ئە مه یه: ئە ی حه زه تی پیر، ئایا ئە م ره وایه ته راسته که له جیگایه کی «شه رحی حالئ پیاوچاکان» دا هاتوو که پیاویکی خودا له بهر ئیمانی شه هید ده بی، کاتی سه ری ده برن هه لده ستیتته سه ری. سه ری خۆی هه لده گری و «به ریز و حورمه ته وه ماچیده کا» به ده ستییه وه ده گری و ریکایه کی زۆر دوور ده بری. باوکی هیژا، ئایا ئە وه راسته یان نا؟

پیر گوتی: «نا، راست نییه.»

کتیبداری کلیسه گوتی: «شتیکی وا له هیچ لاپه ره یه کی «شه رحی حالئ پیاوچاکان» دا نه هاتوو. ئە وه سه بارهت به کامه پیاوی خودا ده گێر نه وه.»

- نازانم کام پیاوی خودا. نازانم و ناتوانم بیلیم. فریوم خوارد، ئە و ره وایه ته یان به درۆ پی گوتووم. ئە وه م بیستوو و ده زانی له کیم بیستوو؟ هه ر له م پیووتیر ئە لکساندرۆویچ میؤسوفه، که ئیستا له داخی دیدرۆ ئاوا تووره و ئاله تی بووه. هه ر ئە و بوو ئە و ره وایه ته ی بو گێرامه وه.

- قه تم به تو نه گوتوو. من هه ر قه تم قسه له گه ل تو نه کردوو.

- راسته که به خۆمت نه گوتوو، به لام له کوریکدا گێراته وه منیش له وئ بووم. سى سال له مه و بهر بوو. پیم گوتی که چۆن به و ره وایه ته قوره ئیمانته

لەق کردووم. تۆ هیچت لەو بارەووە نەدەزانی. بەلام ئەو کاتە بە ئیمانیکی لەق و لاوازەووە چومەووە بۆ مائی و لەو کاتەووە رۆژ لەگەل رۆژ ئیمانم لاواز و لاوازتەر بوو. ئەری، پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، تۆ بوویە هۆی رووخانی ئیمانم، نەک دیدرۆ.

فیۆدۆر پاولوویچ دلی پر بوو دەستیکرد بە گریان. بەلام دانیشتوانی کۆرەکە وەک رۆژ لێیان روون بوو کە دیسان خەریکی رۆلگێرانە. لەگەل ئەوەشدا بە قسەکانی، میۆسۆفی تەزاند.

پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف لە بن لیووە گوتی: «ئەو قۆریاتە، هەمووی قۆریاتە. گریمان ئەو قسەیهشم کردبێ... بەلام خۆ ئەو قسەیهشم بۆ تۆ نەکردووە. منیش بۆیان گێرامەووە. لە پاریس کابرایەکی فەرەنسی بۆی گێرامەووە. دەیگوت لە رووی کتیبی «شەرحی حالی پیاوچاکان» هەو لە رۆپەرەسمەکانی ئیمەدا دەخویننەووە. پیاویکی بیرمەند و زانا بوو. لە زانستی ماتماتیکی رووسیدا متالای تایبەتی بووبوو و سالانیکی زۆر لە رووسیا ژیاوو... خۆم شەرحی حالی پیاوچاکانم نەخویندۆتەووە نەشم ویستوووە بیخوینمەووە... لە سەر سفرە باسی زۆر شت دەکری، ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووین.»

فیۆدۆر پاولوویچ کە لاسایی میۆسۆفی دەکردەووە، گوتی: «بەلی تۆ ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووی، بۆیە من ئیمانی خۆم دۆراند!»

میۆسۆف دەیویست بگورینێ: «بۆ ئیمانی تۆ منیشیکیشم میوان نییە،» بەلام دانی بەخۆیدا گرت و بە رقهووە گوتی: «دەست لە هەر شتی بدە ی گلاوی دەکە ی.»

پیر لە ناکاو هەستا سەرپێ و لەگەل ئەو هۆی رووی لە هەموو میوانەکان بوو، گوتی: «کاکینە بمبوورن من دەبێ چەن دەقیقەیهک بەجێتان بێلم. ئەو زیارەتکەرانی بەر لە ئیو هاتوون چاوەروانم.» پاشان رووی لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد و بە بزەیهکەووە گوتی: «ئیتەر لەمەولا درۆ مەکە.» لە حوجرەکە چوو دەری. ئالیووشا و مریدە تازەکە بەدوایدا دەرپەرینە دەری. تاکو کاتی

چوونە خواری لە پلیکانەکان یارمەتی بدەن. ئالیووشا هەناسە ی سوار بووبوو، پێی خۆش بوو لەو شوینە دوور کەوتۆتەووە. بەو هەش زۆر شاد بوو باوە زووسیمما توورە نەبوو و سووکایەتی پینەکراوە. پیر دەرپویی بەرەو هەیوانی حوجرەکە تاکو تۆبە ی ئەو خەلکە چاوەروانە ی ئەوی دادا. بەلام فیۆدۆر پاولوویچ بەدوایدا هاتە دەری و پیداکری دەکرد کە نابێ پیر لە حوجرەکە برواتە دەری.

بە دلپرییەووە هاواری کرد: «ئە ی مروقی پیرۆز! ئیزنم بدە جارێکی دیکە دەستت رامووسم. لەگەل ئیو دەمتوانی بە دلی خۆم قسە بکەم و رێگای راست بدۆزمەووە. پیتوایە هەمیشە ئاوا درۆ دەکەم و خۆم دەکەمە قەشمەری! باوەر بفرموو لە تەواوی ئەم ماوەیهدا بەقەستی وام دەکرد بۆ ئەو هۆی ئیو تاقیبکەمەووە. لە تەواوی ئەم ماوەیهدا دەمویست ئیو تاقیبکەمەووە و بزاتم دەتوانم لەگەل ئیو ریکبکەوم یان بزاتم لەپال غرووری ئیو دەدا شوینیک بۆ خاکەراییی من هەیه؟ دەتوانم سویند بخۆم کە پیاو دەتوانی زۆر بەسانایی لەگەلتان ریکبکەوی! بەلام ئیستا بیدەنگ دەبم، ئیتەر زمانم ناگەرێ. لە سەر کورسیلەکەم دادەنیشم و ورتەم لیو نایە. با ئیتەر پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف قسە بکا. هەتاکو دە دەقیقە با بە ئیشتیای دلی خۆی وەک پیاوماقوولی ئەم کۆرە ئەسپی خۆی تاو دا.»

ژنانی نیمانداری اادیی

له نزیك بهرهمه یوانه دارینه که ی خوارئ، بهرهمه پووی دیواری دهره وهی کلیسه که نزیکه ی بیست ژنی گوندنشین راوه ستابوون، پیمان گوتبوون پیر له حوجره که دیته دهرئ. دوو ژن یانی خاتوو خۆخلاقووف و کچه که ی، خویان گه یاندبووه بهرهمه یوانه که و چاوه پروانی پیری کلیسه بوون، به لّام له لایه کی بهرهمه یوانه که ماتل بوون که تاییه تی ژنانی خاوه ن شکو و سه ره ژنان بوو.

خاتوو خۆخلاقووف ژنیکی دهوله مند بوو، هه روا جوان و جحیل و دلرفین بوو و هه میسه ش جلوه رگی جوان و ریک و پیکی له بهر ده کرد. توژی رهنگ په ریو بوو، به لّام چاوی هه روا گهش و رهش و جوان بوون. سی و سی سالی ته مه ن بوو و پینج سال بوو بوو بووه بیوه ژن. کچه که شی، کیژوله یه کی چاره ده سالانی مجرۆ بوو. به سته زمانه شهش مانگ بوو نه یوانیبوو به ریدا برۆا. به کورسیله ی ته گه ردار به ملاوئه ولادا ده یانگیرا. ده موچاویکی چکوله و جوانی هه بوو. به هوی نه خۆشیه وه تا راده یه ک وردیله بوو، به لّام شاد و دلخۆش دهاته بهرچاوا. ترووسکه ی بزۆزی له چاوی رهش و گه وره و برژۆله دریژه کانیدا دیار بوو. دایکی له به هاریوه بریاری دابوو بیبا بۆ دهره وه ی ولات. به لّام سی مانگه ی هاوین کاروباری ملکه که یان دهره تی پی نه دابوون. هه وتوویه ک بوو له م شاره ی ئیمه بوون، هه لبهت بۆ کاری خویان هاتبوون، نه ک بۆ زیارهت. به لّام جاریک، سی رۆژ له مه و بهر چوو بوونه زیاره تی باوه زووسیمما. هه رچه ند ده یانزانی پیر زۆر به ده گمه ن چاوی به خه لک ده که وی. که چی دیسان هاتبوونه وه و ئیسه ره میان ده کرد. «سه عاده تی زیاره تی ئه و پیره مه زن و شیفا دهره یان به نسیب بی.»

خاتوو خۆخلاقووف له په نا کورسیله ی ته گه ردار ی کچه که ی له سه ر کورسیله یه ک دانیشتبوو و دوو هه نگاو له ولای ئه وه وه راهیبیکی پیر

راوه ستابوو. راهیبی کلیسا که ی ئیمه نه بوو، زیاره تکه ریک بوو له یه کیک له کلیسا گومناوه کانی باکووره وه هاتبوو. ئه ویش ده یویست له سه ر دهستی پیردا تۆبه بکا و ته به رپوک وره گری.

به لّام باوه زووسیمما، هه رکه پی نایه بهرهمه یوانه که، راست رۆیشت بۆ لای ژنه گوندنشینه کان، هه موویان له بهر ئه و سی پلیکانه ی بۆ هه یوانه که سه رده که وت کوزیلکه یان به ستبوو. باوه زووسیمما له سه ر پلیکانی سه روو راوه ستا، خاچه که ی ملی ئه مباره و بار کرد و ده ستیکرد به ته قدیس کردنی ئه و ژنانه ی له ده وری ئاپوره یان دابوو. ژنیکی جندۆکه ده ست لیوه شان دوو هاته پیئشی. ئه و ژنه هه رکه چاوی به پیر که وت، ده ستیکرد به قیزاندن و جینگلدان، ده تگوت ژان گرتوویه. پیر خاچه که ی به نیوچاوانیدا هینا و دو عای به سه ردا خویند و ژنه کتوپر چاک بۆوه و داسه کنا.

نازانم ئیستا چۆنه، به لّام به مندالی زۆرم له و ژنه جندۆکه دیتوانه له گوند و کلیسه کان ده دی و گویم له ده نگیان بوو. ئه وانیان بۆ رپوره سمه کان ده هینا، ده یان قیزاند یان وه ک سه گ ده یان نووزاند و له هه موو لایه کی کلیسه که وه ده نگیان ده بیسترا. به لّام کاتیک ری وره سمی زیارهت به رپوه ده چوو، ده یان بردن بۆ ئه و زیارهت، له ناکاو شیتیه که یان له سه ر ده په ری و ژنانی نه خۆش هه تا ماوه یه کی زۆر به ته وای چاک ده بوونه وه. ئه و شته ش زۆری شوین له سه ر مندالی من دانابوو و له دلّه وه خۆشم ده ویست. به لّام پاشان له جیرانه لادییه کان و مامۆستاکانی شاریمم بیست «جندۆکه ده ست لیوه شان دوو» جۆریک ده غه لی و خۆ نه خۆش خستن بوو بۆ خۆ له کار دزینه وه. ئه گه ر به شیوه یه کی باش و به رده وام وه دوا ی بکه وتنایه زوو چاره سه ر ده کرا. بۆ سه لماندنی ئه م خاله ش نه قل و حه قایه تی جۆراوجۆر ده گپرنه وه. به لّام پاشان به سه ر سورمانه وه له پزیشکه پسپوره کان فی ر بووم که ئه م ئازاره خۆ نه خۆش خستن نییه و به لکوو نه خۆشیکی زۆر قورسه و زیاتر تووشی ژنان ده بی. به تاییهت له نیو ئیمه دا له رووسیا هه موو جیه کی داگرتوو. به لّام زۆرتر له نیو ژنانی گوندنشین و چینی خوارووی کومه لدا وه بهر چاوا ده که وی.

پېيان گوتم نه خوشيه كه به هوى كارى تاقه تېرووكين و ژانى مندال بوونى ناسروشتى و بى مامانيه وه سهره لده دا. يان به هوى دواكه وتوويي خيزان و چه رمه سهرى و بى دهره تانى و ليدانه وه يه، كه هيندى له ژنان به رگه ي ناگرن. چاكبوونه وهى سهرى و خيزاي ژنى شيتت ئه وه يه زوو له كاتى خويدا بيبن بؤ به جى هينانى فه پزى پيرؤز، كه پېيان گوتم هموو فيل و ته له كه ي پياوه ئابيينيه كانه و خوى پيوه راده نين، دهن شتيكى زور سروشتيه. له و كاته دا ژنه نه خوشه كه ش و ئه و كه سه ش كه ده چوو ه ژير پيلي و ده بيرد بؤ شوينه پيرؤزه كه بروايه كى قورس و قايميان بوو كه به هاتنى ئه و شوينه و كرنوش و به جى هينانى فه پزى پيرؤز «ئه وانگه ل» كه خويان خزانده ته ناخيه وه، دينه دهرى و هه لدين. هه ر له بهر ئه وه بوو كاتى ژنه كرنوشى ده برد ته واوى گيانى وه له رزين ده كه وت و رهنگى هه لده بزپكا، دواى ماوه يه ك چاوه پروانى مؤجزه ي شيفا دهرده كه وت، به هوى ئيمان و باوه ره وه ئازاره كه ي له كؤل ده كه وت و هه لده ستا سهرپى و مؤجزه كه كارى خوى ده كرد. هه ر ئيستاش كاتى پيرى كليسه خاچه كه ي به گيانى ئه و ژنه نه خوشه دا هينا، هه رواى لينه ات.

زوربه ي ژنانى نيو ئاپوره كه، به ديتنى ئه و ديمه نه، كه وتنه ژير كاريگه رى پير، دليان پر بوو و فرميسك به چاوياندا هاته خوارى. هينديكيان هه رايان كرده بهر ده مى پير و شاقه لى عه باكه يان ماچده كرد، هينديكيشيان ده لوران وه. ئه ويش هه موويانى ته قديس كرد و له گه ل چه ند كه سيان قسه ي كرد. ژنه شيتته كه ي ده ناسى. له گونديكى چوار كيلومه تريبى كليسه كه وه ده هات و بهرله وه ش چه ن جارى ديكه هيتابوويان.

«ئه م ژنه يان له ريگايه كى دووره وه هاتووه.» ئاماژه ي به ژنيكى جحيل كرد كه زور كز و لاواز بوو. ده موچاوى وا تاوه سووت بوو بوو ره ش داگه رابوو. ئه و ژنه چوكى دادابوو و چاوى له پيرى كليسه بريبوو و شتيكى نزىك به شيتى له چاويدا ديار بوو.

«له و دوور دووران وه، باوه، له و دوور دووران وه! له دووسه ت كيلومه تريبى ئيره وه. له و دوور دووران وه، باوه له و دوور دووران وه!» ژنه

ده ستى كرد به گريان، ده تگوت وايلوك ده چرپى، سهرى به ملاوئه ولادا ده له قاند و روومه تى له سهر له پى ده ستى دانا بوو.

له نيو گوندنشيه كاندا تووشى زور خه م و ئازارى قورس و له ميژينه ده بين، كه خوى وه در ناخات و بيده نكه، له ناخدا قه تيس ماوه. به لام خه مى وايه هه لده چى، هه رخييرا ده بيته لافاوى فرميسك و به ريگاي گريان و كورپوزانه وه دا خوى دهر باز ده كا. ئه ويش به تاييه ت له نيو ژناندا بهرچاوه. به لام ئه و خه مه ش له خه مى قه تيس ماوى ناخ سووكتر نيه. گريان و رورؤ له جيگايه ك دل هيور ده كاته وه كه دل به جارى گرى خه مى تيه ر بوو بى. له خه فه تى ئاوادا هيواي ئارام بوونه وه له گورپيدا نيه، بته وى و نه ته وى ده بى له گه لى بسازى. گريان و رورؤ زوريش له وه وه سه رچاوه ده گرى كه جاريكى تر برينه كه ت بكولته وه.

باوه زووسىما زور سهرى چاوى ليكرد و گوتى: «له چينى بازركانانى؟»
 - خه لكى شارين، باوه، شار، به لام له گه ل ئه وه شدا له شارى ده ژين هه روه ك لاديبى واين. چه زره تى پير، هاتووم بؤ زياره ت! تاريقى تومان بيست، باوه، تاريقى تومان بيست. هاتووم بؤ زياره تى ئيوه. چوممه سى كليسه، به لام پېيان گوتم: «بچؤ بؤ ناستازيا، برؤ بؤ لاي ئه وان.» يانى بيم بؤ لاي ئيوه، له ده ورت كه ريم. ئه وه هاتووم، دوينى كورى پرسه مان بوو، ئه مرؤش ئه وه هاتووم بؤ خزمه ت ئيوه.

- بؤ ده گرى؟

- باوه گيان بؤ كوربه كه م ده گريم. سى سالانه بوو، سى سالانه. سى سال و سى مانگ. باوه، بؤ كوربه كه م ده گريم، بؤ كوربه كه م. جه رگم سووتاوه، باوه! هه ر ئه و منداله م بؤ مابوو. چوار مندالمان بوو، من و نيكيئا، به لام ئيستا مندالمان نيه، هه موويان مردن. سى دانه كه ي ديكه يانم ناشت ئه وه نده يان بؤ نه گريام، به لام ئيستا كه دوايين دانه يانم مردوه، له دلم دهرناچى. ناتوانم له بيرى بهر مه وه. ده لئى هه ميشه له بهر چاوم راوه ستاوه. وه خته دلم بتوقى. كاتى چاو له كراسه چكوله كه ي و كه وشه چكوله كانى و جلوبه رگه كانى ده كه م

وہختہ شیت بم. ھەموو ئەو شتانەى لە پاشى بەجىماوہ. ھەموو شتە چکولەکانى دىنم و بە سەرياندا دەگرىم. بە نىکتاي مىردم گوت ئىزنم بدا بىم بۆ زيارەتت، مىردەكەم داشقەچىيە. ھەژار و دەستەنگ نىيە، باوہ، ئەسپ و داشقەى خۆمانە. ھەمووى ھى خۆمانە، بەلام بەكارى چى دى؟ ئىستا كە دوورم لە نىكتا، دەزانم دەستىكردووە بە ئارەق خواردنەوہ. ئىستا بىر لە ئەو ناكەمەوہ. سى مانگە مالاكەم بەجى ھىشتووہ و پوشتووہ. لەبىر خوشم بردۆتەوہ. ھەموو شتىكم لەبىر بردۆتەوہ. نامەوى وەبىرم بىننەوہ. ئىستا ژيانى ئىمە چى بە سەر دى؟ كارى خۆم لەگەل ئەودا يەكلايى كردۆتەوہ، يەكلايى. لەگەل ھەموويان يەكلايىم كردۆتەوہ. مېشىكىشم ميوان نىيە.

پىر گوتى: «گوى بگرە داىكەكەم. جارىكيان زەمانى زوو پياويكى خودا لە ھىكل^۷ داىكىكى دى كە وەك تۆ بۆ مندالەكەى دەگرىا، بۆ مندالە تاقانەكەى كە خودا بردبوويەوہ، دەگرىا. پياوى خودا پىنگوت: «مەگىن نازانى ئەو مندالانە لە بارەگای خودادا چەندە جەسوور و بىياكن؟ لە تەواوى ئاسماناندا كەس لەوان جەسوورتر نىيە. دەلین: «خودايە، تۆ ژيانت بە ئىمە بەخشى و ھىشتا بە جوانى نەماندىبوو لىتساندىنەوہ.» بەو شىوہ بىياكانەيە ئەوئەندە دەپرسن و دەپرسنەوہ كە خودا دەيانكاتە فرىشتە و خاوەن شكۆ. كەوايە، داىكەكەم تۆش بەجى ئەوہى گريان و پورۆ بكەى، شادى بكە و دلخۆش بە. چونكە پۆلەكەت لەگەل فرىشتەكان ھاويلە و پايەيە و لەلاى خودايە.» ئەو پياوہى خودا ئاواى بەو داىكە گوت. ئەو پياويكى چاك و پاك بوو درۆى نەدەكرد. كەوايە تۆش داىكەكەم، لىت پوون بى مندالەكەت لە بارەگای بەرزى خودايە، شاد و دلخۆشە و لە دەرگای خودا بۆ تۆ دەپارپتەوہ، كەوايە بەجىيى ئەوہى بۆى بگرى، پورۆ شادى بكە.»

ژنەكە چەنەى لە سەر بەرى دەستى دانابوو و چاوى لەبەر پىيى خۆى دەكرد. گووى لە پىر گرتبوو. ھەناسەيەكى ھەلكىشا.

- نىكتاش ويستى بەو قسانە وەك تۆ دلخۆشىم بداتەوہ، گوتى: «كەو جە گيان بۆ دەگرى؟ كورەكەمان لەگەل فرىشتان لە بارەگای خودا گورانى دەلى.» ئەوہى بە من دەگوت بەلام خۆى دەگرىا. دەمدى ئەويش وەك من دەگرى. گوتم: «نىكتا، دەزانم. ئەگەر لەلاى خودا نەبى، كەوايە لەكوئىيە؟ تەنيا ئەوئەندەيە بە پوالت لەلامان نەماوہ.» خۆزگە جارىكى دىكە بماندىبايە. خۆزگە لە سووچىك خۆ بشارمەوہ و تەنيا دەقىقەيەك بىيىنم. جارىكى دىكە لە نىو ھەوشەكە يارى بكا و بە دەنگە ناسكەكەى ھەرام لىيكا، «دايە، لە كوئى؟» خۆزگە گويم لە ترپەى پىيى بوايە كە بەم سەر و ئەوسەرى ھۆدەكەدا ھەلدى. تەنيا جارىكى دىكە، تەنيا جارىك. چونكە دىتەوہ بىرم چۆن ھەلدەھات بۆلام و دەقىرىشكاند و پىدەكەنى. كە گويم لە ترپەى پىيى دەبوو دەمناسىيەوہ! بەلام ئەو پوشتووہ، باوہ، ئەو پوشتووہ و ئىتر گويم لە دەنگى نابى.

بەرسىنگە چكولەكەى لە باخەلى دەرھىنا، پەراويزەكانى گولدۆزى كرابوو، بۆنى پىوہكرد و دەستىكرد بە گريان. ھۆن ھۆن دەگرىا و سەرتاپاي دەلەرييەوہ. دەستى بەبەر چاوييەوہ گرت و لە كەلنى قامكىيەوہ فرمىسك دەھاتە خوارى. باوہ زووسىما گوتى: «تۆش وەك راحىل واى» كە بۆ مندالەكانى دەگرىا و دلى ئارام نەدەبوو و سىبوورى نەدەھات. چونكە ئىتر نەما بوون.» ئەوہى چارەنووسى ئىوہ داىكان لە سەر زەوى. ئارام مەبەوہ. شتىك كە تۆ پىويستتە، ئارام بوونەوہ نىيە. بگرى، پىر بەدل بگرى. بەلام ھەر كاتى كە گريان لەبىرت بى كورەكەت يەكى لە فرىشتەكانى خودايە و لەو سەرەوہ تەماشاي خوارى دەكا و دەتبنى. بە دىتنى فرمىسكەكانت دەگەشيتەوہ و پىشان خوداى دەدا. ماوہيەكى زور ئەو فرمىسكە داىكانەيە تۆ وىشك ناكاو ئەو خەمە لە دلدا دەمىنى. بەلام لە ئاكامدا دەبىتە شادى و ئارام بوونەوہ و فرمىسكە تالەكانت، فرمىسكە خەماوييەكانت شىرىن دەبى و دلت پاك دەكەنەوہ و لە تاوانت پزگار دەكەن. من بۆ شادى پوھى مندالەكەت دۆعا دەكەم و دەپارپتەوہ. ناوى چى بوو؟

- باوہ گيان، ئالكسى.

7- «ھىكل» بە پىيى كىيى پىرۆز لە ھەمبەر Thetemple (پەرسنگا) داندراوہ.

- چ ناویکی خوشه. هاوناوی ئالكسی، پیاوی خودا؟

- باوه! پیاوی خودا، پیاوی خودا، ئالكسی پیاوی خودا.

- چ پیاو چاکیک بو! دایکه گیان، له پارانه وه کانمدا خه مه کانی تۆم له بیر ناچی و بۆ له ش ساخی میرده که شت دۆعا ده که م. به جی هیشتنی میرده که ت تاوانه. کورده که ت له به هه شته وه ده بیینی که باوکیت به جی هیشتوو و له تاوا ده گری. بۆ به خته وه ری و شادییه که ی لیتیکده ده ی؟ ئه و زیندوو، چونکه رۆح تا هه تابه هه زیندوو ده میینی. ئه گه رچی ماله که ی به جی هیشتوو، به لām له نزیکی تویه و نایبیینی. چۆن ده توانی برواته وه بۆ مائی، کاتی تۆ ده لئی ماله که لیوریزه له بیزاری و دلته نگی؟ ئه گه ر دایک و باوکی پیکه وه نه بیینی و ماله که ش چۆل بی بچی بۆلای کئی؟ ئه و له وانه یه بیته خه و نت، که چی تۆ شینی بۆ ده گیری. به لām له پاشان خه و نی ئارام و خوشت بۆ ده نییری. برۆوه بۆلای میرده که ت، هه ر ئه مرۆ برۆوه.

- باوه گیان، به قسه ت ده که م. به سه ر چاو ده رۆمه وه. قسه کانتم زۆر به دل بوو. نیکیتا گیان، نیکیتا که م، خوشه ویسته که م، چاوه ریمی، ئه مرۆ دیمه وه بۆلات. دوا ی ئه وه زووسیم پووی له ژنیکی زۆر پیر کرد که جل و به رگه کانی له جل و به رگی شارستانی ده چوو نه ک جلوبه رگی زیاره تکه ر. به چاویدا دیار بوو بۆ شتیکی هاتوو و شتیکی له دلدا یه و ده یهه وی بیدرکیتی. گوتی ژنی ئه فسه ریکی وه زیفه بووه و ئیستا مردوو، هه ر خه لکی ئه مشاره یه. واسنکای کورپی له سه ربازییه و ناردوو یانه بۆ ئیرکوتیسک له سیبیریا. دوو جار له ویوه نامه ی بۆ نووسیوه. به لām سالیکی ده بی هه والی لینی نییه. سو راخی گرتبوو، به لām شوینه که ی بۆ په یدا نه کرابوو.

- چهن رۆژ له مه وه بر ئیستیفانیدا ئیلینیشنا - ژنه تاجرکی ده وله مه ند - گوتی: «پیراخو رو فنا، بچۆ ناوی کورده که ت له کلیسا بنوسه بۆ ده وره دۆعا و بۆ شادبوونی رۆحی دۆعا بکه، ویده چی مردبی. رۆحی ده که ویته ئازاره وه و نامه ت بۆ ده نووسی» هه روه ها ئیستیفانیدا ئیلینیشنا پینی گوتم: دۆعا ی ئیوه

یه کاویه که و زۆر جاری تا قیکردۆته وه. به لām دوو دلّم... ئه ی چرای هۆمیدمان! ئه ری راسته یان درۆ؟ ئه و کاره ی منت پین باشه یان نا؟

- بیریشی لیمه که وه، ئه و پرسیاره شووره بییه. مه گین بۆ شادبوونی رۆحی مرۆقی زیندوو دۆعا ده کری؟ ئه ویش دایکی! تاوانیکی گه وره یه. وه ک جادووبازی وایه. ته نیا له بهر تینه گه یشتنته تاوانه که ت به خشراوه. وا چاکتره بۆ سه لām ته ی و له ش ساخی ئه و له درگای شاژنی ئاسمان، یار و یارمه تی ده ری تیژ بالمان، دۆعا بکه ی به لکو له تاوانت بیووری. پیراخو رو فنا، با شتیکی دیکه شت پین بلیم، کورده که ت به م زووانه یان دیته وه بۆ لات، یان نامه ت بۆ ده نووسی. برۆوه و له وه به دوا وه خه م مه خۆ. کورده که ت زیندوو.

- باوکی خوشه ویستا! سه رچاوه ی هیوا و بزیمان، خودا سزای چاکه ت بداته وه چونکه دۆعا بۆ ئیمه و تاوانه کانمان ده که ی!

به لām پیری کلیسه له نیو ئاپوره که دا دوو چاوی دیوو ئاوریان لیده بووه. ژنه لادییه کی پیر و ره قه له به بیده نگی چاوی تیرپیوو. به چاوانی ده پارایه وه. به لām خۆی له وه ده چوو نه وییری بیته پیشی.

- رۆله گیان، چیبیه؟

ژنه زۆر به ئه سپایی گوتی: «باوه گیان، گیانم رزگار که.» له گه ل ئه وه دا به چۆکا هات و له بهر پینی پیردا سه ری نایه زه وی. «تاوانم کردوو، باوه. له تاوانه که م په شیمانم، چه جمانم نییه.»

پیر له سه ر پلیکانی خواریو دانیشنت. ژنه هه روا به گاگۆلکی چوو پیشتره وه. به کورپووزانه وه و لیوه له رزه وه گوتی: «سی ساله بوومه ته بیوه ژن. له گه ل میرده که م ژیانیکی تالم هه بوو. پیره پیاو بوو. بی به زه بیانه لیتی ده دام. نه خۆش که وت، بیرم کرده وه، ئه گه ر چاک بیته وه و دیسان هه ستیته وه، چبکه م، دیسان ده بی بکه ومه ژیر زه بر و زهنگی. پاشان ئه و فکره م به زه یین گه یشت که...»

پیر گوتی: «پراوهسته!» پاشان گویچکه ی برده پهنا لئوی ژنه و ئه ویش به سرته دريژه ی به قسه کانی دا و ئیتر کهس جگه له زووسیمای لئی حالی نه دبوو. زو و قسه کانی ته واو کرد.

پیر پرسى: «سى سال له مه و بهر؟»

- به لئی سى سال له مه و بهر. له و ماوه یه دا بیرم لینه ده کرده وه. به لام ئیستا نه خوش که وتووم و ویزدانم ئازارم ددا.

- له ریگای دوروه وه هاتووی؟

- له سیسه د کیلومه ترییه وه.

- دانت پیا ناوه؟

- به لئی دانم پیا ناوه. دوو جار دانم پیا ناوه.

- ریگایان پیداوی له ریورپه سمی توبه دا به شداری بکه ی؟ توبه یان داداوی؟

- به لئی. به لام له مردن ده ترسم. زور ده ترسم.

- ترسی هیچت نه بی و خه م مه خو. ئه گهر له توبه کردن دریغی نه که ی، خودا

له هه موو شتیک ده بووری. هیچ تاوانیکیش له دنیا دا نییه، که خودا له سه ر

توبه کاری راسته قینه ی هه لئه گری! مرؤف ناتوانی تاوانیکی ئه وه نده گه وره بکا

که خوشه ویستی بی سنووری خودا بگه یه نیته کوتایی. مه گین تاوانیک هه یه له

خوشه ویستی خودا فره تر بی؟ ته نیا له بییری توبه دا به. توبه ی به رده وام، به لام

ترس به یه کجاری بنی ئه ولاوه. ئیمانته به وه بیی خودا ئه وه نده ی خوش ده ویی

که ناتوانی بییری لیکه یه وه، خودا به تاوانیشه وه خوشی ده ویی له قه دیمه وه

گوتوو یانه به هه شت بؤ تاوانباریکی په ژیوان زیاتر له ده مرؤفی ئیماندار شادی

و چیژی تیدایه. برؤ و مه ترسه. رقت له هیچ مرؤفیک نه بی. ئه گهر خراپه ت دی،

قه لئس مه به. میرده مردووه که ت هه رچه نده ئازاری دابیتی، له دلله وه بییه خشه.

له گه لی ئاشت ببه وه. ئه گهر بیته توبه کار، ره حمودلت زور ده بی. خه لکت خوش

ده وی. ئه گهر خه لکیش خوش بوئ، له خودا نزیکى. تاوانی هه موو شتیک

ده دریته وه. هه موو شتیک به خوشه ویستی پاک ده بیته وه. ئه گهر من، منیک که

وه کو تو تاوانبارم. به زه بییم به تودا دی و دلم پیت ده سووتی، خوشه ویستی

خودا زور له وه زیاتره. خوشه ویستی خه زینه یه کی ئه وه نده پر بایه خه ده توانی ته واوی دنیا ی پی رزگار که ی، ئه ویش نه ک ته نیا تاوانی خوت، ده توانی به خشه ری تاوانی خه لکی دیکه ش بی. برؤ و مه ترسه. برؤ.

سى جارده ستی به سه ری دا هینا، سوورپه تیکی له ملی خوی دامالی و کردییه

ملی پی ریژنه که. ژنه به بی ئه وه ی هیچ بلئ سه ری نابووه زه وی. زووسیمای

هه ستا سه ری، چاویکی تاسه مه ندانه ی له ژنیکی توندوتولی لادینی کرد که

مندالیکی وردیله ی به باوه شه وه بوو.

- له (ویشه گوری) یه وه هاتووم باوه گیان.

- چوار کیلومه ترت ریگا بریوه به و منداله وه، چت ده وی؟

- هاتووم ته ماشات بکه م. پی شتریش هاتوومه خزمه تت - یان ره نگه له بیرت

نه مایی؟ ئه گهر له بییریش چووبیته وه، ناهه قت نییه. ده لین نه خوش بووی. له دل

خوما گوتم بچم و به چاوی خوم بیینم. ئیستا له بهر چاومی و نه خوشیش

نیت. بیست سالی دیکه ش ده مینی. خودا خیرت وه ری بیئی. زور کهس هه ن

دواعت بؤ ده کن. مه گین ده کری نه خوش که وی؟

- سپاس کچم.

- راستت ده وی داواکاریه کم هه یه. ئه و شه ست کوپکه م لی وه رگره و بیده

به که سیکى له من هه ژار و بی دهره تانتر. له ریگا کاتی هاتن بؤ ئیره گوتم

واچاکه له لایه ن باوه زووسیمایه وه کاره بکه م. چونکه ده زانی ئه و پارهی

بداته ده ست کی.

- رۆله گیان، سپاس بؤ تو، سپاس. تو ژنیکی باشی. خوشمده ویی. دلنیا به

ئه و کاره ده که م. ئه وه ش کچی چکوله ته؟

- باوه گیان، کچی چکوله مه ناوی لیزاوتایه.

- خودا پاداشی خیر به هه ردووکتان بداته وه. دایه گیان دلته شاد کردم.

خودا حافیز رۆله خوشه ویسته کانم. خودا حافیز.

زووسیمای دوغای به سه ر هه موویاندا خویند و سه ری کرئوشی بؤ

دانه واندن.

هەلەداوان ھاتووین بۆ ئیترە تاكو دەستت ماچكەین و ھەستی پر لە
خۆشەویستی و پێزانینی خۆمان دەربرین.

– چۆن دەلێی چاك بۆتەو؟ ئەى بۆ ھەر لە سەر كورسیلەكەى
دانیشتوو؟

- بەلام چەقوچۆى شەوانەى نەماوە. یانى لە پینچشەمەوہ تا ئەمرۆ كە
دەكاتە دە رۆژ. خۆ ھەر ئەوہش نییە. لاقوقولى تینی تیگەرپاوە. ئەمرۆ بەیانى
بەوپەرى ساخى و سلالمەتییەوہ لە خەو ھەستا. شەوئ زۆر چاك خەوت و
خەبەرى نەبۆوہ. چاو لە كۆلمە سوور و چاوە گەشەكانى بكە! دايمە دەگریا،
بەلام ئیستا پیدەكەنى، لیو بەبزه و دلشادە. ئەمرۆ بەیانى ئیسەرەمى كەردبۆوہ
بە پێوہ راوہستى، دوو دەقیقەى تەواو بى ئەوہى دەست بە ھىچ شتیكەوہ
بگرئ، بەپێوہ راوہوستا. برباریداوہ ھەتا دوو ھەوتووئ دیکە چۆپى بكیشى
و سەما بكا. پزیشكى گەرەكەكەمان، ھیرتیزنستیۆب - م بانگكرد شانى
ھەلئەكاند و گوتى: «سەرم سوورپماوہ، تینناگەم.» تۆ ئەو چاكەيەت لەگەل
كردووین دەكرئ نەيەین و سپاست لئەكەین؟ لیز! سپاس لە ھەزرەتى پیر
بكە، دەى سپاسى لئەكە!

پوخسارى جوان و وردیلەى لیز، گەشایەوہ. ئەوہندەى توانیى لە سەر
كورسیلەكە ھەستا و چاوى لە پیر برى. لە ھەمبەریدا ھەردوو دەستى لئەك
ھەلپىكا، بەلام نەیتوانى خۆى راگرئ و دەستىكرد بە پێكەنین، ئاماژەى بە
ئالیووشا كەرد و بە شلوئ بوونىكى مندالانەوہ كە نەیتوانى، شادى خۆى
بشاریتەوہ، گوتى: «بەوہ پیدەكەنم.»

ئەگەر كەسێك لەو كاتەدا چاوى لە ئالیووشا بوايە، كە ھەنگاویك لە دواى
زووسیمماوہ راوہستاوو، تیدەگەیشت كە چ رەنگىكى ھینا و برد. بزەيەكى
ھاتئ و چاوى لە بەرپێئى خۆى برى.

دايكى لیز، دەستە بە دەستكیشەكەى بۆ لای ئالیووشا راداشت و گوتى:
«ئالکسى فیۆدۆرۆویچ! لیز پەيامىكى بۆ ھیناوى.»

(٤)

خاتونى كەم نیمان

ژنە دەولەمەندیكى زیارەتكەر، ھاتە نێو ئاپۆرەكەوہ و زووسیمماى دى،
بەدەم دۆعا كەردنەوہ دەستى بۆ خەلكەكە راوہتەكاند و تەقدیسى دەكردن،
ئەویش نەرم نەرم فرمیسكى ھەلەوہراند و بە دەستەسپرىك فرمیسكى چاوى
دەسپرى. ژنیكى بەھەست و ریزدار بوو. لەزۆر لایەنەوہ خاوەنى چاكە و
دلفراوانى بوو. كاتىك پیری كلیسە چوو بۆلای، بە سەر و روویەكى خۆش و
وہك ئەوہى بال بگرئ بەرەوپیری چوو.

«نازانى بە دیتنى ئەو دیمەنە دلەژینە، چەندەم ئازار كیشا. ئازارىكى
زۆر...» لەتاوانا دەتگوت ھەلیدەچۆقینن، نەیدەزانى بلئى چى. «پیری مەزن
دەزانم خەلك چەندەیان خۆش دەوئى. منیش خەلكم خۆش دەوئى. دەمەوئ بە
گیان و دل خۆشم بوئین. بۆ دەكرئ ئەو خەلكە پاكەى رووسیمە بەو ھەموو
گەرەبى و ساكارییەوہ خۆش نەوئ؟!»

- كچەكەت چۆنە! دیسان دەتەوئ سەبارەت بە ئەو لەگەلم بدوئى؟

- ئاخ، داوام لە خودا دەكرد، سى رۆژ لەبەر پەنجیرەى حوجرەكەت چۆك
دادەم و چاوەروان بم، ھەتا ئیزنى ھاتنە ژورەوہم پى بەدى. ئەى شیفادەرى
بەریز و مەزن ھاتووین سپاست لئیکەین. تۆ بوویە ھۆى ئەوہى لیز^٨. ی
كچم چاك بیتەوہ. پینجشەممەى رابردوو تەنیا بەدەست بەسەرداھیانان و
دۆعا بە سەردا خوئندن بوویە ھۆى ئەوہى دەرد و عەلەمى لئەبیرئ. بە

8- لیز Lise زاراوہى فەرەنسى Lisa یە.

پير ئاوپرى دايەوۈ و بە وردى چاۋىكى لە ئاليووشا كرد. ئاليووشا چوو بۆلای ليز، بە بزەيەكى وشكەوۈ دەستى لە بەردەمى كچەدا راگرت. ليز زەردەيەكى گرت . پسولەيەكى دايە دەست ئاليووشا و گوتى: «ئەوۈ كاترينا ئيوانا پىيى دام بۆت بىنم. بەتايبەت دەيەوئى ھەرچى زووتر بچى بۆلای. لەبىرت نەچى.»

ئاليووشا بە سەر سوپمانەوۈ منجاندى: «داۋاي لە من كردوۈ بچم بۆلای؟ لە من؟ بۆچى؟!» لە ناکاۋ رەنگى تىكچوو.

دايىكى ليز بەپەلە گوتى: «سەبارەت بە دىمىترى فيودورۋويچە و ئەوۈى لەم بەينانەدا روۋى داۋە. كاترينا ئيوانا بىر يارىكى داۋە، بەلام پىويستە چاۋى بە ئيوۈ بکەوئى.... ھەلبەت من ئاگادار نىم، كارەكەى چىيە. بەلام دەيەوئى زۆر زوۋ چاۋى پىتان بکەوئى. ھەرچۆنىك بى دەبى بچى، چونكە ئەركىكى ئايىنىيە.»

ئاليووشا، ھەر بەو شىۋاۋاييەوۈ، دەنگى ھەلينا و گوتى: «تاقە جارىكم ديوە.»

- ئەك، چ مروفىكى بەرز و بىۋىنەيە. تەنيا ھەر لەبەر رەنج و ئازارەكانى... تۆ بىيەنە بەر زەينى خۆت چ رەنج و ئازارىكى كىشاۋە و ئىستا چى دەكىشى! بىيەنە بەر زەينى خۆت چى چاۋەروانىيەتى، چارە رەشى و ئاپۇر!

ئاليووشا، دۋاي خويندەنەۋەى خىراى يادداشته كورت و پىر نەيىنىيەكە كە ھەموۋى داخواز و پارانەۋە بوۋ، كە بچى، بەبى ھىچ قسە و باسنىك گوتى: «زۆر چاكە، دىم.»

ليز بەحەز و شادىيەكى كتوپرەۋە گوتى: «ئەك چ كارىكى جوان و بەرپوچى! بە دايكم گوت پىموانىيە بچى. گوتم لەبىرى رزگار كردنى گيانى خۆت داي. تۆ چەندە دل گەورەى. ھەمىشە بىرم لەۋە كردۆتەۋە كە تۆ مەزنى. چەندە شادم كە ئەۋە بە تۆ دەلىم.»

دايىكى بە لەبىزىكى مانادارەۋە گوتى: «ليز!» ھەرچەن دۋاي ئەۋە پىكەنى، بەلام لەپاشان درىژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيودورۋويچ، ئىمەت لەبىر

چۆتەۋە. ئىستاسەرىكمان لى ھەلناھىتى. لەگەل ئەۋەشدا ليز دوۋ جارى پى گوتوۋم لەلای تۆ نەبى لەلای ھىچ كەسىكى دىكە دلى داناسەكنى.» ئاليووشا سەرى ھەلينا و ديسان سوور ھەلگەرا و بزەى ھاتى، بەبى ئەۋەى بزانى بۆ. بەلام پىرى كلىسە ئىتر چاۋى لىتەكرد. لەگەل راھىيىك دەستىكردەۋە بە قسە كردن، كە لە پەنا كورسىلەكەى ليز چاۋەروانى بوۋ و پىشتىرىش باس م كىرد. دياربوۋ راھىيىكە لە چىنى لادى. بەرچاۋ تەنگ و گوئى نەبىس. بەلام دىندارىكى راستەقىنە، بە شىۋەى خۆى، دىندارىكى كەللەرەق. رايگەياند كە لە باكوۋرى دوۋرەۋە ھاتوۋە. لە ئابدورسك، لە ناۋچەى سىنسىلوستىر و ئەندامى كلىسەيەكى چكۆلە بوۋ كە تەنيا تۆ راھىيى بوۋ. زووسىما تەقدىسى كىرد و پىيگوت ھەركاتى پىيخۆشە بى بۆ حوجرە.

راھىب كە زۆر بە ھىۋورى و مانادارانە ئامازەى بە لىز دەكرد، لە ناکاۋ پرسى: «چۆن دەۋىرى كارى ئاۋا بکەى؟» مەبەستى «چاك بوۋنەۋەى» ليز بوۋ.

«ھەلبەت سەبارەت بەۋە زۆر زوۋە قسە بکەين، ئەۋ ئارام بوۋنەۋەش چارەى يەكجارى نىيە و لەۋانەيە ھۆگەلى جۇراۋجورى ھەبى. بەلام ئەگەر چاكىش بوۋىتەۋە. تەنيا لە خودايىيەۋەيە و دەستى ھىچ ھىزىكى دىكەى تىدا نىيە.» لە درىژەى قسەكانىدا بە راھىيى گوت: «باۋە، ۋەرە بۆ دىدەنىيم. زۇرمان دەرفەت نەماۋە بۆ دىدار. نەخۆشم و دەزانم مەرگ نىزىك بۆتەۋە لىم.»

خاتوۋنى دەۋلەمەند ھاۋارى كرد: «ئەيەرۆ، نا، نا! خودا ئىۋەمان لى نەستىنى. جارى شوکور زۆر پىر نەبوۋى. نەخۆشى چى؟ شوکور زۇرىش لەش ساخ و شاد و بەدەماخى.»

- ئەمەرۆ لەرادەبەدەر حالم باشە. بەلام دەزانم ساتىكە. ئىتر چاك لە نەخۆشى خۆم دەگەم. دلخۆشم بەۋەى لەبەر چاۋى ئىۋە شاد و لەش ساخم. ھىچ وتەيەك بەقەد ئەۋەى دلخۆش نەكردوۋم. چونكە مروف بۆ شادى و بەختەۋەرى خولقاۋە. ھەر كەسىكىش كە لەۋ پەرى شادى و بەختەۋەرىدايە،

هەقیەتی که بەخۆی بلێ: «من له سەرزەوی داخوایی خودا بەجی دینم.»
 عادلان و پیاوانی خودا و شەهیدانی پیرۆز هەموو بەختەوەر بوون.
 خاتوونی دەوڵەمەند دیسان هاواری کرد: «ئەک، لەو وتە بەنرخ و پڕ
 حیکمەتانە! چ وتەیهکی بەرز و پیرۆز و گەوهەر بار بوون! بەو قسانەت دلێ
 مروۆف ئاوپرژین دەکە. لەگەڵ ئەو هەموو بەختەوهرییە، بەختەوهری
 لەکوێیە؟ کێ دەتوانی بلێ بەختەوهر؟ گەورەم! ئیستا که به هۆی
 خۆشەویستی و بەزەهییەو و دمت داوێ جارێکی دیکە زیارەتت بکەم. ئەو
 جاری پێشووە نەمتوانی، یان نەمویرا بیدرکیت. لێمگەر ئێوەی ماوێهکی
 زۆرە پێوەی جینگل دەدەم و ئازاری داوم، بیدرکیت. بمبوورە! خەریکی
 ئازارکێشانم، حەجمانم لێ هەلگیراوه!» له نیو تەوژمی هەستیکی پڕ تاویاودا له
 هەمبەر پیردا دەستی لێک هەلپیکا.

- بە دەست چ شتیکی تاییه تەو ئازار دەکێشی؟

- بە دەست بێ ئیمانیهوه ئازار دەکێشم.

- ئەو بیروپات سەبارەت بە خودا چیه؟

- ئەک، نا، نا! تەنانەت ناوێرم بیریشی لێکەمەوه. بەلام ئەو دنیا چ
 مەتەلێکە! کەوا هیچکەس بۆی هەلنایه. گوی بگره! تۆ شیفادەری، ئاگات له
 قوولایی رۆح و گیانی مروۆف ههیه. هەلبەت چاوه‌روانی ئێوەشم نییه بڕوا به
 هەموو قسەکانم بکە. بەلام دلنیات دەکەم و بە شەرەفم سویند دەخۆم که
 قسەکانم هەمووی راسته و گریوگولی تیدا نییه. بیروکە ی ژیان له گۆر زیاتر
 دلەخوڕپه و ترس و مەترسیی بۆ دروستکردووم. نازانم دەستەوداوتنی کێ
 بم، قەتیش نەمویراوه ئەو کاره بکەم. ئیستاش زۆر ڕووھەلمالداوانه له تۆ
 دەپرسم. گەورەم! ئیستا پروات سەبارەت به من چۆنە؟

- سەبارەت بە پڕوای من دەرھەق بەخۆت، پێویست ناکا خۆت ئازار بەدی.

پڕوایهکی قایم ههیه که ئەو رهنج و ئازاره ی تۆ سادقانهیه.

- دەک لە دەوورت گەرێم. زۆر زۆرت سپاس دەکەم! چاوم دەقووچینم و
 لەخۆم دەپرسم، ئەگەر هەموو ئیماندارن، کەوا یە سەرچاوه ی ئیمان کامه یه؟

له کاتیکی دەشلین سەرچاوه ی ترس له شتە ترسینه‌ره‌کان، سروشته و بەتۆز
 راستی تیدا نییه. بەخۆشم دەلیم: ئەگەر هەتا کۆتایی تەمەنم به ئیمان‌ه‌وه
 بژیم و کاتی مەرگ هەل‌ده‌کووتیه سەرم، به‌قه‌ولی نووسەریک هیچ شتیکی جگه
 له «دێرکودال له سەر گۆرەکەم شین نابن.»^۹ ئەو کاتە چبکەم؟ زۆر ناخۆشه!
 چۆن - چۆن دەتوانم ئیمان‌ه‌که وەرگرمه‌وه. بەلام کاتی منداڵ بووم، بێر و
 بڕوام مەکینه ئاسایی و بەبێ بێر کردنه‌وه بوو. چۆن، چۆن دەکرێ ئەوه
 بسەلمینم؟ ئیستا هاتووم سفره‌ی دل‌م لای تۆ کردووته‌وه و پرسیاره‌کەم له تۆ
 دەپرسم. ئەگەر ئەم دەرڤه‌تەم له‌کیس بچێ، هیچ کەس ناتوانی وەلامم
 بداتەوه. چۆن ئەوه بسەلمینم و چۆن خۆم رازی کەم؟ پەکوو، چەندە
 چاره‌رەشم! راده‌وه‌ستم و له‌دووربه‌ری خۆم دەروانم، دەبینم هیچ کەس
 گویی به‌و شتانه‌ نابزوی و ئیتر هیچ کەس سەبارەت به‌و مەبەسته‌ ژانە‌سەر
 بۆخۆی دروستناکا ناکا. منیش تەنیا کەسیکم که بۆم تامل ناکری. وەختە دیق
 بکەم، دیق.

- بێگومان وایه، زۆر تالە، بەلام بۆ سەلماندن نابێ و نازانی چۆنی

بسەلمینی. ئەگەرچی پیاو دەتوانی ئیمانی پێ بینێ.

- چۆن؟

- به‌ئەزمونی ئەوینی چالاک. هەول‌بده‌ جیرانه‌کەت چالاکانه و ماندوویی
 نەناسانه‌ خۆشبوێ. به‌و راده‌یه که له‌ئەشقا دەچیتە پێش، له‌هەقیقەتی خودا
 و هەرمانی رۆحت دلنیاتر دەبی. ئەگەر خۆشویستنی جیرانه‌کەت به‌جییه‌ک
 بگا که خۆت له‌بیر بچیتەوه، ئەو کاتە به‌بێ هیچ دێر‌دو‌نگییه‌ک ئیمان دینی و
 گومان له‌دل‌تا نامینی. به‌ئەزمونیش سەلمینداوه و شکی تیدا نییه.

- له‌ئەشقی چالاکدا؟ پرسیاریکی دیکەم هه‌یه - ئەویش چ پرسیاریکی!

مروۆم ئەوه‌نده‌ خۆش ده‌وی، له‌وانه‌یه پڕوا نه‌که‌ی زۆر جار دیمه‌ سەر ئەوه‌ی
 دەست له‌مال و ژیان هەلگرم و لیزاش به‌جی بلیم و بڕۆم بېمه‌ پەرستار.
 چاوه‌قوچینم و بێر‌ده‌که‌مه‌وه و خەیاڵ هەلم‌ده‌گرێ، له‌و کاتەدا بۆ زالبوون

9- وتە ی بازاروف له‌کتیپی (باوکان و کوربان) دا. به‌رهمی تورگنیف.

به سەر كەندوكۆسپەكاندا، هیز و ورەم لە رادەبەدەر دەبێ، هیچ برینیک، هیچ زام و ناسۆریك، لەو كاتەدا جارزەم ناكات. ئەو زام و برینانە دەشۆمەوه و بە دەستی خۆم دەیانپێچم. بۆ برینداران و لەش بەباران دەبەم پەرستار. تەنانەت زامەكانیان ماچدەكەم.

- ئەوه ئیتر زیدەپەوییە. لە لایەنیکیشەوه چاكترە كە زەینت بەو بێر و خەيالانەوه خەریكە و خۆت سەرقالی خەيالی دیکە ناكەى. هیندی جار لەوانەیه لە دنیای راستەقینەدا كارى خێر بكەى و خۆشت ئاگات لێنەبێ.

خاتونى دەولەند بەتین و تاویكەوه هەتا رادەیهك بە شیواوى گوتى: «بەلى، بەلام ژيانىكى ئاوا هەتا ماوهیهكى زۆر بلێى بتوانم تاقەت بێنم؟ پرسىارى سەرەكیم ئەوهیه - ئازار و پێشمانى پرسىارىشەم. چاوم دەنووقینم و لە خۆم دەپرسم: «ئایا لەو رێگایەدا هەتا ماوهیهكى دوور و درێژ خۆ رادەگرى؟ ئەگەر برینی نەخۆشكىت تیمار كرد و پاشان سپاسى لێنەكردى، بەلكو بە ئىشتیای دلى خۆى قسەى تالى بە گورچوودا دای و هیچ بایه خێكى بۆ خزمەتە خێرخوازانەكەت دانەنا و بە جنىو و فەرمان پێدانى بى ئەدەبانە بوغزاندتى و لای سەرانى بالای نەخۆشخانەكە شكایەتیشى لى كردى (كاتى مرۆف دەست دەداتە ئەركىكى گەورە، زۆر جار ئەوانە روو دەدەن) ئەو كاتە چى؟ ئایا دىسان خۆشەوێستىبەكەت وەك خۆى دەمێنى یان نا؟» دەشزانى بە ترسەوه بەو ئاكامە دەگەم، ئەگەر شتىك ئەشقه چالاكەكەم دەرەقەق بە مرۆفایەتى بەبا بدە، ئەو شتە سپلەبیبیە. وەلحاسل دەرەكەوى كە من خزمەت كردنەكەم بە كرێبە و چاوه‌روانى كرى خیرام - یانى نان بەقەرز دان. سەر بەسەر كردن بە ئەوین. ئەگەر واش نەبى دیارە لە خۆشویستنى خەلك بێزارم.»

لە جەنگەى سزادانى خۆیدا بوو، كاتى قسەكەى تەواو بوو، بە چاویكى پڕ لە پرسىارهوه لە زووسیمای روانى.

پیر گوتى: «راست هەر ئەو چیرۆكەیه كە جارىكیان پزىشكێك بۆى گێرامەوه. پیاویكى رۆح سووك و وریا بوو. هەر وەك ئیوه بەبى گریوگۆل

لەگەلمدا دەدوا. بە تانە و تەشەرىكى تالەوه گوتى: «مرۆفایەتیم خۆشەدەوى. بەلام سەرم لەخۆم سوڕ ماوه. هەرچەندە مرۆفایەتیم وەك مانا ئاساییبەكەى خۆشەدەوى، مرۆفم بە مانای تاییبەت، یانى جیاوان، بە شیوهیهكى تاكە كەسى، كەمتر خۆشەدەوى، لە خەون و خەيالەكانمدا زۆر جار پلانى فیداكارانە دادەرێژم بۆ خزمەت بە مرۆفایەتى و ئەگەر لەپڕ كارىكى زەروریشم بۆ بێتە پێشى، دوور نییه لەگەل كۆسپ و تەگەرە بەرەو روو بێم. لەگەل ئەوهشدا بە ئەزموون بۆم روون بۆتەوه كە ناتوانم لەسەریهك دوو رۆژ لە ژوورێكدای لەگەل كەسىك رابوێرم. بێتو كەسىك لى نزیك بى، بوونى ئەو، تەنیاى و هیمناى تىم لى دەشیوینى و ئازادىم لى بەرتەسك دەكاتەوه. لە ماوهى بىست و چوار كاتژمێردا تەنانەت لە چاكترین مرۆف وەرەز دەبم: كەسىك بە هوى ئەوهوه دەرەنگ دەست لە نووسین دەكیشیتەوه. یەكێكى دیکە بەو هۆیهى هەلامەتى گرتووه و لە پەستا چلمەكەى دادەلووشى. هەر لە یەكەم ساتەوه كەسىك دى بۆ لام رقى لى هەلدەگرم. بەلام زۆر جار هاتۆتە پێشى، هەتا زیاتر لە خەلك بە شیوهى تاكەكەسى بێزار بێم، ئەشقم دەرەق بە مرۆفایەتى زیاتر بلێسە دەستینى.

- دەى چاره چیبی؟ لەو جۆره كاتانەدا پیاو چبكا؟ دەبى هیواپراو بى؟
- نا، هەر ئەوهندە بەسە كە بێر و زەینت ئالۆز دەبى و هەست بە نىگەرانى دەكەى. هەرچى لە دەستت دى بیکە، چونكە چاكە هەتا زۆر بى باشە و هەمووشى لە دەفتەرى كردەوهتدا تۆمار دەكرى. زۆرىش قوول و تاییبەتى توانیوتە خۆت بناسى، بۆیه كارى زۆر باش و شیاووت كردووه. ئەگەر سادقانه پێیان گوتووى لەبەر ئەوه بوو بەبى پێچانەوه فتوا وەرگرى. هەر بەو شیوهى كە ئىستا لە منت وەرگرت. هەلبەت ئەو كاتە لە رێگای وەدەست هینانى عەشقى راستەقینەدا، بە هیچ كوێ ناگەى و لە رادەى خەون زیاتر تیناپه‌رئ و بە شیوهیهكى سروشتى لە بێركردنەوه و خەيالى ئەو دنیا دەست هەلدەگرى. بەلام لە كۆتاییدا دەكەویتە سەر رێگایهكى پڕ لە هیمناى تى.

- تو ئابرووت پئوه نههيشتم! کاتئ قسه دهکەي، تازه تئدهگەم کاتئ گوتم ناتوانم سپلهي و پئنه زانين تامل بکەم، له راستيدا بۆ پاک بوونهوهي خۆم به دواي فتواي تووه بووم. تو خۆمت پئناساندم. تو له ناخي رۆحي من گهيشتي و قوژبنه تاريخه کاني گيانمت دي و له لايهن خۆمهوه خۆمت بۆ پروون کردمهوه.

- راست دهکەي! کهوايه ئئستا دواي ئەو دان پيانانه به برؤاي من هه ميشه دلپاک و بي رپا بووي . ئەگەر بهخته وه ريش پرووي تئنه کردووي، له بيرت نه چئ رپگاي راستت گرتۆته بهر و تئ بکوشه ئەو رپگايه بهر نه دهي. له هه موو شتئکيش گرئنگتر، خۆ له درؤ ببوئره، هه موو جوړه درؤيه ک، به تاييهت درؤ کردن له گه ل خۆت. و ريبابه خۆت فرئو نه دهي و هه موو کات و ساتئک له سەر هه ست به. قهت بير له سەر کۆنه کردني خۆت و خه لکئ مه که وه و هه ولبده خۆت لئنه دهي. ئەوهي له ناخت دايه و پئتوايه دزيوه، ئەگەر بيخه يته ژئير چاوه ديئري، ژهنگوژاره کهي پاک ده بيته وه. خۆ له ترسئش لاده. ئەگەر چئ ترس ئاکامي هه موو چه شنه درؤيه که. له رپگاي گه يشتن به ئەوين و خۆشه ويستي، قهت له دلدؤراوي مه ترسه. له کرده وه شه يتانئيه کانئشت باکت نه بي. به داخه وه م که ناتوانم شتئکئ له وه باشترت پئ بلئيم بۆ ئەوهي دلئت به سه سيته وه، چونکه عه شق له کرده وه دا له گه ل هه لسه نگاندي عه شق له خه ون و خه يالدا شتئکئ ناحه ز و دزيوه. عه شق له خه ون و خه يالدا تاسه باري کرده وهي خيرايه. به بي و چان له بهر چاوي هه موو کهس، مرؤف ئاماده ن گيان فئدا کهن به و شه رته ي تاقئکارئيه که يان دژوار و درئژخايه ن نه بي و زوو ته واو بي. خه لکئش وه ک ئەوهي شانؤيه ک بيئن، چه پله يان بۆ لئنه ن. به لام ئەه شقئ راست و چالاک، هه ول و له خو بردووي ده وي و ره نگه بۆ تاقمئک زانستئکئ ته واو بي. به لام ئەوه شت پئ بلئيم، ئەو کاته ي ده بيئي ئەو هه موو هه ولت داوه و ماندووي نه ناسانه وه دواي که وتووي، به جيئ ئەوهي له ئامانجه کهت نزئک ببئيه وه، لئشي دوور که وتوويه وه. له و کاته دا پئشبيئي ده که م که پئئده گه ي و هه موو کاتئک، له

رپگاي عه شق و خۆشه ويستيدا، ده ستي خودا بۆ رپئوئني کردن و ماندوو نه بوونت به شئوه يه که نه ئئي له گه لتدا بووه و به پرووني ده بيئي. بمبووره که له وه زياتر ناتوانم له لاي تو بمئئمه وه. ئەوانئش چاوه رپئمن، خودا حافئز. خاتوئي ده وله مه ند خه رئک بوو ده گريا. له پريکا داچله کهي و هاوارئکرد: «لئز، لئز! ده ستيک به سه ري لئزدا بيئه، ته قديسي که!»

پير به گالته وه گوئي: «بۆ خۆشه ويستي نابئ. هه ر خه رئکئ بزؤزي و هارو هاجئيه، چاوم لئبوو. بۆ به ئالکسي پئئده که ني؟» لئز له راستيدا هه ر له سه ره تاوه ده ويست پئئ رابوئري. زوو بؤي ده رکه وت ئاليووشا کو رپئکئ شه رمه ونه و هه ولده دا ته ماشاي نه کا. بؤيه ئەوهي بۆ سه رگه رمئ پئ باش بوو. به وردئ چاوه رپئ بوو سه رنجئکئ وه گئر بيئي. ئاليووشا که خؤي له بهر سه رنجئ به رده وامي لئزدا نه ده گرت، وزه يه کهي به هئز و له ناکاو واي لئده کرد چاوئکئ لئبکا. ئەوئش به شئوه يه کهي وريا و سه رکه وتوانه زه رده يه کهي ده گرت. به وه ش ئاليووشا ئەوه نده ي دئکه ره نگئ تئکده چوو. له ئاکامدا به ته واوي پرووي وه رگئرا و چوو له پشت زووسئماوه راوه ستا. دواي چه ن ده قئقه ديسان ئەو هئزه ده روونئيه وائلئکرد ئاورپک بداته وه و بزاني هه ر له ژئير سه رنجئ لئزدايه يان نا، دئتي لئز له سه ر کو رسئله کهي خؤي خو ار کردۆته وه و سه ري به ملاوئه ولادا ده گئري و زؤر تامه زرؤيانه چاوه روانئ ئاورپئکئ ئەوه. کاتئ سه رنجئ ئاليووشاي وه گئر هئنا، قاقايه کهي واي کئشا که پير نه يتوانئ خؤي راگري: «کچئ بۆ وا گالته ي پئئده کهي، قؤشمه؟»

لئز له ناکاو ره نگئ تئکچوو و سوور هه لگه را. چاوي برئقه يه کهي لئوه هات و تووره بوو. به شئوه يه کهي سه رکو نه که رانه گه رم داها ت و ده ستي کرد به قسه کردن:

- ئەي بۆ هه موو شتئکئ له بيئر چۆته وه؟ کاتئ چکۆله بووم، ده بيئرم بۆ ئەملاوئه ولا. پئکه وه کايه مان ده کرد. ده هات فئري خوئئنده وهي ده کردم. دوو سال له مه و بهر که رؤئشت گوئي قهتت له بيئر نابه مه وه و هه تا دنيا دنيايه

ههروا دهبی! ههروا دهبی!

ماوهی بیست و پینج دهقیقه بوو پیر له حوجره که هی هاتبووه دهی. کاتژمیر له دوازده و نیوی لادابوو. به لام دیمتری فیودورویچ که هه موو له بهر نه و لیره کو ببوونه وه، هیشتا نه هاتبوو. به لام تارادهیه که له بیریان چوو بووه، کاتیک پیر هاته وه نیو حوجره که به ئاخافتنیکی به سوژ میوانه کانی سه رقال کرد. نیوان فیودورویچ و دوو کهس له راهیبه کان له و وتووێژدا دهوری سه ره کییان بوو، میؤسؤفیش دهیویست به شیوهیه که به شداریی وتووێژه که بکا و رواله تهن زور تامه زرو بوو. به لام له ولایه نه شه وه شانسی نه بوو. دیار بوو له ریزی دواوهیه و هیچ کهس بایه خ به قسه کانی نادا و ئهم بارودوخه تازهیهش نه وهندهی دیکه ئیمان هه ردهی کردبوو. به رله وه له گه ل نیوان فیودورویچ ده مه ته قینیکی روشنبیرانه یان کردبوو. بایه خ پی نه دانیکی تایبه تیش له لایه ن ئیوانه وه، نه وهندهی تر ئوقره ی لی هه لگرتبوو. له دل خویدا گوتی: «لانیکه م تا ئیستا به هوی ئاگادار بوون له پیشکه وتی فه رنه گ له ریزی پیشه وه بووم و ئیستا به ره ی نوئ ئیمه هه ر به هیچ نازان.»

فیودور پاولوویچ که به لینی دابوو ئارام دانیشی و ورته ی لیوه نه یه ت، ماوهیه کیش بیده نگ بوو بوو. به لام زه رده خه نه یه کی ته وسای میؤسؤفی خستبووه ژیر چاوه دیری و رواله تهن که یفی به شکست و به زینی ده کرد. ماوهیه که چاوه ری بوو، تاکو حیسابه کونه کانی پاک بکا و ئیستا نه یده ویست هه لی له کیس بچی. سه ری له میؤسؤف برده پیشی و به سرته دیسان سه ری خسته سه ری.

- که وایه بو ئیستا، دوا «ماچکردنی پر له ریز» نه رۆیشتی؟ بو رازی بووی له کۆریکی ئاوا ناجوردا دانیشی؟ بو ئه وه بوو هه ستت کرد

هاورپی یه کتر ده بین! ئیستاش خه ریکه لیم ده ترسی. بو من ده مه وی بیخوم؟ بو نایه بولام؟ بو قسه ناکا؟ بو نایه بو مالمان؟ واش نیبه بلین تو ئیزی پینادهی، چونکه بو هه موو شوینیک ده چی. من پیم عه یبه بانگه یشتی که م. نه گه ر ئیمه ی له بیر نه چۆته وه با بیریکی لیکاته وه. نا، نه ئیستا ده یه وی گیانی خوی رزگار کا! بو نه و عه با شوهرت پی له بهر کردووه؟ خو به و عه بایه وه هه لپی له لاقی ده هالی و ده که وی.

له پر خوی پی رانه گه ر دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له قاقای پیکه نین، پیر به بزیه که وه گویی بو راگرت و به دلوقانییه وه دهستی به سه ریدا هینا و ته قدیسی کرد. لیز دهستی زووسیمای پیری گرت و ماچیکرد، پاشان دهستی پیری به چاوییه وه گوشی و ده ستیکرد به گریان:

- دلته لیم نه هیشی. من گه وج و هیچوپووچم... ره نگه ئالیوشا هه قی بی نایه وی بی بو دیتنی کچیکی ئاوا هیچوپووچ و گه مژه.

زووسیمای گوتی: «دلنایه ده بینرم.»

سووکایه تیت پیکراوه و بویه نارۆی دتهوی وریایی و زاناییت به چاویاندا بدهیه وه و تۆلهی خۆت بکهیه وه؟

- دیسان تۆ؟... به پێچه وان هه ئیستا دهرۆم.

فیۆدۆر پاولوویچ، له سهروهندی گه پانه وهی زووسیمادا، زه بریکی دیکه ی له میۆسۆف وه شاند: «به سه ری خۆت وایه! تۆ له دوا ی هه موومان دهرۆی.» دهمه ته قی بۆ چه ن ساتیک راوه ستا، به لام پیر کاتی له جیگای پێشووی دانیشه وه، جوړیک چاوی لیگردن وه ک ئه وه ی به ریزه وه داوایان لیکا دریزه به قسه کانیان بدن. ئالیووشا که له هه موو حاله ته کانی روخساری پیر دهگه یشت، بۆی دهرکه وت له راده به دهر ماندوو بووه و به دژواری خۆی به پێوه راگرتوو. له م ئاخریاندا کاتی زۆر ماندوو ده بوو بیه هۆش ده که وت. رهنگی هه لیزرکابوو که ئه وه ش به ر له بی هۆشبوون ئاساییه و لئوی سپی هه لگه رابوون. به لام وادیار بوو نایه وی کۆبوونه وه که تیک بده: ده نگوت بۆ راگرتنی ئه وان ئامانجیکی تایبه تی هه یه. چ ئامانجیک؟ ئالیووشا به وردی خستبوویه ژیر چاوه دیری.

باوه یوسفی کتیبدار، روویکرده زووسیمای و ئاماژه ی به ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «خه ریکین سه باره ت به وتاریکی زۆر باش له گه ل ئه و برایه مشتومر ده که یه ن. زۆری قسه و روانگه ی تازه تیدا یه. به لام به بروای من به لگه یه کی دوولایه نه یه. وتاره که ی له وه لامی کتیبیکدایه که گه وره پیاویکی ئایینی سه باره ت به دادگای کلێسه و ناوچه و شیوه ی حوکمه که یه تی.»

پیر چاویکی ورد و مووقلێشانه ی له ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «سه رنج راکیشه. به لام له چ لایه نیکه وه؟»

ئیوان له وه لامی پیردا، به لام نه ک به شیوه یه کی له خۆباییانه، که ئالیووشا پۆحی لئی تۆقیبوو، به لکو به خاکه راییی و خیرخوارییه کی ئاشکراوه و پوواله تن به بی هه یچ مه به ستیکی شاراوه گوتی:

- لێره وه ده ست پیده که م که پێوه ندیی ره گه زه کان، یانی پێوه ندیی بنه مای سه ره کیی کلێسه و حکومه ت که به شیوه یه کی جیاواز له به ر چاو گیراوه و هه لبه ت هه تا هه تایه هه ر دریزه ی ده بی، به پێی ئه م راستیه مه حاله و هه یچ کات نابیه هۆی ئاکامیکی چه سپاو یان ته نانه ت سروشتی. چونکه بناغه که ی له سه ر هه له و ناته کووزی دامه زراوه. پێوه ندیی کلێسه و حکومه ت له بواری حوکم و ده وله تداریدا به بروای من به هه یچ کلۆجی ناگونجی و هه له یه کی گه وره یه. دژوازه ئایینییه کانی من له سه ر ئه و باوه ره بوون که کلێسه پێگه یه کی بالا و راست و دیاریکراوی له حوکومه تدا هه یه. من به پێچه وانه پیم وایه کلێسه ده بی ده ستی له ته وای کاروباری حکومه تدا بی، نه ک ته نیا چه مکیکی بگری، ئه گه ر ئه م خاله ش له م ده موده ستدا، به هیندی هۆ، مه حاله، که وایه ده بی له راستیدا ببیه ئامانجی راسته قینه و سه ره کیی پێشکه وتنی داها تووی کۆمه لگای مه سیحی!

باوه پاسیی، راهیبی بیده نگ و بیرمه ند، به ئیراده یه کی پته وه وه گوتی: «راست وایه و قسه ی تیدا نییه.»

میۆسۆف لاقی له سه ر لاقی ئه م باره وه بار کرد و گورانندی: «ئهری ئولترامۆنتانسیسم ی خالیس!»¹⁰

باوه یوسفیش دهنگی هه لئنا: «لێره خۆ «موونتان»¹¹ مان نییه.» پاشان رووی کرده زووسیمای و دریزه ی به قسه کانی دا: «قوربان پروانه ئه وه به لای خۆی پیاوی ئایینییه، دیوته چۆن وه لامی به ر هه لستکاری خۆی ده داته وه و چۆن ده روانیه تبه بنه مای «سه ره کی و نبه وه شه یی» ئه و. «هه یچ ریکخراو و کۆمه لگایه ک نابی و ناتوانی ئه و ده سه لاته ی بۆخۆی پێره وای بی که مافی کۆمه لایه تی و رامیاریی ئه ندامانی خۆی دیاری بکا.» دووه م ئه وه یه، «ده سه لات له بواری جینایی و کۆمه لایه تیدا نابی بدری به کلێسه،

10- ئولترامۆنتانسیسم ultramontanism بریتیه له بزوتنه وه یه ک که ده سه لاتی ته وای ده به خشی به پاپا له کاروباری ده وله ت و کلێسه دا.

11- باوه یوسف که له و واژه یه ناگا «مۆنتان» به mountain (کیو) حالی ده بی، بویه ده لی: لێره موونتان (کیو) مان نییه.

چونکه چۆنیه تیی ئەو، چ وهك چوارچیوهی دامه زراوهیهکی خودایی و چ وهك چوارچیوهی ریکخراوهیهکی دهستکردی مروّف بۆ ئامانجگهلی ئایینی نابئ و بیکهوه دژایه تییان ههیه» و «وهلحاسل کلیسه خودای ئەم جیهانه نییه.»

باوه پاسیی نهیتوانی له هینانه گۆرپی ئەو قسه خو ببویرئ : «ئهو جوّره کایه کردنه به وشه له پلهوپایهی پیاویکی ئایینی ناوه شیتتهوه!» پاشان رووی کرده ئیوان فیؤدۆرۆویچ و گوتی: «ئهو کتیبه م خویندهوه که وهلامت دابۆوه و رهخنهت لیگرتووه، لهو رستهیهش سهرم سوورما که دهلیی: «کلیسه یاسا دانهری خودا له سه ر ئەم جیهانه نییه.» ئەگەر کلیسه له سه ر ئەم جیهانه دهسهلاتیکی خودایی نه بئ، کهوايه به هیچ شیوهیهک بۆی نییه له سه ر زهوی بوونی هه بئ. له ئینجیلدا رستهی «ئهم جیهانه نا» بهو مانایه نه هاتووه، کایه کردن بهو جوّره وشانه بۆ پاریزگاری نابئ. ریههری مه زنی ئیمه، عیسا مه سیح هات تاکو کلیسه له سه ر زهوی دروست بکا. ههلبهت دهسهلاتی ئاسمانی تایبهتی ئەم جیهانه نییه. به لکو درگای بهه شته، به لام له ریگای کلیسه وه، که له سه ر زهوی رۆنراوه و دامه زراوه، دهتوانین سه ری پیداکهین. یاریکردنی ئاواش به وشه سه بارهت بهوه کاریکی ناحهزه و بۆ لیپوردن نابئ. له راستیدا، کلیسه دهسهلاتی خودایه و ئەو یاسایه بۆیه ههیه تاکو دهسهلاتداری بکا. له ئاکامیشدا بیگومان ده بئ ببیتته یاسایهکی ئاسمانی و به سه ر تهواوی زهویدا زالبئ و دنیا له ژیر دهسهلاتی ئەودا بئ. ئەوهش به لینی خودایه به ئیمه دراوه.»

باوه پاسیی له ناکاو دهستی له قسهکانی هه لگرت، وهك ئەوهی دان به خویدا بگرئ. ئیوان فیؤدۆرۆویچ به وردی و ریزه وه گوئی له قسهکان گرتبوو، پاشان هه ر بهو ریز و حورمه تهوه رووی له زووسیمما کرد:

- کاکلی وتاره کهم له م راستیه دا شاردوه تهوه که ئایینی مه سیح، له ماوهی سی سه دهی یه که مدا، جگه له کلیسه له هیچ شوینیکی دیکه ی ئەم زهوییه نه بوو و له کلیسهش زیاتر هیچمان نه دی. له ئیمپراتۆریی رۆمدا کاتی ئایینی مه سیح دهسهلاتی به دهسته وه گرت و کافران ئیمانیا ن هینا، ئەو

ئیمپراتۆرهش ناچار بوو له گه ل کلیسه ریک بکهوئ. به لام له زۆر ناوهندی حکومه تیدا کافر هه رما بوون. له راستیدا ئەو پیشهاتهش ناچاری بوو. به لام رۆمییهکان له بنه مای حکومه ته که یاندا زۆربه ی ژیا رو فه رهنگی بیدینیان زیندوو کرده وه، بۆ وینه، له ئامانج و بنه مای سه رهکی حکومه تدا. کاتی کلیسه ی مه سیحیا ن برده گۆره پانی حکومه ته وه، دهیا نتوانی ریزه یهک له بنه مای سه رکی - یانی ئەو بناغه ی که کلیسه ی له سه ر دامه زرابوو - گه شه پینه دهن و به دوا ی ئامانجیکی دیکه شدا نه رۆن، جگه له و ئامانجه ی که خودا داینا وه و خو ی نار دوویه ته خواری. باوه ر پیهیتان و راکیشانی ئەو خه لکه ی دهستیان له حکومه تدا بوو، به لام باوه ریا ن به کلیسه نه بوو.

به م شیوهیه (یانی، به روانین له داها توو) وا نییه که بۆ کلیسه وهك هه موو «ریکخراوهیهکی کۆمه لایه تی» یان «ریکخراوهیهکی خیرۆمه ندی» (هه روهك قه شه ی نووسه ری ئەو کتیبه ده لی) به شوین پله و پایه یهکی دیاریکراوه وه بن له حکومه تدا. به پیچه وانه، هه موو حکومه تیکی دنیا یی له هه مبه ر کلیسا دا گۆرانی به سه ردا دئ و ده بیتته به شیک له کلیسه و هه ر ئامانجیک که له گه ل قه ستی کلیسه یه که نه گریتته وه توور هه لده درئ. ئەوهش به هیچ شیوهیهک پله و پایه و پیروزیی کلیسه ناهینتته خواری و له شانازی و مه زنا یه تیی وهك حکومه تیکی گه وره که م ناکاته وه، هه روه ها له گه وره ییی دهسه لاتداره کانیسی که م ناکاته وه، به لکو له ریگای پر له پیچ و په ناو پر له تاوان که هه روا کوفر و بی دینی پیوه یه دوور ده که ویتته وه و ده چیتته سه ر ریگای راست و هه ق که به ئامانجی هه رمان و تا هه تایی دهگا. هه ر له بهر ئەوه شه نووسه ری کتیبی «له بناغه کانی دهسه لاتداری کلیسا دا» به شیوهیهکی راست و ره وان نیو بژیوانیی ده کرد. که له دۆزینه وه و دانانی ئەو بنه مایانه دا، ته نیا به چاوی سازگارییهکی کاتی و پا به ندبوون له سه رده می تاوانبار و سه قه تی ئیمه دا تیی ده روان. به لام نووسه ر، که دیتته سه ر ئەوه ی ئەو بنه مایانه پیشبینی بکا و باوه یوسف ئیستا ئامازه ی به هیندیکیان کرد، به شیوه ی بنه ماگه لیکی تا هه تایی و سه ره کیی دینیتته ئەژمار. راست به

پېچه‌وانه‌ی کلیسه و ئامانجی پیروز و هه‌رمانی هه‌نگاو هه‌لدینتته‌وه. ناوه‌پوکی وتاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.

باوه پاسیی، به پیداکری کردن له سهر ههر وشه‌یه‌ک، دریزه‌ی به قسه‌کانی دا. «یانی به شیوه‌یه‌کی کورت، به پئی بیرو‌رایه‌ک که زور به پوونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا بناغه‌ی بۆ داریژراوه، کلیسه‌ ده‌بی بیته حکومه‌ت. گوايه ئه‌وه‌ش پيشکه‌وتیک ده‌بی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری و له نیویدا ده‌تویته‌وه و ریگا بۆزانست و رۆحی سه‌رده‌م و ژیار ده‌کریتته‌وه. ئه‌گه‌ر کلیساش پیداکری بکا و رازی نه‌بی له حکومه‌تدا به‌شداری بکا، ئه‌ویش به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له هه‌موو جیگایه‌ک و له ته‌واوی ولاته تازه و فه‌ره‌نگیه‌کان جیبه‌کوه‌ی، به‌لام له روه‌سیا به‌و پنییه‌ی ئاوات و هیوا و تیگه‌یشتنیکی زورمان له کلیسه‌ هه‌یه، نامانه‌وی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری بروا و له نیو حکومه‌تدا جیی خۆی بکاته‌وه، به‌لکو به پېچه‌وانه ده‌مانه‌وی حکومه‌ت ئه‌وه‌نده به‌رز و مه‌زن بی، که له ئاکامدا بیته کلیسه‌ نه‌ک شتیکی دیکه. بۆیه ده‌لیم هه‌روا بووه و هه‌روا ده‌بی!»

میوسۆف دیسان لاقی خسته‌وه سه‌ر لاق و به بزیه‌که‌وه گوتی: «چاکه، دانی پیداده‌نیم که هه‌تا راده‌یه‌ک دلنیا‌تان کردووم. که‌وايه تا ئه‌و جیه‌ی من تییده‌گه‌م، کاتی ده‌رکه‌وتنی ئه‌و چه‌زده‌ته، تیگه‌یشتن له ئانانجیکی وا زور مه‌حال بووه. چۆنتان پېخۆشه با وایی. خه‌ونیکی خۆش و بی سه‌ره‌وه‌به‌ریه سه‌بارت به له‌نیوچوونی شه‌ر و سیاسه‌ت و بانک و هتد... له راستیدا، شتیکی به شیوه‌ی سۆسیالیزم. به‌لام من پیمو‌ابوو وتاره‌که‌تان جیددییه و به یاسای کلیسه هه‌ر له ئیستاوه ده‌توانن تاوانباران دادگایی بکه‌ن و قامچی و زیندان و ته‌نانه‌ت مه‌رگیان بۆ بپرمه‌وه.»

ئیوان فیودۆرۆویچ، بی ئه‌وه‌ی له ژیری ده‌رچی به ئارامی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لام ئه‌گه‌ر دادگایه‌ک جگه له دادگای کلیسه‌ بی، ته‌نانه‌ت ئیستاش له لایه‌ن کلیسه‌وه تاوانباریک زیندان یان مه‌رگی بۆ نه‌ده‌برایه‌وه و تاوان و شیوه‌ی

به‌سه‌ردا سه‌پاندنی ناچار گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات، هه‌لبه‌ت نه‌ک به شیوه‌یه‌کی کتوپر، به‌لکو به زووترین کات.»

میوسۆف چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ی لیکرد: «به‌راسته‌؟» ئیوان فیودۆرۆویچ له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «ئه‌گه‌ر هه‌موو شتیکی بووبوایه‌ته کلیسه، هه‌موو یاخی و تاوانبارانیان به‌ره‌للا ده‌کرد و سه‌ریان نه‌ده‌په‌راندن، گه‌وره‌ترین سزایان شار به‌ده‌رکردن و دوور خسته‌وه‌وه ده‌بوو. له تۆ ده‌پرسم ئه‌و مروّقه‌ شار به‌ده‌رو تاراوانه‌ چییان به سه‌ر ده‌هات؟ وه‌ک ئیستا، مروّقی په‌ریوه و تاراو ناچار ده‌بوو نه‌ک هه‌ر له خه‌لک، ته‌نانه‌ت له ئایینی مه‌سیحیش دوور بکه‌وتته‌وه. ئه‌و کاته ده‌ره‌ق به خه‌لک و کلیسه تاوانی ده‌کرد و ده‌ستدریژی ده‌کرده سه‌ریان. هه‌لبه‌ت ئه‌مروّش بارودۆخ هه‌روایه، به‌لام به پوونی به‌یان نه‌کراوه و تاوانبار زورچار له پووی ویزدانه‌وه له کاره‌که‌ی پاشگه‌ز بۆته‌وه و جاری‌واش بووه به ئه‌قلی خۆی هیندی رپوشوینی بۆ خۆی کیشاوه. بۆ وینه ده‌لین: «راسته‌ دزیم کردووه، به‌لام خۆ دژایه‌تیم له‌گه‌ل کلیسا نه‌کردووه و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل مه‌سیحیش ناکه‌م.» ئه‌وه شتیکی که تاوانباری ئه‌مروّ به‌رده‌وام به خۆی ده‌لی. به‌لام کاتیک کلیسا جیگای حکومه‌ت بگریتته‌وه، ئه‌و کاته ناتوانی دژایه‌تی له‌گه‌ل کلیسای ته‌واوی دنیا بکا. «هه‌موو مروّقی تووشی هه‌له و تاوان ده‌بی. مروّقایه‌تی هه‌مووی کلیسه‌یه‌کی درۆینه‌یه و منی دز و پیاوکوژ کلیسه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی مه‌سیحیم.» زور ئه‌سته‌مه ئه‌وه به‌خۆی بلی، که کومه‌لگایه‌کی پر له تاوان و دژایه‌تی بارودۆخیکی چه‌توون و تاییه‌ت پیکدینی. له لایه‌کی دیکه‌وه، بیرو‌پای کلیسه سه‌بارت به تاوان بیته به‌رچاوی خۆت: پیت وانیه‌ ده‌بی به پئی بارودۆخی ئه‌مروّ که هیشتاش هه‌ر له سه‌ر ئه‌و بنه‌ما کونه راوه‌ستاوه، ئالوگۆری به‌سه‌ردا بی؟ ئه‌و که‌ره‌سه‌ی پیشه‌سازییه‌ی ئه‌مروّ بۆ به‌رگری کردن له کومه‌لگا به‌کاری دینن؟ یانی ئه‌ندامی نه‌خۆش له جه‌سته‌ی کومه‌لگا جیا ده‌که‌نه‌وه، وازی لیبینن و بیروّکه‌ی له‌نوی خولقانه‌وه‌ی مروّق و

بەرژەوهەندی و چارەسەری کۆمەلگا و پزگار کردنی بە شیوەیەکی گونجاو و بەویژدانانە ھەلبژێرن؟»

میۆسۆف پەڕییە نیۆ قسەکانیەو: «مەبەستت چییە؟ لیت تیناگەم. دیسان جۆریک خەون و خەیاڵ. شتیکی دوور لە زەین، مەبەستت لە شاردنەو و شیوەی شاربەدەر کردنەکی چییە؟ ئیوان فیۆدۆرۆویچ پیموایە تۆ دەتەوی پیمان رابویری.»

زوسیما کتوپر گوتی: «بەلێ، بەلام دەزانێ لە راستیدا ئیستا وایە.» ھەموو سەریان بۆ لای پیر وەرسووړاند. «ئەگەر لەبەر کلیسەیی مەسیح نەبواوە هیچ شتیکی، کەسی تاوانباری لە سەرھەرۆیی و بێ بەندوباری پاشگەز نەدەکردەو و لیبوردن و پزگار کردنی راستەقینەش پاشان لە ئارادا نەدەبوو. یانی هیچ شتیکی جگە لە بەخشینی دەستکرد، کە ھەر ئیستا باسی لیکرا، کە لە زۆر لایەنەو دلتەزینە و بەخشینی راستەقینە لە ئارادا نەدەبوو. تەنیا لێخۆشبوونیک کە چارەسەرە و تەنیا لیبوردنیک کە پاشگەزکەرەو ھەو و دلی تاوانبار شاد دەکا، ئەو ھەو کە لە پووی ویژدانەو تاوانی خۆی بناسی و ئەو وزە شاراو ھەو ناخی خۆی و دەرخا و وەکاری بخا.»

میۆسۆف بە کونچکاوی پرسیی: «پیمخۆشە گەرھەو ھەو بونی و زیاترمان بۆ پوون بکە ھەو؟»

پیر گوتی: «باشە، سەردەمانی زووش تەواوی ئەو حوکمی شاربەدەرکردن و دوور خستنەو بە کاری گرانبەو، لیدانی قامچیش کەسی نەھیتایەو سەر رینگای راست و تاوانباری بۆ کۆنترۆل نەکرا و نەیتوانی تاوانیش کەمبکاتەو. بە پێچەوانەو زیاتریشی کرد. خۆ ئەو دەسەلمینن؟ لە ئاکامدا ھیمنا ھەو تیی کۆمەلگا ناپارێزری، چونکە ھەرچەندە ئەندامی ملۆزم و میمل لە کۆمەلگادا بە شیوەیەکی دەستکرد جیا کەیتەو و ھەلیگری لەبەر چاو، خیرا تاوانباریکی دیکە و زۆرجار دوو کەسی دیکە جیگاکەیی پیر دەکەنەو. ئەگەر شتیکی پارێزگاری لە کۆمەلگا بکا، تەنانەت لە سەردەمی ئیمەشدا تاوانبار جاریکی دیکە لەدایکەبیتەو و دەست بە کار دەبیتەو. تەنیا

یاسای مەسیح دەتوانی لە ویژدانی ئەویدا جی بکاتەو و تەنیا بە ناسینی تاوانەکانی لە پلە و پایەیی کۆریکی کۆمەلگای مەسیحیدا. یانی کلیسەییە کە تاوانەکانی دەرھەق بە کۆمەلگا. یانی دەرھەق بە کلیسە. پێدەناسینی. ئەو ھەو کە تاوانباری ئەمڕۆ تیدەگا کە دەرھەق بە کلیسە تاوانی کردووە، نەک دەرھەق بە حکومەت. ئەگەر کۆمەلگاش وەک کلیسە دەسەلاتی بووبوایە، ئەو کاتە دەیزانی کێ لە دوورپەرێزی و پەریوھیی بگێریتەو و دیسان بەخۆی پەییوھند بداتەو. ئیستا لە کلیسەدا لەبەر نەبوونی دەسەلاتی راستەقینە، جگە لە دەسەلاتی بەسەردا سەپاندنی حوکمی ئەخلاق، بە مەیلی خۆیان لە تاوانباران خۆش دەبن و ھیچ سزایەکیان بەسەردا نادن، تەنیا پێداگری لە سەر ئامۆژگارییەکی باوکانە دەکەن. جگە لەو ھەو، ھەول دەدەن ھەموو فەرز و دابەکانی مەسیحی فیری تاوانبار بکەن و رینگای پێدەدەن لە رپۆرەسمی ئاینیدا بەشداریبکا. لە خیر و خیرات بەشی دەدەن و وەک دلیک ھەلسوکەوتی لەگەڵ دەکەن، نەک تاوانبار. خوداش دەزانێ تاوانبار چیی بە سەر دەھات ئەگەر لە کۆمەلگای مەسیحی. یانی کلیسەش. دەریان بکردایە، جا ئەگەر یاسای کۆمەلایەتی شاربەدەری بکردایە، دەبوو چی بکا؟ ئەگەر کلیسەش بە سزادان وەک ئاکامی راستەوخۆی یاسای دنیایی لە تاوانی خۆش بوایە؟ ئیتر ھیوا بپاوی لەو ناخۆش تر ھەر نەبوو. لانیكەم بۆ تاوانبارانی پووسی، چونکە تاوانبارانی پووسی ھەروا خاوەن ئیمانن. ئەگەرچی دەشزانن، لەوانەییە پووداویکی سامناک بقەومی، پەنگە دلی ناھومیدی تاوانبار ئیمانی پینەمینی جا ئەو کاتە چیی بە سەر دێ؟ بەلام کلیسە وەک دایکیکی دلسۆز و دلۆقان، خۆی لە بەخشینی لانا، چونکە تاوانبار لە لایەن یاسای مەدەنییەو بە سەختی سزا دراو و دەبی لانیكەم کەسیک بیی بەزەییی پێیدا بێ. کلیسە لە سەر و ھەموو شتیکیەو، خۆی پادەگری و حکمەکەشی تەنیا حوکمیکی کە داگری ھەقیقەتە. بۆیەش لە روانگەیی زانستی و ئەخلاقییەو ناتوانی لەگەڵ ھیچ حوکمیکی دیکە، تەنانەت بە شیوەی سازشتیکی کاتی، یەک بگرتەو. کەوا ھەو بارەو ناتوانی تیکەل

به هیچ جوره پهیمانیک ببی. دهلین تاوانباری بیانی توبه ناکهن. چونکه ئایینهکانی سهردهم وای هاندهدن که تاوانهکهی تاوان نییه، بهلکو تهنیا دژ کردوهیه که له ههمبهر دسهلاتیکی زالمانه دا. کومه لگا به وزهیه که وه که به شیوهی دهستکرد به سهریدا زالدیهی، به یه کجاری تهره ی دهکات و (لانیکه م له فهرنگ له خوینانه وه وا دهلین) ئەم شاربه دهر بوونه شیان له گه ل قین و بیزارای و له بیر چوونه وه و ئەوپه پری سهرساردی، وهک چاره نووسی «غایی» برای خه تاکار، به ره و وروو ده بی. به و پییه هه موو شتیک به بی دهست تیوه ردانی دلسوزانه ی کلیسه به ریوه ده چی، چونکه له زور لایه نه وه له وئ کلیسه له ئارادا نییه. بویه هه رچه ند پیاوانی ئایینی و کوشک و باله خانه ی به شکوی کلیسه ماونه ته وه، هه ولیشیان داوه. له زور زووه وه کلیسه له خواره وه به ره و سهری راگوین و به ناوی حکومهت به رزی که نه وه و به ته وای ئالوگوپی به سهردا بینن. لانیکه م له و لاتانه ی که ئایینیکی نویتریان هه یه، وایه. به لام له روم هه زار سال له مه و به ره له جیاتی کلیسه، حکومه تیان راگه یاند، هه ر بویه تاوانبار له بوونه ئەندامی کلیسه ئاگادار نییه و هیوا براه ده بی. ئەگه ر بگه ریته وه کومه لگا، زور جار له گه ل رق و بیزارای به ره و ووه ده بی و کومه لگا تهره ی دهکا. خوتان ده توان رای خوتان دهر برن که داهاتوو چون ده بی. له زور لایه نه وه وا دهنوینی که ئیمه ش واین، به لام جیاوازی له وه دایه که جگه له یاسا ورپسای دادگا، کلیسه شمان هه یه که تاوانبار وهک کوری خو شه ویستی خوی چاو لیده کا و پیوه ندیی له گه ل ناپسینن. بیجگه له وه ش حوکمی کلیسه هه روا به رده وام ده بی، ئەگه رچی تهنیا وهک بیرۆکه یه ک وایه و ئیتر به کرده وه بوونی نییه، بویه وهک خه ونیکی شیرین بو داهاتوو زیندوو و بیگومان، تاوانبار له ناخی خویدا له و غه ریزه یه دهکا و ئەوه ی ئیستا لیره ش باسکرا هه مووی راسته. یانی ئەگه ر دسه لات ی کلیسه ی به خو یه وه بگرتایه، حوکمی کلیسه ش له سهر تاوانبار شوینی دادنا و له وانه بوو تاوان و سهر پیچیش ئەوه ند ه که م بیته وه جیگای باوه ر نه بی. شکیشی تیدا نییه کلیسه له وه به و لاوه به چاویکی دیکه

ته ماشای تاوان و تاوانباری ده کرد و بو هینانه وه ی شار به دهر کر او هکان و له به ند کردنی ئەوانه ی شهر و گیره شیوینی ده که ن، تا راده یه کی زور سهر ده که وت و ژیانیکی تازه ی بو شکست خوار دووه کان دابین ده کرد.» باوه زووسیمما به پیکه نینه وه گو تی: «راسته کومه لگای مه سیحی ئیستا ئاماده نییه و تهنیا پشتی به حه وت مروقی عادل به ستوو، به لام به و پییه ی که کومه لگا قه ت مروقی عادلی لینا بری، به هیواین کومه لگای تاراده یه ک بی ئیمان به ره و خووخده و باوه ریکی کلیسه یی و جیهانی راده یین و دسه لات ه که شی هه روا به رز و خوراگر بمینیت ه وه. هه روا ده بی! هه روا ده بی! چونکه زه مان ی دنیا ئاخر بوون، - که خودا وایداناوه - نابی به هیچ شیوه یه ک دلاودلی لیکه یین، له به ر ئەوه ی رازی زه مان له حیکه تی خودا دایه و له روانگه ی عه شقی ئەودایه. ئەوه ش به پیوانه ی مروق زور دوور دهنوینی، به لام ئەوه له به ر دهستی ویست و دسه لات ی خودا دایه و هه ر کات و ساتیک له وانه یه بقه ومی. هه روا ده بی! هه روا ده بی!»

باوه پاسیی زور به دلپاکی و ریزه وه دووپاتی کرده وه: «هه ر واده بی! هه ر واده بی!»

میوسوف هه لیدایه و به رقیکی شار او وه گو تی: «سهیره، زور سهیره!»
باوه یوسف به له سه ره خو یی گو تی: «به بروای تو چی سهیره؟»
میوسوف له پر گوران دی: «ئوه ئیتر له گه ل عه قل یه ک ناگریته وه، که حکومه ت له نیو بچی و کلیسه به دسه لات بگا. ئولترامونتانیسم هیچ، ئولترامونتانیسمی گه وره شه! له و په ری خه ون و خه یالی پاپ گریگوری حه وته مه وه یه!»

باوه پاسیی به تورهیی گو تی: «زور به پیچه وانه لیک ی ده ده یه وه. چاو لیکه، کلیسه رواله تی حکومه ت ناگو ری. له کلیسه ی روم وا ده لین و ئەو خه ون و خه یاله یان له سهر دایه. ئەوه ئیتر سیهه مین وه سوه سه ی شه ی تانه^{۱۲}، به پیچه وانه حکومه ت رواله تی کلیسه ده گو ری، سهر ده که ویت و

12- بروانه ئینجیلی «مه تی» به شی چواره م

سەرتاسەرى جىهان دادەگرى. ئەو ەش راست بە پىچەوانەى ئولترامونتانىسم و پىاوانى ئايىنى رۆم و لىكدانەوہى ئىوہىيە و تەنيا چارەنووسىكى پر شكۆيە كە بۇ كلىسەى كاتولىك بېدراوہتەوہ و ئەو ئەستىرەيەش لە رۆژھەلاتەوہ ھەلدى!»

مىۆسۆف قىت و مانادار و بىدەنگ دانىشتبوو. قەلافەتى قورساخىيەكى تايىبەتى پىوہ ديار بوو. بزيەكى پر لە پۆز و ھەوا لە سەر لىوى بوو. ئالىووشا بە دلەكوتىوہ لىى دەروانى و لە تاوى ئەو قسانە لە ناخەوہ ھەلدەچۆقا، لەپر چاوى بە راكتىن كەوت لەلای دەرگاكەوہ لە سەر جىى خۆى راوہستابوو، گوپى شلكردبوو و بە وردى چاوى بە كۆرەكەدا دەگىرا. بەلام بە رەنگە ھەلبزركاوكەيدا بوى دەركەوت، ئەويش دللى كەوتۆتە قرت و قرت و دەشيزانى ھوى دلەخورپەكەى چىيە.

مىۆسۆف بە لووتبەرزى و ھەوايەكەوہ گوتى: «براكانم، ئىزىم بەدن شتىكتان بۇ بگىرمەوہ. چەن سال لەمەوبەر، راست دواى كودەتاي دىسامبر^{۱۳}، خوداوپراستان لە پاريس چووم بۇ دىدەنىيە كەسايەتییەكى دەستپۆيشتووى دەولەت. لە مالى ئەوان مرۆفكىكى زۆر سەيرم دى. ئەو كاپرايە بەراستى سىخوړ نەبوو، بەلكوو سەركردهى دەستەيەك سىخورى سياسى بوو. پلە و پايەيەكى باشى ھەبوو و تارادەيەك دەسلالندار بوو. كونچكاوى واى لىكردم دەرفەتى ئاخافتن لەكىس نەدەم و چونكە وەك مىوان نەھاتبوو، بەلكوو وەك فەرمانبەريكى ژىردەست ھەوالىكى تايىبەتى ھىتابوو، بەو پىيەش كە بوى دەركەوت لە لاين بەرپرسەكەيەوہ رىزم لىگىراوہ، واى نواند كە بى پەردە قسە دەكا، ھەلبەت تارادەيەك. دەكرى بلين پىاويكى بەئەدەب بوو. ئەو جۆرەى كە فەرەنسى دەزانن بەئەدەب بن، بەتايىبەت دەرھەق بە غەربيان. بەلام من بە جوانى لە قسەكانى دەگەيشتم. باسى شۆرشگىرانى سۆسيالىستى دەكرد، كە ئەو كاتە داداگايىيان كردوون. زۆرى لە سەر نارۆم و بە سەر

پوختەى مشتومرەكەدا تىدەپەرم، ئەو كاپرايە لە كاتى قسەكانىدا شتىكى سەيرى لە دەم دەرچوو كە گىرانەوہى ئەو وتەيە لەم كۆرەدا بەجىيە، گوتى: «لەو سۆسيالىست و ئانارشىست و بىدينانە باكمان نييە، بۇ ساتىكىش چاويان لى غافل ناكەين و لە كاروباريان ئاگادارين. بەلام لە نيوان ئەواندا چەن كەسى سەير ھەن كە ئيمانان بە خودا ھەيە و مەسىحىن، بەلام لەگەل ئەوہدا سۆسيالىستىشن. لەو جۆرە مرۆفانە زۆر دەترسين. كەسانىكى مەترسى دارن. پىاو دەبى زياتر لە سۆسيالىستى مەسىحى بترسى نەك سۆسيالىستى بىدين.» لەو كاتەدا زۆر سەرنجى راكىشام و ئىستا لە ناكاو ئەو قسانەم وەبىر ھاتەوہ.»

باوہ پايسى، بىئەوہى قەراغى لىبكىشى گوتى: «وتەكانى ئەو لەگەل ھى ئىمە ھەلدەسەنگىنى و بە چاوى سۆسيالىستىش تەماشاي ئىمە دەكەى؟» بەلام بەرلەوہى پىووتىر ئەلكساندرۆويچ بىر لە وەلام بكاتەوہ، دەرگا كرايەوہ و دىمىترى فيودۆرۆويچ، كە ھەتا ئەو كاتە چاوەروانى بوون، ھاتە ژوورئ. لەراستىدا ئىتر بەھىواى ھاتنى نەبوون، ھاتنەكەى لەپرىكدە بۇ ساتىك تووشى سەرسورمانى كردن.

13- دووھەمى دىسامبر ۱۸۵۱ لوىي ناپليون دەولەتى فەرەنساى رووخاند و خوى سالى دوايى بوو بە ئىمپراتور.

بۇ مەۋجۇتتىكى ناۋا زىندوۋە؟

دېمىتېرى فىۋدۇرۋويچ، لاۋىكى بېست و ھەشت سالانە بوو. قەلەفە تىكى دەستە و لەبارى ھەبوو كە زياتر لە تەمەنى خۇى ديارى دەدا. پياۋانەى دەنۋاند و توانا و ھىزىكى زۆرى پىۋە ديار بوو. لەگەل ئەۋەشدا، ناساخىيەك بە پوخسارىيەۋە ديار بوو. دەموچاۋ بارىك و پوومەتى تىكقوپاۋ و پەنگى زەردەلگەراۋو. چاۋى پەش و تا رادەيەك گەورە و زەق نىشاندەرى و رەو خۇراگرى بوو، بەلام نىگى لىۋرېژ بوو لە گومان و نەپنى. تەنانەت لە شوپىنكا كە توورە دەبوو و بە رەۋە قەسەيدەكرد، چاۋى لەگەل حالۋبالىدا يەكى نەدەگرتەۋە و شتىكى دىكە بە سەرنج و پوخسارىيەۋە ديار بوو. ئەو كەسانەى لەگەلى دەكەۋتە قەسە، ھىندى جار دەيانگوت: «پوون نىيە بىر لە چى دەكاتەۋە.» ئەو كەسانەى كە حالەتتىكى پەرۋش و عەبووسيان لە چاۋىدا دەدى، سەريان لە پىكەنىنە كىتۋپەكەى سوور دەما، چونكە ھەر لەۋ كاتەدا كە چاۋى خەمىن و پەشىۋ ديار بوو، پىكەنىنەكەى نىشاندەرى بىر و خەيالى شادانە بوو. لەگەل ئەۋەشدا جۇرىك شىۋاۋى بە ئەدگارىيەۋە ديار بوو كە لەم كاتەدا تىگەيشتنەكەى ئاسان بوو. ھەموو ئاگادارى ژيانى پىر لە چەرمەسەرى و تەنگزەى بوون، دەيانزانى لەگەل باۋكى لە سەر پارە نىۋانىان تىكچوۋە و توۋشى كىشە ھاتوون. ھەر بۇيە لە نىۋ شاردە سەربردەى شەر و كىشەى باۋك و كور بووبوۋە بىشە خۇشەكە. لە راستىدا دېمىتېرى خووخدەيەكى ئالەتتى بوو و مەۋجۇتتىكى توورە و توند تەبىئەت بوو، «بە زەينىكى كز و ناتەكوزەۋە» ھەر ئەۋ جۆرەى كە كاشالنىكۇف سەۋكى دادگاگەمان لە كۆرپىكا دەسفىكرد.

بالتەيەكى دىژ و قۇچەدارى لەبەردا بوو. دەستكىشى پەشى لە دەست كىردبوو و كلاۋىكى تاسەيى بەدەستەۋە بوو. لەبەر ئەۋەى تازە لە ئەرتەش ھاتبوۋە دەرى سىمىلى ۋەك خۇى مابو و پىشى تاشراۋو. توۋكەسەرە خورمايىيەكەى كورت كىردبوۋە و لە سەر لاجانگى بۇ پىشەۋە داي ھىتابوۋ. ۋەك پىۋىكى ئەرتەشى ھەنگاۋى قورس و قايمى ھەلدىنايەۋە. لەبەر دادگاگەدا تۋزىك لە جى خۇى راۋەستا، چاۋىكى بە دانىشتۋانى كۆرەكەدا گىزا و راست رۇيى بۇ لاي پىرى كلىسە، چونكە دەيزانى ئەۋ خانەخويىيە. بە رىزەۋە كىرۋىشىكى بۇ برد و داۋى لىكرد تەقدىسى بكا. باۋە زووسىما، لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و دەستى بە سەرىدا ھىنا. دېمىتېرى فىۋدۇرۋويچ بە حورمەتەۋە دەستى پىرى ماچكرد و بە ناقايلىيەكى نىك بە توورە بوۋنەۋە گوتى:

- لەۋەى كە چاۋەروانم راگرتن، بە گەۋرەيى خۇتان بمبوورن، بەلام ئىسمىر دىاكۇف نۆكەرى نىردراۋى باۋكم، لە ۋەلامى پىرسىارى مندا، دوو جار بە لەبىزىكى خاترجەمانەۋە گوتى كاتى دىدار سەعات يەكە. ئىستاش ئەۋە دەبىنم...

پىرى كلىسە گوتى: «خۇت نارەھەت مەكە، قەيدى ناكە. تۋزى درەنگ ھاتوۋى، گرىنگ نىيە...»

- سىپاستان دەكەم و چاۋرەۋانى ئەۋ دلۇقانىيەى ئىۋەم ھەر دەكرد. دېمىتېرى فىۋدۇرۋويچ دۋى ئەۋ قەسەيە جارىكى تر كىرۋىشى بۇ بردەۋە. پاشان پوۋىكردە باۋكى و بە رىز و حورمەتتىكى زۆرەۋە كىرۋىشىكى بۇ ئەۋىش برد. دياربوۋ لە پىشدا ئەۋەى لەبەر چاۋ گرتوۋە، چونكە بەۋپەرى نەۋەشەيىۋە كىرۋىشىكى برد و دەرکەۋت كە بە ئەركى خۇى دەزانى رىز و پىزانىنى دەرھەق بە باۋكى نىشانىدا و فىۋدۇر پاولوۋويچ ئەگەرچى غافل گىر بوو، خۇى شلوۋ نەكرد. لە ۋەلامى كىرۋىشى كورپەكەيدا لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و ۋەك ئەۋ كىرۋىشىكى پىر لە رىزى بۇ برد. لەپىر ئەدگارىكى قورساخ و وشكى بەخۇيەۋە گرت و پوۋى خۇى تال و دىزىو

کرد. دیمیتري سلاوی له يه کي به کی دانیشتونان کرد و بی ئه وهی زمانی بگهړی، به ههنگاوی قورس و قایم به ره و پهنجیره که رویش و له سهر ئه و کورسیله به تاله ی نزیک باوه پایسی دانیش. خو ی بؤ پیشه وه نووشتانده وه و ئاماده ی بیستنی مشتمریک بوو که به سهریدا که وتبوو.

نزیکه ی دوو دهقیقه ده بوو دیمیتري فیودورویچ وه ژورور که وتبوو، که دمه ته قی دهستی پیکرده وه. به لام ئه مجاره میؤسوف، وه لامی پرسپاری پیداکرانه و تاراده ی که توورده ی باوه پایسی به شتیکی بی بایخ زانی و به پوو هه لمالدر او بییه کی به ئه ده بانه وه گوتی: «ئیزن بدن له خیری ئه و باسه بگوزهریم. پرسپاره که شتان پرسپاریکی زور ناسکه. ئیوان فیودورویچ خه ریکه پیمان پیده که نی. رهنگه له و بواره دا قسه یه کی بؤ گوتن پی بی. له و پیره.»

ئیوان فیودورویچ هه لیدایه: «قسه یه کی تاییه تییم نییه، جگه له عه رزیکی چکوله. ئازاد یخو ازانی فه رهنګ به گشتی و ته نانه ت ئازاد یخو ازانی بی ئه زمونی خو شمان، ئاکامی کو تایی سؤسیالیسم زور جار له گه ل ئاکامی کو تایی مه سیحیه ت تیکه لده که ن. هه لبه ت ئه و به ئاکام گه یشتنه نه زانانه یه ش دیارده یه کی به رچاوه. به لام جگه له ئازاد یخو ازان و بی ئه زمونان، پؤلیسه کانیش. مه به ستم پؤلیسی فه رهنګه. وادیاره له زور لایه نه وه سؤسیالیسم و مه سیحیه ت لیکناکه نه وه. پیووتیر ئه لکساندر ویچ قسه که ی ئیوه ش تاراده یه که راسته.»

پیووتیر ئه لکساندر ویچ میؤسوف جاریکی دیکه گوتی: «تکاتان لیده که م با ئه و باسه به یه کجاری وه لانیین. له جیاتی ئه وه، بریان، باسیکی زور جیی سهرنج و تاراده یه که نمونه له و ئیوان فیودورویچ هه تان بؤ ده گپرمه وه. هه ر پینج روژ له مه و به ر لیره له کو ریکدا، که زور به ی دانیشتونانی ژن بوون، زور به جیددی گوتی له ته و او ی دنیا دا شتیکی نییه که مروژ و لیبکا جیرانه که ی خو ی خو ش بوئ، له سروشتیشدا یاسایه ک نییه که مروژ به ره و خو شه ویستی مرو قایه تی په لکیش بکا و ئه و خو شه ویستی به کاته ئه رکی

سهرشانی. ئه گه ر تا ئیستا له سهر زه وی ئه وینیک بووی، تاییه ت به یاسای سروشتی نه بووه، به لکو به و هویه وه بووه که مرو قه کان ئیمانان به زیندو بوونه وه بووه. ئیوان فیودورویچ گوتیشی ته و او ی یاسای سروشت له ئیمان به زیندو بوونه و هدا کو بو ته وه و ئه گه ر بریار بی ئیمان به زیندو بوونه وه له مرو قدا نه مینی، نه ک هه ر ئه وین به لکو هه موو جو ره وزه یه کی زیندو وراگری ژیانی دنیا به یه کجاری له بیخ و ریشه وه وشکده بی. له گه ل ئه وه شدا ره وشتی دژه ئه خلاقی پهره ده ستینی و هه موو شتیکی، ته نانه ت خو اردنی گوشتی مرو قیش ئازاد ده بی. تازه ئه وه ش هه موو مه سه له که نییه. ئه و وتاره که ی به وه کو تایی پی هینا که بؤ هه ر که سه ی، وه ک خو مان، که ئیمانان به خودا، یان زیندو بوونه وه نییه، پیوایه یاسای ئه خلاقیی سروشت ده بی له ریوه به دژی یاسا ئیینییه که ی پیشوو ئالوگوری به سهر دا بی و خو پهرستی، ته نانه ت هه تا راده ی تاوان، نه ک هه ر ئازاد به لکوو ته نانه ت وه ک سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه و به شه ره فانه ی ئه و بارو دوخه بناسری؟ بریان! له م دژایه تییه وه سه باره ت به هه موو بیرو را لیک دژه کانی ئیوان فیودورویچی دوستان ناو بژیوانی بکه ن.»

دیمیتري فیودورویچ له پر گوران دی: «بمبورن، ئه گه ر راستم بیستی و لیی حالی بوو بیتم، بؤ هه ر بی دینیک، تاوان نه ک ئازاده به لکو وه ک سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه ی بارو دوخی ئه و ده بی بناسری! وایه یان نا؟»

باوه پایسی گوتی: «راست وایه.»

- ئه وه مان له بیر ناچی.

دیمیتري فیودورویچ دوا ی گوتنی ئه و رسته یه، کتوپر وه ک چو ن دهستی کرد به قسه کردن ئاواش سکوت بوو. بویه هه موویان کونچکاوانه چاویان تی بپی.

پیری کلنسه له ناکاو له ئیوان فیودورویچی پرسى: «یانی بروای ئیوه سه باره ت به ئاکامی له نیوچوونی ئیمان به زیندو بوونه وه، له راستیدا وایه؟»

- بەلج. باسەكەى من ھەر لە سەر ئەو تەوہرە بوو. ئەگەر زىندوو بوونەوہ نەبى زانست و گەورەبىش نابى.

- ئەگەر باوہرەت بەو وتەيە ھەبى بەختەوہرى. دەنا زۆر چارەپەشى.

ئىوان فىدوروويچ بە بزەيەكەوہ پرسىي: «بۇ چارەپەش؟»

- چونكە زۆر ويدەچى ئىمانت نەبى بە ھەرمانى رۇج و ھەروہا ئەوہى لە وتارەكەتدا سەبارەت بە دەسلەلاتى كلتسە نووسىوتە.

ئىوان فىدوروويچ رەنگى ھەلبزركا و بە شىوہيەكى كوتوپر و سەير دانى پيانا: «رەنگە ھەق بە ئىوہ بى!... بەلام بە تەواوى بەراستم بوو.»

- يانى گالتەت نەدەكرد. وايە؟ بەلام پرسىيار ھەروا مېشكت دەكۆلى و بى

وہلام ماوہتەوہ. بەلام شەھىد پىي خۇشە ھىندى جار بە ھىواپراوى زەينى خۆى بە جىگايەكى دىكەوہ خەرىك بكا. دەلىي ھىواپراوييەكە خۆى بەرەو ئەو

لايەى دەكىشى. تۇش لەو ھىوا براييەتدا، زەينى خۆت بە وتار و باسوخواسەوہ خەرىك دەكەى. ئەگەرچى ئىمانت بە وتار و باسەكانى خۆت

نىيە و بە دلئىكى پر لە ژانەوہ بۇيان دەگرژىتتەوہ... وەلامى ئەو پرسىيارەت نەداوہتەوہ و خەمى گەورەى تۇش ئەوہيە چونكە بۇ وەلام داماوى.

ئىوان فىدوروويچ كە بەو بزە ويشك و سەرەوہ ھەروا لە پىرى دەروانى، بە سەرسورمانەوہ پرسىي: «ئەرى دەتوانم وەلامى بدەمەوہ؟ ئەويش بە

ويستى خۆم؟»

- ئەگەر نەتوانى بە ويستى خۆت وەلامى بدەيەوہ، ھىچ كاتى بە ناچارىش ناتوانى. خۆت دەزانى ئەوہ تايبەتمەندى دلى تۆيە و ھەموو رەنجان و دل

ئىشانەكانىش بە ھۆى ئەوہوہيە. بەلام سپاس بۇ خودا كە دلئىكى گەورەى بە تۆ داوہ، كە جىگاي ئەو ئازارانەى تىدا دەبىتەوہ و شوينى بۇ بىرکردنەوہ و

گەران بە دوای شتى چاكتر و گەورەتردا ھەيە، چونكە ھەوارگەى ئىمە لە ئاسمانەكانە. خودا بكا دلى تۆ لەم دنيايەدا بە وەلامى خۆى بگا و خودا

رىگات بۇ متفەرک و پىرۆز بكا.

پىر دەستى ھەلئنا و ئەگەر ئىوان فىدوروويچ ھەلنەستايەتە سەرىي، دەويست ھەر لەويوہ خاچى بكىشى و تەقدىسى بكات. بەلام ئىوان

فىدوروويچ ھەستا و چوو بۆلاى پىر و دەستى ماچكرد و داواى لىكرد تەقدىسى بكا. پاشان بە بىدەنگى گەرايەوہ و لە سەر جىگايەكى خۆى

دانىشتەوہ. رۇخسارى جۆرىك خۆگرتن و سوور ھەلگەرانى پياوانەى پىوہ ديار بوو. ئەو كرددەوہيە و ھەموو وتەكانى پىشوووى كە لە ئىوان فىدوروويچ

نەدەوہشايەوہ، دانىشتوانى كۆرەكەى توشى سەرسوورمان كرد و بۇ ماوہيەك ورتەيان لىوہ نەھات. رۇخسارى ئالىووشاش جۆرىك ترس و

ھەراسانى پىوہ دياربوو. بەلام ميوسوف، لەپر شانى ھەلئەكاند و ھەر ئەو كاتە فىدور پاولوويچ ھەستا سەر پى و ئامازەى بە ئىوانى كورى كرد و

گوراندى:

- ئەى حەزرتى پىرى پىرۆز، ئەوہ كورى منە، جگەرگۆشەى خۇشەويستمە! ئەوہ «كارىل مۆر»¹⁴ى ئەركناس و دلپاكى منە. بەلام ئەم

كۆرەيان كە تازە ھاتوہ، يانى دىمىترى فىدوروويچ، كە تكاتان لىدەكەم سەبارەت بە ئەو حوكم دەرکەن، «فرانتىس مۆر»ى ئەركنەناس و دلپرەقە.

منىش «فون مۆر»ى فەرمانرەوام! حوكم دەرکە و رزگارمان كە! جگە لەوہش چاوەروانى دوعا و پىشوويژىيەكانى ئىوہين!

پىر بە دەنگىكى لەرزۆك و ماندوو وەلامى دايەوہ: «قەشمەرچارى وەلانى جا قسە بكە، ئىتر دەست لە ناوئىتكە ھەلئان لە ئەندامى بنەمالەكەت ھەلگرە.»

دياربوو ھەرچەندە شەكەتتر بى، ھىز وتوانى خۆ لە كەمى دەدا.

دىمىترى فىدوروويچ بە قەلسى دەنگى ھەلئنا: «كاتى ھاتم بۇ ئىرە، چاوەروانى ئەو قەشمەرەجاربىم دەكرد!» ئەويش وەك باوكى ھەستا سەر

پى و پىرى كرددە بەر دەنگى خۆى و درىژەى بە قسەكانى دا: «ئەى باوكى بەرپىز! ببورە. من خويندەوار نىم. ناشزانم بە شىوہيەكى شياو لەگەلتاندا

14- كارىل مۆر و فرانتىس مۆر دوو پالەوانى شانوى «چەتەكان»ن نووسراوى شىللىر، كە يەكيان دلپاك و ئەوى دىكەيان دلپرەش، باوكىشان فون موور پياويكى زالم و بىبەزەبى و خوينخۆر بوو.

بدويم، بەلام كالاوت چۆتە سەر و نەدەبوو بە هيچ شئيەيەك رېنگاي ئيمەومانان بەدى بۆ حوجرەكەت. ئابرووتكان و شوورەيىي ليدەكەويتەو. ھەر ئەوھى باوكم دەيەوئ. ئەو دەيەوئ ئابرووي بنەمالەكەمان بيا. تەنيا خۆشى دەزانئ بۆ وا دەكا. ئەو لەخۆرا هيچ كاريك ناكا. پيموايە دەزانم ئەمجارەش بۆ...»

فيؤدۆر پاولوويچ قسەكەي پئى بېرى: «ھەموويان سەركۆنەم دەكەن، ھەموويان! ئەو پيووتير ئەلكساندرۆويچەش وەك ئەوان سەركۆنەم دەكا.» لە ناكاو روويكرەدە ميؤسۆف و ئەگەرچى ميؤسۆف پيى وانەبوو دەتوانئ قسەكەي پئى بېرى، گوتى: «پيووتير ئەلكساندرۆويچ تۆش سەركۆنەت كر دووم، ئەرى! ھەموويان بەوھم تاوانبار دەكەن كە پارەي مندالەكانم لە نيو كەوشەكانمدا شاردۆتەو و گزەم ليكر دوون . كالاوم ناوئەتە سەريان. بەلام خۆ دادگا ھەيە! ديميتري فيؤدۆرۆويچ لەوئى لە رووي يادداشت و نامە و گريپەستەكانتەو موو بە موو بۆت حيساب دەكەن كە چەندت پارە بوو، چەندت خەرچكر دوو و چەندت بۆ ماوئەتەو. بۆ پيووتير ئەلكساندرۆويچ لە حوكم دەترسى؟ چونكە ديميتري فيؤدۆرۆويچ ناناسئ. چونكە ھەموويان دژى منن. ئيستاش ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە من قەرزدارە، ئەويش خۆ كەم نيبە، ھەزاران رۆبلە. دەوسىيە و گريپەستى نووسراوھم ھەيە. كە ئاوري كالاوچيەتى و فيئل و تەلەكەكانى شارى داگرتوو، ئەو شارەي كە جاران تەشريفى لەوئى بوو. چەن جار بە ھەزار و دوو ھەزار رۆبلى بۆ كچيكي بە ئابروو خەرچكر دوو. جەنابى ديميتري فيؤدۆرۆويچ، موو بە موو ئاگادارى ھەموو شتيتكم. ئەوھش دەسەلمينم.... باوكى پيرۆن، باوھر دەكەي دلئى ئابروودارتري خاتوونى جوان و نەجيمزادەي خستۆتە داوھو، كچى سەرھەنگيكي ئازاو بە جەرگە، سەرھەنگيكي كە پيشتر سەرۆكى دەستەكەيان بوو و كەسيكە كە شانازى و پلە و پايەي زۆرى وەدەستھيتاوه و «نیشانەي ئانا»ى بە سينگەوھ بوو. بەلئىنى زەماوئەندى بە كچە داو لە ئەرتەش ھاتە دەرى. ئەو كچە بەستەزمانە ئيستاي بيكەس و بیدەر ليرەيە و دەزگيرانييەتى،

بەلام بەر لەو كچە، چاوى بە دواي جادووبازيگەوھ بوو، ھەرچەندە ئەو ژنە موقوربازە مارەكراوى كەسيكى تر بوو، بەلام بيړيكي ئازادىخوازانەي ھەيە و وەك قەلایەك وايە كە بە ئاسانى دەستى بەسەردا ناگيرئ، چونكە خۆي بە ژنيكي پاكداوئين و بەنامووس دەزانئ. ئەرى، حەزرەتى پير! ئەو ژنيكي بە ئيمانە و ئيستاي ديميتري فيؤدۆرۆويچ دەيەوئ درگاي ئەو قەلایە بە كليليكي زيرين بكاتەوھ. ھەر لەبەر ئەوھشە ئەوئەندە بە رووي مندا ھەلدەشاخي و لەگەل ئەوھى ھەزاران رۆبلى لە رپيى ئەو ژنەتيوھ جادووبازەدا داناوھ، دەيەوئ پارە لە من وەرگرئ. بۆ ئەو كارەي بەردەوام خەريكي قەرز و قۆلەيە. پئت وايە لە كيى قەرز دەكا؟ بيلئيم! ميتيا!؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ گوراندى: «بيدەنگ بە! راوھستە با من بپۆم. ناويړى لە لاي من ناوي كچيكي پاك و بە ئابروو لەكەدار بكەي! وتەي تۆ بۆ ئەو شوورەيى و نەنگە و من ئيزنى ئەوھت نادەمى!»

كەوتبوو ھەناسەبېركئ.

فيؤدۆر پاولوويچ فرميسكيك لە چاوى داوھرى و وەك شيتت و ھار نەراندى: «ميتيا! ميتيا! مەگين تەقديسى حەزرەتى پير لاي تۆ بايەخي نيبە؟ ئەگەر تووك و نزات لئيكەم، دەلئى چى؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە توورەيىيەوھ گوتى: «ئەي ماستاوكەرى بيشەرم!»

. ئەوھ بە باوكى خۆي دەلئى! بە باوكى خۆي! دەبئى چى بە خەلك بلئى؟ برايان تەنيا بيھيننە بەرچاوى خۆتان؛ پياويكي ھەزار بەلام بەئابروو ليرە دەژى كە ئەركى بەرپۆھبردنى بنەمالەيەكى گەورەي لە سەر شانە، ئەفسەريك كە تووشى دەردەسەر ھات و لە ئەرتەش دەريانكرد، بەلام نەك لەبەر چاوى كۆمەل، نەك بە دادگاي نيزامى و نەك بە رووشاندنى ئابرووشى. كە چى سى رۆژ لەمەوبەر، ديميتري فيؤدۆرۆويچى ئيمە لە مەيخانەيەك ريشى گرت و بە راکيش راکيش ھيناي بۆ سەر شەقام و لەبەر چاوى ئاپۆرەي خەلك تيروپرى كوتا، تەنيا لەبەر ئەوھى نوينەرى يەكيك لە مامەلە چكۆلەكانى منە.

«هه مووی درۆیه! به پړواله له راست دهچې، به لامل درۆیه که به پټی خوځی دهر و! دیمیتري فیوډور وویچ له داخانا دهله رزی. «باوه، من پاکانه بۆ کردهوی خوځم ناکه، به لای له بهر چاوی کومهل دانی پیداده نیم. دهره ق به و ئه فسه ره درندانه جوولامه وه و ئیستاش په شیمانم، له بهر ئه و رقه درندانه یه م بیزم له خوځم هله دستی. به لامل ئه و سه روانه، نوینه ره که ی جه نابت، چوو بۆ لای ئه و خانمهی که تۆ به جادووبازی ده زانی و له لایه ن تۆوه پیشنیازی پیکرد ئه و سفتانه ی من که له لای تویه وهر بگری، بۆ ئه وهی کاتیک داوای هه ق و حیساب ده که م، له دادگا شکایه تم لیککا و به هوئی ئه و سفتانه وه بمخاته به ندیخانه. ئیستاش سه رکونه م ده که ی که ئه و خاتونه دلای رفاندووم، له حالیکدا تۆ بووی که هانتدا دلم بر فینئ! خوځی به چاو ئه وهی پینگوم. چیرۆکه که ی بۆ گیزامه وه و پیت پیده که نی! ده تویست بکه ومه به ندیخانه چونکه به خیلیت پی دهر دم که له گهل ئه وم. چونکه ویستبووت به ناچاری بۆ لای خوځی بکیشی، ناگاداری ئه وه شم، بویه پیت پیده که نی. گویت لینه. کاتی باسه که ی بۆ ده گیزامه وه قاقا پیت پیده که نی. ئه ی باوکی پیروژ! چاوت له و پیاویه، ئه م باوکه کورپه بی به ندوباره که ی سه رکونه ده کا! بریان، بمبوورن که رقم هه ستاو ده نگم هه لیتا له خزمه تتاندا. ده مزانی ئه و پیره پیاوه فیلبازه ئیوه ی له دوری یه ک کۆ کردوته وه بۆ ئه وه ی ئابروومان به ری. هاتبووم ده ست پیشخه ری بکه م و بیبه خشم، بیبه خشم و داوای لیبوور دنی لیکه م! به لامل ئیستا له م ساته دا نه ک هه ر به من، سووکایه تی به خاتوونیکه ی به ئابرووش کرد، خاتوونیک که هینده له لامل به ریزه که ناویرم له خوځا ناویشی بینم. بریارمداوه لینی له قاوو دم، ئه گه رچی باوکیشمه!...»

له وه زیاتر نه یتوانی دریزه به قسه کانی بدا. چاوی بریقه ی ده هات و هه ناسه ی سوار بووبوو. به لامل ته واوی ئه و که سانه ی له حوجره که دا بوون تووشی سه رسوورمان بووبوون. جگه له باوه زوسیم، هه موو هه ستانه سه ریچ. راهیبه کان گرژومون دیار بوون. به لامل چاوه ری پینوینی بوون له لایه ن پیره وه. پیریش ئارام دانیشتبوو و په نگه ی هه لبزپکابوو، به لامل له بهر

دل و پریزه نه ک نه خوشین. بزه یه کی لیوپیژ له پارانه وه ی له سه ر لیتو بوو. جارناجاری ده ستی هه لدینا، ده تگوت بۆ ئارام بوونه وه ی ره شه با واده کا. هه لبه ت ئاماژه یه کی ئه و به س بوو که قرموقاله که دامرکی. به لامل ده تگوت چاوه روانی شتیکه و به وردی چاوی پیدا ده گیزان. له وه ده چوو بیبه وه ی به ته واوی له شتی بگا، ته واو بۆی روون نه بوو. له ئاکامدا میوسوف هه ستی به سووکایه تیبه کی زور کرد و به رقه هه ستاوی گوئی:

. له بهر ئه و گیزه وکیشه پر شووره یبه هه موومان شیاوی سه رزه نشتین. به لامل کاتی ده هاتم، ئه وم پیشینی نه کردبوو، ئه گه رچی ده مزانی سه روکارم له گهل کتیه. ئه م کیشه یه ده بی خیرا کوتایی پی بی! قوربان، باوه ر بفرموون ئاگاداریم سه باره ت به و شتانه نه بوو که لیره ئاشکرا کران. ناتوانم باوه ر بکه م، بۆ یه که م جاره شتی وا ده بینم... باوکیک به خیلی به پینوهدی کورپه که ی له گهل ژنیکی جلف و به ستوکه ده با و له گهل ئه و ده عبا یه ده ستبه یه کی ده کا بۆ ئه وه ی کورپه که ی بخاته زیندان! ئه وه یه کورپیک که ناچار کراوم به شداری تیدا بکه م! کلاوم چووه سه ر. با ئه وه شتان پی بلیم، له هه مووتان زیاتر فریوخورده بووم.

فیوډور پاولوویچ، به دهنگیکه گر و گوډاو له ناکاو گوډاندی: «دیمیتري فیوډور وویچ، ئه گه ر کورم نه بوایه ی، هه ر ئیستا له گه لت به کیشه ده هاتم... بانگم ده کردی بۆ دوتیل، به ده مانجه، له مه ودای سی گه زیبه وه!...» له گهل لاق به زه ویدا کوتان، کوتایی به قسه که ی هینا: «به مه ودای ده سمالتیک.»¹⁵ له ژبانی چل درۆیانی ته له که بازدا که هه موو ته مه نیان رولیان گیزاوه و له سه د ئاویان داوه و قولاپه یان ته ر نه بووه، هیندی کات هه یه به جوریک تیکه ل روله که ی خوایان ده بن و ده ور ده گیزان، که به راستی خوایان ده که ونه ژیر کاریگه ری روله که یانه وه و فرمیسک ده زیته چاویان. ئه گه رچی هه ر له و کاته دا، یان تاویک دواتر، ده توانن به سرته به خوایان بلین: «خوشت ده زانی درۆ ده که ی، ئه ی پیره ریوی تاوانباری بی شه رم! هه ر ئیستا خه ریکی

15- له گهل زایه له ی «فیل و نه وین» kabaleund Liebecc، به ره مه می شیلیر.

دەورگىرانی، درۆدەكەى! لەگەل ئەو رەقە پىرۆزەشدا ھەروا فیل و درۆت لە ژىر سەردايە و ھەرواش دەمىنى.»

دىمىترى فيۆدورۆويچ لە داخانا رەنگى تىك چوو. بە رقتىكى ئەستورەو ھە چاوى لە باوكى برى. پاشان بە دەنگىكى ئارام و لەسەرخۆ گوتى: «پىمابوو... پىمابوو لەگەل فرىشتەى دلم، دەزگىرەكەم، دىمەو ھە بۆ زىدى خۆم و لە سەردەمى پىرىدا رىز لە باوكم دەگرم و دەبمە گۆچانى دەستى. مخابن، من چەندە خاوپىچراوم. باوكى چى، ھەو سەبازىكى ناپاك و ھەنەكچىيەكى قىزەون!»

پىرەپىاوى بەدوان، كەوتبوو ھەناسەبرىكى. لەگەل قسەكردندا دەمى پرژەى دەكرد، گوراندى: «دۇئىل! تۆش پىووتىر ئەلكساندرۆويچ ميوستوف لىمگەرى با بە ھەزەرەكەت بلىم لە تەواوى بنەمالە و خزموكەستدا ژنىكى سەرەتر و بەشەرەفتر. گویت لىيە. بەشەرەفتر لەو ژنەى كە وىرات بە «دەعبا» ناوى بەرى، نەبوو و نىيە! تۆش دىمىترى فيۆدورۆويچ، دەزگىرەكەى خۆت لەبەر ئەو «دەعبا» بە ھەجى ھىشتوو، كە دەتزانى ئەو دەزگىرەكەى پىشوووت پىناكەوى كەوشىشى بۆ دانى. لەبەر ئەو ھەنە بە «دەعبا» ناوى دەبەن!»

باو ھەسەل و دەنگ ھات: «شورەبىيە! بەراستى شورەبىيە.»
گالگانوف سوور ھەلگەرا و لەگەل ئەو ھەنەى لە داخانا دەلەرزى، دەنگى ھەلينا: «شورەبىيە و دارزان!» ئەو تا ئەو كاتە ورتەى لىو ھەتتوو.

دىمىترى فيۆدورۆويچ، لە داخانا ھەك شىت و ھارى لىھاتتوو. شان و مىلى وا بردبوو بە نىو ھەكدا پىشتى بەجارى كوور بوو ھەو. بە دەنگىكى رقاوى لە بنەوە منجاندى: «كەسىكى ئاوا بۆ دەبى زىندوو بى؟ پىم بلىن، ھا! تا كەنگى دەبى ئىزنى پىبىرى زەوى چەپەل و رموودە بكا و بەردەوام بى لە سەر ئەو كارە گلاوانەى؟» چاوى بە ھەموو دانىشتوانى كۆرەكەدا گىرا و ئاماژەى بە باوكى كرد. قسەكانى دانەدانە و بەجى دەردەبرى.

فيۆدور پاولوويچ، ھەلات بۆ لای باو ھەسەل و نەراندى: «راھىبان گوئى بگرن، گوئى لەو باوككوژە بگرن! ئەو ھەش لە ھەلامى ئىو ھەدا كە قسە لە «شورەبىيە» دەكەن. چى شورەبىيە؟ ئەو «دەعبا» يە، ئەو «ژنە سەلئە» يە رەنگە ھىژاتر بى لە ئىو، ھىژاتر و پىرۆزتر لە ئىو ھەشە و رايىب كە بە دواى رزگارىيەو ھەن! رەنگە لە تافى لاويدا مىشكى خاوبووبى و بە ھەوى بارودۆخى كۆمەلگا و دەورووبە ھەو توش بووبى. بەلام ژنىكى بەرھەم و دلۆقان بوو لە ژياندا. ھەزەرەتى مەسىحىش خۆى ژنىكى بەخشى «چونكە دلۆقان و خەلك خۆشەويست بوو.»^{۱۶} باو ھەسەل خۆى پىرەنەگىرا و بە نەرمى گوتى: «لەبەر ئەو جۆرە خۆشەويستىيە نەبوو مەسىح ھەفوى كرد.»
چون لەبەر ئەو نەبوو، ئىو ھە رايىب لىرە بە خواردى كەلەرم رۆخى خۆتان رزگار كەن و دلى خۆتان خۆشكردوو و پىتان وايە عادلىن. پۆزى بەچكە ماسىيەك دەخۆن و پىتان وايە بە خواردى وردە ماسىيەك دەتوانن كلاو لە سەر خۇدا بنىن و سمىل چەورانەى دەن بۆ ئەو ھەى لىتان خۆش بى.

لە ھەموو لايەكى حوجرەكەو ھەلامەقالم پەيدا بوو: «بەسى كەن ئىتر، لەو زياتر تامل ناكى، بەسە!»

بەلام ئەو كىشەيە زور خىرا و چاوەروان نەكراو كۆتايى پىھات. باو زووسىما لەپەر ھەستا سەرپى. ئالىووشا كە لە تاوى پىر و ئەوانى دىكە دلەخورپەى پىكەوتبوو، تارادەيەكيش گىژ بوو ھەو، بەپەلە باسكى پىرى گرت. باو زووسىما رويكردە دىمىترى فيۆدورۆويچ و چوو بۆلای، كە گەيشتە پەناى، لەبەردەمى چۆكى دادا. ئالىووشا پىنابوو لەبەر شەكەتى بەچۆكدا ھاتوو، بەلام وانەبوو. پىرى كلىسە لەبەر پىنى دىمىترى فيۆدورۆويچ نووشتايەو ھە و ناوچاوانى نايە ھەرزى. ئالىووشا وا ھەپەسا بوو، كاتى پىر دەيوست ھەستىتەو، لەبىرى نەبوو يارمەتىى بدا و دەست بداتە ژىر پىلى. زووسىما بزەيەكى نىشتە سەر لىوان و كرىوشىكى بۆ ميوانەكان برد و گوتى: «خوداھافىز، تكاتان لىدەكەم بمبوورن!»

16- ئاماژەى بە مەريەمى مەجدەلىيە.

دیمیتری فیودورویچ چەند ساتیک عەبەسراو لە جیی خۆ نەبزووت. سوچدە بردن بۆ ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ لە پەر بە دەنگیکی بەرز هاواری کرد: «ئاخ خودایە گیان!» دەستی بە دەموچاوییهوه گرت و لە حوجرەکە دەرپەرپیه دەری. هەموو میوانەکان بەدوایدا چوونە دەری و لەبەر پەشوکاوی خودا حافیزییان لە پیر نەکرد و کێشیان بۆ نەبرد. تەنیا راهیبهکان بۆ وەرگرتنی تەبەرۆک لەوئ مانەوه و هەموویان چوون بۆلای. فیودور پاولوویچ کە لە پەر بیدەنگ بووبوو، هەولیدەدا سەری قسە بکاتەوه، بئ ئەوهی بویری کەسیکی تاییبەت بکاتە بەر دەنگی خۆی، گوتی: «خۆ خستنه بەرپیتی ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ رازیکی تیدابوو؟» هەموویان لەو کاتدا لە حەوشەیی حوجرەکە دەچوونە دەری.

میۆسۆف بە گرژی وەلامی دایەوه: «ناتوانم لەجیاتى شیتخانە و شیتەکانی وەلام بدەمهوه. بەلام فیودور پاولوویچ، ئیتر بۆ هەتاهەتا خۆم لە چنگ تۆ و قسەکانت رزگار دەکەم! ئەری ئەو قەشەیهی بریار وابوو بۆ نانی نیوهرۆ بانگهێشتیمان کا، لە کوئیە؟»

ئەو قەشەیهی بانگهێشتی کردبوون، چاوەروانی رانهگرتن و لەگەڵ ئەوهی لە پلکانی حوجرەکە پیر هاتنە خوارى رۆیی بەرهو پیریان، لەوه دەچوو لەو ماوهیهدا چاوەرپییان بووبی. میۆسۆف بە رقهوه بە قەشەکەى گوت:

- باوکی پیروز! تکات لیدەکەم دەرەق بە من گەرەبیبیک بنوینن. ریزی بیپایانم بە حەزرەتی عابید راگەینن و لەلایەن منەوه داوای لیبوردن لەو زاتە بکەن، پیتی بفرمۆن زۆر بەداخەوهم بەهۆی بارودۆخی پیشیبینی نەکراوهوه ناتوانم بیمە هەنتەشی مەبارەکیان و ئەو شانازییەم بە قسەت بی لەگەڵیان لە سەر سفرەیهک دانیشم، ئەگەرچی زۆریش تامەزروی دیداریانم...

فیودور پاولوویچ پەرپیه نیو قسەکانی: «هەلبەت ئەو بارودۆخە پیشیبینی نەکراوەش منم. گویت لێیە باوه. ئەو بەرپزە نایههوی لەگەڵ من لە شوینیک دانیشی دەنا لەرپوه دەهات. میۆسۆف! تۆ دەچی، تکات لیدەکەم بچۆ بۆ خزمەت باوکه عابید و نەهارەکەت مەیل بکە. ئەوه منم دەبی نەچم نەک تۆ.

من دەرپومهوه بۆ مالى، لە مالى نان دەخۆم. پیووتیر ئەلکساندرۆویچ خزمە خۆشەویستەکەم! ئیرە شیاوی من نییە و هیچم بۆ ناخوری.»
- من قەت خزمی تۆی خویری و قیزەون نیم و قەتیش نابم.

- بۆیه وامگوت بۆ ئەوهی رقت هەستینم. چونکە هەمیشە دورەپەرپیزی لەو خزمایەتییه دەکەى. ئەگەرچی سەد ئەوهندەى دیکەش حاشا لە خزمایەتییهکەمان بکەى، هەر خزمین. لەرپوی رۆژژمیری کلیسەوه دەیسەلمینم. بەلام تۆش ئیوان فیودورۆویچ ئەگەر پیتخۆشە بمینەوه، پاشان ئەسپەکانت بۆ دەنیرم. میۆسۆف ئەدەب وادەخوای بچیە خزمەت حەزرەتی عابید و سەبارەت بەو کیشە و هەرایهی وەریمان خستووه، داوای لیبوردن بکەى...

- یانی بەراستی دەرپویهوه بۆ مالى؟ درۆ ناکەى؟

- پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، داوی ئەو رووداوه تالە چۆن لەرپووم هەلدى! بەرپزان بمبوورن، بەدەست خۆم نەبوو. شیوا بووم! بەراستی شەرمەزاری ئیوهم. کاکینه! پیاوی وا هەیه دلی ئەسکەندەری هەیه و ئیواش هەیه دلی تلو قەندییهک، دلی من ئەو سەگە گچکەیه. دلی من دلی گەمالە وردیلەیه. شەرمەزارم! داوی ئەو ئابرووتکانه چۆن لەرپووم هەلدى بۆ خواردنی نانی نیوهرۆ بچم و شورباوی کلیسە هەلقورینم. شەرمەزارم، ناتوانم بیم، بمبوورن.

میۆسۆف هەروا بە درپونگی لەبەر خۆیهوه گوتی: «تاقە شەیتانی دنیا، ئەگەر فریومان بدا چبکەین؟» بە چاویکی پر لە گومان و بی برۆایییهوه لە حەنەکچییهکەى دەروانی، فیودور پاولوویچ وەرگەرپایهوه و هەرکە دیتی میۆسۆف چاوی تی برپوه، ماچیکی بۆ فریدا.

میۆسۆف کتوپر لە ئیوان فیودورۆویچی پرسى: «چاکە، تۆ دیی بۆ لای حەزرەتی عابید یان نا؟»

- بو نایهه؟ دوینی جەنابی عابید بە تاییهتی منی بانگهێشت کرد.

میۆسۆف بیئەوێ گویێ بەو بەزوی که راهیب گویێ لئیه هەر بهو رقه ئەستورەوێ گوتی: تارادەیهک خۆم ناچار دەبینم که بچم بۆ ئەو نەهارە نەگبەتییه، لانیکەم له سەر شانمانه بههۆی ئەو کیشە و هەرایهوه داوای لیبووردن بکەین و بلین کارێ ئیمە نهبوو. دەی دەلێتی چی؟

ئیوان فیۆدۆرۆویچ گوتی: «بەلێ، دەبی بلین کارێ ئیمە نهبوو. ئەوێش هیچ، خۆ حەزەرەتی ئۆسقوف لەوێ نابی.»

- چاکە، هیوادارم لەوێ نهبی! بەزێاد نهبی ئەو نەهارەش!

له گەل ئەوێشدا، هەموویان دەرویشتن، راهیب له بێدەنگیدا گویێ شل کردبوو. بەلام له رینگا گوتی که حەزەرەتی عابید ماوهیهکی زۆره چاوه‌روانیانە، زیاتر له نیو کاتژمێر وەدرەنگ کهوتوون. وەلامیکی نهبیست. میۆسۆف به رقهوه چاویکی له ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و له‌به‌رخۆیهوه گوتی: چاوی لیکه، خه‌ریکه دەرپا بۆ له‌وه‌ر، هەر دەلێتی نه‌بای دیوه نه‌بۆران، می‌شیکیشی میوان نییه. په‌کوو له‌ده‌ست رووه‌لمال‌دراوی و ویژدانی کارامازۆف!

(۵)

تەلەبە ی بەرزەفر

ئالیووشا یارمەتی باوه زووسیمای دا بپروا بۆ هۆدەکه‌ی خۆی و له‌سه‌ر جیۆبانەکه‌ی راپیکتیشا. هۆدەیه‌کی چکۆله‌ بوو به‌که‌لوپه‌لی هەژارانەوه. چرپایه‌کی ئاسنین و باریک له‌ ژووره‌که‌دا بوو و له‌تیکی لباد له‌جیاتێ دۆشه‌ک له‌سه‌ر راخرابوو. له‌ سووچیکی وه‌تاغه‌که‌دا، له‌ خوار په‌یکه‌ره‌کانه، ره‌حلیکی خاچنیشانی لیبوو ئینجیلێکی له‌سه‌ر داندرابوو. پیری کلێسه‌ شل‌وشه‌که‌ت له‌ جێدا که‌وت. چاوی بریقه‌ی ده‌هات و پشووێ سوار بووبوو. به‌ وردی وه‌ک ئەوه‌ی له‌بیری شتیکدا بچ چاوی له‌ ئالیووشا کرد:

- برۆ، کورپی خۆم، برۆ. من «پروفر» م‌به‌سه. زووکە، له‌وێ کاریان پیت دەبی. برۆ له‌سه‌ر سفره‌که‌ی ئۆسقوف میوانداری بکه.

ئالیووشا که‌وته‌ پارانه‌وه: «ئیزنم بده‌ لی‌ره‌ بمینمه‌وه.»

له‌وێ زیاتریان کار پیت دەبی. ئەوێ زۆر قه‌ره‌بالغه‌ و ده‌توانی یارمه‌تیان بده‌ی. ئەگەر رۆحگه‌لی شه‌ره‌نگیزیش قوت بوونه‌وه، دۆعایه‌ک پاته‌ بکه‌وه، کورم. - پیری کلێسه‌ پینی‌خۆش بوو ئاوا بانگی بکا. - «له‌بیرت نه‌چی له‌ داها‌تو‌دا جیی تو‌ ئیره‌ نییه. پیاوی لاو، ئەوه‌ت له‌بیر نه‌چی. هه‌رکاتی خودا ئیراده‌ی کرد و بردمیه‌وه، تۆش کلێسه‌ به‌جی بیله‌ و قه‌ت روو لی‌ره‌ مه‌که.»

ئالیووشا سه‌رسام بووبوو.

- چیه‌؟ ئیستا جیگای تو‌ لی‌ره‌یه‌ و سه‌باره‌ت به‌ خزمه‌ته‌ گه‌وره‌کانت له‌ دنیا‌دا، ته‌قدیست ده‌که‌م. زیاره‌تی تو‌ زیاره‌تیکی دوور و درێژ ده‌بی. ده‌بی ژنیش بی‌نی. ده‌بی وابکه‌ی. به‌رله‌وه‌ی بگه‌رێته‌وه، ده‌بی خاچی هه‌موو شتیکت له‌کۆل نابی و خارا‌بیتی له‌ نیو کڵی زه‌ماندا. کاری زۆرت له‌ پیت ده‌بی. به‌لام له‌ تو‌ دلنیا‌م، هەر بۆیه‌ ده‌تتێرم، تو‌ مه‌سیحت له‌گه‌ل‌دا‌یه. قه‌تت له‌بیر نه‌چی و هه‌میشه‌ له‌بیرت بی، ئەویش قه‌ت تو‌ به‌جی ناهیلی. خه‌میکی گه‌وره‌ت دیته‌ ری و له‌و خه‌مه‌دا

بهخته‌وهر ده‌بی. دوایین وت‌هی منیش بۆ ئه‌وه‌یه: بهخته‌وهری له خه‌مدا بدۆزه‌وه. کار بکه، به‌رده‌وام کار بکه. له‌مه‌به‌ولاوه وت‌ه‌کانمت له‌بیر نه‌چیت‌ه‌وه، بۆیه‌ش ئاوا روون و کراوه له‌گه‌لت ده‌دویم، چونکه نه‌ک رۆژانیک به‌لکو چه‌ن کاتژمێریکم ته‌مه‌ن ماوه.

ئالیووشا دیسان خه‌م دایگرت و ره‌نگی هه‌لبزرا.

باوه زووسیمما به‌نه‌رمی بزیه‌کی هاتی و پرسیی: «چییه دیسان؟» پیاوی دنیا‌یی بۆ مردوو ده‌گرین، به‌لام لی‌ره له ژوور سه‌ری باوکیک که له مردن نزیک بۆته‌وه ده‌بی شادی بکه‌ین. به‌جیم بیله، ده‌بی دۆعا بکه‌م برۆ زووکه. له‌لای براکانت به، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر له‌لای یه‌کیان؛ به‌لکو له‌لای هه‌ردووکیان به. پشتی یه‌ک به‌رمه‌ده‌ن.

باوه زووسیمما ده‌ستی هه‌لینا و به‌سه‌ری ئالیووشایدا هینا. ئالیووشا نه‌یتوانی ناره‌زایه‌تی ده‌ربڕی، ئه‌گه‌رچی زۆری پێخۆش بوو له‌وئێستێته‌وه. زۆریش تامه‌زرۆ بوو رازی کړنۆش بردنه‌که‌ی بۆ دیمیتری لی پرسی، پرسیاره‌که له سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌لام نه‌یده‌ویرا ده‌ری ببری. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر پێویست بی باوه زووسیمما، بی ئه‌وه‌ی پرسیار لی بکا، سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی ده‌دوئ. به‌لام دیاربوو نه‌یده‌ووست باسی ئه‌و شته بکا. ئه‌و کاره به‌جاری شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانابوو. باوه‌ریکی ته‌واویشی به‌ پر له راز بوونی کاره‌که هه‌بوو. پر له راز و ته‌نانه‌ت زۆر به سامیش.

هه‌روا به‌په‌له له حه‌وشه‌ی حوچه‌که ده‌هاته ده‌ری تاکو بۆ میوانداری و خزمه‌تکردن له سه‌ر سه‌فره‌که‌ی باوکه عابید، خۆی بگه‌یه‌نیته‌ کلێسه، له‌پر ژانیک له سه‌ر دلێ هه‌ست پیکرد و له رۆیشتن که‌وت. ده‌تگوت دیسان قسه‌کانی باوه زووسیمما له گوێیدا ده‌زینگیته‌وه که پێشوویژی مه‌رگه ناواده‌که‌ی خۆی ده‌کا. ئه‌و شته که ئه‌و ئاوا به وردی و به روونی پێشوویژی کردبوو، بیگومان وه‌رپاست ده‌گه‌را. ئالیووشا به شیوه‌یه‌کی شاراووه و له ناخه‌وه ئیمانی پێی بوو. به‌لام به‌بی ئه‌و چۆن ده‌یتوانی هه‌لبکا؟ نه‌دیتنی پیر و نه‌بیستنی قسه‌کانی، ئاراوقارای لی هه‌له‌ده‌گرت. روو له کوئ بکا؟ پیر پێی‌گوتبوو له کلێسه برواته

ده‌ری. خوداگیان! زۆر له‌میژ بوو ئالیووشا تووشی دل‌خه‌وره‌ی ئاوا نه‌هاتبوو. به تالوکه خۆی به‌و دارستانه‌دا کرد که که‌وتبووه نیوان حوچه‌که و کلێساوه. فکر و خه‌یال هه‌زیان لی‌بریبوو، چاوی برییه ئه‌و دار کاژه پیرانه‌ی قه‌راغ رینگاکه. زۆری مابوو بگاته کلێسه، نزیکه‌ی پینج‌سه‌ده‌نگاویکی مابوو. چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بوو چاوی به‌کس بکه‌وئ، به‌لام له‌پێچی یه‌که‌می رینگاکه‌دا تووشی راکیتین بوو. له‌وه ده‌چوو چاوه‌روانی که‌سیک بی.

ئالیووشا لی‌ نزیک بۆوه و گوئی: «چاوه‌روانی منی؟»

راکیتین زه‌رده‌یه‌کی گرت و گوئی: «به‌تایبه‌تی چاوه‌روانی تۆم، ده‌مه‌وئ پرسیاریکت لێکه‌م. ده‌زانم به‌هه‌له‌داوان ده‌چی بۆ خزمه‌ت باوکه عابید، وادیاره میواندارییه‌کی شاهانه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه. باوکه عابید له‌و کاته‌وه میوانداری له ئوسقوف و ژینرال کرد، میوانداری ئاوا‌ی وه‌رچی نه‌خستبوو. خۆ له‌بیرته‌؟ من نایه‌م به‌لام تۆ بچۆ خزمه‌ت بکه. ئالکسی شتیکم پێ‌بلێ. مانای ئه‌و کاره چییه؟ پرسیاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.»

- کامه کار؟

- کړنۆش بردن بۆ دیمیتری برات، مه‌گین نیوچاوانی له به‌رده‌میا نه‌نایه زه‌وی!

- باسی باوه زووسیمما ده‌که‌ی؟

- به‌لێ باوه زووسیمما.

- نیوچاوانی نایه سه‌ر زه‌وی؟!

- ئاخ، بی‌ئه‌ده‌بیم کرد! ده‌ی بلیم‌چی! پینم بلێ مانای ئه‌و کاره‌ی چی بوو.

- میشیا منیش نازانم.

- ده‌زمانی به‌تۆش نالی، ره‌نگه شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی تێدابی، هه‌ر وه‌ک ئه‌و حه‌ق‌ایه‌ته ئاساییه‌که، خۆلال کردنی پیروژ، به‌لام له‌م کاره‌یاندا ئامانجیک هه‌یه. ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که باسیده‌که‌ن و رووداوه‌که ده‌م به‌ده‌م بلاو ده‌که‌نه‌وه و هیچ که‌س سه‌ری لی نه‌رناهیتی. به‌بروای من پیر به‌راستی

که راماتی ههیه؛ بونی جینایه تی ههست پیکردبوو. ئەو بۆگه نهش له بنه ماله که ی ئیوه دایه.

- جینایه تی چی؟

دیاربوو راکیتین قسه یه کی له دلدایه و تامه زرویه بیدرکینی.

- ئەو جینایه ته له بنه ماله ی ئیوه دا دهقهومی. له نیوان براکانت و باوکه دهوله مهنده که تدا. بۆیه زووسیمای نیوچاوانی نایه زهوی، تاکو بۆ شتیک که دهقهومی، ئاماده بی. ئەگەر دواتر شتیک بقهومی، خه لک ده لاین: «ئاخ پیری پیروز پیشبینی کرد و پیشوژی کرد!» ئەگه رچی سوچه بردنیک ئاوا، پیشوژی بیه کی که م بایه خه. به لام ده لاین: «په کوو، چ رازیک بوو، پیر ده زانی.» خه لکی ساویلکه و که سانیک شهیتانیش هه ر که سه به ربه ی خوی ده پیوئی! هه میسه به گوره و پیروز ناوی ده بن: «جینایه ته که ی پیشبینی کرد و ته نانه تانباره که شی ده ستنیشانکرد.» خه لکی ره شوکیش له وه زیاتریان لی ناوه شیته وه، له هه مبه ر مه یخانه یه کدا به چوکدا دین و کرئوش ده بن و به ردیش به په رستگادا ده دن. وه ک ئەم پیره ی تو، له هه مبه ر مرؤفیککی پاک و راستدا ده ستده داته گوچان و له به ر پنی قاتلیشدا سه ر له زهوی ده سوئی.

- جینایه تی چی؟ کام قاتل؟ تو مه به ستت چییه؟

ئالیووشا له جیی خۆ وشک بوو. راکیتینیش راوه ستا.

- نازانی کامه قاتل؟ یانی خۆت له گیلی ده ده ی، یان نازانی؟ دلنیام له پیشدا بیرت لی کردۆته وه. به راستی سهیره، گوی بگره ئالیووشا! تو درۆ له زانتدا نییه به لام بۆ ده ربیرینی راستیه کان ماوه یه ک تووشی دوودلی ده بی، تو بیرت له و شته کردۆته وه؟ راست و پوون پیم بلئ، ئا یان نا؟

ئالیووشا زۆر له سه ره خۆ وه لامی دایه وه: «ئه ری.» راکیتین داچله کی و نه راندی:

- چی؟ به راستیه؟

ئالیووشا له بن لیوییه وه منجاندی: «من... من به وردی بیرم لی نه کردۆته وه، به لام قسه کانی تو هینده سهیر بوو، جوړیک باستکرد، پیموایوو بیرم لیکردۆته وه.»

- دیوته؟ (چهنده جوانیش درکانت!) دیوته؟ ئەمرۆ کاتی چاوت له باوکت و میتینکای برات ده کرد، بیرت له جینایه ت کرده وه. که وایه به هه له نه چووم، ها؟

ئالیووشا دردۆنگانه گوتی: «سه برکه، توژی سه برکه. چی توی وا لیکرد بیر له و شته بکه یه وه؟ بۆ سه رنجی راکیشای؟ پرسایری یه که مم ئەمه یه.»

- دوو پرسایر؟ بی ئەوه ی پیوه ندییان پیکه وه هه بی، به لام سروشتی. ئەوانه لیک هه لداویرم. چ شتیک بووه هۆی ئەوه ی سه رنجی من بۆ ئەو لایه نه راکیشری؟ نه مده زانی، ئەگه ر له خووخده ی دیمیتری فیودورویچی برات نه گه یشتمایه، به یه که م روانین ناخیم ده خوینده وه و به هۆی تاییه تمه ندیی که سایه تیه وه تی ده گه یشتم؟ ئەو مرؤفانه ی که زۆر به شه ره فن و له گه ل ئەوه دا هه وه سبازیشن، سنووریکیان هه یه که بۆ په رینه وه نابن. به لام بیتو له و سنووره تیپه رن، باوکی خۆیان ده کوژن. ئیستا باوکت پیره پایویکی هه میسه مه ست و گه ندله و هه موو شتیک له راده تیپه راندوو. ئەو جووته هیچکامیان ناتوانن دان به خۆدا بگرن و ئیختیاریشیان له ده ست خۆیاندا نه ماوه. بیگومان خۆشیان به کونیکه وه ده نین.

- نا، میشیا، نا. ئەگه ر هه ر ئەوه بی، خه مم نییه. چونکه دلنیام کاریان به و جینگایه ناگا.

- ئەی بۆ ده له رزی؟ راوه سته پیتبلیم، ئەو ره نگه مرؤفیککی به شه رف بی، - مه به ستم میتینکایه - به لام (به شه ره فیککی گه مژه یه) هه وه سبازه. ئەوه شی به باوکت هه به میرات پیگه یشتوو. ده زانی ئالیووشا من تۆم پی سهیره، چۆن توانیوته ئاوا داوینپاک خۆت راگری. ئاخ تر تۆش کارامازوفی! له بنه ماله ی ئیوه دا هه وسبازی و داوین ته ری گه یشتۆته راده ی شیتی. به لام ئیستا ئەو سی داوین پیسه، چه قویان له به ر که له که ی خۆیان هه لچه قاندوو و له بۆسه ی یه کتریدان.

زورجار لووتیشیان به لووتی یه کدا دته قی. دلنایم رۆژیک تیک به رده بن. له وانیه تۆش چواره مین که سیان بی.

ئالیووشا له داخانا هه موو گیانی دهله رزی، به دهنگیکی بوغزگرتوو گوتی: «سه بارهت به و ژنه له هه له دای. دیمیتیری رقی لیبته تی.»

- رقی له گرووشنکایه؟ نا براگیان رقی چی. وهک ده لاین ده زگیرانه که شی له بهر خاتری ئه و ژنه به جی هیشتوو، نا رقی لیبی نییه. شتیک هه یه تۆ هیشتا سه ری لیده رناکه ی. پیاویک که ئاشقی ژنیکی جوان ده بی، له شی ژنیکی، یان ته نانهت به شیک له له شی ژنیکی (مرۆقی هه وه سباز له وه ده گا) له وانیه له بهر خاتری ئه و مندا له کانیشی به جی بیلی، دایک و باوکیشی بۆ بفرۆشی، ته نانهت ولاته که شی تووشی شه رمه زاری بکا. ئه گه ر به شه رف بی دزی ده کا، ئه گه ر دلۆقان بی پیاو ده کوژی، ئه گه ر ئیمانداریش بی خه لک فریوده دا، ئه وین ئاویه. تو نازانی. پوشکین شاعیری په لوپووزی ژنان، شیعیری بۆ ران و به له گیان ده گوت. خه لکی دیکه ش پیندا هه لنالین. به لام ناتوانن ته ماشای بکه ن و نه له رزن و مۆچرکه ی هه وهس به له شیاندا نه یهت. خو هه ر لاقوقولیش نییه. ئه وه گریمان قینی له گرووشنکاش بی، رق و قین چاری ناکا. وای دانین رقی لیبته تی، خو ناتوانی لیبی داببری. هه وهس له گه ل رق جیاوازه.

ئالیووشا گوتی: «من له وه ناگه م.»

راکیتین ره شیبیانه گوتی: «به راسته؟ ده نا من دلنایم زور چاکی تیده گه ی. چونکه خیرا به سه ر زارتدا دی. ناخافل له ده مت ده رچوو. هه ر ئه وهش بایه خی دان پیا نانه که ت زیاتر ده کا. که وایه مه به سستیکی ئاشنایه. بیرت لیکردۆته وه. مه به ستم هه وه سبازییه!

به راستی داوینپاکی! ئالیووشا، ده زانم پیاویکی بیده نگی، له سه رخوی، پیاوی خودای، به لام شه یتان ده زانی زه ینت تا کو ی بر ده کا و چه نده ده زانی! تو پاکی، به لام به ناخدا رۆچووی... له میژه له ژیر چاوه دیریم دای. تو کارامازۆفی، کارامازۆفیکی شه شدانگ - بیگومان له دایکبوون و پینه ندی و بنه ماله هوی ئه وه یه تو له لایه ن باوکت ه وه هه وسباز و شوال چه په لی، له لایه ن دایکیشه وه

پیاوی خودای و شیتیشی. بۆ ئاوا ده له رزی؟ که وایه راسته؟ ده زانی گرووشنکا به رده وام داوام لیده کا بته م بۆ لای. ده لی: «عه باکه ی له بهر داده مالم.» تو ئاگادار نیی، هه تا ده مبینی داوام لیده کا تو له گه ل خو م به رم بۆ لای. نازانم بۆ ئه وه نده به ردلی که وتوو ی. ده زانی، ژنیکی بی وینه یه؟»

ئالیووشا به بزه یه کی سارد و سه ره وه گوتی: «له زمان منه وه سپاسی لیبکه، راکیتین قسه که ت ته واوکه. بیرو پای خو مت پاشان پیده لیم.»

- ته واو کردنی ناوی، وه ک رۆژ لیم روونه، ئه وان هه موو قسه ن براگیان. کاتی تۆش له ناخوه هه وه سبازی، ئیوانی برات هه ر باسی مه که! خو ئه و برای دایک و بابه. ئه ویش کارامازۆفه. ئه وه ی له زاتی مالباتی کارامازۆف دایه هه وسبازی و چاو حیزی و شیتیییه! هه مووتان وان. ئیوانی براشت بۆ گالته وتاری ئایینی ده نووسی. ته نیا له بهر خواستی گه وجانه و نه ناسراوی خو ی ئه و کاره ده کا. مرۆقیکی بی دینه و دان به و چرووکییه ی خو شیدا ده نی. ئیوانی برات ئاویه. ئه گه ر نه تناسیوه بیناسه. جگه له وه، ده یه وه ی ده زگیرانه که ی میتیای برات له خو ی ماره کا. پیموایه ئه و کاره ش ده کا. میتینکاش پازی ده بی و ده زگیرانه که ی خو ی ده داتی، چونکه ده یه وه ی پزگاری بی له چنگی و هه لی بۆ لای گرووشنکا. ئاماده شه وه ک پیاویکی دل فراوان و بیلایه ن ئه و کاره بکا. حالی بووی؟ ئه وان هه تر سیدارترین مرۆقی سه رده من! کی سه ر له کاری ئیوه ده رده کا؟ ئه و له چرووکیی خو ی گه یشتوو و له گه لی هه لده کا! راوه سته با پیتیلیم باوکه پیره که شت ئیستا له سه ر ریگای میتینکا قوت بۆ ته وه. ئه ویش بۆ گرووشنکا شیت بووه، به دیتنی ئه و ده می ئاو ده کا. هه ر له بهر ئه ویش بوو ئه مرۆ له حوجره ئه و هه للاو به زمه ی سازکرد. چونکه میۆسۆف پینیگوت «ده عبای سه لیته». باوکت له عه شقدا له پشیله ی نیر خراپتره. سه ره تا ئه وه ی له مه یخانه کانی و پاشان له مامه له نه یینییه کانیدا دامه زرانن. به لام ئیستا کتوپر له بهر چاوی شیرین بووه و به جاری دلی له لانه ماوه. - به پشینیاره کانیشی که هه لبهت ئابروومه ندانه نین، نا هیللی ساتی هه دا بدا. باوک و کورپی هیژاش له و ریگیاهه دا ناچارن به ره و رووی یه ک راوه ستن! به لام گرووشنکا دلی به هیچیا نه وه نییه.

پراکیتین، وای رِق ههستاوو به دژواری دهیتوانی دان به خویدا بگری. بهلام کتوپر وهک ئهوهی شتیکی وهبیر هاتبیتهوه، دهمی بوو به تاقي چرا. به بزیهکی ماستاوکه رانه تر له پيشوو گوتی: «دهی بهسه، بو پیده که نی؟ پیتوایه گه مژهیه کی سووک و چرووکم؟»

نا هر به خونیش نه مدیوه به گه مژهیه کی سووک و چرووکت بزائم. تو به هوشی به لام... له وه گه رینین، پیکه نینه کهم له بهر گه وجیبه تی بوو. میشیا له م باره وه من له تین وتاوی تو دهگه م. بهو تین وتاوهی تودا پیمو ابوو خوشت دره هق به کاترینا ئیوانا سه رساردی. براهه م، زور له میژه ئه و گومانه م له دلدایه، هر له بهر ئه وه شه، که ئیوانی برامت خوشناوی و به خیلی پی ده بهی؟

ههروه ها بو پاره ی کاترینا ئیوانا به جار ی چاوت چوو، ئه وه شی پی زیاد که م؟

- باسی پاره ناکه م، نامه وی سووکایه تیت پیکه م.

- باوه ده که م، چونکه واده لئی، به لام یا خودا تو و براهه ت فهوت و فه نا بن. تو له وه ناگهی که پیاو له وانه یه رقی لئی بی. جا هر کارمان به سه ر کاترینا ئیوانا وه نییه! ئاخر بو له خورا ئه وم خوش بو؟ ده زانی قسه ی سووکم پی ده لی. بو ده بی ئه وه هقه م نه بی منیش قسه ی سووک ی پی بلیم؟

- قه تم نه بیستوو به چاکه یان به خراپه ناوت بیئی. باسی تو هر نا کا.

- به لام بیستومه پی ری له مالی کاترینا ئیوانای شیوا ی خوی جنیوی پیدوم.

دیوته چ هۆگرییه کی به م به نده زه بوونه هیه؟ بهو پییه ئیستا کی به خیله، له ولاره راهه ستی. ئه وه سه باره ت به من ئاوابیرو رای خوی دهر بریوه. ئه گه ر له داهاتوودا نه چمه ریزی پیاوانی ئایینییه وه و نه بمه راهیب، خاترجه م ده چم بو پترزبورک و له گو قاریکی به ناوبانگدا جیی خوم ده که مه وه و هه تا ده سال دهنوسم و پاشان، ده بمه خاوه نی گو قار. هاورا له گه ل بی ری ئازادیخوازان و بی دینه کان ده ری ده که م. ره نگدانه وه ی مه رامی سو سیالیستی، له گه ل توزه رووناکییه ک له سو سیالیسم. به لام له هه موو کاتیکدا له سه ر هه ست ده بم. یانی له گه ل هه ردوو لایه نه که ریکده که وم و گه وجهه کان فریو ده دم. به حیسابی

براهه ت، ره نگدانه وه ی سو سیالیسم نابینه کوسپ و ته گه ره له سه ر ری داها ت، پاشه که وتی پاره ش له ژیر چاوه دی ری جووله که یه کدا نابی. له ئاکامیشد کارگه یه کی گه وره له پترزبورگ ساز ده که م و چاپخانه کانم بو ئه وی راهه گویزم و نه ومه کانی سه ر ری به کرئ ده دم. ئه و ته نانه ت جیگا که شی ده ستیشان کردوو، له نزیک پرده به ردینه ی ئه ولای نه واوه هه لکه وتوو که ده لین بریار وایه له پترزبورگ سازی بکن.

ئالیووشا نه ی توانی دان به خویا بگری و به پیکه نینه وه گوتی: «ئاخ میشیا، ئه وه ئیتر ره د بوونه وه ی تیدا نییه.»

- توش ئالکسی فیودورویچ، وادیاره رقت له تانه وته شه ر نییه.»

نا، نا، گالته ده که م. بمبووره. شتیکی ته واو جیاوازم له زهین دایه. به لام، داوا ی لیووردن ده که م، کی ئه و قسانه ی بو تو گتیرایه وه؟ کاتی باسی توی کردوو، خو تو له مالی کاترینا ئیوانا نه بووی؟

- من له وی نه بووم، به لام خو دیمیتری فیودورویچ له وی بوو. بهو گویچکانه ی خوم گویم لیوو باسی ده کرد. ئه گه ر پی ت خوشه بزانی، با دلنیات که م، خوی پی گوتم. گوی قولاغ راهه ستا بووم، ئه ویش نه ک به قه ستی، من له وه تاغی خه وه که ی گرووشنکا بووم و نه مده توانی بیمه ده ری، چونکه دیمیتری له وه تاغه که ی دیکه یان بوو.

- ئه ها، له بیرم نه بوو، ئیوه خزمایه تیتان هیه.

پراکیتین سوور هه لگه را و گوران دی: خزمایه تی! من و خزمایه تی له گه ل گرووشنکا! شیت بووی، یان عه قلت کار نا کا؟

- مه گین خزمایه تیتان نییه؟ ده نا من وام بیستوو.

- له کیت بیستوو؟ ئیوه کارامازوفه کان هر خه ریکی فروفیشالن و ده لین ئیمه له بنه ماله یه کی ره سه ن و نه جیم زاده ی ن، پی ت وایه که س نازانی باوکت له سه ر سفره ی ئه م و ئه و رشقنجا ری و گه مه ی ساز ده کرد بو ئه وه ی به خیری خویان پاروویه ک نانی ده نی. ره نگه من کوره قه شه یه ک بم و له بهر چاوی ئیوه ی ره سه ن و تایه فه دار سووک بم، به لام ئاوا به که یفی خوت سووکایه تیم پی مه که.

ئالكسى فيؤدورويچ، خودا نه كا من خزمى گرووشنكاي بهستوكه بم. نكات ليدكه م ئاگات له ده مى خوت بى!

راكيتين به جارى رهنگى تيك چوبوو.

«بۇخاترى خودا بمبوره، نه مزانى... جگه له وهش... چون ده توانى پتى بلىنى بهستوكه؟ يانى ئه... له و جوره ژاناهيه؟ ئاليوشا سوور بو بووه. «ديسان پيت ده ليمه وه، من بيستومه ده لين خزميه تيتان ههيه. زور جار ده چى بۇ مالىان، خۇشت پيتگوتم گراوت نيه و هه زى ليناكهى. به خه ونيش نه مده زانى ئه وه نده ت رق ليى بى! يانى مسته هه قى ئه وهيه؟»

- هه تمه ن هويه كى هه ره هيه كه ده چم بولاى. ئه وهش پيوه ندييه كى به تووه نيه. خزميه تى، له وانه يه براكه ت يان باوكت بيكه نه خزمى تو، نه ك خزمى من. ئه وه گه يشتيني. واچاكه برؤى بۇ چيشته خانه كه. راهه سته بزانه م! چبووه؟ يانى وه درهنگ كه وتووين؟ ئاوا زوو نابى نه هاريان خوار دى! بلىنى كارامازوفه كان ديسان كيشه يان وه رى خستى؟ بيگومان وايه. ئه وهش باوكت و ئيوان فيؤدورويچى برات. له وه تاغى باوكت عابيد هاتته ده رى. چاو ليكه باوه ئيزيدور له سه ر پليكانه كانه وه به دهنگى به رز شتيكيان پيدهلئى. باوكيشته ده ستي راهه وه شيني و ده گوريني. پيموايه جنيو ده دا. به زمه! چاو كه ميؤسوف به فايتوونه كه ي خه ريكه دوور ده كه ويته وه. وادياره رويشت. ئه وهش ماكسيموفى پير چاو چون هه لدئ! هه تمه ن شه ر و كيشه يان ليه يدا بووه. نه هار له گوريدا نيه. بلىنى له باوه عابيدان نه دابى! يان رهنگه ليدانان خوار دى! ئه گه ر وابى هه قى خويانه!

قسه كانى راكيتين و سه رسوورمانه كه ي بى هؤ نه بوو. كيشه يه كى پر له شوورهي و بى ويته يان وه رى خستبوو. هه ر كتوپرپيش له خورا قسه يان ليك هه لبه زييووه.

(n)

كيشه ي پر شوورهي

ميؤسوف وه ك مروفتيكي خاوه ن كه سايه تى و ژيار، كاتى له گه ل ئيوان فيؤدورويچ گه يشته لاي باوكت عابيد حالى تيكچوو: له به ر رق هه ستانه كه ي هه ستي به شه رمه زارى ده كرد. هه ستيكرد له ده ست فيؤدور پاولوويچى دل نزم و سووك و چرووك، نه ده بوو ئه وه نده جارز بوايه، كه له حوجره كه ي باوه زووسيمائيمان هه رده بى و تا ئه و راهه يى خوى له بير بچيته وه. له سه ر پليكانه كان له دلى خويدا گوتى: «نه ده بوو ئاوا هه لچم، راهيب و قه شه كان شياوى سه ركؤنه و سووكايه تى پيكران نه بوون. ئه گه ر ئيره مروفتى به شه ره فى ليني و (هه تا ئه وجنييه ئاگادارم باوكت عابيد پياويكى نه جيم زاده يه و له بنه ماله يه كى ره سه نه) بۇ له گه ل ئه وان به سه روووخوشى و ريزه وه هه لسوكه وت نه كه م؟ دمبه دمه يان له گه ل ناكه م، هه موو شتيك قه بوولده كه م و به چه كى ئه ده ب ده يان به زينم. و... و... نيشانان ده دم كه من هيچ پيوه ندييه كم به ئه و (ئيزوپ¹⁷) هه نه كچييه، ئه و (پيروت¹⁸) ه بى شه رمه وه نيه و به هه لكه وت كه وتوومه ته نيؤ ئه و كيشه يه وه، راست وه ك خويان.»

برياريدا له ده ست ماسيگران و داربران سكاللا نه باته به ر كليسه و چاوپوشيان لينا، ئه و كاره شى له به ر ئه وه ده كرد، چونكه ماسيگرتن و داربرين، له چاو رابردو و بييايه خ بووبوو. به جوانيش نه يده زانى ئه و ليره وار و چومه ي كيشه ي له سه ره له كو يوه يه.

17- ئيزوپ: (به يونانى ئيزوپوس) ه قابل نوسى يونانى له سه ده ي به ر له زانين.

18- پيروت: Pierrot هه نه كچيى شانق سونه تيه كان بووه.

ئەو ويسته دەروونىيەشى، كاتىك چوۋە ۋە تاغەكەى باۋكە عابىد لە ناخەۋە بېرىرى لەسەردا كە ۋازى لىيىنى. ۋە تاغى نان خواردەكەى باۋكە عابد بۇ ئەۋە نەدەبوۋ ناۋى ۋە تاغى نان خواردنى لى بنىي، چونكە تەنيا دوۋ ۋە تاغى ھەبوۋ. لەگەل ئەۋەشدا گەرەتر و خۆشتر بوۋ لە حوجرەكەى باۋە زووسىما. كەلوپەلەكانى نىۋ ئەۋ ۋە تاغەش جىي سەرنج نەبوۋ. كورسىلەكانى دارىنە بوۋن و بە دارى سەنەوبەر دروستكرابوۋن و پروكىشىكى چەرمىنيان پىۋەبوۋ، بە مۇدەى لەبەرەكەۋتوۋى سالى ۱۸۲۰. تەنانت تەختى ژورەكەشى رەنگ نەكرابوۋ. بەلام ھەموو شتەكانى لەبەر خاۋىنى بىرقەيان لى ھەلدەستا. چەن چەپكە گول لەبەر پەنجىرەكان بوۋ. ھەلبەت لەۋ كاتەدا سەرنج راکىشتىن شت لە ھۇدەكەدا ئەۋ سەفرە پاراۋە و رەنگىنە بوۋ. قاپ و قاچاخەكان بىرقەيان دەھات. سى جۆر نانى برژاۋ، دوۋ بتل شەراب، دوۋ شووشە ھەنگىنى سىروشتى كلىسە، تۇنگەلەيەكى گەرەى پىر لە (كوۋاس) ئەۋ دوۋ جۆرەى دوايىان لە كلىسە بەرھەم دىنا و لە ناۋچەكەدا ناۋبانگى ھەبوۋ. (ۋدكا) لى نەبوۋ. راکىتىن دواتر باسى كرد كە سەفرەكە پىنج چەشەنە خۇراكى لە سەر بوۋە: سوۋپى ماسى، ماسى برژاۋ، شەفتەى ماسى، دۆلدەرمە و كومپووت و ژىلەى ميوە، راکىتىن چاك لەۋانە گەيشتەبوۋ، چونكە پىي بۇ چىشتخانەكە كرابوۋە ھەرتاۋناتاۋى خۇي پىدا دەكرد و خۇي پىراگىر نەدەكرا. بە ھەموۋ لايەكدا دەگەرەۋ سەبارەت بە ھەموۋ شتىك ئاگادارىي ۋە دەست دىنا. چاۋبرىسى و بەخىل و بى سەرەوت بوۋ. نەيدەتوانى تاۋىك ھەدا بەدا. لە توانايىيەكانى خۇي ئاگادار بوۋ و لە خۇپەرسىتدا كەس دەسكى لە دوۋ نەدەكرد. دەيزانى كە پۇلىكى گرىنگ دەگىرى. بەلام ئالىۋوشا، كە ئەۋى بە ھاۋرپىي خۇي دەزانى، دەتگوت دلى دەرزى ئازەن دەكەن، كە دەيدى ھاۋرپىكەى ھەرزە و بى ئابروۋە و خۇي بە تەۋاۋى لە گىلى داۋە و بەپىچەۋانە، پىي ۋابوۋ چونكە پارەى بەجى ماۋى سەر مېزەكە نادزى، مرقۇقىكى رەسەن و بەشەرەفە.

راكىتىن، كەسىك نەبوۋ كە بۇ نەھار بانگەيشتن كرابى. بۇ ئەۋ نەھارە، لە دانىشتوانى كلىسە تەنيا باۋە يوسف و باۋە پايسى و راھىيىكى دىكە بانگەيشتن كرابوۋن. كاتى ميوۋسوف و گالگانوف و ئىۋان فىۋدورويچ گەيشتنى، ئەۋان چاۋەرپى بوۋن. ميوانەكەى دىكە، ماكسىموف لە پەنايەك راۋەستابوۋ. ئەۋيش چاۋەرپان بوۋ. باۋكە عابىد ھاتە نىۋ ۋە تاغەكەۋە بۇ ئەۋەى ميوانەكان بەخىرەھاتن بكا. پىرە پىۋاۋىكى كەلەگەت و تىشكەلە بوۋ، بەلام ھەروا بەتوانا، موۋى سەر و رىشى ھەروا رەش بوۋ، جى جى ماشوبرنجى بوۋبوۋ. دەموچاۋىكى دىژۆكە و جىددى و زاھىدانەى ھەبوۋ. بە بىدەنگى دەستى بە سىنگىيەۋە نا و كرنۇشى بۇمىۋانەكان برد. بەلام ئەمجار ئەۋان چوۋنە پىشى بۇ ئەۋەى تەقدىسيان بكا. ميوۋسوف تەنانتە ويستى دەستى ماچ بكا. بەلام باۋكە عابىد گورج دەستى كىشا داۋە. بەلام ئىۋان فىۋدورويچ و گالگانوف بە شىۋەيەكى زور خاكەرايانە و كامل تەشريفاتەكەيان بە ئەنجام گەياند و بە شىۋەيەكى لادىيانە دەستىان ماچكرد. ميوۋسوف بە پىكەنىنەۋە و بە زمانىكى قورساخانە و پىر لە رىزەۋە ئاۋاى گوت: «قوربان، بەۋپەرى خاكەرايىيەۋە داۋاى لىبووردن دەكەين. بمانبوورن ئەگەر بە تەنيا ھاتوۋين. فىۋدور پاولوۋيچ ناچار بوۋ برۋا و لە شانازى ميواندارىي ئىۋە بىبەش بى، رۇيشتنەكەشى بى ھۆ نەبوۋ. لە حوجرەكەى ھەزەرەتى باۋە زووسىما لەگەل كورەكەى قسەيان لىكەلەزىيەۋە و توشى كىشە ھاتن. خۇي پىرەنەگىرا و دەمى ھەلمالى. ھىندى دژمان و قسەى سوۋكى بەزاردا ھات كە نەيدەزانى چۇن پاستاۋى بۇ بىنىتەۋە... و لە راستىدا لەپوشى ھەلنەدەھات و مەھال بوۋ بتوانى داۋاى لىبووردن بكا. ھەرۋەھا» - چاۋىكى لە راھىيەكان كرد - «گەرەم، بىشك لەۋە ئاگادارى. ھەر بۇيە سوۋر سوۋر دەيزانى دەبى سەركۇنە بكرى و لەناخەۋە ھەستى بە داخ و كەسەر و شەرم دەكرد و تكاى لە من و ئىۋان فىۋدورويچى كورپى كرد، بىنە خزمەتتان پەژىۋانى و داۋاى لىبووردنى بە ئىۋە راگەبىنن. ھەرۋەھا ھىوادارو

تاسه‌مهنده له داهاتوودا ئه‌وه‌له‌یه‌ی قه‌ره‌بوو بکاته‌وه. داوای ته‌قدیسی له ئیوه ده‌کرد و به‌وه‌هیوایه‌ئو و پرووداوه‌فه‌رامۆش‌فه‌رموون. «

میوسۆف، له‌گه‌ل‌ده‌رپرینی‌دوایی‌ن‌و‌شه‌ی‌مژولیایشه‌که‌ی‌دلی‌کرایه‌وه‌و‌هه‌موو‌دیارده‌کانی‌رق‌و‌شلوئ‌بوونی‌پیشووی‌وه‌لانا.‌دیسان‌به‌وپه‌ری‌پاک‌و‌یه‌کدلییه‌وه‌بووه‌وه‌به‌پیاویکی‌مرۆفدۆست.

باوه‌عابید‌به‌قورساختی‌گوئی‌بو‌راگرت،‌تۆزئ‌سه‌ری‌له‌قاند‌و‌وه‌لامی‌دایه‌وه: «له‌وه‌ی‌که‌پاشمله‌باسی‌ده‌که‌م‌زۆر‌به‌داخه‌وه‌م.‌ره‌نگه‌به‌هاتنی‌سه‌ر‌سفره‌که‌مان‌فیری‌ئوه‌بوایه‌ئیمه‌ی‌بکه‌ویته‌به‌ر‌دل‌و‌ئیمه‌ش‌ئومان‌خۆش‌بوی.‌برایان‌فه‌رموون‌دانیشن،‌تکاتان‌لیده‌که‌م.»‌له‌هه‌مبه‌ر‌په‌یکه‌ری‌پیرۆزدا‌راوه‌ستا‌و‌به‌ده‌نگی‌به‌رز‌ده‌ستیکرد‌به‌دۆعا‌کردن.‌هه‌موو‌به‌رێزه‌وه‌سه‌ریان‌دانه‌واند‌و‌ماکسیمۆف‌به‌وپه‌ری‌تاسه‌وه‌ده‌ستی‌به‌سینگیه‌وه‌نا.

هه‌ر‌له‌و‌کاته‌دا‌فیۆدۆر‌پاولوویچ‌دوایی‌ن‌فیئ‌و‌ته‌له‌که‌ی‌خۆی‌وه‌کار‌خست.‌ئوه‌شمان‌له‌بیر‌نه‌چی‌به‌راستی‌ده‌یویست‌برواته‌وه‌بو‌مالی،‌چونکه‌پیتی‌وابوو‌مه‌حاله‌بتوانی‌له‌سه‌ر‌سفره‌ی‌باوکه‌عابید‌دانیشی.‌هه‌ر‌ده‌تگوت‌هیچ‌نه‌قه‌وماوه.‌وانه‌بوو‌بلی‌شه‌رم‌له‌خۆی‌ده‌کا‌و‌په‌شیمان‌له‌کاره‌که‌ی،‌ره‌نگه‌ته‌واو‌به‌پێچه‌وانه‌ش.‌به‌لام‌ه‌ه‌روا‌هه‌ستیده‌کرد‌خواردنی‌ئوه‌نه‌هاره‌کاریکی‌دروست‌نییه.‌له‌گه‌ل‌ئوه‌وانه‌شدا‌فایتونه‌زه‌وار‌ده‌رچوو‌ه‌که‌یان‌هیشتا‌بو‌نه‌هینابۆوه‌به‌ر‌پلیکانه‌کانی‌هوتیل‌و‌هیشتا‌خۆشی‌سوار‌نه‌بوو‌بوو،‌له‌پر‌له‌جی‌خۆی‌راوه‌ستا.‌وه‌بیر‌ئوه‌قسانه‌ی‌خۆی‌که‌وته‌وه‌که‌له‌حوجره‌که‌ی‌پیری‌کلێسه‌کرد‌بووی: «هه‌میشه‌له‌نیو‌خه‌لکدا‌خۆم‌به‌که‌م‌ده‌زانم‌و‌پیموایه‌وه‌که‌هه‌نه‌کچییه‌که‌دیمه‌به‌رچاویان،‌بۆیه‌ده‌لیم‌با‌تۆزئ‌قه‌شمه‌ره‌جاری‌وه‌رئ‌خه‌م.‌چونکه‌هه‌موو‌ئیه‌وه‌له‌من‌خویرپتر‌و‌گه‌وجترن.»‌پیتی‌خۆشبوو‌تۆله‌ی‌ئوه‌سووک‌و‌چرووک‌بوونه‌ی‌خۆی‌له‌هه‌مووان‌بستینیته‌وه.‌له‌ناکاو‌وه‌بیری‌هاته‌وه‌جاریکیان‌لینان‌پرسیبوو،‌«بو‌ئوه‌نده‌ت‌رق‌له‌فلان‌که‌سه‌؟»‌له‌کوئای‌قه‌شمه‌ره‌جارییه‌که‌شیدا‌وه‌لامی

دابۆوه: «ئها.‌هیچ‌ئازاریکی‌به‌من‌نه‌گه‌یاندووه.‌به‌لام‌فیئکی‌پیس‌لیکرد‌و‌له‌و‌کاته‌وه‌هه‌ر‌رقم‌لی‌بووه.»

ئیس‌تا‌به‌هاتنه‌وه‌بیری‌ئوه‌،‌زه‌رده‌یه‌کی‌گرت.‌زه‌رده‌یه‌کی‌که‌مه‌رنگ‌و‌فیلاوی‌و‌تاویک‌به‌دوو‌دلی‌مات‌بوو.‌چاوی‌بریه‌ی‌هات‌و‌لیوی‌له‌رزی.‌بریاریدا: «چاکه‌ئیس‌تا‌که‌ده‌ستم‌پیکردووه،‌وا‌چاکه‌برۆمه‌پیشی.»‌هه‌ستی‌زالبووی‌له‌و‌کاته‌دا،‌ده‌توانین‌به‌وه‌وشانه‌به‌یان‌بکه‌ین: «ده‌ی‌خۆ‌ئیس‌تا‌ناتوانم‌خۆم‌چاک‌بکه‌م.‌که‌وايه‌با‌شه‌رمه‌زاریان‌بکه‌م.‌نیشانیان‌ده‌ده‌م‌که‌بۆم‌گرینگ‌نییه‌چۆن‌بیر‌ده‌که‌نه‌وه‌.‌هه‌ر‌ئوه‌و‌برایه‌وه!»

به‌فایتونه‌وانه‌که‌ی‌گوت‌چاوه‌روانی‌بی‌و‌خۆی‌به‌په‌له‌به‌ره‌و‌کلێسه‌گه‌رایه‌وه‌و‌راست‌رۆی‌بو‌وه‌تاغه‌که‌ی‌باوکه‌عابید.‌خۆشی‌نه‌یده‌زانی‌چده‌کا،‌به‌لام‌ده‌یزانی‌خۆی‌پیراناگیرئ‌و‌له‌وانه‌یه‌به‌په‌له‌پینکه‌یه‌که‌وا‌خۆ‌دزیو‌و‌تال‌بکا،‌له‌به‌ر‌چاوی‌عالم‌ره‌ش‌بی،‌به‌لام‌ته‌نیا‌خۆدزیو‌و‌تال‌کردن،‌نه‌که‌ئوه‌ی‌خۆی‌تووشی‌تاوانیک‌بکا‌و‌له‌باری‌یاساییه‌وه‌سزا‌بدرئ.‌له‌و‌په‌ری‌رق‌ه‌ه‌ستانیشدا‌ده‌یتوانی‌دان‌به‌خۆیدا‌بگرئ‌و‌له‌راستیدا‌زۆر‌جار‌سه‌باره‌ت‌به‌و‌کاره‌ئافه‌رینی‌به‌خۆی‌گوتبوو.‌هه‌ر‌له‌و‌کاته‌دا‌که‌دوعا‌که‌ته‌واو‌بوو‌بوو‌و‌هه‌موو‌رۆش‌تنبوونه‌سه‌ر‌سفره،‌له‌به‌ر‌ده‌رگای‌وه‌تاغی‌نان‌خواردنه‌که‌دا‌خۆی‌قوت‌کرده‌وه،‌هه‌روا‌که‌له‌به‌ر‌ده‌رگا‌که‌دا‌راوه‌ستا‌بوو،‌چاویکی‌به‌خه‌لکه‌که‌دا‌گیرا‌و‌دای‌له‌قاقای‌پیکه‌نینیکی‌شه‌یتانانه‌که‌وه‌تاغه‌که‌ده‌نگی‌دایه‌وه.‌پاشان‌به‌چاویکی‌زه‌قه‌وه‌سه‌رنجی‌تیژی‌له‌چاوی‌هه‌موویان‌چه‌قاند‌و‌گوراندی: «پیتان‌وابوو‌رۆش‌تتووم،‌به‌لام‌دیسان‌گه‌راومه‌ته‌وه.»

ماوه‌یه‌که‌هه‌موو‌مه‌قیان‌له‌خۆیان‌بری‌و‌چاویان‌لی‌نه‌ترووکاند.‌هه‌موو‌پیتان‌وابوو‌پرووداویکی‌تال‌و‌ناجۆر‌و‌پر‌له‌شووره‌یی‌ده‌قه‌ومئ.‌میوسۆف‌له‌ناکاو‌ئاله‌تی‌بوو،‌له‌داخانا‌چه‌قۆت‌لیدایه‌خوینی‌لی‌نه‌ده‌هات.‌ئاورئ‌رقه‌که‌ی‌پیشووی‌که‌دامرکابۆوه،‌له‌ناکاو‌بلیسه‌ی‌سه‌ند‌و‌نه‌راندی: «نا،‌نا!‌ئیت‌ئوه‌م‌بو‌تامل‌ناکرئ!‌به‌هیچ‌شیوه‌یه‌که‌ناتوانم‌ئیره‌ئیت‌بو‌مانه‌وه‌

نابى. «خوڭىن بەرى چاۋى گرت و ئەۋى جىنئوى دەيزانى ئاوقاي فيؤدۆر پاولوۋىچى كرد و دەۋرى بۇ تىكردەۋە. ۋاي قىن ھەستابوو، شوڭىن و ئەدەب و ەببە و ھەموو شتىكى لەبىر چووبۆۋە. كالاۋەكەى بەدەستەۋە گرت و ويسىتى بىروا.

فيؤدۆر پاولوۋىچ گوراندى: «چى ناتوانى؟ ھەر بەراستى ناتوانى؟ قوربان ئىزن دەفەرموون بىمە ژوورى يان نا؟ ميوان رادەگرن؟»
باۋكە عابىد ۋە لاملە دايەۋە: «پىتان لە سەر چاۋمە.» و گوتىشى: «براىان، بمبوورن، تكتان لىدەكەم دژايەتى و ناخۆشى ۋە لانىن. ۋەك بنەمالەيەكى رىكۋىپىك و پر لە خۆشەۋىستى، شوكرى خودا بكن و لە سەر ئەۋ سفرە ھەژارانەيەئى ئىمە دانىشن.»

ميؤسۆف ۋەك شىت و ھار نەراندى: «نا، نا، مەحالە!

- دەى ئەگەر بۇ پىووتىر ئەلكساندرۋىچ مەحال بى، بۇ منىش مەحالە و لىرە نابم. ھەر بۆيە ھاتووم. ئىستا دەبمە ملۆزمى پىووتىر ئەلكساندرۋىچ، ئەۋ بىروا منىش دەرۆم، لىرەبى منىش لىرەم. گوت لىبوو ميؤسۆف! باۋكە عابىد، بەۋ فەرمايشتەى سەبارەت بە بنەمالەى رىكۋىپىك فەرمووتان، بەجارى پىووتىر ئەلكساندرۋىچت ھەلتەزاندى. چونكە ددانى پىدا ناننى كە خزمى ئىمەيە. ۋايە، يان نا، فۆن سوۋھەن؟ ئەۋەش فۆن سوۋھەن، چۆنى فۆن سوۋھەن؟

ماكسىمۆف عەبەسراۋانە منجاندى: «مەبەستت منم؟»

فيؤدۆر پاولوۋىچ گوراندى: «بەللى مەبەستم تۆى. ئەى كى؟ باۋكە عابىد خۆ ناكرى فۆن سوۋھەن بى.»

- ئاخىر خۆ منىش فۆن سوۋھەن نىم، من ماكسىمۆفم.

- نا تۆ فۆن سوۋھەنى. قوربان دەزانن فۆن سوۋھەن كى بوو؟ سەربھوردى كوژرانەكەى بە سەردەمى ھەموۋانەۋە بوو. لە قەحبەخانەيەك كوشتيان. پىمۋايە زۆر لەۋ شوپانە بەۋ ناۋەۋە كراۋە و خوڭىندووتانەتەۋە. كاتى كوژرا ھەموو پارەكەيان لى دزى و چونكە بە ساللا چووبوو، بەرپىزەۋە

خستيانە نىو سىندوۋقىكەۋە و دەرگاكەيان بىماركوت كرد. بە شەمەندەفەرى بارى لە پىترزبۆرگەۋە ناردىان بۇ مۆسكۆ. كاتى دەرگاي سىندوۋقەكەيان بە بىمار دادەكوتا. سەلىتەكان گورانىيان دەگوت و پىانوۋيان لىدەدا. بۆيە دەلىم ئەم كابرەيە ھەر ئەۋ فۆن سوۋھەنەيە، زىندوو بۆتەۋە و لە گۆر ھاتوتەۋە دەرى. مەگىن ۋا نىبە فۆن سوۋھەن؟

لە نىو راھىبەكانەۋە دەنگىك ھات: «چ پووداۋىك خەرىكە دەقەۋمى؟ ئەۋە چىبە ئىتر؟»

ميؤسۆف بە گالگانۆفى گوت: «ھەستە با بىروڭىن.»

فيؤدۆر پاولوۋىچ نەراندى: «نا، بىوورن.» ھەنگاۋىك ھاتە ژوورى، «راۋەستىن با قسەى خۆم بىكەم. لە حوجرە منتان سەركۆنە كرد لەبەر كىردەۋەى ناحەز و قسەى بىئەدەبانە. ئەۋىش ھەر لەبەر ئەۋەى باسى خواردنى ۋەدە ماسىم كرد. ميؤسۆفى خىزم پىخۆشە قسەكانى زياتر بەئەدەبانە بى نەك سادقانە، ئەۋىش تەنيا لەبەر بەدەمارى و خۆ گرتن. بەلام من بەپىچەۋانەى ئەۋ پىم خۆشە قسەكانم سادقانە بن نەك بەئەدەبانە. من بىزم لە ھەموو شتىكى نەجىم و بەئەدەب ھەلدەستى. مەگىن ۋا نىبە. فۆن سوۋھەن؟ باۋكە عابىد ئىزنم بەن، ئەگەرچى من حەنەكچىم و حەنەكچىبەتىم پىخۆشە، بەلام لە زاتى خۆما بەشەرەفم دەمەۋى دەروونى خۆم بنوڭىم و ھىچ شتىك نەشارمەۋە، من زاتم بەشەرەفانەيە. بەلام دەروونى پىووتىر ئەلكساندرۋىچ ميؤسۆف تەنيا پۆز و ھەۋا و غروورىكى ئالۆزى تىدايە. بۆيە ھاتووم بۇ ئىرە دەمەۋى چاۋىك بگىرېم و ناخى خۆم ۋەدەر خەم و ئەۋى تىدايە بىدركىنم. ئالكسى كورم لىرەيە و تۆبەكارە. من باۋكى ئەۋم، گرىنگىيەكى زۆر دەدەم بە سەربەرزى و بەختەۋەرىي. بە ئەركى سەر شانى خۆشمى دەزانم گرىنگىي پىبەم. لەگەل ئەۋەى رىشقىنچارى و بەزىم ۋەرى خستىبوو، بە دزىيەۋە گوڭم ھەلدەخست و دەمپروانى، ئىستاش دەمەۋى دوامىن بەشى شانۆكەم بنوڭىم. خۆ دەزانن بارودۆخى ژيانى ئىمە چۆنە؟ كاتى شتىك لە بەرزايىيەۋە دەكەۋىتە خوارى. ھەروا دەمىنى. كاتىك شتىك يەك

جار داكهوتبى، ده بى هه تا هه تايه له و جيگايه دا بمىنى. به لام وا نيم، من دمهه وى ديسان هه ستمه وه. باوكى پيروژ، زورتان لى توورهم. دان به تاواندانان فه رىكى گه ورهيه و له هه مبه ريدا ئامادهم به ريزه وه كر نوش بهرم، به لام له وى له حوجره دا هه موو چوك دادن و به دهنگى بهرز ده پارينه وه و دان به تاوانه كانيانا ده نين. باوه ئه رى پارانه وه به دهنگى بهرز كارىكى دروسته؟ باوكانى پيروژ فتوايان داوه كه پارانه وه ده بى له خه لوه تدا بكرى: چونكه پارانه وه و دادن پيانان شتىكى نه ينييه و له قه ديم و نه ديمه وه هه روا بووه. به لام چون ده توانم له هه مبه ر عالمدا به كور په كم بليم چيم كردوه و چيم نه كردوه.. دهى، تيگه يشتن بو هيندى جار باش نييه پياو هه موو شتىكى بلى چونكه له راستيدا ريسوايى و ئابروو چوونى به دوا وهيه! باوكانى پيروژ، پياو له گه ل ئيوه بى له وانه يه هه تا رادهى «قامچى بازان»^{۱۹} برواته پيشى له زووترين كاتدا، نامه بو شوراى كليسه ده نووسم و ئالكسىي كورم له گه ل خو ما ده به مه وه بو مالى.»

ليزه دا بو مان دهر ده كه وى كه فيودور پاولوويچ ده يزاني له كويوه قامك به چاوياندا بكا. سه رده ميگ دهنگويه كى ناحه ز بلاو بوو بووه كه تهنانه ت به گويى ئوسقوفى مه زنيش گه يشته وه. (نهك هه ر سه باره ت به كليسه كه ي ئيمه، كليسه كانى ديكه ش ئه وانه ي و دامه زراوه ي پيرى پيروزيان تيدابوو) ئه ويش ئه وه بوو ريزى له راده به دهر له پيرانى كليسه ده گيرا و ئه و ريزه به جيگايه ك گه يشتبوو كه گه وره يى باوكه عابيدى هه تا راده ي زه وال بر دبوو. پيرانيش ريو رهمى پارانه وه و دان پيانانيان به چاوى سووك ته ماشا ده كرد و... ئه و تومه تانه ش ورده ورده له نيو چوون. به لام بليسه ي گه وجييه تى كه به رو كى فيودور پاولوويچى گرتبوو، له گه ل شه پولى رق و ناخى ده خه زدارى تيك هالان و هه تا سنوورى ئابروو چوون لووليان داو وايان لى كرد ئه و تومه ته كو نه بزيينته وه. فيودور پاولوويچ يه ك وشه شى له و باره وه نه ده زانى. تهنانه ت نه يده توانى به ئه ده بانه ش به يانى بكا، چونكه له حوجره ي پير كه س

19- تيره يه كى مه زه بين قامچى ليدان به شيك له ئايينه كه يانه.

چوكى دانه دابوو و به دهنگى به رزيش فه رزى دان پيانان و پارانه وه يان به جى نه هيتابوو. بو يه شتىكى واى هه ر نه دييوو. ته نيا به ئالوزى باسى تومه ته كو ن و له ميژينه كانى ده كرد، به لام كاتى كه ئه و قسه قور و هه قمه قانه ي په راند، هه ستيكرد ئه وه ي ده ليلى ده له سه و قورياته و له ناكاو هاته سه ر ئه وه ي به خو ي و گويگره كانى بسه لمينى، كه قسه ي قور و هه لله ق مه لله قى نه كردوه و درو ناكا. ئه گه رچى ده شيزانى هه تا زياترى له سه ر بروا زياتر ناچار ده بى درو ده له سه پيگه وه نى. ئيختيارى له ده ست خويدا نه مابوو و كويرانه و به پرتاو ده چوه پيشى.

پيووتير ئه لكساندر وويچ هاوارىكرد: «له و شووره ييه!»

باوكه عابيد گوتى: «داواى ليوور دن ده كه م! ده لين: سه باره ت به من زورىان دژايه تى نواندوه و به خراپه باسيانكردووم. له گه ل بيستى ئه و قسانه ش به خوم گوتوه: «ئه وه ته ميبيانه يه كه له لايه ن خودا وه و بو شيفاي رو حى له خو باييم به ريكراوه.» كه وا يه ئه ي ميوانانى خو شه ويست، زور خاكه رايانه سپاستان ده كه م!» پاشان كر نوشىكى بو فيودور پاولوويچ برد. فيودور پاولوويچ زور بى ئه ده بانه گوراندى: «حه يه حه يه حه ي - خو پيروژ نواندن و قسه و باسى چهن پاته! قسه و باسى كو ن و هه لسووكه وتى كو ن. درو و ده له سه ي كو ن و سو جده و كر نوشى ته شريفاتى. له وانه ئاگادارين. «رامووسينى ليوان و چه قو له دل راكردن!» هه ر به و جو رده ي له (چه ته كاندا) هاتوه. باوكانى هيژا، درو ده له سه م ناوى، من هه قيقه تم ده وى. به لام هه قيقه ت له خو اردنى ورده ماسيدا نادوز ريته وه، ئه وه ش به دهنگىكى بهرز راده گه يه نم! ئه ي راهيبان، ئيوه بو رزوو ده گرن؟ بو ده تانه وى پاداشته كه ي وهر گرنه وه و چاوتان له ئاسمان بريوه؟ باشه بو پاداشتىكى وا منيش وهك ئيوه رزوو ده گرم! راهيبى پيروژ مه گين ناتانه وى له دنيا دا زانا و مه زن بن و قازانجتان بو كومه لگا هه بى، بى ئه وه ي له سه ر گيرفانى خه لكى خو تان له كليسه دا زيندانى بكه ن و بى ئه وه ي چاوه روانى پاداشه كه ي بن كه له ئاسمانه وه بو تان دارژى. به لام ئه گه ر ئه و كاره نه كه ن ئه ركه كه تان تو زى

دژوارتر دهبی. باوه عابید منیش دهتوانم ماقوولانه قسه بکه، ئیره چیی لیه؟» رۆیی بۆ سهر سفرهکه. «شهرابی شیرین و کۆنه ی برایانی ئیلی سیؤف. تف، تف. ئەوه شتیکه له گەل ورده ماسی جیاوازی هیه. چاو له و بتلانه بکهن که باوکان هیناویانه ته دهی، ها! ها! ها! کئ ئەو هه مووه ی بۆ دابین کردوون؟ کابرایه کی لادیی، کریکاریکی هه ژاری چاره رهش که پاروو له ده می مال و منداله که ی ده گێرپته وه و ده ی هینی ده ی کاته کۆشی ئیوه وه! ئیوهش باوکانی پیروز، ده زانن چۆن خوینی خه لک بمژن!»

باوه یوسف گوئی: «ئوه ئیتر زۆر شووریه، په ککو!»

باوه پایسی هه روا قروقه پی کردبوو. میؤسؤف ده رپه ری بۆ ده ری و گالگانیؤفیش به دوایدا.

- باوه ئیتر منیش به دوا ی پیووتیر ئەلکساندروویچدا ده رۆم! هه تا من بم، تازه پیم به ئیره دا نایه ته وه. ئەگه ر چۆک دابه ی و لیشم بیاریته وه نایه م. هه زار رۆبلم بۆ نار دوون. که وایه ئیستا پاره که تان زۆر تر بووه. خه ریکم تۆله ی تافی لایم ده که مه وه. له بهر ئەو هه موو سووکایه تییه ی پیمکراوه و تاملم کردووه. ئەو کلێسه یه له ژیا نی مندا رۆلیکی گه وره ی گێراوه! زۆری گریان دووم و تالای خه می به گه روودا کردووم. ئیوه، ژنه که م، ئەو ژنه شیته تان ئەوه نده ی دیکه لی هارووژاندم. به گازه نگ و کتیب له عه نته تان بۆ ده ناردم و سه باره ت به من قسه و قسه لۆکتان بلوو ده کرده وه. باوکان! ئیتر به سه! ئیستا سه رده می لیبرالیسمه، سه رده می پاپۆری هه لمی و هیلاس نه. هه زار رۆبل هیچ، تۆ بلی سه د رۆبل، ته نانه ت سه د کۆپکیشت له لایه ن منه وه پی نادری!

با ئەوه مان له بییر نه چی، ئەو کلێسه یه ی ئیمه هیچ رۆلیکی له ژیا نی ئەودا نه بووه و قه تیش له بهر ئەو دلۆپیک فرمیسی که له چاو هه لئه وه راندووه. که چی ئالۆزی و رق وای هه لئه شه کردبوو، وا که وتبووه دلله له رزه خوشی تا راده یه ک باوه ری ده کرد. به لام بۆ ساتیک هه ستیکرد و اچاکه کۆی کاته وه.

باوکه عابید بۆ ئەو درۆ شه رماوییه ی سه ری داخست و دیسان به پیداکرییه وه هاته قسه:

- له کتیی پیروزدا هاتوه: «ئیفتیرا و تۆمه تی خه لکی به پروخۆشی و تاقه ته وه تامل بکه و دللی خۆت تووشی خه م و نار هه تی مه که. له و که سه ش که تۆی بوغزان دووه و قسه ی بۆ هه لبه ستووی دل شلوی مه به و رقی لی هه لمه گره.» ئیمه ش واده که یین.

«هه یه هه یه حه ی! تۆ بیریک له خۆت و قسه هه لله ق مه لله قه کانت بکه وه. باوکانی به ریز، بیریک له خۆتان بکه نه وه. من ده رۆم. به لام ئالکسی کورپیشم له گه ل خۆم ده به م و ناهیلیم پیی به ئیره دا بیته وه. چونکه وه ک باوک ئیختیاری کوره که ی خۆم هه یه. ئیوان فیؤدورویچ، ئەرک ناسترین کورم، ئیزن بده فه رمان بده م به دوا ی مندا بیی. فۆن سووه ن، تۆ بۆ ده ته وی لیره بمینیه ته وه؟ وه ره بۆ دیده نی من، له نیو شار ده توانین زۆر خوشی رابویرین. ته نیا کیلۆمه تریکه ریگا که ی. له جیا تی رۆنی گیایی، گوشت به رازی برژاوت ده ده می. گه رمه شانیت بۆ ده کولینم و خۆرا که که مان به (براندی) یه وه ده خۆین..... هوی، فۆن سووه ن، ده رفه ت له کیس مه ده» به گوره گور و ده ست به سینگه وه گرتن ده رپه رییه ده ری.

هه ر له و کاته دا بوو راکیتین چاوی پیی که وت و نیشان ئالیووشای دا. فیؤدور پاولوویچ که چاوی به ئالیووشا که وت، له دووره وه هه رای کرد: «ئالکسی هه ر ئەمڕۆ وه ره وه بۆ مالی، بارگه و بنه ت وه پیچه و بیهینه وه، هیچ نیشانه یه ک له خۆت به جی نه هیلی.»

ئالیووشا له جیی خۆی ویشک بوو و به واق ورمای و سه رسامی چاوی له باوکی بری. فیؤدور پاولوویچ خیرا سواری فایتونه که بوو. ئیوان فیؤدورویچیش بی ئەوه ی بۆ خودا حافیزی ئاور له ئالیووشا بداته وه، سوار بوو. به لام له و کاته دا کیشیه کی سه رسوور هینه ر و رشقنجا رییه کی نابه جی، دوا یین به شی شانۆکه ی وه راست گێرا. ماکسیمؤف کتوپر گه یشته په نا فایتونه که. له ترسی ئەوه ی نه کا دره نگ بگاتی، به هاسکه هاسک هه لده ات.

پراکتین و ئالیووشا دیتیان که هه‌لده‌هات. ئه‌وه‌نده به هه‌شتا و هه‌لده‌هات، له‌به‌ر په‌له‌په‌ل پێی له سهر ئه‌و رکیفه دانا که لاقی چه‌پی ئیوان فیۆدۆرویچی هینشتا له سهر بوو، چنگی له لیواری فایتوونه‌که گیر کردبوو و هه‌ولێ دها سواری. له په‌ستا هاواری ده‌کرد: «دیم له‌گه‌لتان، دیم!» وای ده‌نواند شاده و به‌پوویه‌کی خۆشه‌وه ده‌گرژییه‌وه «منیش به‌رن.»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ دلخۆشییه‌وه هاواریکرد: «فه‌رموو! نه‌مگوت فۆن سووه‌نی. راست فۆن سووه‌ن خۆیه‌تی له‌ گۆره‌که‌ی هاتۆته‌وه ده‌ری. چۆن بوو خۆت ده‌رباز کرد؟ چ فۆن سووه‌ن بازییه‌کت وه‌ری خست؟ چۆن توانیت واز له‌وه‌ به‌بێتی؟ ده‌بی پیاویکی پوهه‌لمال‌دراو بی! من که خۆم هم، به‌لام بۆ تۆ پیم سه‌یره! وه‌ره سه‌ری ده‌ی، وه‌ره سه‌ری! وانیا لێی‌گه‌ری با بیته سه‌ری. ناخۆش ناگۆزه‌ری. ده‌توانی له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا دانیشی. فۆن سووه‌ن، له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا راده‌کیشی؟ ده‌نا بچۆ باغه‌لده‌ستی فایتوونه‌وانه‌که.»

به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ که له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێ مشتیکی له‌ سینگی ماکسیمۆف داو خستیه‌ خوار. تۆزیکی مابوو له‌ سه‌ر عه‌رزه‌که ره‌هیل بی.

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ تووره‌یی گۆراندی به‌ سه‌ر فایتوونه‌وانه‌که‌دا: «لێخوره ده‌ی یاللا!»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ تووره‌یی گوتی: «بۆ واده‌که‌ی، چیت له‌ ژیر سه‌ردایه‌؟ ئه‌وه کاره‌؟»

فایتون وه‌ریکه‌وتبوو. ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان گوتی: «تۆش مرو‌فیکی سه‌یری.»

دوای دوو سی ده‌قیقه مات بوون، خیسه‌یه‌کی له‌ کوره‌که‌ی کرد و گوتی: «ئه‌وه تۆبووی به‌رنامه‌ی چوونه‌ کلێسه‌ت چنی، خۆت ئیسه‌ره‌مت کرد و ئیستاش رقت هه‌ستاوه‌؟»

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ گرژ و مۆنی وه‌ده‌نگ هات: «زۆرت فه‌رمایشتی هیچه‌که و پووچه‌که به‌ره‌للا کرد، ئیستا تۆزی پشوو بده، ئیتر له‌سه‌ری مه‌رۆ.»

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مات بوو. پاشان به‌ زمانیکی ئامۆژگاری‌که‌رانه گوتی: «ئیستا دلۆپیک (براندی) چاره‌سازه.» به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

- بگه‌ینه‌وه مالێ تۆش قومی بخۆوه.

ئیوان فیۆدۆرویچ مه‌ته‌قی نه‌کرد.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مت بوو.

- به‌لام من ئالیووشا له‌و کلێسه‌یه‌ دینمه ده‌ری. جا ئه‌و کاره بۆ تۆ، جه‌نابی

ئه‌جه‌ل (کاریل فۆن‌مۆر) هه‌رچه‌نده ناخۆشیش بی، چش.

ئیوان فیۆدۆرویچ له‌به‌ر بیزاری و وه‌ره‌زی شانی هه‌لته‌کاند و پووی

لێ‌وه‌رگیرا و چاوی له‌ ریگا‌که‌ی بری. ئیتر هه‌تا مالێ له‌ ئه‌لفه‌وه نه‌هاته بی.

له دیوی خزمه تکاران

مالی کارامازوف له ناوهندی شار دوور بوو، بهلام زوریش لاپه نه بوو. خانووبه ریه کی قه دیمی و یه کنهؤم و بهر ژه وهند خوښ بوو، مالیکی جوان و رازاوه، دیواره کانی دهره وهی خو له میشین و هوره بانه کهی سوور بوو. رواله تیکی خاوین و سهرنجر اکیشی هه بوو. مالیکی جیدار و بهر فراوان، دارو دیواره کهی دیار بوو سالانیکی زور دهوام دینئ. هه موو چه شنه وه تاغ و خه لوه تی و پلیکان و سه کویه کی تیدابوو. مشکیش تریلیانین تیدا دهکرد، بهلام فیودور پاولوویچ باسی نه دهکردن. دهیگوت «ئیوان کاتیک پیاو به تهنیا دهبی، چاکه زور هه ست به تهنیایی ناکا.»

عاده تی بوو شهوانه خزمه تکاره کانی دهنارده وه تاغی خویان و دهرگای له سهر خوی داده خست. وه تاغی خزمه تکاران، بینایه کی گه وره و قایم بوو له هه وشه که دا. نه گه رچی ماله کهی چیشخانه ی بوو، بهلام فیودور پاولوویچ فهرمانی دها نان و چیشت له ژورری خزمه تکاران ساز بکه ن. بون و هالاوی کاتی چیشت لینانی پی خوښ نه بوو، زستان و هاوین ده بوو قاپ و قاچاخ و نان و چیشت له هه وشه وه بیننه مالی. خانووبه ریه که بون به ماله یه کی گه وره ساز کرابوو، نه دنامانی خاوخیزان به خزمه تکار کانی شه وه نه گه ر پینج به رابه ری ئیستاش بوا یه ن جیگایان ده بووه و هه رکه س وه تاغی خوی وه بهر ده که وت. بهلام له کاتی نه و چیرۆکه ی ئیمه دا تهنیا فیودور پاولوویچ و ئیوان فیودورویچی کوری له و ماله دا ده ژیان. وه تاغی خزمه تکارانیش سی که سی لیبوو. گریگوری پیر و ژنه که ی، له گه ل پیاویکی جییل به ناوی ئیسمیر دیاکوف، پیویسته توزیکیش سه باره ت به و سی که سه بدویین. که م تا کورتی

باسی گریگوری واسیلیه ویچ کرا. نه و پیاویکی پیداکر و له کار سوور بوو. نه گه ر کاتیک، به هه ر هویه ک (که زور جار چاوه روان نه کراو بوو) به و باوه ره بگه یشتایه که نه و شوینه ی مه به سستییه تی یان نه و کاره ی ده به وه ی بیکا، دروسته و به جینه؛ کویرانه و خیشه سه رانه هه لی ده کوتایه سه ری و پاشگه ز بوونه وه ی نه بوو. سادق و بی فروفیل بوو، بی دهغه له کاری ده کرد. ژنه که ی مارتا ئیگناتیفنا به شیوه یه کی شاراوه و نهینی هه موو ته مه نی خوی له هه مبه ر ویستی میرده که یدا مل که چ و گوئ به فهرمانی بوو. له گه ل نه وه شدا، دوا ی نازاد بوونی کویله و ره عیه تان نه و ژنه هه ژاره ی وه زاله هینابوو. بویه نه و ژنه هه ردوو پیی له که وشیک کردبوو که له لای فیودور پاولوویچ برؤن و به و بره پارهییه ی هه یانه دووکانیکی چکوله له مؤسکو بکه نه وه. بهلام گریگوری هه ر نه و کاته بریاری هه وه ل و ئاخری دا که «ژنه تیوه قسه ی قور دهکا، ژن بی وه فان» نه ربابی پیریان هه رچونیک بی، نابی به جیی بیلین. چونکه «ئیستا نه رکی سه رشانیانه.»

له مارتا ئیگناتیفنا ی پرسی «دهزانی نه رک یانی چی؟»

مارتا ئیگناتیفنا وه لامی دایه وه: «گریگوری واسیلیه ویچ ده زانم نه رک یانی چی، به لام بون نه رکی ئیمه یه لیره بمینینه وه. قه ت له وه ناگه م.»
- که وایه هه ر چاکتره تینه گه ی. هه ر نه وه ی که گوتم. توش دان به جهرگندا بگره و هیچ مه لی.

هه رواش بوو. نه رپویشتن. فیودور پاولوویچیش به لیتیدا هه قدهستی که میان بداتی و بهر دهوام پینشی دها ن. گریگوریش ده زانی کارتیکه ریه کی ته وای له سهر نه ربا به که ی هه یه. فیودور پاولوویچ قه شمه ریه کی فیله باز بوو، گریگوریش به باشی له وه ئاگادار بوو. بهلام له گه ل نه وه شدا، خوی گوته نی «له هیندی بوا ری ژیاندا» ئیراده یه کی به هیزی هه بوو، که چی نه وه سه یربوو له هه مبه ر بری کاری دیکه دا دهسته وستان و کار له ده ست نه هاتوو بوو. ئاگاداری خاله لاوازه کانی خوی بوو و لیی ده ترسا. له هیندی لایه نه وه

1- کویله و ره عیه تان (سیرفه کان Serf) که له نوزده ی فیوریه ی ۱۸۶۱ دا نازاد کران

پئويسته پياو زور وريا بئ كه ژيان به بئ كه سيكي باوه پيكر او دژواره و گريگوري باوه پيكر او ترين مرؤف بو. فيؤدور پاولوويچ گه لي جار ان له ژيانيدا. ئه گهر نيؤبژيواني گريگوري نه بوايه، به حيسابي خوري شوريان ده كرد. هه موو جار يكيش خزمه تكاري پير زور چاك سهركونه ي ده كرد. به لام ته نيا له بهر ليدان نه بوو كه فيؤدور پاولوويچ ده ترسا. له هيندي كاتي ناسك و ئالوزدا فيؤدور پاولوويچ به دل و گيان ئاواتي بوو كه سيكي وه فادار و دلسوزي له لايئ. سه بارهت به و ئاواته شي كه برئ جار به روانيئك به سهريدا زال ده بوو، نه يده تواني بدوي. ئه و شيوه حالوبالئش تاراده يه ك سامناك بوو. فيؤدور پاولوويچ كه له داوين پيسيدا وهك گيانله به ريكي ملوزم و ئافهت هين و زالمي لي هاتبوو، هيندي جار له ته نيائي و تاريكيدا ترسيكي خه يالي و دل خورپه يه كي ئه خلاقي به سهريدا زالده بوو، چاوي رهشكه و پيشكه ي ده كرد و ئه و ترسه له بهر چاوي ده بووه ديؤه زمه. ده يگوت: «له و كاتانه دا وهخته گيانم ده رچئ.» له و وهختانه دا پيخوش بوو كه سيكي له لايئ، يان ليئ نزيك بئ. ئه گهر له وه تاغه كه ي خوشي نه بئ، لانيكه م له هؤده ي خزمه تكاره كان بئ و ههستيپيكا. پياويكي به هيز، وه فادار، ئيماندار و له خوئي نه چوو، كه ته واوي بئ به ندوباريه كان ديوه و له هه موو راز و نه نييه كانئ ئاگاداره، به لام ئاماده يه له بهر به وه فايي چاوپوشي بكا له هه موو ئه وانه و دژايه تبي له گه ل نه كا. له هه مووشي گرينگتر ترسي نه خاته دلوه و هيج هه ره شه يه كي لي نه كا، جا هي ئه م دنيا بئ يان هي ئه و دنيا، له كاتي پئويستيشدا پشتيواني ليئكا. له هه مبه ر كيئا؟ له هه مبه ر كه سيكي نه ناسراو به لام به سام و مه ترسي داردا. ئه وه ي كه پئويستي بوو ئه وه بوو كه هه ست بكا، پياويكي «ديكه» له و ماله دايه. دؤستيكي له ميژينه و تاقيكراويه كه له وانه يه له كاتي نه خوشيدا بانگيكا تاكو چاو له ئه دگاري بيري و چهن قسه ي ناحه ز به گورچوويدا دا. ئه گهر خزمه تكاري پيريش تووره نه بوايه، هه ستي به هيمنايه تي ده كرد. ئه گهر تووره ش بوايه به جاري خه م دايده گرت. ته نانه ت پيش ده هات ئه ويش (زور به كه مي) كه فيؤدور پاولوويچ شه وانه ده چوو بؤ وه تاغي خزمه تكاران و

گريگوري له خه و هه لده ستاند و چهن ساتيک ده بيرد بؤلاي خوئي. كاتي پيره پياو ده هات، فيؤدور پاولوويچ ده ستيده كرد به قسه كردن سه بارهت به بئ نرخترين كاروبار و زور زووش مه ره خه سي ده كرد. جاري وا بوو ته نانه ت به گالته ده هيئا و بهرله وه ي بروا، فيؤدور پاولوويچ به جنيويكه وه ده چوووه نيؤ پيخه فه كه يه وه و به ويژدانتيكي ئاسووده وه ته خت ده خه وت. به هاتني ئاليووشا، هه ستيكي وا له فيؤدور پاولوويچدا سه ري هه لده دا. ئاليووشا به هؤي ئه وه ي «هه موو شتيكي ده دي و له گه ل ئه و ده ژيا. قه تيش بو سهركونه له ئه لفه وه نه ده هاته بئ.» هه روه ها «له دليدا جيئ خوئي كرده بووه.» جگه له وانه، ئاليووشا شتيكي له گه ل خوئي هينابوو كه باوكي تا ئه و كاته ليئ ئاگادار نه بوو؛ ون بووني هه موو رق لي بوونه وه و خوشه ويستييه كي نه گور، ريز و حورمه تيكي ته واو سروشتي ده ره ق به پيره پياويك كه شياوي نه بوو. بؤ پيريكي خه ره فاو كه هه موو پئوه نده كانئ بنه ماله ي له به ريه ك هه لوه شانده بوو، ئه و كرده وه يه ش به جاري تووشي سه رساميي كرده بوو. بؤ ئه و كه هه تا ئه و كاته جگه له شه پ بيري له هيج شتيكي ديكه نه كرده بووه، ئه زموونيكي تازه و سه رسوورهيته ر بوو. ئاليووشا به جيئ هيشتبوو، هه ستيشي به وه كرده بوو شتيك فير بووه كه تا ئه و كاته نه يويستبوو فيري بئ.

باسمكرد كه گريگوري زوري رق له ئادلادا ئيوانا، ژني يه كه مي فيؤدور پاولوويچ داكي ديميتري فيؤدورويچ بوو، به لام به پيچه وانه زوري لايه نگري له سوفا ئيوانا ده كرد، ئه ربا به كه ي يان هه ركه سيكي ديكه قسه ي به و ژنه شيئت و هه ژاره بگوتايه گريگوري له سه ري وه جواب ده هات. هاودلي له گه ل ئه و ژنه چاره ره شه ي به كاريكي خير ده زاني و ته نانه ت بيست سال دواتریش هيج كه س نه يده ويرا باسي ئه و ژنه بكا و چكوله ترين ئاماژه يان پئ بكريه و گريگوري به دلي نه بوايه، له ريوه به گزياندا ده هات. گريگوري به رواله ت سارد وسر و نه دويئ بوو، به لام له خوړا و بئ بيركردنه وه قسه ي نه ده كرد. له يه كه م ديداردا مه حال بوو كه سيك بؤي ده ركه ويئ ژنه به تا قه ت و

گوڤرايه له كهه خۆش دهوئ يان نا، به لام به راستی خۆشی دهوئست و ژنه كهشی ئه وهی ده زانی.

مارتا ئیگناتیفنا ژنیکی تیگه یشتوو بوو، له راستیدا زۆریش له میرده كهه ی وریا و چاو كراوه تر بوو، یان لانیكهم له كاروباری پوژانه دا له میرده كهه ی به مشوورتر بوو. له گه ل ئه وه شدا، له كاتی زهماوه نده كه یانه وه به بی هیچ گله و گازنده هیهك سه ر له پیناوی میرده كهه ی بوو و پزیککی زۆری بۆ داده نا. ئه وه شمان له بیر نه چی، ئه وان له ماوه ی ژیا نی هاو به شیا ندا زۆر كه م له گه ل یه كتر دووا بوون، مه گین باسی شتیکی زۆر پئویستی پوژانه یان كرد بی. گریگوری پوو گرژ و تووره، به ته نیا مشووری هه موو كار و ئه ركه كانی بنه ماله ی ده خوارد، به جۆریك كه مارتا ئیگناتیفنا له میژ بوو بۆی ده ركه تبوو كه پئویستی به هیچ پئوئینییهك نییه. ده یزانی میرده كهه ی پز بۆ ئه و خۆتییه له نه قوتانده ی داده نی و ئه وه شی به فام و تیگه یشتوو یی ده زانی. گریگوری تاقه جاریکی لیدابوو، ئه ویش زۆر كه م. سالیکیان دوا ی زهماوه نده كهه ی فیوډور پاولوچ و ئادلایدا ئیوانا، ژنان و كچانی لادیی، - كه ئه و سه رده مه كۆیله و ره عیه ت بوون - داوایان لیکردن گۆرانی بلین و سه ما بکه ن. خه ریکی ده ستپیکردنی کاری «میرگ و چیمه نی سه وز» بوون كه مارتای جوان و جحیل هه لاته پیشی و ده ستیکرد به «سه مای پووسی». به لام نهك به داب و نه ریتی ناوچه یی، به لكوو به شیوه ی سه رده می قه ره واشییه كهه ی له بنه ماله ی ده وه له مهن دی میو سو ف. له شانۆیه کی تایبه تیدا كه هونه رمه ندان له لای ماموستایه کی سه مای مۆسکوی له وئ فیری سه ما ده کران. گریگوری چاوی به سه ما کردنی ژنه كهه ی كه وت. پاشان له مالی هیندی سه رو قژی کیشا و به سه ریدا هات. به لام هه ر ئه و کاته کیشه ته واو بوو: لیدان ئیتر دوویات نه بۆوه و مارتا ئیگناتیفناش سه ما کردنی وه لانا. خودا مندالی پینه دابوون، ته نیا مندالیکیان بوو ئه ویش مرد. گریگوری زۆر مندال خۆشه و یست بوو، به لام دلی پئوه نه بوو مندالیان بی. ئه وه ی نه ده شارده وه و به ده ربیرینی ئه و هه سته ش خۆی به شه رمه زار نه ده زانی. دوا ی هه لاتن و

تۆرانی ئادلایدا ئیوانا، دیمیتری فیوډور و وچی سی سالانه ی هینا لای خۆی. سه ری بۆ شان ه ده کرد و به ده ستی خۆی له ته شتدا ده ی شو رد، به و شیوه یه سالیکی ئاگاداری لیکرد. دواتر ئاگاداری له ئیوان فیوډور و چی و ئالیوو شاش کرد، كه ژنه كهه ی ژینرالی خودالیخو شبوو به شه پلاغه پاداشه كهه ی دابۆوه. له دوا ییدا دینیه وه سه ر ئه و باسه. ته نیا به خته وه ربیه ك كه منداله كهه ی به دیاری بۆی هینابوو، چاوه پروانی له دایك بوونی بوو. كاتی له دایك بوو. خه م و مه ترسی سواری شانی بوو. منداله كهه ی شه شو بوو. واته شه ش قامکی بوو. گریگوری له ژیرباری ئه و كه سه رده دا وا چه مییه وه هه تا پوژی وسل پیدان قروقه پی کردبوو و ته نیا له نیو باخه كه دا بوو، قسه شی له گه ل كه س نه ده کرد. به هار بوو بۆیه هه تا سی پوژی له باخه كه نه هاته ده ری و خه ریکی ته كمیش کردنی داره كان بوو. پوژی سینه م بۆ وسل پیدانی كوره كهه ی دیاری كرابوو. هه ر له و كاته دا گریگوری به و ئاكامه گه یشت كه برواته وه بۆ ماله كهه ی، چونكه له وئ بانگه یشت كراوان و پیاوانی ئایینی كۆبوو بوونه وه و فیوډور پاولوو چییش وهك باوکی خوازراو له وئ بوو. گریگوری له و كۆرهدا رایگه یاند كه ئه و منداله «نابی به هیچ شیوه یه ك وسل بدری و بانگی به گویدا بدن.» ئه وه شی زۆر ئارام و له سه رخۆ راگه یاند و زۆر به زه حمه ت دركاندی و پیرانه چاوی له قه شه بری و له وه زیاتری له سه ر نه پویشت.

قه شه به سه رسورمانه وه و به پوویه کی خۆشه وه پرسیی: «بۆچی؟»

گریگوری له ژیر لیوه وه گوئی: «چونكه شه شو یه.»

- شه شو؟ شه شو ی چی؟

گریگوری تۆزی مات بوو. پاشان هیدی و له سه ره خو گوئی: «شیاوانی سه روشت.» دیار بوو ده یه وئ له وه زیاتریش له سه ری بر وا. هه موو ده ستیان کرد به پیکه نین. هه لبه ت منداله به سه ت زمانه كه یان وسل دا و گریگوری له په نا ته شته ئاوی وسله كه یدا به دل ده ستیکرد به دوعا و پارانه وه، به لام باوه ری سه باره ت به منداله نه گۆرابوو. له گه ل ئه وه شدا به هیچ شیوه یه ك کاری به سه ر منداله كه وه نه بوو. تا ئه و كاته ی منداله نه خۆشه كه یان زیندوو بوو،

تەماشای نەدەکرد و لەراستیدا هەولێ دەدا هەمیەتی نەدات، زۆربەى کات لە دەرهەوى مالهەکیان دەمایەو. بەلام دواى دوو حەوتوو مندالەکە بۆقژەى گرت و مرد. خۆى مندالەکەى لە تابووتیکى چکۆلە ناو بە خەمیکی قوولەوہ چاوى تیبىرى. کاتى خۆلیان بە سەر گۆرە بچووکهەیدا دەکرد، چۆکی دادا و سەرى نایە زەوى. سالانىکی زۆر دواى مردنى مندالەکیان نە خۆى باسى دەکرد و نە مارتای خیزانیشى لەلای ئەو دەیویرا باسى بکا. ئەگەر لە جیگایەک گریگۆریشى لێنەبوا، پەنگ بوو تۆزى دەردەدلەکەى لای کەسیک بەدرکاندایە و بارى دلێ خۆى سووک کردایە. مارتا بۆى دەرکەوت لە دواى بەخاک سپاردنى کورەکیان، گریگۆرى هەموو کاتى خۆى بۆ مەزەب تەرخان کردوو و دەستى کردوو بە خویندەنەوى «بەسەرھاتى پیاوانى ئابینی». چونکە زۆربەى کات لەتەنیاى و بیدەنگیدا دادەنیشت و چاویلکە خەرى و گەورەکەى لە چاودەکرد کە دەورەکەى زیوین بوو، بە دەنگى بەرز دەستى دەکرد بە خویندەنەوى ئەو کتیبە، جگە لە ماوەى پارێز. هۆگرییەکی زۆرى بە کتیبى ئەیبووب هەبوو. چەند بەرگی لە کتیبى وتە و وتارەکانى «باوہ ئیسحاقى لەخوا ترسى سوورى^۱». وەدەست خستبوو کە سالانىکی زۆر بەردەوام دەخویندەنەو. زۆرى سەر لى دەرنەدەکرد، بەلام لەو دەچوو هەر بەو هۆیەوہ بى ئاوا خۆشى دەویست. لەم دوایبیانەدا هاموشۆى رى و پەسمى «قەمچى بازەکانى» دەکرد، کە لەو مەلەبەندە نیشتەجى بوون. دیاربوو کەوتۆتە ژىر کارىگەرى ئەوان. بەلام باوہرەیتان بە ئیمانیکى تازەى پى خراپ نەبوو. خووگرتن بە موتالای دەقە ئابینییەکان، ئەدگاریکى گرژ و عەبووسى پیدابوو. دەنگوت هەر لە پۆژى «بەرى» و ئەو عیرفانەیان لە وجودیدا توندۆتەو و لەگەلى گەورە بوو. لەدایک بوونى ئەو مندالە شەشۆیە و مردنەکەى، دەنگوت بەپى پلانیکى تاییەت، لەگەل رووداویکی سەرسوورەیتەرى دیکە یەک کەوتن، چونکە دواتر دەیگوت، «خۆشەویستى» یەکی لە پۆحمدا بەجى هیشتوو، کە ئاویتەى هەست و

2- یەکی لە زاھیدانى سەدەى حەوتەمى زابین. دۆستۆیۆفسکى بەرگیک لەو کتیبەى بوو.

نەستم بوو. شەوى ناشتنى کورەکەى مارتا بە دەنگى نالەى مندالیک لە خەو راپەنى، ترس دایگرت و میردەکەى لە خەو هەستاند. ئەویش گوێى راگرت و گوتى لەو دەچى کەسیک بى و ئاوا دەنالینى، «لەوانەى ژنىک بى» هەستا خۆى پۆشتە کردوو. شەویکی گەرمى مانگی مەى بوو. کە لە پلیکانەکان چووہخوارى، بەجوانى گوێى لەدەنگەکە بوو. لە نیو باخەکەوہ دەھات. بەلام دەروازەکەى شەوانە قوفل دەکرا و رینگایەکی دیکە نەبوو بۆ چوونە نیو باخەکە. چونکە دەورانەورى بە نەردەى بەرز و قایم پەرژین کرابوو. گەراوہ مالى و لەنتەریکی هەلکرد، دەستى دایە کلیلى دەروازەکە و بى ئەوہى گوێ بەداتە ترسى ژنەکەى کە دەیگوت دەنگى گریانى مندالە و ئەوہ کورەکەى خۆیانە دەگرى و بانگیان دەکا، بە بیدەنگى چووہ نیو باخەکەوہ. لەوئى بۆى دەرکەوت دەنگەکە لەوحەمامەوہ دى کە لە نزیک دەروازەى باخەکە هەلکەوتبوو. دەنگى نالە و نووزەى ژنىکیش بوو. کە دەرگای حەمامەکەى کردوو، چاوى بە دیمەنىک کەوت کە لە جى خۆى وشک بوو. کچىکی ئەقل سووک، کە لە کووچە و کۆلان دەخولاوہ و هەموو ئەویان بەو ناوہ دەناسییەوہ، «لیزاوتە ئیسمیر دیاشانە» (لیزاوتەى بۆگەنیو) هاتبووہ نیو حەمامەکەوہ و مندالى بووبوو. لەپەنا مندالەکەى کەوتبوو و دەینالاند. کچە هیچى نەگوت، چونکە لە ماوەى تەمەنیدا قسەى نەکردبوو. بەلام بەسەرھاتى ئەو بەشیکى جیای پیوویستە.

لیزاوتای بۆکه نیو

شتیک بوو که به تایبەت سەرنجی گریگۆریی راکیشا، دێدۆنگییه کی زۆر ناخۆش و وروژینه ری له ناخیدا بەدی هینا. لیزاوتا کچیکی خریله کی کورته بالا بوو. «وردیله کی بسته بالا.» چونکه زۆر له پیریژنانی ئیماندار، له دوا ی مردنه که ی، دلسۆزانه ده یانگوت، بیست سالی ته مەن بوو. دەموچاوه پان و ساغ و مه یله و سووره که ی، ته واو حه پۆلانه بوو. پوانینی چاوه زیته له کانی، له گه له قه لافه ت و ئەدگارە ئازار اوییه که ی ته زووی به دلی مروڤدا دینا. زستان و هاوین به تویی کراسیکی جاو و به پیخاوسی دەسوورپاوه. قژه ره ش و زبر و لووله که ی وه ک به رگنی به رخ تیک هالا بوو و ده تگوت کلاوه له سه ری دا. سەر و قژی هه میشه قوراوی بوو، پووش و په لاش و کاوکۆتی پنیوه دهنوسا. چونکه له هەر کوئ بوایه له جیگای پیس و خاوین و هه رده که وت و تخیل ده بوو. باوکی ئاره ق خۆریکی بی مال و حال و نه خۆش بوو. ئیلیای هه ژار و ده ستکورت دارونه داری له ده ست بوو بوو. سالانیکی زۆر وه ک کریکار له لای تا قمیک مامه له چیی ده وله مەند ژیا نی تیپه ر کرد بوو. لیزاوتا چه ند سال بوو دایکی مرد بوو. ئیلیای باوکیشی نه خۆشی و ده ستته نگی وای لی کرد بوو، رق له زگ و ده غه زه دارانه هه لسوکه وتی ده کرد. هه رکاتی لیزاوتاش ده چوو بۆلای، دێداته ده یکوتا، به لام زۆر به دگمەن ده چوو بۆلای باوکی. چونکه ته واوی خه لکی شار ئاماده بوون ئاگاداری لییکه ن، چونکه ئەقلی سووک بوو، هه ر له بهر ئەوه ش بوو بووه خۆشه ویستی خه لک. خاوه ن کاره کانی ئیلیا و خه لکی شاره که و ئیلیا خۆشی و به تایبەت مامه له چییه کان هه ولیان ده دا جلوبه رگی باشتری له بهر که ن، زستانانه ش

که وله مه ریکیان له بهر ده کرد و پۆستالیان له پی ده کرد، به لام زۆری خۆ هه لده سووران و نه یده هیشته جلوبه رگی له بهر که ن. پاشان که هیچی پی نه ده کرا و به زۆر له بهریان ده کرد، ملی پیی ده گرت و ده رۆیشت، خیرا له دالانی کلیسه ی گه وره، ئەوه ی له به ری دا بوو دایده مالی و به جیتی ده هیشتن. روو پۆشه که ی پیشووی له بهر ده کرده و به پیخاوسی ده که وته کۆلان و شه قامان. خودا و پرستان کاتی حاکی تازه ی پاریزگا، که بۆ سه ردانی شاره که ی ئیمه هات بوو، چاوی به لیزاوتا که وت و هه سته ناسکه که ی رووشا، ئەگه رچی پنیان گوتبوو که لیزاوتا عه قلی سووکه، که چی گوتبووی گه رانی کچیکی بیست سالانه، ئاوا به نیوه رووتی جوان نییه و دژی ئادابی کۆمه لایه تییه و نابێ دووپات بینه وه. به لام حاکم رۆیشت و لیزاوتا هه ر له و بارودۆخه دا ما. ئاخری باوکی مرد و له پیشوو زیاتر که وته بهر سیله ی ره حمی که سانی ئایینی، چونکه سیوی بوو، هه موو خۆشیان ده ویست. ته نانه ت کورانی ئازاریان نه ده دا، ئەگه رچی کورانی شاره که مان، به تایبەت خویندکاره کانیان، داروده سته یه کی بزۆز و شه ی تان، لیزاوتا خۆی به هه موو مالیکدا ده کرد و که س و ده ده ری نه ده نا. هه موو به زه ییان پنی دا ده هات و شتیکیان ده دایه. ئەگه ر پاره یان ده دایه، وه ری ده گرت و ده ی خسته سن دووقی خیر و خیراتی کلیسه و زیندانه وه. ئەگه ر له بازار نانیک یا کولیره یه کیان پی بدایه، له ریوه تووشی هه ر مندالیک بوایه ده دایه. جاری وابوو ده وله مەندترین ژنی شاره که ی راده گرت و نان یان کولیره که ی پنی ده دا، ژنه ش زۆر به تامه زرویی لی و هه رده گرت. خۆی جگه له ئاو و نانی جو ده می له هیچ شتیکی دیکه نه ده دا. ئەگه ر بچوایه ته دووکانیکی گرانبایه وه، که له ویدا پاره و که لوپه لی به نرخ لی ره و له وی که وت بوو، که س چاویشی لی نه ده کرد، چونکه ده یانزانی ئەگه ر هه زاران رۆبلیش بکه وی و بزانی ئاگاشیان لی نییه، خودا نه کا ده ستی بۆ به ری و چاویشی لی بکا. نه ده چوو نیو کلیسه وه، یان له دالانه که ی کلیسه ده خه وت، یان به سه ر په ر ژینی کدا (له جیاتی نه رده و شیشبه ند تا ئیستاش ئەم شاره ی ئیمه پره له په ر ژین) ده چوو باخچه یه که وه.

لانیکه م حەوتووی جارێک سەری لە مائی خاوەنکارەکانی پێشووی باوکی هەلدینا. زستانانەش هەموو شەوی دەچوو مائی ئەوان و لە سووچی دالانیک یان گەورپێکدا دەخەوت. کەس نەیدەزانی بەو حالەوه چۆن تاقتە دینێ، بەلام خووی پیگرتبوو، ئەگەرچی وردیلە بوو بەلام ئەندامیکی پتەو و ساغی هەبوو. هیندئ لە خەلکی شار لە سەر ئەو باوەرە بوون کە ئەوکارانە لەبەر غوروور و سەرنج راکێشانی خەلک دەکا، بەلام ئەوه وانەبوو. قسەکردنی نەدەزانی و تەنیا جاروباری پتەپتیکێ دەست پێدەکرد، بەلام کەس نەیدەزانی دەلی چی. دەی ئەو چووزانی غوروور چیبیە؟

بە هەلگەوت شەویکی گەرم و مانگەشەوی مانگی سیپتامبر (چەن سال لەمەوبەر) دەستەیهکی پینج شەش کەسی لات و مەست، درەنگانی لە گازینو دەگەرانهوه، بە «رێگەیی پشتهوه» دا کە دەچوو نێو باخەکانی پشت مالانەوه، بە سەر پەرژینهکاندا وەسەر کەوتن و ملی رێیان گرت کە رێگا کە دەگەیشته پردیک بە سەر بەنداویکی دوور و درێژ و بۆگەنەوه کە نیومان نابوو چۆم. لە نێو دپوودال و گەزەنە و گیا و گژی بن پەرژینهکاندا، لیزاوتایان دی خەوی لیکەوتبوو. بە حیلکە حیلک تەماشایان دەکرد و دەستیانکرد بە گالته و جەفەنگی ناحەز و دزیو. یەکی لەو لاوانە بە زەینیدا هات و بە هوی هەوهسەوه ویستی بزانی وەک ژن دەکرێ چاو لەو دەعبایە بکەن و... هەموویان بە قیزوبیزهوه گوتیان مەحاله شتی وا، بەکەلک نایە. بەلام فیوودۆر پاولوویچ، کە لەگەلیاندا بوو، هاتە پێشی و گوتی وانیبیە و دەنا زۆر کەیفیشی لەلایە و... ئەوه راستە لەو کاتەدا قەشمرەجارپی وەرێ خستبوو. پیتی خۆشبوو خۆی نیشانیدا و کورەکە سەرگەرم بکا. و بەپوالەت دەبویست وا نیشانیدا کە هاوشانی ئەوانە، بەلام لە راستیدا لە چاو ئەوان تەنیا تۆکەرێکی خویپی و بیئابروو بوو. راست ئەو رۆژەش بوو کە هەوالی مەرگی ژنەکە یەکەمی لە پترزبۆرگەوه پیگەیشتبوو. پەرۆیهکی رەشی لە کلاوهکە ی دابوو و بیشەرمانە خەریکی خواردنەوه بوو، ئاکاریشی هیندە قیزهون و ناحەز بوو، کە تەنانهت خویپریتترین کەسی شارەکه مان بیزی لەوکارانە هەلدەستا. هەلبەت

لاوهکان بەو مەستییهش سەریان لەو قسەیهی فیوودۆر پاولوویچ سوپما و دایان لە قاقای پیکەنین. تەنانهت یەکی لەو لاوانە گوتی من ئەو کارە ی لەگەل دەکەم. زۆربەیان ئەو کارەیان رەت کردەوه، ئەگەرچی هەروا حیلکەیان دەهات و دەتریقانەوه. پاشان هەموو ملی رێیان گرت و رۆیشتن. دواتر، فیوودۆر پاولوویچ سویندی خواردبوو کە ئەویش لەگەلیان رۆیشتوو، رەنگە واش بووبی، بەلام کەس بۆی رپوون نییە و تا هەنووکەش مەعلووم نەبوو. بەلام پینج شەش مانگ دواتر، خەلکی شارەکە بە رقیکی قورس و دلتهنگییهوه باسی زگپرپوونی لیزاوتایان دەکرد و هەولیان دەدا بزانی چ مرۆقیکی بیویژدان دەستریژی پیکردوو. ئەو کاتە لە ناکا و دەنگۆیهکی سەیر شاری تەنیهوه، ئەویش ئەوهبوو کە، ئەو مرۆقه خویپی و بیویژدانە فیوودۆر پاولوویچە. کئ ئەو دەمگۆیهی بلأو کردەوه؟ لەو دارودەسته ئارەقخۆرە پینج کەسیان لەو شارە رۆیشتبوون. تەنیا یەکیان مابوو کە ئەویش پیاویکی ریشسپی بەمشوور و خاوەن تەگیبیر و رای دولەت بوو، باوکی گەرە کچان بوو، مەحالیش بوو بلأوکردنەوهی ئەو دەنگۆیه کاری ئەوبی. بەلام فیوودۆر پاولوویچ ئامانجی دەنگۆکە بوو و هەموو ئەویان بە تاوانبار دەزانی. هەلبەت ئەو زۆریشی گوی نەدایە: ئەو زەحمەتە ی بەخۆی نەدەدا گوی لە تاقمیک مامەلەچی و بازاری بگری و جوابیان بداتەوه. ئەو کاتە زۆر لەخوبایی بوو. تەنیا لە نێو کۆری دەولەمەندان و نەجیمزاداندا دادەنیشت و بە قەشمرەجارپی سەرگەرمی دەکردن و دەماری نەدینا قسە لەگەل کەس بکا. هەرلەو کاتەدا، گریگۆری بە تەواوی توانایهوه لایەنگری لە ئەربابەکە ی کرد. لە سەر ئەو شەرپ و دەمقەرە ی زۆری کرد و توانی تاقمیکی زۆر بینیتە سەر ئەو باوەرە ی فیوودۆر پاولوویچ بی تاوانە و بوختانی بۆ هەلدەبەستن. بۆیه زۆر بە ئیمان و متمانەوه گوتی: «ئەو دیلە سەلیتەیه خۆی تاوانبارە.» تۆمەتبار کابرایەکی تاوانباری مەترسیدار بوو، ناوی کارپ بوو، لە زیندان هەلاتبوو، چونکە لە شارەکە ی ئیمە خۆی شاردبۆوه، ناوی بۆ زۆربە ی خەلک ئاشنا بوو. ئەو گومانەش دەکرا، چونکە وەبیریان هاتەوه، ئەو کاتە، لە پاییزدا

کارپ له و ناوچه یه سی که سی رووت کردبوو. به لām ئه وهش و دهنگوکانیش نه بووه هوی ئه وهی خه لکی لیزاوتایان له بهرچاو بکه وی و دلایان بوی نه سووتی. له جاران زیاتریان ئاگاداری لیده کرد. بیوه ژنیکی دهوله مند به ناوی کیندراتیف، که میرده کهی تاجر بووبوو، له کوتایی مانگی ئاوریلدا بردی بۆ مالی خویان و دهیویست ههتا دواي مندال بوونه که نه هیلی برواته ده ری. چاوی له سهر هه لنه ده گرت. به لām به سهر ئه وه هه موو ئاگادارییه شدا پوژی ئاخری دوو گیانییه کهی هه لات و پرووی کرده باخه کهی فیودور پاولوویچ. مه علومیش نه بوو به و زگه پره وه چون به و ته یمانه به رزه دا هه لگه پاره. هیندی کهس له سهر ئه و باوه رهبوون که له وانیه که سیک یارمه تی دابی: تا قمیکی دیکه ئاماژه یان به شتیکی سه یرتر ده کرد. ده یانگوت رووداویکی سروشتیه. یانی لیزاوتا هینده به و په رژینه دا هه لپووچکابوو، بوی بووبوو عاده ت، به لām به و حاله وه رهنگه پیداهه لگه رانه کهی دژوار بووبی و کاتی که و تنه خوارئ ئاسیوی به خوی گه یاندبی.

گریگوری به پرتاو هه لات بۆلای مارتای ژنی و ناردی بۆ لای لیزاوتا، خۆشی به هه لاتن چوو به دواي مامانیکدا که ماله کهی له و گه ره که بوو، به په له هینای له گه ل خوی. منداله که یان رزگار کرد، به لām لیزاوتا نه گه یشته به یانی مرد. گریگوری منداله کهی هه لگرت و بردییه وه بۆ مالی خویان. داواي له ژنه کهی کرد دانیشی و منداله کهی خسته باوه شییه وه، گوتی: «مندالیکه له لایه ن خوداوه هه تیو هی هه موو کهسه و زیاتر له خه لکی هی ئیمه یه. کوره چکوله که مان که داخی به جه رگماندا نا، ئه م منداله له کوریکي شه یتان و ئافره تیکی به سته زمان و بی تاوان بووه، ئه و بوی نار دووین. شیر ی پینده و ئیتر مه گری.»

هه ربویه مارتا منداله کهی په روه رده کرد و ناویان نا پاول. خه لکیش ناوی فیودور و ویچیان (کور ی فیودور) به سه ردا بری. فیودور پاولوویچ دژایه تی له گه ل ئه و ناوه نه کرد و پینی ناخۆش نه بوو و به سه رگه رمیشی ده زانی، ئه گه رچی حاشای لیده کرد و دهیویست خوی له به رپرسایه تی ببویری و

پیداگری له سهر ده کرد. خه لکی شاره کهش به هوی ئه وهی مندالیکي بیکه سی به کور ی خوی قه بوولکردبوو، زوریان پیخۆشیوو. دواتر فیودور پاولوویچ ناویکی تازه ی بۆ دۆزییه وه و به ناوی خوازراو له ناوکه ی دایکی، ناوی نا ئیسمیر دیاکوف.

ئاوابوو که ئه م ئیسمیر دیاکوفه بوو به دووه مین خزمه تکاری فیودور پاولوویچ و ئه و کاته ی که چیرۆکه کهی ئیمه ده ستییکرد، له گه ل گریگوری و مارتا له ژووری خزمه تکاراندا ده ژیا. کاروباری چیشته خانه ی به ریوه ده برد. پیویسته زیاتر له مه ر ئه م ئیسمیر دیاکوفه وه بدویم، به لām نامه وی سه رنجی خوینه رانی خۆم به و خزمه تکارانه وه خه ریک بکه م، داواي لیبوردن یان لیده که م و ده گه رییه وه سهر چیرۆکه که م و هیوادارم له در یژه ی چیرۆکه که دا زیاتر باسی ئیسمیر دیاکوف بکه م.

دازپانانی دلیکی سووتاو - به هۆنراوه

ئالیووشا دواى بیستنی ئه و فرمانه ی که باوکی به گوره گور له نیو فایتونه که وه پیندا، ماوهیه که حه په سا. به لام له گه ل ئه وه ی خه میش دایگرتبوو. بیده نگ دانه نیشته. له جووره خووخدانه ی نه بوو. راست رۆی بۆ چیشته خانه که تاکو بزانی باوکی چ چه پکه گولیکی به ئاودا داوه. ئه و کاته وه پیکه وت، به و هیوایه ی ریگاچاره یه ک بدۆزیته وه بۆ ئه و دردۆنگیییه ی که ئازاری ده دا. چونکه گورپه و هه راکه ی باوکی که فرمانی پیندا خیرا «لیفه ونوین و که لوپه له کانی» کۆکاته وه و بیته وه بۆ مالى، نه یئوقاندبوو، زورچاک تیگه یشتبوو که ئه و گورپه و هه را و فرمان پیدانه شانۆیه که بۆ ئه وه ی قسه کانی خۆی بچه سپینى. هه ر به و شیوه یه یه کى له بازارگانانی شاره که مان له گه ل تاقمیک له دۆستانى سالپۆژى ناوانى خۆی کردبوو به جیژن، له به ر ئه وه ی ودکایان زۆر نه دایه قه لىس بوو، ته وای پهرداخ و پیا له کانی پیکدا و شکاندى، جل و به رگی خۆی و ژنه که شى شرپ و په تۆر کرد و له ئاکامدا شووشه ی په نجیره کانیشى شکاند، هه مووشى له به ر ئه وه بوو قسه ی خۆی بچه سپینى. هه لبه ت رۆژى دواى، یان په نگه هه ر ئه م ئیواره یه په شیمان بیته وه و ئیزنى بدا بچیته وه بۆ کلپسه. له گه ل ئه وه شدا سور ده یزانی باوکی ئازار به عالم بگه یه نى، به ئه مى ناگه یه نى. ئالیووشا لى پوون بوو که هینچ که س له دنیا دا نایته هۆی ئازاری و له گه ل ئه وه دا ده شیزانی هینچ که س ناتوانى ئازاری پینگه ینى. بۆیه له و حاله شدا شک و گومانى نه بوو و به پشت به ستن به و باوه رپه، به ئه ر خه یانى رپى خۆی گرت به ر و پاشگه ز نه بۆوه.

به لام هه ر له و کاته دا دله و پیزه یه کی جیاواز تووشى په رۆشى و شینوانى کرد و چونکه نه یده توانى خۆی قانع بکا، زیاتر بووه هۆی خه م و دله خورپه ی. ئه و ترسه شى له ژنیک بوو، کاترینا ئیوانا، که ئاوا پیندا گرانه، له و یادداشته دا که مادام خۆخلاقوف پینى دابوو، داواى لى کردبوو سه باره ت به مه به ستيكى تايبه ت بچى بۆلای و چاوى پینى بکه وى. ئه و داخواییه و پینویست بوونى چونکه هه ی، به جار لى ئالیووشاى خستبووه قرتوفرت، ئه و هه سته ش پینش نیوه رۆی ئه و رۆژه، به هۆی ئه و کپشه و پروداوانه وه که له حوجره ی حه زره تى پیر و وه تاغى باوکه عابید قه ومابوو، به جار لى ئاراوقارای لى هه لگرتبوو، له ناخه وه هه لى ده چۆقاند. له به ر ئه وه ئۆقره ی لى نه برابوو که نه یده زانى مه به ستي کاترینا چپیه و ده یه وه ی بلنى چى و ده بی چ وه لامى کی بداته وه. له به ر ژن بوونه که شى لى نه ده ترسا. ئه گه رچى سه باره ت به ژنان زۆرى زانیاری نه بوو، ته مه نى هه ر له مندالییه وه تا کاتى چونه کلپسه به گشتى له گه ل ژنان رابواردبوو. له و ژنه، له کاترینا ئیوانا ده ترسا. له یه که م جار وه که دیتبووى لى ترسابوو. ته نیا دوو سى جار دیتبووى و ئه وه نده ی قسه له گه ل نه کردبوو و ئه وى به کچیکى شوخ و شه نگ و له خۆباى و به بیانوو ده زانى. جوانییه که ی نه بوو که تووشى دله خورپه و شینواى کردبوو، شتیکی دیکه بوو. هه ر ئه وه ی نه یده زانى هۆی ترسه که ی چپیه، ئه وه نده ی دیکه ترسى خستبووه دلپیه وه. کچه نه تى خراپى نه بوو، ئالیووشا ئه وه شى ده زانى. ئه و ده یویست دیمیترى رزگار بکا، چونکه ده ره ق به ئه و زۆر ده ست و دلپاز و به به زه یى بوو. ئه گه رچى دیمیترى خوارى له گه ل جوولا بۆوه. له گه ل ئه وه شدا، ئالیووشا ئاگای له هه موو ئه و هه سته به رز و دل فراوانییه ی کاترینا بوو و به چاوى ریزه وه ته ماشاى ده کرد، به لام کاتى گه یشتنه نزیک ماله که یان ته زوویه ک به له شیدا هات و چۆکی وه له رزین که وت.

بیری کرده وه ئیوان فیودورویچ که یه کى له دۆسته زۆر نزیکه کانی ئه و بوو، له وى نایبینى، چونکه ئیوان ئیستا سور ده یزانی له لای باوکییه تى.

لېشى پوون بوو كه ديميتريش لهوئ نابېنئ. سه بارهت به وهش دلى خه بهرى پېدا بوو. بويه ش ئاخافتنه كه ي ته نيا له گه ل نه بوو. ئاواتيشى نه وه بوو بهر له وتوويژه كه ي به بالى چاره نووس به ره ولایى براكه ي بفرئ و بئ نه وه ي نامه كه ي نيشانېدا، سه بارهت به كاترينا قسه ي له گه لدا بكا. به لام شوينى ژيانى ديميتري زور دوور بوو، دانيا بوو له ماليش نيبه. ماوه يه ك له جيبى خوئ چه قى و پاشان برياريدا، زور خيرا و به پيى عادهت خاچى خوئ كيشا و به پيگه نينه وه، گه رايه وه و به نه رخياني به ره و مالى نه و خاتوونه به سامه وه ريگه وت.

ماله كه ياني ده زانى. نه گه ر له شه قامى سه ره كييه وه و پاشان له ولایى بازاره وه برؤيشتابيه، ريگا كه ي دوور ده كه وته وه. نه گه رچى شاره كه ي ئيمه چكوله يه و ماله كان دوور له يه كتر دروستكراون. هه رله و كاته شدا باوكى چاوه روانى بوو، له وان هيه فه رمانه كه شى له بېر نه چووبيته وه. له وان ه بوو له ريگاي نه قل كلابى بويه ده بوو خيرا بچئ و به هه له داوان بگه ريته وه. هه ربويه برياريدا له ريگاي پشته وه نيوبر ليدا، چونكه بست به بستى نه و شوينه ي ده ناسى. بو نه وهش ده بوو به شيشبه ند و په رژينه كاندا هه لگه رئ و له هوشه ي پشته وه تپه رئ، نه و جيگايه ي كه هه موو شاره زاي بوون و سللو و چاك وخوشيان له گه ل ده كرد. له و ريگه يه وه ده يتوانى له ماوه يه كى زور كه مدا بگاته شه قامى سه ره كى.

چاره ي نه بوو جگه له وه ي له باخيگه وه تپه رئ كه جيرانى باخه كه ي باوكيه تى و هى مالئى چكوله و داروخواه به چوار په نجيره وه. خاوه نى نه و ماله ش هه روه ك ئاليووشا ئاگادار بوو، پيريژنيكى كه له لا بوو له گه ل كچه كه ي ده ژيا. كچه كه ش پيشتر له پترزبورگ له مالى ژينراله كاندا په رستارى ده كرد. ماوه ي ساليك ده بوو هاتبووه بو مالى و ئاگادارى له دايكه گرده نشينه كه ي ده كرد. دايمه جلوبه رگى رازاوه ي له به ردا بوو. نه گه رچى خوئ و دايكى له گيژاوى نه و هه ژارى و ليقه و ماوييه كه وتبوون و هه موو رؤژئ ناچار بوون بو پاروويه ك نان و توزئ شله په نا بو چيشخانه كه ي فيودور پاولوويچ به رن.

مارتاش بئ نه وه ي ده ست به پوويانه وه نئ خيرا پييده دان، له گه ل نه وه شدا هه ركاتى نه و خاتوونه جحيله ده چوو بو نان و شله هيچكام له جله كانى نه فروشتبوو. يه كى له و جلانه ي هاودامينيكي دريژ بوو. راستيبه كه شى نه وه بوو كه ئاليووشا به ريگه وت له راکيتينى بيستبوو، كه به رده وام ئاگاي له هه موو كاروباريكى شاره كه بوو. به بيستنى نه وه له بېرى چووبووه، به لام ئيستا كه گه يشته نيو باخه كه نه و كراسه ئاودامينه چينداره ي وه بېر هاتبووه. هه روا سه رى داخستبوو و ده رويشت، له ناكاو سه رى هه لينا و چاوى به ديميتري براى كه وت، كه به سه ر په رژينه كه دا مى ده كيشا و شتيكى نابووه ژير لاقى و بو پيشه وه نووشتابووه. به ده ست و به سه ر ئامازه ي ده كرد، بانگيده كرد و به رواله ت دياربوو له ترسى نه وه ي مه بادا ده نكي بيستن، ورته ي ليوه نه ده هات. ئاليووشا به هه لپه رويى بو لاي په رژينه كه. ديميتري فيودورويچ به سرته يه كى شاد و به تالووكه گوتى: «باش بوو سه رت هه لينا. نه وه نده ي نه مابوو هاوار بكم. زووكه خيرا ليژه وه سه ركه وه! چه نده كاريكى به جيت كرد هاتى! هه ر ئيستا له بېرى تودا بووم!»

ئاليووشاش دلى شادبوو، به لام نه يده زانى چون به سه ر په رژينه كه دا سه ركه وي و بچيته نه وديو، به لام ميتيا به ده سته به هيزه كه ي بن پيلي گرت و يارمه تيبدا باز بداته نه وديو. ئاليووشا شاقه لى عه باكه ي هه لكرد و چالاكانه و گورج و پيخاوس به سه ر په رژينه كه دا بازيدا نه وديو.

ميتيا له به رخويه وه به روو خوشى منجاندى: «ئافه رين ئيستا وه ريگه وه با برؤين.»

ئاليووشا به نه رمى گوتى: «بو كوي؟» پاشان چاويكى له ده وروو پشتى خوئ كرد. خوئ له نيو باخيكي چول و به ره لادا دييه وه، كه له خويان زياتر كه سى تيدا نه بوو. باخيكي چكوله بوو، ماله كه ش نزيكه ي په نجا شه قاويك دوور له باخه كه هه لكه وتبوو.

- ئيره خو كه سى لي نيبه، بو به سرته قسه ده كه ي؟

دیمیتری به هیژ و قهوه‌تی خوئی گوراندی: «بۆچی به سرته قسه ده‌که‌م؟ به‌زیاد نه‌بی چ سهرده‌میکه! دیوته سروشت چ فیئل و ته‌له‌که‌یه‌کی له ژیر سهردایه. به دزییه‌وه لیژهم و ئاگاداری له نه‌ینیه‌ک ده‌که‌م. پاشان بۆت باس ده‌که‌م. به‌لام به تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که راز و نه‌ینیه، وه‌ک مرؤفیکی گه‌مژه ده‌ستمکرد به سرته و ویره‌ویر، ئه‌ویش له کاتیکدا که پیویست نه‌بوو. واچاکه برۆین بۆ ئه‌وئی. تا ئه‌و کاته بیده‌نگ به. دهمه‌وئی ماچت بکه‌م.

سپاس له بۆ خودای جیهان.

خولقینه‌ری بوون و ژیان^۳...

هر ئیستا، به‌رله‌وه‌ی تو بیی، لیژه دانیشتبووم و ئه‌وه‌م دووپات ده‌کرده‌وه.»

باخه‌که نزیکه‌ی سی هیکتار ده‌بوو، له‌چوارده‌وره‌که‌ی و په‌نا نه‌رده و په‌رژینه‌کان داریان چه‌قاندبوو. داری سیو و په‌لک و لیمو و غان. نیوه‌راستی باخه‌که سه‌وزه‌لانی و راسته‌میرگ بوو، هاوینان هه‌زاران باخه‌گیایان لی دهورییه‌وه و ده‌یان برده‌وه. هه‌موو هاوینیک باخه‌که‌یان به چه‌ند رۆبل به ئیجار ده‌دا. به‌چوار ده‌وری شیشبه‌نده‌کاندا بنچکی تووت‌رک و شیلان و تری سهریان لیک دابوو. له‌م دوا‌ییانه‌دا باخچه‌یه‌کیان له نزیک خانوبه‌ره‌که‌ش چه‌قاندبوو.

دیمیتری فیودورویچ براکه‌ی برده سووچیکی چۆل و هۆلی باخه‌که و له‌وئ پۆلیک داری چروپری لیمو و بنجه‌ره‌زی ویشک بوو و پۆلیک گوله شیلان و له‌یلانک و یاسی لی‌بوو. مالتیکی دارینه‌یان لی دروستکردبوو، که له‌به‌ر کۆنی دار و دیواره‌کانی ره‌ش داگه‌رابوو. دیواری ماله‌که هه‌مووی درز و که‌لین بوو، به‌لام هیشتا بۆ کاتی باران و گه‌رما ده‌کرا که‌لکی لی‌وه‌رگری. خودا ده‌زانی ئه‌و خانوبه‌ره‌یه له که‌نگیوه دروستکرا‌بوو. ده‌یانگوت په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر سهره‌نگیکی خانه‌نشین کراو به ناوی «ئه‌لکساندر کارلودویچ فون ئیشمیت» ساز کراوه، که ئه‌و کاته خاوه‌نی باخه‌که بووه.

3- له‌وه ده‌چی دیمیتری هۆنراوه‌ی خوئی بی.

میچ و ته‌ختی بنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌پووا و ته‌خته‌کانی له‌ق بووبوو، دار و دیواری بۆنی شیی لیده‌هات و به‌ره‌و خاپووربوون ده‌چوو. له‌نیو ماله‌که‌دا کورسیه‌کی سه‌وز داندرا‌بوو که هیشتا بۆ ئه‌وه ده‌بوو له‌سه‌ری دانیشی. ئالیووشا خیرا تی‌گه‌یشتبوو که براکه‌ی سه‌رخۆشه. چونکه کاتی چوونه نیو ماله‌که‌وه بتریه‌ک براندی و په‌رداخیکی شه‌رابخۆری له سه‌ر میزه‌که بوو.

میتیا پیکه‌نی و گوتی: «ئه‌وه براندیه. به‌روانیتدا دیاره له‌دلی خۆتدا ده‌لیی: «ديسان باده‌نۆشی کردوه.»

باوه‌ر مه‌که به شه‌یتان و شو‌قاران.

هه‌رگیز برۆا به تا‌قمی چل‌درۆ و گه‌لحۆیان مه‌که،

وه‌لانی در‌دۆنگی و گومان!

باده نا‌نۆشم، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که هاو‌ریکه‌ت، راکیتینی نار‌ه‌سه‌ن ده‌لی «زیده‌ره‌وی» ده‌که‌م. ئاخ‌ری رۆژیک ئه‌و هه‌تیوه ده‌بیته ر‌او‌یژکاری ده‌وله‌ت، چونکه هینده سو‌یر قسه‌یه و چه‌نه در‌یژی ده‌کا. دانیشه. دهمه‌وئ بتگر‌مه باوه‌ش و ئه‌وه‌نده‌ت ر‌یک بگوشم هه‌تا جیقت ده‌ردینم. چونکه له‌ته‌واوی دنیا‌دا - له‌راستیدا - له‌را‌س تی‌دا - (بر‌واده‌که‌ی؟) جگه له‌تو ه‌یچ که‌سی دیکه‌م خۆش نا‌وی!

ئه‌م وشانه‌ی دوا‌ییی به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ر‌بری.

- یانی جگه له‌تو و «گراو» یک که ئه‌شقی ئه‌و بۆته هۆی فه‌وتانم. به‌لام ئاشق بوون به مانای خۆشو‌یستن نییه. له‌وانه‌یه ئاشقی ژنیک بی و هه‌ر له‌و کاته‌شدا ر‌قت لینی بی. ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چی! ده‌توانم هه‌روا به سه‌رخۆشی باسی بکه‌م. له‌و په‌نا میزه دانیشه، منیش له پ‌ال‌ت داده‌نیشم و چ‌اوت لیده‌که‌م و در‌یژه به قسه‌کانم ده‌ده‌م چونکه ئیستا کاتی هات‌وه. به‌لام کاتی بیری لیده‌که‌مه‌وه، واچاکه به‌ه‌یو‌اشی قسه بکه‌م، چونکه لیژه - لیژه - نا‌کری بل‌یین چ گ‌وی‌چکه گه‌ل‌یک گ‌وی‌مان لیده‌گرن. باسی هه‌موو شتی‌کت بۆ ده‌که‌م، وه‌ک ده‌لین:

4- به‌شیکه له‌شیعری (ئه‌و کاته‌ی شه‌وی گه‌نده‌لی) که شیعری «ن‌کراسوف» ه و سه‌باره‌ت به سه‌لیته‌یه‌کی عه‌فوو کراوه.

«چیرۆک درێژەى هەیه.» بۆیه تامەزرۆت بووم؟ بۆیه ئەو چەن رۆژە و هەر ئیستاش، تامەزرۆى دیدارت بووم؟ لەو کاتەوه کە لێره دامکوتاو، پینج رۆژ تێدەپەرێ. چونکە هەر تۆى دەتوانم سفرەى دلمت بۆ بکەمەوه. چونکە پێویستم بە تۆیه، چونکە سبەینى لە هەور و هەلا دەرباز دەبم، چونکە سبەینى ژيان بە ئاکام دەگا و دەستیش پێدەکا. جارى وا بوو خەونببینى و لە هەلدێرێکەوه بکەوییه نێو کەندریکەوه؟ راست بەو شیوەیه خەریکە دەکەوم بە عەرزدا، بەلام نەک لە خەوندا. ترسیشم رێنەنیشتوو، تۆش مەترسه. لانیکەم تۆقیوم بەلام چێژى لى وەر دەگرم. چێژیش نا، شاگەشکەبوون. بەزى نەبى. ئەوى هەیه! رۆحى بەهیز، رۆحى لاواز - رۆحى ژنانە - هەرچى هەیه! وەرە با ریز لە سروشت بگرین: ئەو خۆرەتاووت دیتوو، ئەو ئاسمانە سامالە، گەلاکان هەموو سەوز و گەش، هینشتا هاوینە، کاتژمێر سێى دوانیوه رۆیه و کاتى پشوو دان و حەسانەوهیه. دەتویست بچى بۆکۆى؟

- دەچووم بۆ مالى باوکم! بەلام دەمویست لە پێشدا سەریک لە مالى کاترینا ئیوانا هەلینم.

- مالى ئەو و مالى باوکم! پەکوو، چ رێکەوتیک! بۆ چاوهروانت بووم؟ بۆ ئەوهى لە لایەن خۆمەوه ببتیرم بۆ لای باوکیشم و کاترینا ئیواناش، چونکە تۆ تەنیا دەرووى رۆوناکیمی و لە ناخى دل و گیانەوه تینووى دیدارت بووم. دەمههوى ببتیرم بۆ ئەوهى کارەکەم لەگەل ئەو و باوکم یەکلایى بکەمەوه، پیمخۆش بوو فریشتەیهک بنیرم. دەکرا هەموو کەس بنیرم، بەلام دەبوو فریشتەیهکى پاک بى، ئیستاش ئەوا تۆ خۆت دەچى بۆ دەیدەنێ باوکم.

ئالیووشا بە شلەژاوى گوتى: «يانى هەر بەراستى دەتویست من بنیرى؟»

- سەبرکە! خۆت ئەووت دەزانى! ئیستاش دەبینم خۆت لەوه گەیشتوو. بەلام بێدەنگ بە، تاویک بێدەنگ بە. خۆت نارەحەت مەکە و مەشگورپنە.

دیمیتى فیۆدۆرۆویچ هەستا سەرپى، تۆزیک بیری کردەوه و قامکى بە نێوچاوانییهوه نا.

- خۆى داواى لیکردووى، نامە و شتى بۆ ناردووى، وا دەچى بۆلای؟ خۆ بۆ شتىكى دیکە نەدەچووى؟

«یادداشتەکەى ئەو ئەووت.» ئالیووشا دەریهینا لە گیرفانى - میتیا بە روانینیکی خیرا خویندییهوه.

- کاتى بەرپىگای پشتهوهدا دەرویشتى! ئاخ خودایه گیان زۆرت سپاس دەکەم کە ئەوت بە رپىگای پشتهوهدا نارد بۆلام! ئەوه وهک ئەو ماسییه زێرینه وایه کە لە ئەوسانەى پەریاندا دەچى بۆلای ماسیگریکی پیری گەمژە. گۆى بگرە ئالیووشا، گۆى بگرە براکەم! ئیستا دەمههوى هەموو شتىکت پىبلیم، چونکە دەبى بە کەسیكى بلیم. گوتوومە فریشتەى ئاسمان. بەلام دەمههوى بلیم فریشتەى سەرزەوى. تۆ فریشتەى سەرزەوینى. گۆیت لیمە، دەسلالت هەیه و دەتوانى بەخشندهش بى. گۆى بگرە! ئەگەر دوو کەس لە سەر زهوى لیکدابرین و بە ناسراوى بال بگرن. یان یەکیان لانیکەم بەر لە بال گرتن یان لە نێو چون، بچى بۆلای کەسیكى دیکە و بلێ: «ئەو کارەم بۆ بکە.» - داخواییهک کە تا ئیستا بۆ جیبهجى کردنى چاوهروانىی لە هیچ کەس نەبووه و تەنیا لە سەر مەرگدا دەتوانى چاوهروانىی هەبى - بلێ ئەو کەسە، ئەگەر هەقال یان برابى، خۆى لى ببویرى؟

ئالیووشا گوتى: «بەسەرچا، من خۆمى لێنابویرم، زووکه پیمبلى، بزنام چیبه؟»

- دەتەهوى زوو پیت بلیم! ئەها!... ئالیووشا پەلە مەکە، پەلەپەل بکەى دلى خۆت نارەحەت دەکەى. ئیستا پێویست ناکا بە تالووکه بى. ئیستا دنیا لە سەر گریژەنەیهکى دیکە دەخولیتەوه. ئاخ ئالیووشا، حەیفى تۆ لە ئەشق و شاگەشکە بوون ناگەى. منیش شتى وا دەلیم! قەت ئەوه قسەیه؟ مەگین

5- لە شیعری «پوشکین»دا (ئەوسانەى ماسى و ماسیگر) ماسییهکە بەلین بە ماسیگرەکە دەدا ئەگەر ئازادى بکا، هەر ئاواتیکى ببى بۆى دینیتە دى. بەلام ژنى ماسیگرەکە وهک دوایین ئاوات، گەوجانە داوا دەکا بپیتە دەسلالتداری زەریاکان - ماسییهکەش دەبپیتە خزمەتکاری بەلام تەواوى ئەو مال و دارایییهى ماسیگرەکە و دەستى هینابوو، بزر دەبى.

دهكړئ تېي نه گه‌ئ. عه‌جه‌ب كه‌ريكم، ئه‌وه ده‌لېم چي؟ «ئهي مروّف نه‌جيم و
ره‌سه‌ن به!» ئه‌وه شيعري كنيه؟

ئاليوشا ويستي چاوه‌روان بمينيته‌وه. هه‌ستيكر، ره‌نگه له راستيدا
كاره‌كه‌ئ هه‌ر ئه‌وه بي و له‌م شوينه بي. ميتيا هه‌نيشكي دا سه‌ر مي‌زه‌كه و
سه‌ري نا سه‌ر له‌پي ده‌ستي و چه‌ند ساتيك كه‌وته بيركردنه‌وه. هه‌ردوو‌كيان
بيده‌نگ بوون.

ميتيا گوتي: «ئاليوشا، هه‌ركه‌سيكي ديكه له‌جبي توبي پيم بيده‌كه‌ئي.
پيم‌خوشه ده‌ستبكه‌م به - دان پيانان - به «پارانه‌وه‌يه‌كي شادانه‌ئ» شيلير.
ئالمانيايي نازانم، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانم به ئالمانيايي ده‌بيته An die Freude.
بيت وانه‌بي چونكه مه‌ستم، ناگام له‌خوم نيبه و قسه ده‌په‌رېنم. هه‌ر مه‌ستيش
نيم. براندي شتي چاكه، به‌لام بؤ مه‌ستبوون دوو بوتلي ئاوام ده‌وي:

سيله‌نووس¹ به‌گوناي سووره‌وه

به سواري كه‌ريكي كه‌ وا هه‌لده‌ستي و ده‌كه‌ويته‌وه.

به‌لام چونكه په‌رداخيكيشم لي‌نه‌خواردوته‌وه و سيله‌نووسيش نيم. سيله
نووس نيم، به‌لام سيله‌ن² هم. چونكه برياري هه‌وه‌ل و ئاخرم داوه. بؤ ئه‌و
(جيناس). هه‌مبووره. ئه‌مروقه ده‌بي زور له جيناس زياترم لي‌ببووري. خوت
شلوئ مه‌كه. زور دريژدادي ناكه‌م. خه‌ريكم ماقوولانه ده‌دويم و هه‌ر ئيستا
ده‌چمه سه‌ر باسه‌كه. ئه‌وه‌ندهت چاوه‌روان را ناگرم. راوه‌سته بزانه‌م چون
ده‌ستپيټكه‌م باشه!

سه‌ري هه‌لينا، توزي بيريكردوه و به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ستپيټكرد:

سلوك و ترساو له نيو ئه‌شكه‌وتا

خوي شاردبووه به رووت و قووتي

چولگه‌ري ته‌نياش ويل و ئاراگيل

به‌جبي هيشتوووه ده‌شتي پر داهات

به تير و رمبي ترسنيه‌ره‌وه
راوچي ده‌گه‌ري به دارستانا

قور به سه‌ري ئه‌و چاره‌ره‌شانه‌ئ

كه‌وا په‌ريوه‌ئ روخي دلره‌شي رق و بندايدن!

له‌سه‌ر تروپكي به‌رزي چياوه

دايكيك ديته‌خوار «سي‌يرسي»³ ناوه

له‌و چولگه‌يه‌دا ده‌گه‌ري له‌ دووي

پراسپريني كچي بزربووي

به‌لام دالده‌يه‌ك نابينيته‌وه

هه‌رچه‌ند به‌تانيا ده‌سوورتيه‌وه

هيچ كه‌سيش نه‌بوو بي به‌ره‌ويپيري

په‌رستگايه‌كيش نيبه بنويئي

ئاسه‌واريكي خوداپه‌رستي

له‌ ده‌شت و مه‌زرا و ره‌زو باخه‌وه

ميوه‌يه‌ك نه‌هات جيژنماني بي برازيته‌وه،

گوشي قوربانئي خويئاوي نه‌بي

له‌سه‌ر ئاورگان ده‌بوونه چزيلك،

له‌هه‌ر كوئيه‌كيش خوداي په‌ژاره

چاوي خه‌مبار و كزي ده‌گيرا،

له‌ نيو بوودري سووكايه‌تيدا

مروقي ده‌دي، مروّف سي‌يرسي.

ميتيا داي له‌ پرهمي گريان و ده‌ستي ئاليوشاي گرت.

- براگيان! خو‌شه‌ويسته‌كه‌م! شه‌رمه‌زاري، سووك و چرووكي، هه‌تا ئه‌مروقه

شه‌رمه‌زاري! مروّف له‌م دنيايه‌دا كوئيره‌وه‌ري و چاره‌ره‌شيني زور ده‌بينئ.

8- سي‌يرسي ناوي رومي ديمتر، خوداي كشت و كاله. ديمترش ياني «پيوه‌نديدار به
ديمتره‌وه.»

6- سيله‌نووس: Silenus له‌ئه‌ساتيري يونان، هاوړي باكووس (ديونيزووس)، خوداي شه‌رپاب.

7- سيله‌ن: Silen وشه‌يه‌كي رووسييه، ياني به‌هيز.

تووشى چەرمەسەرى و ئازارى تاقەتپرووكين دەبى و ناچارە تاملى بكات.
 پىتوانەبى من پىشخزمەتتىكى ساويلكە و گەلخوم و بە ھۆى روتبەى
 ئەفسەرىيەو ھۆم لىگورپاۋە و بادىھەوا بووم، ودكا دەخومەو ھە و خەرىكى
 عەيش و نۆشم، بەلكو تەنيا بىر لە شتىك دەكەمەو. بىر لە پىاويكى
 شەرمەزار دەكەمەو. ئەگەر درۆم نەكردبى. شوکور بۆ خودا كە ئىستا درۆ
 ناكەم و ھۆم نانويتم. بىر لەو مروۋقە دەكەمەو، چونكە ئەو مروۋقە ھۆم.

بۇ ئەو ھى گىيانى لە چلكى كۆنى ژيان پاك كاتەو ھە

بە تىشك و ھىژايى بگا

دەبى پەژىوان بىتەو ھە و

باو ھش بكا بە دايكىدا -

خاكى پاك و لەمىژىنەى

بەلام عەببەكەى لىردايە، دەبى چۆن ھەتا ھەتايە ھۆم بە دايكى زەوييەو ھە
 پىو ھند بەم. ماچىناكەم، پىسىرى ئاۋەلا ناكەم و مەكى ھەلنادىم. دەبى بىمە
 لادىبى يان شوانىك؟ دەرومە پىشى و نازانم بەرەو پروناكى و شادى دەچم
 يان بەرەو شەپ و تارىكى. كۆسپ و گرتەكە لىرەدايە، چونكە ھەموو شتىكى
 ئەم جىھانە مەتەلە! جارلەگەل جار پتر بە زەلكاۋى سووكايەتى و
 شەرمەزارىدا رۆدەچم (كە زورجارم بەسەرھاتوۋە) ھەمىشەش ئەو شىعەرە
 سەبارەت بە سىرسى و مروۋف دەخوئىنمەو. ئايا بەرەو رىگاي راستى
 كىشاوم؟ قەت قەت! چونكە كارامازوفم. چونكە ھەركاتى دەكەومە نىو
 كەندرىكەو، بەسەرەو تىدەكەوم و شادم لەو ھى ئاۋا بە شىو ھەكى سووك
 و چرووكانە سەرەوشور دەبم و بە جوانىشم دىتە بەرچاۋ. لە ناخى ئەو
 سەرشورى و چارەپەششىبەشدا سروودى پارانەو ھە و مەتە دەچىم. لىمگەرپى
 با بە تاوانبارم بزنان. لىمگەرپى با سووك و چرووك و خوئىرى بم، بەلام
 لىمگەرپى با پەراۋىزى ئەو چارشىو ھە ماچبەكەم كە خوداكەمى پى كفن كراو ھە.
 خودايە! ھەرچەند كە من رىبوارى رىبازى شەيتانم، كورپى تۆم و ھۆشم
 دەوئى. ھەست بەو شادىبەش دەكەم كە بەبى ئەو دنيا ناتوانى بەردەوام بى.

شادى ھەتا ھەتايى

تىنوتاو بە گىاندارانى ئەم جىھانە دەبەخشى

بە كلىپى پىر لە رازى ھۆى

لىو ھىژ دەكا پەرداخى ژيان لە تىشك

چەكەرە بە گىا و گز دەدا و

نيزەى دەستيان بەرەو چاۋى خور دەراسى و

تەنانەت تىشك بەو جىبە دەگەبىنى كە ئەستىرەناسەكانىش

مەھالە دەستيان بىگاتى.

دۆزەخ و تارىكىستانىش

لەگەل پانتاي بى سنوورى ئاسمانەكان

ھەموۋى تىشك باران دەكا

لە سىنگى پىر بەرەكەتى سروشتەو ھە

ھەموو ئەو بوونەو ھەرانەى كە ھەناسە ھەلدەكىشن

ھەز و شادى دەخونەو ھە،

تەواۋى خولقاۋەكان و تەواۋى نەتەو ھەكانى

لەنىو بە ئاگايىدا بۆلاى ھۆى رادەكىشى.

دىارىيى ئەو ھىش بۆ مروۋف، دۆست و يارانى فرىارەسە،

تاجە گولئىنەى ھە و شەراب

بۆ فرىشتە نوورانىيەكان

بۆ دەعبا و گىانلە بەرانىش

چىژ و ھەو ھسىان بۆ دىنى.

شىعەر بەسە! گرىانم دى، لىمگەرپى با تىر بگرىم. رەنگە گەوجىبەتى بىت و
 خەلك ھە پىكەنن بجا. بەلام تۆ پى ناكەنى. چاۋىشت برىقەيان دى. شىعەر
 بەسە. ئىستا دەمەۋى باسى ئەو دەعبايانەت بۆ بكام كە خودا «ھەو ھسى»
 پىداون.

بۇ گىانلەبەر و دەعبايان

دان پيانانې دليكي سووتاو - به پيرول

ئو كاته ژياننكي درندانم تپهړ دهكرد. باوكم هر ئيستا گوتي كه چهن ههزار رولت بو فريوداني كچان خه رچكردووه. ئهوه ئيتر خوئي سازاندوويه تي، چونكه شتي وا هر نه بووه. ئه گهر بووبيتيش، ته نيا پيوستيم به پاره نه بووه، خو كچ هر به پاره هه لنافريوي. پاره بو من كه ره سه يه كه و بهس، سوژ و كولي دليشم چوارچيوه كه يه تي. ئه و كچه ي سازي دهكهم، ئه مرقو خاتووني منه و سبه يني ژنيكي سه ليته ي گه روك ديته جيگاكي. هه ردووكيانم سه رگه رم دهكرد. وهك گه لا تالو پارهم هه لده رشت بو موسيqa و كه يف و نه ههنگ و قه ره جان. هيندي جار ده مدا به ژناني ماقووليش، چونكه ده بي روون بي ليت كه چنوك و ته ماكارانه وه ريده گرن و له بهر ئه و پاره يه دلخوش و رازي ده بن. سپاسيشت لي دهكهن. ژنان زوريان هوگري به من هه يه: نهك هه موويان. به لكو هه لده كه وت، به هه لكه وت. به لام هه ميشه كولاني چول و پيچه لاوپوچم پي خوش بووه. وهك ئه و كولانانه ي پشت ريگاي سه ره كي كه هاتوچوي كه مي به سه ره وه يه. له و شوينا نه شه پياو به ويستي دلي دهكا و له نيو قور و زيلاقه ي ئه و شوينا نه دا پياو مرواري به نرخ ده دوزيته وه. براگيان، به زماني خوازه قسه دهكهم. ئه و شاره ي مني لنيووم، كولاني ئاوا تهنگ و چول و لاپه ري نه بوو، رواله تن به رچاوه نه بوون، به لام ئه گهر بتويستايه هه موو كولاننيك و گه ره كنيك ژوانگه ي ليده سته ده كه وت. ئه گهر وهك من بوويتايه، ده تزاني ئه وه ياني چي. ئاشقي فيسق و فجوور بووم، هه رچي كاري نارپه وايه له من ده وه شايه وه. شووره يي و ئابروو لاي من

پاره يه كي چرووكي نه ده هينا. وا كه وتبوومه زه لكاوي داوين پيسي و خراپه كارييه وه هه تا بينه قاقام روچوو بووم. ئه ي من ده عبا نيم، چيم؟ ده عباي له وه مزير و به زه رتر هه يه؟ له راستيدا كارامازو فيكي هه ژده عه يارم! جاريك ده سته يهك بووين رويشتين بو گه ران، حه وت فاي توونمان پي بوو. هه وا تاريك بوو، زستان بوو، من كچيكم له په ناوه بوو، ده ستمكرد به گوشيني قامكه شووش و باريكه كاني و ناچارمكرد ماچمبكات. كچي كابرايه كي مووچه خوړ بوو. كچيكي شوخ و شهنگ و دلنه رم و روحو سووك. خوئي بو شلكردم. له تاريكيدا ئيجازه ي زور شتي پيدام. به سته زمانه پي و ابوو روژي دواي ده چمه خوازيني (وهك كه سيكي باشيش هاتبوومه به رچاوي و هاوريكانيش پييان و ابوو ده زگيرانمه) به لام پينچ مانگي ره بق قسه م له گه ل نه كرد. له كوړي به زم و سه مادا چاوم پي ده كه وت (ئيمه هه ميشه كوړي به زم و سه مامان هه بوو) له سووچي كه وه چاوي تيده بريم. چاويم ده دي كه بليسه ي لي هه لده ستي. ئه و گره نه رمه ي چاوي، ئه و ده عباي هه وه سه ي له ناخما دنه ده دا كه من سه ر له پيناوي بووم. چهن مانگ دواتر شوويكرد به فرمانبه ريك و له و شاره رويشت. هه روا رقه هه ستاو و رهنگه هه روا دليشي له داوي مندا بووي. ئيستا ژياننكي خوش و باشي هه يه. ئه وه ش بزانه، له لاي هيج كه سي باسمنه كردووه و به شاتوشووت خوم پيوه رانه ناوه. ئه گه رچي كه لاوريژم له هه وه س و خويرييه تي و ته واوي داوين پيسانم خوش ده وي، به لام بي ئابروو نيم. بو رهنگت هه لبرپكاوه؟ چاوت پر بووه له ئاوا باشه ئيتر واز له و قسه پيس و گهنده لانه دينم. ئه وه ي باس م كرد هه ر هيج نه بوو. ئه و ده عبا گلاوه له ناخما وا به هيز بووبوو، ئارواقاراي لي هه لگر تبووم. كوا ده متواني ده ستي لي هه لگرم. براگيان، ده فته ريكي بيره وه ريم هه يه ته واوي ئه وانم تيدا نووسيوه. خودا چاكيان بو بكا ئه و خاتوونانه. هه ميشه هه ولم ده دا به بي شه ر و ده مه قالي تيكي دم، به لام كوا من ده سكم له دوو ده كردن، نامه وي خو به هيج كاميانه وه رانيم. با له سه ري نه روم. نه وه كا پيتواي بو ئيره م هيناوي ئه و قسه قور و سووكانه ت بو بگيرمه وه. نا، ده مه ه وي شتيكي

زور سهرت بۆ باس بکه؛ سهرشت سور نه مینئ بۆ ئه و قسه یه که پیتی ده لیم چونکه به جیی ئه وهی شهرمه زار بم، خوشحالم.

ئالیوشا له پردا گوتی: «بۆیه ئه وه ده لینی چونکه من رهنگم تیک چوه. پیتوایه له بهر ئه وهی کردووته و باسی ده که ی رهنگم هه لیزرکاوه؟ نا بۆیه رهنگم په ریوه له داخی ئه وهیه منیش وهک تو وام.»

- تو؟ دهست هه لگره. ئه وانه له تو ناوه شینه وه!

ئالیوشا به تو وره یی گوتی: «نا، زوریش به دوور نییه.» (وادیاره ئه و بیروکه یه بیروکه یه کی تازه نه بو) «پلیکان یه کیکه. من له پلیکانی خواروودام و تو له پلیکانی سیزده همدای. من وای ده بینم. جیاوازیشی نییه. هه ر یه کن. ئه و که سه ی له سه ر پلیکانی یه که مه ناچار ده بی به ره و پلیکانی سه رو و پرواو.»

- که وایه پیاو نابئ به هیچ شیوه یه ک پئ له سه ر پلیکان دانئ.

- هه رکهس له دهستی بی، چاکتر وایه کاری وا نه کا.

- تو له دهستت دئ؟

- باوه پ ناکه م.

- ئالیوشا گیان، بیدهنگ به بیدهنگ. خه ریکی وا کار ده که یته سه رم، ده مه وئ دهستت ماچبکه م. ئه و گرووشنکا بلحه دایمه چاوی به دوا ی پیاوانه وهیه. جاریکیان پیی گوتم ئه گه ر نه مر م ئالیوشا وهک بابۆله ده پیچمه وه. چاکه، چاکه، له سه ری نه رۆم چاکتره! وه ره با له م ریبازه گه نده ل و میش تیداوه وه، گه شتیک به تراژیدیای مندا بکه یین، که ئه ویش میش تیداوه، یانی به هه موو جو ره گه نده لی و زیندووله یه ک رمووده بووه. ئه گه رچی پیره پیاوی خه ره فاو سه بارهت به وهی که کچانم فریو داوه، درۆی ده کرد، له راستیدا شتیک له و شیوه یه له خه یالی منیشدا بو، ئه گه رچی ته نیا جاریک بوو پاشان ئیتر به لایدا نه چومه وه. به لām ئه و ده یه وهی به شتیک سه رکۆنه م بکا که راش نه بردووه، ئه و ته نانهت له و رووداوه ش ئاگادار نییه. چونکه له و باره وه تا ئیستا له گه ل ه یچ کهس نه دواوم. تو یه که م که سی، هه لبهت جگه

له ئیوان - ئیوان ئاگاداری هه موو شتیکه، زور له پیش تو ئاگادار بووه. به لām خو ئیوان وهک که ره کیوی وایه.

- ئیوان که ره کیوییه؟

- به لی، ئه ی نییه!

ئالیوشا به وردی گوئی گرتبوو.

- له ههنگی پیاده نیزامدا ملازم بووم، به لām هه روا له ژیر چاوه دیری و فیرکاریدا بووم، وهک که سیکی تاوانبار. له گه ل ئه وه شدا له و شاره زور به گه رمی وه ریان ده گرتم و ریژیان بۆ داده نام. به چه پ و به راست پارهم خه رج ده کرد. پنیان وابوو زور ده و له مه ندم، خوشم پیمو ابوو وایه. به لām له ریگا گه لیکی دیکه وه دلخوشم ده کردن. ئه گه رچی له بهر ئاکار و کرده وه م سه ریان راده وه شاندا. به لām خوشیان ده ویستم. فه رمانده که مان سه ره ههنگیکی پیر بوو، لیم به رقا که وت و هه میشه ده یگوراند به سه رمدا. به لām من دوست و ئاشنای که له که له م بوو، جگه له وهش، ته وای خه لکی شار لایهنگری من بوون، بۆیه نه یده توانی ئازاریکی زورم پی بگه یه نی. خه تای خوشم بوو، به شیوه یه کی شیاو ریزم بۆ داده نا. له خو بایی بووم. ئه و کابرا خیشه سه ره که له راستیدا مرو فیککی دلوفان و به ره حم و میوانه وین بوو، دوو ژنی هه بوو، هیچیان نه مابوون. ژنی یه که می، له بنه ماله یه کی هه ژار بوو، کچیکی له پاش به جیما وهک خو ی بی ئازار بوو. ئه و کاته ی له وئ بووم گه وره کچیکی بیست و چوار سالانه بوو، له گه ل باوکی و میمکی ده ژیا. ئه و خوشکه ی دایکی ژنیکی ساویله و نه خوینده وار بوو، کچه ش خو ی هه روا ساده و ساویله بوو، به لām به نه شه و گه شه بوو. پیم خوشه باسی چاکه ی ئه و خه لکه بکه م. ژنیکم پی شک نه ده هات وهک ئاگاتا خاوه ن که سایه تی و دلرفین بی. بیهینه به رچاوی خو ت، ناوی ئاگاتا بوو! وهک ژنانی رووسی به ژن و بالایی ناله بار نه بوو: بالا به رز و چوار شانه و توند و تو ل و چاو جوان بوو. ئه گه رچی سه ر و رووی تو زئ له تو وره ده چوو. شووی نه کردبوو. دوو خواز بینیشی بۆ هاتبوو. به لām جوانی کردبوون. به لām وهک هه میشه به که یف و نه شه بوو.

پیکه وه زۆر گهرموگور بووین، نهک بهو «شینوه»یه، دۆستایه تیبیه که مان پاک و بی کرپژ بوو. زۆربهی دۆستایه تیبیه که شم له گهل ژنان وابوو. زۆربهی ژنان ئه و جوره نازادییه بیان پی خوشه و کچ بوونی ئه ویش ئه وهندهی دیکه بواره کهی خوش کردبوو. ئیتر وام لی هاتبوو قهت وهک کچی کچاویم لی نه ده کرد. ئه و و میمی زۆر خاکه رایانه و به دلخوازی خویمان، له مالی باوکی ده ژیان و قهت له گهل خه لکدا دانوویمان نه ده کولا. جیی سهرنجی هه موان بوون، قازانجیان به خه لک ده گه یاند. به رگ دروویه کی زیره ک و ده ست رهنگین بوو. سه لیه کی چاکی هه بوو. به خوړایی کاری ده کرد، پاره ی له هیه ک هس وهر نه ده گرت. کاری ده کرد، ئه گه ر کری کاره که شیان پیده دا وهری نه ده گرت. هه لبه ت سهرهنگ له گهل ئه وان جیاواز بوو، پیاویکی ناو به ده ره وه بوو. درگای ماله که ی به پووی هه موو که سدا کراوه بوو. پۆل پۆل خه لکی بانگه یشت ده کرد و شیوی پی ده دان و کوړی سه مای وهری ده خست. هه ر له و کاته دا من گه یشتمی و له و ههنگه دا ناو نووسی کرام. ته وای خه لکی شاره که باسی گه رانه وهی کچی دووه می سهرهنگیان ده کرد. په ری پوویه ک که تازه یه کی له قوتابخانه به ناو بانگه کانی پیته ختی به جی هیشتیوو. ئه و کچه ش ناوی کاترینا ئیوانا بوو، له ژنی دووه می بوو، که له بنه ماله ی ژینرالیکی ناو به ده ره وه و په سه ن بوو. ههروهک له ژیده ر گه لیکی جیی باوه رم بیستوه، ئه م ژنه ش هیه پاریه کی بۆ سهرهنگ نه هینا و جیازییه کی ئه وتوی پی نه بوو. ئه و ته نیا چه ن قه وموقیله یه کی پایه به رزی هه بوو، هیوایه کی زۆریشی به داها تووی خو ی بوو و له وه ش زیاتر هیه چی شک نه ده برد له داره ی دنیا. ئه وانیش هیه داها تیکیان بۆ ئه و به نیوچاوانه وه نه بوو.

له گهل ئه وه شدا، کاتی شهنگه کچ له قوتابخانه ی شه وانه رۆژی هاته وه، هه لبه ت بۆ سهردان، نهک به قهستی مانه وه، شاره که یه کپارچه شه لژا بوو. به ناو بانگترین سهره ژنی شاره که که دوو ژنه ژینرالی خاوه ن که سایه تی و ژنه سهرهنگیک بوون و پۆلیک که نیز و قه ره واش و هاوړینیان له گه لدا بوو،

خیرا دهوریان داو به شانازی ئه و و هاتنه وه که ی میواندارییان وهری خست. کوړی هه لپه رکی و سه مایان ساز ده کرد و به کوړ ده چونه گه شت و گه ران، ئه وه ش به قازانجی خزمه تکارانی بی هیژ و شه که ت ته وای ده بوو و شانویان به رپوه ده برد و پاره که بیان ده دا به و هه ژار و لیقه و ماوانه. من سه رنجیکی ئه وتۆم نه ده دایه و ههروهک پیتشو و هه حشیانه وه به رم دابوو. یه کی له شاکاره کانم ئه و کاته بوو بووه بنیشته خوشه که ی هه موو کوړ و کو بوونه وه یه ک. رۆژیک له مالی فه رمانده ری توپخانه تیگه یشتم داده خانم سه یر تیمده روانی، به لام نه چووم بۆلای، وهک ئه وه ی له ئاشنایه تیبیه که ی وهره ز بم. ماوه یه ک دوا ی ئه وه له کوړیکی عه سرانه دا چووم بۆلای و قسه م له گهل کرد. چاوی لینه کردم و به رقه وه لیوی خوی ده کوړشت. له دلی خو ما گوتم: «جاری راوهسته، بزانه چۆنت تۆله لیده که مه وه.» ئه و سه رده مه له زۆربه ی کاته کاندایه وهک مروقیکی خیشه سه ر و نابار هه لس وکه وتم ده کرد و خو شم ئه وه م ده زانی. ئه وه ی خراپتری ده کرد ئه وه بوو، هه ستمده کرد کاترینا کچه قووتابییه کی چاو و گوی ئاخراو نییه، به لکو کچیکه زانا و چاو کراوه و له خو بایی، له هه مووشی گرینگتر خوینده وار و به ئاوه ز بوو. منیش له و شتانه بیبه ش بووم. پیتوایه ده مو یست بچه خوازینی؟ نا، ته نیا ده مو یست تۆله ی لیکه مه وه. چونکه من ببوومه بنیشته خوشه که ی سه ر زاری خه لک و ئه ویش به هیه نه ده زانیم و به پیاویشی دانه ده نام.

ئه و عه ینه، کاتی خو م به که یف و نه ههنگ راده بوارد، تا ئه وه ی جه نابی سهرهنگ دوو سی رۆژی کردم زیندان. هه ر له و کاته دا باو کم شه ش هه زار رۆبلی بۆ ناردم، تا کو سه نه دیککی بۆ بنیرم و چاوپۆشی له هه موو داواکارییه کانم بکه م و حساب و کیتابمان له به یندا نه میتی و ئیتر چاوه روانی هیه م لی نه بی. ئه و کاته له شتیک هه ر نه گه یشتم. تا ئه وه ی هاتم بۆ ئیره. ئالیووشا! هه تا چه ند رۆژ له مه و به ر، پهنگه هه ر ئیستاش، نه متوانیوه سه ر له کاروباری مال و دارایی باو کم ده رهنیم. به لام کارت به سه ر ئه وه وه نه بی، له کاتی خویدا باسی ده که ین.

هەر ئەو کاتە پارەكەم بە دەست گەیشت، نامەیهکم له لایەن دۆستیکەوه بۆ هات. باسی رووداویکی کردبوو که زۆری سەرنج راکیشام. تیگەیشتم که فەرماندەرانى ئەرتهش له جەنابى سەرھەنگ دوو رازى نین. وا دەردەکەوت که بەرەو بى سەرەو بەرەیی دەروا. له راستیدا نەیارەکانى خەریک بوون چیشتیکیان بۆ لیدەنا، بستیکى پۆن له سەر بى. ئەو کاتە فەرماندەرى لق خۆى گەیاندى و بەزم و ھەرایەکی سازکرد دەنگوت پۆژى ھەشرە. زۆرى نەخایاند فەرمانى خانەنشین کرانى دەرچوو. پیت نالیم، که چى روویدا. سوور دەشمزانی دوژمنى بوو. لە پێدا خەلک دەرھەق بە ئەو و بنەمالەکەى ساردبوونەو و ھىچ سەرنجیکیان پینەدەدان. دۆستەکانى ھەموو پشتیان تیکرد. ئەو کاتە من یەكەم ھەنگاوم ھەلینایەو. چووم بۆلای ئاگاتا ئیوانا که دۆستایەتیەكەم لەگەڵ ئەو تیک نەدابوو، گوتم: «دەزانی باوکت چوارھەزار و پینجسەد رۆبلى له حیسابى مال و داراییى دەولەت كەمى ھیناوه؟»

. مەبەستت چىیە؟ کوانى بەلگەت؟ ماوہیەك لەمەوبەر بوو که ژینرال لێرەبوو و ھەموو شتیك بەکەیفى ئەو ھەلەدەسوورا.

. ئەو کاتەبوو، بەلام ئیستا نییە.

کچە زۆر ترسابوو.

گوتم: «مەترسینە! كى بە تۆى گوت؟»

گوتم: «خەمت نەبى، بە ھىچ كەس نالیم و سەبارەت بەو شتە لەبزم له لەبزی كەس ناگەرئ. بەلام دەمویست لەوبارەو شتیكى دیکەت وەبیر بینمەو. کاتى داواى چوارھەزار و پینجسەد رۆبلەكەیان له باوكت كردهو و نەتوانى بیدا، دادگایی دەكەن و دەرەجەکانى لى دەستینەو و ناچارى دەكەن بە پیری برۆا بۆ سەربازى، تەنیا رینگایەك دەمیتى، ئەویش ئەوہیە تۆ کاترینای خوشكت بنیری بۆلام. لەم بەینانەدا پارەیهکم بە دەست گەیشتووه. ئەگەر پیت خۆش بى چوارھەزار رۆبلى پیندەدەم و وەك نەهینیەکی پیرۆز راي دەگرم و مەگین گل لیمببىستى.»

گوتم: «ئەى بەرەللاى ھىچ و پووچ! ناکەسى ناپاک! چۆن دەویری قسەى وا دەکەى؟!»

زۆر بە رڤەستاوى پۆیشت. جارێكى دیکە گوراندم و گوتم ئەو رازە پیرۆزە رادەگرم و كەس لیمنایبستى. ھەر لێرەدا با ئەوہش بلیم، ئەو دوو بوونەوہرە، یانى ئاگاتا و پوورى له ھەوہل تا ئاخى ئەو مامەلەہیەدا وەك فریشتە ھەلسووکەوتیان کرد. کاتیا ئەو کچە بەھەوا و لەخۆ بایبیەیان له رۆح و گیانیان خۆشتر دەویست، ئەویان له خۆیان بالادەستتر دەزانى و دەستەونەزەر له خزمەتیدا رادەوہستان. بەلام ئاگاتا باسى ئەو قسەہیەى خۆى و منى بۆ دەکا. زۆر دواتر جا ئەوہم بۆ دەرکەوت. قسەکانمانى نەشاردەوہ و ھەلبەت ئەوہش شتیك بوو که من حەزم پیندەکرد. لەپەر سەرگوردیکى تازە هات و فەماندەری گوردانەکەى وەئەستۆ گرت. سەرھەنگ دووى باوکی کاترینا لەرێوہ نەخۆش کەوت و ھەتا دوو رۆژ نەیتوانى له ژوورەکەى بپتە دەرى، پارەى دەولەتیشى نەدایەوہ. دوکتۆر کرافشنگۆ گوتى سەرھەنگ بەراستى زۆر نەخۆشە. بەلام من دەمزانی و لەمیژ بوو لەوہ گەیشتبووم، که له چوار سالى رابردوودا ھىچ پارەہیەكى دەولەتى لەبەر دەستتدا نەبووہ، جگە لەوکاتەى که فەرماندەر بۆ بەسەر کردنەوہ ھاتبوو. پارەى بە کەسیكى جىى متمانە دەدا، بازەرگانیکى شارەكەمان كە ناوى تریفونوف بوو، بیوہ پیاویك بوو ریش دريژ و چاویلكەى دەسك زيړینى لەچاودەکرد. ئەو کابرایە دەچووہ بازارى مەکارە¹¹ و بەو پارەہیەى قەرزى کردبوو مامەلەى زۆر گەورە و پەر سوودى دەکرد و تەواوى پارەکەى بۆ سەرھەنگ دەبردەوہ. بەوجۆرە دیاریبەکی له بازارى مەکارە دەست دەکەوت و ھەرودەھا بەھرەى ئەو پارە و دراوانەشى دەنایە تەنگەى باخەلى. بەلام ئەمجارە (سەبارەت بەوہ بە ھەلکەوت له کورپیکى میرانگى تریفونوفم بیست که لاویكى بلقنە بوو و

11- مەکارە: وشەہىكى روسیە، بازارى مەکارە: سالى چەند رۆژ له ولاتیک دەکریتەوہ و ھەموو ولاتەکان، بۆ فرۆشتن کەلوپەل دیننە ئەو بازارە.

یه کیك بوو له نارېسه نترين و خراپكارترين مروقي دنيا.) هه روهك گوتم
 نه مجاره يان تريفونوف هيچي له بازار نه هينا يه وه. سه رهنگ به هه له داوان
 چوو بو لاي. «هيچ پاره يه كم له تو ودرنه گرتووه و باوهړ ناكم قه تيشي
 ودرگرم.» نه وه بوو وه لامه كه ي. هه ربويه سه رهنگ دووي نيمه له تاوانا
 نه خوښ كهوت و له جيوباندا تخيل بوو. خاويليه كي به نيوچاوانه وه بوو، دوو
 كچه كه ي و ژنخوشكي سه هوليان به سه ر خاويليه كه دا ده گيړا. له ناكاو
 پيشخزمه تيك وه ژوور كهوت، دهفته ريكي به بن هه نكله وه بوو. پسووله يه كي
 دره ينا كه فرماني له سه ر درابوو: «به ريز، تكايه هه تا ماوه ي دوو كاترمير
 پاره ي سه ندووقه كه بيته وه.» سه رهنگ پسووله كه ي نيمزا كرد. (من دواتر
 چاوم به نيمزا كه ي كهوت.) خيرا هه ستا سه رپي و واينواند كه ده يهه وي جله
 سه ربازييه كاني له بهر بكا. پاشان به له ز خو ي كرد به وه تاغه كه ي خويدا.
 تا پر ده دوو لووله كه ي داگرت و دوو گولله ي تي هاويشت. لووله كه ي نا به
 سينگييه وه و به قامكي لاق ي به دواي ماشه ي تفه نكه كه دا گه را. به لام ناگاتا،
 قسه كاني مني وه بيير ديتته وه و ده كه ويته دل ه راوكي. به دزييه وه سه ر
 ده كيشيته ژووري خوه كه ي باوكي، زور به جيش فريا ده كه وي. خو ي ده كا
 به ژووريدا و له پشتته وه خو ي به سه ردا ده دا. توند باوه شي پيدا ده كا و
 تفه نكه كه در ده چي و له بن ميچه كه ده دري. به لام زيان به هيچ كه س ناگا.
 كاترينا و پووريشي به ره و وه تاغه كه هه لدين. تفه نكه كه ي له چنگ در دين و
 هه ردوو ده ستی ده به ستن. دواتر باسي رووداوه كه يان به وردی بو گيړامه وه.
 له مالي دانيشتبووم، خهريك بوو هه وا تاريك ده بوو، ده مويست له مال
 وه در كه وم، جلوبه رگم له بهر كرد بوو، سه رم دا هينا بوو. عه ترم له
 ده سه سه ر كه كم دابوو و كلاوه كه مم به ده سته وه گرتبوو. له پر درگاكه كرايه وه
 و كاترينا نيوانا هاته ژوور و به ران به رم راوه ستا.

شيوه ي پيشهاته كان جاري وايه سه يره. هيچ كه س له شه قام چاوي پي
 نه كه وتبوو، بويه كه س له نيو شاريدا هه والي لي نه بوو. له گه ل دوو پيريژني
 لاکه و ته له ماليكدا ده ژيانين. كه ناگاداريان لي ده كردم و كاروباري ناوماليان

به ريوه ده برد. په كوو له و ژنانه، ده تگوت فريشته ن. هه ر كاريكم بوو بوايه به
 دل و گيان ناماده بوون. پاشان له سه ر داواي من سه بارهت به و كه ين وبه ينه
 زمانيان نه گه را و له نه لفه وه نه هاتنه بي. هه ل بهت خيرا تيگه يشتم و
 باروودوخه كم هه لسه نگانند. هاته ژوور و راست چاوي تيبريم. به و چاوه
 ره ش و گه شان وه. نيگايه كي جيدي و ته نانهت شه راشو. به لام به لي و
 زاريدا تيگه يشتم متمانه ي پيم نيه.

هاته قسه و گوتي: «خوشكم پي گوتم چوار هه زار روپلم پنده ده ي نه گه ر
 بو ودرگرتني خو م بيم بولات. من نه وه هاتووم... پاره كم پي ده!»
 نيتر نه يده تواني دريژه به قسه كاني بدا. كه وتبووه هه ناسه بركي و ترس
 دا يگرتبوو. ده نكي درنه ده هات. ليوي ده له رزي. گويت لنيه يان خه وتووي؟
 ناليووشا به شله ژاوي گوتي: «ميتيا، ده زانم نه وي هه قيقه ته ده لي ي و لي ي
 لانا ده ي.»

- نه گه ر ته واوي هه قيقه ته كه مو به موو نه ليم، له خو م نابوورم. يه كه كم
 بيروكه م - بيروكه يه كي كارامازو فييانه بوو. براگيان جاريك كاكله ميشاننيك
 پيوه ي دام و چه قوچويه كم گرت هه تا دوو حه وتوو له جي دا كه وتم.
 له وكاته شدا وام هه سته كرد، كاكله ميشاننيك خه ريكه به دل مه وه ده دا.
 ده عبايه كي مزي، تيده گه ي؟ چاويكم له سه ر تا پاي كچه كرد. ديتوته؟ خوداي
 جوانييه. به لام له و كاته دا به شيوه يه كي ديكه جوان بوو. له و كاته دا جوان بوو
 چونكه بالاده ست بوو، منيش خو پري و به ره لا. نه و سه ر چاوه ي
 ده ستودل بازي و له خو بردووي بوو. سه بارهت به باوكي و من ده عبايه ك
 بووم! به لام له گه ل نه وه شدا كه ده عبايه كي هيچوپوچ بووم، نه و به ته واوي
 به رو ح و جه سته وه له بهر ده ستمدا بوو. كه وتبووه داوم. به ناشكرا پيت ده ليم
 نه و بيروكه يه، نه و بيروكه ژه راوييه، واي دل م داگرت كه نارواقاراي
 لي هه لگرتم. ده تگوت نيتر خو راگري له هه مبه ريدا كه لكي نيه.

راست وهك ده عبا، وهك كاكله ميشاننيكي ژه راوي جوو لامه وه. دل ره ق و
 بي به زه بييانه. وه هه ناسه بركي كه وتبووم. تيده گه ي! ده بوو روژي دوايي

بچووبایه مه خوازبینی. بۆ ئهوهی ئه و رووداوه ئابروومه ندانه کۆتایی پئی بئی و هیچکس ئاگادار نه بئی. چونکه، ئه گهرچی مرۆفیکی شوال چه په ل و هه وه سبازم، به لام خاوه ن شه ره فم. هه ره له وکاته شدا ده تگوت دهنگیک له بن گویم سرتیه تی: «به لام کاتی سبهینی چووی بۆ خوازبینی، ئه و کچه هه رده ماری ناهیننی چاویشت لیک. فه رمان به فایتوونه وانه که ی دها و به شه پ وه ده رت نی. ده لی: «له ته واوی شاردا بیکه به قاو. من هیچ باکیکم له تو نییه.» چاویکم له خانمۆلی کرد، ده نگم فریوی نه دا بووم. هه روا ده بی. سبهینی به مرۆفیشم حساب ناکا، شکی تیدا نییه. هه ر ئیستا له سیمایدا ده مدی که وه ده رم ده نی. رقم هه ستا. پیم خووش بوو چه په ل ترین فیل و ته له که ی بۆ وه کار خه م: به چه به زه یه که وه چاوی لیکه م و خیرا هه ر له و شوینه ی که به رانه رم راوه ستا بوو، به له بزیک که ته نیا کابرایه کی به قال پئی ده دوئی، له جیی خوئی وشکی بکه م.

«چار هه زار! مه به ستت چیه؟ گالته م ده کرد. به هیوای شین خوڕ کردنی. ئه گه ر پیتخووش بئی دووسه د رۆبلی له سه ر چاوم داده نیم. به لام چوار هه زار رۆبل بۆ ئه وه نابئ هه روا به فشه به ئاویدا ده ی. له خوړا زهحمه ت به رخۆت داوه.»

هه له به ت دهستم له هیچ گیر نه ده بوو. له وانه بوو بسله میته وه. به لام تۆله یه کی دیو ئاسایی ده بوو. بایی زهحمه ته که شی ده بوو. به وه کار خستنی ئه و ته له که یه هه تا ئاخری ته مه نم گویم به کلک ده شکاند. باوه ر ده که ی، تا ئیستا ده ره ق به هیچ ژنیک ئاوا نه بووم. به هیچ ژنیک، که هه تا ئه و رادیه به رقه وه تی ی بروانم. به لام سی چرکه، یان رهنگه پینچ چرکه به رقیکی ئه ستوره وه چاوم تیبیری. هه ر ئه و قینه ی که له گه ل ئه شق له گه ل شیتانه ترین ئه شق، موویه کی مه ودا هه یه!

چووم بۆلای په نجیره که، ناوچاوانم به شووشه سارد و سه ره که وه نا و له بیرمه سه هۆلی شووشه که وه ک پشکو ناوچاوانی سووتاندم. مه ترسه، زۆرم خانمۆله خان ماتل نه کرد گه رانه وه چووم بۆلای میزه که، خوانچه که م

کیشایه دواوه و چه کیکم به گوژمه ی پینچ هه زار رۆبل ده رهینا. (خستبوومه به ینی لاپه ره ی فه رهنگی فه ره نسبییه وه.) به بیدهنگی نیشانیم دا و دووقه دم کرد و دامه دهستی. ده رگای ریره وه که م کرده وه و له گه ل ئه وه ی بۆ دواوه کشامه وه دهستم به سینگمه وه گرت، کرئوشیکی پر له ریز و حورمه تم بۆ برد، بروام پئی بکه! سه رتا پای گیانی ده له رزی، ماوه یه ک چاوی تیبیریم. رهنگی سپی هه لگه رابوو. وه ک هومایی. له پر و نه رم و هیدی له به ر پیمدا چووه سوچه، له و شیوه ریزگرتانه ی تاییه تی قوتابخانه ی شه وانه رۆژی نه بوو، به لکو به شیوه ی رووسی، ناوچاوانی به چه قی وه تاغه که وه نابوو. هه ستا پئی و به هه لاتن ده رپه ری بۆ ده ری. خه ریکی له قه د به ستنی شمشیره که م بووم. هه لمکیشا و زۆری نه مابوو خو م بکووژم. له به رچی، نازانم، هه له به ت ئه گه ر خو م بکوشتبایه، زور کاریکی گه وچانه ده بوو. پیموا له به ر خو شحالی بوو. تیده گه ی پیاو جاری وایه له به ر شادی و خو شحالی زۆر خو ی ده کوژی؟ به لام شمشیره که م له خو م رانه کرد. ماچمکرد و نامه وه کالانه که ی، ئه وه ش پئیوست نه بوو، به تۆی بلیم. پیموایه بۆ درکاندی کیشه و ئاژاوه ی ده روونم لای تو دمه وی گه وره ی که مه وه بۆ ئه وه ی خو م مه زن و به ریز نیشانده م. به لام له وه گه ریین، خوا غه زه ب له هه موو ئه و که سانه بگری که ده یانه وی شه ی تانانه سه ر به ناخ و دلی ئه م و ئه ودا بکه ن! چاکه، سه باره ت به و رووداوه له گه ل کاترینا ئیوانا هه ر ئه وه نده به سه. ئیستا ته نیا تو و ئیوانی برام له و رووداوه ئاگادارن و هیچ که سی دیکه نازانی.

دیمیتری فیو دۆرۆویچ هه ستا سه رپچ، به شله ژاوی ده ستیکرد به گه ران به نیو ژووره که دا. ده سه ره که ی له گیرفانی ده رهینا و نیوچاوانی سه ری، دیسان دانیشته وه، نه ک له جیی خو ی، به لکو له پشت سه ری ئالیووشاوه. ئالیووشا ناچار بوو به ته واوی وه رسووری و رووی تیکا.

دان پانانی دلیکی سووتاو - «نامادەى رۆیشتن»

ئالیوشا گوتى: «ئىستا لە نیوهى هەوەل گەیشتووم.»
 - لە نیوهى هەوەل گەیشتووى. ئەو نیوهى ئەو شانۆیە بوو كە لەوئ
 بەرپۆه چوو. نیوهى دووھەم تراژیدیایە و خەریكە لێرە بەرپۆه دەچى.
 ئالیوشا گوتى: «بەلام من نیوهى هەوەل نەمتوانى هېچى لى هەلكرپنم.»
 - پیتوایە من خۆشم توانیومە سەرى لێدەرکەم؟
 - دیمیتىرى، سەبركە. پرسىاریكى گرینگ. پىم بللى بزائم، ئیوه دەزگىران
 بوون، ئىستاش پىكەوھە ماون؟
 - خیرا نەبووینە دەزگىران، سى مانگ دواى پارە پیدانەكە. رۆژى دواى لە
 دلى خوما گوتم پەراوى ئەو رۆداوھە پىچرايەوھە، كۆتایی پىھات و ئاكامىكى
 ئەوتوى نییە. خوازىنى كردنىش پىموابوو كاریكى سووك و رەزىلانەيە.
 نزیكەى شەش حەوتووە كە لەو شارە مایەوھە. چاوم پىی نەكەوت هېچ
 هەوالىكم لى نەبوو. تەنیا جارێك نەبى، رۆژى دواى دیدارەكە سەروسەكوتى
 كلفەتەكەى پەيدا بوو، كە نامەيەكى بۆ هینابووم. پاكەتەكەم هەلپچرى، باقى
 پارەكەى تىدابوو. تەنیا پىویستیان بە چوار ھەزار و پىنج سەد رۆبل بوو.
 بەلام كاتى نەغد كردنەوھى چەكەكە، دووسەد رۆبلىكى لى گل درابووھە.
 نزیكەى دووسەد و شەست رۆبلى بۆ ناردبوومەوھە، بەجوانى لەبىرم نییە و
 هېچ یادداشتىكىش لە نىو نامەكەدا نەبوو. تەنانەت يەك وشەش. سەروىنى
 پاكەتەكەم پشكنى - هېچ - هېچ شتىكم نەدۆزىيەوھە! باقى پارەكەم لەرپى

كەيف و رابواردنىكدا خەرج كرد، كە سەرگوردى تازە ناچار بوو سەركۆنەم
 بكا.

جەناب سەرھەنگىش، لەگەل ئەوھى ھەموویانى تووشى سەرسامى
 كردبوو، پارەكەى گوردانى هینايەوھە. چونكە هېچ كەس باوھرى نەدەكرد
 ھەروا پارەكە بىنیتەوھە بى ئەوھى فلسىكى لى كەم بووبیتەوھە، چەند رۆژ دواى
 دانەوھى قەرزەكە نەخۆش كەوت و ئىتر نەیتوانى لە جىوبان بىتە دەرى.
 دواى سى حەوتووە كە لەلایى، شەپلەى مېشك لىیدا و رۆژى دوايىكەى مرد.
 بە رپۆرەسمى نىزامى بە خاكیان سپارد. چونكە تەمەنى بۆ كاتى خانەنشین
 بوون، مابووى! دە رۆژ دواى بە خاك سپاردنەكەى، كاترینا ئیوانا لەگەل
 پوورى و خوشكى چوون بۆ مۆسكو. چونكە كاتى رۆیشتنەكەیان (نەمدىبوون
 و بەرپىم نەكردبوون) یادداشتىكى كورتیان بۆ ناردبووم، كوتە كاغەزىكى
 شىنى ناسك بوو، تەنیا دىرپىكى لە سەر نووسرابوو: «نامەت بۆ دەنووسم،
 چاوەرپى بە. ك.» ھەر ئەوھە.

پاشماوھەكەى بە كورتى باسەكەم. لە مۆسكو چارەنووسیان زۆر بە
 خىراى و چاوەروان نەكراو، وەك چىرۆكى ھەزار و يەك شەو ئالوگۆرى
 بەسەدا ھات. ئەویش خزمىكى بىوھژنىان بوو كە زۆر دەولەمەند بوو، دوو
 كچى برازای بوو كە دەبوونە مىراتگرى، لەپەر ھەردووکیان بە نەخۆشى
 ھاوڵەمردن. ئەو خاتونە پىرە چونكە لە ژىر بارى خەم و كەسەردا برستى
 لى برابوو، كاتى كچى خۆى، وەك تەنیا ھىواى ژيان، دەستەوداوینى
 كاتیا بوو، وەسىەتنامەكەشى بەقازانجى ئەو گۆرى. بەلام ئەو بەكارى
 داھاتوو دەھات. بۆ ئىستاشى ھەشتا ھەزار رۆبلى بە ناوى جىازى پىدا، كە بە
 دلى خۆى خەرجى بكا. ژنىكى تووڤرە و تۆسن بوو. دواتر لە مۆسكو بە
 خزمەتى گەیشتم.

لەناكاو رۆژىكىان چوار ھەزار و پىنج سەد رۆبلم بە رىگای پۆستەدا بە
 دەست گەیشتم. لەبەر سەرسوورمان زمانم شكا. سى رۆژ دواتر نامەى بۆ
 ناردم. ھاوھەمى ھەموو كاتەكانمە، ئەو نامەيە ھەتا كاتى مردن ھەر ھاوھەمم

دەبىي. پىتخۇشە نىشانى بەدەم؟ دەبىي بىخوئىتەو. پىشنىارى كىرەوۋە كە شووم پىدەكا، دەبىيەوئى خۆيم بەسەردا بىرى، دەلى: «خولياي ئەشقى تۆم و خۆشم دەوئى، تەننەت ئەگەر تۆ خۆشيشت نەوئىم، گوئىم لى نىيە. بىبە مىردم، مەترسە. نابمە گوشتى گەردەمل، قەرەواشيت دەكەم. دەبمە خۆلى بەرپىت. دەمەهەوئى ھەتا كاتى مردن خۆشەوئىستىم بى و دەمەهەوئى تۆ لە چىنگ خۆت رىزگار بىكەم.» ئالىووشا، نامەوئى بە قسەى قوڭ و بىتام و لەبىزى ناخەزى خۆم، كە ساتىك رىزگارم نايە لە دەستى، نووسراوۋەكەى ئەو دووپات بىكەمەو. ئەو نامە تەننەت ھىشتاش وەك خەنجەر لە دىلم رادەچى. پىتوايە گرىنگى پىنادەم - ھىشتاش گرىنگى پىنادەم؟ ھەرلەرىوۋە وەلامى نامەكەم بۆ نووسىيەو. چۈنكە چۈنە مۇسكۇ بۆ من مەھال بوو. بە چاوى فرمىسكاوييەو نامەم بۆ نووسى. ھەتا كۆتايى تەمەنم لەبەر شتىك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. لە جوابى نامەكەيدا ئامازەم كىرەوۋە كە دەولەمەندى و جىيازىت ھەيە و من سولكەرىكى لەخۇبايىم! ناوى پارەم ھىتا! دەبوو ئەوۋەم بە بىدەنگى بەرىوۋە بىردايە، بەلام لە پتەم دەرچوو. ئەو كاتە خىرا نامەيەكم بۆ ئىوان نارد و لە شەش لاپەردە مووبەموو ھەموو شتىكم بۆ نووسى و ناردم بە دواى كاترىنادا. بۆ ئاوا تەماشام دەكەى؟ بۆ وا چاوت تى بىرىوم؟ بەلى ئىوان ئاشقى بوو. ئىشتاش ھەر دلى پىوۋەتەى. ئەو دەزانم. بە برىواى خەلك كارىكى زۆر دىو و گەوجانەم كىر؛ بەلام رەنگە ئەو تەنيا كارە گەوجانەيەم، ئىستا مایەى رىزگارمى ھەمووان بى. ئاخ، نەتدەوۋە چۆن لەگەل ئىوان كۆكە و رىز و حورمەتى بۆ دادەنى؟ كاتى ئىمە بەيەكەوۋە ھەلدەسەنگىنى. پىتوايە بتوانى كەسىكى وەك منى خۆشبووئى، بەتايىبەت دواى ئەو كىشە و چەلەخانىيەى كە لىرە رووى دا؟

- بەلام من پىموايە كاترىنا پىوايىكى خۆشەوئى كە وەك تۆ وابى، نەك پىوايىكى وەك ئىوان.

«ئەو تەنيا گەورەيى خۆى خۆش دەوئى و خۆپەرستە. منى ھەر خۆش ناوئى.» ئەم وشانە، بىئىختىار و تارادەيەك لە رووى بەدزاتىيەوۋە لە زمانى

دىمىترى دەرپەرى. پىكەنى، بەلام دواى ساتىك چاوى بىرىقەى ھات، سوور ھەلگەرا و بە توندى مشتىكى كىشا بە مېزەكەدا.

بە رىقىكى ئەستورەوۋە دەرھەق بەخۆى، گوراندى: «ئالىووشا، سوئىد دەخۆم. رەنگە بروام پىنەكەى، بەلام بە زات و گەورەيى خودا، ئەگەرچى ھەر ئىستا پىكەنىم بە ھەستە بەرز و پىرۆزكەى ھات، بەلام ھەزاران چار گىانم گەندەل و پىستىرە لە گىانى ئەو، ھەرۋەھا ئەو ھەست و سۆزە مەزنى ئەو وەك ھەست و سۆزى فرىشتەيەكى ئاسمانى وايە. تراژىدىاش لىرەدايە - دلنىام. چى دەبى پىواو تۆزىكىش خۆى ھەلكىشى؟ مەگىن من خۆشم وا نىم؟ لەگەل ئەوۋەشدا من درۆ ناكەم، سادقم، بەلام تىدەگەم ئىوان ئىستا چۆن تووك و نزا لە سروشت دەكا - بە ئاۋەزىشى دەبىنى كە كى بە سەر كىندا ھەيە و چى بە باشتر دەزانى. ئەو دىۋەزمەى، كە ھەرچەندە دەزگىرانىشى ھەيە و ھەموو چاۋيان لىيەتى ناتوانى بەرگى لە بىبەند و بارىيەكانى بكا - ئەوئىش لەبەر چاۋى دەزگىرانەكەى ديارە پىوايىكى وەك منىشى پىباشترە و دەست بە رووى ئەوۋە دەنى. ئەوئىش بۆچى؟ بۆ ئەوۋەى كچىك دەبىيەوئى بە ھۆى ھەقناسى و پىزانىيەوۋە زىان و چارەنووسى خۆى فىدا بكا. شتىكى قۇرە! ھەتا ئىستا لەوبارەوۋە يەك وشەشم بۆ ئىوان باسەكردوۋە. ھەلبەت ئىوانىش لەوبارەوۋە ھىچ ئامازەيەكى بە من نەكردوۋە. بەلام چارەنووس كارى خۆى دەكا و ھەق بە ھەقدار دەگا و مروقى ھەق خوراۋىش بۆ ھەمىشە لە كۆلانى پىر لە پىچەلاۋپوۋچى خۆيدا ون دەبى - كۆلانى گەرما و كۆلانى خۆشەوئىستى. پىس و خاۋىن، ناخەز و جوان. ھەر ئەو جىگايەى كە ھەست بە ھەسانەوۋە دەكا و ھەر ئەو جىگايەى بە دلى خۆى و بەتامەزرۆيىيەوۋە لە چلك و پىسايىدا نوقم دەبى. گەوجانە قسەم كىرەوۋە. قسەم پىنەماۋە. ئەوانەم ھەروا كۆيزەركوت و ئەللاقۆيتاسى گوتوۋە. بەلام ھەروا دەبى كە كوتوۋمە. من لە كۆلانى تەنگەبەر و پىچەلاۋپوۋچى خۆمدا ئەوق دەبم و ئەو لەگەل ئىوان زەماۋەند دەكا.

ئاليووشا به كەشتەنگى و دلەخورپەوھ پەريپە نيو قسەكانى: «سەبركە ديميتىرى. شتىك ھەيە ھىشتا روونت نەكردۆتەوھ: تۆ دەزگيرانت ھەيە يان نا؟ چۆن دەتوانى دەزگيرانىيەكەت تىكبدەي، ئەگەر دەزگيرانەكەت پىي خۆش نەبى، يەكلايەنە دەبى؟»

- ئەرى، بە شىوھەيەكى فەرمى و شەرعى دەزگيرانىن. كاتى چووم بۆ مۆسكۆ رېتورپەسى ديارىكردنمان بەرپۆھ برد. زۆرىش بەشكۆ بوو. ژنەكەي ژينرال تەقدىسى كردىن و - بېروا دەكەي؟ - پېرۆزبايىي لە كاتيا كرد. «ھەلبىزاردنەكەت زۆر چاك و ژيرانەيە، ناخى وجوودى دەبينم.» باوھرپىش دەكەي، ئىوانى وەبەر دل نەكەوت و بە ناقايلى وەلامى سلاوھەكەي دايەوھ؟ لە مۆسكۆ زۆرم قسە لەگەل كاتيا كرد. باسى خۆم بۆ كرد و زۆر سادقانە و بەشەرەفانە. زۆر چاك گوئى بۆ شل كردبووم.

دلەخورپەيەكى شيرىن لە نيوانماندا بوو

وشەي شيرىن و ناسك لە ليومان ھەلدەفېرى

وشەي غرورواوئىش لە گورپىدا بوو. بەلئىنيەكى گەورەي لىدەر كىشام بۆ ئەوھى بمكاتە گوئى لە مشتى خۆي. بەلئىنيەكم پى دا و لىرە...

- چى؟

- دەي، بانگم كردى و بۆ ئىرەم ھىناي ئەمرو. لەبىرت نەچى - تاكو بتنىرم

- ھەر ئەمروكە - بۆلاي كاترىنا ئىوانا و...

- بۆ؟

- بۆ ئەوھى پىي بلئى ئىتر قەت ناچم بۆ سەردانى. بلئى «ئەو پىزى زۆرى بۆت ھەيە.»

- ئاخىر شتى وا چۆن دەبى؟

- بەو ھۆيەش تۆ دەنىرم بەجىي خۆم، چونكە خۆم مەحالە بتوانم، خۆم چۆنى پىي بلئىم؟

- دەتەوئى بچى بۆ كوئى؟

- بۆ ئەو كۆلانەي پىشتەوھ.

ئاليووشا بە لەبىزىكى خەماوى گوتى: «كەوايە دەچى بۆلاي گرووشنكا!» پاشان دەستى ھەلگۆفى «يانى راكيتىن راستى دەكرد؟ پىم و ابوو تۆ تەنيا چووبوويە سەردانى و ھىچى تر.»

- مەگىن پياوى دەزگيراندار دەتوانى بۆ ئەو جۆرە ديدارنە بچى؟ مەگىن شتى وا ھەردەبى، ئەويش بەو دەزگيرانەوھ و لەبەر چاوى تەواوى دنيا؟ بەزىاد نەبى، بەلاي ناخىرم ئابرووم ھەيە! لەگەل ئەوھى ھامووشۆي گرووشنكام دەستپىكرد، دەزگيرانەتى و شەرەفم با بردى. ئەوھ تىدەگەم. بۆ وا تەماشام دەكەي؟ چا و لىكە، سەرەتا بەو قەستە چووم بېرىكى بكوتم. بىستبووم و ئىستاش بۆم دەرکەوتووه، كە ئەو كابرا سەروانەي كاردارى باوكم، يەكئى لە قەبالەكانى قەرزەكەمى داوھ بە گرووشنكا، تاكو بۆ ساندنەوھى شكايەتم لىيكا و تالووم بە گەروودا بكا. دەيان ويست بمترسىتن. بۆيە بە قەستى لىدانى چووم. بەر لەوھ لە دوورەوھ دەمناسى. لە يەكەم ديداردا نايەتە بەرچا و. سەبارەت بەو بازىرگانە پىرەش كە ئىستا نەخۆش و كەلەلا كەوتووه، ئاگادار بووم؛ بەلام ئەو برە پارەيەكى بۆ گرووشنكا لەپاش بەجى دەما. ھەروا ئاگادارىش بووم كە خرىنگەي پارە بىستى مىلى خۆي بۆ دەشكىنى و كۆي دەكاتەوھ و بە قەرز دەيدا بەموبەو و سوودىكى زۆريان لىدەستىنى، كەلەكوكولەكەشى لە رادە بەدەرە. بە قەستى لىدانى چووم و لەوئى مامەوھ، رەشەبا ھەلىكرد و وەك چاقوقولكە لە عەرزى دام. ئىستاش ھەروا چاقوقولكەمە و دەزانم ھەموو شتىك تەواو بووھ، منى تاعوون گرتووش ھىچم بۆ نەماوھتەوھ. لە نيو بازنى زەماندا دەخولىمەوھ و دەر باز بوونم مەحالە. ئەگەرچى چارەنووس كردوومى بە سوالكەر، بەلام ئەو كاتە سى ھەزار رۆبلم لە گىرفاندا بوو. لەگەل گرووشنكا بە سواری چووين بۆ «ماكروئە» پازدە كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە. قەرچەكان ھاتن و شامپانىيان ھىنا، ھەموو لادىنيەكانى ئەوئى و ھەموو ژنان و كچانم ناچار كردشامپانى بخۆنەوھ. سى ھەزار رۆبلمەكەم دا بە بادا. لە ماوھى سى رۆژدا دەست بەتال مامەوھ، بەلام بوومە پالەوان. پىتوايە پالەوان بە ئامانجى خۆي گەيشتبوو؟

له لايهن ئه وه وه ههچ دياردهيه كه له وه نه بوو. ئه و گرووشنكا به ستوكه يه له شيكي نهرموونولى ههيه، سهر تا پاشى وايه. لاقى خرينه و ته نانه ت قامكه تيتوله لاقيشى ههروا جوان و نهرم و سهرنجراكيشه. ديتم و ماچمكرد، ههر ئه وه بوو سويندت بو دهخوم! گوتى: «ئه گهر پيت خوش بى شووت پنده كه م. خو دهزاني سوالكهرى و ههچت نيه. به لام به لىنم پى به ده لىمنادهى و ده هيلى به كه يفى خوم رايده م، شووت پنده كه م.» پىكه نى و هيشتاش ههر پنده كه نى. ديمىترى فيودورويچ زور به رقه ستاوى راسته وه بوو، له وه دهچوو مهست بى، له پر چاوى بوو به گومى خوين.

- ههر به راستيش دهتهوى زهماوه ندى له گهل بكه ي؟

«ئه گهر پى خوش بى ههر له ريوه. ئه گهر پيشى خوش نه بى، ههروا ده مينمه وه و ده بمه نوكر و درگاوانى.» نه راندى: «ئاليووشا!» له هه مبه ريدا به بيدهنگى راوهستا، شانى گرت و دهستى كرد به راتله كاندى. «روله گيان، بر وا بكه ئه وانه هه مووى ورينه يه، ورينه يه كى بى مانا. چونكه ليره تراژيديا له گور يدايه. با ئه وه شت پى بللم. رهنكه مرؤفكي خويرى بم، هه وه سباز و داوين پيس بم، به لام ديمىترى فيودورويچ ناتوانى تاقه ساتيك دز و گيرفان بر بى، كه وايه با پيت بللم دز و گيرفان برم. ههر ئه و روزه سهر له به يانى، راست بهر له وهى بچم بو ليدانى گرووشنكا، كاترينا ئيوانا ناردى به دوامدا، زوريش به نهينى (نازانم له بهر چيش بوو، پيموايه هويه كى تاييه تى هه بوو). داواى ليكردم بچم بو ناوه ندى پاريزگا و سى هزار روبل به ريگه ي پوسته دا بو ئاگاتا ئيوانا بنيرم بو موسكو. جورىكيش كه ههچ كه سى له م شاره ئاگادار نه بى. كه چووم بو سهرداني گرووشنكا، ئه و سى هزار روبل له گيرفاندا بوو، ههر ئه و پارهيى له ماكرويه خهرجمان كرد. دواتر وامنواد كه چووم بو پاريزگا، به لام ره سىدى پوسته كه م نيشاننه دا. گوتم پاره كه م ناردوو و ره سىده كه يت بو دينم. هيشتاش كه هيشتايه بوم نه بردوو و له بىر خوم بردوته وه. ئىستا پيتوايه ئه مرؤكه چووى بولاى چى پى بللى باشه؟ «ئه و دهست به سىنگه وه ده گرى و كرئوشت بو دينى،» پاشان لىت ده پرسى، «ئه و پارهيى بوو

به چى؟» ده گرى پى بللى «ئه و هه وه سبازىكى خويرى و ههچووچه و گرى هه وه سى دانامركى. پاره كه شتى نه نارد، بردى له ئاوى كرد. چونكه وهك بوونه و ريكي پهست و خويرى خوى پى رانه گيرا.» به لام ده گرى بشلىي: «هه رچيه كه بى دز نيه. ئه و سى هزار روبله ش، ده نيرتته وه. خوت بو ئاگاتا ئيوانى به رى بكه. به لام به منى گوتپيت بللم: ريزت ليه ده گرى و كرئوشت بو ده با.» به لام ئه و لىت ده پرسى: «ئه و پاره كه كوا؟»

- ميتيا دهزانم خه مبارى! به لام ئه وه ندهش خه ميار و ناشاد نى كه دنيا ت له خوت كر دوته چه رمه چوله كه. بو له خورا داخ و ديق ده كه يه دلى خوته وه؟ - چى، تو پيت وايه خوم به داروبه ردا ده دم چونكه ئه و سى هزار روبل لم بو نادرته وه؟ راست وايه. خوم به ئاوريشدا ده دم. ئىستا له دستم نايه. به لام خو دنيا ههر ئاوا نابى، نه مرم ده يده مه وه. به لام ئىستا ده مه وى بچم بولاى گرووشنكا. گويشم لى نيه، هه رچى ده بى با بى.

- ئه و دهته وى چيبكه ي؟

- ده بمه مي ردى، ئه گهر پى خوش بى ده بمه مي ردى. كاتىكيش ئاشقه كانى دين بو لاي ده چمه ژوورىكى ديكه. كه وشه كانيان بو جووت ده كه م و ده يانسرم. چايان بو ليدنه يم. خزمه تيان ده كه م.

ئاليووشا به دلنيايييه وه گوتى: «كاترينا له وه ده گا. ده زانى ئه و گرفتارييه چهن گه وره يه و ده تبه خشى. ئه و رؤحىكى گه وره ي هه يه و ده زانى چهنده كورپكى ناشاد و ليقه وماوى. ئه و خوى ئه وه باش ده زانى.»

ميتيا به چه زبه يه كه وه گوتى: «خو له هه موو شتيكم نابوورى. براگيان شتيك هه يه كه ههچ ژنيك ناتوانى لى ببوورى. ده زانى باشترين ريگه چاره چيبه؟»

- چيبه؟

- پيدانه وه ي ئه و سى هزار روبله.

- جا له کوی بیئین؟ ئه ها وه بیرم هاته وه. من دوو هزار رۆبلم ههیه، ئیوانیش هزار رۆبلم دهادتی. ئه وه ده بیته سی هزار رۆبلمه که، بیبه پیی بده وه.

- ئه ی ئیوه. ئه و سی هزار رۆبلمی ئیوه چۆن و که ی بده مه وه؟ جگه له وه ش تۆ ته مه نیکی وات نییه. به لام ده بی ئه مرۆکه - حه تمه ن، حه تمه ن - سلاو و ریزی منی پییگه یه نی، جا به پاره که وه یان بییاره. چونکه ئیتر تاقه تم نه ماوه. بارودۆخه که ناجۆره و به بن به ست گه یشتوو. سه به نی دره نگه. ده مه وئ بئنیرم بۆلای باو کم.

- بولای باو کم؟

- به لئ، له پیشدا بچۆ بۆلای باو کم. داوای سی هزار رۆبلی لیبکه.

- میتیا، ئاخو کوا ئه و پاره یه له چنگ ئه و دهردی؟ نایدا.

- وای دانی که دهیدا! ده زانم که نایدا. ئالکسی ده زانی هیوا برای چییه؟

- به لئ، ئه ی چۆن نازانم!

- گوئ بگره. به شیوه یه کی یاسایی هیچم پی قه زدار نییه. هه تا رۆبلی ئاخرم لیوه رگرتوو. ئه وه ده زانم. به لام خو ئه خلاقه ن شتی کم پی قه زداره، وانیه؟ خو ده زانی به بیست و هه شت هزار رۆبلی دایکم بوو ده ستی به کار کرد و سه د هه زاری پی دهره ئتا. با پیاوه تی بکا و تاقه سی هزار رۆبلی بدا به من. به و کاره گیانم له دۆزه خ رزگار ده کا. ده بیته کفاره ی زۆر به ی تاوانه کانی. ئه گهر ئه و سی هزار رۆبلم بداتی - قه ولی شه ره ف به تۆ ده دم - کۆتایی به هه موو شتی ک بینم و ئیتر لئی نه به یه سکی نیو برین، وا دهرۆم و ئیتر به سه رو سو راحم نه زانی. بۆ دوایین جار ئه و دهرفه ته ی پی ده دم که باوک بی. پیی بلئ خودا خو ی ئه و هه ل و دهرفه ته ی بۆ ره خساندوو.

- میتیا، پیه وانیه باو کم به هیچ شیوه یه ک ئه و پاره یه ی لی هه لوه ری.

- ده زانم. زۆر چاک ده زانم. ئیستا، چه ند رۆژ له مه وه به ر، ره نگه هه ر دوینی یه که م جار «به شیوه یه کی جیدی» بۆم دهرکه وت که گرووشنکا له راستیدا گالته ناکا و ده یه وه ی شووم پی بکا. باو کم باش له خووخده ی گرووشنکا

ده گا، چاکیش ئه و پشیله منجره ده ناسی. که وایه تۆ پیت وایه ئه و پاره یه م پی ده دا تا کو زه ماوه نده که سه ر بگری، ئه ویش له کاتی کدا که خو ی شیت و شهیدا بووه بۆی؟ دیسان خو هه ر ئه وه ش نییه. ده توانم زۆر له وه زیاتر بۆ باسبکه م. ده زانم هه ر پینج رۆژ له مه وه به ر سی هزار رۆبلی له بانک وه رگرتوو. کردوو یه ته گه لای هزار رۆبلی، خستوو یه ته پاکه تیکی گه وره وه و پینج دانه لاکومۆری لیداوه و به ته نزلی سوور به ستوو یه تی. دیتوو ته چۆنم ئاگا لیه! له سه ر پاکه ته که نووسیویه: «بۆ فریشته که م، گرووشنگا، هه رکاتی که بی بۆلام.» به قه له می جندۆکان له بی ده نگی و خه لوه تدا نووسیویه تی و که س له شوینی شار دنه وه که ی ئاگادار نییه. جگه له خزمه تکاره که ی ئیسمیر دیا کۆف که به قه د خو ی باوه ری پیی هه یه. ئیستا ئه وه سی چوار رۆژه چاوه روانی گرووشنکایه. به هیوایه له به ر پاره بچی بۆ لای. هه والی لی ناردوو، ئه ویش وه لامی بۆ ناردۆته وه که ره نگه بچی. ئه گهر بشچی بۆ لای ئه و پیره، ده توانم پاشان زه ماوه ندی له گه ل بکه م؟ ئیستا تیگه یشتی بۆ لیزه خو م شار دۆته وه و کیشکی چی ده دیرم.

- بۆ ئه و؟

- به لئ، بۆ ئه و. تۆماس له مالی کلفه ته کانی ئیره وه تاغیکی هه یه. تۆماس له ناوچه ی خو مانه وه هاتوو و له گوردانه که ی ئیمه دا سه ر بازه. کار بۆ ئه وان ده کا. شه وانه کیشکچییه و به رۆژی شدا خه ریکی راوی بالندانه و له و ریگایه وه بژیوی خو ی دا بین ده کا.

- که وایه ته نیا ئیسمیر دیا کۆف له وه ئاگاداره!

- به لئ ته نیا ئه و، ئه گهر گرووشنکا بچی بۆلای باو کم، زوو ئاگادارم ده کا.

- که وایه هه ر ئه ویش سه باره ت به پاره که ئاگاداری کردی؟

- به لئ، زۆر به نه ئنی. ته نانه ت ئیوانیش له پاره و شتی ئاگادار نییه. باو کم

ده یه وئ به سه فه ره یکی دوو سی رۆژه ئیوان بنی ری بۆ «چرماشنیا».

کر یاریکی بۆ دارستانه که پهیدا کردوو و بریار وایه به هه شت هزار رۆبلی

لیی بکری. بۆیه به رده وام داوا له ئیوان ده کا بۆ ئه و سه فه ره ری داگری. ئه و

کارهش دوو سئ پوژى وهخت دهوئ. فيؤدور پاولوويچيش ههر ئه وهى دهوئ. بو ئه وهى له كوئيان كهوئ و گرووشنكا بتوانى بئ بولاي.

- كهوايه ئه مپو چاوه روانى گرووشنكايه؟

ميتيا له پپ هاواريكرد: «نا، گرووشنكا ئه مپو نايه. نيشانه گه ليك ههيه. به دلنيايييه وه ده ليم نايه. ئيسمير دياكوفيش ههر له سهر ئه و بپوايهيه. باوكم ئيستا خهريكي باده نوئينه. له گه ل ئيوانى برام له سهر سفرهيه ك دانيشتوون، بچو بو لاين و داواى ئه و سئ ههزار پوبلهى لئ بكه.» ئاليوشا له جيگاي خوئ راسته وه بوو. چاويكي له ئه دگارى شيتانهى براكهى كرد و گوراندى: «تو ده لئى چئ؟» بو ساتيک واى به زهين گه يشت كه ديميتري فيؤدورويچ شيت بووه.

ديميتري فيؤدورويچ به وردى چاويكي به سهرتاپاي براكهيدا گيئا و گوتئ: «چييه؟ من شيت نه بووم مه ترسه. تو ده نيرم بولاي باوكم و ئه وهى ده شيليم لئ ئاگادارم. ئيمانم به مोजزهش ههيه.»

- مोजزه؟

- به مोजزهى خودايئ. خودا ئاگاي له دل ههيه. دل شكاوه كه م و هيوابراوييه كه م ده بينئ. يه قينم ههيه كه نايه لئ پووداوى تال و ناخوش بقهومئ. ئاليوشا ئيمانم به مोजزه ههيه. بپو!

- ده چم. پيم بلئ بزائم، ههر ليره چاوه روانم ده بي؟

- ئه رئ، ده زانم ماوهيه ك ده خائئئ، ناتوانى به بئ پيشه كى بپويه پيشئ. ئه و ئيستا سه رخوشه. سئ سهعات له سهرت مائل ده بم، چوار، پينچ، شهش، ههوت سهعات. به لام له بيرت نه چئ ئه مپو ده بي بچئ بولاي كاترينا ئيواناش. ئه گه ر نيوه شه ويش بي، به پاره وه، يان به بي پاره، پئ بلئ «پيزى بوئ ههيه و كرئوشت بو ده با.» له تووم دهوئ ئه و شيعرهئ هه تمه ن بو بخوينيته وه:

«به گيان و به دل ريزت لئ ده گريئ

كرئوش ده با بوئ هه تاكو ده مرئ»

- ميتيا! ئه گه رگرووشنكا ئه مپو كه هات چئ. ئه مپو، سبه ينئ، يان دووسبه ئ؟

- گرووشنكا؟ ده بينم. به هه لاتن ده چم پيشئ پئ ده گرم.

- ئه ئه گه ر...؟

- ئه گه ر، ئه گه ريكي تيدا بي كوشتنه. حيا تئ لئ ده برم، بو م تامل ناكريئ.

- كئ ده كووژئ؟

- باوكم. خو گرووشنكا ناكووژم.

- برا كه م، ئه وه ده لئى چئ؟

- ئاخ، نازانم... نازانم پهنگه نه شئ كووژم، پهنگه بشئ كووژم. مخابن ئه و له و كاته دا به و ئه دگار و قه لافه ته وه له به ر چاوم دزيو و قيزه ون ده بي، له به رمله گلاوه كه ئى و لووت و چاوه بي شه رمه كه ئى و چزه بزه حيزانه كه ئى بيزم هه لده ستئ. رشانه وه م دئ. ههر له وه ده ترسم. ههر بوئه له تاقه تم به ده ره و بو م تامل ناكريئ.

- ميتيا، من ئه وه ده چم، هيوادارم خوداي مه زن خيرم به ده سته وه بينئ و رووداوى تال نه قه ومئ.

- منيش چاوه روان داده نيشم، به لكوو ئه و مोजزهيه بينم. ئه گه ر ئه و مोजزهيه ش وه راست نه گه را...

ئاليوشا له گه ل كوئيك فكر و خه يال به ره و مالى باوكى وه رئ كه وت.

نيسمير دياكوف

ئاليووشا كە گەيشتە مالى باوكى سفرەكە كۆنەكرابوۋە. وەتاغى نان خواردنيان لە مالىدا ھەبوو، بەلام سفرەكەيان لە وەتاغى نشيمەن راخستبوو. باوكى ھىشتا لە سەر سفرەكە بوو. وەتاغەكە گەورە و رازاۋە بوو. بە دابى كۆن داروديوارەكانيان نەخشاند بوو. كەلوپەلەكان سىپى و قەدىمى بوون و سەرپۆشى سوور و ھەوريشمىنيان پىدا دابوون. لە نيوان پەنجيرەكاندا ئاوينە ھەلۋاسرابوون، چوارچىۋەكەيان سىپى و زىركفت و بە شىۋازى قەدىم كەندەكارى كرابوون. ديوارەكانى كاغەز ديوارى لىدرايوو و لە زۆر جىگاۋە درابوو. دوو وىنەى گەورە بە ديوارەكەدا ھەلۋاسرابو. يەكيان وىنەى شازادەيەك بوو كە سى سال لەمەوبەر پارىزگارى ناۋچەكە بوو، ئەوى دىكەشيان وىنەى ئۆسقوفىك بوو، كە ئەوئىش چەند سال لەمەوبەر مردبوو. لە سووچى رووبەرووى دەرگاگە چەن پەيكەرەى لىيوو كە شەوانە چرايەكيان لەبەردا ھەلدەكرىن... ئەوئىش لەبەر رووناكابى مالەكە بوو، نەك لەبەر بارى ئايىنبىيەكەى. فيۆدۆر پاولوۋىچ دەرنگ دەخەوت، سەعات سى يان چواری نيۋەشەو، شەوانەش بە نىو وەتاغەكەدا دەگەرە، يان لە سەر كورسىلەيەكى لانكەيى دادەنىشت و بىرى دەكردەو. ئەوئىش بۆ بووبوۋە عادەت. ھەميشە بە تەنيا دەخەوت و خزمەتكارەكانى دەناردە وەتاغى خۆيان. بەلام ئىسمير دياكوف دەماوۋە و لە پىشخانەكە لە سەر قەرەۋىلەيەك پادەكشا.

كاتى كە ئاليووشا چوۋە ژوورى، شىۋيان خواردبوو، بەلام قاوۋە و شەۋچەلەيان تازە ھىنابوو. فيۆدۆر پاولوۋىچ پىي خۆش بوو دواى شام

شىرىنيات بە براندىيەوۋە خوا. ئىوان فيۆدۆروۋىچىش لە سەر سفرەكە بوو و قاۋەكەى قومەقومە دەخواردەو. خزمەتكارەكان، يانى گريگورى و ئىسمير دياكوف لە سووچىك راۋەستابوون. لەوۋە دەچوۋ خانەخۆى و خزمەتكارەكان لە سەر نەشە بن. فيۆدۆر پاولوۋىچ قاقاى دەكىشا. ئاليووشا بەرلەوۋەى بگاتە ژوورى گويى لە قاقايەك بوو كە زۆر چاكى دەناسى و دەيزانى باوكى سەرەتاي نەشەيەتى و ھىشتا زۆرى ماوۋە بە تەواۋى سەرخۆش بى. فيۆدۆر پاولوۋىچ، كە بە دىتنى ئاليووشا زۆر خۆشحال بوو، گوراندى: «ئەوۋەتا! ئەوۋەتا! ھاتە رىزى خۆمانەو. دانىشە. قاۋە خۆراكى پارىزگارنە، زۆر گەرم و خۆشە. خولكى براندىت ناكەم. چونكە بەرپۆژوۋى. بەلام قومىكت دەوى، نا؟ وا چاكە پىكىكمان لەگەل بخۆيەو، شەرابىكى كۆنە و چاكامان ھەيە. ئىسمير دياكوف برۆ سەر گەنجەكە لە سەر پەفحەكەى دووھەمى دەستە راستە. ئەوئىش كىلەكەى. لەبىرت نەچى كامە دەلىم!»

ئاليووشا نەخواردەوۋە و داۋاى لىيورنى كرد.

- قەيناكا، تۆ ناخۆى، مەخۆ؛ خۆمان دەخۆينەو. بەلام سەبركە شىۋوت خواردوۋە؟ ئاليووشا كە لە راستىدا پەنچكى نان و پىيالەيەك شەلى لە چىشتخانەكەى باۋە عابىد خواردبوو، وەلامى دايەو: «بەلى، بەلام پەرداخىك قاۋە دەخۆمەو.»

- ئافەرەم كورم! پەرداخىك قاۋە دەخواتەو. بەلام دەبى گەرمى بكنەو؟ نا، واديارە ھەر دەكولج. قاۋە زۆر خۆشە. بەتايبەت دەستاوئىسمير دياكوف. ئىسمير دياكوفى من بۆ لىناني قاۋە و ماسى، ھەرۋەھا شىفتەى ماسى، زۆر شارەزايە. دەبى پۆژىك بىي شىفتە ماسىيەكمان لەگەل بخۆى. بەر لە ھاتن ئاگادارم بكنە... بەلام راۋەستە، مەگىن ئەمىرۆ بەياني پىمەنەكوتى سەرىن و دۆشەك و كەلوپەلەكانت ھەلگەرە و وەرەوۋە بۆ مالى؟ دۆشەكەت ھىناۋە؟ ھە، ھە، ھە!

ئاليووشا بە زەردە خەنەيەكەو گوتى: «نا، نەمھىناۋەتەو.»

- ئاخ، ئاخ ترساي، ئەمىرۆ بەياني ترساي، نا؟ ئاخەر لە دەورت گەپىم بۆ ورووژاندنى تۆ چىيىدىكەم لە دەست دەهات. ئىوان، دەزانی کاتى چاۋ لە چاۋى پىاۋ دەبرى و بزەي دىتى، ناتوانم چاۋى لە سەر ھەلگرم؟ ۋەپىكەنىنم دەخا. ھۆگرىيەكى زۆرم پىيى ھەيە. ئالىووشا راۋەستە با تەقدىست بکەم، تەقدىسى باۋكىك.

ئالىووشا ھەستا سەرپىي. بەلام فىۋدۆر پاولوۋىچ لە خواستەكەي خۆي پاشگەز بۆۋە. گوتى: «نا، نا. جارى تەنيا خاچت دەكىشم. ئارام دانىشە: سەرگەرمىيان ھەيە بۆت. ئەويش بە شىۋەي خۆت. ۋەپىكەنىنم دەخا. كەري بەلەم^{۱۲} لىزە ۋەقسە ھات و لەگەلمان دوۋا - ۋەرە بىيىنە چۆنىش قسە دەكا!» دەركەوت كە كەري بەلەم مەبەستى ئىسمىر دىاكوفى نۆكەري بوو. ئەو ھىشتا لاۋىك بوو، تەمەنى نىكەي بىست و چوار سال دەبوو. زۆر كەم بلى و دوورە پەريز بوو. ۋا نەبوو كە مرقۇئىكى ھەيابەخۇ بى. بە پىچەۋانە، مرقۇئىكى لەخۇرازي بوو. لەۋەش دەچوو رقى لە ھەموو كەس بى. بەلام پىۋىستە لىرەدا پەلە نەكەين و ھىندىكى باس بکەين. گريگورى و مارتا عاملاندىان. بەلام گريگورى گوتەنى «بەبى ھىچ چاۋەرۋانىيەك بارمان ھىتاۋە. كورىكى دوورە پەريز و خانەكى و دوور لە خەلك و كۆمەل و تەرىك بار ھات، لەۋە دەچوو باۋەرى بە ھىچ شتىكى دنيا نەبى. بە مندالى پشیلەي دەگرت لە دارى دەدا و پاشان بە رىۋەرەسمىكى شىاۋ بە خاكى دەسپارد. پەروپىەكى ۋەك عەبا بە شانيدا دەدا، خۆي ۋەك قەشە لى دەكرد و لە سەر گۆرى پشیلەكە دوعاى دەخویند. ھەموو ئەو كارانەشى لە خەلۋەتدا بە دزىيەۋە ئەنجامدەدا. گريگورى جارىكىان لە سەر ئەو كارەي گرتى و چەخسىكى چاكى كوتا. ئەويش لە سوۋچىكىدا خۆي مەلاس كرد و ھەتا ھەتۋويەك نەھاتە دەرى. گريگورى بە مارتاى گوت: «ئەو رەموزنە من و تۆ بە ھىچ نازانى. نەك ھەر من و تۆ ھىچ كەس.» ئەمسا راستەوخۇ بە كورەي

12- كىيى پىرۆز، سىفىرى ژومارەكان، بەشى بىست و دوۋەم. كەري بەلەم ۋەزمان دى، مەگىن فرىشتەي خودا لە خاۋەنەكەي بىۋورى.

گوت: «تۆ بىيادەمى؟ نا، تۆ بىيادەم نىي. تۆ لە چلكاۋى ھەمام دەرىپەريۋى. ئەرى لە چلكاۋى ھەمام.» دواتر مەعلوم بوو كە ئىسمىر دىاكوف ئەو قسانەي قەت لە دل دەرنەچوۋە و دلى لە گريگورى ھىشاۋە. گريگورى خويندەنەۋە و نووسىنى فىر كرد و كاتى تەمەنى گەشىتە دوازە سالان دەستىكرد بە فىر كردنى كىيى پىرۆز، بەلام ئەم فىر كردنەي بە ھىچ كوى نەگەشىت و لە ۋانەي دوۋەم يان سىھەمدا، كورە لەپەر دەستى كرد بە پىكەنىن.

گريگورى كە لە ژىر چاۋىلكەكەيەۋە بە چاۋى ھەپەشە تەماشاي دەكرد، پىرسىي: «بەچى پىدەكەنى؟»

- بەھىچ، مىژۋوي پىرۆز دەلى، خودا پووناكىي رۆژى يەكەم خولقاند و خۆر و مانگ و ئەستىرانى رۆژى چوارەم. ئەي رۆژى يەكەم پووناكى لە كويۋە ھات؟

گريگورى تۋوشى سەرسوۋرمان بوو. كورە بە مامۇستاكەي پىكەنى، ۋەك ئەۋەي بەزەي پىيدابى. گريگورى خۆي پىرەنەگىرا. گوراندى: «پىت دەلىم لە كويۋە!» شەپلاخەيەكى خىۋاندە لاۋومەتى، كورە بى ئەۋەي ۋرتەي لىۋە بى شەپلاخەيەكى تۋوشى گيان كرد، بەلام دىسان چەند رۆژ خۆي خزانە قوژبىك و مات بوو. دۋاي ھەتۋويەك يەكەم ھىرشى ئەو نەخۋشىيە رۋوي تىكرد. يانى فى. كە ھەتا ئاخىرى تەمەنى ھەر لەگەلىدا بوو. چەن ۋەخت جارىك سەرۋدلى لىدەھات. فىۋدۆر پاولوۋىچ كاتى لەۋە ئاگادار بوو، بە چاۋىكى دىكە تەماشاي كورەي دەكرد. تا ئەو كاتە ھىچ سەرنجىكى نەدابۋويە، ئەگەرچى قەتىش سەركۈنەي نەدەكرد و ھەركاتى چاۋى پىي دەكەوت كوپكىكى پىدەدا. ھىندى جار كە كەيفى سازدەبوو، بىكى شىرىنى بۆ دەنارد. بەلام كاتىك لە نەخۋشىيەكەي ئاگادار بوو، ھۆگرىيەكى تەۋاۋى دەرهق بە ئەو لە خۆي نىشاندا و ھەستى بە بەرپىرسىارەتى دەكرد. بۆيە ناردى بە دۋاي پزىشكدا و ويستى ماریجەي بكا، بەلام نەخۋشىيەكەي ماریجەي نەھات، پزىشك لە چارەي نەخۋشىيەكەي دۇشدامان. بە شىۋەيەكى

مامناوهندی مانگی جاریک فی لیده هات. به لام له کاتی جوراوجوردا. سه رودل لیها تنه که هی همیشه وهک یهک نه بوو، جار ی وابو سووک بوو، جار ی وابو زور به سهختی لی ده هات. فیودور پاولوویچ ته مبی کردنی جهسته یی له گریگوری قه دهغه کرد و ماوه یهک بردی بولای خوی. ههروه ها نه یه یشت گریگوری دهرسی پی بلی. رورژیکیان که کوره ته مهنی گه یشتبووه پازده سالان، فیودور پاولوویچ دیتی له لای کتیخانه که هی راوه ستاوه و له پشت جامخانه که وه ناوی کتیبه کان ده خوینته وه. فیودور پاولوویچ هیندیکی کتیب هه بوو. زیاتر له سه د بهرگ. به لام هیچکس نهیدیوو کتیب بخوینته وه. هه له ریوه کلیلی کتیخانه که هی دایه و گوتی: «ها، بیگره، به که یفی خوت بیخوینته وه. له ئیستاوه تو کتیداری خومی. خه ریکی خویندنه وه بی زور له وه چاکتره له هه وشه دا خه ریکی پیاسه و راویچکه کردن بی. ها، نه وه بیخوینته وه» فیودور پاولوویچ کتیبی (شهوانه له مه زرای نریک دیکانکا^{۱۳}) ی دایه دهستی.

خویندیییه وه، به لام پی خوش نه بوو. بو جاریکیش بزهی نه هاتی و به گرژ و مونی کتیبه که هی ته واو کرد.

فیودور پاولوویچ پرسیی: «چییه؟ پیکه نینی نییه؟»

ئیسمر دیاکوف هیچی نه گوت.

. گه مژه، جوابم بده وه!

کوره به چه بزهییه که وه، منجاندی: «هه مووی درو و ده له سه یه.»

. که وایه برؤ بو دوزخ، تو مروقیکی په ست و خویری. سه برکه، ها، نه وه «میژووی گشتی» ئیسماراگدوفه بیخوینته وه. هه مووی راسته.

به لام ئیسمر دیاکوف ده لاپه ره ی له کتیبه که هی ئیسماراگدوف نه خویندنه وه تا قه تی لی به سه رچوو. هه بویه دیسان کتیخانه که داخرایه وه.

زوری نه خایاند، مارتا و گریگوری به فیودور پاولوویچیان راگه یاند: ئیسمر دیاکوف ورده ورده خه ریکه به قیز و بیژ ده بی و خووخده یه کی

سهیر و سه مه ره ی لی پهیدا بووه. که چیشته که هی له بهر ده م داده نین، ده سته داته که وچکه که و چاو له چیشته که ده بری، سه ره تا چیشته که ده باته بیشی و که وچکه که پر دهکا و دهیداته بهر روشنایی.

گریگوری لی ده پرسیی: «چییه، قالونچه یه؟»

مارتا ده لی: «رهنگه میشی تیدا بی.»

ئیسمر دیاکوفی لاو جواب ناداته وه، به لام هه چیشتیکی بو داده نینی، نه و کاره دهکا. جنچه گوشتیک به چنگاله که هی دهگری و دهیداته بهر روشنایی، زور به وردی چاوی لیده کا و دواي دنیا بوون بریار ده دا بیخاته ده میه وه.

گریگوری چاویکی لیده کا و ده منجینی: «په کو، له و نه داو نه تواره ئاغاواتییانه یه!»

فیودور پاولوویچ که نه وه ی بیست خیرا بریاریدا بیکاته ئاشپه زی خوی و بو فیربوون ناردی بو موسکو. ئیسمر دیاکوف چه ن سال له وی مایه وه و به سه ر و پوتراک و قه لافه تیکی گوراوه وه هاته وه. له چاو ته مهنی زور پیری نیشانده دا. پوخساری زهره و پر له چرچ و لوچ بووبوو، کوسته ش بوو. گورانکاری به سه ر خووخده و ئاکاریدا نه هاتبوو. وهک پینشوو پاریزی له خه لک ده کرد، پی خوش نه بوو له گه ل هیچ که س قسه بکا. له موسکوش هه ئاوا بیده نگ بوو. دلی به موسکو نه کرابوو و پی خوش نه بوو. زور که م بو دیتنی شاران و نه ملاوئه ولا ده چوو، به لام بیده نگ و دلته نگ هاته ده ری. له لایه کی تره وه، ته ریوش و پاک و خاوین، به جلوبه رگی تازه وه له موسکو هاته وه. رورژی دوو جار زور به وازی وازییه وه جلهکانی ده ته کاند و شه ی ده کیشان. زوری پی خوش بوو پوتینه چه رمینهکانی به بویاغی ئینگلیزی بریقه دار بکا و وهک ئاوینه بدره وشیتته وه. نه و بووبه ئاشپه زیکی که م وینه. فیودور پاولوویچ هه قده ستیکی بو برییه وه، که هه تا دوايين کوپکی ده دا به جل و بهرگ و خه میر و عه تر و نه و جوره شتانه. به لام له وه ده چوو به قه د پیوان رقی له ژنانیش بی؛ قه ت لنینان نریک نه ده بووه. فیودور پاولوویچ به چاویکی دیکه ته ماشای ده کرد. فی لیها تنه که هی زیاتر بووبوو. نه و رورژانه ی که

13- یه که مین کومه له چیروکی نیکولای گوگول، کومیدیا نووسی بلیمه تی روسی (۱۸۰۹ - ۱۸۵۲)

نەخۆش دەكەوت مارتا چىشتى لىدەنا بەلام فىۋدۆر پاولۋويچ ئىشتىي نەيدەبرد.

فىۋدۆر پاولۋويچ، بە لاچاويك تەماشاي ئىسمير دياكوفى ئاشپەزى كرد و پرسىي: «بۇ نەخۆشىيەكەت قورستر بوو؟ پىت خۆشە ژن بىنى؟ دەتەوى ژنىكت بۇ پەيدا بكم؟»

ئىسمير دياكوف لە داخانا رەنگى ھەلبزركا و جوابى نەدايەو. فىۋدۆر پاولۋويچ ئىتر لەسەرى نەرويشت و وازى لەو شتە ھىنا. گرینگ ئەو بو باوهرىكى تەواوى بە راست و دروستى ئاشپەزەكەى بو. خوداوپراستان رۆژىك كە فىۋدۆر پاولۋويچ مەست بوو، سى گەلای سەد رۆبلى كە تازە بە دەستى گەيشتبوو، فرىيدا نىو خۆل و خاكى ھەوشەكەو. رۆژى دوايى تىگەيشت كە پارەكەى لى ونبوو. بەپەلە پرووزى و ھەلەپرووكى خەرىكى پشكىنى گىرفانى بوو، كەچى تەماشاي كرد سى گەلاكە لە سەر مېزەكە بوون. لە كويو ھاتبوون؟ ئىسمير دياكوف رۆژى پىشوو دۆزىبونىيەو و ھىنابووى لە سەر مېزەكە داينابوو.

فىۋدۆر پاولۋويچ گوتى: «كۆرەكەم، كەسم وەك تۆ نەديو،» پاشان دە رۆبلى پىدا. ئەو ھەشمان لەبىر نەچى، نەك ھەر برىواى بە راست و دروستىيەكەى بوو، بەلكو لەبەر ھۆيەك خۆشيشى دەويست. ئەگەرچى ئەو ھەروا بە گرژى و پروتالى چاوى لە فىۋدۆر پاولۋويچ دەكرد و ھەروا بىدەنگ بوو. بە دەگمەن قسەيەكى دەكرد. ئەگەر لەو كاتەدا ئەو پرسىارە بە زەينى كەسىك بگەيشتايە كە ئەو پىاوە لاو ھۆگرى بە چىيە و چىي لە دلدايە، مەحال بوو تىي بگەن. لەگەل ئەو ھەشدا ھىندى جار لە مالى لە جىي خۆى رادەووستا. يان تەنانت لە ھەوشە يان لە سەر شەقام، دە دەقىقەيەك لە فكر و خەيالدا نوقم دەبوو و بە بىدەنگى لەجىي خۆى نەدەجوولا. قەلافەتى لەگەل رۇخسارى، ھەركەسى لىكى بدايەتەو، بۆى دەردەكەوت كە ھىچ بىرۆكە و خەياللىكى تىدا نىيە، بەلكو جۆرىك كاس و ورىي تىدايە. تابلۆيەكى

سەرنج پاكىشە لە كرامسكو^{۱۴} وىنەگر بە ناوى «كاسوور» لىرەوارىكە لە زستاندا و لە رىگاي لىرەوارەكەدا و لەوپەرى تەنبايىدا، لادىيەكى سەرگەردان بە كەپەنكى دىراو و كەوشى دارىنەو، جۆرىك راوہستاو دەلىي لە ئەندىشەدا نوقم بوو. بەلام ئەو بىرناكاتەو، بەلكو «وروكاس» بوو. ئەگەر دەستيان لىدايە وا دادەچلەكا و تەماشاي دەكرد دەنگوت لە خەويكى قوول راپەنيو و تووشى ھەپەسان بوو. راستە خىرا وەخۆ دەھاتەو. بەلام ئەگەر لىيان بپرسىايە بىرت لەچى دەكردەو، ھىچى وەبىر نەدەھاتەو. لەگەل ئەو ھەشدا ئەو كارتىكەرىيەى كاتى كاسوور بوون سەرتاپاي دادەگرت و وىدەچوو لە دەروونى خۆيدا بە نەينى مابىتەو، ئەو كارتىكەرىيانەى بەلاو شىرىن بى و ئەوانە بىگومان و بە شىوہيەكى ھەست پىنەكراو و تەنانت بى ئىختىار لە ناخى خۆيدا كۆ كاتەو. چۆن و بۆ، ئەو خۆشى نازانى. لەوانەيە كتوپر دواى سالانىكى زۆر كۆ كىرەنەو، ئەو كارتىكەرىيانە، دەست لە ھەموو شتىك ھەلگرى و بۆ دەرباز بوونى گىانى بچى بۆ زيارەتى ئورشەلىم. يان لەوانەيە لە ناكاو شوينى لە دايكبوونى خۆى ئاور تىبەردا، يان لەوانەيە ھەردووكيان بكا. لە نىو لادىيەكاندا زۆرن ئەو كەسانەى ئاوا كاس وورن. كەوايە ئىسمير دياكوفىش يەكىك لەوانە بوو، لەوانەيە خۆشى نەزانى بۆ ئەو كارتىكەرىيانەى بە چنوكى و رەزىلى لە ناخىدا كۆ دەكردەو؟

14- ئاى - ئىن كرامسكو، وىنەگر و تەراخى روسى (۱۸۸۷-۱۸۲۷)

چەلەمانى

بەلام كەرى بەلەم كتوپر وەقسە هات. باسەكەش شتىكى سەير و سەمەرە بوو. گريگورى ئەو پۇژە سەرلە بەياني چووبوۋە بازار، چيرۆكى سەربازىكى پووسىيى لە زمان لۇكيانوۋى بەقال بىستبوو، گوايە پۇژنامەكانى ئەو پۇژە نووسىبوۋيان سەربازىك لە ناۋچەيەكى دوورە دەستى ئاسيا كەوتوتە زىندانەوۋە و پىي دەلەين دەبى حاشا لە دىنى مەسىح بەكى و موسلمان بى، دەنا مەرگىكى خىرا و پر ئازار و ئەشكەنجەت لە پىشە. بەلام سەربازەكە حاشا لە دىنەكەى خۆى ناك، ئەشكەنجەى دەكەن. بە زىندوۋىي پىستى لەشى دادەمالن و ئەو لەگەل مەتەح و دۇعا كردن و بەهەق زانىنى دىنى مەسىح گىانى دەردەچى. گريگورى لە سەر سفرەكە ئەو باسەى گىراۋە. فىۋدور پاولوۋىچ پىي خۇش بوو دواى شام و شەوچەلە قسە بكات و پىبەكەنى. تەنانەت ئەگەر لەگەل گريگورىش بوايە. ئەمپۇ ھەر لە دوانىۋەپۇۋە كەيفى ساز بوو. لەگەل ئەوۋەى قوم قوم براندى دەخواردەوۋە گويى لە باسەكە گرتبوو. گوتى: «دەبى ئەو سەربازە بكرىتە قەدىس و پىستەكەى بەرن بۇ كلىسەيەك. ئەو كارەش دەبىتە ھۆى ئەوۋەى پۇل پۇل خەلك تىرژىن و پارە بىنن.

گريگورى كە دىتى فىۋدور پاولوۋىچ بەو چيرۆكە تىكەنەچوۋە و ھەروا لە سەر بەزم و پىكەنىنى خۇيەتى، گرژ بوو زەردەيەكى گرت. ئىسمىر دياكوف زۇربەى كات دواى شام رادەوۋەستا و چاۋەپىي فەرمان دەبوو، لەو پۇژەوۋە ئىوان ھانتبۇۋە، بۇ شارەكەمان ئەوۋە كارى بوو.

فىۋدور پاولوۋىچ ئاگاي لە بزەكەى ئىسمىر دياكوف بوو و دەيزانى بە گريگورى پىكەنىۋە، پرسىي: «ئەوۋە بەچى پىدەكەنى؟»
 ئىسمىر دياكوف بە دەنگىكى بەرز و چاۋەپوان نەكراۋ جوابى داۋە:
 «قوربان برۋاي من ئەوۋەيە ئەگەر ئەو سەربازە كارەكەى پىرۇزە و جىگاي رىزبوو، بە برۋاي من قوربان، تاوان نەدەبوو ئەگەر لەو تەنگەژىيەدا حاشا لە ناۋى مەسىح و مەسىحى بوونى خۆى بكا. چونكە دەيتوانى گىانى خۆى رزگار بكا و بە چاكەكارى لە پاشماۋەى تەمەنىدا كەفارەتى ئەو ترسەنۇكىيەى بداتەوۋە.»

فىۋدور پاولوۋىچ گوتى: «چۇن تاوان نەبوو؟ قسەى قۇر دەكەى، ھەر لەبەر ئەو قسەيەت راست دەتەنە دۇزەخ و وەك پەز دەتبرژىنن.»
 ھەر لەو جىگايەدابوو كە بە ئالىۋوشاى گوت دانىشى و بە ھاتنەكەى كەيفى ساز بوو و گوتى: «خەرىكىن لە سەر ئەو باسە مشتومر دەكەين كە تۇ پىت خۇشە.»

ئىسمىر دياكوف بە لەبىزىكى قورس و قايم گوتى: «پەزى چى قوربان شتى وا ھەر نىيە، ئەۋى كوا جىگاي سوتاندن و برژاندن؟ ھەر نابى واش بى، ئەگەر وايە قوربان لەگەل عەدالەت يەك ناگرىتەوۋە.»
 فىۋدور پاولوۋىچ دەستىكى كىشا بە رانى ئالىۋوشادا و ھەر بە نەشەوۋە گوراندى: «مەبەستت لە "عەدالەت و..." چىيە؟»
 گريگورى پەرىيە نىۋ قسەكانى: «ئەوۋە گەوج و نەفامە، خۇ تىناگا!» پاشان بە رەقەۋە چاۋىكى لە ئىسمىر دياكوف كرد.

ئىسمىر دياكوف، زۇر لەسەرەخۇ، جوابى داۋە: «گريگورى واسىليەۋىچ، زۇر پىي زىادى دامەكىشە و كارت بە سەر گەوج و نەفامىي مەنەۋە نەبى، چاكتر وايە سەرنج بەدەيە ئەو شتە، كاتىك دوژمانى نەژادى مەسىح بمخەنە بەندىخانە و داوام لىبەكەن دەست لە دىنەكەى خۇم (دىنى مەسىح) ھەلگرم، بە تەۋاۋى ھەقم ھەيە ئەقلى خۇم وەكارخەم، تاوانىش نىيە.»

فیوډور پاولوویچ نه‌راندی: «ئوهوت پیشتر گوت. له‌خوږا قسه‌ی زیادی مه‌که، بیسه‌لمینه.»

گریگوری به له‌بزیکی قیناوی و لیوه‌کوروژی گوتی: «به‌چکه ناشپه‌زا!»
- به‌لام به‌چکه ناشپه‌ز بوون، دیسان پی‌ی زیادی دامه‌کیشه، به‌بی ئه‌وه‌ی سووکایه‌تی به من بکه‌ی، سه‌رنج بده گریگوری واسیلیه‌ویچ! چونکه بیتوو من به‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه بلیم، «نا، من مه‌سیحی نیم و له دینی خو‌م وهرده‌گه‌ریم.» ئه‌و کاته خیرا به هوی عه‌دلی بالای خودا، به له دین وهرده‌گه‌راوم دینه ئه‌ژمار و وهدر دهنریم. چونکه به کافرمان ده‌زانن. به‌جو‌ری که هه‌ر له‌وکاته‌دا، نه‌ک ئه‌و کاته‌ی به ده‌نگیکی به‌رز ده‌یلیم، به‌لکو کاتیک که له بی‌ری گوتته‌که‌شیدا بم، به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک له چواری چرکه‌ش تی‌په‌ریبی، له کلیشه وهدر دهنریم. گریگوری واسیلیه‌ویچ وایه یان نا؟

به‌ناشکرایه‌ی گریگوری کرده به‌ر ده‌نگی خو‌ی، به‌لام له راستیدا وه‌لامی پرسیاره‌کانی فیوډور پاولوویچی ده‌دایه‌وه و له‌وه به جوانی ئاگادار بو، هه‌ر به‌قه‌ستی وای نواند که گریگوری ئه‌و پرسیارانه‌ی کردوو.

فیوډور پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئیوان، داخوت دانه‌وینه و گویچکه‌ت بی‌نه پیشی شتیکت پی‌لیم. ئه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر تو هیناوه‌ته گوری. ده‌یه‌وی ئافه‌رینی پی‌لیمی و سپاسی لی‌بکه‌ی. ئافه‌رینی پی‌لیمی ده‌ی!»

ئیوان فیوډورویچ زور به جیددی گویی بو سرتی باوکی راگرتبوو.
فیوډور پاولوویچ دیسان گوراندی: «سه‌برکه ئیسمیر دیاکوف، تاوی بی‌ده‌نگ به. ئیوان دا دیسان گویچکه‌ت بی‌نه پیشی.»

ئیوان فیوډورویچ به ئه‌دگاریکی ته‌واو نه‌وه‌شه‌یه‌وه سه‌ری برده پیشی.
- به‌قه‌د ئالیووشام خو‌ش ده‌ویی، پی‌ت‌وانه‌بی خو‌شم ناویی. تو‌زیکت براندی بو تیکه‌م؟

ئیوان فیوډورویچ گوتی: «به‌لی» چاویکی له باوکی کرد و له دلی خویدا گوتی: «به‌لام تو تا راده‌یه‌ک سه‌رخو‌شی.» زور به وردی چاوی له ئیسمیر دیاکوف بریبوو.

گریگوری هه‌لیدایه: «دیاره تو له دین وهرده‌گه‌راوی. گلاوی هیچوپوچ. چون ده‌ویی دواي ئه‌وه ده‌لیل و به‌لگه دینیه‌وه، ئه‌گه‌ر...»

فیوډور پاولوویچ قسه‌که‌ی پی‌ بری: «گریگوری، سه‌رزه‌نشتی مه‌که، سه‌رزه‌نشتی مه‌که.»

- گریگوری واسیلیه‌ویچ، باشتره تو‌زی سه‌بر بکه‌ی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌رده‌توانی ماوه‌یه‌کی زور کورت گوی بگره. چونکه هیشتا قسه‌م ته‌واو نه‌بووه. چونکه، قوربان هه‌ر ئه‌و ساته‌ی له دین وهرده‌گه‌ریم، هه‌ر له‌و ساته‌شدا، قوربان، به ته‌واوی وه‌ک کافرمان لی‌دی و ناوی مه‌سیحیم له سه‌ر لاده‌چی و له‌و دینه ده‌شو‌ریمه‌وه، وانیه قوربان؟

فیوډور پاولوویچ که زورتر به تامه‌زرۆیه‌وه، قوم قوم له پیکه‌که‌ی ده‌نو‌شی، گوتی: «کو‌ری چاک زو‌وکه قسه‌که‌ت ته‌واو بکه.»

- ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته دو‌ژمنان لی‌یان ده‌پرسیم مه‌سیحیم یان نیم. درۆم نه‌کردوو، چونکه به هوی فکره‌که‌وه، به‌رله‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به دو‌ژمنه‌کانم بلیم، خودا خو‌ی منی له مه‌سیحی بوون رزگار کردوو. ئه‌گه‌ر له‌دین دهرچوو‌بیتم، چون و به کام عه‌دالته‌ت، له‌به‌ر حاشا کردن له مه‌سیح، له‌و دنیا به تاوانبار ده‌ناسریم، کاتیک به هوی فکره‌وه. به‌رله‌وه‌ی حاشا له دینی مه‌سیح بکه‌م، له دینی مه‌سیح وهرده‌گه‌راوم؟ ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته ئیتر ده‌توانم ده‌ست له دینی مه‌سیح هه‌لگرم، چونکه ئه‌و کاته حاشا له‌چی بکه‌م. گریگوری واسیلیه‌ویچ، کی تاتاریکی کافری، ته‌نانه‌ت له به‌ه‌شت به تاوانبار زانیوه، چونکه کاتی له‌دایکبوون مه‌سیحی نه‌بووه؟ کی به‌و هویه سزای ده‌دا؟ خو مانگا دو‌وجار که‌ول ناکری! چونکه کاتی ئه‌و تاتاره ده‌مری، وای دانین خودای مه‌زن ئه‌و به به‌رپرسیش بزانی، پی‌وايه که‌مترین سزای بو له‌به‌ر چاو ده‌گری. (چونکه ده‌بی سزا بدری) چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و کافرکی گلاوه و له دایکیکی کافر بووه، تاوانیکی نییه و نابی سه‌رکونه بکری. دلنیام خودای گه‌وره ناتوانی ده‌ستی تاتاریک بگری و بلی ئه‌وه مه‌سیحیه‌ی؟ ئه‌گه‌ر

وابی مانای ئەو هیه خودا راست ناکا. مهگین دهکری خودای ئاسمان و زهوی، تهنانهت یهک وشه ی دروی به زاردا بی؟

گریگوری سهیر چه په سابوو، چاوی له ئیسمیر دیاکوف برپیوو و ههردووک چاوی وهک کهشکه فهریکه دهه په پاندبوو. ئەگه رچی به ته واوی قسه کانی ئەوی بۆ نه ده چوووه وه سه ریهک، به لام شتیکی له قسه هه لله ق مه لله قه کانی هه لکراند و له جیی خوی پاره ستا. وا کاس بووبوو ده تگوت سه ری به دیواردا کیشاوه. فیو دور پاولوویچ په رداخه بران دییه که ی هه لقوراند و دای له قاقای پیکه نین.

- ئالیووشا! ئالیووشا! له جوابی ئەو قسانه دا چیت بۆ گوتن پییه؟ ئەی سه فسه ته چی! ئیوان، حه تمه ن ئەو له جیگایه ک له گه ل یه سووعییان بووه. ئاخ، ئەی یه سووعیی چه پهل، کی ئەوه ی فیر کردوو ی؟ به لام تو سه فسه ته چیی ده غه ل، قسه ی قور کاویژ ده که ی، قسه ی قور، قسه ی قور. گریگوری تو خه مت نه بی و مه گری، هه ر ئیستا په روپیوی پیوه ناهیلین. ئەی که ره. بیلی بزانه له هه مبه ر ئەشکه نجه گه راندا رهنگه هه ق به تو بی. به لام له دلی خوتدا حاشات له ئیمانته کردوو. خوت ده لیتی هه ر ئەو کاته له دین وه رگه راوی. ئەگه ره له دینیش وه رگه ریی دۆزه خییه کان چه پله ت بۆ لی ناده ن. یه سووعییه جوانکیله که م، له و باره وه ده لیتی چی؟

- گومانی تیدا نییه قوربان، که له دله وه حاشام له ئیمانته کردوو، به لام قوربان، تاوانیکی تاییه تم ئەنجام نه داوه. ئەگه ره تاوانیش بی، تاوانیکی ئاساییه و شتیکی وا نییه قوربان.

- چۆن شتیکی وا نییه و تاوانیکی ئاساییه کاک هیژا؟

گریگوری وستیکی لی کرد: «ئەی مهلعوونی نه گبه ت، درۆ ده که ی!»

ئیسمیر دیاکوف، له سه رخۆ و چاو قایم، ده یزانی سه رکه وتوو بووه، به لام له گه ل ئەوه شدا دلفراوانانه به سه ر تووره یی خویدا زالبوو. له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «چاو لیکه گریگوری واسیلیه ویچ. له کتییی پیروژدا هاتوووه: ئەگه ره ئیمانته بی، تهنانهت به قه د ده که هه رزنیکیش، فه رمان به چیا به دی

بروا بۆلای ده ری، به بی هیچ بیانوو هینانه وه یه ک وه ری ده که وی. ده ی باشه، گریگوری واسیلیه ویچ، ئەگه ره من بی ئیمانته و توش ئەوه نده ئیمانته و له په ستا جنیو بارانه ده که ی، یاللا فه رمان به و کیوه به ده نه ک بۆلای زه ری، چونکه دووره، با بی بۆلای ئەم چۆمه له بۆگه نه ی نیو باخه که. گه وره م! ئەو کاته تیده گه ی له جیگای خوی چورته ناکا. ئیستا جه نابی هیژا هه رچه نده به سه ر ئەو کیوه دا بگورینی، له جیی خوی ناجمی و ده رده که وی که تو جه نابی گریگوری واسیلیه ویچ ئیمانته دروست و حیسابیت نییه و ته نیا ده زانی جنیو به دی و بگورینی. هه مووشمان ئەوه ده زانین، نه ک هه رتو، به لکو هیچ که س له دنیا دا، له بالاترین که سه وه بگه ره هه تا خواروترین که س له م زه مانه دا ناتوانی چیا به ره و ده ریا رادا - جگه له که سیک، یان رهنگه به لانی زۆره وه دوو که س، که ویده چی ئەوانیش له شوینیکی شاراوه ی بیابانی میسر مژوولاه ی پرگار کردنی رۆحی خویان بن، بۆیه ناتوانی ئەوانیش وه دۆزی ئەگه ره واش بی و ئەگه ره هه موو خه لکه ی دیکه ئیمانیه نه بی، بلیی خودا ئەو عاله مه سزا بدا و غه زه بیان لیگر ی؟ یانی ته واوی خه لکی سه رگۆی زه وی - جگه له دوو که سی چه لگه ر و گۆشه نشین له بیابان، ناکه ونه به ر ره حمه تی بی پایان؟ که وایه هیوادار ده بم هه رچه ند جاریک وه شک که وتیتم، به هه لوهراندنی فرمیسی که په شیمانی ده به خشریم.»

فیو دور پاولوویچ سه رخۆش و به نه شه گوراندی: «سه برکه! که وایه تو پیت وایه دوو که سن، که ده توانن شاخ و کیو له جیی خویان بگۆزنه وه؟ ئیوان یادداشتی که، بینووسه. به بی که م و زیاد ئیمانی رووسییه کی ره سه نه!»

ئوان فیو دوروویچ به بزیه کی پر له ره زایه ته وه گوتی: «له وه ی که تاییه تمه ندی ئیمانی خه لک وایه، هه ق به تو یه.»

- تو قه بوولته؟ ئەگه ره تو قه بوولت بی، که وایه ده بی وابی. راسته، مه گین وانیه ئالیووشا؟ به بی هیچ که م و زیادیک خاوه ن ئیمانته رووسییه ره سه نه، مه گین نا؟

ئاليووشا قورس و قايم گوتى: «نا، ئىسمير دياكوف پىزەيەكى ئىمانى پووسى نىيە.»

- كارم بە ئىمانى نىيە. مەبەستم ئەو دوو كەسەى بىبابانە. تەنيا ئەو. دىلىم ئەوان پووسىن، واىە يان نا؟

ئاليووشا بەزىيەكەو گوتى: «بەللى پووسىيەكى خالىس و ھەژدە عىار.»
- ئەى كەرە، قسەكانت لىرەيەكى ئالتون دەژى و ھەر ئەمپۆ پىتى دەدم.
بەلام لەمەر قسەكانى دىكەتەو، ھەمووى گەوجە بوو، گەوجە گەوج.
ھەقمەق گيان، پاوھستە با پىت بلىم كە ھەموومان لىرە ئىمانىكى لاوازمان ھەيە. تەنيا لەبەر ئەوئەى بىفكرىن، دەرەتمەن نىيە و كارى زورمان بەتووشەو بوو. ھەرودھا خوداى مەزن دەرەتتىكى زور كەمى پىداوين.
تەنيا بىست و چوار سەعات لە پۆژدا. جۆرىكە تەنانەت پىاو تىر خەوئىش نابى. چ بگا بەوئەى تۆبە لە تاوانەكانى بكا. تۆش ئەوا لە ھەمبەر ئەشكەنجەگەرانتدا حاشات لە ئىمانت كر دوو، ئەوئىش ئەو كاتەى ھىچ فكر و زكرىكت نەبوو جگە لەوئەى ئىمانى خۆت بنوئىنى! براكەم، بۆيە بەبرواى من لە تاوان دەچى.

- رەنگە لە تاوان بچى. بەلام گرىگۆرى واسىلىيەويچ، بپوانە ئەگەر لە تاوانىش بچى، بارى تاوانەكە سووك دەكا. ئەگەر لەو كاتەدا ئىمانم بە خودى ھەقىقەتەكە بوایە و ئىماندارىم بە ئەركى خۆم زانىبايە، ئەو كاتە ئەگەر لەبەر ئىمانم تووشى شكەنجەش نەبوایەم، دەچومە سەر دىنى كافر، ئەو كاتە لە راستىدا كر دەوئەيەكى پىر تاوانم دەبوو. ھەلبەت ئەو كاتە تووشى ئەشكەنجە نەدەبووم، چونكە لەو كاتەدا فەرمانم بە كىئۆيىك دەدا: «وەرە ئەو شكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» كىئۆكەش دەھات و شكەنجەگەرەكەى وەك قالونچە دەفلىقان دەو و منىش لەگەل مەتخ كرىنى خودا و دوعا كرىن لەوئى دوور دەكەوتمەو، ھەرودەك نە باى ھاتبى و نە بۆران. بەلام واى دانى لەو كاتەدا ئەو كارەم لە دەست بەھاتبايە و فەرمانم بە كىئۆكە بدایە: «ئەم ئەشكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» ئەوئىش نەى كر داىە دەى فەرموو لەو

كاتەدا و لەو شوئىنە پىر مەترسى و تۆقىنەرەدا چۆن دەمتوانى شك نەكەم؟ جگە لەوئەش، دەمزانى دەستم بە ئاسمانان راناگا. (چونكە لەوئى كىئۆ بەقسەى نەكر دبووم و لە جىئى خۆى نەجوولابوو، دانىشتوانى ئاسمانىش ئىمانەكەمىيان بە ھىچ نەدەزانى و لەو دىناش پاداىشكىم بۆ لەبەرچا و نەگىرابوو.) كەوايە بۆ بەئىلم پىستى لەشم دامالن، ئەوئىش بەبى ھىچ ئامانجىك؟ چونكە ئەوان كاتىك نىوئەى پىستەكەشيان دابمالىبايەم، تەنانەت ئەو كاتەش كىئۆكە گوئى بە ھاوار و سكالام نەدەبزووت و لە جىگای خۆى نەدەجمى. لەو كاتانەشدا پىاو نەك ھەر وھشك دەكەوئى، بەلكو لە ترسانا بەجارى ئاوەزىشى دەدۆرئىنى و ناتوانى تەنانەت بىرىشى لى بكا تەو. كەوايە بۆ دەبى من بە تايبەت بىمە ئامانجى لۆمە و سەرکۆنە، ئەگەر لەوئى چاوم بە جەزا و پاداىشكىك ناكەوئى، لانىكەم با گىانى خۆم پزگار كەم. بۆيەشە بە تەماى وىستى خوداى گەرەم و ئەو ھىوايەم ھەيە كە بکەومە بەر رەحم و دلوقانىيەكەى، قوربان.

كۆپى خوار دىنەۋى براندى

چەلەھانى تەۋاۋ بوۋ. بەلام ئەۋە سەير بوۋ، فيۆدور پاولوۋىچ، كە ئەۋ ھەموۋە سەرخۆش بوۋبوۋ، لەپەر نىۋچاۋانى تىكنا. بە مپومۋچى قومىكى لە پەرداخە براندىيەكە دا، پاشان شووشەكەى نا بەسەريەۋە و گلاسكىكى لە رادەى ئاسايى زياتر خوار دەۋە. گوراندى بە سەر خزمەتكارەكاندا: «ئىۋە ھەموۋتان يەسۋوعىن، ياللا لىرە ۋەدەر كەون! ئىسمىر دياكوف تۆش برۆ. ئەۋ لىرە ئالتونەى ئەمرو قەولم پىداى، سبەينى بۆت دەنئىرم. ئىستا برۆ لىرە! گريگورى مەگرى. برۆ لاي مارتا. جىگات بۆ رادەخا و ئەھۋەنت دەكاتەۋە.» ھەر بەۋ قسانەى، خزمەتكارەكان ھەموۋ رۆيشتن. بە شىۋاۋى گوتى: «بىشەرەفانە ناهىلن دۋاى شام پىاۋ وچانىك بدا و بە ئاسۋودەبى دانىشى.» پاشان رۋوى كرده ئىۋان فيۆدورۋوۋىچ و گوتى: «ئىسمىر دياكوف ھەمىشە دۋاى شىۋ دى بۆ ئىرەۋ ھۆگرييەكى زۆرى بە تۆ ھەيە. چىت كردوۋە وا خولىاى تۆ بوۋە؟»

- ھىچم نەكردوۋە. پىخۆشە من بە چاۋىكى رىزدارانەۋە تەماشاي بكەم. مروفىكى سووك و خويىرييە. لەگەل ئەۋەشدا راست لەكات و وادەى دىارى كراۋدا دەگاتى و ھەمىشە يەكەم كەسە.

- يەكەم كەسە؟

- مروفى دىكە و لەئەۋ چاكتريش ھەيە. بەلام كەسىكى ۋەك ئەۋىش ھەيە و لە پىش ھەموۋياندا قوت دەبىتەۋە و چاكەكانيان دواتر دىن.

- لەكات و وادەى دىارى كراۋدا دەگاتى؟

- ۋەك مووت لى ھەلپروزاندى. تا ئىستا لادىيەكان نەيانۋىستۋە گۋى بەۋ ئاشپەز و پىشخزمەتانە بەن.

- ئاخ، براكەم، بەلام كەرى بەلەمى چونكە ھەر بىر دەكاتەۋە و بىر دەكاتەۋە، شەيتانىش تىي ناگا.

ئىۋان بە بزەيەكەۋە گوتى: «ئەۋ دەيەۋى ھەموۋ فكرەكانى بخاتە سەريەك.»

- خۆ دەزانم من يان كەسىكى دىكەى بۆ تامل ناكرى، تەنانەت تۆش، ئەگەرچى پىت وايە بە چاۋى رىزەۋە تەماشات دەكا. بەلام لەگەل ئالىۋوشا و نىيە، زۆرى رق لە ئالىۋوشايە. بەلام دىزى ناگا، شەيتانى و شوۋقاريش ناگا. ئاگاي لە زمانى خۆيەتى وزەنگەكەمان نازرىنى. لە ماسى لىنانىش زۆر شارەزايە. بەلام، بەلەنەت بى، كوا شىۋاۋى ئەۋەيە ئەۋەندەى باسبەكەين؟ جا ديارە شىۋاۋى باسكردن نىيە.

- بەلام سەبارەت بەۋ فكرانەشى كە لەۋانەيە ۋەكارى بخا، گوندنشىنى رۋوسى بە تىكرىي پىۋىستيان بە قامچى لىدانە. ئەۋەش برۋاى ھەمىشەى منە. لادىيەكانى ئىمە گەمژە و نەفامن و بۆ ئەۋە نابن بەزەبىت پىياندا بى، جىي خۆشپەتى كە ھىشتا جاروبار داركارى دەكرىن. رۋوسيا لە دارى غاندا دەۋلەمەندە. ئەگەر ئەۋ لىرەۋارانە لە نىۋ بىرىن، رۋوسياش كاول دەبى. من لايەنگرى مروفى زانا و بەھۆشم. دەستمان لە لىدانى لادىيەكان ھەلگرتوۋە، زۆر وريا بوۋىنەتەۋە، بەلام ئەۋان خۆيان قامچى لە خۆيان دەدەن، كە ئەۋەش شتى چاكە. «چونكە ھەر بەۋ پىۋانەيەى خۆيان بۆ تۆشى دەپىۋن^{۱۵}» يان دەلین چى؟ بە ھەر حال، دەپىۋن. بەلام ھەموۋ شتىكى رۋوسيا بەراز ئاسايىيە. رۆلەگيان، خوزگە دەترانى چەندە لە رۋوسيا بىزارم... يانى نەك لە رۋوسيا، بەلكو لەۋ ھەموۋ توند و تىزىيە! بەلام لەۋانەيە مەبەستم ھەر

15- ئىنجىلى لوقا، بەشى شەشەم

پووسیا نه بی. Tout celac est dela cochonnerie^{۱۶}.... ده زانی چیم
پیخۆشه؟ جوانی و نهرم و نیانی، ورده کاری و ناسکی.

- په رداختیکی دیکه شت خوارده وه، به سته.

- توزی سه برکه، په رداختیکی دیکه شت دهخۆمه وه و پاشان په رداختیکی دیکه
و نه وسه دهستی لی هله لده گرم. نا، سه برکه، په پریه نیو قسه کانه. له ماکرویه
له گه ل پیاوکی پیر قسه مده کرد، پی گوتم: «هیچ شتیکمان له وه پی خۆشتر
نییه کچان مه حکومت به قامچی لیدان بکهین، هه میسه ش لی دانی قامچییه که
دهخهینه نه ستوی کوران. کورپکی لاو که نه مرق قامچی له کچیک داوه،
سبهینی دهچیته خوازینیی. هه بویه نه و کاره به قازانجی کچانیشته و
هه ست به هیژایی دهکن.» نه مه شت ده ورهیه که له ناسه واری مارکی
دووساده^{۱۷}! به لام هه رچونیک بی کاریکی زیره کانه یه. پیت خۆشه برۆینه پیتی
و چاویکی لی بکهین؟ ئالیووشکا بو خه ریکی سوور ده بییه وه؟ رۆله گیان،
نه وهنده شه رمیون مه به! به داخه وه بو فراوین نه مامه وه دنا به سه رهاتی
کچانی ماکرویه م بو راهیبه کان ده گتیرایه وه. ئالیووشا گیان قه لس مه به له وهی
نه مرق به یانی سوو کایه تیم به باوه عابید کرد. نیمان هه رده بووم، نه وه ندهم
رق هه ستابوو. نه گه ر خودایه ک بی، جی خۆیه تی سزا بدریم و سه رزه نشتم
که ن و ده بی تاوانه که شی بده مه وه. به لام نه گه ر خودایه ک نه بی، باوکانی ئیوه
شیاو ی چین؟ ته نیا سه برپینان به س نییه، ده بی له وه خراپتریان به سه ر بینن،
چونکه بهر به پیشکوتن ده گرن. ئیوان باوه ر ده که ی نه و کاره دلم پاراو
ده کا؟ نا، به چاوتدا دیاره باوه ر ناکه ی. تو باوه ر به و شتانه ده که ی که خه لک
سه باره ت به من ده لیین؟ ده لین هه نه کچیم، قه شمه ریم. ئالیووشا توچی، باوه ر
ده که ی من هه نه کچیه کم و هیچی تر؟
- نا باوه ر ناکه م.

16- «هه مووی به راز سه فته یه.»

17- مارکی دووساد Desade نووسه ر و بیرباری فه رهنسی (۱۷۴۰-۱۸۱۴) که گوايه زور زالم بووه،
وشه ی «سادسیم» - نازاردانی دیتران - له ناوی مه باره کی نه و وه رگیراوه.

- باوه رت پیده که م و ده زانم به راستته. چونکه پیاوکی راستی و قسه کانیشته
سادقانه یه. به لام ئیوان وانیه. ئیوان له خۆباییه... له گه ل نه وه شدا کاری راهیبان
یه کلایی ده که مه وه. هه موو نه و قورپاته عیرفانییه ی پووسیای داگرتووه
به جاریک کۆده که مه وه و زه وتی ده که م. هه تا ته واوی نه و گه و جانه ئاقل ده که م.
نه و کاته بزانه چ زی ر و زیویک ده رژیته زه رابخانه وه! ئیوان پرسیی: «ده ی
بوچی زه وتی ده که ی؟»

- بو نه وه ی هه قیقه ت دنیا داگرئ، له بهر نه وه.

- چاکه نه گه ر هه قیقه ت ده بی دنیا داگرئ، ده زانی تو یه که م که س ده بی که
ماله که ی تالان ده کری و پاشان... زه وتی ده که ن.

فیو دور پاولوویچ، به سووکی دهستی کیتشا به ته ویلی خۆیدا و گوتی:
«به ها به راستته، ها. نه گه ر وایه من که رم. که وایه ئالیووشا، نه گه ر ئاوا بی با
کلایسه که ی تو هه ر له جیی خوی بی. نیمه ش خه لکانی وریا له سووچیک
داده نیشین و براندی دهخۆینه وه و که یف ده کهین. ئیوان ده زانی، رهنگه له
لایه ن خودای بانی سه ره وه ئاوا بر درابینته وه. ئیوان بیلی بزانه، نه ری خودا هه یه
یان نییه؟ سه برکه، راست برۆ، بی پیچ و په نا، راست به راست. بو پیده که نی؟
- به وه پیده که نم هه ر ئیستا سه باره ت به بیرو باوه ری ئیس میر دیاکوف، که
دوو پیاو هه ن ده توانن شاخ و کتوان به فه رمان پیدانیک له جیی خوی
بگوین نه وه، قسه یه کی زیره کانه ت کرد.

- ده ی ئیستا ده فه رمووی شیوه ی نه و ده ده م؟

- زوریش.

- ده ی نه وه نیشاندهری نه وه یه پووسیم و تاییه ته ندی پووسیم هه یه.
تۆش نه گه رچی ماشه للا فه یله سووفیکی، له وانیه هه ر به و شیوه غافلگیر بی.
له وه گه ریین، پی م بلین بزانه خودا هه یه یان نییه؟ به لام جیددی به جیددی،
داوات لیده که م لانیکه م ئیستا جیددی بی.

- نا، خودا نییه.

- ئالیووشکا، خودا هه یه؟

- به لئی ههیه.

- ئیوان ئه ی زیندوو بوونه وه ههیه، ته نیا هیندیک، هه ر ریزهیه ک؟

- زیندوو بوونه وه ش نییه.

- هه ر نییه، نییه؟

- هه ر نییه، نییه.

- که وایه مردن و بهیه کجاری ته و او بوون و برانه وه. رهنگه شتیکه دیکه ش

هه بی. ویناچی ئه م هاتن و چوونه ش هه روا گۆتیه بی.

- مردن و برانه وه.

- ئالیووشکا، تو ده لئی چی، زیندوو بوونه وه ههیه؟

- به لئی ههیه.

- خوداش و زیندوو بوونه وه ش؟ رۆحیش شتیکه هه تا هه تاییه؟

- به لئی خوداش و زیندوو بوونه وه ش. هه رمانی رۆحیش به ده ست خودایه.

- ئه ها! زۆر ویده چی هه ق به ئیوان بی. خودایه گیان! تو بیرى لیبکه وه

مرۆف له بهر هه یچ و خه ون و خه یالیکه تاییه ت چ ئیمان و وزهیه کی سه رف

کردوه. ئه ویش چه ند هه زار سال. به لام کتیه تا ئه و رادهیه مرۆقی به شیت

زانیه؟ ئیوان! بۆ دوا بینه جار، راست و ره وان پیمبلێ خودا ههیه یان نییه؟

- بۆ دوا بینه جار ده یلمه وه، نییه.

- ئیوان، کئ ئاوا کلای له سه ر مرۆف ناوه و پیتیه پیده که نی؟

- ئیوان فیۆدورۆویچ، به بزهیه که وه گوتی: «رهنگه شهیتان!»

- شهیتانی چی؟ مه گین ئه ویش ههیه؟

- نا، شهیتانیش هه ر نییه.

- جی داخه. به زیاد نه بی چ ژیانیکه. ئه گه ر ئه و مرۆقه م ده ست بکه وئ که

بۆ یه که م جار خودای داهیتا، ده زانم چی لیده که م! ته نیا له سیداره دانیشی به س

نییه. ده بی دهردی بدریتت.

- ئه گه ر خودایان دانه هینتیه، ژیاریش نه ده بوو.

- ژیار نه ده بوو؟ به بی بوونی خودا ژیار نه ده بوو؟ به راستته؟

- به لئی، نه ژیار ده بوو، نه براندی. که وایه ده بی ئه و براندیه له بهر ده ست

لابه م.

- سه برکه، سه برکه، رۆله گیان، په رداختیکه دیکه، من هه ستی ئالیووشام

رووشاندوه. ئالکسی، دلته لیم هیشاوه؟ ئالیووشا کوچه لانه که م، به رخنه که م!

- نا، نه رقم هه ستاوه و نه دلته لیت دیتت. چونکه له بیر و باوه رت ئاگادارم،

دلته چاکتره له میتکت.

- دلته چاکتره له میتکت، هه ر به راست؟ خودایه گیان! ئه ویش تو پیم ده لئی.

- ئیوان، تو ئالیووشکات خو ش ده وئ؟

- به لئی.

- ده بی خو شت بوئ. (فیۆدور پاولوویچ ئیتر ته و او سه ر خو ش بو بوو.)

گوئ بگره، ئالیووشا، ئه مرۆ به یانی سووکایه تیم به پیره که ت کرد. به لام هینده م

رق هه ستا بوو ئاگام له خو م نه بوو. پیموایه ئه و پیره ی تو زۆر دلکی گه وه ی

ههیه و شلوئ نابئ، ئیوان وایه یان نا؟

- رهنگه واش بی.

- با وایه. «LLya du piron la dedans»¹⁸، ئه و یه سووعیه، مه به ستم

یه سووعی رووسییه. مرۆقیکی به شه ره فه، به لام چونکه دهیه وئ به ناچارى

خوی پیرو نیشاندا، رقیکی شاراره له ناخیدا قولیده دا.

- به لام به ته و او ی ئیمانی به خودا ههیه.

- وانیه... نه ترانیوه؟ خوی به هه مو که سی گوتوه. یانی به هه مو که سیش

نا، به لکو به هه مو ئه و خه لکه وریا و چاوکرا وانه ی ده چن بۆلای. هه روا

ماوهیه که له مه وه بهر به سولتیزی حاکمی گوتبوو: «ئیمان، به لام نا خو شم نازانم

ئیمانم به چیه».

- به راستته؟

18- «زۆر شیوه ی پیرو ن ده دا» پیرو ن شاعیر و شاتو نووسی ته نزویژی فه ره نسى (۱۷۷۳-۱۶۸۹)

- بەلئ، بەلام پىزى لىندەگرم. بىرئىكىش شىئوھى «مفىستافىلىس»^{۱۹} دەدا. يان «قارەمانى سەردەمى ئىمە»^{۲۰}... ئاربنىن، يان ناوى چىيە؟ خۇ دىتووتە چەندە ھەوھەسبازە. ئەوھەندە تۇلازە پىياو كاتى كچەكەى يان ئنەكەى بۇ دان پىيانان دەچن بۇلاى تووشى خانەگومانى دەبى. خۇ دەزانى كاتى دەستدەكا بە گىرپانەوھى چىرۆك... پىنرارەكە ئىمەى بۇ چاىى خواردەنەوھە بانگەپىشت كىرد، چاىى و شەپاب. (ئنان شەپابى بۇ دەننەرن) دەستىكرد بە گىرپانەوھى سەربىردە و نەقلى رابىردو، ئەوھەندە پىكەنەم لەوانەبوو ناوسكم بىچىرى... بەتايبەت كاتىك نەقلى ماریجە كىردى ئىكى نىقوستانى بۇ گىرپانەوھە. «ئەگەر لاقوقولم ساخ بوايەن سەمايەكم بۇ دەكردى كەيف بەكى. تەواوى تەمەنم بە سەما و ھەلپەركى رابواردوھە.» دەگوت: «فیل و تەلەكەى زۆرى كىردوھە.» شەست ھەزار پۇبلى لە دۇمىدۇفى بازىرگان خوارد.

- چىى لىى دى؟

- چونكە جىى تممانەى بوو، پارەكەى ھىناو پىيدا، پاشان پىى گوت: «دۇستى خۇشەوئىست، ئەم پارەيە با وەك ئەمانەت لەلاى تۇبى. پۇلىس بىرپاروايە سبەينى مالاكەم بىشكىنى.» ئەوئىش پارەكەى لىوھەرگرت و گوتى: «تۇ وازانە ئەو پارەيەت داوھ بە كلىسە.» پىمگوت: تۇ خوئىرى و ھەرزەى. «گوتى: «نا، من خوئىرى و ھەرزە نىم. دەست و دلپازم.»

بەلام ئەو كەسە ئەو نەبوو، كەسىكى دىكە بوو. لەگەل كەسىكى دىكە لىم شىوا بوو... بىئەوھى سەرنجى بدەمى. گلاسىكى دىكەم بۇ تىكە و ئىتر بەسە. ئىوان ئەو بىرىيە لابە، كۆى كەوھە. خەرىك بوو درۆم دەكرد. ئىوان، بۇ قسەكەت پىئەبىرىم و نەتگوت خەرىكم درۆ دەكەم؟

- دەمزانى دەست ھەلدەگىرى.

- ئەمە درۆيە. لەبەر قىن، لەبەر بوغز لەزگى ئەو كارەت لەگەل من كىرد. تۇ قىنت لىمە. ھاتووى بۇلام و لە مالاكەى خۇمدا قەلسەم لىدەگىرى.

- باشە ئەوھە دەپۆم. زۆرت براندى خواردۇتەوھە و زىدەپەوئىت كىردوھە.

- بۇخاترى خودا، تكام لىكردووى يەك - دوو رۆژى بچى بۇ چىرماشنىيا، كەچى ناچى.

- ئەگەر ئەوھەندە بە پىئوىستى دەزانى و پىركىشى لە سەر دەكەى سبەينى دەچم.

- ناچى دەتەوئى من بخەيتە ژىر چاوەدەئىرى. ئەى سەگى قىزەون، تۇ ھەر ئەوھت دەوئى، بۇيە ناچى.

پىرە پىياو لە سەر قسەكەى خۇى سوور بوو. تەواو سەرخۇش بووبوو. ئەگەرچى بە مەستىش قەتى قسەى سووك و جىئو بەدەمدا نەدەھات، واى لى ھاتىوو سەرى لە شەروكىشە دەخورا و دەيوئىست خۇى بنوئىتى.

- بۇ چاوم لىناكەى؟ بۇچى ئاوا تىمدەروانى؟ چاوانت پىمدەلەين: «ئەى مەستى دىئو!» چاوت پىر لە گومان. پىر لە رىق. بە پلانكەوھە ھاتووى بۇ ئىرە. ئالىووشا تىم دەروانى و چاوى دەبرىقەتەوھە. ئالىووشا رقى لىم نىيە. ئالكسى، تۇ نابى ئىوانت خۇشبوئى.

ئالىووشا بە لەبىزىكى قايم و فەرمان پىدەرانەوھە گوتى: «تۇ نابى لەگەل كاكم ئەوھەندە بەدخولقى بەكى، ئەوھەندە لەگەل تىوھەمەچۆ.»

- ئاخ، باشە باش. ئاخ، چەندەم سەر دىشى. ئىوان، ئەو بوتلە براندىيە ھەلگەرە، ئەوھە سىئەم جارە پىنت دەلیم.

فىئودۆر پاولووىچ كەوتە بىر كىردەوھە، لە ناكاو بزەيەكى ھاتى، زۆر نەرم و ھىدى گرژىيەوھە: «ئىوان، رىق لە پىرە پىياوىكى نەخۇش و لاواز ھەلمەگەرە. دەزانم خۇشت ناوئىم، بەلام قەلس مەبە. ھىچىوام نىيە تاكو لەبەر ئەو خۇشت بوئىم. بچۆ بۇ چىرماشنىيا. خۇم دىم بۇ ئەوئى بۇلات و دىارىيەكت بۇ دىنم. لەوئى كچىكىشت نىشاندەدەم. كە زۆر لەمىژە ھەلمناوھە و چاوەدەئىرىم لىكردوھە.

19 - MephistoPheles، نوئىنەرى لوسىفىز (ئىبلىس) لە شانۆى فاوستى گۆتەدا.

20 - ناوى پۇمانى بەناوبانگى «لىرماتوف» ھە و قارەمانى ئەو پۇمانەش «پچوورىن» ھە «ئاربنىن» لە يەكى لە شانۆكانى لىرمانتوفدا. بالماسكە - دەورى مروفىكى ھەرزە و خوئىرى دەگىرى.

هەروا بە پىخاوسى بەملاو ئەولادا هەلدى. لە كچانى پاپەتى مەترسە. رقت لىيان نەبى. گەوهەرن!»

چوار قامكى دەستى بە دەمىيەو نە و شەقەى ماچى لى هەستاند.

فيؤدۆر پاولوويچ زوو مەستىيەكەى رەوى و كاتى گەيشتە مەبەستى دلخۆزى خۆى، دەتگوت تەواو وريا بۆتەو: «بە برۆاى من.. بە برۆاى من... ھاوار لە دەست ئىو هەتيوانە! رۆلەكانم، كوودەلە خرپنەكانم. بە برۆاى من... لە ماوہى ژياندا هيچ ژنيكم پى ناشيرين نەبوو. ئەوہش خووخدەى منە، دەتوانن تيمبگەن؟ چبەم بۆ ئەوہى تيمبگەن؟ دەمارتان شيرى تىدايە، نەك خوین. هيشتا سەرتان لە هيلكە نەجووقاوە، دەمتان بۆنى شيرى خاوى لىدى. من برۆام وايە كە پياو دەتوانى لە ھەر ژنيكدا شتيكى باش و سەرنجراكىش، بدۆزيتەوہ كە لە ژنيكى ديكەدا نيبە. تەنيا دەبى بزاني چۆنى پەيدا بكەى، خالى گرينگ ئەوہيە. ليزانيشى دەوى. بە برۆاى من ژنى ناشيرين نيبە. ھەر ئەوہى كە ژن بى نيوہى خواستەكە ديتە دى... بەلام چبەم تاكو لەوہ تيبگەن. تەنانەت veilles filles [پيرە كچان] يش شتيكيان تىدايە كە لە دلى خۆياندا دەلین ئەو پياوانە چەندە گەوج و ناھير بوون ھەميەتيان پينەداون و هيشتوويانە پير بن. كچانى پاپەتى و ھەژار و ئەوانەى زۆر رۆوبازارى نين دەبى خافلگيريان كەى. ئەوہتان دەزاني؟ دەبى وايان تووشى سەرسورمان بكەى و شەيدا و ھەشەرى بن. ھەست بە شەرمەزايى بكەن كە پياويكى ئاوا گەورە ئاشقيان بوو. ئەوہش زۆر چاكە. ھەتا دنيا بوو ئەرباب و نۆكەريش ھەر بوو، بۆيە ھەميشەش كلفەت و ئەرباب بەجۆرئ كەينوبەنيان بوو، ئەوہش بزائن، كە باشترين شتە بۆ بەختەوہرى و چيژ وەرگرتن لە ژيان. سەبركە... گوئ بگرە، ئاليووشكا، ھەميشە داىكتم تووشى سەرسامى دەکرد، بەلام بەشيوہيەكى ديكە. قەت ئەوہندەم سەرنج نەدەدایە، بەلام كاتى بۆم دەردەكەوت ھەليەتى، بەقوربان و سەدەقەى دەبووم و بخ گاگولكى بۆلاى دەخوشيم و لاقيم ماچدەکرد. ھەميشە - ئەو ساتەم لەبیرە و قەتم لەبیر ناچيتەوہ و وادەزانم دويىنى بوو - وە پيكەنينم دەخست، وردە قاقايەكى سەير بە نەختالى توورەبيەوہ، ئەو جۆرە پيكەنينەش

تايبەتى خۆى بوو. دەمزاني ھيرشەكەنى وادەستپيدەكا، رۆژى دوايى زۆر شيتانە دەقيژاند و ئەو وردە قاقايانە دياردەى شادى و رەزايەت نەبوون. بەلام نيشاندەرى جۆريك عەشق و خدەى سروشتى بوون. گرينگ ئەوہيە بزاني چۆن كەسينگ ھەلفريويىنى. جاريكيان «بليانسكى» - لاويكى دەولەمەند و جوانچاك - دەھات بۆ ئيرە و خۆى تى ھەلدەقوتاند - لەبەر چاوى داىك يەك زللەى خيواندە لاروومەتم. ئەويش - وەك مەرى پينغەمبەر وابوو - لە داخى ئەو شەپلاغەيە و ھيچ نەگوتنى من، وەك شيت و ھارى ليھات و دەستىكرد بە لىدانم. حوكمى لىكردم: «شەپلاغەت خواردووە، لىيان داوى. چۆن ئەو ھەتيوہ زللەى لە تۆ دا. ئەوہ دەتەوى منى پى بفرۆشى... چۆن دەويىرى لەبەرچاوى من لە تۆ بدا! ئيتىر تخوونم نەكەوى. نامەوى چاوم بە چاوت بكەوى، برۆ، ئيتىر نامەوى قەت قەتت ببينم، قەت قەت. ھەستە برۆ تۆلەى خۆتى لىبەكەوہ، بانگى بكە بۆ دوئيئل!... ھەر ئەو كاتە بردم بۆ كلېسە بەلكو بيتەوہ سەر ئەقل. قەشەكان زۆريان دوعا بەسەردا خویند و ئاراميان كەردەوہ. بەلام ئاليووشا، بەو خودايەى لە ژوورى سەرە بەقەد سەرە دەرزيبەكم سووكايەتى بەو كچە ھەژار و شيتوولكەيە نەكرد! تەنيا جاريك، ئەويش پينموا يەكەم سال بوو، ئەوكات زۆرى ھۆگرى بە عيبادەت بوو. بەتايبەت جيژنى بۆ مريەمى پيرۆز دەگرت و لە وەتاغەكەى و دەدەر دەنام. لە دلى خۆمدا گۆتم: «با ئەو عيرفانەى لە ميتشك دەرھاويژم!» گۆتم: «چاوا لىكە، ئەوہش پەيكەرە پيرۆزەكەت، خۆ ديتوتە. ئەوہتا. دەبيئەمە خوارى. بيتوايە پەرچۆ دەكا. بەلام چاوا لىكە، تفى لىدەكەم و ھيچ بەلايەكيشم بە سەر نايە!» كە ئەوہى دى، خودايە گيان! پيموابوو دەمكوژى. بەلام تەنيا جينگليكى لەخۆى دا و دەستى خۆى ھەلگۆفى. پاشان بەھەر دوو دەستى دەموچاوى گرت، سەرتاپاى لەشى وەلەرزىن كەوت و درا بە عەرزدا... گەرمۆلە بوو. ئاليووشا، ئاليووشا. ئەوہ چيبە، بۆ رەنگت گۆراوہ؟

پيرە پياو لەترسانا لەجيى خۆى داچلەكى. لەو كاتەوہ دەستىكردبوو بە باسكردنى داىكى، ئاليووشا رەنگ و روى گۆرابوو، سوور سوور بووبۆوہ. چاوى فرميسكى تيزابوو، لىوى دەلەرزى. پيرە مەست، بى ئەوہى گوئى بداتى

هه‌روا دريژهي به چهنه‌دريژي و هه‌له‌وه‌پري دهدا، تا ئه‌و ساته‌ي ئاليووشا حالي ليهاهات. راست ئه‌و جوړه‌ي كه‌باسي دايكي كرابوو. له ناكاو ئه‌و حالي به‌سه‌ردا هات و له‌جيني خوي ده‌رپه‌ري. راست به‌و شيوه‌ي كه دايكي ده‌رپه‌رپوو و جينگلي له‌خوي دابوو ده‌ستي خوي هه‌لگولفي و هه‌ردوو ده‌ستي به دهموچاوييه‌وه گرت، ده‌ستي‌كرد به گريان و له‌گه‌ل به‌رسينچكه و گريان هه‌موو گياني ده‌له‌رييه‌وه. ئه‌و شيوه حال ليهاهاتنه‌ي ئه‌وه‌نده له‌دايكي ده‌چوو، به‌جاري شويني له سهر فيودور پاولوويچ دانا.

ئيوان، ئيوان، زووكه ئاو بينه ئاو! راست وهك ئه‌وي ليهاهاتوو، ئه‌ويش ئه‌و كاته راست ئاو‌اي لي‌هاهات، مه‌به‌ستم دايكيه‌تي. ئاو بكه ده‌مه‌توه و له سهر و چاوي بپرژينه. منيش هه‌ر ئه‌و كارهم كرد بؤ دايكي. «له‌بن ليوييه‌وه به ئيواني گوت: «له‌تاوي دايكي حالي تيكچوو، له‌به‌ر خاتري دايكي»

ئيوان رق و قين وهك خوين به‌رچاوي گرت و به توورپه‌يي گوراندي: دايكي ئه‌و دايكي منيش بو، وانبيه؟» پيره پياو له ترسي رق و توورپه‌يي و چاوي ئيوان كه ئاوريان لي‌ده‌بووه، كشا دواوه. به‌لام شتيكي زور سه‌ير قه‌ومابوو، له ساتنيكيش زياتري نه‌خايندبوو، ده‌نگوت له دالغهي پيره پياودا هه‌رنه‌ماوه كه دايكي ئاليووشا، دايكي ئيوانيشه.

كتوپر له بن ليوه‌وه منجاندی: «دايكي تو؟ مه‌به‌ستت چيه؟ باسي كام دايك ده‌كه‌ي؟ دايكي توش بوو؟... فكرم له كوئيه! دياره دايكي توش بوو! ئه‌وه فكرم له كوئيه! قه‌ت تا ئه‌و راده‌يه دالغهم نه‌شيواوه. بمبووره، ئيوان، فكرم رو‌يشتبوو... ها، ها، ها!» له قسه كه‌وت. ليوي به بزهيه‌كي مه‌ستانه و نيوه شيووانه گرژييه‌وه.

هه‌ر له‌و ساته‌دا قرموقال و هاواريني ترسناك له سهرسه‌راوه هه‌ستا. گوږه و هه‌رايه‌كي تووره، ده‌رگاكه به توندي كرايه‌وه و ديميتري فيودورويچ خوي كرد به ژووريدا. پيره پياو له‌ترسانا هه‌لات بولاي ئيوان. ده‌ستي به شاني ئيوانه‌وه گرت و قيزاندی: «ده‌مكوژي! ده‌مكوژي! مه‌هي‌له ده‌ستي پيم‌بگا! مه‌هي‌له!»

(۹)

هه‌وه‌سبازان

گريگوري و ئيسمير دياكوف به‌دواي ديميتري فيودورويچدا به هه‌له‌داوان خويان كرد به وه‌تاغه‌كه‌دا. له سهرسه‌را كيشمه‌كيشميان له‌گه‌ل كردبوو، به پيي ئه‌و فه‌رمانه كه چهن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر فيودور پاولوويچ پيي دابوون، ئيزنيان نه‌دابوو بيته ژوورئ. ديميتري كاتي چاوي به‌وه كه‌وت توژي راوه‌ستا و چاويكي به ده‌وروبه‌ري خويدا گي‌را. گريگوري ده‌وريكي سفره‌كه‌ي ليدا و به‌ره‌و ده‌رگايه‌كي دووتايي هه‌لات كه له‌وبه‌ري وه‌تاغه‌وه هه‌لكه‌وتبوو، به سهر ژوره ناوينيه‌كاندا ده‌كرايه‌وه. له‌به‌ر ده‌رگا پيوه‌دراوه‌كه‌دا هه‌ر ده‌ستي ليك‌بلاو كردو خوي ئاماده كرد، تاكو هه‌تا دواين دلوي خويني به‌رگري له درگاكه بكا و نه‌هي‌لي برواته ژوورئ. ديميتري كه ئه‌وه‌ي دي، ئه‌وه‌نده‌ي ديكه رقي هه‌ستا. نه‌راندی و هه‌راي‌كرده گريگوري.

كه‌وايه لي‌زه‌يه! لي‌زه خوي شار‌دو‌ته‌وه! لاچو له‌به‌ر ئه‌و درگايه خو‌پري! ري له من ده‌گري؟

هه‌وليدا گريگوري بخاته ئه‌ولاوه و خو بكا به ژووريدا، به‌لام خزمه‌ت‌كاري پير پاليكي پيوه‌نا و رايدا بؤ دواوه. ديميتري چه‌قوت ليدايه خويني نه‌ده‌هات، وهك شيت و هار هؤمه‌ني بؤ پيره‌پياو برد و مشتيني له سهر سينگي پيره پياو راكيشا. گريگوري وهك باخه‌گيا له سهر زه‌وي گولوله بوو. ديميتري به سهر له‌شي تخيل‌بووي پيره پياودا بازي‌دا و خوي كرد به ژووريدا. ئيسمير دياكوف له‌وبه‌ري هؤده‌كه‌وه شاني داته‌پاندبوو و له نزيك فيودور پاولوويچ وهك ميژو‌كه ده‌له‌رزي و په‌نگي هه‌لبزركابوو.

ديميتري فيودورويچ گوراندي: «ئه‌و لي‌زه‌يه هه‌ر ئيستا ديم به‌ره‌و ئه‌و ماله بايداوه، به‌لام پيي‌نه‌گه‌يشتمه‌وه. كواني؟ له‌كوئيه؟ ئه‌و نه‌رپه‌يه‌ي «ئه‌و لي‌زه‌يه» سه‌ير شويني له سهر فيودور پاولوويچ دانا. ئه‌وي ترسي له دلدا بوو پورژا.

هاواری کرد: «بیگرن! بیگرن! به شوین دیمیتریدا وەک تیسکە ی تەفەنگ دەرچوو و خۆی کرد بە وەتاغەکە ی دیکەدا. گریگۆری هەستا بۆ وە هیشتا کاس بوو. ئیوان و ئالیووشاش بەپەلە بەدوای باوکیاندا رۆیشتن. لە وەتاغی سێهەمدا خرمە ی شکانی شتیک هات. گۆلدانیکی شووشەیی گەرە بوو - زۆریش گرانبایی نەبوو - لە سەر پینچکە یەکی مەرەمەری، دیمیتری بە پەنایدا رۆیشتبوو، کەوتبوو بەعەرزدا.

پیرە پیاو هاواری کرد: بیگرن! کورە بگەن!

ئیوان فیۆدۆرۆویچ و ئالیووشا پیلی باوکیان گرت و گێپایانەو. ئیوان بە توورەیی گۆراندی بە سەر باوکیان: «بۆ وەدوای کەوتووی؟ بتگرن لەرێو دەتکووژن.»

- وانچکا، ئالیۆشچکا! لیم روونە لیرە یە. گرووشنکا لیرە یە. خۆی گوتی دیویەتی بەرەو ئێرە هەلاتوو.

و هەناسە برکێ کەوتبوو. لەو کاتەدا چاوەروانی گرووشنکا نەبوو، ئەو هەوالە کتوپرەش کە لیرە یە، بەجاری وەدڵە خورپە ی خست. سەرتاپای دەلەرزى. وەک شیتی لێهاتبوو.

ئىوان نەپاندی: «بەلام خۆت دەزانی نەهاتوو.»

- بەلام رەنگە لە دەرگایەکی دیکەو هاتیبیتە ژووری.

- ئەو دەرگایە ی دیکە داخراوە و کلیلەکە ی بەخۆتە.

دیمیتری دیسان هاتووە بۆ وەتاغی نشیمەن. دیتبوی درگاکە ی دیکە قوفل کراوە، کلیلەکە شى لە گیرفانی فیۆدۆر پاولوویچدا بوو. پەنجیرە ی هەموو وەتاغەکانیش پێو دەرابوون. بۆیە گرووشنکا لە هیچ ریگایەکەو وینە دەچوو هاتیبیتە ژووری و خۆی شار دیبیتەو.

فیۆدۆر پاولوویچ هەرکە چاوی بە دیمیتری کەوتەو قیژاندی: «بیگرن! لە وەتاغی خەو کە ی من دزیکردوو.» خۆی لە چنگی ئیوان راپسکاند و شالۆی برد بۆ دیمیتری. بەلام دیمیتری بە هەردوو دەستی چنگی لە تووکە سەری ئەملاوئەولای سەری فیۆدۆر پاولوویچ گیرکرد و دای بە زەویددا. دوو سی

پیتاقە ی کیشا بە سەر و سەکوئیدا. پیرە پیاو بە دەنگی گریانۆی هاواری لى هەستا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ ئەگەرچی قەوە ی بە قەوە ی دیمیتری نەدەشکا، بەلام لە دواوە توند باووشی پیداکرد و کیشایە دواوە. ئالیووشای بیتین و هیزیش چوو یاریدە ی و لە پینشەو بەراکە ی گرت.

ئىوان نەپاندی: «شیت و ویت! کوشتت!»

دیمیتری بە هانکە هانک هاواری کرد: «هەقی خۆیەتی! ئەگەر نەشم کوشتن، جارێکی دیکە دیمەو و دیکوژم. ناتوانی ئاگاداریشی لى بکە ی!»

ئالیووشا بە توورەیی گۆراندی بە سەریدا: «دیمیتری، زوو لیرە برۆ دەری!»

- ئالکسی! تۆ پیمبلێ، تەنیا باوەر بە تۆ دەکەم. ئەو ئیستا لیرە بوو یان نا؟ خۆم دیتم بەپەنا پەرژینەکاندا بەرەو ئەم لایە خوشی. هەرام لیکرد، هەلات.

- سویندت بۆ دەخۆم نەهاتوو بۆ ئێرە، هیچ کەسیش چاوەروانی نەبوو.

- بەلام دیتم... ئە ی ئەو دەبی... ئیستا دەیدۆزمەو لە کوئیە... خودا حافیز ئالکسی! ئیستا سەبارەت بە پارە لەگەل ئەو خویرییە مەدوێ. خیرا بچۆ بۆلای کاترینا ئیوانا و «کرتۆشی بۆ بەرە!» پینشی بلێ ریز و سلۆم هە یە بۆی، ریز و سلۆ. خۆت هەموو شتیکى بۆ بگیرەو!

ئىوان و گریگۆری خیرا فیۆدۆر پاولوویچیان هەستاندەو و لە سەر کورپسێلە یە ک دایان نیشاندا. چرو چاوی شەلالی خوین بوو... بەلام هۆشی بوو و بەو پەری رەزلی و رقەو گوی لە گورە و هەرای دیمیتری گرتبوو. ئەو هەروا بیرى لە گرووشنکا دەکردەو و پینوابوو لە جینیەکی ماله کەدا خۆی شار دۆتەو. دیمیتری لەگەل رۆیشتنە دەری، چاویکی پر لە قینی لیکرد.

گۆراندی: «ئەگەر بتکوژم و خوینت بریزم پەشیمان نابمەو! دەست هەلگرە، پیرە پیاو، دەست هەلگرە. دەست لەو ئارەزووەت هەلگرە، چونکە منیش ئارەزووم هە یە. تووک و نزات لیدەکەم و حاشا لە باوکیتیت دەکەم.» ئەمسا لە وەتاغەکە چوو دەری.

پیرە پیاو بە نووزە نووزیکەو گوتی: «ئەو لیرە یە. حەتمەن لیرە یە.

ئىسمير دياكوف، ئىسمير دياكوف!» به قامكىشى ئاماژەى دەکرد.

ئىوان به رِقھەستاي نەراندى: «نا، ئەو لىرە نىيە، پىرى لەون لىگوروا! ئى، ئى، خۆ خەرىكە لە ھۆش خۆ دەچى! ئا، خاۋلى، زووكە ئىسمير دياكوف!» ئىسمير دياكوف ھەلات بۆ ئاۋ. جەلەكانيان لەبەر داكەند و برديانە سەر چىراي خەۋەكە و رايان كىتشا. خاۋلىيەكى تەريان لەسەرى پىچا. ھىندەى براندى خواردبۆۋە فل بوۋوبو، دلەخورپە و کوتان خواردنیش ئەۋەندەى دىكە شلىكردبو، بۆيە ھەركە سەرى كرده سەر بالنجەكە چاۋى قوچاند و خەۋى لىكەت. ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ و ئالىووشا گەرانەۋە بۆ ۋەتاغى نشىمەن. ئىسمير دياكوف لەتوكوتى گولدانە شكاۋەكەى خىر كردهۋە. گرىگورىش لە پەنا خوانەكە راۋەستابوو، مات و خەمناك چاۋى لە چەقى ژوورەكە برىبوو.

ئالىووشا پىنگوت: «پىموا وا چاكە تۆش پەروۋيەكى تەر لە سەرت ھالىنى و بچىيە سەر پىخەفەكەت. ئىمە ئاگامان لىيەتى. دىمىترى زەبرىكى سەختى لەسەرت دا.»

گرىگورى بە لەبىزىكى خەمبارانەۋە گوتى: «سووكايەتتى پىكردم!» ئىوان فىۋدور پاولوۋىچ بە لەبىزىكى ناچارىيەۋە گوتى: «تۆ بەجىي خۆى، سووكايەتتى بە باوكىشى كرد.»

گرىگورى دوۋپاتى كردهۋە: «لەدايك و باوكى زياترم خزمەت پىكردوۋە، لە نىۋ تەشتدا شتوومە و خاۋىنم كىردۆتەۋە، سووكايەتتى بە من كرد.»

ئىوان فىۋدورۋوۋىچ بە سىرتە بە ئالىووشاى گوت: «غەزەبە دەلەى بەرازە، نەمكىشايەتە دواۋە دەيكوشت. واديارە زور سانا دەكرى ئەو ئۆزۋپە لە كۆل خۆمان كەينەۋە، وانىيە؟»

ئالىووشا گوراندى: «خودا نەكا، شتى وا مەلئ!»

ئىوان بە بزەيەكى تالەۋە، ديسان سىرتاندى: «بۆ خوا نەكا؟ حەزىايەك حەزىايكى دىكە ھەلدەلووشى و ھەردووكىشيان ھەقى خۆيانە بەۋ دەرە بچن.» ئالىووشا موچرىكىكى پىداھات.

- ھەلبەت ناھىلم بىكوژى، ھەروەك ئىستا نەمھىشت. ئالىووشا تۆ لىرە دانىشە، من سەرم دىشى، دەچم تۆزى لە حەۋشە پىياسە دەكەم.

ئالىووشا چوۋ بۆ ژوورى خەۋەكەى باوكى و نىزىك سەعاتىك لەژوور سەرى دانىشت. پىرە پىاۋ بە ھىورى چاۋى ھەلئىنا و ماۋەيەك لە ئالىووشا رامما، دياربوو خەرىكە فكر دەكاتەۋە و پروداۋەكەى ۋەبىر دىتەۋە. كىتوپر رەنگى تىكچوو. بە خەمبارى و دلەدوايى گوتى: «ئالىووشا، ئىوان لەكويىيە؟

- لە حەۋشەيە، سەرى دىشى، خەرىكە كىشك دەدىرى.

- دا ئەو ئاۋىنەيەم بدەيە، ھا ھا لەۋ سەرىيە. دابۆم بىنە. ئالىووشا ئاۋىنەيەكى گىردى چكۆلەى لە سەر دۆلابەكە ھەلگرت و بۆى ھىنا. پىرە پىاۋ چاۋىكى لەخۆى كرد، لووتى ماسىبوو، لاي چەپى نىۋچاۋانىشى قرىنجا بوو، برىنەكەى سوورى دەكردهۋە.

- ئىوان دەلئى چى؟ ئالىووشا گىان. ھەر تۆ بەكارم دىيى كورم، لە ئىوانىش دەترسم. لە ئىوان زياتر دەترسم تا ئەۋەى دىكە. تەنيا لە تۆ ناترسم...

- لە ئىوانىش مەترسە. كەمى توورە و تۆسنە. بەلام لەسەرى كىردىيەۋە.

- ئالىووشا، ئەى ئەۋ ھەتىۋەى دىكە؟ ھەلدئى بۆلاى گرووشنكا. فرىشتە نازەنىنەكەم، راستم پىلئى ئالىووشا، گرووشنكا ئىستا لىرە بوو يان نا؟ - ھىچ كەس نەيدىۋە. بەھەلە چوۋە دىمىترى. نەھاتوۋە بۆ ئىرە.

- دەزانى دىمىترى دەيھەۋى مارەى كا؟

- شوۋى پىناكا.

- شوۋى پىناكا، دەزانم شوۋى پىناكا. بەھىچ لەونىك شوۋى پىناكا! فىۋدور پاولوۋىچ لە خۆشيانا ۋەختەبوو بال بگرئى، دياربوو ھىچ قسەيەك بەقەد ئەۋە ئۆخزنى پىن نەبەخشى. بە شادىيەۋە دەستى ئالىووشاى گرت و لە سەر دلئى خۆى دانا و فرمىسك لە چاۋىدا قەتيس ما.

گوتى: ئەۋ پەيكەرەى داىكى پىروژ كە ھەر ئىستا بۆم باسكردى، ھەلى بگرە و بىيە بۆخۆت. ئىزنت دەدەم بچىتەۋە بۆ كلىسەش... ئەمرو بەيانى گالتەم

له گهل كردى، به دليوه نه گرى. سهرم ديشى ئاليووشا. توژى دلم خووش كه. وهك پياوان ئه و كارهم بو بكه و راستم پيلى.

ئاليووشا خه مبارانه گوتى: «هيشتا هه رده توى بزاني گرووشنكا لي ره بووه يان نا؟»

نا، نا، نا. باوه به قسه تى تو ده كه م. ئيستا پيئده ليم چبكه ي: خو ت برؤ بؤلاى گرووشنكا، يان به شيوه يه ك بيينه. خيرا بچؤ و لى پيرسه، خو ت بزانه دلى به كاممانه وه يه. من يان ئه و؟ ده ي؟ ده توانى ئه و كاره بو باوكى خو ت بكه ي؟

ئاليووشا به حه په ساوى له بهر خو يه وه منجاندى: «ئه گه ر ديم، لى ده پرس م.»

پيره پياو په ريبه نيو قسه كانى ئاليووشا: «نا، به تو نالى. زور حيله بازه، هه ر بتيى باوه شت پيئده كا و ده سته كا به ماچكردنت و پيئده لى، له تو زياتر كه سى خو ش ناوى. سه ليته يه كى زور فيلزان و بى حه يايه، خونكه نابى بچى بؤلاى، نابى.»

نا، باوه چوونى من جوان نييه، هه ر نه چم چاكتره.

ده ويست بو كويت بنيرى؟ كاتى ده رپه رى و هه لات، پى ده گوت «بچؤ».

بؤلاى كاترينا.

بو پاره، بچى داواى پاره ي لي بكه ي؟

نا، بو پاره نا.

ئه و تاقه كو پيكي كيشى نييه. ئه مشه و سه رحيسا بيكى پاره كانم ده بم، ديسان بيرى لي ده كه مه وه، توش ده توانى برؤى. رهنگه گرووشنكا ش بيى... به لام به يانى حه تمه ن و ده وه بؤلام. ده مه وى شتيكت پيلىم. ديته وه؟

به لى.

كاتى دى، واخوت نيشاننده كه هاتوى بو سه ردان و هه والپرسيم. به هيج

كه س مه لى من پيم گوتوى بيى. له لاي ئيوان دهنگى نه كه ي.

به لى باشه.

خودا حافيز فريشته كه م. هه ر ئيستا له سه رت كردمه وه و لايه نگرى لى كردم، قه تم له بير ناچى. سبه ينى قسه ت له گهل ده كه م. به لام ده بى بيرى لي بكه مه وه.

له وه گه ريين حالت چونه؟

سبه ينى گورج و گو ل و به ده ماخ هه لده ستم و دي مه ده رى.

ئاليووشا، له حه وشه كه تپه رى و ديتى ئيوانى برى له لاي ده رگاى حه وشه له سه ر سه كو كه دانيشتوه. خه ريكي نووسينى شتيك بو له ده فته رى يادداشته كه يدا. ئاليووشا پى گوت كه باوكى له خه وه ستاوه و وه هوش هاتوته وه، ئيزنى پيداوم بو خه وتن بچمه وه بو كليسه.

ئيوان له گهل ئه وه ي هه ستايه سه رپى، به ريزه وه، پرسى: «ئاليووشا، خو شحال ده بم ئه گه ر سبه ينى چاوم پيت بكه وى.» ريز و حورمه تى ئيوان بووه هوى سه رسوورمانى ئاليووشا.

ئاليووشا وه لامى دايه وه: «سبه ينى ده چم بو مالى خو خلاكو ف، يان رهنگه بچم بو مالى كاترينا ئيوانا، هه لبه ت ئه گه ر ئيستا نه بيينه وه.»

ئيوان، به زه رده خه نه يه كه وه گوتى: «به لام ئيستا هه رچونيكه ده ته وى بچى بؤلاى كاترينا؟ بو گه ياندى ئه و په يامه ي ديميترى، "ريز و كر نوش" ها؟» ئاليووشا مات بو.

پيموايه له گوره گورى ئيستاي و به شتيك له وه ي كه له پيشدا رابردوه به

جوانى گه يشتوم. ديميترى داواى لى كردوى بچى بؤلاى كاترينا و پى بللى،

كه به وه په رى ريز و حورمه ته وه ليت جيا ده بيته وه و واز له وه عه شقه دىنى؟

ئاليووشا گوتى: «كاكه، ئه م كيشه يه ي نيوان باوكم و ديميترى بللى چون ته واو بى؟»

هيج شتيك روون نييه. رهنگه هيجيش نه قه ومى، گرپه يه كى خيرا داگيرسى

و بكو رزيته وه. ئه و ژنه ش ده عبايه كى مزيره. نابى بيلين باوكم له مالى بچيته

ده رى و ديميتريش سه ر به و ماله دا بكا.

كاكه، با شتيكى ديكه ت لى پرس م. كه سيك هه قى هه يه چا و له خه لك بكات

و بريار بدا كاميان مافى ژيانى هه يه؟

- بۆ ئەو پرسیارە دینییه گۆرئ؟ ئەو شتانه لە دلی مرقدا لە سەر
بنه‌مايه‌کی زۆر سروشتیتەر بریاری بۆ دەدرئ. بەلام سەبارەت بە هەق کئ
مافی ئاوات خواستنی نییه؟

- بۆ مەرگی کەسیکی دیکەش نا؟

- تەنانەت ئەگەر بۆ مەرگی کەسیکی دیکەش بئ؟ چونکە هەموو مرقەکان
بە فلان شیوه دەژین و رەنگە جگە لەوەش چاره‌یه‌کیان نەبئ، بۆ مرقف درۆ
لەگەل خۆی دەکا؟ خەریکی راست ئاماژە بەو شتە دەکەئ و ئیستا باس‌م‌کرد.
کە «دوو حەزیا یەکتەری هەلدەلووشن؟» کەوا یە با لیت پیرسم، نەکا منیش
و هک دیمیتەری چاوی لیکەئ و پیت و ابئ توانایی رشتنی خوینی ئوزۆپم هەیه و
دەتوانم بیکوژم؟

- ئیوان ئەو دەللی چی؟ من قەت شتی وام بە زەینیش نەگەیشتووه. پیم
وانییه دیمیتەریش ئەو هەی پیکرئ.

- ئیوان پیکەنی و گوتئ: «لەبەر ئەوەش بئ سپاست دەکەم. دلنیا بە هەتا بمینم
بەرگری لیدەکەم. بەلام لە ئارەزووه‌کانمدا سەبارەت بەو مەرگە بەهەقی خۆمی
دەزانم. خوداحافیز.» بە پیکەنینیشەوه گوتئ: «مەحکووم مەکە و بە چاوی
مرۆفیکئ تاوانبار و دلرەش تەماشام مەکە.»

بە گەرمی دەستی یەکتەریان گۆشی، کاریک کە تاكو ئیستا قەتیان نەکردبوو.
ئالیووشا هەستیکرد براکەئ دەست پینسخەریی کردوو و دەشی‌زانی بۆ ئەو
کارە ئامانجیکئ دیاریکراوی هەیه.

(۱۰)

هەردوو پیکهوه

ئالیووشا، تا راده‌یه‌ک وره‌ی بەردابوو، شیواوتر لەو کاتەئ پیتی‌نایە مائی
باوکی، لەوئ چوو دەدرئ.

زەینیشی ئالۆز و شلەژا بوو، هەستیشی دەکرد، ئەو زەینە ئالۆزەئ بۆ
ناخريتەوه سەریه‌ک و ناتوانئ بە سەرجه‌می ئەزمونەکانئ بێرۆکەیه‌کی
گشتی سازکا. بۆیه لەو ئەزمون و بیره‌وه‌رییه ژانواوی و پڕ لە دژوانییه‌ئ
ئەو رۆژە دەترسا. هەستیکئ بوو هاوتەریب لەگەل هیواپراوی، هەستیک کە
تاكو ئەو کاتە، بەلایه‌وه نامۆ بوو. ئەم پرسیارە پڕ لە گریکویرە و مەرگاوییه
و هک کئو بە سەر شتەکانئ دیکەوه قورسایئ دەکرد و بالای کردبوو: کیشەئ
نیوان باوکی و دیمیتەریی برای لەگەل ئەو ژنە سەلیتە و سامناکە چۆن
کوئاییی پیدەهات؟ ئیستا خۆئ شایه‌دی رۆوداوه‌کە بوو، ئامادە بوو لە
شوینەکە و هەموو شتیکئ بە چاوی خۆئ دیتبوو. لەو نیوه‌شدا تەنیا
دیمیتەریی برای ناشاد دەبوو، ئەویش ناشادییه‌کی دژوار و پڕ لە ئازار:
گیروگرفتیکئ لەریدا بوو. هەروه‌ها دەرکەوت دەستی تاقمیکئ دیکەش
لەکاردايه. زۆر زیاتر لەوه‌ئ ئالیووشا بیری لیدەکردەوه. شتیکئ زۆر نهینئ و
پڕ لە پارزیشی تیدا بوو. ئیوانئ برای هەنگاوی یەکەمی بۆلای ئەو هەلینا
بۆوه، شتیک کە ئالیووشا زۆر لەمیژ بوو ئاواتئ بۆ دەخواست. لەگەل
ئەوه‌شدا، ئیستا لەبەر هۆیه‌ک ترسی خستبووه دلایه‌وه. بەلام ئەو ژنانە؟ زۆر
سەیره پینشتر بەو پەری سەرسامییه‌وه دەیویست بەره‌و مائی کاترینا ئیوانا
وهرئ کەوئ؛ بەلام ئیستا ئەو هەستەئ نەمابوو، ترسی شکابوو. بەپەله

بهره و ئه‌وئ ملی رپی گرتبوو، ده‌تگوت چاوه‌روانی ئه‌وه‌یه رینوینی له‌و
وه‌رگری. به‌لام گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ دیار بوو زۆر له‌ پیشوو دژوارتره. سئ
هه‌زار رۆبله‌که‌ش به‌ ته‌واوی بوو به‌ هیچ و دیمیتری که‌ خۆی به‌
ئابرووچوو ده‌زانی، به‌جاری هیوا‌براو بووبوو، له‌وانه‌بوو خۆی به‌ کونیکه‌وه
بنی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پینگوتبوو باسی کیشه‌که‌ی ئه‌و و باوکی کاترینا ئیوانا
بگیریته‌وه.

سه‌عات هه‌وت بوو، کاتی که‌ ئالیووشا گه‌یشته‌ ماله‌ به‌رین و خۆشه‌که‌ی
کاترینا ئیوانا، که‌ له‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کی هه‌لکه‌وتبوو، هه‌وا ته‌واو تاریک
داهات. ئالیووشا ده‌یزانی که‌ کاترینا له‌گه‌ل دوو پووری له‌و ماله‌دا ده‌ژی.
یه‌کیان ژنیکی نه‌خوینده‌وار بوو، پووری ئاگاتا ئیوانای زپخوشکی بوو، که‌ له‌
مالی باوکی کاتی له‌ قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌پوژی ده‌هاته‌وه، ئاگاداری لینه‌کرد.
پوره‌که‌ی دیکه‌ش، ئیستا نه‌بوونی و هه‌ژاری رووی تیکردوو، ده‌نا کاتی
خۆی یه‌کی له‌ سه‌ره‌ ژنانی به‌ناوبانگی مۆسکۆ بوو. ئه‌و دوو ژنه‌ وه‌ک
باسیان ده‌کرد له‌ هه‌موو باریکه‌وه‌ کاترینا ئیوانایان به‌ مه‌حره‌می خویان
ده‌زانی. ئه‌ویش ئه‌وانی ته‌نیا بۆ خزمه‌ت و قه‌ره‌واشی راگرتبوو. کاترینا ئیوانا
خۆی هیچ که‌سی به‌ مه‌حره‌می خۆی نه‌ده‌زانی، جگه‌ له‌ خاوبژیو، ژنی ژینرالی
کوچ کردوو، که‌ نه‌خۆشیی له‌ مۆسکۆ گیرساندبوویه‌وه و کاترینا ئیوانا وه‌ک
ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی هه‌وتوو دوو جار به‌ وردی هه‌موو کاروباره‌کانی
خۆی بۆ ده‌نوسی.

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ و داوای له‌و پینشخزمه‌ته‌ کرد که
درگا‌که‌ی لیکردبووه، بچی و هه‌والی هاتتی ئه‌وی پیندا، دیار بوو که‌ له‌
هاتنه‌که‌شی ئاگادارن. له‌وانه‌یه‌ له‌ په‌نجیره‌که‌وه‌ چاویان لیبوو. لانیکه‌م
ئالیووشا گوپی له‌ ده‌نگیک بوو، ترپه‌ی به‌په‌له‌ی هه‌نگاو و خشه‌خشی ته‌شک
و داوینی بیستن. دوو سئ ژن له‌ وه‌تاغه‌که‌ ده‌رپه‌رپیوون.

ئالیووشا سه‌ری له‌وه‌ سوورما‌بوو که‌ هاتنه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تووشی
شله‌ژاوی کردوون. هه‌ر بۆیه‌ خیرا به‌ره‌و وه‌تاگی میوانداری رینوینیان کرد.

وه‌تاغیکی گه‌وره‌ بوو، پڕ له‌ که‌لوپه‌لی رازاوه، له‌گه‌ل نه‌ریت و شیوازی
ناوچه‌که‌ یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. قه‌نه‌فه‌ و چوارپایه‌ و کورسیله‌ی لانکه‌یی و میزی
گه‌وره‌ و بچوکی تیدا بوو. دیواره‌کان ره‌سم و وینه‌ی پینو هه‌لواسرابوو،
گولدان و چرا له‌ سه‌ر میزه‌کان و چه‌ن چه‌پکه‌ گول و ته‌نانه‌ت ئاکواریۆم،
له‌به‌ر په‌نجیره‌کان داندرا‌بوون. ژووره‌که‌ زۆر رووناک نه‌بوو. ئالیووشا چاوی
به‌ بالته‌یه‌کی هه‌وریشمین که‌وت که‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ک داندرا‌بوو، دیاربوو
که‌سیک له‌وئ بوو. له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی په‌نای قه‌نه‌فه‌که‌ دوو په‌رداخ قاوه‌ی
نیوه‌ خوراوه‌ و که‌یک داندرا‌بوون. ده‌فریکی بلوورینیش پڕ بوو له‌ کشمیشی
مالاگا و ده‌فریکی دیکه‌ش پڕ بوو له‌ شیرینی. ئالیووشا بۆی ده‌رکه‌وت که
ناوه‌خت هاتوو و میوانیه‌که‌ی لی تیکداون، بۆیه‌ گرژ بوو. به‌لام هه‌ر له‌و
کاته‌دا په‌رده‌که‌ لادرا و کاترینا ئیوانا به‌ په‌له‌ و هه‌له‌داوان هاته‌ ژووری و به‌
بزیه‌کی شیرین و پڕ له‌ شادییه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی بۆلای ئالیووشا دریز
کرد. هه‌ر له‌وکاته‌دا، پینشخزمه‌تیک دوو مۆمی داگیرساوی هینا و له‌ سه‌ر
میزه‌که‌ داینا.

- خودایه‌ زۆر شوکورا! ئاخیری تۆش هاتی! له‌ به‌یانیه‌وه‌ هه‌تا ئیستا
ده‌سته‌ودوعا بووم بۆ هاتنت! دانیشه‌.

جوانی کاترینا ئیوانا سئ هه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ر ئالیووشای تاساندبوو. یا
هه‌ر ئه‌و کاته‌ی دیمیتری برای، بۆ یه‌که‌م‌جار، له‌ سه‌ر داوای تاییه‌تی کاترینا
ئیوانا له‌گه‌ل خۆی هینابووی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ یه‌کتریان بناسین. به‌لام ئه‌و کاته‌
له‌گه‌ل یه‌کترا نه‌دوابوون. کاترینا ئیوانا چونکه‌ پینی وابوو ئالیووشا شه‌رمیونه،
بۆ ئه‌وه‌ی تووشی شه‌رمه‌زاری نه‌بی، له‌گه‌ل دیمیتری فیو‌دۆرۆویچ که‌وتبووه
قسه‌. ئالیووشا بیده‌نگ بوو. زۆر شتی بۆ روون بووبوو. لووت به‌رزی و
حوکم کردن و خۆبه‌زل زانینی کچه‌ ماتی کردبوو. له‌وباره‌شه‌وه‌ گومانی تیدا
نه‌بوو، که‌ ئالیووشا هه‌ستی ده‌کرد زیده‌رپه‌ویی تیدا نییه‌. چاوانی ره‌ش و
گه‌ش و گه‌وره‌ی کاترینای زۆر پینچوان بوو، به‌تاییه‌ت به‌و روخساره‌ ره‌نگ
په‌رپه‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت تۆزی مه‌یله‌ و زه‌رده‌ و دریزۆکه‌. به‌لام له‌و چاوانه‌یدا و

لهو لیوه خونچه ئاسایی و بیوینهیهیدا شتیکی تیدابوو که لهوانهیه هەر ئهوه دلی براکهی پفاندبئ. زۆر دانهنیشتن، دواى دیدارهکه، دیمیتري لهبهري دهپاراپهوه بیروپای خوی سهبارهت به دهزگیرانهکهی دهربرئ. ئهویش بیروپای خوی به شیوهیهکی ئاشکرا درکاند.

لهگه‌ل ئه‌ودا به‌خته‌وه‌ر ده‌بی، به‌لام په‌نگه‌ به‌خته‌وه‌رییه‌کی ئاویتته له‌گه‌ل هیمنایه‌تی نه‌بی.

- براگیان هه‌روایه. ئه‌و جو‌ره مرو‌فانه هه‌میشه ده‌مینن. خو ناده‌نه ده‌ست چاره‌نووس. که‌وایه به‌ بر‌وای تو هه‌تا هه‌تا خو‌شم ناوی و له‌وانه‌یه له‌به‌ر چاوم بکه‌وی؟

- نا، په‌نگه‌ هه‌تا هه‌تایه هه‌ر خو‌شت بو‌ی. به‌لام، له‌وانه‌یه بو هه‌میشه له‌گه‌لیدا به‌خته‌ور نه‌بی.

ئالیوشا له شه‌رما سوور هه‌لگه‌پابوو، له‌و کاته‌دا بیروپای خوی له‌و باره‌وه دهربرپبوو، له‌وه‌ی که‌ ملی به‌ خواستی براکه‌ی داوه و ئه‌و بیروپا گه‌وجانه‌یه‌ی دهربرپوه، رقی له‌ خوی هه‌ستا بوو. چونکه‌ دواى بیروپا که‌ی هه‌ر خیرا بوی دهرکه‌وتبوو گه‌وجانه‌یه. هه‌روه‌ها هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌کرد که‌ بیروپایه‌کی ئاوا پر له‌ متمانه‌ی سه‌بارهت به‌ ژنیک دهربرپوه. بویه ئیستا له‌گه‌ل یه‌که‌م روانین بو کاترینا ئیوانا، به‌ سه‌رسوپمانه‌وه هه‌ستیکرد له‌وانه‌یه بیروپا که‌ی به‌ ته‌واوی هه‌له‌ بی. ئه‌مجاره رووخساری کاترینا له‌به‌ر دلۆفانی و خولک خو‌شی و سه‌داقه‌ت و خوین‌گه‌رمی ترووسکه‌ی ده‌هات. «ئه‌و هه‌وا و ده‌ماره‌ی» که‌ پینشتر سه‌رنجی ئالیوشای پاکیشابوو، ئیستا بووبوو و زه‌یه‌کی ئاشکرا و سه‌خی و ئیمانیکی به‌قه‌وه‌ت دهره‌ق به‌خوی. ئالیوشا هه‌ر له‌ یه‌که‌م روانیندا، که‌ له‌گه‌لی که‌وته‌ قسه، بوی دهرکه‌وت که‌ تراژیدیای بارودۆخی ئه‌و له‌ پیوه‌ندی له‌گه‌ل پیاویکدا که‌ به‌ گیان و دل خو‌شی ده‌وی، به‌ روونی دیاره و هه‌موو شتیکی ده‌زانئ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، به‌و مه‌به‌سته‌ و گه‌شاپووه و ئیمانی به‌ داها‌توو بوو که‌ هه‌ر باسی نا‌کری. ئالیوشا هه‌ر له‌پیه‌ بوی دهرکه‌وت به‌هه‌له‌ چوو. بویه خیرا به‌زی و

گیرۆده بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، کاتی کاترینا که‌وته‌ قسه، هه‌ستیکرد، دلی به‌ پرتاو لیده‌دا و دل‌خوری و بی‌ئوقره‌یی وایلک‌ردوه‌ خه‌ریکه‌ حالی لیدی.

- زۆر تامه‌زرۆی دیدارت بووم، چونکه‌ ده‌توانم ئه‌وی هه‌قیقه‌ت هه‌یه له‌تۆوه‌ فی‌ربم. ته‌نانه‌ت له‌ تو نه‌ک که‌سیکی دیکه‌.

ئالیوشا، کاس و وپ، منجاندی: «من - ئه‌و ناردمی.»

کاترینا ئیوانا زه‌رده‌یه‌کی گرت و گوراندی: «ئه‌ها! پینشینیم کردبوو. ئیستا هه‌موو شتیکی ده‌زانم. هه‌موو شتیکی. ئالکسی فیودورویچ، تو‌زی سه‌برکه، پیت ده‌لیم بوچی ئه‌وه‌نده تامه‌زرۆی دیدارت بووم. چاو لیکه، په‌نگه‌ له‌ تو زیاتر بزاتم و پنیوستیش نا‌کا هه‌موو شتیکی به‌ من بلئی. پیت ده‌لیم که‌ چیم له‌ تو گه‌ره‌که. ده‌مه‌وی دوایین بیروپای تو سه‌بارهت به‌ دیمیتري فیودورویچ بزاتم. له‌تۆم ده‌وی راست و په‌وان و ته‌نانه‌ت به‌ رقیشه‌وه (هه‌رچۆنیکت پی‌خوش بوو)، به‌ من بلئی بر‌وای تو سه‌بارهت به‌ ئه‌و و بارودۆخی ژیا‌نی، دواى دیداره‌که‌ی ئه‌م‌پۆکه‌ت له‌گه‌لی، چیه. په‌نگه‌ ئه‌مه‌ چاکتر بی له‌وه‌ی که‌ رووبه‌روو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. چونکه‌ نایه‌وی بی بۆلام. حالی بووی چیم له‌ تو ده‌وی؟ ئیستا زۆر به‌ ساده‌یی پیم بلئی، په‌یامه‌که‌ی دیمیتري وشه‌ به‌ وشه‌ پی بلئی. (ده‌مزانی تو ده‌نیرئ.)»

پینگۆتم، به‌ ریزه‌وه‌ کړنۆشت بو به‌رم و - پیتلیم که‌ ئیتر نایه‌ت بۆلات - به‌لام ریز و خو‌شه‌ویستی هه‌یه‌ بۆت و کړنۆشت بو ده‌با.

- کړنۆش؟ هه‌ر ئه‌وه‌ی گوته‌ و ته‌ی خو‌یه‌تی؟

- به‌لی.

- په‌نگه‌ به‌ ریکه‌وت هه‌له‌یه‌ک له‌و وشه‌یه‌دا هه‌بی، یان وشه‌که‌ی به‌ دروستی دهرنه‌برییی؟

- نا؛ ئه‌و زۆر به‌ وردی و به‌ روونی گوته‌ی ئه‌م وشه‌یه‌ بو تو دووپات که‌مه‌وه. دوو سی جار داواى لیک‌ردم له‌ بیرم نه‌چیتته‌وه.

کاترینا ئیوانا سوور هه‌لگه‌پا.

- ئالكسى فيؤدور پاولوويچ، ئىستا يارمه تيم بده. ئىستا به راستى پئويستيم به يارمه تيت هه يه. بيروراي خومت پئده ليم و داوات لئده كه م پئمبلي، دروسته يان نا. گوي بگره! ئه گهر هه روا به ده ميذا بهاتبايه كرئوش بؤ من دها، له سهر ئه وه پئداگري نه ده كرد كه ئه و وشه يه دووپات بكه يه وه، بؤيه دوايي به هه موو شتيك ده هات! به لام ئه گهر به تايبه ت له سهر ئه و وشه يه پئداگري كردي و ئه گهر به تايبه ت پئنگوتيتي، دووپاتي «كرئوش» بؤ منت له بير نه چي، رهنگه شاگه شكه و دهسته پاچه بووي. برياري خوي داوه و تئيدا تووشي ترس بووه. به ههنگاوي پته وه وه له من دور نه كه وتوته وه، ته نيا سه ره نگرئ بووه. پئداگري له سهر ئه و وشه يه ش رهنگه ته نيا شاتوشووت بووي و به س.

ئاليوشا به گهرمي گوراندئ: «ئهرئ، ئهرئ! پئموايه راست ئه وه يه، چاكي بؤ چووي.»

- ئه گهر واش بي، به ته واوي له ده ست دهر نه چووه. ته نيا گرفتاري ئه و هيوا برابييه، به لام هه نوو كه ده توانم نه جاتي بدهم. سه بركه! سه باره ت به پاره هيچي به تو نه گوت - سه باره ت به سي هه زار رؤبل؟

ئاليوشا وه لامى دايه وه: «با، هه ر ئه و شته يه ئاوا ئارواقاراي لي هه لگرتووم. گوتي به جاري ئابرووي چووه و ئىستا ئيتر هيچ شتيك بؤ ئه و هه ميه تي نييه.» ئه وه شي به گهرمي كوت. له دلئدا ترووسكه ي هيوايه كي هه ست پئده كرد و له سهر ئه و باوه ره بوو كه له وان هه ده روويه كي رزگاري بؤ براكي له گورئدا بي. گوتيشي: «بؤ تو ئاگاداري پاره هه ي؟» له پريش بيدهنگ بوو.

- زور له ميژه له وه ئاگادارم. بؤ ئاگادار بوون برووسكه م لئدا بؤ مۆسكو. زور له مه وه بيري ش بيستم كه پاره كه نه گه يشتووه. پاره كه ي نه نارديوو، به لام هيچ نه گوت. هه وتووي پئشو وه و الم پئگه يشت كه پئويستي به پاره هه يه. تاقه ئاواتي منيش له و كاردا ئه وه بوو، ديميتري بزاني بگه رپته وه بؤلاي كي و دوستي راسته قينه شي كئيه. به لام، ئه و تيناگا دوستي راسته قينه ي هه ر منم.

به داخه وه نامناسي و ته نيا وه ك ژنيك چاوم لئده كا. ئه م هه وتووه عه جمانم لي هه لگيرابوو، بيرم له وه ده كرده وه كاتي تووشي ده بم چبكه م كه له بهر ئه و سي هه زار رؤبله به خودا نه شكيتته وه و هه ست به شه رمه زاري نه كا. له خوي شه رمه زاره، با بي؛ له ئاگادار بووني كه ساني ديكه شه رمه زاره، باببي، به لام له ئاگادار بووني من نا. ده تواني به بي شه رمكردن و خه جاله تي كيشان هه موو شتيك به خودا بلئ. بؤچي ئه و تيناگا من ئامده م له بهر خاتري ئه و زور شت تامل بكه م؟ بؤچي، بؤچي نامناسي؟ چؤن دلي دي دواي ئه و هه موو پئكه وه بوونه ده ستم لي هه لگري؟ من ده مه وي بؤ هه ميشه نه جاتي بدهم. قه يناكا با له بيري شي بچيته وه من ده زگيرانيم. ئه وه سه يره ده ترسي به بؤنه ي منه وه ئابرووي چووي. ئالكسى فيؤدور وويچ، ئه ي بؤ كاتي لاي تو راستي ئه و شتانه ي گوت، نه ترسا؟ ئه ي بؤ ده بي من مافي ئه وه م نه بي؟

دوايين قسه كاني به گريانه وه دهر بري، فرميسك به چاويدا هاته خوارئ. ئاليوشاش به ده نكيكي له رزؤكه وه گوتي: «با پئتبليم تاويك له مه وه بهر چ كيشه يه ك له نيوان ئه و و باوكمدا ساز بوو.» هه موو روودا وه كه ي به وردى بؤ گيرايه وه و ته نانه ت ئه وه ش كه ديميتري ئه وي بؤ پاره ناردووه، به زور خوي كردووه به ژوورئدا، باوكي داوه به زهويدا و پاشان ئيسه ره مي كردووه كه ده ستي بؤ به سينگه وه بگري و به كرئوشه وه برواته دهرئ. هه روه ها گوتيشي: «چوو بؤلاي ئه و ژنه.»

«تو پئتوايه ناتوانم له گه ل ئه و ژنه پئكبئيم؟ ئه ويش پئي وايه ناتوانم؟» كاترينا له ناكاو قاقايه كي تووره ي كيشا و دريژه ي به قسه كاني دا: «به لام ناتواني له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند بكا. ياني ئه و هه وه سه تاهه تايه له كارامازؤ فيكدا ده ميئي؟ هه وه سه، نه ك ئه وين. له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند ناكا، چونكه ئه و ژنه شووي پئناكا.» كاترينا ئيوانا ديسان قاقايه كي سه يري كيشا. ئاليوشا سه ري به ردايه وه و به له بزئكي خه مبارانه وه گوتي: «رهنگه زه ماوه ندي له گه ل بكا.»

کاترینا ئیوانا به تین و گورپیکى کتوپرپه وه گوتى: «ئهو قسه یه ی منت له بییر بى زه ماوه ندی له گه ل ناکا. ئهو ژنه فریشته یه. ئه وه ده زانی؟ تیده گه ی؟ ژنیکی بی وینه یه. ده زانم زور حيله بازه، به لام ده زانم زوریش دلوقان و خورپاگر و به شه رفه. ئالکسی فیودورویچ بو ئاوام ته ماشا ده که ی؟ ره نگه سهرت له قسه کانم سوپ ماپن، یان باوه ر ناکه ی؟» سه ری بۆلای هۆده که ی دیکه سووپاند و به دهنگیکى به رز گوتى: «ئاگرافنا ئه لکساندرفنا، فریشته که م! وه ره ئه مدیو، دۆستیک هاتوه. ئالیووشایه. ئاگاداری هه موو شتیکمانه. وه ره ئه مدیو وه ره.»

دهنگیکى نه رم و ژنانه، دهشکرئ بلین شیرین، گوتى: «له پشت په رده که چاوه روانی فه رمایشتی ئیوه بووم.»

په رده که لادرا و گرووشنکا، شاد و لیو به بزه هات بۆلای میزه که. ئالیووشا واقی وپما. چاوی تیبری و نهیده توانی چاوی له سه ره لگرئ. ئه مه ش ئهو، ئهو ژنه به سامه، ئهو «ده عبا» یه، هه ره ئهو جوره ی نیوسه عات له مه و به ر ئیوانی برای گوتبووی و ئهو ناوه ی پیوه لکاندبوو. گرووشنکا له هه مبه ریدا راوه ستابوو، ئالیووشا پینی وابوو له هه موو ژنیک ساده تر و ئاسایی تره. ژنیکی خده پاک و دلوقان و شوخ و شهنگ، به لام وهک ژنانی دیکه جوان و «ئاسایی!» ئهو کال و کرچی و جوانییه ی تایبه تی ژنانی پروسییه، ئه وی سه د هینده شوخ و دلرفینتر کردبوو، بۆیه پیاوان بۆی شیت و شهیدا بووبوون. ژنیکی بالابه رز بوو، به لام تۆزی له کاترینا کورته بالاتر، چونکه کاترینا ئیوانا له راده به ده ره که له گه ت بوو. توندوتۆل، هیدی و له سه ره خۆ، بیده نگ و که م دوو، دهنگیشی وهک هه لسوکه وته که ی نه رم و نیان بوو. رهوت و پۆینی وهک کاترینا ئیوانا توند و به له ز و جه سوورانه نه بوو، به لکو زور نه رم و هیواش، وهک ئه وه ی پی له سه ره په لکی گول دانئ. له گه ل ئه وه ی جل و به رگه هه وریشمین و ره شه که ی به نه رمی خشه شی لیده هات و گه رده سه پی و سوول و شان و مله ریکوپیکه که ی، به شالیکی کشمیری گرانبایی داپوشیبوو، به ئارامی له سه ره کورسیله یه ک دانیشت.

بیست و دوو سالی ته مه ن بوو، روخساریشی راست وای نیشانداده دا. سپی و سوول و کولمئال، ده موچاو پان و شه ویلکه ی خواروی گوشتن و پر و به رجه سته، ده تگوت ماسیوه. خه رمانی بسکه خورماییه که ی و بروی که وانی و چاوی شین، به برژۆلی دریژ و هه لگه راوه وه، له نیو ئاپوره ی خه لکدا سه رنجی دلمردووترین پیاوی راده کیشا و له جیی خۆی وشکی ده کرد. هه رکه سی دهیدی تا ماوه یه ک له بییری نه ده چۆوه. له روخساریدا ئه وه ی زیاتر له هه موو شتیک سه رنجی ئالیووشای راده کیشا، گه شاییه مندالانه که ی بوو. حاله تیکى مندالانه ی له چاودا بوو، گه شه و نه شه ی مندالانه. به روویه کی کراوه و پشکووتووه وه هات بۆلای میزه که، ده تگوت به کونچکاوویه کی مندالانه و بی سه بر و پر باوه رپه وه چاوه روانی شتیکه. ترووسکه ی چاوه گه شه کانی شادی له گیان ده گیرا. ئالیووشا هه سته به وه کردبوو. شتیکی دیکه شی تیدابوو که ئالیووشا سه ری لی دهرنه ده هینا. یان نهیده توانی تاریفی بکا، به لام بی ئیختیار شوینی له سه ره هه ست و رۆحی دانابوو. ئهو شته ش نه رموونۆلی و شلوملی و هه لسوکه وتی ئارامی بوو. وهک پشیله ی نه رم و خرپن. له گه ل ئه وه شدا له شتیکی به هیز و گوشتنی بوو. شان و مله نه رم و ناسکه که ی له ژیر شاله که وه دیاربوو. سینگ و به رۆکی کچانه و له ش ولاری ریکوپیکى ده تگوت وینووسه، له ویش قیتوقۆز و له بارت، ئه وه ش پیاو به ئاشکرا تیده گه یشت. جوانی ناسانی پروسی به متمانه وه ده یان توانی پیشبینی بکه ن که ئه م جوانییه ته رو پاراوه، که هیشتا گه شاییه ی پیوه دیاره، له ته مه نی سی سالاندا تیک ده چی و ده سلوی؛ ده موچاوی هه لده زله پی و چرچولۆچ ده که ویته ته ویل و ده وره به ری چاویان، گرژومۆن ده بی و سوور هه لده گه ری. له راستیدا ئهو جوانییه کی کاتی بوو، جوانییه کی زوو تیپه ر که له زۆریه ی ژنانی رووسیدا وه به رچاو ده که وئ. هه لبه ت ئالیووشا بییری بۆ ئه وه نه چوو. به لام به جارئ شله ژابوو، ده تگوت جادوو کراوه، هه ستیکی ناخۆش دلئ ده گوشتی، دهشکرئ بلین، به داخ و که سه ره وه له خۆی پرسى، بۆ وا دهنگی ده له رزی و زمانی ته ته له دهکا. دیاربوو ئهو جوره ئاخافتته ی له گه ل

ئەو ھەستە ئاۋىتتە بوۋە و كىنشان و دريژكردنەوھى ھىجاكانى خوشتر كىردوۋە. ئەو خووخدە خراپە، بەھۆى كەم زەوقىيەوھە بو، كە فەرھەنگى دواكەوتوو و پەنگە ھەلە لە ئەدەب و ئاداب و نەرىتى باش جىا دەكاتەوھ. ئەوھش بەجىئىخۆى، ئەم كرژ و خاوى و شىوھ ئاخافتتە بۆ كەسىكى وەك ئالىووشا، لەگەل خدەى مندالانە و ساكار و شادى و گەشاۋىيى پوخسارى و تاسەى ئارام و مندالانە لە چاۋىدا، بە شىوھىەكى دوور لە باوھر ئالۆز و ناتەكوز دىاربوو! كاترىنا ئىوانا لە رېوھ گرووشنكاى لە سەر كورسىلەىەكى پووبەرووى ئالىووشا دانىشانە و چەن جار بە تامەزروۋىيەوھ لىوھ پىر بىزەكانى رامووسى. واى دەنۋاند كە بەجارى ئاشق و شەيدى بووھ.

كاترىنا ئىوانا وەك كەسىكى جەزم بوو گوتى: «ئالكسى فيۇدورۋىچ، يەكەم جارە كە يەكتر دەبىنن، دەمويست بىناسم، چاوم پىي بكەوى. دەمويست بچم بۆلاى، بەلام ھەرچى سەرم ھىناۋىرد، نەمزانى چۆنى پىيلىم و بانگى بكەم بۆلاى خۆم. دەمزانى ھەموو شتىك پىكەوھ ھەلوفەسل دەكەين. ھەموو شتىك! دلم خەبەرى دابوو. داوايان لىكردم كە پىشقەدەم نەم، بەلام پىشبنىم دەكرد، كە ئەوھ رىگايەكە بۆ دەربازبوون لەو تەنگوچەلەمە و بە ھەلەش نەچووبووم. گرووشنكا ھەموو شتىكى بۆ باسكردووم، پىيگوتووم قەستى چ كارىكى ھەيە. ئەمرو وەك فرىشتەى خىروپىر بەرەو ئىرە بالى گرتوو ھىمنايەتى و شادىي ھىنا بۆمان.»

گرووشنكا بە دەنگىكى نىان و ئەو زەردەخەنە دلرفىنەىەوھ گوتى: «خاتونى نازەنن و بەرىز، خۆ رقت لى ھەلنەگرتووم، لىم توورەى؟»
- ھەى عىار. ھەى جادووباز، چۆن دەۋىرى ئاوا قسە لەگەل من بكەى؟
من و رق ھەلگرتن، ئەوئىش لە تو! راوھستە، دەبى جارىكى دىكە لىوى خوارووت ماچبكەم. ئەو لىوھ گۆشتن و جوانەت، ھەر دەلىي خودا بۆ مژىن و ماچكردنى خولقاندوۋە. ئالكسى فيۇدورۋىچ چاۋى لىكە چەندە جوانە پىدەكەنى! دىتنى ئەو فرىشتەى شىفاى دل و رۆحە.

ئالىووشا سوور ھەلگەرا، مۆچرىكىكى سىر بەنىو شانىدا ھات.

- خاتونى بەرىز و ھىژا، زىدەپرەوى دەكەى سەبارەت بە من، پەنگە من قەت شايانى ئەو ھەموو خۆشەويستى و دلۆقانىيە نەبم.

كاترىنا ئىوانا دىسان بە گور و تىنىكەوھ گوراندى: «شايانى نەبى! جا ئەوھ قسەىە، دەلى شايانى نىيە! دىوتە، ئالكسى فيۇدورۋىچ، ئىمە خەيال پىلاو دەكەين، سەرەروۋىن، بەلام لە نىو دلە چكۆلەكەماندا لە ھەموو بەدەمارىك بەدەمارتر و غوللوورترىن. ئالكسى فيۇدورۋىچ، با ئەوھشت پىبلىم، ئىمە بەشەرەفەين. ئىمە دەست و دلەبازىن. بەلام ناۋچاۋەكەمان نەبىھىناۋە. ئىمە بۆ مروقىكى ھەرزە و نەشاز و بىرەبىرە ئەو ھەمووھ لەخۆ بوورەين. پىاۋىك لە نىۋاندا بوو. پىاۋىك، ئەوئىش ئەفسەرىك بوو كە خۆشم دەويست، لەبەر خاترى ئەو پىشتم لە ھەموو شتىك كرد. زور لەمەوبەر بوو، پىنچ سال لەمەوبەر، ئەوئىش وازى لىھىتەين و لەبىرى بردىنەوھ و ژنى ھىنا. ئىستا بۆتە بىوھپىاۋ، نووسىۋىەتى دىت بۆ ئىرە، دەشزانى جگە لەو كەسمان خۆش نەويستوۋە و لە ھەموو ماۋەى تەمەندا يەكە خۆشەويستمان بوو! ئەو دىت و گرووشنكا ھەمىسان بەختەوھ دەبىتەوھ. پىنچ سالە لەگەل خەم و ئازار دەژى و جىنگلى داۋە. بەلام كى دەتوانى لۆمەى بكا، كى دەتوانى خۆى پىوھرانى؟ تەنيا ئەو بازىرگانە پىرە كە لەلايە، ئەوئىش زىاتر وەك باوك چاۋى لى دەكرى، وەك برا و سەرپەرشتى ئىمە وايە. ئەو لەو كاتەدا ئىمەى لەوپەرى ناھومىدى و لىقەوماۋىدا دى و زانىى ئەو پىاۋەى دلمان پىوھى بوو، دەستى لە گۆزەدا ھىشتوونەتەوھ و بۆى دەرچوۋە. گرووشنكا دەويست خۆى بخنكىنى، بەلام بازىرگانى پىر نەجاتى دا. ئەرى ئەو نەجاتى دا!»

گرووشنكا دىسان بە دەنگىكى نىانەوھ گوتى: «خاتونى ھىژا و بەرىز، تو زور دلۆقانانە لايەنگرى لە من دەكەى. زور بەتالووكەى و لەخۆرا ھەلدەچى.»

- لايەنگرى لە تو دەكەم! من شىاۋى لايەنگرى لە تو؟ چون دەتوانم ئەو ورەيە بەرخۆم بنىم و لايەنگرى لە تو بكەم؟ گرووشنكاى ئازىز، فرىشتە

نازىشيوواوهكەم، دەستت بدەرە دەستم. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، تۆ چاۋ لەو دەستە خرپىن و ناسك و جوانانە بكە! پروانە! ھەر ئەو دەستانە بەختەوھرىي بۆ من ھىناوھ و ھەلىستاندوومەتەوھ. دەمھەوئ پىشت و لەپى ماچبكەم، ئالكسى فيؤدۆرۆويچ!

پاشان سى جار لە سەر يەك دەستە ناسك و خرپنەكەي گرووشنكاي رامووسى و لەوانەبوو شاگەشكە بى. گرووشنكا بە نەرمە بزەيەك و توورە بوونىكى نەرم و نيانەوھ دەستى كىشايەوھ دواوھ، چاۋى لە «خاتوونى شوخ و نازدار» بىرى و دياربوو ماچكردى دەستى بە لاوھ خوش بووھ.

ئاليووشا لە دلى خويدا گوتى: «رەنگە حال لىھاتتىكى لەرادەبەدەر لە گۆرپدا بى.» سوور ھەلگەرا، ھەستى بە شلەژانىكى سەير دەكرد.

خاتوونى ئازيز و ھىژا، لەبەر چاۋى ئالكسى فيؤدۆرۆويچ بەو دەست ماچكردەن بە خۇمدا مەشكىنەوھ.

كاترىنا ئيوانا، تا رادەيەك تووشى سەرسوورمان بوو، گوتى: «پىتوايە قەستى ئەوھم بوو تووشى بەخۇدا شكانەوھ و شەرمەزارىت بكەم؟ ئاخ چاۋەكەم، تۆ لە نيازى دلم ئاگادار نىيت!»

بەلى خاتوونى ھىژا و بەرپىز، تۆش رەنگە بە تەواۋى لە مەبەستم نەگەيشتىيى. لەوانەيە ئەو جۆرەي كە دەمىنى، وا نەبم. من بەدزاتم! راست بەپىي رەوھىشتى خوشم ھەلسوكەوت دەكەم. ئەو رۆژە تەنيا بۆ رابواردن دىمىترى فيؤدۆرۆويچى بىچارەم ھەلفرىواند.

بەلام ئىستا رزگارى دەكەي، بەلىنت بە من داوھ. ھەموو شتىكى بۆ شى دەكەيتەوھ. ئاگادارى دەكەيتەوھ كە لەمىژە دلت بە پياۋيكەوھيە و ئىستا ھاتۆتە خوازىينىت.

ئاخ، نا! بۆ ئەو كارە ھىچ بەلىنىكم بە تۆ نەداوھ. خۆت ئەوھت دامەزراوند. من ھىچ بەلىنىكم بە تۆ نەداوھ.

كاترىنا ئيوانا تۆزى رەنگى ھەلبىزركا و لەسەرەخۇ گوتى: «كەوايە بە جوانى لە مەبەستت نەگەيشتم. پىموابوو بەلىنىت پىداوم.»

گرووشنكا، ھەروا بە سادەيى و بزەيەكى نەرمونيانەوھ، پەرىيە نىو قسەكانى: «ئەيەرۆ، نا، خاتوونى بەرپىز، من ھىچ بەلىنىكم نەداوھ. خاتوونى فرىشتەي ھىژا، خۇ دەزانى لە چاۋ تۆ چەندە سەررەپۆم. ئەگەر بمھەوئ كارىك بكەم دەيكەم. لەوانەيە ھەر ئىستا بەلىنىكم بە تۆ دابى. بەلام ئىستا خەرىكم بىر دەكەمەوھ. لەوانەيە ديسان دل بە مىتيا بدەمەوھ. جارىك زۆرم بەردل كەوت - ماوھى سەعاتىك زۆرم بەدل بوو. لەوانەيە ھەر ئەمىرۆ بچم بۆلاي و پىي بلىم لە ئەمىرۆبەدواوھ لەگەلت دەمىنم و دىوتە چۆن گۆراوم.»

كاترىنا ئيوانا بە شىواۋى گوتى: «ھەر ئىستا شتىك - شتىكى دىكەت گوت.»

چى، ھەر ئىستا! بەلام خۆت دەزانى من بوونەوھرىكى بە بەزەيى و گەمژەم. بىرى لىيكەوھ لەبەر خاترى من چەندەي ئازار چىشتووھ! ئەگەر بچم بۆ مالەكەي و دلم پىي بسووتى، چبكەم؟

قەتم ئەو چاۋەروانىيە لە تۆ نەبوو كە...

«ئاخ. خاتوونى ھىژا، تۆ لەچاۋ من چەندە چاك و دل فراوانى! خۆ ئىستا لە خووخدەم گەيشتى، رەنگە بۆ بوونەوھرىكى كەلخۆي وەك من بايەخ دانەنى.» پاشان زۆر لەسەرەخۇ گوتى: «خاتوونى پەرىشيوھ، دەستە ناسك و نازدارەكەت بدە دەستم،» زۆر بەرپىز و گەرموگورپىيەوھ، دەستى كاترىنا ئيوانى گرت.

خاتوونى بەرپىز و ئازيز، دەستت دەگرم و ھەر ئەو جۆرەي تۆ دەستى منت ماچكرد، منىش ئاوا دەستى تۆ ماچدەكەم. تۆ سى جار دەستى منت ماچكرد، بەلام من دەبى سى ھەزار جار دەستى تۆ ماچبكەم، بۆ ئەوھى وەك يەك بىينەوھ. لەوگەرپىين. ئەو كاتە ئەوھى خودا بىھەوئ ھەر ئەو دەبى. رەنگە بىمە قەرەواشى ئىوھ، تەواۋى كاروبارەكانتان وەك كلفەتىك جىبەجى بكەم. لىگەرپى ھەرچى خودا دەيھەوئ با ھەر ئەو بى، بەبى قەراروبرىە. چ دەستىكى جوان و خشپىلانە، چ دەستى جوان و خشپىلانەت ھەيە! خاتوونى بەرپىز و ھىژا، ئەي جوانى بى وينە!

دهستی کاترینا ئیوانای برد بۆلای لیوی، بهو قهستهی که له ماچکردندا، لهگه‌ل‌ئەو «به‌رانبه‌ر» بێته‌وه. کاترینا ئیوانا دهستی کیشا دواوه. به ترس و هیواوه گوئی له دوایین وشه‌کان گرت، ئەگه‌رچی گرووشنکا به‌لێنی خۆی بۆ کار و فه‌رمانی ئەو وه‌ک کلفه‌تیک به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌رب‌ری. به وردی چاوی له چاوی بری، له چاوانیدا هیشتا ئەو حاله‌تی پاکی برۆیه، ئەو بزه شیرینه‌ی به ئاشکرا دیاربوو. کاترینا ئیوانا، به‌تین و تاویکی پره‌یواوه به‌خۆی گوت: «رهنگه زۆر ساویلکه بی.» هه‌ر له‌و کاته‌دا، گرووشنکا تامه‌زرۆی ئەو «ده‌سته جوان و خشپیلانه»ی کاترینا بوو. به‌قه‌ستی بردی بۆلای لیوی. به‌لام چهن ساتیک له‌په‌نا لیوی رایگرت، له‌وه ده‌چوو سه‌باره‌ت به‌ شتی‌ک دوودل بی.

به‌ ده‌نگیکی نه‌رمتر و شیرینتر له‌ پیشوو گوتی: «ده‌زانی چی، خاتوونی په‌ری شیوه، پیموایه ده‌ستت ماچنه‌که‌م باشتره!» به شادی دای له قاقای بیکه‌نین.

کاترینا ئیوانا واقی و‌ر‌ما و دوا‌ی تاو‌ی گوتی: «هه‌ر چۆنی مه‌یلت لێیه. که‌س له‌ تو ناگا!»

«بۆ ئەوه‌ی له‌ بیرت بمینی که‌ تو ده‌ستت ماچکردم، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد.» زه‌رده‌یه‌کی گرت و به‌ وردی چاوی له‌ کاترینا ئیوانا بری.

کاترینا ئیوانا، وه‌ک ئەوه‌ی کتوپر له‌ شتی‌ک ئاگادار بووبی، گوران‌دی: «ئهی بی‌حه‌یا!» ئاله‌تی بوو و هه‌ستایه سه‌ر‌پی. گرووشنکاش هه‌ستا، به‌لام زۆر به‌ ئارامی.

- بۆ ئەوه‌ی به‌ میتیا بلیم تو ده‌ستت ماچکرد، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد. پاشان جا وه‌ره و بیینه چۆن قاقا ده‌کیشی!

- ئەهی سه‌لیته‌ی بی‌شه‌رم، برۆ له‌به‌رچاوم ون به‌!

- حه‌یات بی، خاتوونی به‌ر‌یز! حه‌یات بی! خاتوونی به‌ر‌یز و ئازیز ئەو قسه‌یه له‌ که‌سیکی وه‌ک تو ناوه‌شیته‌وه.

کاترینا ئیوانا قیژان‌دی: «برۆ شه‌پی له‌ خۆت هه‌ل‌ده، بلحی له‌ش فرۆش!»

رهنگی سوور هه‌ل‌گه‌ر‌ابوو و لیوی ده‌له‌رزی.

- راست ده‌که‌ی! تو خۆت سه‌رده‌می بۆ پاره ئیواران ره‌گه‌ل پیاوان ده‌که‌وتی. جوانیی خۆت بۆ فرۆشتن هیناوه، چاک ده‌زانم.

کاترینا ئیوانا دیسان قیژان‌دی و ئەگه‌ر ئالیووشا به‌هیز و قه‌وه‌تی خۆی نه‌یگرتایه، هۆمه‌نی بۆ گرووشنکا ده‌برد.

- نه‌هه‌نگاوێک ده‌چیته‌ پێش‌ی و نه‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی! هه‌یچ مه‌ل‌ئ! جوابی مه‌ده‌وه. لێره ده‌روا - خیرا لێره ده‌روا.

له‌وکاته‌دا هه‌ردوو پوره‌که‌ی کاترینا ئیوانا گوئیان له‌ قیژه‌که‌ی بووبوو، به‌ هه‌له‌داوان خۆیان به‌ ژووریدا کرد و کلفه‌تیکیشیان له‌گه‌ل‌دا بوو. هه‌موویان هه‌لاتن بۆلای.

گرووشنکا عه‌باکه‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ هه‌ل‌گرت و گوتی: «ئوه‌ ده‌رۆم. ئالیووشا گیان هه‌تا مال‌ی له‌گه‌لم وه‌ره!»

ئالیووشا ده‌ستی هه‌ل‌پیکا و وه‌ک پارانه‌وه‌ گوران‌دی: «برو - برۆ، زووکه برۆ!»

- ئالیووشنکا وردیله‌ی ئازیز، هه‌تا مال‌ی له‌گه‌لم وه‌ره. له‌رێگا قسه‌یه‌کی خۆشت بۆ ده‌گیرمه‌وه. ئالیووشنکا من له‌به‌ر خاتری تو و قازانجی تو ده‌ست له‌م کیشه‌یه هه‌ل‌ده‌گرم و ده‌رۆم. خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌تا مال‌ی له‌گه‌لم وه‌ره، زه‌ره‌د ناکه‌ی، زۆریش خۆش‌حال ده‌بی.

ئالیووشا، ده‌ستی هه‌ل‌پیکا و ر‌ووی وه‌ر‌گیرا. گرووشنکا وه‌ک که‌و ده‌ی‌قاسپاند، به‌ هه‌له‌داوان ر‌ویشته‌ ده‌ری.

کاترینا ئیوانا وای رق هه‌ستابوو، ئازای ئەندامی ده‌له‌رزی و دای له‌ پر‌مه‌ی گریان.

پووره‌گه‌وره‌که‌ی گوتی: «به‌ گویمدا دای، هه‌ول‌مدا به‌ر به‌ ئەو کاره‌ت بگرم. خیرا ر‌قت هه‌ل‌ده‌ستی و هه‌ل‌ده‌چی. ئەو کارانه له‌ تو ناوه‌شینه‌وه. تو ئەو

بوونه‌وه‌رانه‌ نانا‌سی، ده‌ل‌ین له‌وانه‌ی دیکه‌ش خراپ‌تره. تو زۆر سه‌ره‌ر‌و‌ی.»

كاترينا ئيوانا نەپراندى: «ئەو دەيلى بەورە! ئالكسى فيودورويچ بۇ نەتەشت ليدەم؟ ليدەدا، زور پيسم ليدەدا!»
 لە ھەنتەشى ئاليوشادا نەيدەتوانى دان بەخويا بگرئ؛ رەنگە لەپراستيشدا،
 ھيچ ھەمىيەتيكى پينەدا.

- دەبى لەبەر چاوى ئاپورەي خەلك بە قامچى ليدىرى و ئەتەك كرى!
 ئاليوشا بەرەو درگاگە پاشەوپاش كىشايەو.

كاترينا ئيوانا ھەردو دەستى قووچاند و گوراندى: «بەلام، خودايە! يانى ئەو! ئەو ھەتە ئورادەيە ناكەس و بىئابروو! باسى ئەو پورژە نەخس و نەگبەتەي بۇ گىراوئەو! «خاتوونى بەپىز و ھىژا، تۆ جوانى خۆت بۇ فرۆش ھىناو.» لەو ئەگادارە! ئالكسى فيودورويچ، براكەت زورھىچوپووچە.
 ئاليوشا ويستى شتىك بلى، بەلام نەيزانى بلى چى. دلى رىك گوشرابوو و ژانى دەگرد.

- ئالكسى فيودورويچ، لىزە برۆ، بۇ من شوورەيىيە، سامناكە! سبەينى،
 تكات ليدەكەم سبەينى وەرەو. لۆمەم مەكە، بمبورە. ئىستا سەرم لىشيواوە
 و نازانم چبەم!

ئاليوشا، سەرى لەگىژەو دەھات، گەيشتە سەر شەقام. لەوانەبوو لە
 تاوى كاترينا و ھەلسوكەوتەكەي دەستبكا بە گريان. لە ناكاو كلفەتى مالى
 خۆي گەياندى.

- خاتوون ئەم نامەيەي مادام خۆخلاكوڧى لەبىر نەبوو بتداتى. وەختى
 شىوخواردن بوو ھىنايان.

ئاليوشا بىئىختيار پاكەتيكى چكۆلەي پەمەيىي وەرگرت و نايە گىرفانى.

(II)

ئابروويەكى دىكەش پوو

لە شارەو ھەتە كلىسە نيو كىلومەتر رى بوو. ئاليوشا بە قەراغ رىگاگەدا،
 كە ئەو كاتە چۆل وھۆل بوو، بەپەلە ھەنگاوى دەنا. زورى نەمابوو شەو
 بەسەردا بى. ھەوا وا تاريك داھاتبوو نەتەتوانى سى ھەنگاوى پىشى خۆت
 ببىنى. لە نيوەي رىگا دوورپىيانىكى لىبوو. لە ژىر تاقە دارە بىي پەنا
 دوورپىيانەكە تاپۆيەك وەدەر كەوت. ھەركە ئاليوشا گەيشتە دوورپىيانەكە،
 ئەو تارمايىيە لەبن دارەكە ھاتە دەرى، وەك شىت و ھار ھەپراي كرده
 ئاليوشا و نەپراندى:

- يان پارە يان گيانت!

ئاليوشا، بە سەرسورماوى و ھەراسانى، گوراندى: «مىتيا ئەو توى؟»
 - ھە، ھە، ھە! چاودەروانى ئەو ھەت نەدەگرد؟ بىرمكردەو لەكوئى چاودەروانت
 بم. لەلاي مالىكەي ئەو؟ مالىكەي ئەو سى رىگاي ھەيە و لەوانەيە نەتتىنم.
 پاشان بىرمكردەو لىرە لەسەرت راوەستم، چونكە ناچار بووى لىرەو
 بگەپىتەو و كلىسەش جگە لەو رىگايەكى دىكەي نىيە. ئىستا راستم پىبلى
 و وەك قالونچە جىقوفىقم دەرھىنە. چىم ليدەكەي بىكە، بەلام پىمبلى چى
 بوو؟

«ھىچ نەبوو، براكەم، زاورم چوو. ئاخ دىمىترى! خوئىنى باوكم، ھەر
 ئىستا.»

ئاليوشا داي لە پىمەي گريان. ماوہيەكى زور بوو كولى ھەستابوو.
 ئىستا واديارە بوغزەكەي تەقىبوو. «ئەوندەي نەمابوو بىكوژى - تووك و

نرات لیکرد - ئیستاش - فرموو - ئیستاش خەریکی گالتە دەکە ی - یان پارە،
یان گیانت!

دە ی چی بوو؟ یانی کاریکی باشم نە کردوو - ها؟ یانی نە دەبوو ئەو کارە
بکەم و لە من نە دەو شایەو؟
- نا. من تەنیا....

- سەبر کە. چاو لە شەو بکە. دیوتە چ شەویکی خەمناکە. هەور و هەلایە،
دیوتە چ بایەک هەلیکردوو. لێرە لە ژیر ئەو دارە خۆم مەلاسکرد و
چاوەروانت مامەو. خوداش لەوسەرە ئاگای لیبە، لە دلی خۆما گۆتم:
«تاکە ی دریزە بەو ژیانە پڕ لە نەگبەت و چەرمەسەرییە بەدەم؟ ئیتر خۆ هیچ
هیوایەکم نەماو. دارە بییەک و دەسەرەیک و کراسیکم لە ئیختیاردا، لە
دەقیقە یە کدا دەتوانم بیکەم بە پەت و هەروەها قایشی پانتۆلە کە شەم هەیه. بۆ
لەخۆرا سەرباری زەوی بم و بە بوونی خۆڕیبیانە ی خۆم سووکایەتی
پیکەم. هەر لەو بیردا بووم گویم لە ترپە ی پیت بوو - خودایە، دەنگوت لە پڕ
ژیر پیم خالی بوو بە عەرزیدا پۆچووم. کەسیک خەریکە دئ بۆ ئیرە کە
خۆشم دەوئ. ئەو تەنیا، ئەو کەسەش، براچکۆلە خۆشەویستە کەمە، کە لە دنیا دا
لە هەموو کەسم خۆشتر دەوئ. تەنیا کەسیکە کە لە دنیا دا خۆشم دەوئ. لەو
کاتە شدا خۆشەویستیم بۆ تۆ ئەو نەندە لە زیادیدا، لە دلی خۆمدا گۆتم:
«لەرپۆه دەست دەکەمە ملی.» بەلام کتوپر بیریکی گەوجانە بە میشکمدات،
کە گالتە یەکت لە گەلدا بکەم و بتترسینم. وەک کەسیکی گەمژە و نەزان
قوولاندیم: «یان پارە....» لەو گەوجیبەم ببوو - تەنیا وراو یەک بوو، شتیکی
ناشایستیشم لە دلدا نەبوو... خودا غەزە بیان لیگری، باسە کەم بۆ وەگێرە.
گوتی چی؟ تێمەلە. جیقم دەرھینە، چاوپۆشیم لیمە کە! خۆ توو پە نەبوو، ها؟
- نا، شتیکی وانەبوو، شتیکی وانەبوو، میتیا. لەوئ - هەردووکیانم پیکەو دی.
- هەردووکیان؟ کئ؟
- گرووشنکا لە مالی کاترینا ئیوانا بوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ گێژوویژ بوو، هاواری کرد: «مەحالە، گالتە دەکە ی!
گرووشنکا و ئەو پیکەو؟» ئالیووشا تەواوی بەسەرھاتە کە ی مووبەموو بۆ
گێراییەو. گێرانەو ی رۆداو دەکە دە دەقیقە یەکی خایاند. ناتوانین بلین
هەمووی رەوان و بی گریوگۆل گێراییەو. بەلام وای دەنواند کە رۆونی
دەکاتەو و وتە و کردەو یەکی شایانی هەمیەت لە قەلەم ناخا و
بووچوونەکانی خۆی زیاتر بە وشە یەک بەرۆونی باس دەکرد. دیمیتری برای
متەقی نە دەکرد و گوئی بۆ شلکردبوو و بە چاویکی پڕ لە ترسەو
تیی رامابوو. بەلام ئالیووشا دەیزانی کە لە هەموو شتیکی دەگا و بە جوانی
حالی بوو. بەلام هەروا کە چیرۆکە کە دەچوو پێشی رۆخساری ئەویش
نەک خەمناک بەلکو سامناکیش دەبوو. نیوچاوانی تیکدەنا، و دانەو چیرە
دەکەوت و چاوی وەک کەشکە فەریکە دەر دەپەراند. تا ئەو ی کتوپر ئەدگارە
رقتیزاو و وەحشییە کە ی گۆرا، لیوہ قووچاوەکانی کرایەو و دەستی کرد بە
پیکە نییکی توند و قاقای دەکیشا و هەموو گیانی لە گەلی دەلەرزییەو و هەتا
ماوہ یەک قسە ی بۆ نەهات.

لەپەستا دەگوت: «کەوا یە دەستی ماچنە کرد! ماچینە کرد! هەلات!» هیندە
شاد بوو شیتانە قسە ی دەپەراند. ئەو شادییە شە دەکرا وەک کردەو یەکی
رۆوھەلمال دراوانە ناو بەرین. هەلبەت ئەگەر ئاوا بی ئیختیار نەبووایە.
«گوتت ئەو ی دیکە یان بەو ی گوت دیلە بەور! دیلە بەوریش هەیه! کە دەبی
لە بەرچاوی ئاپۆرە ی خەلک قامچی لیدەن. براگیان، قەیناکا با ئەو سزا بدرئ،
بەلام سەرەتا دەبی من باشتر بم. ئاگاداری خووخدە ی ئەو مەلە کە ی
سەربزیوی و رۆوھەلمال اویبەش هەم. راست و رەوان خۆیەتی! لە کاتی ئەو
دەست ماچکردنەدا، ئەو ژنە دۆزەخییەت بە جوانی دیو! شازنی تەواوی
ژنانی دۆزەخی کە لەم دنیا یەدا بیرى لیبکە ی تەو! لە شیوہ ی تاییەت بە خۆیدا
بی وینە یە! هەلاتەو بۆ مالی، ها؟ منیش دەرۆم - ئاخ - منیش هەل دیم بۆلای
ئەو! ئالیووشا، لۆمە مە کە، دەزانم لە داردانیش بۆ ئەو کەمە.»
ئالیووشا بە لەبزیکی خەمبارانەو گوتی: «ئە ی کاترینا ئیوانا؟»

- ئەوئىش دەبىنم! تەننەت قوولايى گىيانى دەبىنم، كارىك كە تا ئىستا نەمكردووه! دۆزىنەوھى چوارقورنەى دنيا، يانى، پىنج قورنە، دەمىننەتەوھ. ئەوئىش چ كارىك؟ راست وھك كارى كاتنكا وايە، ھەر ئەو خاتونە نازەننەى دامەزراوھى دەولەتى كە لە ژىر كارتىكەرىببەكى كەرىمانەدا بۆ رزگار كرنى باوكى، لەو ئەفسەرە توورە و توسنە نەترسا و خۆى لەبەر سووكايەتیبە گيانپرووكىنەكەيدا راگرت! بەلام چ شەرىك، غەرەبوون و نەترسان، شەر لەگەل چارەنوس، شەرىكى لەرادە بەدەر پر مەترسى!

گوتت ئەو پلكەى دەبوىست دەستى بگرى و نەھىلى تووشى شەر بى؟ ئەو پوورە خاتونەشى خۆى بە خەلوارىك شەكرەوھ ناخورى و تامل كرنى دژوارە. خوشكى ئەو ببوھژنەىە كە مىردەكەى ژىنرالئىكى مۆسكوىى بوو، لەوئىش رەسەنترە. بەلام كاتى دزىنى پارەى دەولەت مەچەكىان گرت. ھەموو شتىكى لە دەست بوو، ملك و مال و ھتد... ژنە لەخوبايەكەشى ناچاربوو لەو فاكوفىكە بكەوى و لەو كاتەو ئىتر سەرى ھەلنەھىناوھ. دەى وىستى پىش بە كاتىا بگرى و ئەوئىش جوابى نەدايەوھ! پىئويە بە سەر ھەموو شتىكدا زالە و ھەموو كەس كەوى و دەستەمۆى ئەوھ. پىئوبابوھ ئەگەر ببەھوى دەتوانى گرووشنكا فرىودا، خۆشى برىواى بەوھ كردووه. خەرىكى دەورگىرەنە و ئەوھش خەتاي كىيە؟ پىئويە سەرەتا بەقەست و بە وىستىكەوھ دەستى گرووشنكاي ماچكردبى؟ نا، ئەو لەراستىدا، جادووكراوى دەستى گرووشنكايە، يانى گرووشنكا نا، خەون و خەيالى خۆى، لە دەست خۆى فرىوى خواردووه، چونكە خەون و خەيالى خۆى فرىودەرى خۆى بوو! ئالىووشاگيان، لەدەست ئەوان، ئەو ژنانە، چۆن دەرباز بووى؟ عەباكەت ھەلگرت و ھەلاتى؟ ھە، ھە، ھە!

- براگيان، ديارە تىگەىشتووى كە بە گىرەنەوھى رووداوى ئەو رۆژە چۆنت سووكايەتى بە كاترىنا ئىوانا كردووه. گرووشنكاش بەرەروو پىئىگوت كە بەدزىبەوھ رەگەل پىاوان كەوتووھ كە جوانى خۆى بفرۆشى! يانى سووكايەتى لەوھ خراپتر دەبى؟

ئەوھى كە ئالىووشاى لە ھەموو شتىك زياتر شلەژاندبوو، ئەوھ بوو كە براكەى بە ئابرووتكانى كاترىنا ئىوانا گەشەى دەكرد و خۆشحال بوو. ئەگەرچى لەوانەىە واش نەبى.

«پىھە!» دىمىترى فىودوروىچ گرژ بوو و كىشاي بە نىوچاوانى خۇيدا. تازه تىگەىشتبوو، ئالىووشا باسى ئەو سووكايەتى و گوراننەى كاترىنا ئىوانا دەكا كە گوتبووى: «براكەت ھىچوپووچە.»

- ئەرى، سەبارەت بەو «رۆژە نەخسە» كاتىا گوتەنى، رەنگە باس بۆ گرووشنكا كرىبى. ئەرى بۆم گىرەيەوھ، لەبىرمە! ھەر ئەو كاتە بوو كە چووبوون بۆ (ماكروىە) مەست بووم، قەرەجەكان گورانىيان دەگوت... بەلام من ھۆن ھۆن دەگرىام. چۆكم دادابوو و لە ھەمبەر وىنەكەى كاتىادا زوورەزوور دەگرىام، گرووشنكا تىگەىشت. بە ھەموو شتىكى زانى. لەبىرمە دەستىكرد بە گريان... خودا بىانكوژى! بەلام ئىستا مقەدەر وايە كە ئەوھ بىى... ئەو كاتە گرىا، بەلام ئىستا «دركى لە دل چەقىوھ!» ژنان ھەروان ھىدى.

دىمىترى فىودوروىچ سەرى داخست و كەوتە بىركردنەوھ. لە ناكاو بە دەنگىكى خەماوى گوتى: «ئەرى، من ھىچوپووچم، شەشدانگ ھىچوپووچ! گرىنگ نىبە گرىام يان نەگرىام، من ھىچوپووچم! پىى بلى كە بەگيان و بە دل ئەو ناوھم قەبوولە. ھەلبەت ئەگەر مايەى ئوخژن و ئوقرە بى. چاكە ئىتر بەسە. خوداحافىز، قسەكردن بى فایدەىە! بۆ سەرگەرمىش نابى، تۆ بە رىى خۆتا برۆ منىش بە رىى خۆمدا. ئىتر نامەوى چاوىشم پىت بكەوئتەوھ، مەگىن وھك دوابىن پەنا و دالەدە. خوداحافىز، ئالكسى!» دەستى ئالىووشاى بەگەرمى گوشى و ھەروا مىلى بە خوزدا گرتبوو، بى ئەوھى سەرى ھەلىنى، لەجىى خۆى بزوت، بە پرتاوا بەرەو شار وەرئ كەوت. ئالىووشا لە دواوھ چاوى تىپرى، برىواى نەدەكرد كە ئاوا لە ناكاو برىوا.

دىمىترى فىودوروىچ لەپر ئاورى دايەوھ و ھاوارى كرد: «سەبركە، ئالىووشا، راستى شتىكى دىكەش دەلىم، بەلام تەنبا لەلای تۆ دەى دركىنم! چاوملىكە، چاك برىوانە، چاوى لىرە بكە، ئىرە شورەبىبەكى تالى بۆ من

پئوهیه.» (دیمتری فیودورویچ به گوتنی «ئیره» شیتانه به مشت له سنگی خوی رادهکیشا، دهنگوت شوورهییه که راست له سینگیدا خوی شاردوتهوه. له جیگایهکدا، له گیرفانیدا، رهنکه به ملیشیدا هلیواسیبن.) ئیستا تو وهک مروقیکی هیچوپوچ، هیچوپوچیکی سویندخواردوو من دهناسی، بهلام راهسته پیتبلیم که بهر له ئیستاش و دواتریش کاری وام نهکردوو، که له پهستی و خویپیهتیدا لهگهل ئه و ننگ و شوورهییه پیکی بگری و ئیستا هر لهم کاتهدا له دلماهی، ئیره، ئیره ئهگهر گهشه بکا، هرچهند له راگرتنی ئه ودا بهتهواوی ئازادم، دهتوانم بهری پیبگرم، یان ههتا کوتایی رایددم، جوان ئه وه تیبهکه. با ئه وهشت پیبلیم، ئه وه ههتا کوتایی ده بهم. پیشی پیناگرم. هر ئیستا هه موو شتیکم پیگوتی، بهلام ئه وه م پی نهگوتی. چونکه ته نانهت ناتوانم بهتهواوی پرکیشیشی تیدا بکه م. هیشتا دهتوانم پیشی پیبگرم؛ ئه گهر وابکه م. دهتوانم نیوهی تهواوی ئابرووی له کیس چووم بگرمه وه. بهلام وانا که م. پیلانی خویپیهانی خوم ده بهمه پیشی. توش دهتوانی شایه دی بدهی که له پییشدا ئه وه م بۆ باس کردوو. تاریکی و له بهریهک چون! پیویست به گوتن ناکا. به وهختی خوی تییدهگهی. کولانی تهنگه بهری گه مار و ژنی دوزهخی. خوداحافیز. دو عام بۆ مه که. چونکه شیاوی نیم. پیویستیش نییه، قهت پیوست ناکا... نیازیشم پی نییه! دهروم!»

له ناکا و هرسووراو ئه مجاره لای نه کرده وه. ئالیوشاش به ره و کلیسه که وته ری. «چی؟ یانی ئیتر قهت نایینم! ئه وه دهلی چی؟ لیم پوونه که سبهینی ده بیینم. ئه وهشی لی درده کیشم. مه بهستی چییه؟»

دهوریکی کلیسه که ی لیداو له دارستانه که تیپه ری و گه یشته حوجره که... ده رگیان لیکرده وه. ئه گهر چی له وکاتهی شه ودا ئیزنی چوونه ژووریان به کهس نه ددها. له و دمه دا که پیی نایه حوجره که ی باوه زووسیماره، دلی ده له رزی. «بۆ، بۆ چووبووو پیشی؟ بۆ ئه وی ناردبووه بۆ دنیا؟ ئیره هیمنایه تی لیبوو. ئیره پاکیی لیبوو. بهلام ئه وی پر له ئالوزی و خه م و

کوفان بوو. پیاو سه ری لیده شیوا و خیرا گومرا ده بوو و سه ره نده ری نه ده کرد...»

پورفیری تازه مرید و باوه پایسی له حوجره که بوون، ئه وان هه موو سه ری سه عاتییک ده هاتن و له حال وبالی باوه زووسیمایان ده پرسی. ئالیوشا تیگه یشت که حالی باوه زووسیمه خراپه و رۆژ له گهل رۆژ خراپتریش ده بی. ته نانهت ئه و رۆژه نه تیوانیبوو به شیوه یه کی ئاساییش له گهل براده ران بدوی. وا باو بوو هه موو شه وی دوا ی به ریوه چوونی ری و په سمی عیشای ره بیانی هه موو راهیبه کان ده رژانه حوجره که ی باوه زووسیمه و تیکرا به دهنگیکی به رز ده ستیان ده کرد به پارانه وه و توبه کردن. دانیان به هه موو کرده وه کانیا ندا دهنه، هر له دمه قالی و کیشی رۆژانه وه بگره هه تا بیروکه و وه سواسی پر له تاوان و خه یالی خراپ، هیچیان نه ده هیشته وه. تا قمیکیان چوکیان داده دا و ده پارانه وه. پیری کلیسه ده بیه خشین و ئاشتی ده کردنه وه. ئامۆژگاریی ده کردن و توبه ی داده دان و ته قدیسی ده کردن و پاشان مه ره خه سی ده کردن برۆن. هر ئه و ریوره سمی توبه دادان و دانپانانه ئاساییه بوو که دژانی پیری کلیسه ی پی وهره ز بووبوو و ناره زایه تییان ده رده بری. ده یانگوت ئه و کاره ده بیته هوی سووک بوون و ناحه زبوونی فه رزه که و تا راده یه ک کفریشه، ئه گهر چی ئه و کاره شتیکی جیاواز بوو. ئه وان ته نانهت به سه رانی کلیسه یان راده گه یاند که ئه و شیوه دانپانان و توبه کردنه ئاکامیکی باشی نییه و به لکو له راستیدا تاراده یه کی زور ئاکامیکی پرتاوان و دردوونگی و ره شبینیسی به دوا وه یه. زوربه ی برایان پییان خوش نه بوو له و کوره دا به شداریبکه ن و به بی مه یلی ده چوون و تاراده یه ک ناچار بوون. چونکه هه موو ده چوون و له وه ده ترسان وه ک که سیکی لووت به رز و به فیزو بیرچه وت و به دزات چاویان لیبکه ن. خه لکی ده یانگوت تا قمییک له راهیبان له پییشدا له سه ر ئه وه ریک که وتوون و ده شیانگوت: «من دانی پیاده نیم که ئه مرۆ رقم لیت هه ستا و توش ئه وه بسه لمینه.» ته نیا له بهر ئه وه ی شتیکیان بۆ گوتن به ده سته وه بی. ئالیوشا

دەيزانى كە ھىندى جار ئەو مەسەلە دېتە گۆرۈپ. ھەروەھا دەيزانى لە نىو راھىياندا كەسانىك ھەن كە زۆريان رىق لەو كارەيە كە ئەو نامانەي لەلايەن خزم و كەسانەو دەگا، دەيانبەن بۆلاي پير و بەر لە خۆيان نامەكان ھەلدەپچرن و دەيانخويننەو.

ھەلبەت ئەو ھەش لەبەر ئەو ھەموو شتىك ئازادانە بەرپو ھەجى و بە نىيەتى خىرەو ھەن لە رىنگاي تەسلىم بوونى خۇويستانە و رېنوئىنى بەسودەو ھەي. بەلام لەراستىدا ئەو كارە راستى و سەداقەتى تىدا نەبوو و پرىش بوو لە ناراستى و چەوتى. لەگەل ئەو ھەشدا راھىيانى پىرتەر و بەئەزمونتر بە پىر و باوهرى خۆيانەو نووسابوون و بەلگەيان دەھىتايەو كە: «بۆ ئەوانەي كە سادقانە و بە دلىكى پاكەو ھەدواي رىزگارى كەوتوون و ھاتونەتە نىو ئەم چوار دىوارىيەو. ئەو جۆرە فرمانبەرى و لەخۆبردوويىش بەروونى ديارە سوودىكى مەزنى دەي؛ لەلايەكى تىرشەو، ئەو كەسانەي كە ئەو كارە بە شتىكى خراپ و ناھەز و مايەي نىگەرانى دەزانن، راھىيى راستەقىنە نىن و بە ھەلە ھاتونەتە نىو كلىسەو. جىگاي باش و لەبار بۆ ئەوان ئاسمانانە. تەنانەت لە پەرسنگاشدا پياو ناتوانى لە دەست تاوان و شەيتان لە ئەماندا ھەي. ھەر بۆيە نەبوونى سەداقەت برى جار نابى ئەو ھەندەشى حىساب لە سەر بىرى.»

باو ھەپسى، ھەروا خەرىكى تەقدىس كەردنى ئالىووشا بوو، بە ورتەورت پىيگوت: «ھەزەرەتى پىر كز و لاوازتر بوو، ھەمىشە خەوالوو ھەخو ھەنووچكە دەبىتەو. لە خەو ھەستانىشى زۆر دژوارە. ناشكرى لە خەوى ھەستىنن. نىكەي پىنج دەقىقە خەبەرى بۆو، بە ئامازەي دەستى حازرىيانى تەقدىس كەرد و داواي لىكەردن شەوانە دۆعاي بۆ كەن. دەيەوئى سبەينى بەيانىش فەرزى دانپىنان و تۆبەكەردن بەجى بىتى. ئالكسى، ناوى تۆشى ھىتا. پىرسىي رۆشىتووى يان نا، عەرزىان كەرد رۆشىتووى بۆ شار، گوتى: «بۆ ئەو كارە تەقدىسى دەكەم. جىگاي ئەو ئەويى، نەك ئىرە، بۆ ماوھەك.» قسەكانى ئەو سەبارەت بە تۆ ھەر ئەو بوو. زۆر بە سۆز و تامەزرۆيىيەو ھە ناوى تۆي

ھىتا؛ تىدەگەي چۆنى رىز بۆ داناي؟ بەلام چۆنە برىارىداو ھەمەيەك لە دنياي ئازاددا بژىت؟ ھەتمەن چارەنووسى تۆي پىشىنى كەردو ھە! ئالكسى، تىدەگەي ئەگەر بگەپىتەو ھەن، بۆ ئەو ھەيە ئەو ئەركەي پىت سىپىردراو ھەلايەن پىرەو ھەنجامى بەدى، نەك بۆ رابواردن و خۆشى و چىژى دنيايى.»

باو ھەپسى رۆشىتە دەرى. ئالىووشا سوور دەيزانى باو ھەسووسىما خەرىكە دەمرى، لەوانەيە تەنبا دووسى رۆژى دىكە بىتى. ئالىووشا برىارىدا، وادە و بەلئىكەنى باوكى و بىنەمالەي خۇخلاكوف و كاترىنا ئىوانا، پىشت گوى بخا و رۆژى دوايى لە كلىسە نەرواتە دەرى و تاكوتايى لە ژوورسەرى پىر بىتى. دلى لە گرى عەشقدا دەسووتا، خۆشى سەركۆنە و لۆمە دەكەرد كە چۆن تىوانىيەتى بۆ ماوھەك پىرەكەي خۆي لەبىر بەرئەو، يانى ئەوى لە سەر جىوبانى مەرگ بە كەلەلايى بەجى ھىشتىبوو، ئەو كەسەي كە لە ھەموو كەسى زىاتر لە دنيادا رىزى بۆ دادەنا. چو بۆ ھەتاغى خەوھەكەي باو ھەسووسىما، لە ھەمبەر پىردا چۆكى دادا و - پاكشابوو چرتەي نەدەكەرد، بە دلەكوتە و پىشوسوورى و رۇخسارىكى ئارامەو - كەرتۆشى بۆ برد.

ئالىووشا گەرايەو ھۆدەكەي دىكە، ئەو شۆينەي كە پىرى كلىسە بەيانىي ئەو رۆژە زىارەتكەرانى لىكەردبۆو ھە قسەي بۆ كەردبوون. پۆستالەكەي داكەند و لە سەر كەتىكى رەق و بارىك پاكشا. كە ماوھەك بوو لەجىياتى چىپاي نوستن كەلكى لىو ھەدەگرت. تەنبا بالئىكى لەگەل خۆي ھىتابو. ئەو دۆشەكەي كە بەيانىي ئەو رۆژە باوكى بە گورە گور باسى كەردبوو، ماوھەكەي زۆر بوو لەبىرى چووبۆو لە سەرىشى بخەوئى. عەباكەي داكەند و ماوھەكەي زۆر دەستىكەرد بە دوعا و پارانەو. لە پارانەوھەكەيدا داواي لە خۇدا نەكەرد كەند و كۆسپى لە سەر رى لايا و لە بەلاي شەيتانى بىپارىزى، بەلكو تىنووى ھەستىكى شادانە بوو كە داوى شوكر و ستايش و پارانەو، كە ھەمىشە تاعەتى شەوانەي لەو پىكەھەت و بەردەوام خۆي لە رۆح و گىانى دەھالاند. ھەروا كە خەرىكى پارانەو بوو، لە ناكاو دەستى لە كاغەزىكى پەمەي كەوت لە گىرفانى كراسەكەيدا كە پىشخزمەتەكەي كاترىنا ئىوانا پىي

دابوو. دلّی كهوتە قرت و فرت بە لّام هەرچۆنئى بوو فەرزى تاعەت و پارانە وەكەى بە جىئى هئنا. پاشان دواى تۆزى دېدۆنگى، پاكەتى نامەكەى هەلپچرى، نامەكە بۆ ئەو نووسرابوو. بە ئىمزى لىز، كچى مادام خۆخلاكوف، كه بەيانى ئەو رۆژە لە بەر چاوى پىرى كلىسە پىئىكە نىبوو.

نووسىبووى: «ئالكسى فيودورويچ، ئەو نامەيەم بۆ نووسىوى بەبى ئەو هەى هيج كەس بزائى، تەنانەت داكىشم. دەشزانم كارىكى باش نىيە، بە لّام بەبى دەربىرىنى ئەو هەستەى لە ناخمدايە و هەلدەچى، ناتوانم بژىم. هەتا ماوئەيەكيش نابى جگە لە من و تۆ هيجكەس لەو مەسەلە ئاگادار بى. بە لّام ئەو شتەى كه زۆر حەز دەكەم بە تۆى بلّىم، چۆنت پىئىلّىم؟ دەلّىن كاغەز خەجالەتى ناكىشى، بە لّام دلّىابە ئەو قەسەيە راست نىيە و ئەم كاغەزە هەر ئىستا وەك خۆم لە شەرمانا سوور هەلگەراو. ئالىووشاگان، خۆشم دەوئى لە مندالىيەو، لەو كاتەو كه لە مۆسكۆ بووين، تۆش وەك ئەو كاتە نەماوى و زۆر گۆراوى. بۆيە خۆشم وىستوى و هەتا ئاخى تەمەنىشم خۆشم دەوئى. دلّم تۆى هەلّباردووه تاكو ژيانمان پىكەو گرىبدرى و هەتا كۆتايى تەمەن پىكەو بژىين. هەلبەت بەو مەرجەى واز لە كلىسە بىنى. بە لّام تەمەنمان ناگەيئى و هىشتا مندالّىن. هەتا دەگەينە تەمەنى ياساى سەبر دەكەين. هەتا ئەو كاتە دلّىام هيز و وزەمان دىتە بەر، بەرپىدا دەرۆين و سەما دەكەين. هيج دېدۆنگى و دوودلىيەكيشى ناوئ.

دەزانى چى بىرم لە هەموو شتىك كردۆتەو. بە لّام شتىك هەيە كه نەمتوانيوه تەنانەت بىرىشى لىكەمەو: بە خويندەو هەى ئەم نامەيە سەبارەت بە من چۆن بىر دەكەيتەو؟ من هەميشە پىدەكەنم و بزۆزى دەكەم. ئەمروى بەيانى قەلّسم كردى، بە لّام دلّىابە بەر لە بە دەستەو گرتتى قەلّەم، لە هەمبەر پەيكەرهى داىكى پىرۆزدا پارامەو، ئىستا خەرىكى دوعا و پارانەو و خەرىكە دەستدەكەم بە گريان.

رازى من لە دەستى تۆدايە. سبەينى ئەگەر بىئى بۆلام، نازانم چۆن چاو لە چاوت بكەم. ئاخ ئالكسى فيودورويچ، ئەگەر وەك مروقىكى گىل و گەمژە

نەتوانم ددان بەخۆدا بگرم و كاتى چاوم پىتدەكەوئى دەستبەكەم بە پىكەنن - ئەو كارەى كه ئەمروى كردم - چبەكەم؟ پىتوايە كچىكى خراپم و سەردەخەمە سەرت. بۆيە بپوا بە نامەكەشم ناكەى. كهوايە خۆشەويستەكەم تكات لىدەكەم سبەينى كاتى دىئى بۆ ئىرە، ئەگەر دلّت پىم دەسووتى راست چاو لە چاوم بپرە، چونكە ئەگەر چاوم بە چاوت بكەوئى، لىم پوونە وەپىكەنن دەكەوم. بەتايبەت ئەگەر ئەو عەبا شۆرەت لە بەردابى. كاتى بىر لەو دەكەمەو ئەزاي ئەندامم سڤ دەبى. كهوايە كاتىك دىئى، ماوئەيەك چاوم لىمەكە، يان چاو لە پەنجىرەكە بكە يان لە داىكم...

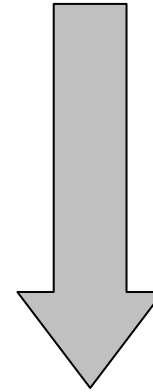
ئەم نامەيە، نامەيەكى ئەو وىندارانەيە كه بۆم نووسىوى. پەككو منى چارەپەش چم كردوو؟ ئالىووشا رقت لىمەلنەستى، ئەگەر كارىكى ناحەزىشم كردوو و هەستم پووشاندووئى، بمبوورە. ئىستا رازى ئابرووى من، كه رەنگە بۆ هەميشە چووبى، لە دەستى تۆدايە.

دلّىام ئەمروى دەگرىم. بەهيوئى دىدار، دىدارى سامناك و پىر لە دلّەخورپەمان.»

- لىز.

«كۆتايى نووسىن. - ئالىووشا؟ تۆ دەبى حەتمەن بىئى بۆ لام! - لىز.»
ئالىووشا نامەكەى بە سەرسوورمانەو خويندەو، لە سەرەتاو هەتا كۆتايى دىسان خويندەيەو، تاوئى چووه فكرەو و داي لە قاقاي پىكەنن. داچلەكى. ئەو پىكەننە تاوان بوو. بە لّام دواى تاوئىك دىسان بە نەرمى و ئارامى دەستىكردووه بە پىكەنن. نامەكەى بە ئەسپايى ناىو و نىو پاكەتەكە، دوعايەكى خويندە و راکشا. ترس و دلّەخورپەكەى لەرپووه نىشتەو. «خودايە، بە سەر هەموو عالەمدا رەحمەت ببارىنە، هەموو گيانە ناشاد و ئالۆزەكان بدە ژىر بالى خۆت و بەرەو رىگاي راست هىدايەتيان بكە. هەموو رىگاكان لە دەستى تۆدايە. بە گەورەيى خۆت رزگارىان بكە. تۆ سەرچاوهى دلّوئىقانى و خۆشەويستى. شادى بۆ هەموو عالەم دەنيرى!» ئالىووشا ئەو هەى زۆر بە ئارامى گوتو خاچى خۆى كىشا و لە خەويكى قوول پۆچوو.

به ندى دووهم

**کتیبی چوارهم
زامی ته شه ناکردوو**

(۱)

باوہ خرابونت

بہیانی زو ئالیووشایان له خەو ھەستاند. باوہ زووسیماش خەبەری بۆو، ئەگەرچی دەیویست له پێخەفەکەى بێتە دەرى و له سەر کورسیلەکە دانیشی، ھەستی بە بێھیزییەکی زۆر کرد. زەینی پووناک پووناک بوو؛ پووخساری شەکەت و ماندووی دەنواند، بەلام نوورانی و تا رادەیکە کراوہ بوو و دەتگوت بزەى تیزاوە. شادی و دلۆقانی و گەشاوہییى پێوہ دیاربوو. بە ئالیووشای گوت: «لەوانەى نەگەمە سەبەنى.» ئەمجار ویستی بەبى ماتل بوون فەزى تۆبە و دانپیانان و پارانەوہ بەجى بێنى. بیسەرى ھەمیشەیی دانپیانانەکانیشى باوہ پایسى بوو. پێورەسى چەور کردنى کەشیش بەرۆنى پێرۆز دواى ئەو دوو فەرزە بەجى دەھات. راھیبان کۆ بوونەوہ و حوجرەکە، وردە وردە پێ بوو له مرید و راھیبى گۆشەنشین. ئیتر پۆژ بووبووە. خەلک پۆل پۆل لە کلیسەوہ بەرەو حوجرەکە دەھاتن. دواى تەواوبوونى پێورەسمەکە، پیرى کلیسە ویستی ھەموویان ماچبکا و مالئاوایى و گەردن ئازادیان لیبکا. چونکە حوجرەکە زۆر بچووک بوو، ملاقاچییانى پێشوو چوونە دواوہ بۆ ئەوہى تازەھاتووەکان جییان بێتەوہ. ئالیووشا لەپەنا پێردا، کە ھەروا لە سەر کورسیلەکەى دانیشتوو، راوہستا. پیر بەپێى توانا قسەیکرد. ھەرچەندە دەنگى زۆر کز بوو، بە گالتەوہ گوتى: «سالانىكى زۆرە ئێوہ فێر دەکەم، بە دەنگى بەرز ھێندەم قسە کردوہ، کە ئاخافتنم بۆ بۆتە عادەت، بەجۆرى کە دەم لیکنانم ھەتا رادەیکە پى دژوارترە لە مژولیايش. تەنانەت ئیستا، بەو بێھیزی و بێتاقەتییەوہ ھەروام باوکان و برايانى ئازىز.»

ئالیووشا دواى وتەکانى پیر ھیندى شتى وەبیر ھاتەوہ. بەلام لەگەل ئەوہى پیر زۆر بە ئاشکرا قسەیدەکرد و دەنگى تا رادەیکە پتەو و جیددى بوو، وتارەکەى پچرپچر دیاربوو. باسى زۆر شتى کرد، تامەزۆ بوو بەر لە مەرگ ئەوى نەویژراو ماوہ بیویژى، ئەویش نەک بۆ فێرکارى، بەلکو لەوہ دەچوو تینووى ئەوہ بى ھەموو شادی و ھەزەکانى لەگەل مەرۆف و تەواوى مەخلوقات بەشکات و جاریکى دیکە لە تەمەنیدا دەرگای دلى ئاوەلا بکا.

تا ئەوجیئەى کە دواتر ئالیووشا لەبیری ماوو، باوہ زووسیمما گوتى: «باوکان، یەکتريان خۆش بووى، خواپەرستانتان خۆش بووى و ریزیان بۆ دانین، چونکە ئیمەش ھەر بەوہى ھاتووینە نێو ئەم چوار دیوارییەوہ و خۆمان بەند کردوہ، پیتان وانەبى لە خەلکانى دەرى پاکترین، بەلکو بەپێچەوانە، کە ھاتووینە ئێرە، ھەرکامەمان دانمان پیداناوہ کە لە خەلکى و لە تەواوى خەلکانى سەر زەوى خراپترین... راھیبیش ھەرچەندە زیاتر لەم حوجرەى دا بڑى، دەبى باشتر لەوہ بگا. ئەگەر وانەبى بۆ ھاتنە ئێرە ھىچ بەلگەىکیان بە دەستەوہ نییە. کاتى کە تیدەگا جگە لە خراپتربوون لە خەلک، لە ھەمبەر مەرۆقایەتیدا بەرپرسیشە. لەبەر خاترى ھەموو کەس و ھەموو شتىک و تاوانى خەلک بە خاس و عامەوہ. ئەو کاتەى کە بە ئامانجى گۆشەنشینی و تەرکە دنیایى دەگەین. چونکە، خۆشەویستەکانم، دەبى بزائن ھەرکام لە ئیمە بیگومان لەبەر خاترى ھەموو کەسىک و ھەموو شتىک لە سەر زەوى بەرپرسین. نەک ھەر لەبەر تاوانى گشتیى عالەمى وجود، بەلکو ھەرکەسىک لەبەر تیکرای خەلک و یەکبەىکى مەرۆقەکان. ئەو ماریفەتەش بۆ خودای راھیب و ھەموو کەسىکى دیکە تاجى ژیانە. چونکە راھیبان لە ئاو و گلێکى دیکە نین و وەک خەلکى وان. تەنیا بەھوى ئەو ماریفەتەشەوہى کە دلمان بە خۆشەویستى بى پایان و گشتى دەگەشیتەوہ. ئەو کاتەى کە ھەرکام لە ئێوہ دەتوانى بە خۆشەویستى تەواوى دنیا داگیر بکا و ھەموو تاوانەکانى دنیا بە فرمیسكى بشواتەوہ... ھەمووتان بەردەوام ئاگاتان لە دلى خۆتان بى و تاوانەکانتان وەبیر خۆتان بێننەوہ. ھەتا تۆبە لەگۆریدایە، ترستان لە تاوان

نەبى. تەننەت ئەو كاتەى تووشى تاوان دەبن. ھىچ چەشەنە مەرجىك لەگەل
خودا دامەنن. ديسان دەيليمەو، بادىيەوا مەبن. لە ھەمبەر چكۆلە و گەورەدا
لەخو دەرمەچن. ئەو كەسانەى سووكايەتتەن پىدەكەن، بوختانتان بۆ
ھەلدەبەستن، جنىوتان پىدەدەن، يان تەرەتان دەكەن لەخۆيان، ئىوہ رقيان
لى ھەلمەگرن. قىنتان لە كافر و بىدينان و شەرخوازان و مالپەرستان نەبى -
مەبەستىشم تەنيا چاكەكانى ئەو كۆمەلگايە نىيە - چونكە لە نىوانيانا، بەتايبەت
لەم سەردەمەى ئىمەدا، مروقى چاك زۆرە. تەننەت رقتان لە ھەرە
خراپەكانىشيان نەبى. لە دۇعا و پارانەوھەكانتەندا لەبىريان مەبەنەو و بەو
شىوہيە دۇعايان بۆ بكەن: خودايە! ھەموو ئەو كەسانەى كە بىكەسن و كەس
نىيە بۆيان بپاريتەو، بە كەرەمى خۆت ببەخشە. ھەموو ئەو كەسانەش كە
تارىكەسەلاتن و تاعەتت بەجى ناھىتەن نەجات بەدە. ھەرۈھەا بلىن: خودايە!
لەبەر غرور ئەو كارە ناكەين، چونكە لە ھەموو كەس چرووكترين...
خەلكتان خۆشبوئ. مەھىلن بىگانان بە كەيفى خۆيان دەمبىنتان كەن و راتان
بەدەن. چونكە كەوتنە سالاو و كەلەلابوون و بادىيەوا بوونى قىزەون و
لەوھش خراپتر بەخىلى و چاوچنوكى ھىزتان لىدەبىرئ و بىگانان سانتر
دەتوانن سواری ملتان بن و راتان بەدەن. بەردەوام كىتیبى پىرۆز (ئىنجىل) بۆ
خەلكى بخوئىننەو و راقەى بكەن... چاوبرسى و تەماحكار مەبن... دل بە
زىرۆزىو مەبەستن، رسق و رۆزى عەمبار مەكەن بۆ گرانى... ھىواتان بە
خودا بى. ئالای ئيمان و ناشتى دەست بەدەنى و راي شەكىنن.»

بەلام پىر پچرپچرتر لەوھى كە دواتر ئالىووشا باسى دەكرد، دووابوو.
زۆر زوو ھەناسەى سوار دەبوو و قسەى بۆ نەدەھات. بۆ ئەوھى ھىزى
بىتەوہبەر تۆزىك رادەوہستا و ھەك ئەوھى ھالى لى ھاتى، درىژەى بە
مژوليايشەكەى دەدا. ھەموو بە ھەستەوہ گوييان بۆ راگرتبوو. ئەگەرچى
زۆريان سەريان لە قسەكانى سوپ مابوو و تىي نەدەگەيشتن... دوا رۆژ
ھەموويان ئەو وشانەيان وەبىر دىتەوہ.

خوداواراستان بۆ ساتىك ئالىووشا لە حوجرەكە چووہ دەرى، لە نىو
راھىيانى دەوروبەرى حوجرەكەدا، ھەستى بە دلەخورپە و چاوہروانى كرد.
ئەو ھالەتە چاوہروانىيەش لە ئەدگارى تاقمىكىياندا ھەك دلەورپزە و مەترسى
خۆى دەنواد و لە تاقمىكىشياندا ھەك ئۆخژن و ئۆقرە. ھەموو چاوہروانى
ئەوہ بوون، بەر لە مەرگى پىر شتىك بقمومى. چاوہروانىيەكەشيان
لەلایەكەوہ، ھەتا رادەيەك ھەپۆلانەبوو. بەلام تەننەت چلەكىشتىر
راھىيانىش كەوتبوونە ژىر كارتىكەرىي ئەو ھەستەوہ. روخسارى باوہ پايىسى
لە ھەموويان جىددىتر ديار بوو. راھىيىك بە نەينى ئالىووشاى بانگكرد، تاكو
چاوى بە راكىتىن بكەوئ. راكىتىن تازە لە شارەوہ ھاتبوو و نامەيەكى
لەلایەن مادام خۆخلاكۆفەوہ ھىنابوو بۆ ئالىووشا. مادام خۆخلاكۆف لە
نامەكەيدا باسى رووداويكى سەير و زۆر داخوازيكارانەى بۆ ئالىووشا
نووسىبوو. گوايە لە نىو ئەو ژنانەدا كە دوئى ھاتبوون بۆ زيارەتى باوہ
زووسىما، پىرئىنىكى شارستانى، ژنى گورووبانىكى كۆچى دوايى كروو بە
ناوى پروخۆرنا، ھەبووہ. لە ھەزەرەتى پىر دەپرسى ئايا دەتوانى بۆ شادىي
رۆحى واسنكاي كورپى كە چووہ بۆ ئىركۆتيسك و ماوہى سالىك دەبى
نامەيەكىشى نەناردووہ، بپاريتەوہ؟ باوہ زووسىماش لە وەلامىدا بە
رووگرژى دەلئ: «كارى وا مەكە، دوعا كردن بۆ زىندوو بەو قەستە ھەك
ئەوہ وايە مردىيت، ئەوھش جۆرىك جادووبازىيە. پاشان بەھوى
نەزانىيەكەيەوہ دەيبەخشى. بەجۆرىك كە دەتگوت كىتیبى داھاتوو
دەخوئىننەوہ.» (راست ھەك بۆچوونى مادام خۆخلاكۆف) ئەو وشە
دلخۆشكەرانەيە دەركىنى كە: «واسىاي كورپى بە دلنبايىيەوہ زىندووہ و بەم
زووانە يان خۆى دەگەرپتەوہ يان نامە دەنئىرئ. ژنەش واچاكە بپراتەوہ بۆ
مالئ و چاوہروان بئ...» مادام خۆخلاكۆف بە سەرسورمانەوہ نووسىبووى:
«باوہر دەكەن كە پىشويژىيەكەى وەرپاست گەراوہ و ئەوھش ھەموو
مەبەستەكە نىيە.» پىرئىن دەگاتە مالئ و ناگاتى، نامەيەكى دەدەنە دەست كە
لە سىبىرييەوہ ھاتبوو. ئەوھش تەواوى مەبەستەكە نىيە. واسيا لە نامەكەيدا بە

دایکی راگه یاندبوو که له گه ل خاوه ن پله و پایه یه ک خه ریکه ده گه ریته وه بۆ
پروسیا و سی حه وتوو دواى گه یشتنى نامه که هیواداره «بگه ریته وه ئامیزی
دایکی.»

مادام خۆخلاقۆف به گوپ و تینه وه داواى له ئالیووشا کردبوو، ئەو
په رجۆ و پیشویژییه به باوکه عابید و راهیبانی دیکه راگه ینى. له کۆتاییدا
نووسیویوی: «هه موو که س، هه موو که س ده بی له وه ئاگادار کرین!» نامه که
زۆر به په له نووسرابوو. دلّه خورپه ی نووسه ره که شی به هه موو دپه کانییه وه
دیاربوو. به لام ئالیووشا به پیویستی نه زانی به راهیبان بلن، چونکه
هه موویان له وه ئاگادار بوون. راکیتین هه ر له وه راهیبه ی نامه که ی هینابوو،
داواى کردبوو به وه په ری ریزه وه عه رزی باوه پایسی بکا، که راکیتین
دهیه وه ئ سبه ره ت به مه به ستیک له گه لیان بدوی. مه به ستیکی هینده ش
گرینگه که ناتوانی بۆ ساتیک وه درهنگی بخات. هه روه ها به هوی
جه ساره ته وه، خاکه رایانه داواى لیووردنی ده کرد.» ئەو راهیبه ش به رله
گه یاندنی نامه که بۆ ئالیووشا، هه واله که ی به باوه پایسی راگه یاندبوو،
ئالیووشا دواى خویندنه وه ی نامه که به باشی زانی بۆ سه لماندنی ئەو
مه به سته نامه که بدا به باوکه پایسی. ته نانه ت به و کابرا چله کیش و
پاریزگاره ش ئەگه رچی کاتی خویندنه وه ی هه والی «په رجۆکه» ناوچاوانی
تیک نابوو. نه یوانی به ته واوی دان به خۆیدا بگری. چاوی زیته ی هات و
بزه یه کی جیددی و قورساغ نیشته سه ر لیوانی. هه لیدایه و گوتی: «شایه دی
پووداوه گه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

ئەو راهیبانه ی که له وه ده ورپشته بوون دووپاتیان ده کرده وه: «شایه دی
پووداوه گه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

به لام باوه پایسی، هه روا که نیوچاوانی تیک نابوو، داواى له هه موویان کرد
ئەو مه به سته هه تا ماوه یه ک پووشبه سه ر بکه ن. «هه تا زیاتر پوون ده بیته وه
و قه بوولده کری. ئەگه رچی له نیو خه لگانی ئەم دنیا به دا که سانیکی زۆر
ساویکه و خۆشباوه ر هه ن. له راستیشدا ئەو مه سه له یه له وانیه به

شینه یه کی سروشتی و ئاسایی پووی دابی و به هه لکه وت بووی.» ئەم
وته یه ی کۆتاییی زۆر به پارێزه وه درکاند. گوايه بۆ رازیکردنی ویژدانی،
ئەگه رچی برۆای به حاشاکردنی خۆی نه بوو. راسته قینه یه ک که گوێگره کانی
به ئاشکرا تیگه یشتن.

هه لبه ت له ماوه ی سه عاتی کدا «مۆجزه که» به گوپی ته واوی که سانی نیو
کلێسه که و ئەوانه ی بۆ زیاره ت هاتبوون، گه یشت. هه چکه س له وه راهیبه ی
پوژی پیشوو له سین سیلۆستیر و له کلێسه ی چکۆله ی ئابدوورسک له
باکووری دووره وه هاتبوو، نه که وتبووه ژیر کاریگه ری. هه ر ئەو بوو که
پوژی پیشوو له په نا مادام خۆخلاقۆف راوه ستا بوو و به ئاماژه کردن به
شیفای کچی ئەو ژنه، له باوه زووسیمای پرسیبوو: «چۆن ده ویری خۆ له
قه ره ی کاریکی ئاوا بده ی؟»

به لام ئیستا ماقمابوو و نه یده زانی باور به قسه ی کئ بکا. شه وی رابردوو
چوو بۆلای باوکه فراپۆنت، که حوچه که ی له پشت پلووره ی هه نگوینه کانه وه
هه لکه وتبوو، ئەو دیداره ش زۆری شوین له سه ر داناو بووه هوی سه رسام
بوونی. ئەو باوکه فراپۆنته هه ر ئەو راهیبه پیر و به ناوبانگه ی له نوێژ و
تاعه تا بی هاوتا بوو، که به ر له ئیستاش باسی ئەو هاته گوێژ، په خنه ی له
باوه زووسیمای دامه زراوه ی پیران ده گرت و ئەوه ی به شتیکی زیانبار و
گه وچانه ده زانی. ئەو په قیبیکی ته واو به ره له ستکاریان بوو. ئەگه رچی به
هوی پله و پایه که یه وه به دگمه ن له گه ل ئەم و ئەو ده دوا. ئەوه ی بووبوو
هوی دژایه تی کردنی و ئاوا له سه ر ئەو باوه ره ی خۆی سوور بوو، تا قمیکی
له راهیبه کان له گه لی هاوده نگ بوون و زۆربه ی زیاره تکه ران به چاوی
پیاوچاک و قه دبس لێیان ده پروانی، ئەگه رچی گومانیان له وه دا نه بوو که شیته.
به لام هه ر ئەو شیتیه ی بوو سه رنجی هه مووانی را ده کیشا.

باوه فراپۆنت بۆ تاقه جاریکیش نه چووبوو ده یه نیی پیری کلێسه.
ئەگه رچی هه ر له وه چله خانه یه ده ژیا، قه تیان وادار نه ده کرد یاسا ورپساکان
پیشیل نه کا. ئەوه ش له به ر ئەوه بوو ته واوی هه لسوکه وته کانی شیتانه بوو.

تەمەنى ھەفتا و پىنج سال يان زياتریش دەبوو، لە سووچىكى ھەوشەكە لە ھوجرەيەكى دارينەى كۇندا دەژيا، كە لەمىژ بوو بۆ زاهيدىكى گەورەى دىكە درووستكرابوو، بۆ باوھ ئىوانايان ساز كردبوو كە سەد و پىنج سالى عومر كورد و چىرۆكى زۆر سەير و سەمەرە لە كەرامات و پىشويژىيەكانى دەگىرنەوھ.

باوھ فراپۇنت توانىبووى لە ھەوت سال لەمەوبەرەوھ بخرىتە ئەو ھوجرەيەوھ و لەویدا گۆشەنشين بى. دىويكى ھەژارانە بوو، ئەگەرچى زياتر لە نوىژگە دەچوو، چونكە پر بوو لە رەسم و پەيكەرەى قەدىس و پياوچاكان و مۆم و چرا لە ھەمبەرياندا داگىرسابوو - ئەم مۆم و چرايانەى كە خەلكى بە شىوھى نەزرى دەيانھينا بۆ كلىسە. باوھ فراپۇنتيان كردبووھ بەرپرسى رۆشن راگرتنى ئەو چرايانە. دەيانگوت (راستيشيان دەكرد) بە سى رۆژ تەنيا سەد و پەنجا گرەمى نان دەخوارد. ھەنگەوان كە لە نزيك پلورەكان دەژيا، بە سى رۆژ جارېك نانى بۆ دەبرد. باوھ فراپۇنت تەنانەت لەگەل ئەو كابرە ھەنگەوانەش كە لە راستيدا خزمەتى پىدەكرد، بە دگمەن دەدوا. سى سەد گرەم نانى فەتيرى پىرۆز كە رۆژانى يەكشەممە دواى رىورەسمى ھەوتە باوھ عابىد بۆى دەنارد، جىرەى ھەوتوويەكى بوو. ئاوى گۆزەكەى ھەموو رۆژى دەگۆرى. بۆ رىورەسمەكان نەدەھات. ئەو زيارەتكەرەنەى دەچوونە دەيدەنيى، زۆر جار دەيانديت، رۆژ ھەتا ئىوارە بى ئەوھى چاۋ لە دەوروبەرى خۆى بكا، چۆكى داداۋە و خەرىكى نوىژ و تاعەتە. ئەگەر ئەوانىش بووبووايەنە بەردەنگى و قسەى بۆ بكردايەن، وتارەكەى كورت و توند و غەرىب بوو، ھەميشەش توورە و ئالەتى. زۆر بە دەگمەنىش ھەلدەكەوت لەگەل زيارەتكەرەنەى بدوى. بەلام زۆر جار قسەيەكى سەيرى دەكرد كە وەك نەزىلە وابوو. بە ھىچ داوا و پارانەوھەيەكيش باسەكانى خۆى بۆ بىسەرەن شى نەدەكردەوھ. قەشە نەبوو، تەنيا راھىيىكى سادە بوو. برىوايەكى سەير لە نىو خەلكدا بابوو. زياتریش لە نىو خەلكانى گەلحۆ و ساويلەكدا: دەيانگوت باوھ فراپۇنت لەگەل رۆحە ئاسمانىيەكان لە پىتوھندى دايە و تەنيا لەگەل ئەوان

دەدوى، بۆيە لەگەل مروّف قسە ناكە. راھىيى ئابدۆرسكى، دواى ئەوھى ھەنگەوان، كە ئەویش راھىيىكى زۆر بىدەنگ و مرومۆچ بوو، رىنوئىنى كرد بۆ لای پلورەى مىشەكان، لە سووچىك كە ھوجرەكەى باوھ فراپۇنت ھەلگەوتبوو، ھەنگەوان وەك وريايى پىدان پىنگوتبوو: «چونكە لەوانەيە غەوارەيەك قسەت لەگەل بكا، لەوانەشە قسەت لەگەل ھەر نەكەن.» راھىب ھەرەك دواتر دەيگىرايەوھ، بەوپەرى نگرەنى و دلگوشرانەوھ لە ھوجرەكە نزيكبووھ. ئىوارەيەكى دەرنگ وەخت بوو. باوھ فراپۇنت لە سەر كورسەيەكى پىچكە كورتى لەق لە پەنا دەرگاكەوھ دانىشتبوو. نارەوھەنىكى ساقەتە ئەستور و پرلق و پۆپ و پىر بە نەرمى لە ژوور سەرى خشوھۆرى بوو. شەويكى فىنك و خۆش بوو. راھىب لە ھەمبەر پياوى خودادا چۆكى دادا و داواى تەقدىسى كرد.

باوھ فراپۇنت گوتى: «ئەى راھىب! دەتەوى لەبەر پىندا سەر بنىمە عەرزى و سووجدەت بۆبەرم؟ ھەستە، دەى ھەستە.»
راھىب ھەستا سەرى.

- ئىستاكە تەقدىست دەوى، فەرموو. وەرە لە پەنام دانىشە. لە كوئوھ ھاتووى؟

ئەوھى بووھ ھۆى سەرسوورمانى راھىيى چارەرەش، ئەوھبوو كە باوھ فراپۇنت ئەگەرچى زۆرى رۆژوو دەگرت و بەسالاچووش بوو، بەلام پىرەپياويكى تىكسەمراۋ و پتەو بوو. كەلەگەت بوو، قىت و رەپ بەرپىدا دەروئىشت. دەموچاويكى وردىلە و گەش و ساغى ھەبوو. گومانى تىدا نەبوو كە ھىشتا خاوەن تىن و گورە. توندوتۆل و بەھىز بوو. لە چاۋ تەمەنى ھىشتا بە تەواوى سەرورىشى ماشوبرنجى نەبووبوو، خاوەنى سەر و رىشىكى پر و تۆپ بوو كە سەردەمى خۆى رەش بوون. چاۋى گەورە و شىن و گەش بوون، بەلام برىك زەق. بە زاراوھەكى رەسەن قسەى دەكرد. عەبايەكى شۆر و مەيلە و سوورى لەبەردا بوو كە قوماشەكەى لە مالىكى زەر و ئەستور بوو، گورىسيكى ئەستوريشى لە نىو قەدى دەبەست. سنگى و بەرۆكى ئاوالە

بوو، له ژیر عهباکهیدا کراسه که تانه که ی به جارچ چلکه سوو بوو بوو، چونکه چه ندین مانگ بوو نه ی گوریو. دهیانگوت له ژیر عهباکه یه وه نزیکه ی سی پوند ئاسنه و الله به خو یه وه دهبهستی. گورهوی له پئ نه ده کرد و که وشه کانی کونه و در ا بوون.

راهیب چاوه چکوله و زیته کانی که هه تا راده یه ک ترسی تیدا دیار بوو، له زاهید بریبوو، خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «له کلنسه ی بچوکی ئابدورسک، له سین سیلوستیر.»

- له سین سیلوستیری ئیوه بووم. دانیشتوی ئه وی بووم. ئیستا سین سیلوستیر چونه؟

راهیب توزی مات بوو.

- ئیوه کومه لیک مروقی بی شعورن! ماوه ی رۆژووگرتن چۆن به رپوه ده بن؟

«رۆژووی ئیمه له سه ر بنه مای یاسا و نه ریتی پیشینانه. له ماوه ی ئه و چه ند رۆژه پاریزه دا، دووشه ممه و چوارشه ممه و هینی چیشته ناخوین. سی شه ممه نانی وشکی و میوه ی کولاو و ههنگوین و توودرک و که له رمی سویرکراو و جوی کولاو ده خوین. شه ممانه که له رمی سپی و هه رسته و له په و برویش، که هه موویان به رونی شادانه ساز ده که ی. له ماوه ی هه وتوودا ماسی و شک و برویش به سوپی که له رمه وه ده خوین. له دووشه ممه وه هه تا عه سری شه ممه، شه ش رۆژی ته واو له هه وتوودا پیرۆزه و هیه شتیک ناکولینین و ته نیا نان و ئاو ده خوین. ئه ویش به پاریزه وه ئه گه ر بومان بلوی هه موو رۆژی چیشته ناخوین. یانی هه ر ئه و جوړه ی که بۆ هه وتووی یه که می ماوه ی پاریز له به رچاو گیراوه. خاچه رۆژ¹ دم له هیه شتیک ناده ی. به م شیوه یه رۆژی شه ممه ده بی هه تا سه عات سی دوانیوه رۆ به رۆژوو بین، پاشانیش توزقالیک نان و ئاو ده خوین و پیکیک شه رابی به سه ردا ده که ی. رۆژی سی شه ممه ی پیرۆز شه راب دنوشین و شتیک لیده نیین، ئه ویش به بی

1- به جی Good Friday دامناوه (وه رگی)

رۆن، یان جاری وایه هه ر هیه لینانین.» راهیب که زیاتر دلنیا بوو بوو، دریزه ی پیدا: «به لام ئه ی باوکی پیرۆز! له چاو ئیوه ی هیژا و مه زن ئه وه هه ر هیه نیه، چونکه له ماوه ی سالدا، ته نانه ت له جه ژنی پیرۆزدا، ئیوه له نان و ئاو زیاتر دم له هیه شتیک ناده ن و ئه وه ی ئیمه له دوو رۆژدا ده یخوین ئیوه به شی هه وتوویه کتان ده کا. به راستی کاریکی جوان و بیوینه یه، رۆژوو گرتی ئیوه.»

باوه فراپونت له ناکاو پرسیی: «قارچک چی؟»

راهیب به هه له شه یی گوتی: «قارچک؟»

- به لی. ده توانم چاوپووشی له نانه که یان بکه م و هیه نیازیکم پیان نه بی. خو بکه م به نیو لیره واردا و به قارچک و تووشیرین به ریبجم، به لام لیره ناتوانن واز له نان بینن، هه ر بویه دایمه دیلی شه ی تانن و له غاوی کردوون. له م رۆژانه دا ناپا که کان حاشا له و جوړه رۆژووگرتنه ده که ن. کاره که شیان ناپاک و شه ی تانیه.

راهیب هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «راست ده فه رموون.»

باوه فراپونت پرسیی: «له نیو ئه واندا شه ی تانت دیوه؟»

راهیب به ترس و له رزه وه گوتی: «له نیو ئه واندا؟ له نیو ئه وان خو...؟ پاره که رۆژی «یه که شه ممه ی سیانه» چووم بۆلای باوکه عابید و له و کاته وه ئیتر نه چووم. شه ی تانیکم دی له سه ر سینگی که سیک دانیشتبوو و له ژیر عه باکه یدا خو ی مه لاس دابوو، ته نیا شاخی به ده ره وه بوو؛ پیاویکی دیکه ش شه ی تانیک سه ری له گیرفانییه وه قوت کردبووه و چاوی زیته ی ده هات، له من ده ترسا؛ شه ی تانیک دیکه له زگی ناپاکی که سیکی دیکه دا خو ی هه شار دابوو، شه ی تانیک دیکه ش خو ی به ملی پیاویکدا هه لواسیوو و بی ئه وه ی بیینی به ملاوئه ولادا له گه ل خو ی ده ی گپرا.

راهیب پرسیی: «ئیوه - ده توانن ئه رواحیش بینن؟»

- به لی ده توانم بیینم، ده توانم هه تا قوولایی گیانیا ن بینم. کاتیک له ژووری باوکه عابید هاتمه ده ری، شه ی تانیکم دی له پشت ده رگا که خو ی له

من مات دابوو، گه ورهش نه بوو، دوو مه تر يان زياتر دريژ بوو، به کلکيکي دريژ و نه ستوور و خو له مي تشييه وه، سه ري کلکي له که ليتي درگاکه دا بوو، به ته رده ستی درگاکه م پيوه دا و کلکي گيري کرد. ده ستيرد به قيژه قيژ و هه لبه ز دابه ن، منيش سي جارم خاچ کيشا. هر له ريوه وهک جالجالو و که يه کی ژير پي که وي جيقی دهرهات و توپی. حه تمه ن له وي له چه قی دهرگاکه دا رزيوه و بوگه ن بووه، به لام نای بينن، بونه که شي هه ست پينا که ن. ساليک له مه و بهر بوو له وي بووم. وهک غه ريبه يه ک، نه وه لای تو دهرکينم.

راهيب که جار له گه ل جار زياتر غيره تي ده بزوت، گوتي: «قسه کانت زور تر سناکن! به لام نه ی باوکی پيرو ز و هيژا، نایا. نه و جو ره ی که حه دي سي ئيوه له چوار قور نه ی دنيا دهنگی داوه ته وه. راسته که ئيوه له گه ل (روح القدس) له پيوه ندی دان؟»

- جاروباريک نازل ده بی.

- چو ن نازل ده بی؟ به چ شي وه يه ک؟

- وهک بالنده يه ک.

- (روح القدس) وهک کو تريک؟

- (روح القدس) مان هه يه و روحي پيرو زيشمان هه يه. روحي پيرو ز وهک بالنده ی دیکه ش ده توانی خو ی بنويی. هيندي جار وهک چوله که، هيندي جار سيرو و بری جار يش وهک سيچره.

- نه ی چو ن له گه ل سيچره ی ناساي ليکی ده که نه وه؟

- قسه دهکا.

- چو ن قسه دهکا؟ به چ زمانیک؟

- به زمانی مرو ف.

- ده لی چی؟

- راستت ده وي نه مرو پي گوتم، گه وجيک دي بو دیدارت و پرسيا ري زور

نابه جيت لينده کا، راهيب ده ته وي سهر له راز و نه ينييه کان دهره يني؟

راهيب سه ري له قاند و گوتي: «نه ی باوکی زور پيرو ز و هيژا، قسه کانت زور به سامه.» به لام له چاوه گچکه و ترس لينيشتو وه کاني دا در دو نگی و گومان ده بيندرا.

باوه فرا پونت تو زي راوه ستا و پرسيا ي: «نه م داره ت ديوه؟»

- به لی قوربان.

- به بروای تو نار ه وه نه، به لام من پيموايه شکلکي دي که يه.

راهيب دوا ی تاويک بيده نگی، له پاش چاوه روانييه بی هووده که ی، پرسيا ي:

«چ شکلکي؟»

- شه وانه ديته پيشی. نه و دوو لقه ی ده بينی؟ که شه و دادی ده بی به مه سيح و باوه شم بو ده کاته وه و ده مکيشی بولای خو ی، به جوانی ده بينم و نازای نه ندامم ده له رزی. سامنا که، زور سامنا که!

- نه گه ر مه سيح خو ی بی، ئيتر بو سامنا که؟

- ئاخر له باوه شم دهکا و له گه ل خو ی ده مبا.

- به زيندو ويی؟

- له رو ح و جه لالی نه لياسدا، مه گين نه تبیستو وه؟ نه و له باوه شم دهکا و له گه ل خو ی ده مبا.

نه گه رچی راهيب به دا لغه يه کی نالوز و شيوا وه وه گه رايه وه بو نه و حوجره يه ی که له گه ل براي که ی دي که ی راهيب تييدا ده ژيان، له دلی خویدا ري زيکی زور زياتر له باوه زووسيمای بو باوه فرا پونت هه بوو. لايه نگری سه رسه ختی رو ژوو گرتن بوو، سه يريشي نه بوو نه گه ر که سيکی رو ژوو وه وانی وهک باوه فرا پونت ناو ر له غه ريبان بداته وه. وشه کانی به راستی سه ير بوون، به لام ته نیا خودا ده زانی نه و وشانه چ نه ينييه کيان تي دا بوو، نه وه نييه جاری وایه وته و کرده وه ی زور سه ير و سه مه ره به که سيکه وه ده بينن، که نا وه زی خو یان له بهر خاتری خودا فيدا کردو وه! تاسه بار و ناماده ی نه وه بوو باوه ر به وه بهر دهرگا که وتنی کلکی شه يتان بکا، نه ويش نه ک به مانا مه جازييه که ی. جگه له وهش بهر له زياره ت کردنی کليسه، له گه ل

دامه زراوهی «پیران» که هیندی دهمگوی له مه پیرانه وه بیستبوو، به شتیکی خراب و زیانباری دهزانی و سه رسه ختانه دژایه تیی له گه ل ده کرد. زور به سهر هاتنیا بۆ کلیسه تی نه په پیریوو، سرتوخورت له نیو هیندی له برایانی رواله تینیدا ساز بوو، که نه و دامه زراوه یان به دل نییه، نه وه به گویی نه ویش گه یشته وه. له گه ل نه وه شدا نه و پیاویکی زیته له و خو تیهه لقوتین بوو. دهویست سهر له هه موو شتیکی ده رهینتی. ههر به و هویه وه مؤجزه تازه که ی باوه زووسیمما به جارئ توشی سه رسوورمانی کردبوو. ئالیووشا دواتر وه بییری هاته وه که میوانه ئابدوروسکییه که یان زور کونچکاو و له په ستا له نیو گرووپ و تاقمی راهیباندا دههات و دهچوو له نیویاندا که له دهره وه و ژووره وه ی حوجره که ی باوه زووسیمادا کورپان ده به ست، گویی راده گرت و پرسیری ده کرد. به لام نه و کاته ئالیووشا زوری گوی نه ده دایه و زور دواتر نه وانیه و هبیر هاته وه. راستت دهوی دهره تیشی نه بوو له وشتانه ورد بیته وه. چونکه کاتیک باوه زووسیمما، که دیسان ههستی به شه که تی و بی هیزی ده کرد، چووبووه سهر چرپای خه وه که ی و خه ریک بوو خه وی لیده که وت، ناردی به شوین ئالیووشادا. ئالیووشا به هه له داوان گه رایه وه. له حوجره که دا ته نیا باوه پایسی و باوه یوسف و پورفیری تازه مرید مابوونه وه. پیر که چاوه ماندووه کانی هه لده هینا و به وردی له ئالیووشای دهروانی، پرسیی:

کورم، تو خزم و که سه کانت چاوه روانت نین؟

ئالیووشا مات بوو و هیچی نه گوت.

- مه گین دوینی به لئنت پی نه دان که چاوت پیمان بکه وی؟ مه گین نیازیان بیته نییه؟

- با، وادهم داوه به - باو کم - به براكانم - به که سانیکی دیکه ش.

- که وایه پیویسته بچی، خه م مه خو. دلنیا به هتا تو له ژوور سهرم نه بی و دوایین وته م لی نه بیستی، نامرم. کورم نه و که لامه به تو ده لیم، دوایین خه لاتی

منه بۆ تو. بۆ تو کورپی خوشه ویستم. چونکه توش منت خوش دهوی. به لام ئیستا له سهر به لینه که ت سوور به و برو.

ئالیووشا به بی نه وه ی خوی بگنخینی و ماتل بی وه ریکه وت. نه گه رچی رۆیشتنه که ی زور دژوار بوو، به لام نه و وادهیه ی که نه و دوایین وته ی پیر له م دنیا به دا ده بیستی و دوایین خه لاتی نه وه بۆی، له خوشیانا ده تگوت حالی لی هاتووه و ههر ئیستانا ئیستا شاگه شکه ده بی. به په له وه ریکه وت تا کو کاروباره کانی نیو شار جیبه جی بکات و زوو بگه ریتته وه. باوه پایسیش چهن وشه ی پر ئامۆژگاری پیگوت، که ئالیووشای راپله کاند و به جارئ سه رسامی کرد. یانی کاتیک له حوجره که هاتنه دهرئ، نه و قسانه ی کرد.

باوه پایسی به بی پیشه کی و هینان و بردن گوتی: «کورپی چاکا! تینگه و وریا به، که زانستی نه م دنیا به، به تاییه ت له م سه ده یه دا بۆته هیزیکی مه زن، پاکی و پیروزییه نه نییه کانی کتیبه ئاسمانیه که مان، که به ره له دوا ی به ره پیمان گه یشتوو، هه مووی راقه کردوو. دوا ی نه و راقه و شیکارییه زالمانه یه، بیرمه ندان و زانیارانی نه م دنیا به نه یان هیشتوو له سهر زهوی ئاسه واریک له نه ریتی پیروزی پینشینان بمینته وه. به لام، نه وان پاژیان راقه کردوو و چاوپوشیان له گشت کردوو و له راستیدا دیاره نه وان زور کویردلن. له گه ل نه وه شدا، گشت هه روا له بهر چاویان زهق بۆته وه و راوه ستاو و درگا کانی دۆزه کی به روودا ناکریتته وه^۲. مه گین نۆزه سه ده دهوامی نه هیناوه؟ مه گین هه روا له نیو گیانی تاکه که س و له نیو ئاپوره ی خه لکدا هیزیکی زیندوو و کارا نییه؟ ته نانه ت له گیانی بی دینه کانی شدا، که باوه ریان به هیچ شتیکی نییه، به توانا و زیندوو! چونکه ته نانه ت نه وان هه ش که وازیان له دینی مه سیح هیناوه و هیزشی ده که نه سهر، له ناخی دلدا هه روا پیروه ی له ئایینی مه سیح ده که ن. چونکه تا ئیستا به وردینی یان تاسه ی پر له تینی دلان نه یان توانیوه سه باره ت به مروف و مه زنا یه تیی، شتیکی بالاتر و ته واوتر له مه سیح به دهسته وه بدن. نه گه ر ده ستیان به شتیکیش راگه یشتی، ئاکامه که ی هه له و

2- ئینجیلی مه تا، به شی سازده هه م.

نابەجى بۇو. كوپى چاكا! ئەووت قەت لەبىر نەچى، پىرەكەت لە سەرەمەرگدا دەپھەوى بىتئىرى بۇ دنيا. رەنگە ئەو رۆژە گەرەت لەبىر نەچى و وتەكەم لە دالغەى خۇتدا پارگى. وتەيەك كە بۇ رىنويىنى تۆ لە ناخى دلەو ھەلدەقولى، چونكە تۆ لاوى و ھەسەسەى دنيايىش زۆرن و لەوانەيە پىت تامل نەكرى. چاكە ئىستا برۆكۆرە خۇشەويستەكەم.»

بەو وشانە، باوہ پايسى تەقدىسى كرد. ئاليوشا كاتى چوونەدەرى لە كلېسە و بىركردەنەو لە وتەكانى باوہ پايسى، بۆى دەرکەوت كە ئەو راھىبە چلەكىشە كە بەر لەو زۆر بە گرژى و ساردوسرى ھەلسوكەوتى لەگەل دەگرد، لە ناكاو تىگەيشت لەگەل دۆستىكى تازە و چاوەرپوان نەكراو و مامۇستايەكى دلسۆز و بەرپىز ئاشنا بوو. بەجۆرىك كە دەتگوت باوہ پايسى مىراتىكە و باوہ زووسىما لە كاتى گيانكەنشتا بۆى بەجى ھىشتووہ. ئاليوشا لە دللى خۇيدا گوتى: «رەنگە ھەر ئەو شتە بى كە لە نيوانياندا دەمەتەقىلى لە سەر كراوہ.» ئەو ئەندىشە فەلسەفەيانەى كە ئىستا بىستوى، ئەويش ئاوا چاوەرپوان نەكراو، نىشاندەرى سۆز و تىنى دللى باوہ پايسى بوو. باوہ پايسى دەويست خىزا زەينى ئەو كۆرە لاوہ بۇ ئانگزا بوونەو لەگەل ھەسەسەى دنيايى ئامادە بكا وگەرەترىن بەرگرى لە گيانى لاويك بكا كە بە ئەمانەت پىي سىپىردراوہ.

(۲)

لەمالى باوكى

ئاليوشا بەر لە ھەموو شتىك چوو بۆلاى باوكى. لە رىگا ۋەبىرى ھاتەوہ كە رۆژى پىشوو باوكى لە سەر ئەوہ پىنداگرىي كردبوو كە جۆرىك بچى نەھىلى ئىوان بزانى. ئاليوشا لە ناكاو لەخۆى پرسى: «بۇ ئاوا؟ ئەگەر باوكم قسەيەكى تايبەتىشى لەگەل مندا ھەبى، بۇ بەدزىبەوہ بچم؟» ئاخىر بەو ئاكامە گەيشت كە: «لەوانەيە دويىنى لەبەر شىواوى و ھەيەجان ويستىبىتى باسى شتىك بكا.» ۋەلحاسل كاتىك مارتائىگناتىفنا دەرگاي باخەكەى بۇ كردەوہ (دياربوو گرىگۆرى نەخۇشە و بە جىوبان كەوتووہ) لە ۋەلامى پرسىارەكەيدا گوتى ئىوان فيودۆرۋويچ دوو سەعات لەمەوبەر چۆتە دەرى، زۆر خۇشحال بوو.

- ئەى باوكم؟

مارتا بە لەبىزىكى ساردوسر ۋەلامى داىەوہ: «لە سەرىيە. خەرىكە قاوہ دەخواتەوہ.»

ئاليوشا چوۋە ژوورى. پىرە پىاو دەمپايى لەپى، بە عەبايەكى چكۆلە و كۆنەوہ لە سەر مىزى نانخۆرى بە تاقى تەنيا دانىشبوو. خەرىكى حىساب و كىتاب بوو خۆى بەوكارەوہ سەرقال كردبوو. لە ماللى بە تاقى تەنيا بوو. چونكە ئىسمىر دياكوف بۇ كرىنى كەلوپەل چووبووہ دەرى. ئەگەرچى بەيانى زوو ھەستابوو و ھەوللى دەدا خۆى كامرەوا بنويىنى، بەلام شەكەت و بى ھىز دياربوو. نيوچاوانى لكەى خويىنى پىوہ وشك ھەلاتىوو و بە دەسرىيەكى سوور پىچابووى. لووتىشى ماسىبوو و جى جى لكە خويىنى پىوہى قەتماغەى

بەستبوو، بەگشتى دەموچاويكى ناھەز و قىزەھونى ھەبوو. پىرە پىاۋ لەو ھالەتە ئاگادار بوو. ھەركە ئاليوشا چوۋە ژوورئى بە چاويكى توورە و پقاويىيە تىي پوانى.

بە لەبزيكى تۆسنەۋە گوراندى: «قاۋەكە ساردبۆتەۋە. خولكت ناكەم. بۆ نيوەرۆ پىمگوتون شفتەى ماسى سازكەن، داۋا لە كەسش ناكەم لەگەلم بخوا. بۆ ھاتوۋى؟»

ئاليوشا گوتى: «ھاتووم بزنام ھالەت چۆنە.»

- ئەرئى. دويىنى خۆم پىمگوتى بىيى. بەلام بى فايدەيە. رازى بە زەحمەت نەبووم. بەلام دەمزانى راناۋەستى و خىرا دىيى.

ئەۋەى بە ھەستىكى تىكەل بە رقەۋە دەربرى، ھەستا سەرپى و بە نىگەرانى لەبەر ئاۋىنەكە چاۋى لە لووتى خۆى كرد (رەنگە ئەو پۆژە چل جار زياتر چويىتە بەر ئەو ئاۋىنەيە). ھەروەھا دەسمالەكەى نيوچاۋانى كردهۋە و جوانتر بەستىيەۋە.

بە لەبزيكى ئامۆزگار يىانەۋە گوتى: «سور چاكترە. دەستمالى سىي پىاۋ ۋەبىر نەخۇشخانە دەخاتەۋە. چاكە، ۋەعز و ھالى كليسە چۆنە؟ پىرەكەت چۆنە؟»

ئاليوشا ۋەلامى داىەۋە: «ھالى زۆر خراپە؛ لەۋانەيە ئەمپۆكە بمرئى.» بەلام فيۆدور پاولوۋىچ گويى نەدايە و خىرا پىسارەكەى خۆى لەبىر بردهۋە. گوتىشى: «ئىۋان چۆتە دەرئى. دەيھەۋى ئەۋپەرى ھەۋلى خۆى بدا كە دەزگىرانەكەى مېتيا ھەلفريۋىنى بۆخۆى.» پاشان بەدزاتانە دريژەى بە قسەكانى دا: «بۆيە لىزە ماۋەتەۋە.» لچىكى ھەلقوورتاند و چاۋى لە ئاليوشا كرد.

ئاليوشا پرسىيى: «دلنيام خۆى ئەۋەى بەتۆ نەگوتوۋە!»

با، با. زۆر لەمەۋبەر خۆى گوتى: باۋەر ناكەى، سى ھەوتوۋ لەمەۋبەر پىي گوتم؟ تۆ پىت وانىيە ئەۋيش بۆ كوشتنى من ھاتبوۋ؟ ھا؟ ھەتمەن بۆ ئەۋ ھاتنە مەبەستىكى بوۋە.

ئاليوشا بە شلەژاۋى گوتى: «مەبەستت چىيە؟ بۆ قسەى ۋادەكەى؟ راستە داۋاى پارە ناكە، بەلام ئەگەر داۋاش بكا كۆپكىكى پى نادەم.»

ھەر لەو كاتەدا كە بەنيۋ ۋەتاغەكەدا پىاسەى دەركد، دەستى خستە گىرفانى عەبا چلگنەكەيەۋە، كە قوماشەكەى لە كەتانى زەرد بوو و دريژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىستىم! رەنگە بزانى كە دەمھەۋى زۆر عومر بكەم، بۆيە پىويستىم بە پارەيە و تەنانەت فلسىكىش بۆ من بايەخى خۆى ھەيە، ھەرچەندەش تەمەنم دريژتر بى پىويستىم بە پارە زياتر دەبى. ئىستاش لە تەمەنى پەنجا و پىنج سالىدا لە پىاۋەتى نەكەوتووم. دەمھەۋى ھەتا بىست سالى دىكەش لە پىاۋەتى نەكەوم. بەلام پىرتەر دەبم، قەلافتىشم ناھەز و دزيۋ دەبى و سەلىتەكان ئەمجارە بە مەيلى خۆيان نايەن بۆلام. بۆيە پىويستىم بە پارە دەبى. بۆيە ھەرچى زياتر پاشەكەۋتى بكەم، بۆخۆمى پاشەكەۋت دەكەم و پىويستىم پىيەتى ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىست. رەنگە ۋا چاكتر بى توش بزانى. با پىت بلېم دەخوام ھەتا كۆتايى تەمەنم دريژە بە تاۋان بدەم. چونكە تاۋان شىرىنە، ھەموو كەس پىيان خراپە، بەلام ھەموو مرقۇى دنيا لەگەلىدا دەژىن، بەلام ئەۋان بە نەپنى دەيكەن و من بە ئاشكرا. ھەر بۆيە تاۋانباران لەبەر ساۋىلكەيىم تىمپرادەخورن. ئالكسى! با ئەۋەشت پى بلېم، بەھەشتى تۆ لەگەل زەۋق و ھەستى من سازگار نىيە، ئەم بەھەشتەى تۆ ئەگەر بوۋنىشى ھەبى، شوپىنىكى بەجى نىيە بۆ مرقۇنىكى رىزدار. پىمۋايە خەۋم لىدەكەۋى و ئىتر خەبەرم نايىتەۋە. مەرگ يانى ئەۋە تەۋاۋ. ئەگەر پىتخۆش بى، دەتوانى بۆ شادىي رۆحم دوعا بكەى. ئەگەر پىشتخۆش نەبوو دوعا مەكە بە تۋون! فەلسەفەى من ئەمەيە، ئىۋان دويىنى قسەيەكى باشى كرد، ئەگەرچى ھەموومان سەرخۆش بوۋىن. ئىۋان مرقۇنىكى سەختىكىش و خۆنۋىنە. بەلام زانىارىيەكى ئەۋتۆى نىيە... بارھىنانىشى ھەروا. بىدەنگ دادەنىشى و بى ئەۋەى مەق بكا بە پىاۋ پىدەكەنى، ھەر ئەۋەش لە تەنگانە دەربازى دەكا.»

ئاليوشا بە بىدەنگى گويى بۆ راگرتبوو.

- بۇ قسە لەگەل من ناکا؟ ئەگەر بشیکا، بە پۆزیکەوہ خۆ ھەلدەماسیتئی. کورم، ئیوان زۆر ھیچوپوچە. «ئەگەر بمههوی، لە ماوہی دەقیقە یە کدا لەگەل گرووشنکا زەماوہند دەکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، ئەگەر پارەت ھەبئی کافییە داوای شتیک بەکی زوو وەدەستت دەکەوی. ئیوان ھەر لەئەوہ دەترسی. چاویکی کردۆتە چوار چاو و دەیھەوی بەر بە ژنھینانی من بگری. بۆیە میتیا ھان دەدا لەگەل گرووشنکا زەماوہند بکا. دەیھەوی بەو کارە لە گرووشنکام دوور خاتەوہ. (پیتیاوہ ئەگەر پارەکەم خەرجنەکەم، دەیدەم بە ئەو!) جگە لەوہش ئەگەر میتیا لەگەل گرووشنکا زەماوہند بکا. ئیوان دەزگیرانە دەولەمەندەکەوی ئەو وەگیر دینئی و دلیشی ھەر بەوہ خۆشە! کورم، ئیوان زۆر ھیچوپوچە!

ئالیووشا گوتی: «چەندە تووڤەوی تۆش. ھەر لەبەر دوینیئە؛ وچاکە تۆزئی ڤاکشئی.

پیرە پیاو وەک ئەوہی تازە بە زەینی گەشتبئی، لە ناکا و گوتی: «فەرموو! بەلام قەیناکا تۆ ھەرچیەک بلئی لیت تووڤە نام. ئەگەر ئیوان بیکوتباہ، لئی قەلس دەبووم. تەنیا لەلای تۆ دلم دەحەسیتەوہ و ھەست بە ھیمنایەتی دەکەم، دەنا سەرتاپام ڤق و قین دایگرتووہ و قیزەونیشم.»

ئالیووشا بە بزەہیەکەوہ گوتی: «ڤقاوی و قیزەون نییت، بەلکو لەڤئی دەرچووی، ھەلەشە، ھەلەشە.»

- گوی بگرە، ئەمڤۆ بەیانی دەمویست ئەو میتیا ناپەسەنە بە گرتن بەدەم، نازانم بڤیارەکەشم دەبئی بەچی. ھەلبەت لەم سەردەمەدا بە چاویکی دەمار گرژانەوہ چاو لە دایک و باوکان دەکەن، بەلام تەنانەت ئیستاش یاسا ئیزن نادا تووگەسەری باوکە پیرەکەت بگری و بەملاوئەولادا ڤایکیشی، لە مالاکەکی خۆیدا وەبەر مست و پیللاقەوی دەوی و ھەرەشەکی کوشتنیشی لیبکەوی. ئەویش لەبەر چاوی چەن شاہد. ئەگەر ئیشتیام لیبواہ، دەمتوانی لەبەر ئەو کارەوی دوینیئی تالووی بە گەرودا کەم و بیخەمە بەندیخانەوہ.

- کەواہیە ناتەوئی شکایەتی لیبکەوی؟

- ئیوان پەشیمانی کردەوہ. ئیوان سەگی کوئیە، شتیککی دیکە لەگۆڤیداہ. پاشان ئالیووشا سەری داخست، فیۆدۆر پاولوویچ بە نیوہ سەرتەہەکی نھینئی لە دریژەوی قسەکانیدا گوتی:

- ئەگەر ئەو ھیچوپوچە بەگرتن بەدەم و بەکویتە بەندیخانەوہ، گرووشنکا دەیبینیتەوہ و بئی ماتل بون دەچی بۆ ملاقاتی. بەلام ئەگەر بزانی منی پیرە پیاوی بئی ھیزی خوری شۆر کردووہ و بە قەستی کوشت لیتی دوام. لەوانەہیە واز لە ئەو بیئئی و بئی بۆلای من... چونکە شیوہکەوی وایە و ھەموو شتیک بە پیچەوانەہیە. لە ناخی گەیشتووم! قومیک براندی ھەلنادەوی؟ چۆڤئی قاوہی ساردەوہبوو بەکە نیو پەرداخەکەوہ با براندیت بۆ بەکەم بە سەریدا، کورم قاوہ و براندی تیکەل بەکی زۆر خۆشە.

ئالیووشا گوتی: «سپاس. ئەگەر ویستم، ئەو کولیرەہی ھەلدەگرم،» دەستی برد و کولیرە فەرەنسییەکەوی ھەلگرت و نایە گیرفانی عەباکەہیەوہ. پاشان چاوی لە باوکی بڤی و بە نیگەرانییەوہ گوتی: «تۆش وچاکە براندی نەخۆیەوہ.»

«ڤاست دەکەوی ھەق بەتویە. بەجئی ئەوہی ئەعسابم ئارام کاتەوہ، زیاتری دەشلەژینئی. تەنیا پەرداخیککی چکۆلەکی دیکە، لە دۆلابەکە دەردینم.» قوفلی دۆلابەکەکی کردەوہ و پەرداخیککی پڤ کرد، پاشان داخستەوہ و کلیلەکەکی نایەوہ گیرفانی. «ئیتەر بەسە، خۆ پەرداخیک نامکوژی.»

ئالیووشا بە زەردەخەنەوہ گوتی: «دیوتە ئیستا ئەخلاق تباشتر بووہ.» - ئم! تەنانەت بەبئی براندیش خۆشم دەویئی، بەلام لەگەل ئەو ھیچوپوچانە منیش ھیچوپوچ دەبم. وانکا ناچی بۆ چیرماشنیا. بۆ ناچی؟ دەیھەوی سیخوڤی بکا و بزانی کاتی گرووشنکا دی چەندە پاری دەدەمی. ھەموویان ھیچوپوچن! بەلام سەر لە کاری ئیوان دەرناکەم. ھەر نایناسم، ھەرچی دەکەم تئی ناگەم، لەباری ڤۆحیشەوہ لە ئیمە ناچی. پئی وایە میراتی بۆ بەجئی دەھیلیم! تۆش وچاکە بزانی، وەسییەتنامە لەپاش خۆم بەجئی ناھیلیم. میتیاش وەک قالۆنچە پان و فلێچ دەکەمەوہ. قالۆنچە بەرسوورەکەش وایە شەوانە بە

دەمپايى دەيانكۆزىم. كاتى پىيان لىدەنىم، كىچەيان دى لە ژىر پىمدا. مېتىيى خۆشەويستى تۇش بەو دەردە دەبەم. دەلىم مېتىيى خۆشەويستى تۆ، چونكە دەزانم خۆشت دەوى. ئەرى، تۆ خۆشت دەوى و مەيلى خۆتە خۆشت دەوى. ھېچ ترستىكم لەو ھەيىيە. بەلام ئىوان ھېچكەسى خۆشناوى. ئىوان لە ئىمە نىيە. ئالىووشاگان! ئەو جۆرە مەرقانە لە رەچەلەكى ئىمە نىن. ھەك تەپوتۇز وان، بايەك ھەلىيەك، تەفروتوونا دەبن... كاتىك پىمگوتى ھەرە بۆ ئىرە، بىرۆكەيەكى گەوجانەم لە مېشكدا بوو. دەمويست ھەموو سەوتىرى مېتكا لە تۆ دەركىشىم. بۆيىنە ئەگەر ھەزار يان دووھەزار رۆبلى پىبەدەم، بلىي ئەو خويىيەي لە برسە مردووە قەبوولى بكا و بۆ ماوھى پىنج يان باشتەر بلىم، سى و پىنج سالى مىلى خۆى بشكىنى و گۆرى گومبكا و دەست لە كۆل گرووشنكا بكا تەوھ؟ ئالىووشا لە بنەوھە منجاندى: «لىي - لىي دەپرسەم. ئەگەر سى ھەزارى پىبدەي، رەنگە...»

«ورپىنە دەكەي! پىويست ناكالى پى بىرسى! رام گۆراوھ. لەخۆرا ورپىنەيەكم كرد.» ئەمجار پىرەپىياو، دەستى ھەلتەكاند و نەپاندى: «ھىچى نادەمى، تەنانەت كووپكىكىش، خۆم پىويستىم بە پارەيە. بەبى ئەوھش ھەك كەرەجنە جىقى دەردىنم. ھىچى پى مەلى، دەنا دلى خۆى خۆش دەكا. تۆش لىرە كارت نىيە، پىويست ناكالى لىرە بىمىنەتەوھ، بۆ. ئەو دەزگىرانەي، كاترىنا ئىوانا، كە ھەتا ئىستا لىي شاردوومەتەوھ، شووى پىدەكا يان نا؟ پىموايە دوپىنى چووبوى بۆ دىدەنىي!»

- بە ھىچ شىوھەيەك دەستى لى ھەلناگرى.

- دىوتە ئەو چەتوھ بەناز و نوزانە چۆن ئاشقى ئەو ھەتوھ بەرەللا و سووك و چرووكە بوون. ئەوھە بزانە ئەو خاتونە رەنگ بزرپكاوانە جىاوازيان زۆرە لەگەل... ئاخ، ئەگەر ھەك ئەو لاوھ دەبووم و ئەو قەلافەت و بەژن و بالايەي ئەو كاتەم دەبوو، (لە تەمەنى بىست و ھەشت سالىندا زۆر لەو قىتوقۇز و جوانچاكتەر بووم) پالەوانىكى سەرکەوتوو دەبووم، راست

ھەك ئەو. مەرقىكى خويىيە! بەلام بە ھىچ شىوھەيەك نابىتە خاوەنى گرووشنكا، ناكورم، نابى! دەيتۆپىنم. جىقى دەردىنم! بەم وشانەي كوتايى، تەواو رەكەي گەپابووە و چەقوت لىدايە خويىنى نەدەھات.

بە تورپىيەوھە درىژەي پىدا: «دەتوانى بۆيى. ئەمرو لىرە ھىچ كارتىك نىيە بىكەي.»

ئالىووشا بۆ خوداھافىزى لىي چووە پىشى و شانى ماچكرد.

پىرە پىياو تۆزى بە سەرسوورمانەوھە پرسىي: «ئەوھ بۆچى بوو؟ دىسان يەكتەر دەبىنن، يان پىتوايە يەكتەر نابىنەوھە؟»
- ديارە يەكتەر دەبىنەوھە، مەبەستىكم نەبوو.

پىرەپىياو چاويكى لىكرد و گوتى: «مىنىش ھىچ مەبەستىكم نەبوو.» پاشان لەپشت سەريەوھە گوراندى: «گويىگرە گوى، دىسان ھەرەوھ پىيان دەلىم شىفتەي ماسىت بۆ ساز كەن، شىفتەي چاك، نەك ھەك ئەوھى ئەمرو. ھەتمەن ھەرەوھ! سەبەنى ھەرە، گويىت لىيە، سەبەنى!»

نىوھ پەرداخىكى دىكەي براندى تىكرد، سىنگى سافكرد و لەبن لىوھوھە منجاندى: «ئىتر ناخۆمەوھ!» و دىسان دەرگاي دۆلابەكەي داخستەوھ و كلىلەكەي نايەوھە گىرفانى. پاشان رۆيى بۆ ھەتاغى خەوھەكەي. شەكەت و ماندوو لە سەر چىپاكە خۆى راکىشا و خىرا خەوى لىكەوت.

(۳)

دیدار له گه ل کورانی قوتابی

ئالیووشا، که له مالی باوکی هاته دهری و به رهو مالی مادام خوخلاکوف بایدایه وه، له دلی خویدا گوتی: «خودایه زور شوکور سه بارهت به گرووشنکا هیچی لی نه پرسیم، دنا نه مده توانی درو بکه م و دهبو باسی دیداری دوینتی خو م له گه ل گرووشنکای مووبه موو بو بگیمه وه.»

ئالیووشا به داخ و که سه ره وه هه ستیده کرد هه ردوو ره قیبه که که له دوینتیوه رق ئه ستورتر بوون و دلیان به جاری له یه کتر رهش بووه. «باوکم قین و رق دایگرتوو و پیلانیکی دارشتوو، دیمیتیش له وانیه له دوینتیوه دلره قتریش بووبی، حه تمه ن ئه ویش رق و تورپه یی ناخی داگرتوو، بنگومان ئه ویش پیلانیکی دارشتوو، په ککو له و به لایه، هه چوئیکه ده بی ئه مرؤ په دای بکه م.»

به لام بیرکردنه وهی ئالیووشا زوری نه خایاند. له ریگا رووداو یک قه وما. ئه گه رچی رواله تن ساکار بوو، به لام شوینیکی قورسی له سه ر دانا. دوا ی ئه وهی له گوره پانه که تیپه ری . به رهو کولانیک بایدایه وه، که ده چوو سه ر شه قامی میخالیو فسکی و کهنده لانیکی چکوله له شه قامی سه ره کیی جیا ده کرده وه. (هه موو شه قامی شاره کهی ئیمه یان به قوولگه و کهنده لان لیکه له بریوه) له لای پردیک چاوی به پؤلیک کوپی قوتابی کهوت. که هه موویان ته مه نیان ده دوا زده سالان بوو. له قوتابخانه وه به رهو مالی دهرؤیشتنه وه. هیندیکیان جانتایان له کول نابوو، هیندیکیان به جانتای قایشی قهیتانداره وه، بریکیان کوله بالته یان له به ردا بوو. تا قمیکیشیان چاکه تی چکوله.

ته نانهت هیندیکیان چه کمه ی مل دریژیان له پی دا بوو و حاندی قولاپه ی لاقیان چرچ ولوچ بوو، له و زمانه ی کورانی نازپه روه رده له پیی ده که ن و دلیان پیوه یه تی. هه موویان به تامه زرؤیبه وه باسی شتیکیان ده کرد، دیار بوو پیکه وه ته گبیر و را ده که ن. ئالیووشا هه ر له و رؤزه وه که له مؤسکو نیشته جی بوو، نه ی توانیبوو کاتی تیپه رین به لای قوتابیاندا سه رنجیان نه داتی، به تاییهت مندالانی سی چوار سالانه ی زور خو ش ده ویست. قوتابیانی ده دوا زده سالانه شی خو ش ده ویست. هه ر بویه له به ر دلته نگی و شیوا یبه که ی ئه مرؤی ده ویست خیرا بچی بو لای ئه و مندالانه و سه ری قسه یان له گه ل بکاته وه. چاوی له روخساری سوور هه لگه راو و قوشقییان بری و خیرا بو ی ده رکهوت هه موویان به ر دیان به ده سته وه یه. له ولای کهنده لانه که وه، نزیکه ی سی مه تر دوورتر، کورپکی قوتابی دیکه له په نا محه جره یه ک راوه ستابوو، ئه ویش جانتایه کی قایشی له شاندا بوو. ده سالانه دهبوو. لاواز و رهنگ بزپکاو، چاوی رهش و گهش. شهش مندالی دیکه ش که دیار بوو هاو پؤلی ئه ون و پیکه وه له قوتابخانه هاتوونه دهری، به لام له گه ل ئه وان به کیشه هاتوو و دیاره رقی لینیان هه ستاوه. سرک و قوشقی راوه ستابوو. چاوی له منداله کان بریبوو. ئالیووشا لینیان چوو ه پیتی، کورپکیان توو که سه ری بو ر و لوول بوو. بالته یه کی ره شی له به ردا بوو، ئالیووشا پیگوت:

- کاتی هاوته مه نی ئیوه بووم و جانتای قایشدارم هه بوو، له شانی چه په م ده کرد بو ئه وهی ده سته راستم ئازاد بی، به لام تو جانتاکهت له شانی راستهت کردوو. ئاوا نابی، ناجوره.

ئالیووشا له گه ل فرتوفیلی ئه و جو ره قسانه ئاشنا نه بوو. به لام مرؤقی گه وره ئه گه ر بیه وهی له گه ل مندال یان تا قمیک مندال بکه ویته قسه ئیتر ناچاره و ده بی به شیوه یه کی جیدی سه ری قسه بکاته وه تا کو وه ک ئه وان بیته وه. ئالیووشا ئه وهی له رووی غه ریزه وه ده زانی.

کورپکی یازده سالانه ی جوانکیله و شادیک، خیرا وه لامی دایه وه: «ئاخه چه پله ره.» منداله کانی دیکه ش هه موو چاویان له ئالیووشا بری.

کورپکی دیکه‌یان گوتی: «کاتی به‌ریش ده‌هاوی به‌دهستی چه‌په‌ی ده‌یهاوی.»

هر له‌و کاته‌دا به‌ردیک ویزه‌ی هات و به‌ره‌و کورپه‌که هات. ئە‌گه‌رچی ده‌قیق و به‌هیز له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌وه به‌دهستی کورپه‌ی کزه‌لۆک هاویژرابوو، لاچاوی کورپه‌ی چه‌په‌ری توزیک فرینجان.

هه‌موویان گوراندیان: «ئیس‌مۆرۆف، زووکه‌ تۆله‌ی خۆت بکه‌وه.» به‌لام ئیس‌مۆرۆف، کورپه‌ی چه‌په‌ر، پیویست به‌گوتن ناکا، هه‌ر له‌رپوه‌ بۆ تۆله‌ی خۆی، به‌ردیکی هاویشت به‌لام له‌عه‌رزه‌که‌ درا. ئە‌و کورپه‌ی له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ راوه‌ستاوو، که‌ له‌سی مه‌تریبه‌وه‌ دیاربوو گیرفانی پره‌ له‌به‌رد. به‌ردیکی دیکه‌ی هاویشت. ئە‌مجاره‌ راست له‌ئالیوشای هه‌لکرد و له‌شانی درا.

منداله‌کان به‌ قاقاکیشان هاواریان کرد: «له‌ تۆی هه‌لکرد، به‌قه‌ست ئە‌و کاره‌ی کرد. تۆ کارامازۆفی. کارامازۆف! ده‌تناسی زوو که‌ن به‌ردبارانی که‌ن!»

شه‌ش به‌ردیان له‌ کورپه‌ هه‌لکرد، به‌ردیکیان راست له‌ته‌پلی سه‌ری درا و که‌وت به‌عه‌رزیدا. به‌لام خیرا هه‌ستایه‌وه‌ و زۆر ته‌رده‌ستانه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌. هه‌ردوولا ده‌ستیانکرد به‌به‌رده‌فرکی. زۆربه‌ی منداله‌کان گیرفانیان پر بوو له‌به‌رد.

ئالیوشا نه‌راندی: «ئوه‌ چه‌که‌ن؟ رۆله‌گیان، پیتان عه‌یب نییه‌؟ شه‌ش که‌س له‌گه‌ل یه‌ک که‌س به‌شه‌ر دین! ئاخه‌ر ده‌یکوژن.»

هه‌لاته‌ پیتشی و بۆ ئە‌وه‌ی کورپه‌ی کزۆله‌ رزگار کا، بارانی به‌ردی به‌گیانی کرپ. بۆ ساتیک دوو سی که‌سیان ده‌ستیان له‌به‌رده‌فرکی راگرت.

کورپکی کراس سوور به‌ده‌نگیکی تووره‌ و مندالانه‌وه‌ هاواری کرد: «سه‌ره‌تا ئە‌و ده‌ستی پیکرد! هه‌چوپووچه‌. چه‌ن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌نیو پۆله‌که‌دا چه‌قۆیه‌کی له‌کراسووتکین دا. خوینی لیهاات. کراسووتکین شکایه‌تی لینا‌کا، به‌لام پیویسته‌ ته‌ممی کری.»

- ئاخه‌ر بۆ؟ چه‌تمه‌ن سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری و ئازاری ده‌ده‌ن.

منداله‌کان تیکرا گوراندیان: «چاو لیکه‌، دیسان به‌ردیکی تیه‌ه‌لکردی. ده‌تناسی. ئیس‌تا ئیتر تۆ به‌دژی خۆی ده‌زانی. یاللا ده‌ی با هه‌موومان سیزه‌ی لینگرین، ئیس‌مۆرۆف تۆله‌ی خۆت بکه‌وه!» دیسان بارانی به‌رد، ئە‌ویش زۆر توند و تیژتر له‌پیتشو ده‌ستپیکرده‌وه‌. به‌ردیک له‌سه‌ر سنگی کورپه‌ی ئە‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ درا؛ قیزه‌ی لی‌هه‌ستا و ده‌ستیکرد به‌گریان و به‌هه‌لاتن له‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ به‌ره‌و شه‌قامی میخایلۆفسکی داگه‌را. هه‌موو پیکه‌وه‌ گوراندیان: «به‌زی ترسه‌نۆک، قوله‌ی ریکه‌لۆک!»

کورپیک که‌ کۆتی له‌به‌ردا بوو و چاوی بریق‌ه‌ی ده‌هات، گوتی: «کارامازۆف نازانی چ بوونه‌وه‌ریکه‌. کوشتنیش بۆ ئە‌و که‌مه‌.» ویده‌چوو ئە‌و کورپه‌ له‌هه‌موویان گه‌وره‌تر بی.

ئالیوشا پرسیی: «مه‌گین چه‌ده‌کا؟ قسه‌به‌ره‌؟»

کورپه‌کان هه‌موویان به‌ شیوه‌یه‌کی گالته‌نامیز، چاویان له‌یه‌کتر کرد.

هه‌ر ئە‌و کورپه‌ی پیتشو گوتی: «رینگاکه‌ت به‌ره‌و میخایلۆفسکیه‌؟ خۆتی

پینگه‌نینه‌... چاو لیکه‌، دیسان راوه‌ستاوه‌، خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

کورپه‌کانی دیکه‌ تیکرا هاواریان کرد: «خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

- لیتی بپرسه‌ بزانه‌ له‌گه‌ل به‌سته‌یه‌ک گسکی حه‌مام چۆنه‌. گویت لیتی، لیتی بپرسه‌ ده‌ی!

ده‌نگی قاقای پیکه‌ننیاان به‌رز بۆوه‌. ئالیوشا چاویکی لینکردن. ئە‌وانیش چاویان له‌ ئە‌و کرد.

ئیس‌مۆرۆف به‌ده‌نگیکی تووره‌ و هه‌ره‌شه‌نامیزه‌وه‌ هاواریکرد: «لیتی نزیک مه‌به‌وه‌، بریندارت ده‌کا.»

- سه‌باره‌ت به‌به‌سته‌ی گسک هه‌چی لیناپرسم، چونکه‌ پیموایه‌ به‌ ئە‌و پرسیاره‌ سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری. به‌لام قسه‌ی لی‌ داده‌کیشم، بزانه‌م بۆ لیتی بیزارن. کورپه‌کان هه‌موو به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتیان: «که‌وايه‌ زوو ئە‌و کاره‌مان بۆ بکه‌.»

ئالیووشا له پردهكه په پييهوه و به گردهكه دا وهسه كهوت و راست
رؤيشت بولای كوره.

كورهكان تيكره هاواريان كرد: «ئاگات له خوت بي، له تو ناترسی. زمانت
بگهړئ، چه قويه كت ليدهدا، هر به وجوره ي له كراسوتكيني دا.»

كوره چاوه پروان راوه ستابوو و له جبي خوي نه ده بزوت. ئاليووشا به رهو
لاي نهو ده رويشت، كه نزيك بووه بوي ده كهوت كوره نو سالي ته مهنه.

له گهل نهوه ي لاوازه و هه لینه داوه، نه خو شيشه. به دهمو چاويكي زهرده ل و
ره قه له وه چاوه رهش و رقاوييه كه ي تيپريبوو. روپوشيكی كونه و رهنگ
بواردوي له به ردا بوو كه زور به به ري تهنگ بوو. قولله رووته كاني هه تا
پشت هه نيشكي به دهره وه بوو. پينه يه كي گوره به سهر چوكي راسته ي
پانتولله كه يه وه بوو. نووكي چه كمه ي لاقی راسته ي كون بوو بوو كه به وردی
به جه وهر ره شيان كردبوو. هه ردوو گيرفاني چا كه ته كه ي پر بوون له به رد
و له بهر قورسي داچورا بوون.

ئاليووشا دوو هه نگاوي مابوو بگاته لاي راوه ستا. هاوړئ له گهل
چاكوخوشي چاوي تيپري. كوره كه له پيوه له چاواني ئاليووشا گه يشتبوو كه
لينادا، خاو بووه و ئاوي گوت به ئاليووشا!

. شهش كهس له گهل يه كه كهس، نه گهر ته نيا بين، هيچيان دهره قه تم نايه ن!
ئاليووشا گوتي: «ده يانگوت من دهناسي و به قهستي به رد م تئ
هه لده كه ي.»

كوره به توور پييه وه گوراندي: «له كولم به وه.» به لام له جبي خوي
نه بزوت. ده تگوت چاوه پرواني شتيكه و ديسان بريقه يه كي پر له رق و قين له
چاويدا دياربوو.

ئاليووشا گوتي: «زور چا كه، من دهرؤم. به لام نه وه بزانه هه ر ناتناسم.
سه ريش نانيمه سهرت. پييان گوتم، گالته ت پيده كه ن، به لام من نامه وي
سه ربنيمه سهرت و گالته ت پييكه م. خودا حافيز!»

كوره هه روا تووره و توسنانه به دواي ئاليووشادا وه ريكهوت و گوراندي:
«راهيبي پاتول هه وريشم!» هه ستيشي ده كرد كه ئاليووشا هيرشي بو دهب،
بويه خوي راست و چهپ كرد و ناماده ي بهر گري كردن له خوي بوو؛ به لام
ئاليووشا رووي وه ريگيرا و چاوي ليكرد، پاشان ملي ري گرت. سي هه نگاوي
نه نابوو، كوره گه وره ترين به ردي له گيرفاني دهره ينا و زور به توندي له
پشتي ئاليووشاي راكيشا.

ئاليووشا ديسان ئاوړي دايه وه و گوتي: «ده ي كه وايه له پشته وه زه بر
ده وه شيني! قسه ي نه وان راسته ده لين به دزييه وه شالاو دهبه ي.» نه مجاره،
كوره زور به توور پييه به رديكي له دهمو چاوي ئاليووشا هه لكرد؛ به لام
ئاليووشا فريا كهوت دهستي بگاته قه لغان و به رده كه له باسكي درا! گوراندي:
شهرم ناكه ي؟ ئاخر خو من كارم پيت نيه. ويستم يارمه تيشت بدهم!»

كوره هيدى و شه راني راوه ستا، دلنيا بوو كه هه ر ئيستا شالاوي بو دهب.
هه ر بويه كاتيک تيگه يشت ئاليووشا كاري پييه نيه، وهك بوونه وه ريكي
بچووكي وه حشي رقي هه ستا و وهك شيت و هار هيرشي برد بو ئاليووشا
و به رله وه ي له جبي خوي چرته بكا، كوره ي رق له زگ دهستي چه په ي
ئاليووشاي به هه ردوو دهستيگرت و به قامكي زهرنه قووته يدا نووسا.
ئاليووشا له بهر ژاني دهستي نه راندي و به هه موو هيز و قه وه تي خوي
دهستي راپسكاند و قامكي له گيرگه ي دداني كوره دهره ينا. كوره دهستي
به ردا و هه لاته نهو لاه. دداني هه تا سهر يه سقاني په نا نينوخي چووبووه
خوارئ و خويني لي دهره پراندبوو. ئاليووشا دهره يه كي له گيرفاني دهره ينا
و توند به ستي. ده قيقه يه كي ته واو خه ريكي پيچاني قامكي بوو. كوره ش له و
ماوه يه دا راوه ستابوو و چاوي ليده كرد. پاشان ئاليووشا سه ري هه لينا و نيگا
دلؤقانه كه ي تيپري و گوتي:

«باشه بو وات كرد؟ ديوته چه گازيكت ليگرتم؟ ئيتر بهس نيه؟ پيمبلي من
چيم كر دووه؟»

كوره عه به سرا بوو و چاوي نه ده ترووكاند.

ئاليوشا ھەر بەو لەسەرەخۆيىيەو ھە دريژەى بە قسەکانى دا: «ئەگەرچى ناتناسم و ئەو ھەيەكەم جارە چاوم پييت دەكەوئ، رەنگە ئازاريكم پى گەيانديبىتى دەنا لەخۆرا ئوقاي من نابى. كەوايە پييمبلى چيمکردوو؟ چ ھەلەيەكم کردوو پييمبلى؟»

كۆرە لەجياتى ۋەلام، زوورە زوور دەستى كرد بە گريان و تىتەقاند. ئاليوشا ھيۆر ھيۆر بە دوايدا بەرەو شەقامى ميخاييلفسكى سەرى پيئەنا و ھەتا ماوھەيەكى زۆر دوور بە دوور كۆرەى دەدى بە پرتا ھەلدى و ئاور ناداتەو، بيگومان ھەروا دەشگريا. بپياريدا ھەر كاتى دەرفەتى بۆ ھەلگەوئ، بيدۆزيتەو ھە گرى پوچكەى ئەو نەينىيە بكاتەو. بەلام لەو كاتەدا دەرفەتى ئەو ھەي نەبوو.

(۴)

لە مالى مادام خۆخلاكوف

ئاليوشا زوو خۆى گەياندە مالى مادام خۆخلاكوف، مالىكەيان خانووبەرەيەكى بەردىن و دوو نھۆم، يەككيش لە جوانترين خانووبەرەكانى ئەم شارەى ئيمە بوو. ئەگەرچى مادام خۆخلاكوف زۆر بەى كاتى ژيانى لە پاريزگايەكى ديكە تنيپەر دەكرد، كە لەوئى ملكيكي ھەبوو، يا لە مۆسكو دەبوو كە لەوئى خانووبەرەيەكى تايبەتى ھەبوو. لە شارەكەى ئيمەش خانووبەرەيەكى بوو كە لە باب و باپيرانەو بە ميرات پيى گەيشتبوو. ئەو ملكەى لە شارەكەى ئيمە بوو لە دوو ملكەكەى ديكەى گەورەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا، ماوھەيەكى زۆر كەم لە شارەكەى ئيمە مابۆو. لەبەر ھەيوانەكەو ئاليوشاى ديت و بە ھەلەوداوان ھات بەرەوپيىرى.

«نامەكەم سەبارەت بە مۆجزەى تازە بە دەستت گەيشت؟» زۆر توند و توورە قسەى دەكرد.

- بەلى.

- پيشان ھەموانت دا؟ پير كۆرەكەى بە دايكى گەياندا!

ئاليوشا گوتى: «ئەمرۆ دەمرى.»

- بيستوومە، دەزانم. ئاخ چەندم پيخۆشە لەو بارەو ھەلگەلت بدويم. تەنيا لەگەل تۆ نەك كەسى ديكە، تەنيا لەگەل تۆ! چەندەش بەداخەو ھەم ناتوانم چاوم بە ئەو بكەوئ! تەواوى خەلكى شارەكە شلەژاون، ھەموو چاوەرپين. زانيوتە كاترينا ئيواناش ليژەيە؟

ئاليوشا گوراندى: «ناوچاوانەكەم ھيتاوييەتى. كەوايە ھەر ليژە چاوم پيى دەكەوئ. دويني پيى گوتم ئەمرۆ ھەتمەن بچم بۆ ديدەنيى.»

- دەزانم، لە ھەموو شتیک ئاگادارم، ڕووداوەکەى دۆینیشم مووبەموو بیستوو. ھەرۆھا کردووەى شیتوشوورانەى . ئەو دەعبایەش. C'est tragique، ئەگەر بەجیى ئەو بوايەم، نازانم چمدەکرد. دەى بیروپات سەبارەت بە دیمیتیری برات چییە؟ - خودایە گیان! ئالکسی فیۆدورۆویچ! خەریکە لەبیرم دەچى، بیھینە بەرچاوى خۆت؛ براکەت لەگەل ئەو، ئەو برادەرەت نالیم، براکەى دیکەت ئیوان فیۆدورۆویچ دەلیم، پیکەو قسەیان کردوو. پیکەو بۆ مشتومرێ جیددى دانیشتون. خۆزگە بتهینایەتە بەرچاوى خۆت ئیستا لە نیوانیاندا چى دەگوزەرى . واوہیلايە واوہیلا، من پیموایە زۆر جەرگبەر، وەک چیرۆکیكى تراژیک و پڕ کارەسات دەچى. ڕوون نییە بۆ خەریکن ژيانى خۆیان لە نیو دەبەن. ھەردووکیشیان لەو تیدەگەن و چیژی لى وەر دەگرن. چاوەرپیت بووم، بەراستی تاسەم دەکردى ئیتەر لە توانامدا نەماو و ئەوہش لە ھەموو شتیک خراپترە. ھەر ئیستا ھەموویت بۆ دەگێرمەو، بەلام ئیستا دەبى باسى شتیکى دیکەت بۆ بکەم، گرینگترین شت چییە. پیم بلێزانم لیزا بۆ توورە بوو؟ ھەرکە بیستی لیزەى قەلس بوو! دەنگى لیزا لە کەلینى درگاگەى تەنیشتیانەو ھات: «دایە، توى ئیستا ڕقت ھەستاو، نەک من.» دەنگى گر بوو، وەک ئەوہى بیھەوى پیکەنى، بەلام ئەوپەرى ھەولێ خۆى دا بۆ ئەوہى دان بە خۆیدا بگرى. لەرپۆھ کەلینى درگاگە سەرنجى ڕاکیشا، لیزاش بیگومان لە کەلینەکەوہ چاوى لیدەکرد، بەلام ئیتەر ئەوہى نەدەدى.

- سەیریش نییە لیزا، سەیر نییە... بیری بیری بوونى تۆش منى لە دین دەرکردوو. بەلام ئالکسی فیۆدورۆویچ، لیزا حالى باش نییە، شەوى ڕابردوو زۆر نەخۆش بوو، بەدەم چەقوچو و تاویاوەوہ نالاندوویە! زۆر بە زەحمەت توانیم چاوەروانى بەیان و ھاتنى ھیرتزنستیۆب بۆم. دەلێ سەرى لیدەرناکەم و دەبى جارێ سەبر بکەین. ھیرتزنستیۆب ھەمیشە دیت و دەلێ سەرم

لێ دەرناچى. کاتى گەیشتیئە ئیرە لیزا قیژاندی و توورە بوو، ئیسەرەمى کرد کە بیبەمەوہ بۆ ھۆدەکەى خۆى. - دایە! نەمدەزانى ئەو ھاتوو. لەبەر ئەو نەبوو ویستم بۆ ئەم وەتاغەم بیئییەوہ.

- قسەى تیدا نییە لیزا، یۆلیا بە ھەلاتن ھات و پى گوتى ئالکسی فیۆدورۆویچ خەریکە دى بۆ ئیرە. خەریک بوو بۆ توى کیشک دەدیرا. - دایکە گیان، قسەىکى ژیرانەت نەکرد. بەلام ئەگەر دەتھەوى قەرەبووى بکەیتوہ و قسەىکى ئاقلانە بکەى، وا چاکە بە میوانە بەرپزەکەمان ئالکسی فیۆدورۆویچ بلێى دواى ئەو ڕووداوەى دۆینى و بوونە مەلحەکەى خەلگى، کاریكى ژیرانەى نەکردوو ھاتوو بۆلامان. - لیزا! خەریكى پى زیادى دادەکیشى. ناچارم دەکەى توورە بۆتە مەلحەکەى کى؟ من زۆرم پىخۆشە ھاتوو، پىویستم پىیەتى، بەبى ئەو ناتوانم ھەلکەم. ئالکسی فیۆدورۆویچ بگە فریام زۆر خەمبارم!

- دایەگیان، بۆ ئاوا دەکەى، چبووہ؟ - ئاخ لیزا! ئەو حالەتە کشمیشییەى تۆ و نەخۆشى و بىئۆقرەبیەت، ئەو شەوہ تالووتوونە و لە ھەمووى خراپتر حەزرتى ئەجەلى ئەمجەدى ئەفخەم ھیرتزنستیۆب! ھەموو شتیک، لەراستیدا ھەموو شتیک... تەنانەت ئەو مۆجزەش! ئاخ ئەو مۆجزەى توشى دلەخورپە و شلەژانیاں کردم، وردیان کردم، ئەى ئالکسی فیۆدورۆویچى خۆشەویست! ئەو تراژیدیایەش لە وەتاغى میواندارى، با پیتبلیم لە تاقتى من بەدەرە. بۆم تامل ناکرى. ڕەنگە کۆمیدى بى نەک تراژیدیش. پیمبلی بزەنم، باوہ زووسىما بلێى ھەتا سبەینى بمینى، ھا؟ ئاخ خودایەگیان! من بۆ وام لىھاتووہ؟ ھەموو ساتیک چاوم دەقوچیتم و دەبینم ھەمووى وریئە، وریئە.

ئالیووشا لە ناكاو پەرییە نیو قسەکانى: «زۆرى منەت ھەیە ئەگەر کونەپەرۆیەكى خاوینم بدەنى قامكى پىبەستم. کۆلەوار بووہ و زۆر دیشى.»

ئاليووشا قامكه گه ستر او كهى كرده وه، دهره كه له خوينا شه لال بوو بوو. مادام خوځلاكوڤ قيزاندى و چاوى خوى گرت.

- خودايه گيان چ برينيك، ئه وه بو و ايليهاتووه؟

به لام ليزا ههركه له كه ليتنى درگا كه وه قامكى ئاليووشاى دى، درگا كهى له سهر چه قى پشت كرده وه و هاوارى كرد: «وه ره، وهره بو ئيره. ئيتير ورينه و قسهى بى سهره و بهر، به سه! خودايه گيان، بو تا ئيستا له وى راوه ستاوى و هيچ نالئى؟ دايه، له وانه يه به هوى خوين له بهر رويشتنى بمرى! چون وات ليهات؟ ئاو، ئاو! له پيشدا ده بى خاوين بيشوى. بيخه نيو ئاوى سارده وه با ژانه كهى بشكى. هه ر ئاو را يگره، هه ر ئاو را يگره... دايه! زووكه، برى ئاو و ته شتو كه يه ك بينه. خيراكه.» زور به توور ه يى قسه كانى ته واو كرد. به ديتنى برينه كهى قامكى زراوى چو بو بوو.

مادام خوځلاكوڤ هاوارى كرد: «وا چا كه بنيرين به دواى «هيرتزنيسيتوب» دا!»

- دايه! ئاخري ديقم پيده كهى. هيرتزنيسيتوبى خو شه ويستت ديت و ده لئى سهرم لئى دهرناچى! ئاو، ئاو! بوخاترى خودا خو ت بچو و به يوليا بلئى په له بكا. ئه و ته وه زه لى ده سته و ستانه ش هه ميشه خوى ده گنخينئى! دايه خيراكه، خيرا، ده نا دهرم، دلم ده توقئى.

ئاليووشا، ترسا كيشه و هه را سازبئى له نيوان دايك و كچدا، هاوارى كرد: «هيچ نيبه، خو شتيكى وا نيبه. خو تان نارحه ت مه كه ن.»

يوليا به له ز به ئاو و تاسه وه هاته ژوروى و ئاليووشا قامكى له ئاوه كه نا. - دايه! بوخاترى خودا تو زئى ته نزيل و تراو كهى كزانه وهى تايبه تى برينم بو بينه. چيى پيده لئى، هينديكمان هه يه، هينديكمان هه يه، هه مانه، دايه ده زانى بتريبه كه له كو ييه؛ له ژوروى خه وه كه ت له نيو دولابى ده سته راست دايه، بتريبه كى گه و ره و به سته ته نزيله كه له ويدا يه.

- ليزا! هه ر ئيستا هه موو شته كانت بو دينم، تو هه ر مه قيژينه و دلى خو ت نارحه ت مه كه. ديوته ئالكسى فيودورويچ نازايانه تاملئى ده كا. ئالكسى فيودورويچ قامكت بو ئاوا كو له وار بو وه؟

مادام خوځلاكوڤ به هه شتاو رويشت. ليزاش چاوه رى بوو. به بى مائل بوون له ئاليووشاى پرسى:

- بهر له هه موو شتيك ئه م وه لامه م بده ره وه، قامكت به چ ئاواى ليهات؟ ئه وكات سه باره ت به شتيكى ديكه قسه ده كه ين. باشه؟

ئاليووشا هه ستي به وه كرد بوو كه ئه و چهن ساته ي چوونه دهره وهى مادام خوځلاكوڤ بو ليزا چهنده به نرخه، باسى ديداره پر نه نيبه كهى له گه ل مندالانى قوتابى به چهن وشه به يان كرد. ليزا به بيستنى ئه و رووداوه داي به رانى خويدا و وهك ئه وهى مافى بهرگرى كردن له كاره كانى ئه وى ببئى، به توور ه يى گوراندى:

- عه يب ناكه ي، به و جلو به رگه وه له گه ل مندالانى قوتابى ده كه وى! ئه گه ر ئه و كارانه بكه ي له مندالئى مندالترئى! به لام سه باره ت به و كور ه در و وه حشيبه ده بئى هه رچونيكه په يداى بكه يت و ئاگادارم بكه يته وه، چونكه له وه ده چئى رازيك له گو ريدا بئى. ئيستا با بچينه سهر مه به ستي دو وه م. به لام سه ره تا پرسياريك: ئالكسى فيودورويچ! پيت وايه ژان و ئازار ده بيته هوى ئه وهى سه باره ت به شتيكى زور بئى هه ميه ت بتوانى بدويئى، ئه ويش به شيويه كى ما قوولانه؟

- دياره ده بئى، چونكه ئيستا ش هه ست به ژانيكى زور ده كه م.

- هى ئه وه يه قامكت له و ئاوه دايه. ده بئى زوو ئاوه كه بگو رين، چونكه هه ر ئيستا گهرم ده بئى. يوليا، خيرا له هه ماره كه كو تئى سه هو ل و ته شتيكى ديكه بينه! ئيستا كه ئه ويش رويشت، ده توانم قسه بكه م. ئالكسى فيودورويچى نازين، ئه و نامه يه ي دو ينى بوم ناردى بده وه - زووكه ئيستا دايك ديتته وه و نامه وئى...

- نامه كه م پئى نيبه.

- درق مەكە، پىتە. دەمزانى وا دەللى. لە گىرفانت دايە. شەوى ھەتا بەيانى لەبەر ئەو گالتەيە گرى پەشيمانى ھەلى چۆقاندووم، زووكە پىم بدەوہ.

- لە مالى بەجىم ھىشتووہ.

- بەلام لە پاش ئەو گالتەيە ناتوانى بە چاوى كچۆلەيەك، بە چاوى كچىكى كچۆلە لىم بىروانى! سەبارەت بەو گەوجىيەتییەشم داواى لىبووردنت لىدەكەم. بەلام دەبى نامەكەم بۆ بەھىنیتەوہ. ئەگەر بەراستى پىت نىيە - دەبى ھەرچۆنىكە ئەمرو بۆم بەھىنیتەوہ.

- ئەمرو لەوانەيە نەتوانم، چونكە دەبى بۆمەوہ بۆ كلىسە و ھەتا دوو رۆژى دىكە - رەنگە سى چوار رۆژى تىرىش - نەتوانم بىم بۆلات - چونكە باوہ زووسىما....

- چوار رۆژ. قسەى قۇر! ئەرى زۆرم پى پىكەنىيت؟

- نا ھەر پىتەكەنىم.

- بۆ پىتەكەنىيت؟

- چونكە باوہرم بە قسەكانت كرد.

- دەتەوى سووكايەتىم پىكەى؟

- نا، بە ھىچ شىئەيەك. لەگەل ئەوہى خویندەمەوہ لە دلى خۇمدا گوتم: سەردەگرى، چونكە لە دواى مردنى باوہ زووسىما، دەبى واز لە كلىسە بىنم و بىمە دەرى. ئەو كاتە دەستدەكەمەوہ بە خویندن و تەواوى دەكەم، ھەتا ئەو كاتە تۆش دەگەيتە تەمەنى ياساى و زەماوہند دەكەين. زۆرم خۆش دەوى. ھەمىشەش ھەروا خۆشەويستەم دەبى. ئەگەرچى دەرفەتى ئەوہم نەبوو سەبارەت بە ئەو مەسەلەيە بىر بکەمەوہ. بەلام پىموايە ژنى لە تۆ چاكتەرم دەستناكەوى، باوہ زووسىماش پىنگوتەم دەبى ژن بىنم.

ليزا سوور ھەلگەرا و بە پىكەنىنەوہ گوتى: «ئاخر من نەقوستانم و بە كورسىلەى تەگەردار بۆ ئەملاو ئەولام دەبەن.»

- خۆم دەنگىرەم و خزمەت دەكەم، بەلام ھەتا ئەو كاتە دلنىام چاك دەبىتەوہ.

ليزا بە تۆرەيىيەوہ گوتى: «تۆ شىت بووى بە كەوچكىك ئاو كەوتووئە مەلە و بۆ گالتەيەك ئەو ھەموو وپىنە و قسە قۇرەت تىكەھەلكىشاوہ؟ ئەوہ دايكىشم ھاتەوہ. ھاتنەكەشى بەجىيە. دايە بۆ ئەوئەندەت پىچوو، ئەوہ يۇلياش بەسەھۆلەوہ ھاتەوہ.»

- لىزا، ئەوئەندە مەگورپىنە، چونكە ئەو گوراندنەت لە ھەموو شتىك زياتر تووشى... ئاخر چبەكەم تۆ تەنزىلەكەت لە جىيەكى دىكە داناوہ. ولاتم ھەمووى سەنگوسوورن دا - پىموايە بە قەستى ئەو كارەت كردووہ و شاردووئەوہ.

- من چووزانم بە قامكى برىندارەوہ دى، دەنا رەنگە بە قەستى ئەو كارەم بكردايە. دايەگيان، تۆش قسەت خۆش كردووہ و لە سەر بەزىمى خۆتى.

- كارت بە قسە و بەزىمى من نەبى. بەلام بۆ ئازار و ژانى ئالكسى فيؤدۆرۆويچ لە رادەبەدەر دللسۆزى دەكەى. ئاخ ئالكسى فيؤدۆرۆويچى خۆشەويست ئەوہى دەمكوژى شتىكى تايبەت نىيە. ھىرتىزنىستىويش نىيە، بەلكوو ھەموو شتىك پىكەوہ دەستيان داوہتە دەستى يەك و گىرۆدەيان كردووم، بۆيە تاقەتم لىبراوہ.

ليزا بە پىكەنىنەوہ گوتى: «دايە گيان بەسىكە، سەبارەت بە ھىرتىزنىستىوب مەدوى. دايە زووكە ئەو تەنزىل و تراوكەيە بىنە. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، ئەو تراوكەيە ئاوى گۆلاردە. ئەوہ ناوہكەيم وەبىر ھاتەوہ. بەلام زۆر دەرمانى چاكە و يەكاويەكە. دايە بىروا دەكەى لە رىگاي ئىرە لەگەل مندالەوركە شەرى كردووہ و يەكى لە مندالەكان گازى لە قامكى گرتووہ، يانى خۆشى مندالە! دواى ئەو رپووداوە ئىتر شىاوى ئەوہ نىيە شووى پىكەم. چونكە دايەگيان تۆ بىھىنە بەرچاوى خۆت، دەيھەوى ژن بىنى. لەبىرى ژيانى ھاوبەشى دايە، ئەوہش نەك ھەر پىكەنىنى، ئابروو چوونىشە! وا نىيە؟»

ليزا لەبەرخۆيەوہ رق ھەستاوانە پىدەكەنى و لە بنەوہ چاوى لە ئالىووشا دەكرد.

- مەسەلەكە چ پىئوھىندىيەكى بە زەماۋەندەۋە ھەيە؟ چى بۆتە ھۆى ئەۋەى باسى شتى وا بكەى كچم؟ ئەۋە ھەر بۆ قسەش نابى - رەنگە كورە ھار بوۋى.

- دايە ئەۋە تۆ دەلىى چى؟ يانى كورى ھاريش لەم زەمانەدا ھەيە؟! ئەى بۆ نىيە، رۆلە، پىتۋايە لەخۇرا قسەم پەراندوۋە؟ لەۋانەيە ئەۋ كورە سەگى ھار گرتىتى و ھار بوۋى. بۆيە ھەر كەسى لىى نزيك بىتەۋە ئاوقاي دەبى و دەيگەزى. ئالكسى فيؤدورۋويچ زۆر چاك برىنەكەت پىچاۋە، من نەمدەتۋانى ئاۋات بۆ بىچم. ژانى نەشكاۋە؟
- ئىستا زۆر نايەشى.

ليزا پرسىيى: «لە ئاۋ ناترسى؟»

- لىزا، ۋاز بىنە ئىتر، سەبارەت بە ھاربوۋنى ئەۋ كورە قسەيەكى كال و نەكولىوم بە دەمدا ھات، تۆش نايىرىيەۋە. ئالكسى فيؤدورۋويچ، كاترىنا ئىوانابىستۋويەتى لىرەى، لەۋانەيە ھەر ئىستا بگاتە سەرمان، ۋەختە گىيانى دەرچى بۆ دىتنت!

- تۋخودا دايە لىيگەرئى، خۆت بچۆ بۇلايان. ئەۋ كۋا دەتۋانى بپروا، خۆ لەبەر ژانى پەنجەى عەجمانى نىيە.

ئالىۋوشا گوتى: «نا ۋانىيە، گويم لە ژان نىيە دەتۋانم بپروم.»

- چى! دەتەۋى بپروى؟ يانى بە راستتە؟

- ئەى چى، با جارى بچم بۆ دىدەنى ئەۋان، سەرم سووك بى دىمەۋە بۆ ئىرە و ھەرچەندەت پىخۆش بوو قسە دەكەين. بەلام پىۋىستە زۆر زوۋ چاۋم بە كاترىنا ئىۋانا بكەۋى، چونكە زۆر تامەزۋى ئەۋەم بگەرېمەۋە بۆ كلىسە.
- دايە، زوۋكە لىرەى بىبە دەرى. ئالكسى فيؤدورۋويچ، لەمەۋلا بۆ دىتتى من زەحمەت بەرخۆت مەدە و راست بگەرېۋە بۆ كلىسەكەت. خەۋم دى، دۋىنىشەۋ تا بەيانى خەۋ نەچۆتە چاۋم.

مادام خۇخلاكوۋ گوراندى: «ئەيەرۆ لىزا، ئىشەللا بەراستت نىيە، رەنگە خەۋت بى، بچۆ بخەۋە.»

ئالىۋوشا لەسەرەخۆ گوتى: «نازانم چىمكردوۋە... ئەگەر پىت خۆش بى، سى خولەك يان پىنچ خولەكى دىكەش لىرە دەبم.»
- تۆ بلى تەننەت پىنچ چركەش! دايە زوۋكە بىيە دەرى، ئەۋە رموۋزە، رموۋز.

- لىزا، تۆ شىت بوۋى. ئالكسى فيؤدورۋويچ ۋەرە با بپروىن، ئەمپروۋ حالەتەكەى كشمىشىيە. دەترسم رقم لىى ھەستى و بە گزىدا بچم. ئاخ لە دەست كچى شىتۋوكە، پىۋا تۋوشى چ چەرمەسەرىيەك دەكات! دۋاى دىتتى ئىۋە رەنگە بتۋانى بخەۋى. زۆر زوۋ خەۋالۋوت كرد، زۆر كارىكى باشت كرد ھاتى بۆ ئىرە.

- ئەيەرۆ دايە، قسەكانت چەندە لەبەردلانە. دايەگىان دەبى لەبەر ئەۋ قسە شىرىنە ماچت بكەم.

مادام خۇخلاكوۋ گوتى: «لىزا گىان، منىش ماچتدەكەم.» پاشان بە حالەتتىكى رازاۋى و زۆر لەخۇراۋى، بە سرتەيەكى توند گوتى: «گوپىگرە، ئالكسى فيؤدورۋويچ، نامەۋى پىشنىيازى ھىچت پىبكەم و نامەۋى بۆت لە بنى كۋولەكەكە بدەم، خۆت پاشان تىدەگەى چ دەبى. پىۋا كاسۋور دەبى. پىكەنىنىترىن شىۋەى مەلحەكەيە، كاترىنا ئىۋانا، ئىۋان فيؤدورۋويچى براتى خۆش دەۋى. زۆرىش ھەۋلدەدا ۋا بنۋىتى كە دىمىترى فيؤدورۋويچى خۆش دەۋى. پىۋا كاسۋور دەبى! لەگەل تۆ دىم، ئەگەر دەرم نەكەن ھەتا كۋتايى دانىشتنەكەتان لەۋى دەبم.»

و به دل خویشی دهویست و ئەوی به هەموو ئاکار و خووخدەکانییەوه خویش دەویست.

بەلام لە دواى ئەو دیدارەى دوینی لەگەڵ گرووشنکا، بێر و خەیاڵیكى دیکە لەسەرى دا بوو. وشەى «جەرگبەر» کە چەن سات لەمەوبەر بە زارى مادام خۇخلاکۆفدا ھاتبوو، ھەتا رادەیک تووشى راجلەکانى کردبوو. چونکە ئەو شەو لە کەرەى بەیانیدا بە دەم خەووە ھاوارى کردبوو: «جەرگبەر، جەرگبەر،» کە ویدەچوو لە خەونەکانیشیدا رەنگى داویتەوه. ئەو شەو ھەتا بەیانى رۆدواوى رۆژى پيشووى مالى کاترینا ئیوانا ھاتبوو خەونى و ئیستاش درکەندى راستەوخۆ و پیداکرانی مادام خۇخلاکۆف، کە کاترینا ئیوانا ئەویندارى ئیوانە، ئەویش وەکو خۇنەندن و تروتۆپ، لە روى دلسۆزییەوه خۆى گیل دەکات و سەبارەت بە ئەرکى ھەقناسى وا دەنوینی کە دیمیتىرى خۇشەوئى، بەھۆى ئەووە لە ناخەوه خۆى دەخواتەوه، ئەو قسانە شوینى لە سەر ئالیووشا دانا و لە دلى خۆیدا گوتى: «ئەرى، رەنگە ھەموو ھەقیقەتەکە لەو وشانەدا شاردرابیتەوه.» بەلام لەو کاتەدا ئیوان چ حالیکى دەبوو؟ ئالیووشا لە روى غەریزەوه ھەستى بەوه دەکرد کە مرقۆئیکى وەک کاترینا ئیوانا خووخدەیکى دەسەلاتخوازانی ھەیه و تەنیا دەتوانى کەسیكى وەک دیمیتىرى بىنیتە ژیر رکیفى خۆى، نەک کەسیكى وەک ئیوان. چونکە دوور نەبوو دیمیتىرى «بۆ بەختەو رەبون» ئاخىر تەسلىمى دەسەلاتخوازانی ئەوبى، (ئالیووشاش لە دلەوه ئەوہى پىخۆش بوو) بەلام ئیوان وانەبوو، ئەو قەت خۆى بە دەستەوه نەدەدا، ئەو خۆبەدەستەوه دانەش بۆ ئەو مایەى بەختەوہرى نەبوو. بىرورای ئالیووشا سەبارەت بە ئیوان ھەر ئەوہ بوو. ئیستاکە پىنایە ژوورى میواندارى، ھەموو ئەو گومان و ئەندیشانە لە پانتای زەینى دەرپەرىن. گومان و خەیاڵیكى دیکە خۆى بەسەردا سەپاند: «ئەگەر لەگەڵ ھىچکامیان - نە ئیوان و نە دیمیتىرى - زەماوہند نەکا چى؟» ئەوہشمان لەبىر نەچى ئالیووشا خۆى سەرکۆنە دەکرد و شەرمەزار بوو لەوہى کە لە ماوہى مانگى رابردوودا ئاواى بىر کردبۆوه. دواى ئەو گومان و

(۵)

سۆزى دل لە ژوورى میواندارى

بەلام لە ژوورى میواندارى، مشتومر و چەلەحانى کوتایی پى ھاتبوو. کاترینا ئیوانا ئەگەرچى روالەتیکى جیددی پىوہ دیار بوو، بەجاری تووشى سەرسامى بووبوو. ھەر لەو کاتەدا کە ئالیووشا مادام خۇخلاکۆف وەژوور کەوتن، ئیوان فیوڈورۆویچ ھەستایە سەرپى برۆت. رەنگى پەریبوو. ئالیووشا بە نینگەرانىیەوه تیروانى. لەو کاتەدا دەبوو شک و گومان وەلانى چونکە ئەو مەتەلە ئازارایىیەى ھەلینابوو کە لەمیژ بوو عەجمانى لى ھەلگرتبوو. لە ماوہى مانگى رابردوودا چەن جاریان بە گوئى ھەل ھینابوو کە ئیوانى برای دلى بە کاتریناویە و دەبەوئى لە چنگى میتیای دەرھینى. ھەتا ئەم دواییانەش لەگەڵ ئەوہى ئالیووشای لەرادەبەدەر ئازاردەدا، بەلام ھەرچى سەرى دینا و دەبرد نەیدەتوانى برۆا بکا. ھەردوو براکەى خۇشەدەویست و ئەو کەلەوه کیشییەى نیوانیان تووشى دلەخورپەى کردبوو. لەو سەروہەندەدا، دیمیتىرى فیوڈورۆویچ رۆژى پيشوو گوتبووى زۆرم پىخۆشە ئیوانى برام بۆتە رەقىم. ئەوہش زۆرم یارمەتى دەدا. یارمەتییەکەشى چى بوو؟ تاكوو لەگەڵ گرووشنکا زەماوہند بکا. بەلام ئەوہ بۆ ئالیووشا زۆر تال و ناخۆش بوو، جگە لەوہش، ئالیووشا ھەتا دوینی شەو بە نەینى لەو برۆایەدا بوو کە کاترینا ئیوانا رۆح و گیانى لەلای دیمیتىرى. ھەر وەھا پىوابوو کە کاترینا ئیوانا لەوہ کەم جیکە لدانەترە بتوانى ئاشقى کورپیکى وەک ئیوان بى، لە راستیدا ئاشقى دیمیتىرى و ئەگەرچى خۇشەویستییەکى سەیر و سەمەرە بوو، بەلام بە گیان

دردونگيانه به لومهوه له دلې خويدا گوتی: «له ئهوين و ژنان تيناگه م و چون ده توانم سه بارهت به و پهرسقانه بريار بدهم؟» له گه ل ئه وه شدا نه يده توانی گوئی پينه دات و بیری لينه کاته وه. هر به شيوه ی غه ریزی هه ستیکردبوو که ئه و رقه به رایه تیه ی نیوان براکانی گرنگیه کی به رچاوه و پیوهندی به زور شتیانه وه هه یه.

نیوانی برای رۆژی پيشوو، به رقه وه باسی باوکی و دیمیتیری کردبوو، گوتبووی: «هه ژدیهایه ک، هه ژدیهایه کی دیکه هه لده لوشی.» له بهر ئه وه بوو نیوان، دیمیتیری برای وه ک هه ژدیها ده هاته به رچاو، رهنه گ زور له مه وه به ریش هه روای دیی. رهنه گ له کاتی ئاشنا بوون له گه ل کاترینا نیوانا وه ئه وه ی به خه یالدا هاتی؟ ئه و قسه یه ش، هه لبهت، دوینی له ده می نیوان ده رپه ریبوو، هه ر ئه وه ش بوو بووه هوی ئه وه ی گرنگیه تیه زیاتری پیندا. ئه گه ر ئه و هه سته شی بوو بووايه ئیتر ئارواقارای له هه لده گيرا و هیمنایه تیش له ماله که دا نه ده ما و له وانیه قین و دوژمنایه تی له بنه ماله که یاندا ریشه ی داکوتی. له و نیوانه دا ئالیووشا ده بوو لایه نگری له کام لایان بکا؟ هه روه ها ده بوو بۆ هه رکامیان داوای چی له خودا بکا؟ هه ر دووکیانی خۆش ده ویست، به لام! له و نیوانه ئالۆز و پرکیشه یه دا چ ئاواتیکی له خودا بۆ ده خواستن؟ له وانه بوو له و ته نگزه و تاریکیه دا سه ری له بشیوی و ئالیووشا نه يده توانی بی باوه ری تامل بکا، چونکه مرۆفیکی دلۆقان و به رهم بوو. نه يده توانی خوی له خۆشه ویستی ببویری. ئه گه ر که سیکي خۆش بویستبايه، به بی مامل بوون و خاوه خاو کردن ده چوو بۆ یارمه تیدانی. بۆ به رپوه بردنی ئه و کاره ش ده بوو بزانی چ ئامانجیکی هه یه و ده بوو بوی روون بووايه ته وه هه ق به کامیانه و کامیان له پيشتره، که وایه دواي ئه و دلنیا بوونه بۆ ئه و سروشتی بوو که یارمه تیه هه ر دووکیان بدا. به لام به جیهی ئامانجیکی دیاریکراو له هه موو لایه که وه هه سته به شیواوی و بی باوه ری ده کرد. هه روا که ساتی له مه وه بهر گوتبووی، «جه رگبر بوو» خو ئه و «دلسوزییه ش» وا نه بوو که بتوانی

سه رهنده ری لیککا. له و شیواوی و ئالۆزییه پر له سه رسامیه دا هیه و وشه یه کی بۆ نه ده چۆوه سه ریه ک.

کاترینا نیوانا، له گه ل ئه وه ی چاوی به ئالیووشا که وت، زور به تالوکه و رووخوشیه وه رووی له نیوان فیودورویچ کرد که هه ستابوو بروا، گوتی: «ده قیه یه ک، ده قیه یه کی دیکه را وه سته، جارئ مه رۆ! ده مه وه ی بیرو پای ئه و پیاوهم بۆ ده رکه وئ، که زورم بروا پینه تی.» پاشان رووی له مادام خۆخاکوف کرد و گوتی: «تۆش مه رۆ.» ئالیووشای له پال خوی دانیشاند، مادام خۆخاکوفیش له په نا نیوان فیودورویچ به ره رووی دانیش.

کاترینا نیوانا، له کاتیکدا فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو و دهنگی ده لهرزی، به گوړ و تینیکه وه گوتی: «خۆشه ویسته کانم، له م دنیا یه دا له نیوه زیاتر که سم نییه، هه ر له و کاته دا ئالیووشا له دل وه به زه یی پیندا هات. «ئالکسی فیودورویچ! تو دوینی شایه دی ئه و دیمه نه پر شووریه یه بووی و دیتت چون تیکچووم. نیوان فیودورویچ تو نه تدی، ئه و دیتی. نازانم دوینی سه بارهت به من چونی بیر کرده وه، به لام شتیک ده زانم، ئه ویش ئه وه یه ئه گه ر ئه و دیمه نه ئه مرۆ دووپات بوووايه ته وه، دیسان ئه و هه ست و سۆزه ی دوینیم ده رده بری. ئه و هه ست و سۆزه، ئه و وشانه، ئه و هه لسوکه وته. ئالکسی فیودورویچ کرده وه که مت له بیره؟ له بیرته پيشت به یه کیان گرت؟...» (له گه ل ده برینی ئه و وشه یه سوور هه لگه را و چاوی پر بوو له ئاو). «ده بی پیت بلیم ناتوانم به سه ریدا زال بم. گوئ بگره ئالکسی فیودورویچ، نازانم هه نوکه «ئه وم خۆشه وه ی یان نا. به زه ییم پیندا هات، ئه وه ش نیشانه ی سارد و سړی خۆشه ویستیه. ئه گه ر خۆشمویستبايه، ئه گه ر هیشتا خۆشمویستبايه، رهنه گبوو ئیستا بوی به داخه وه نه بم، به لکو رقیشی له هه لگرم.

دهنگی ده لهرزی و فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو. ئالیووشا له ناخه وه جینگی ده دا و ده لهرزی. له دلې خويدا گوتی: «ئه و کچه راست ویژ و یه کرهنگه و ئیتر دلې بۆ دیمیتیری له نادا و خۆشی ناوی.»

مادام خۇخلاكوڭف بە دەنگىكى بەرز گوراندى: «راست وايە، راست وايە.»
 - كاترينا ئاسپىناي خۇشەويست، سەبركە، بېريارى سەرەكى و كۇتايىم، كە
 لە ماوەى شەوى رابردودا داو، بۇتانی باسەدەكەم، ھەستەدەكەم بېيارەكەم
 بېريارىكى دژوار بى، بەلام دەزانم ھېچ شتىك ناتوانى پاشگەزم بکاتەوہ - ھېچ
 شتىك. ھەتا كۇتايىي تەمەنىشم ھەروا دەبم. تەگبىركارى خۇشەويست و
 دلۇقان و ھەمىشە وەفادار و جوامىرم، كە جگە لە ئەو لەم دنيايەدا دۇستىكى
 دىكەم نىيە، يانى ئىوان فىوڭدۇرۇويچ، بېيارەكەمى بەدلە و ئافەرىنم پىدەلى،
 ئەويش بەو پوانىنە قول و دلە گەشپىنەيەوہ. لەوہ ئاگادارە.

ئىوان فىوڭدۇرۇويچ، بە دەنگىكى نزم بەلام قورس و پياوانە گوتى: «ئەرى
 بەدلەم.»

«بەلام پىمخۇشە ئالىووشاش (ئاخ! ببورە ئالكسى فىوڭدۇرۇويچ كە بە
 ئالىووشا نام ھىناي)، ھەز دەكەم ئالكسى فىوڭدۇرۇويچ لەلای ئەو دوو
 ھورپىيەم پىمبلى بېيارەكەم بەجىيە يان نا. بە شىوہى غەرىزى ھەستەدەكەم
 كە تۇ ئالىووشا، براى بەرپىزم (چونكە تۇ برايكى زۇر خۇشەويستى بۇ من)،
 «ئەوہشى كاتىك دەربرى كە دەستى ساردوسرى ئالىووشاى بە دەستە
 گەرموگورەكەى گرتبوو و دەتگوت ئىستا نا ئىستا لە خۇشيانا شاگەشكە
 دەبى. «پىشپىنىي دەكەم كە بېريارى تۇ و پەسند كردنى تۇ، ھاوكات لەگەل
 تەواوى ئازارەكانم، ھىمنايەتىم بۇ پىكدىنى. چونكە دواى قسەكانى تۇ ئۇقرە
 دەگرم و سەر لە پىتاوت دەنىم ئەوہش بەگيان و دل ھەستىدەكەم.»

ئالىووشا سوور ھەلگەرا و گوتى: نازانم چىت لە من دەوى، ھەر ئەوہندە
 دەزانم خۇشم دەوى و لەم كاتەدا زياتر لە بەختەوہرىي خۇم ئاواتەخووزى
 بەختەوہرىي تۇم!... بەلام سەبارەت بەو كارانە ھېچى لىنازانم.» شتىك
 ناچارى كرد ئەو وتەيە زۇر بە تالووكەوہ دەربرى.

«لە وەھا كاريكدا، ئالكسى فىوڭدۇرۇويچ، لە وەھا كاريكدا، ئەوہى گرینگە
 شەرەف و ئەركە و شتىكى بەرتزىش - نازانم چى - بەلام رەنگە لەو
 ئەركەش بەرتزى و پىرۇتر بى. لەم ھەستە قولپدەرەى ناخىشم كە بە

شىوہىەكى خۇراگرانە ناچارم دەكا، ئاگادارم، بەلام دەكرى بە دوو وشە
 سەروہى پىكبىنى. «لە سەرخۇ گوتى: «بېيارم داوہ ئەگەر تەنانەت لەگەل
 ئەو - دەعبايەش كە قەتقەت لىي نابورم، زەماوہند بكا، تەنانەت ئەو كاتەش
 پىشتى بەر نادەم و ھەر خۇشم دەوى.» بە ھەلچوونىكى گەشكەئاسا و
 ئازاراويەوہ گوراندى: «لەمە بەدواوہ قەت، قەتقەت پىشتى بەر نادەم، نەك
 ئەوہى بەردەوام بە دوايەوہ بىم و وەك ملۇزم رىي پىبىگرم و ئازاربيدەم. ئاخ،
 نا! دەچم بۇ شارىكى دىكە، - ئەو شوپىنەى دلى لى خۇشە - بەلام ھەتا كۇتايىي
 تەمەنم ئاگادارىي لىدەكەم - ھەتا كۇتايىي تەمەنم بەردەوام ئاگادارىي لىدەكەم.

ھەر كاتىكىش لەگەل ئەو ژنە ھەستى بە بەختەوہرى نەكرد، كە ئەوہ دوو
 بەختەكىيە، قەيناكا با بگەرپىتەوہ بۇلای خۇم، ئەو كاتە منى خۇش دەوى و
 دەزانى ھەر من بەكارى دىم، وەك خوشكى خۇى... يان ھتد - ئەويش بۇ ھەتا
 ھەتا - بەلام لانىكەم فىر دەبى كە ئەو خوشكەى بەراستى خوشكىيەتى،
 خوشكىك كە خۇشى دەوى و ژيانى خۇى لە پىناوى ئەودا فىدا كردوہ، بۇ
 ھەمىشە خۇشى دەوى. ئەو كاتەيە منىش بە ئامانجەكەم دەگەم.» بە
 شىوہىەكى شىتەنە دەنگى ھەلينا: «لەسەر ئەوہ پىداگرى دەكەم كە من بناسى
 و بە مەحرەمى نەپىيەكانى خۇيم بزانى. بۇى دەبمە خودايەك كە سووجدەم
 بۇ بەرى. ئەمەش لانىكەم بەھوى خەيانەتەكەيەوہ و بەھوى ئازارىكەوہ كە
 پىي داوم، خۇى بە مەنتارم دەزانى و لىيگەرپى با بزانى ھەتا ئاخىرى تەمەنم
 بۇ ئەو و بەلنىيەك كە پىمداوہ، وەفادار دەمىنم. چونكە خۇى بىوہفا بووہ و
 خەيانەتى پىكردووم. من شتىك نا - نابم جگە لە ئامرازىك و ھۆيەك بۇ
 بەختەوہرىي ئەو يان چۇن بلىم؟ - كەرەسەيەك، مەكىنەيەك بۇ گەشىتن بە
 بەختەوہرى، ئەويش ھەتا كۇتايىي تەمەنم، ھەتا كۇتايىي تەمەنم، ئەويش
 وىدەچى لە ماوەى تەمەنىدا لەوہ ئاگادار بى! بېيارم ئەمەيە. لىشم روونە
 ئىوان فىوڭدۇرۇويچ ھەمووى بەلاوہ پەسندە.»

ھەناسەى سوار بووبوو. رەنگە ويستىبىي ئەندىشەى خۇى بە قورساخى
 و ھونەر و سروشتى بوونىكى زياترەوہ دەربرى. بەلام قسەكەى زۇر توورە

و خیرا بوو، لیورپژ بوو له ههست و سۆزی لاویتی، ئەوهشی ئاشکرا کرد که ههروا له ناخهوه ئازار دهکیشی و شهرم و شوورهیی دویینی لهبیر ناچیتهوه و زۆر لهخۆبایانه تامهزرۆی پهزماهنديیه. خۆی ئەوهی باش دهزانی. لهپهڕهنگی رهش داگهرا و گرژ بوو: ئالیووشا هههلهپۆه تیگهیشته ورمی هاودلی له جهرگی چهقی. ئیوانی برای کاتیک کارهکهی خراپتر کرد که به چهکمهوه پهپیه نیو قسهکان و گوتی:

- من تهنیا بیروپای خۆم دهربرپوه. ئەگهه ئهه قسانه کهسیکی دیکه بیکردایه، بهههلهچوون و وهسواسیان دهزانی، بهلام چونکه تو گوتوته جیاوازه. ههه ژنیکی دیکه ئەه قسهیهی بکردایه تاوان بوو، بهلام تو راست دهکهی. نازانم بلیم چی، بهلام دهزانم تو بهراستی سادقی و کهوايه راست دهکهی.

«بهلام ئەهوه تهنیا پیوهندی بهم کاتهوه ههیه و ئەه کاتهه رهزمزی چیهه؟ ههچ شتیکی نییه جگه له سووکایهتی دویینی.» مادام خۆخلاقوه نهیدهویست خۆیان تیههلقوتینی، بهلام نهیتوانی واز لهو پیتشیاره به ئینسافانهیهش بیتی و ههچ نهلی.

ئیوان دیاربوو لهوه دلی شلوی بووه که قسهکهیان پی برپوه، بهلام به تامهزرۆیهکی تایبهتهوه گوتی: «دلنیام وایه. ئەه کاتههش بو هههکهسیکی پیوهندی به بوچوونی دویینیوه ههیه و تهنیا چرکهیهکیش دهخایینی. بهلام بههوی خووخدهی تایبهتی کاترینا ئیواناوه، ئەه چرکهیه ههتا کوتایی تهمهنی بهردهوام دهبوو. ئەوهی بو کهسانی دیکه تهنیا بهلینییهکه و بهس، بو ئەه ئههکی ههتاههتایی و دژوار و رهنگه پر پهژاره بی، بهلام بهبی ئەهشکهجه و ئازار. ئەهیش به ههستکردن به ئەه ئههکه وهدی هاتووه و زیندوو دهمیینی و ههست به بوونی خۆی دهکا. کاترینا ئیوانا، ژیانته لهمهبهدواوه پر له بیکردنهوهی ژانای سهبارته به رهحم و دلۆقانی و قارهمانی و ئازارهکانته دهبی، بهلام له کوتاییدا، باری ئەه ئازاره له سهه شانت سووکدهبی و له خهیاڵ و بیری شیریندا ئەه تهرحه جهسوورانه و پرلهخۆبایی بوونه وهراست

دهگهپی و خۆ دهنوینی. ئەهه، ههه بهراستی پر له غرووره و ههه چۆنیکی بی جهسوورانهیه، بهلام بو تو سههکهوتهه. ههیندی جاریش به تیگهیشته لهو ئاکامه سههراوهی شادمانی کامل دهبی و دهبیته هوی ئەوهی لهبهه دههگانهی تهسلیم بووندا ملکههه راوهستی.»

ئهم وتهیه بهبی ههچ دهردۆنگیههک و له رووی چههشینیکی رههشبینیهوه به دهمییدا هات و دیاربوو به ئانقههستهه قسهیهی کردوووه؛ یان لهوانهیه ههه نهیویستی بیشاریتهوه و به ئانقههستهه قسهدهکا.

مادام خۆخلاقوه دیسان گورانندی: «زۆر چاک به ههلهه چووی گیانه!» کاترینا ئیوانا به دهنگیکی بهههه گوتی: «ئالکسی فیودورویچ تو شتیکی بلی. به دل و گیان ههه دهکههه بزانهه تو دهلیی چی!» لهگهلهه وهدا دای له پرهمی گریان. ئالیووشا له سهه کورسیلهکه ههستا.

کاترینا ئیوانا به گریانوهه دهریژهی به قسهکانی دا: «ههچ نییه، گرینگ نییه! رقم ههستاوه، دویشهه و خهه نهچوتهه چاوم. بهلام لهلای دوو هاوهرپی وهکو تو و کاکته ههیشته ههسته به هههه و توانا دهکههه، چونکه دهزانم ئیوه ههچ کامیکتان وازم لیناهینن و دهزانم دلتهه نایه.»

ئیوان فیودورویچ ههلهیدایه: «بو بهدههختی ناچارم بگههههوه بو مۆسکو. رهنگه سههینی. بو ماوهیهکی زۆریش بهجیت دهههههه. نیوچاوهکهه وای ههناوه ههچ چارهیهکی دیکهه نییه و دهبی برۆم.»

«سههینی دهچی بو مۆسکو؟!» کاترینا ئیوانا رههنگیکی ههناوبرد. به دهنگیکی تووره و گریانای گورانندی: «بهلام. بهلام، خودایهگیان، زۆر زۆریشتم پیخۆشه.» کتوپر واهه شایهوه دهتگوت ههه نهههگریاوه. ئەهه گۆرانه له ناکاوهشی ئالیووشای تووشی سهههسوورمان کرد. لهجیاتی کچیکی بیچاره و سووکایهتی پیکراوه که له ناخی دلوهه دهگههه، ژنیکی دی به تهواوی به سهه نهههسی خۆیدا زالبوو و تههناهته زۆریش دلشاده، دهتگوت لهو کاتهههه رووداویکی زۆر خۆش قهوماوه.

بە بزەيەكى شيرين و دلرفينه وه له ناکاو و تهکهى خۆى راستکرده وه:
 «ئاخ، بۆ من نابيته هۆى بهخته وهرى له کيسدانى تۆ، دياره خو دۆستىكى
 وهک تۆ نابى وا بير بکاته وه. به پيچه وانه زورىش خه مبارم که تۆى
 خو شه ويست ليم دور ده که وييه وه.» بئىختيار پۆى بۆلاى ئيوان
 فيودورويچ و ههردوو دهستی گرت و گوشيى. «به لام ئەوه بۆ من ده بيته
 هۆى شادى و بهخته وهرى که تۆ له مۆسکۆ ده توانى پوروى گيانم و ئاگاتاي
 خوشکم ببيني و باسى ئەم بارودوخه پر له خه م و دلخه خورپه ميان بۆ
 بگيرپته وه. ده توانى زور بپهرده و به دللى خو ت له گه ل ئاگاتا بدويى، به لام
 کارت به سهر پورمه وه نه بئى. خو ده زانى چۆنىش ئەو کاره بکهى. ناتوانى
 بيهينييه بهرچاوت که دوينى و ئەمرۆ به يانى چ ئازاريکم چيشتوو و له
 ناخه وه کوليوم، له دللى خو مدا ده مگوت چۆن ئەو نامه ترسناکهى بۆ بنوسم
 . چونکه پياو ناتوانى ئەو شتانه له نامه دا بينى... ئيستا نوسىنى نامه که م بۆ
 ئاسان ده بيهته وه، چونکه ده يانبيني و هه موو شتيكيان بۆ باسده کهى. ئاخ
 چه نده دلشادم! هه ر له بهر ئەو مه به سته ش دلشادم، برۆام پى بکه. هه لبه ت،
 هيچکه س ناتوانى جيى تۆم بۆ پرکاته وه...» له ناکاو و ته کهى ئاوا کۆتايى
 پيهينا: «هه ر ئيستا ده چم نامه که ده نووسم، «هه نگاوى هه ليئاويه وه بۆ ئەوهى
 له ژورده که برۆاته ده رى.»

مادام خو خالا کۆف گوراندى: «ئەى ئاليوشا؟ ئالكسى فيودورويچ و
 بيروپاکهى، که ئەو هه مووه تامه زرۆى بيستنى بووى؟» دهنگى جۆريک
 ته شه ر و توورپه يى پيوه دياربوو.

کاترينا ئيوانا له پر له جيى خۆى راوه ستا و هاوارى کرد: «له بيرم
 چووبۆوه.» به له بزىكى تال و پر توانجه وه دريژهى پيدا: «کاترينا ئاسپينا، بۆ
 له م ساته وهخته دا ئەوه نده قه لس و جارزى؟ ئەوهى گوتم دووپاتى
 ده که مه وه. ده بئى بيروپايى بيستم. جگه له وه ده بئى برياره که شيم بۆ روون
 بيته وه! هه رچى بلئى، هه ر ئەوه ده بئى. ئالكسى فيودورويچ، ديوته چه نده
 تامه زرۆى بيستنى و ته کانتهم... به لام چ بووه؟»

ئاليوشا له ناکاو به شله ژاوى گوراندى: «بروام نه ده کرد. سه رم
 لئى ده رناچى!»
 - چى؟ چى؟
 - ئەو ده يه وئى بچى بۆ مۆسکۆ، تۆش له خو شيانا وهک که وه قاسپينى.
 ئەويش به ئانقه ست! واده نوينى که خو شحالييه که ت له بهر ئەوه نييه و
 به داخه وهى که . دۆستىکت له کيس ده چى. به لام ئەوه ش گه مه بوو . خه ريک
 بووى ده ورت ده گيړا . وهک ئەوهى له سهر شانۆ بى.

کاترينا ئيوانا، به سه رسوورمانه وه، سوور بووبۆوه و ناوچاوانى
 تيک نابوو، به توورپه يى پرسى: «له سهر شانۆ؟ چى؟ مه به ستت چيه؟»
 ئاليوشا به پشووسواري گوتى: «ئەگه رچى خاترجه مى ده کهى که بۆ
 له کيسدانى ئەو به داخه وهى، له سهر ئەوه ش پيداگرى ده کهى که به ره وروو
 پييلئى رويشتنى ئەو ده بيهته هۆى به خته وه ريت.» له پال ميژه که دا راوه ستا
 بوو و دانه نيشت.

- باسى چى ده کهى؟ تى ناگه م.

ئاليوشا هه ر به وه دهنگه له رزۆک و پسپسه وه دريژهى پيدا: «خوشم
 تى ناگه م... کتوپر به زه ينمدا هات... ده زانم ئەوه به جوانى ده رنايرم، به لام
 هه رچۆنيک بئى هه ر ده لييم. ئەوهى به زه ينمدا دئى ئەوه يه که تۆ ديميتريى
 برامت خو ش ناوى... هه ر له سه ره تاوه خو شت نه ويستوو... ديميتريش
 رهنگه قه تى تۆ خو ش نه ويستبئى... هه ر ئەوه نده شت ريز بۆ داده نئى...
 له راستيدا نازانم چۆن ئيزن به خو م ده دم که ئەو قسه يه بکه م، به لام ده بئى
 که سيک ئەو راستيه ئاشکرا بکات... چونکه لي ره هيچکه س نييه دان به
 راستيه کاندان بئى.»

کاترينا ئيوانا که به ئاشکرا توورپه يى و شله ژان به دنگيه وه دياربوو،
 گوراندى: «کام راستى؟»

ئاليوشا به په له و له بزىكى هيوابراوانه وه، وهک ئەوهى بيهه وئى له
 سه ربانيکه وه خۆى فريدات، دريژهى پيدا: «پيئده لييم. خيرا ديميتري بانگ بکه

بايى - خۆم دەيھېنىم - پېيىلى بى بۇ ئېرە و دەستى تۇ و ئىوانى برام بگرى،
دەستتان بداتە دەستى يەكتر. چونكە تۇ دەتھەوى ئىوان ئازار بدەى، لەبەر
ئەوى لەپرووى رەحم و بەزەبىيەو دەيمىترىت خۇشەدەوى . بە عەشقىكى
درۆبىنەو . ھەر لەبەر ئەوى بەخۇتت سەلماندووه.»
ئالىووشا ورتەى لىبرا و بىدەنگ بوو.

كاترىنا ئىوانا ھەلىدايە: «تۇ... تۇ... تۇ ئىماندارىكى ئەقل سووكى و لە ھىچ
ناگەى!»

رەنگى وەك ھومايى سېى ھەلگەرابوو و لەداخانا لىوى دەلەرزى. ئىوان
فىدۇرۇويچ لە ناكاو قاقاي كىشا و ھەستا سەرپى، كلاوھكەى بە دەستەو
گرتبوو.

جۆرىك رەنگى تىكچوو كە ئالىووشا لە عومراتى خۆى وای نەدېتبوو .
حالەتېك كە سەداقەت و گەنجىيەتى و ھەستىكى بەھىز و ئاشكرى پىو
دىاربوو . گوتى: «ئالىووشاى خۇشەويست، تۇ بەھەلە چووى. كاترىنا ئىوانا
تۇزقاليكىشى خۇشەويستى من لە دلدا نەبوو! لەوھش گەيشتوو كە خۇشم
دەوى . ئەگەرچى سەبارەت بە خۇشەويستىيەكەى قەت لەلای خۆى زمانم
نەگەراو . ئەوھشى دەزانى بەلام قەت خۇشەويستى خۆى دەرھەق بە من
دەرنەبرى. خۇ منىش قەتم ئەشقىتى لەگەل نەكردوو و دۆستى نەبووم، بۇ
چرکەيەكىش ئاشقى نەبووم؛ چونكە ھىندە لووتبەرز و لەخۇبايى پىويستى
بە خۇشەويستى و ئەوين نىيە. منى وەك كەرەسەى تۆلە كىرنەو، لەلای
خۆى راگرتوو. تۆلەى تەواوى ئەو سووكايەتییانەى لەسەرەتاو بەردەوام
دېمىترى پىيكردوو، دەيھەوى بە ھۆى خۇمەو لە خۇمى بكاوھە. چونكە بە
ئاشكرا ديارە تەنانەت ھەر لە يەكەم كاتى ئاشنايەتیمانەو دلىكى ناپاكي
ھەبوو و دايم لەبىرى سووكايەتى كىردندا بوو . ئەرى ئەو دلىكى ئاواى
ھەيە! لەگەل من جگە لە ئەشقى ئەو باسى ھىچ شتىكى دىكەى نەكردوو. من
ئەو دەپۆم؛ بەلام كاترىنا ئىوانا لىم رۈونە تۇ تەنيا ئەوت خۇش دەوى.
ھەرچەندەش زياترت سووكايەتى پىيكا، تۇ زياترت خۇشەدەوى. - «سۆزى

دل» تۇش ئەوھىە. ئەوت ئەو جۆرەى كە ھەيە بەلاوھ شىرىنە و ديارە ئەو
ئاكارەشت پى جوانە، بۇيە خۇشەدەوى چونكە سووكايەتیت پىدەكا. ئەگەر
ملكەچ و گۆپرايەلت بووايە، دلنىام خىرا لىي جيا دەبوويەو و خۇشەويستى
ئەوت لە دلدا لە رېشەو ھەلدەكەند. بەلام پىويستىت پىتەتى. دەتھەوى بەھوى
ئەوھە لە سەر وەفاى خۇت پىداگرى بكەى و ئەويش بەھوى
بىوھفایىيەكەيەو بەدەيە بەر لۇمە و لەتەر. ھەمووشى خەتای لەخۇبايى
بوونتە. ئەشقى تۇ پراوپرە لە سووك و چرووكى و ھەمووشى لە غرورەو
سەرچاوە دەگرى... من زۆر لاوم و لەرادەبەدەر خۇشەويستى خۇم
دەرھەق بە تۇ دەربرپوھ. دەزانم نابى باسى ئەو بەكەم، پىموايە ئەگەر لىت
جيا بىمەو زۆر كاریكى شياوم كىدوو و جىگای رىزىشە و لەوانەيە تۇش
زۆرى پى دلەند نەبى. بەلام بەرەو دوورە ولات مل پىوھدەنىم و ئىتر قەت
ناگەرېمەو... ھەتا ھەتا. نامەوى ھاونشینی ئەم «سۆزى دل» بەم... بەلام
ئىترنازانم چۆن بدویم، ھەموو شتىكم گوتوو... خوداحافىز، كاترىنا ئىوانا؛
نابى لىم قەلس بى، چونكە من لەبەر چا و لەچا و ھاتنى تۇش بى دەپۆم.
چونكە زۆر لە تۇ زياتر تەمبى بووم و تالاوم بە گەرودا كراو. خوداحافىز!
تۇقەت لەگەل ناكەم. ھىندەت بە ئانقەست ئازار داوم، لەم كاتەدا ناتوانم لىت
ببووم. دواتر رەنگە لىت خۇش بىم، بەلام ئىستا تۇقەت لەگەل ناكەم.» پاشان
بە بزەيەكى بەزۆرىيەو گوتى: «begeh ich nicht, Dame. Den Danke»^۴
و بە شىوھەكى سەخت و چاوەروان نەكراو و اینواند كە ئەويش لەگەل
بەرھەمى شىلەر ئاشنايە و ئەو ئاشنايەتییەش بەرادەيەكە، كە لەبەر
دەخوینىتەو . بەلام ئالىووشا بە ھىچ شىوھەك بىراوى نەدەكرد. لە ژوورەكە
چووھ دەرى، بى ئەوھى خوداحافىزى لە خانەخویكەى واتە مادام خۇخلاكوڤ
بكا. ئالىووشا دەستى لىك ھەلپىكا و بەپەلە و ھىوابراوانە ھەراى لىكرد:
«ئىوان! بگەرپوھ، ئىوان!» چونكە بۆى دەرکەوت ناگەرپتەو، ھەناسەيەكى
ھەلكىشا و ديسان ھاوارى كرد: «نەخىر، كەس ناتوانى بىگىرپتەو! ھەمووى

4- «خاتونى من پاداشىكى ئەوتۆم لە تۇ ناوى.» دىرىك لە شىعرى شىلەر، بە ناوى «دەستەوانە».

خەتاي منە، خەتاي من. من داممەزئاندا! ئىوان بە رەقەو قەسە دەکرد. زۆر توورە و بىئىنساڧانە.» ئەو قسانەشى وەك شىت و ھار دەردەبرى.

كاترىنا ئىوانا لە ناکا و رۆيى بۆ وەتاغەكەي دىكە.

مادام خۇخلاڧ شەژا و بەتالووكە سرتاندى بە گويى ئالىووشادا: «تۆ ھىچ تاوانىكت نىيە، كارەكەشت زۆر بەجى بوو، وەكو فرىشتە وى. من ئەوئەندەي لە دەستم بى ھەولەدەم ئىوان فىوئورۆويچ لەو برىارە پاشگەز بىكەمەو و نەھىلم بىروات.»

ئالىووشا ئەگەرچى بەجارى شەژا بوو، بەلام بەو قسانە گەشايەو. كاترىنا ئىوانا كتوپر گەرايەو. دوو گەلەي سەد رۆبلىي بەدەستەو بوو.

رووى لە ئالىووشا كردو بە دەنگىكى ئارام و لەسەرەخۆ، وەك ئەوئەي ھىچ نەقەومابى، گوتى: «ئالكسى فىوئورۆويچ داوات لىدەكەم پىاوەتییەكم لەگەل بىكەي. ھەوتوويەك - ئەرى، پىموايە ھەوتوويەك لەمەوبەر بوو -

دىمىترى فىوئورۆويچ گومانى ئەوئەي لە سەر بوو كە كەردەوئەيەكى سەرەپۆيانە و ناعادلانەي ئەنجامداو - كەردەوئەيەكى زۆر دزىو. مەيخانەيەكى گلاو لىرەيە و لەو شىنە تووشى ئەو ئەفسەرە دەركاراوە دەبى، ئەو ئەفسەرەي وا باوكت كارى پىدابوو. دىمىترى فىوئورۆويچ رقى لەو ئەفسەرە ھەلدەستى، رىشى دەگرى و راي دەكيشى بۆسەر شەقام، لەبەر چاوى خەلك ئەو سووكايەتییەي پىدەكا و ھەتا مەودايەكى زۆر ھەروا راي دەكيشى. بۆيان گىراومەتەو كاتىك كورە چكۆلەكەي لە رىگاي قوتابخانە چاوى بەو دىمەنە دەكەوئى، ھەلدى بۆلای دىمىترى فىوئورۆويچ و دەستدەكا بە پارانەو. دەلین

لەو كاتەدا كە خەلكى دەورەيان دابوون و ھەموو قاقا پىدەكەنن. ئەمجار لەبەر خەلكەكە دەپارپتەو ھەمەتییى بەدن. ئالكسى فىوئورۆويچ بمبوورە، ناتوانم بەبى رقى و بىزارى بىر لەو كەردەوئەي نەھەمەو... ئەو كەردەوئەيەش كە تەنیا لە دىمىترى فىوئورۆويچ دەوئەشیتەو، كاتىك رقى ھەلدەستى و خوین بەرچاوى دەگرى، لە وتن نايە... و نازانم بە چ زمانىك باسىبىكەم. سەبارەت بەو كابرا قوربەسەرەش پرسىارم كەردو، دەلین

پىاويكى ھەژار و بىچارەيە و ناوى ئىسىنگرىفە. لە ئەرتەشدا تووشى ھەلە دەبى و لە سەر ئەو دەرى دەكەن. ناتوانم بلىم لە سەرچى بوو، ئىستاش خۆي و بنەمالەكەي زۆر لە تەنگانەدان و نانى شەوييان نىيە. بنەمالەيەكى لىقەوماون. شەش سەرخىزانن، پىموايە ژنەكەشى شىتە. لەمىژە لىرە دەژىن. لە نووسىنگەيەك كارى دەكرد و ھەقدەستىكى نەمرنەژىيان پىدەدا، بەلام ئىستا ھىچ داھاتىكى نىيە. پىمابوو ئەگەر... يانى پىمابوو... نازانم. مېشك بەجارى شەقاو، دەزانى چى! دەمويست داوا لە تۆ بىكەم، ئالكسى فىوئورۆويچى خۆشەويست، بچى بۆلای، بىانوويەك بدۆزەو و بچۆ - دەزانى مەبەستم ئەوئەيە بچى بۆلای ئەو سەروانە - پەككو خودايە منىش چەندە خراب دەدوئىم! خۆشم نازانم دەلیم چى. دەبى زۆرىش وريا و لىزانانە بچى، ئەو كارەش تەنیا لە دەست تۆ دى.» ئالىووشا سوور ھەلگەرا - «ئەم يارمەتییەي بۆ بەرە، ئەو دووسەد رۆبلە. دلنيام ھەرى دەگرى... بەلام ھانىبە ھەرى بگرى... يان، مەبەستم چىيە؟ چا و لىكە، ناكرى لە رىگاي قەرەبوو كەردنەوئەو، لە شكايەت كەردن پاشگەزى كەيەو (چونكە پىموايە دەيوست شكايەت بكا)، وەكو دىاربيەك، وەكو يارمەتییەكى مرؤفدۇستانە. يارمەتییەك لە لايەن مەنەو، دەزگىرانى دىمىترى فىوئورۆويچ، نەك لە لايەن ئەوئەو... دەمويست خۆم بچم، بەلام تۆ چاكتر دەزانى ئەو كارە بىكەي. چاكتر لە بارەكەي دەزانى. مالەكەيان لە شەقامى دەرياچەيە، لە مالى ژنىكدا دەژىن ناوى كالمىكۆفە... ئالكسى فىوئورۆويچ بىكە بەخاترى خودا ئەو كارەم بۆ بىكە، ئىستاش زۆر ماندووم، دەچم پىشوويەك بەدم، خوداچافىز.»

ھىندە بەپەلە گەرايەو و خۆي كەرد بە پىشت پەردەكەدا، ئالىووشا فرىانەكەوت قسە بىكەت، ئەگەرچى دەيوست شتىك بلى، چونكە زۆردلپەر بوو. بىئەوئەش توانايى نەبوو بىرواتە دەرى. بەلام مادام خۇخلاڧ دەستى گرت و بەدواي خۆيدا رايكىشا. لەبەر ھەيوانەكە دىسان وەك پىشوو رايگرت.

بە سرتە گوتى: «ئەوئە زۆر بە تروئوپە، ھىندەش لەخۆ رازى و جىنگزىيە، لەگەل تىرى خۆشى بەشەر دى؛ بەلام دلۇقان و شوخوشەنگ و دلاواشە. ئاخ

نازانی چه ندهم خوښ دهوئ. به تايبهت هيندي جار. له گهل ټوه شدا زور دلشادم! ټالكسي فيودورويچي خوښه ويست، تو نه تده زاني، به لام دهبي پيتبلیم که هه موومان، هه موو - هه ردو پووره که ی، من و هه موومان، ته نانهت ليزاش - له مانگی رابردوودا له خودا ده پاراينه وه و خودا خودامان بوو دهست له ديميتري گيانت هه لگرئ، که خوښی ناوی و به هيچي نازانی، به دل پيمان خوښ بوو شوو بکا به ئیوان فيودورويچ که لاویکی خوینده واره و زور کورپکی باشه و له دنيا دا له و خوښه ويستتري نييه. ئيمه خه ريکين پلانیک داده پريژين که ټوه کاره سر بگرئ و ئیوان و کاترينا پیکه وه زماوهند بکن. ته نانهت مانه وه ی منيش ليره رهنکه هر له بهر ټوه بی.»

ټاليووشا دهنگی هه لينا: «به لام ټوه دهگريا - ديسان له وه دهچي دلی بريندار بووبی.»

- ټالكسي فيودورويچ، باوهر به فرميسکی ژن مه که. له و بارانه وه من لايه نگرئ له ژنان ناکه م. من هه ميشه لايه نگرئ پياوانم.

دهنگه ناسکه که ی ليزا له پشت درگاهه وه هات: «دایه، تو خه ريکی زوری به دمه وه ده دهی. ټوه ونده ی روو مه دهيه.»

ټاليووشا، هه ردوو دهستی به دمه وچاوييه وه گرت و داخی په ژيوانی و که مته رخه می له ناخه وه هه لی دهچو قاند، هه ناسه يه کی هه لکيشا و گوتی: «نا، هه مووی خه تاي من بوو. من ده بی سرکونه بکریم. خه تاي من بوو.»
- نا وانبييه، به پيچه وانه، تو وهک فريشته هه لسوکه وتت کرد، وهک فريشته. ټاماده م هه زار جار دان به وهدا بنيم.

ليزا ديسان له پشت درگاهه وه دهنگی هات: «دایه، کوا وهک فريشته هه لسوکه وتی کردووه؟»

ټاليووشا وهک ټوه وهی گویی له وته کانی ليزا نه بووبی، دريژه ی به قسه کانی دا:

«هر له خوړا پيمو بوو چه ز له ئیوان دهکا و ټوه ی خوښتر دهوئ، بويه ټوه قسه گه وچانه يه م کرد... بللی ټاکامی کاره که به کوئ بگا؟»

ليزا گوراندي: «ټوه به باسی کی دهکن؟ بو جوابی من ناده نه وه؟ دایه تو ټاخري ديقم پيډه که ی.»

هر له و کاته دا کله ته که يان به هه له داوان هات.
- کاترينا ئیوانا نه خوښه... دهگری، جينگل ددها، که وتوته باله پرژئ، وهک مه لی سه بربراو، پيموای سه رودلی لی هاتووه.

ليزا به له بزیکي پر له دله خوړپه وه هاواری کرد: «ټوه چی بووه؟ دایه، وهخته شيت بم، من خه ريکه له داخان سه رودلم ليدي نه که ټوه!»

- ليزا بيکه به خاتري خودا مه قيژينه، جه رگت خواردووم. کچیک له ته مه نی تو دا باش نييه هه موو شتيک بزانی. ټوه ونده خوټ له کاری گه وره کان هه لمه قوتينه. پاشان ديم و ټوه وهی به پيويستی بزانه بوټ دهگيرمه وه. ټاخ خودايه، روحمان پی بکه ی؛ ټوه هاتم، ټوه هاتم... ټالكسي فيودورويچ، سه رودل لی هاتن و تووشی هيرشی عه سه بی بوون ديارده يه کی باشه؛ زور باشه که تووشی ټوه هيرشه عه سه بييه بووه. راست ټوه يه که ده بی بی، له و کاتانه دا من دژی ژنانه و دژی هه موو ټوه فرميسک و هيرشه عه سه بييه م. یوليا، هه لی پی بلی هر ئیستا دهگه می. به لام رویشتنی ئیوان فيودورويچيش به و شيوه يه من پيموایه خه تاي کاترينايه. ده زانم ئیوان ناروا. ليزا بيکه بوخاتري خودا ټوه ونده مه قيژينه! ټوها به لی، ناقيژيني. منم ده قيژينم. بمبووره کچم. به لام من زور شادم زور زور شادم، زور شادا! ټالكسي فيودورويچ، سه رنجت دا ئیوان فيودورويچ هر ئیستا چووه ده ری، ټوه هه مووه ی دريژدادری کرد و چووه ده ری، کاره که ی مندالانه بوو! پيمو بوو خوینده واره و لاویکی زانکوييه، که چی کتوپر زور ټاله تی و به په له و هه رزه کارانه هه لسوکه وتی کرد؛ به و لاوی و بی ټوه زمونوييه ش، زور جوان بوو، وهک تو... کاتيکيش که ټوه شيعره ټالمانبييه ی خوینده وه، راست له تو دهچوو! به لام ده بی هه ليم، ده بی هه ليم! ټالكسي فيودورويچ زووکه و فرمانه که به جی بينه و خيرا بگريوه. ليزا، چيډه وئ؟ به خاتري خودا،

تەننەت دەقىقەيەكەش ئالكسى فيۇدۆرۈويچ ماتل مەكە خىرا دەگەپىتەوہ بۆلات.

مادام خۇخلاكوڧ بە ھەلەداوان رۆيشت. بەر لە رۆيشتن، ئاليوشا دەيويست بۇ ديتنى ليزا درگاكة بكاتەوہ.

ليزا قىژاندى: «ئابى، ئىستا بە ھىچ شىئوہيەك نابى. لە كەلئىنى درگاكةوہ قسە بكة. چۆنە بووى بە فرىشتە؟ دەمەھوئى لەوہ بگەم.»

- بەھۆى گەوجىيەتییەكى زۆرەوہ، ليزا! خوداحافىز!

- ناتوانى ھەرئاوا برۆى، پەلە مەكە.

- ليزا خەمىكى گەورەم لە دلدايە! زوو دەگەپىمەوہ، بەلام ئەو خەمە لە سەر دلەم بۆتە گرى.

ئەوہى گوت بەرەو دەرى پىي پىئوہنا.

(۱)

سۆزى دلە مالۇپكەدا

بەپاستى خەمىكى ھىندە قورس خۆى لە دللى ئاليوشا وەرپىچا بوو، كە ھەتا ئەو كاتە لە ژيانيدا ھەستى بە خەمى وا نەكردبوو. چونكە وەك گەوجىك خۆى كرىبوو بە ژوورىدا و خۆى لە كارىك ھەلقووتاندبوو، كە نەدەبوو بىكا. مەسەلەى ئەوين. بە روخسارىكى سوورھەلگەراوہوہ بۇ سەدەمىن جار بەخۆى گوت: «من كوا لەوہ دەگەم؟ شتىك كە تىيناگەم بۇ لەخۇرا خۆى تىھەلدەقوتىتم لەخۇرا دەمەوہرى دەكەم؟ ئاخ، شەرمەزار بوونىش ھىچ دەردىك دەوا ناكا. شەرمەزارى تەنيا سزايەكە كە مستەھەقم بىچىژم. گرفتارى ئەوہيە كە بەپاستى لەوانەبوو بىمە ھۆى ناشادى و ناخۇشىيەكى زياترىش... خۇ باوہ زووسىما ناردمى ئاشتىان بگەمەوہ، ئەوہيە رىگاي ئاشت كرىنەوہ و يەكخستەنەوہ؟» ئەو كاتە لە ناكاو وەبىرى ھاتەوہ چۆن ھەوللى داوہ دەستىان بنىتە نىو دەستى يەكتر و دىسان ھەستى بە شەرمەزارى كرىد. بەلام كتوپر بەو ئاكامە گەيشت: «ئەگەرچى زۆر سادقانە ھەلسووكەوتم كرىد، لە داھاتوودا دەبى ژىرانەتر بچوولئىمەوہ، «بەو بىر كرىنەوہ و بە ئاكام گەيشتەش تەننەت بزەيەكى نەھاتى.

راسپاردەكەى كاترىنا ئىوانا گەياندىيە شەقامى دەرياچە، دىمىترىي براشى مالەكەى ھەر لەو نزيكانە، لەولاي شەقامى زەرياچەوہ ھەلكەوتبوو. ئاليوشا ھاتە سەر ئەوہى لە پىشدا بچى سەرىك لە دىمىترىي براى بد، پاشان بچى بۆلاى سەروان ئىسىنگرىف. ئەگەرچى لە دللى دابوو كە براكەى نابىنى.

ئالیوشا پنیو ابوو دیمیتری به قهستی خوی لی دوور په ریز دهکا و نایهه وی چاوی پیبیکه وی، به لام به هر شیوه یه ک بی ده بی بیدوزیته وه. زه مان تیده په ری: له و کاته وه له کلیسه هاتبوه ده ری، بۆ ساتیکیش له بیرری پیر خافل نه بوو که به گیانه للاوه بوو.

خالیکی تابهت له راسپارده که ی کاترینا ئیوانادا بوو که به تابهتی ئه وه سهرنجی ئالیوشای راکیشا و به جارئ به خوی وه سهرقال کردبووه. کاتیک که ناوی کورده که ی سهروانی هینابوو که مندالیکی قوتابییه و به گریانه وه هه لاتووه بۆلای باوکی و له بهر دیمیتری پاراوه ته وه، له پیوه ئه و منداله ی وه بیر هاته وه که گازی له قامکی گرتبوو، ئالیوشا پیگوتبوو به چ تاوانیک دهیبه وی ئازاری بدا. ئیستا ئالیوشا لی پوون بوو که خوی تی، ئه گه رچی نه یده زانی بۆ به و یه قینه گه یشتووه. بیرکردنه وه له مه سه له یه کی دیکه ش ده بووه هوی هیوربوونه وه ی، بۆیه هاته سهر ئه وه ی که ئیتر بیر له و شه ی تانی و بیره خراپه نه کاته وه و خوی به گری په شیمانی هه لنه کزینی و کاریک بکا که پی سپیژدراوه، جا چش هه رچی ده بی با بی. ئه و بیره ش به ته وای بووه هوی هیور بوونه وه ی. به ره و شه قامه که ی مالی دیمیتری بایدایه وه، ههستی به برسییه تی ده کرد، ئه و کولیره ی له مالی باوکی هه لیگرتبوو، ده ری هینا و خواردی، خواردنی کولیره که هیزیکی وه به ره ی تابه وه.

دیمیتری له مالی نه بوو. خیزانی ماله که، دارتاشیکی پیر بوو له گه ل کور و ژنه پیره که ی، زور به دپونگی چاویان له ئالیوشا کرد. پیره پیاو له وه لامی پرسیاره په ی تا په ی تاکانی ئالیوشادا گوتی: «سئ شه وه لیتره خه وتوووه. له وانه یه رۆیشتی.» ئالیوشا تیگه یشت که پیره پیاو چونی پیکوتراوه ئاوا وه لام ده داته وه. کاتیک برسیی چوو بۆ مالی گرووشنکا یان له مه یخانه که ی توماس خوی شار دۆته وه (ئالیوشا به ئانقه ست ئاوا به ئاشکرا قسه ی ده کرد)، هه رسیکیان به ترس و گومانه وه چاویان تیبری. ئالیوشا له دلی خویدا گوتی: «وادیاره، خۆشیان ده وی، زور چاکیان ئاگا لیه تی و پیوه ی ماندوون، ئه وه ش زور چاکه.»

هه رچۆنیک بوو مالی خانمی کالمیکوفی له شه قامی زه ریاچه دۆزییه وه: مالیکی چکۆله و کۆن، لایه کی نشستی کردبوو، دیواره که ی درزی بردبوو. سئ په نجیره ی به ره و شه قام و هه وشه یه کی پر له قور و چلپاوی هه بوو که له نیوه راسته که ی دا مانگایه ک به سترابوووه. له هه وشه که تیپه ری و ده رگای ژووره که یانی دییه وه. له لای چه پی هه یوانه که پیژیژنی خاوه ن مال و پیره که ی ده ژیان. له وه ده چوو هه ردووکیان که ر بن. له وه لامی پرسیاره په ی تا په ی تاکانی ئالیوشادا، سه بارهت به سهروان، زور به زه حمهت یه کیان تیگه یشت که کاری به کرئ نشینه که یانه و ئاماژه ی به ده رگایه ک کرد که له وسه ری هه یوانه که هه لکه وتبوو، ژووریکی چکۆله و ده رک و دیوار چه پره ک بوو و شوینی ژیانی سهروان ژووریکی ئاسایی بوو. ئالیوشا دهستی برد بۆ ده سکی درگاکه و ویستی بیکاته وه، به لام بیده نگیی نیو ژووره که سهرنجی راکیشا و به قسه کانی کاترینا ئیوانادا بوی ده رکه وتبوو که سهروان خاوه نی بنه ماله یه. «یان هه موویان خه وتوون، یان ره نگه گوییان له ده نگم بووه و چاوه رپوانن درگاکه م لیبکه نه وه. واچاکه له پیشدا له ده رگاکه بدهم،» له ده رگای دا. که س جوابی نه دایه وه، به لام نه ک خیرا، به لکو دوی ده چرکه یه ک، که سیک به ده نگیی به رز و زور تووره گوراندی: «کنیه؟»

ئالیوشا ده رگاکه ی کرده وه و له که رکه رۆکی درگاکه پی نایه ئه و دیو و چوو ژووری. ژووریکی به رفراوان بوو، به لام پر بوو له که لوپه ل و شتومه کی مالی و چه ند که س له نیو ژووره که دا بوون. له لای چه په وه جاخیکی گه وره ی روو سی داندرا بوو. له وه جاخه که وه تا کو په نجیره که ی لای چه په ته نافیک رایه ل کرابوو و په روپالی پیدا درابوو. له به ری راست و چه پی ژووره که چرپای دریژۆکه داندرا بوو و لیفه یان به سه ردا دابوو. له سه ر چرپایه کی لای راسته چوار بالنج له سه ر یه ک هه لچندرا بوون. بالنجه کان له ژیره وه بۆ سه ری یه ک له یه کی چکۆله تر بوون و وه ک هه ره م ده چوو. له سه ر قه ره ویله کی دیکه یان ته نیا بالنجیکی زور چکۆله داندرا بوو. سووچی رووبه رووشیان په رده کیشابوو. له پشت په رده که وه ته ختیک ده بیندرا که به

دار و تهخته ساز کرابوو، سهنده لیبه کیش له په نای داندرا بوو. کورسییه دارین و زبره که، چوار گوشه بوو، له لای دهرگای وه تاغه که وه تاکو بهر پهنجیره که ی نیوه راست چو بوو. سی پهنجیره ی ژورره که که هه رکامیان چوار شووشه ی چکوله ی مه یله وسه وزی تیگیرابوو، پووناکیه کی که میان ددایه ژورره که، به ته وای پیوه درابوون و ژورره که خه فه و شپرزه دیار بوو. تاوه یه که له سهر میزه که داندرا بوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونی تیدا مابوو، له تیگ نان و بتریه کی چکوله ی ودکاشی له پالدا بوو که قومیک له بنه که پیدا مابوو.

ژنیکی بهر و اللهت رازاوه، شه وچه پکه نیکی که تانی له بهردا، له سهر کورسیله ی په نا قهره ویله که ی لای چه په دانیشتبوو. دهموچاوه وردیله که ی و پوممه ته تیک قوپاوه که ی به ئاشکرا نه خوشنی پیوه دیار بوو. به لام ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر بووه هوی سهر سورمانی ئالیووشا، روانینی ئه و ژنه به سته زمانه بوو. روانینی کی پر له پرسیار و سهر سور هینهر، له گهل ئه وه شدا پر له غرور. کاتیک ئالیووشا له گهل میزده که ی ددوا، سهرنجه پر له بای بوون و پرسیاره که ی له سهر زاری هه ردوکیان له هاتوچودا بوو. له پال ژنه دا، له نزیک پهنجیره که کچیک عازهب راوه ستابوو. قژی ته نک و مه یله وسور بوو، بهرگیکی هه ژارانه، به لام زور خاویتی له بهردا بوو. هه ر له گهل چونه ژورره وه ی ئالیووشا، به بیزاریه وه چاویکی لیکرد. له پال قهره ویله یه کی دیکه دا کچیک تر دانیشتبوو. پوخساری خه می لیده باری، نزیکه ی بیست سالی ته من بوو، به لام له ش به بار و پشت چه ماوه. دواتر به ئالیووشایان گوت، «لاقیشی سه قه ته» دارشه قه کانی له سووچی قهره ویله و دیواره که هه لپه سیردرابوو، دهستی دهیگه یشتی. چاوانی زور جوان و نه رم و دلوقانی ئه و کچه به سته زمانه، به ئارامی له ئالیووشایان دهروانی. پیاویکی چلوپینج سالانه له سهر میزه که دانیشتبوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونه که ی ده خوارد. لاواز و کورته بالا و پیوه له بوو. تووکه سهری مه یله وسور بوو و ریشیکی زهرد و ته نک ی هه بوو. زور له گه سک دهچوو. (ئه و ویچوونه ی

«گسکه کوله» له پیوه له بهر هویه که له داغهی ئالیووشا دهرپه ری؛ ئه وه ی پاشان وه بیر هاته وه. دیار بوو که ئه و پیاوه گوران دوویه تی «کینی»، چونکه پیاوی دیکه له ژورره که دا نه بوو. به لام کاتیک ئالیووشا چوه ژورری، له سهر ئه و کورسیله ی که له سهری دانیشتبوو هه ستاو به پرتاو هات بولای ئالیووشا و هه ر به پیوه به دسره یه کی کونه دهموپه لی سپی.

ئه و کچه ی که له سووچی لای چه پ راوه ستابوو، به دهنگیکی بهر ز گوتی: «راهیبیکه هاتوه سوال و سه ده قه بۆ کلیسه کو دکاته وه. به راستی جیبه کی چاکیشی هه لبراردوه!» کابرا هه ر له پیوه بولای کچه وره سوورا و به دهنگیکی شله ژاو و له رزوک وه لامی دایه وه.

«نا، باربارا نیکولافنا خان، وانیه، به هه له چووی خانم گیان.» دیسان رووی کرده وه ئالیووشا و لپی پرسی: «قوربان، ئیزن بفرموون لیتان بیرسم چی بوته هوی ئه وه ی ئیوه قوربان بین بو ئه م کاو لاشه ی ئیمه؟»

ئالیووشا به وردی چاوی تیبری. یه که م جار بوو دهیدی. تووره و شله ژاوی دهنواند. ئه گه رچی دیار بوو تازه عاره قی خواردو ته وه. سهرخوش نه بوو، وریایه کی زور به پوخسارییه وه دیار بوو، ههروه ها ترسیکی غه ربیش دایگرتبوو. وهک که سیک که ماوه یه کی دوور و دریز مل که چ و فه رمانبه ر بووی و ئیستا له پر ئازادیان کردی و بیهه وی مل هه لینی و خوی بنوینی، یان چاکتر بلیم، وهک که سیک و ابوو که دهیهه وی زه بریکی کاری له که سیک دیکه بوه شینی، به لام دهرسی زه بری ویکه وی. دهنگ و قسه کردنه که ی ره وان و جوریک خوشیرین کردنی شیتانه ی پیوه دیار بوو، هیندی جار قیناوی و هیندی جاریش مه رای و زمان لووسی و هه رتاوی به جوریک له بز و زمانی ده گوری. پرسیار ی سه باره ت به «کاولاشی ئیمه» ی که پرسیبوو، سهرتاپای ده له رزی و گلینه ی چاوی له هیلوونه که یدا وهک خولخوله هه لده سووران. هینده له ئالیووشا چوه پینشی که ئالیووشا ناچار بوو به شیوه یه کی غه ریزی هه نگاو یک بکشیته وه دواوه. بالته یه کی کونی که تانی توخی، پینه پینه ی له بهردا، پانتولیکی دامه یی سپی واشیشی له پادا، که

دهمیک بوو له که لک و که رهم که وتبوون. پانتول که هی زور ته نک و ناسک بوو. هیندهش به بهری ته نگ بوو له وانه بوو بیچرئ.

ئالیووشا له وه لامدا گوتی: «من ئالکسی کارامازوفم.»

کابراش هر له ریوه هه لیدایه: «زور چاک ده زانم قوربان،» بو ئه وهی دلنای بکا که ده زانی کتیه. «منیش قوربان سه روان ئیسنگیریفم، به لام چه زده کهم بزانه چی بوته هوئی ئه وهی بین بو ئیره، قوربان...»

راستت دهوئ بو شتیکی تایبهت نه هاتووم. عه رزیکی چکوله م بوو له خزمه تاندا. هه لبهت ئه گهر ئیزن به رموون.

«که وایه به رموون دانیشن قوربان، تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن، قوربان، له کومیدییه کانی قه دیمدا وایان ده گوت: «تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن» خیرا که مهی کورسیله یه کی گرت و هینایه پیشی، (کورسیله یه کی دارینی قورس بوو، به رگی پیوه نه بوو) هینای له نیوه راستی ژووره که داینا، پاشان کورسیله یه کی دیکه ی وهک ئه وی هینا بو خوی و به ره ورپووی ئالیووشا داینا و له سه ری دانیشن، هیندهش نزیک که چوکیان به چوکی یه که وه بوو.

- نیکولای ئیلیچ ئیسنگیریف، قوربان، سه روانی پیشووی پیاده نیزامی پروس قوربان، خویری گه ری بووه هوئی ئابروو چوونی، به لام هه روا سه روانه. ئه گه رچی چاکتر وایه بلیم سه روان «به لئ قوربانوف» چونکه نیوهی ته مه نم فیتر بووم بلیم «قوربان». ئه مه ش وشه یه که له م دنیا یه دا کاتیک پیاو له عه رز ده دری، به کاری دینی.

ئالیووشا به بزده یه که وه گوتی: «راست ده که ی، به لام پیتوایه بی ئیختیار به زارتدا دی یان به ئانقه ست؟»

خودا له و سه ره ئاگای لیه بی ئیختیار به زارمدا دی و پیشتر قهت به زارمدا نه ده هات! به عومراتم ئه و وشه یه م به زاردا نه هاتووه، به لام له وهتا که وتومه ته چالی نه گه بت و نه هاتیه وه، ده ستمکردووه به کوتنی ئه م قوربانه دیزه یه. ده ستیکی به هیز و زالم له کاردایه. ده زانم چه ز به باسوخواسی تازه

ده که ی، به لام له شوینیکی وه کو ئه م ماله ی من که بو میوانداری نابئ، چوون توانیومه سه رنجی ئیوه راکیشم؟

- هاتووم - سه بارهت به و مه سه له یه.

سه روان بی سه برانه په ریبه نیو قسه کانی ئالیووشا: «سه بارهت به کام مه سه له؟»

ئالیووشا زور له خوی نووسا هه تا گوتی: «سه بارهت به دیداری ئیوه له گه ل دیمتری برام.»

«کام دیدار، قوربان؟ نه کا مه به ستت ئه و دیداره بی، قوربان! ئه ها

تیگه یشتیم، سه بارهت به گسکه کوله ی من، گسکه کوله ی تایبه تی حه مام.» خوی ئه وه نده له ئالیووشا برده پیشی چوکی به چوکییه وه نا، زور سه یر بوو، وهک ژبی که وان ویک هاتبوو.

ئالیووشا منجاندی: «کام گسکه کوله؟»

دهنگیکی ئاشنا له پشت په رده که وه هاته گوئ - دهنگی کورپی قوتابی -

گوتی: «باوه گیان، هاتووه شکایهت له من بکات، گازم له قامکی گرتووه.» په رده که لادرا و ئالیووشا چاوی به کوربه که کهوت له سه ر ته ختیکی چکوله راکشابوو، ته خته که ش کورسیله و سه نده لئی درابوو ژیر و له سووچیکی ژووره که له ژیر په یکه ره کاندای ساز کرابوو. کوربه لینه کونیککی چرچ و لوچ و بالته یه کی به خویدا دابوو و تخیل بوو. دیاربوو ناساغه، به چاوه سوور هه لگه راوه کاندای دیاربوو تاویاو دایگرتووه. به بی ترس چاوی له ئالیووشا بریبوو، دیاربوو شوینه که ی خوی پی ئه منه و هیچ که س ناتوانی دهستی بو به ری.

سه روان له سه ر سه نده لیه که ی هه ستا: «چی! گازی له قامکتان گرت؟»

گازی له قامکی ئیوه گرت، قوربان؟

- به لئ. له گه ل قوتابییه کانی دیکه به رده فرکیان ده کرد. به شه ش مندا ل به ردیان له م کورپی تو هه لده کرد، چووم بولای، به ردیکی تیه لگرم و

بەردىكى لە سەرىشم دا. لىمپرسى چمكردووه. كەچى ئاوقام بوو و بە قامكدا نووسا، ئىتر نازانم بۇ ئاواى كرد.

سەروان ئالەتى بوو و گوراندى: «هەر ئىستا پىشتى لە زگى نەرمتر دەكەم . هەر ئىستا!»

- بەلام من بۇ شكايەت نەهاتووم، تەنيا بۇ تۆم گىرايه وه... نابى لىبىدهى. دياره نەخۆشه.

«پىتوايه دەيدەمه بەر زەبرى قامچى، قوربان؟ يانى من ئىليوشچكاي خۆم دەگرم و لەبەر دلى تۆ دەستدەكەم بە لىدانى؟» لە ناكاويش بەرهولاي ئاليوشا وەرسوورا و وەك ئەوهى بيههوى ئاوقاي بى، گوتى: «پىتخۆشه هەر ئىستا ئەو كارە بكەم، قوربان؟ زۆر بەداخه وهم سەبارەت بە قامكتان؛ بەلام بەجى لىدانى ئىليوشچكاي، حەز دەكەى هەر ئىستا چوار قامكى خۆم لەبەر چاوت بەو چەقۇيه دەقرتىم، با گرى رق و تۆلەتان دامركىتە وه، قوربان. خۆ ناتەوى پىنجه مین قامكىشم بپەرىنم؟»

بوغزىك گەرووى گرت و قسەى بۇ نەهات. لىوى خۆى دەكرۆشت و هيندە ئالەدىنى دنواند، پياو دەگوت شىت بووه و لەوانەيه بە گژ دار و بەرددا بچى.

ئاليوشا هەروا لە سەر جى خۆى دانىشتبوو، زۆر مات و لەسەرەخۆ گوتى: «پىموايه ئىستا تىگەيشتم، وادياره كورەكتان زۆر كورپكى باشە، باوكى خۆى خۆش دەوى، بۆيه ئاوقاي من بووه، زانىويه براى ئەو كەسەم وا سووكايتى بە ئىوه كىردووه...» خەمبارانە دووپاتى كىردووه: «ئىستا تىگەيشتم. بەلام دىمىترى برام لە كارەكەى خۆى پەشىمانە و دەزانم، ئەگەر بۆى بلوى دى بۆلاتان، يان چاكتر وايه، ئىوه هەر لەو شوينه بىنى و لەبەر چاوى خەلك داواى لىبوردتان لىبكا. ئەگەر حەزتان لىيه؟»

- مەبەستتان ئەوهيه دواى كىشانى رىشم داواى لىبوردم لىدەكا؟ پىشى وايه دلم پاك دەبىتە وه و هەموو شتىك كوتايى پىدى. ها، قوربان، - نا! بە پىچەوانە، ئىوه چۆنتان پىخۆشه و چۆن دەلین وادەكا.

- يانى ئەگەر داوا لە حەزرەتى ئەجەليان بكەم لە هەمبەر مندا هەر لەو مەخانىه . ناوى «مىروپوليس»ە يان لە نيو بازار چۆك دادا و داواى لىبوردم لىبكا، دەيكا؟

- بەلى، لە هەمبەرتاندا بە چۆكىشدا دى.

- ئىوه دلتان هەلقىچاندم، قوربان. وەگريانت خستم و دلت هەلقىچاندم، قوربان، ! لەبەر دل فراوانى براكتەتان كولى دلم هەستاوه. ئىزن بەرموون با بنەمالەكتەتان پى بناسىم. دوو كچ و كورەكەم، قوربان! ئەگەر بىرم، كى بەخىويان دەكا و وەفرايان دى، هەتا ئەو كاتەى زىندووم كى جگە لەوان ئاگاي لە منى چارەرهش دەبى؟ ئەوهش شتىكە كە خودا بۇ مرۆڭگەلى وەك منى بپيوهتە وه پۆژى بەرى لە نيو چاوهكەمى نووسيوه، قوربان! چونكە كەسىك هەر هەيه مرۆڭىكى لىقەوماوى وەك منى خۆش بویت. قوربان.

ئاليوشا گوتى: «بەلى، بەراستى وايه!»

كچىك كە لە پال پەنجىرەكەدا راوهستابوو، لە ناكاو بۆلاى باوكى وەرسوورا و بە شىوهيهكى جارزانە و پىسووكايتى دەنگى هەلينا: «باوه گيان دەست لەو قورپاتە هەلگره ! گەمژەيهك لىمان پەيدا بووه و توى ساويلكەش دەتەهوى ئابروومان بەرى!»

باوكى بە لەبزىكى توورە و روانىنىكى هەق پىدەرانە، گوراندى: «باربارا نىكولافنا، سەبركە! ئىزنم بدە دەسەلاتم بە سەر بىروراى خۆمدا هەبى.» پاشان پووى لە ئاليوشا كىردووه و گوتى: «بە دەست خۆى نىيه، خووخدهى هەروايه، قوربان.

تاچه شتىك نەبوو لە نيو سروشتا

كە ئارەزووى خىر و چاكەى بۇ نەكا°

بەلام، قوربان، ئىزن بەرموون با ئارىنا پىرۆفناى خىزانم پى بناسىم. ژنىكى چل و سى سالانەى ئاسايىيه، دەتوانى لەجى خۆى هەستى، بەلام زۆر كەم. لە بنەمالەيهكى هەژار و بىبەشە. ئارىنا پىرۆفنا، ئەوهندە رووناخۆش

5- بەبىتىك لە شىعەرى (دىوى) پووشكىن

مەبە، ئەمە ئالكسى فيؤدورويچ كارامازوفە. ھەستە ئالكسى فيؤدورويچ. « دەستی ئاليوشای گرت، بە شیوهیەکی چاوەروان نەکراو، یەك تەکان ھەلیستاند. «بۇ ئاشنایەتی لەگەڵ خاتوونیک دەبێ ھەستیە سەرپێ، قوربان. خاتوون ئەمە ئەو کارامازوفە نییە... کە... برایەتی، زۆر تیگەیشتوو و خاکەراو لەسەرەخۆیە. وەرە ئارینا پتروفنا، وەرە خاتوون، بەلام سەرەتا ئیزنم بە دەستت ماچبکەم.»

دەستی ژنەکە ی گرت و بەرپز و خۆشەویستیەو ماچیکرد. کچەکە ی پال پەنجیرەکە بە ناقایلییەو رووی وەرگیپا. ژنە روخسارە پر لە غروور و پرسیارەکە ی گەشایەو و گوتی:

- فەرموون دانیشن. ئاغا ی چرنومازوف^۱

«کارامازوف، خاتوون، کارامازوف». بە منجە منج گوتی: «ئیمە لە بنەمالە یەکی بی بەشین، قوربان.»

- چاکە کارامازوف، یان ھەرچیەکە، بەلام من چرنومازوفم پێ باشترە... دانیشە. بۆ ھەلتساندە سەرپێ؟ بە من دەلی قەشەل، بەلام من قەشەل نیم. بەلام لاقم وەك خیگە ماسیو و خۆشم وشکورەق بوومەتەو. کاتی خۆی قەلەو بووم، بەلام ئیستا دەلی سیلدارم.

سەروان دیسان لە بنەوە منجاندی: ئیمە بنەمالە یەکی ھەژار و بی بەشین، قوربان.»

کچە ی پشت چەماو ھە تاكو ئەو کاتە متەقی نەکردبوو، کتوپر گوتی: «پەککو. باو ھە ککو! پاشان لە کچەکە ی بە بەر چاویدا ھەلدا.

کچە ی پال پەنجیرەکە گوتی: «ھەنە کچی!»

ژنە ئاماژە ی بە کچەکانی کرد و گوتی: «خۆ بەسەرھاتی ئیمەت بیستوو؟ ئەو ھەش مال و حالە کەمانە. شیرزە و شیرپو. زۆرجار میوانی ناو ھەختمان لی پەیدا دەبوو. ئەو کاتە ی میردەکەم لە ئەرتەشدا بوو، لەو جۆرە میوانانەمان

زۆر بۆ دەھات، وەك دلۆپە پەیدا دەبوون. نامەو ی ھەلیان سەنگینم، ھەرکەس بە سەلیقە و مەرامی خۆی. مەسەلە یەك ھە یە دەلی دوو کەس ئەگەر خووخدەیان لە یەك بچی، زۆر پیکەو ھەگونجین و یەك دەکەون. ژنیکی راھییە دەھات بۆ مالمان، دەیگوت: «ئەلکساندر ئەلکساندر وویچ پیاویکی زۆر باش و لەبەر دلانە، بەلام ناستازیا پتروفنا دەلی شەیتانە» من دەمگوت: دە ی ئەو ھە بیرورای خۆتە، تۆش ھەر لە داردەمووکانە دەچی.» گوتی: «وا چاکە تۆ پێی زیادی دانەکیشی.» گوتم: «تۆ دەلی کۆلەو ھەژی رەشی بە تۆ چی، کی پێی گوتووی بی بۆ ئیرە و دەرسم دادە ی؟» گوتی: «بەلام، تۆی دەمگەنیگ بۆنی دەمت ناخۆشە و من دەم بۆن خۆشە.» «لە ھەموو ئەفسەرەکانیش بپرسە بزانی بۆنی دەمی منیان پیناخۆشە؟» لەو کاتەو ھەر لە بیرمە و قەتم لەبیر ناچیتەو. چەند مانگ لەمەو بەر ھەر لەم جیگایە ی ئیستام دانیشتبووم. ئەو ژینرالی کە بۆ گەردن ئازایی جیژن دەھات بۆ مالمان، لە ناكاو و ھەژوور کەوت، لیمپرسی: «قوربان، وا ھە یە ژنیکی دەمی بۆگەن بی؟» وەلامی دایەو: «بەلی، دەبی پەنجیرەکە یان درگاکە بکەنەو، با ھەوای ژوورەکە بگۆردی.» ھەموویان ھەر وان! بۆنی دەمی من چییە؟ خۆ بەقەد بۆنی مردوو ناخۆش نییە، گوتم: «ھەواکە لەو ھە زیاتر پیس ناکەم، پادەسپیرم جووتی پیللوم بۆ بینن، سەری خۆم ھەلدەگرم و دەرۆم.» خۆشەویستەکانم دایکتان لۆمە مەکەن! نیکۆلای ئیلیچ، چبکەم ناتوانم رازی و بەختەو ھەرت کەم! دەزانم ھیچکامتان منتان خۆش ناوی. تەنیا ئیلۆشچکا کاتی لە قوتابخانە دیتەو ھەلدی بۆ باو ھەشم و خۆشی دەویم. دوینی سیویکی بۆ ھیتابوومەو. رۆلەکانم لە دایکتان ببورن - بوونەو ھەریکی چارەرەش و تەنیا یە، لی ببورن! بۆ ئەو ھەندەم لی وەرەزن؟ بیژ لە بۆنی دەم دەکەن، دەزانم!»

ژنە ی چارەرەش و شیتۆکە دای لە پرمە ی گریان و فرمیسک بە روومەتیدا ھاتە خوار ی. سەروان ھەلات بۆلای.

«ھاوسەرە خۆشەویستەکەم، بەسە ئیتر، دلی خۆت نارەحەت مەکە! تۆ پیکەس نیت. ھەموو خۆشیان دەوی، خۆشمان دەوی برۆا بکە، ھەموو

6- «کارا» (Kara) بەشی یەکەمی وشە ی «کارامازوف» وشە یکی تورکییە و یانی «رەش» لیرەدا، ئارینا پتروفنا، «چرنووی رووسی لەجی «کارا» دانا کە بە مانای «رەش»

دەتپەرستىن.» دەستىكىرد بە ماچكىردنى ھەردوو دەستى. پاشان دەستى بە سەرىدا ھىنا و بە دەسرهىك فرمىسكەكانى بۆ سېرى. ئالىووشا ھەستىكىرد، سەروانىش فرمىسك لە چاوى زاوہ. سەروان زۆر بە گرژى و پروتالى چاوى لە ئالىووشا بېرى و لەگەل ئەوہى ئاماژەى بە ژنە شىت و ویتەكەى كرد، گوتى: «دیوتە قوربان، خۆ گوت لىبوو، قوربان؟»

ئالىووشا لە بن لىوہوہە منجاندی: «بەلى، دىتم و گوتىشم لىبوو.» كورپەكەيان لە سەر قەرەوئلەكەى ھەستا و دانىشت، چاوى لە باوكى بېرى و چاوى وا سوور بووبوو، دەتگوت ئاورى لىدەبىتەوہ، قىژاندی: «باوہ، باوہ، بۆ قسەى لەگەل دەكەى، وىلىكە!» باربارا نىكۆلافنا، لە كاتىكدا بە شلەژاوى لاقى لە عەرزى دەوہژاند، گوراندی: «دەست لەو قورپات و خۇناندن و فىل و تەلەكە ھەقمەقانىەت ھەلگەر، بە ھىچ كوئى ناگەى!»

- باربارانىكۆلافنا، توورپە بوونى ئەمجارەت بەجىيە. ھەولدەدەم ھەرچى زووتر دلت رازى بكەم. تۆ چۆنت پىخۆش بى وا دەكەم. وەرە ئالكسى فيؤدۆرۆويچ كلاوہكەت لە سەر بنى، منىش كلاوى خۆم لە سەر دەكەم. پىكەوہ دەچىنە دەرى. ئەم كچەى كەوا لىرە دانىشتوہ، ناوى نىنا نىكۆلافنايە، قوربان. لەبىرم چۆوہ ئەويشت پىبناسىتم، قوربان. دەلىى فرىشتەيە و لە ئاسمانەوہ ھاتۆتە خوارى بۆ نىو ئىمەى مرۆقى خاكى... خۆزگە بمزانىبايە چى لە دلدايە! خۆ تىدەگەى؟

باربارانىكۆلافنا بە توورپەيى گوتى: «چاوى لىكە چۆن وەك مىوژۆكە دەلەرزى، دەلىى فى لىھاتوہ!»

- ئەو كچەش كە لاقى لە عەرزى دەوہژىنى و بە گەوجم دەزانى، بەراستى وەك فرىشتەى ئاسمانى وايە و ھەقىەتى ھەرشىتىكم پىبلى. فەرموو، ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، وا چاكە كۆتايى پىبىنن قوربان.

دەستى ئالىووشاى گرت، لە وەتاغەكە چوونە دەرى و ھەتا سەر شەقام بەدواى خۆيدا رايكىشا.

(۷)

لە دەروہ

- ھەوايەكى خۆ و تازەيە قوربان، بەلام لە بالەخانەكەى مندا ئەم ھەوا پاكە دەستناكەوى! گەرەم، با تۆزى شىنەيى تر پىاسە بكەين. لەوہى كە دلۆفانانە گويم دەدەيتى سپاست دەكەم.

ئالكسى فيؤدۆرۆويچ گوتى: «منىش دەمەھوئى مەبەستىكى گرینگتان عەرز بكەم، بەلام نازانم چۆنى دەستپىكەم.»

- دلنىام كاريكت بە من بوو، قوربان. دەنا لەخۆرا نەدەھاتى بۆ دىدەنىم. مەگىن بۆ سكالالا دەست كورپەكەم ھاتىتتى. كە ئەوہش مەھالە قوربان. سەبارەت بەو كورپەش قوربان، لەوئى نەمدەتوانى بۆتى باسبكەم، بەلام لىرە با رووداوەكەى ئەو رۆژەت بۆ بگىرمەوہ. گسكە كۆلەكەم ھەوتووى پىشوو پىرۆ بۆتر بوو - مەبەستم رىشمە، قوربان. ئەوہ ناويكە بە سەر رىشمدا براوہ، زياترىش لە نىو مندالانى قوتابىدا ئەم ناوہ دەنگى داوہتەوہ. دىمىترى فيؤدۆرۆويچى براشت رىشى گرتم و رايكىشام، خۆ ھىچم نەكردبوو، ھىندە توورپە بوو خويىن بەرچاوى گرتبوو. بۆ بەدبەختى من كەوتمە داوى. ھەر لە مەيخانەكەوہ ھەتا نىو بازار رايكىشام. ھەر لەو كاتەدا مندالان لە قوتابخانە ھاتتە دەرى و ئىلۆشايان لەگەلدا بوو. ھەر كە چاوى بە من كەوت ئاوا بە دەست دىمىترىيەوہ پىوہبووم، بە ھەلاتن ھات بۆلام. قىژاندی: «باوہ، باوہ!» دەستىكىردە ملم، باوہشى پىداكردم. دەيوست رزگارم بكا لە چنگى دەقىژاند و دەپارايەوہ: «بەرىدە، لىبىبوورە.» بە دەستە چكۆلەكانى دەستى دىمىترىيە -

هەر ئەو دەستەى پىشمى گرتبوو - گرت و ماچىکرد، قوربان... لەو کاتەدا
پەنگى رۆخسارىم دى... هەر لەبىرمە، قوربان، قەتم لەبىر ناچىتەوه.

ئالىووشا گوراندى: «سویند دەخۆم كە دىمىترى برام دىت بۆلات و بە
شىوہىەكى سادقانه و بەداخ و پەشىمانىیەوه داواى لىئوردنتان لىدەكا. تەنانەت
ئەگەر پىت خۆشىى هەروا لەو بازارەدا لەبەردەمتدا بە چۆكدا دى... ناچارى
دەكەم ئەو كارە بكا، ئەگەر نەىكا براى من نىیە!»

. ئەها، كەواىە پىشنىارکردنە! لە لایەن ئەوہوہ نەهاتووى. دلە پىبەزەبى و
نەرمەكەى خۆت هانى داوى، قوربان. دەبوو ئەوہ بفرمووى قوربان. كەواىە
ئىزنم بەدەىە لەمەر دلواوى و جوامىرى و فىداكارى براكەتەوه بدویم، چونكە
لەو كاتەدا ئەوپەرى لىئوردووى نواند و دەستى لە راکىشانم هەلگرت و
بەرىدام. گوتى: «تۆ ئەفسەرى، منىش ئەفسەرم، ئەگەر پىاووىكى
دروست و حىسابىت دەستكەوى شایەدیت بۆ بدا، بانگم بكە بۆ دوئىل. كارىك
دەكەم دلت خۆش بى. چش لەوہى خویرى و هىچووىوچىشى.» ئەوہ دەق و
دوگرى وتەكانى بوو، قوربان. بەراستى خاوەنى دلنىكى گەورەىە و رەوشتىكى
جوامىرانەى هەىە! لەگەل ئىلووشا كىشایە داواہ. ئەو دىمەنەش سەربەوردىكى
بنەمالەبىیە و تاهەتایە ئىلووشا لەبىرى ناچىتەوه. گەورەىى و شەرەف لە ئىمە
ناوہشىتەوه، خۆت قازىبە و قەزاوت بكە، قوربان. تاوىك لەمەوبەر مال و
حالەكەمت دى، قوربان. ئەوہ ژيانە من هەمە؟ سى ئافرەت، یەكیان نوقوستان
و نەخۆش، ئەوى دىكەیان كەلەلاو پىشت چەماوہ، سىپەمىش ساغە و زۆر
زىرەك و وریایە. خویندكارى زانكویە. قوربان. بە ئاواتەوہىە بگەریتەوه بۆ
پترىزبۆرگ. تاكو بۆ رىزگارى ژنانى روىسى لە رۆخى نەوا چالاكى بنوینى.
باسى ئىلووشاش ناكەم، قوربان. نۆ سالى تەمەنە. من لەم دنیاىەدا زۆر بىكەس
و لىقەوماوم. ئەگەر بمرم چىیان بە سەر دى؟ لە ئىوہ دەپىرم قوربان. ئەگەر
دىمىترى بانگ بكەم بۆ دوئىل و دەستەوبەجى بىكوژى، پاشان چى؟ ئەو
قوربەسەرانە لىیان دەقەومى. لەوہش خراپتر، ئەگەر نەمكوژى، كۆلەوار و
گرەدەنشىنم بكا: ئىتر تواناى كارکردنم نابى و خۆ دەمىشم نادووردى، چۆن

زگى خۆم و ئەو خىزانە رەشورپووتە تىركەم. كى هەىە بگاتە فرىامان و
تىرمان كا؟ هىچ چارەىەكەم نامىنى جگە لەوہى ئىلووشا لە قوتابخانە بگىرمەوه
و بىنىرم بۆ سوال. ئاكامى بانگکردنى ئەویش بۆ دوئىل ئەوہ دەبى، قوربان.
قسەىەكى قۆر و گەوجانەىە قوربان. وانىیە؟!»

ئالىووشا چاوى زىتكردهوه و دىسان دەنگى هەلىنا: «ئەو دىت بۆ
عوزماىى و لە نىوہراستى بازار بە سەر كەوشەكانتدا دەكەوى.»

سەروان لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «دەموىست شكایەتى لىبەكم. چاو لە
ياساش بكە، دەمتوانى بە هوى ئەو سووكاىەتىیەوه كە پىمكراوہ،
خەسارەتىكى زۆرى لىبىستىنم. بەلام ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ناردى بەدوامدا و
گوراندى بە سەرمدا: «بە خەونىش بىر لەوہ نەكەیتەوه! ئەگەر شكایەتى
لىبەكەى، لە تەواوى ولات دەىكەم بەقاو، لەبەر بىشەرەفى لىنى داوى و ئەو
كاتە بانگ دەكرىتەوه بۆ دادگا.» خۆ خودا بۆخوى ئاگای لىیە، قوربان. ئەو
فىل و تەلەكە و بىشەرەفىیانە لە كویوہ ئاو دەخواتەوه و من بە فرمانى كى
جوولامەتەوه! خۆ من بەبى فرمانى خوى و فىوودۆرپاولووىچ قامك بە ئاودا
ناكەم. دادە خانم هەروہا گوتى: «ئەوہش بزانه، بۆ هەتاهەتایە لە سەر
كارەكەت دەرتدەكەم و ئىتر چاوت بە فلسىك پارە ناكەوى. لەگەل
تاجرەكەشم قسە دەكەم» بەو ناوہ بانگ لە پىرەمىردەكەى دەكا. «ئەویش
دەرتدەكا!» ئەگەر ئەویش دەرمىكا، چۆن بەرىدەچم؟ چاوى لەو دووكەسەىە،
چونكە فىوودۆرپاولووىچ، بە هوىەكى دىكە، لەوانەىە لە سەر كارەكەم دەرم
بكا، هەروہا دەبەهوى بە هوى ئەو سفتانەوه كە ئىمزام كردوہ لە دادگا
شكایەتم لىبكا. بۆىە پاشگەز بوومەوه و لەسەرى نەپرویشتم، قوربان. خۆ
كاووشەكەشمانت دى. ئىستا ئىزن بفرموون لىتان بىرسم ئىلووشا قامكتى
زۆر كۆلەوار كردووه؟ پىمخۆش نەبوو لە مالى و لەلاى خوى باسى ئەو
مەسەلەىە بكەم.»

. بەلى، زورىش، دىاربوو زۆرى رىق هەستاوہ. تۆلەى توى لە من كردوہ.
چونكە دەزانى منىش كارامازوفم. تازە تىگەىشتم. بەلام ئەگەر دەتدى چۆن

بەرد لە ھاوپیۆلەکانی ھەلەدەکا! زۆر کاریکی پەر مەترسییە. لەوانەبوو بیسی کوژن. مندالن و نەفام. یان بەردەکە لە سەر و چاوی کەسیک دەدەن.

- ئەو ھەر پووی داو، قوربان، بە بەرد لیاندان. ئەمە بریندار بوو. سەری نەشکاو، بەردەکە لە سینگێ دراو، راست لە سەر دلی دراو. بە گریانەو ھاتەو بۆ مائی و ئیستا نەخۆشە.

- ئەو زانیوتە لە پیندا ئەو دەستی پیکرد. لەبەر تۆیە وا رقی لیان ھەستاو. ئەوان دەیانگوت ماو ھەیک لە مەوبەر بە قەلەمبەر کورپکی بە ناوی کراسووتکین بریندار کردو.

- ئەو ھەشم بیستوو، زۆر مەترسیدار، قوربان. باوکی کراسووتکین لێرە کارمەندە، لەوانە ھەم مەسەلە ھە توشی گیرە و کیشەم بکا، قوربان.

ئالیووشا بە گەرموگورپی گوتی: «بە باشی دەزانم ماو ھەیک نەینیریتەو ھە بۆ قوتابخانە، بە لکو تۆزی ئارامییتەو و... رقەکە ی دامرکیتەو.»

سەروان دووپاتی کردەو: «رق! خۆی سەرتاپا رقە، قوربان. رقەکە ی لە چا و چکۆلە بییە کە ی نییە. زۆر رقتەستوو. تۆ نازانی، قوربان. ئیزن

بفەرموون با بە سەرھاتە کە تان بە تیروتەسەلی بۆ وەگیرم. لە داوی ئەو پووداوی نیو بازارەکە، ھەموو مندالانی قوتابخانە بە وشە ی گسکە کۆلە

رقیان ھەلدەستاند و دەیانبوغزانند. کورانی قوتابی وەچە یەکی بی بەزەیین، کاتیک بە تەنیان وەک فریشتە ی خودا وان. بەلام کە یە کدە کە ون بەد فەر و

بی بەزەیی دەبن. بە تەشەر و ناوینتکە ھەستی ئیلوشا دەرووشینن و ئەویش وەک ئاور ھەلدەبی. ناھەقیشی نییە. کورپکی ئاساییە. لاوازە، ھەست بە

سووکایەتی دەکا. بەھۆی باوکییەو توشی ئەو شەرمەزارییە دەبی، قوربان. ئەو بە تەنیایە، بەلام لە تاوی باوکی ناچارە لە ھەمبەریاندا پادەوستانی و

لەبەر باوکی و لەبەر حەقیقەت و عدالەت ناچارە خۆی بە ئاو و ئاوردا بد، قوربان. ئەو وا نەبوو. ئەو پۆژە بە ھەلەداوان ھات و دەستی براکەتی ماچ

کرد و ھاواری کرد: «لە باوکم خۆش بە، بیبوو،» توشی پوو خانیکی سەیر بوو، تەنیا خودا دەزانی ئەو ساتە چ ئازاریکی کیشا. منیش قوربان،

ھەستم بەو ھە کرد. چونکە مندالی ئیمە، مندالی ئیوھنا، تەنیا مندالی ئیمە - مندالی فەقیر و ھەژار کە ھەمووکەس بە چاوی سووک تەماشایان دەکا -

دەزانن مانای عدالەت چییە، قوربان. تەنانەت لە تەمەنی نو سالیدا. دەولەمەندان کوا لەو دەگەن؟ ئەوان بە عومراتی خویان لەو شتە ناکوڵنەو ھە

و ھەستی پیناکەن. بەلام ھەر لەو کاتەدا کە ئیلوشای من لەو بازارە و لەبەر چاوی خەلکی دەستی براکەتی ماچکرد، ھەر لەو کاتەدا لە مانای عدالەت

گەشت، قوربان. «سەروان دیسان وەک شیت و ماخولیا ھەلبوو و گوتی: «ئەو ھەقیقەتە لە ناخی پۆچوو و بۆ ھەتا ھەتایە وردیکرد، قوربان.» مشتی

راستە ی لە لەپی دەستی چەپە ی راکیشا، دەتگوت دەپھەوئ نیشانیدا «ئەو ھەقیقەتە» چونی ئیلوشا ورد کرد. «راست ئەو پۆژە، قوربان، نەخۆشکەوت

و تاویاو لە جیدا خستی و ئەو شەو ھەتا بەیانی بە دەم چەقوچوو پواندی. ئەو پۆژە قسە ی لەگەل نەکردم، قوربان، بەلام دەمزانی بە سیلە ی چاو

لیمدەرپوانی، ئەگەرچی پووی لە پەنجیرە کە بوو و وایناند خەریکی خویندەو ھە کتیبە. بەلام تیگەیشتم ھۆشی لای دەرسە کە ی نییە. پۆژی

دوایی، منی تاوانبار بۆ لەبەر بردنەو ھە خەمەکانم ئارەقم خواردەو ھە مەستمکرد، قوربان. بۆیە شتیکی ئەوتۆم لەبەر نییە. خیزانیشم دای لە پرمە ی

گریان - زۆرم ھاوسەرە کەم خۆش دەوی، قوربان. - چووم، ئەوی پارەم لە گیرفاندا بوو دام بە ئارەق و شەراب، بۆ ئەو ھە خەمەکانمی پت تەفروتوونا

بکەم. لەبەر ئەو ھەش لیم دلمەند مەبە، قوربان، لە پوو سیا پیاوانی ئارەقخۆر چاکترین پیاوان. بەلی چاکترین پیاوان لە نیو ئیمەدا ئارەقخۆرە لە

زەبەرەکانن. مەگین لە خودا ئیلوشام لەبەر چوو بیتەو ھە. ئەو پۆژە مندالە ورتکە زۆریان ئازاردابوو، گالتەیان پیکردبوو، قوربان. وەداوی کەوتیوون و قاویان

لێکردبوو: «گسکە کۆلە، گسکە کۆلە ی باوگیانیان گرتی و لە مەیخانەیان دەرکیشا. تۆش ھەلاتی و پاراپەو، بەلام جوابیان نەدایەو ھە.»

«پۆژی سیھەم کە لە قوتابخانە ھاتەو ھە، دیتم رەنگی ھەلبزرکاو ھە ماتە. لیمپرسی: «چییە؟ چ بوو؟!» وەلامی نەدامەو ھە. لەو کاو لاشە ی ئیمەشدا ھیچ

قسهیهک به بی به شداری خیزانم و کچهکان ناکری. کچهکانیش هه رپوژی یه کهم به مهسه له که یان زانیوو. باربارانیکلوفنا لیوی خوی ده کوروش و خوی ده خواردهوه: «جاریک بووه ئیوهی گه مژه و قه شمه رکاریکی ژیرانه بکه ن؟» گوتم: «وايه، قهت بووه کاریکی ژیرانه نه نجامبدهین؟» بۆ یه که مجار بهو شیوهیه گیرامهوه، قوربان. لای ئیواره بۆ پیاسه کردن کورم برده ده ری، با ئه وهش بزانی هه موو پوژیک ئیوارانه ده چین بۆ گه ران و پیاسه کردن، هه می شه ه له شوینیکه وه ده رۆین. هه ر ئه م ریگایه ی ئیستا پیدای ده رۆین. له بهر درگای مایوه هه تا ده گاته ئه و گابه رده ی که به ته نیا له ریگای بهر په رژینه کان هه لکه وتوووه و نیشانه ی ده ستپیکردنی چیمه نی شاره و شوینیکی خۆش و خه لوه ته، قوربان. من و ئیلوشا وهک هه می شه ده ستی یه کترمان گرته وو و ده رپویشتن. ده ستی چکۆله و قامکی باریک و سپ. له تاوی ژانی سینگى ئوقره ی نییه. گوتی: «باوه، باوه!» گوتم: «ده لئی چی رۆله گیان؟» ته ماشامکرد چاوی پرپوو له ئاو. «باوه ئه و ناپیاوه بۆ وای لی کردی؟» گوتم: «ئیلوشا گیان، بلیم چی، چیم له ده سته هات.» «باوه، مه ی به خشه، قهت مه یبه خشه! له قوتابخانه ده لاین له بهر ئه و کاره ی ده رۆبلی پاره پیدای.» گوتم: «نا، ئیلوشا به هیچ شیوهیه ک پاره ی لیوه رناگرم. ئازای ئه ندامم که وته له رزین. به هه ردوو ده ستی ده ستمی گرت و دیسان ماچیکرد. گوتی: «باوه، باوه، بانگیکه بۆ دوئیل. له قوتابخانه ده لاین، تۆ ترسه نوکی و ناویری بانگی بکه ی بۆ دوئیل و ده رۆبله که ی لیوه رده گری.» وه لامم داوه: «ئیلوشا، ناتوانم بانگی بکه م بۆ دوئیل.» به کورتی ئه وه ی ئیستا بۆ تۆم باسکرد، هه مووم پیگوت. گوئی بۆ شلکردم و گوتی: «باوه، هه رچونیکه مه یبه خشه. خۆم گه وره بم بانگیده که م بۆ دوئیل و ده یکوژم.» چاوی زیت کرده وه و بریقه ی هات. هه لبه ته منیش باوکیم و ده بوو شتیک بلیم. گوتم: «پیاو کوشتن گوناحه، ته نانه ت له دوئیلیشدا.» گوتی: «باوه، با گه وره بم، ده یده م به زه ویدا، شمشیره که ی لیده ستینم و نووکی شمشیره که له سه ر قورقورچاچه ی راده گرم و ده لیم: ده توانم بتکوژم، به لام ده تبه خشم.» دیوته له ماهوی دوو

رۆژدا له و زهینه چکۆله یدا چه نده ی پیلان دارشتوووه؛ چه تمه ن له ماهوی رۆژدا پیلانی تۆله کردنه وه ی دارشتوووه و شه ویش هه تا به یانی پیوه ی جینگلی داوه و بیری لیکردۆته وه، قوربان.

به لام پیری بۆم ده رکه وت کاتیک دیته وه بۆ مائی، له قوتابخانه زۆری لیده هه ن، راست ده فه رمووی قوربان. ئیتر ناینیرم بۆ ئه و قوتابخانه یه. بیستووومه به تاقی ته نیا له هه مبه ر ته واوی منداله کاندایاده وه ستی و شه رپیان له گه ل ده کا. دلی پره له رق و بیزاری. به گیانی ئه و تاقه کورم زۆر ده ترسم. ده ترسم خوی به کونیکه وه نی. جاریکی دیکه چووین بۆ پیاسه کردن. لئی پرسیم: «باوه، ده وله مهنده کان له خه لکانی تر به هیزترن؟» گوتم: «ئهری، ئیلوشا گیان، له سه ر زه وی هیچکه س به قه د ده وله مهندان به هیز نییه، که س ده ره قه تیان نایه.» گوتی: «باوه، من ده وله مهنده م و ده بیه ئه فسهر و هه موو که س ده به زینم. تیزار خه لاتم ده کات و ده گه ری مه وه بۆ ئیره، ئیتر هیچ که س پیم ناویری.» ... پاشان بیده نگ بوو به لام هه روا لیوی ده له رزی. گوتی: «باوه، ئیره زۆر شاریکی ناخۆشه.» گوتم: «ئهری، کورم وایه، شاریکی باش نییه راست ده که ی.» گوتی: «باوه، با برۆین بۆ شاریکی دیکه. شاریکی خۆش، بچین بۆ شاریک، که خه لکه که ی نه مانناسن.» گوتم: «ئیلوشا، ده رۆین، چه تمه ن ده رۆین. به لام خۆ ده بی بری پاره پاشه که وت بکه یین، ده نا له شاریکی غه ریب لیمان ده قه ومی.» تۆزی دلم چه سایه وه که توانیم ئه و خه یاله تالانه ی له بیر به رمه وه و سه رنجی به ره و لایه کی دیکه راکیشم. له دنیا ی خه یالدا ده ستمانکرد به کوچکردن بۆ شاریکی دیکه و ئه سپ و داشقه کرین و.... «دایکت و خوشکه کانت سواری عاره بانه که ده که یین و به شتیک دایان ده پوشین و وه ری ده که وین. تۆ جار جاره سوار به و من له ته نیشه وه به پیمان ده رۆم. چونکه ده بی ئاگامان له ئه سپه که مان بی، خۆ به سته زمانه هه موومان ناتوانی. ئیشه لالا ئاوا ده رۆین و خۆمان له چنگ ئه و شاره رزگار ده که یین.» به و قسانه ده تگوت شاگه شکه بووه له خۆشیانا، له هه موو شتیک زیاتر که یفی به ئه سپ و عاره بانه که ساز بوو بوو. چونکه کوری پوو سی له

نیو رهوهی ئهسپدا له دایکدهبی و سواری پیخۆشه. ماوهیهکی زۆر پیکهوه دواين. له دلی خۆمدا گوتم: خودایه زۆر شوکور توانیم زهینی به شتیکی دیکهوه خهریک بکه م و دلی ئارام بپتهوه.

«ئه مه قسهی پیرییه، بهلام دویشه وه موو شتیکی گۆرا. بهیانی چووبوو بۆ قوتابخانه، مات و مهلوول هاتهوه بۆ مالی، زۆر مات بوو. لای عهسر دهستیم گرت و چووین بۆ گهپان و پیاسه. قسهی نهدهکرد. بای دههات و ههتاو بهدهروه نهبوو، ههر له ههواي پایز دهچوو، تاریک و روون بهسهردا هات ههروا پیاسه مان دهکرد. ههردوو کمان مات و بیدهنگ. گوتم: «دهی کوربهکم، سهبارهت به سهفه رهکه مان دهلیی چی؟» له دلی خۆمدا گوتم به لکو باسوخواسه کهی رۆژی پیشووی وهبیر بینمه وه. وهلامی نه دامه وه. بهلام ههستمکرد قامکی له دهستدا دهله رزی. له دلی خۆمدا گوتم: په ککو، وادیاره خراب کهوتوو و شتیکی تازه له گۆریدایه. گه یشتبووینه لای گابه رده که، ههر ئه م شوینهی ئیستا من و تو لیلی راوه ستاوین. له سه ر به رده که دانیشتم. پۆلیک کۆلاره به سه واوه دهجوولانه وه و تیک دههالان، نزیکه ی سی دانه دهبوون. ههلبهت ئیستا کاتی کۆلاره هه لانه، قوربان. گوتم: «چاو لیکه، ئیلۆشا، کاتی ئه وهیه ئیمه ش کۆلاره کهی خۆمان بینین و وهحه وای خهین، جا چاکي ده کهینه وه، ئه ری له کویت داناوه؟» وهلامی نه دامه وه، چاوی له دوور بری و رووی له من وه رگێرا. له و کاته دا گژه بایه ک هه لیکرد و ته پوتۆزی ساز کرد. له نا کاو خۆی خسته باوه شم و دهستی له ملم کرد، سه رمی به سنگی خۆیه وه گوشی، وهک ئه وهی بایه که بیبات و بیهه وی خۆی به من بگریته وه. ده زانی کاتی ک مندا ل بیدهنگ و غلوور ده بن و کاتی ک خه میکی گه وره دلایان داده گرئ، هه ولده دن دان به خۆیاندا بگرن و نه گرین. به لام له نا کاو تاقه تیان لیده بردری و فرمی سک به چاویاندا دپته خوارئ، قوربان. به و سیلاوی فرمی سک گه رمه، قوربان، ده موچاوی خووساندم. زووره زوور ده گریا و وهک شه قشه قه ده له رزی. ده تگوت گه شکه ی لیهاتوو وه هه روا که له سه ر به رده که دانیشتبوو م، ده یگوشیم به خۆیه وه. له په ستاش هاواری

ده کرد: «باوه، باوه، باوه گیان، بۆ ئه و سووکایه تییه ی پیده کردی؟» منیش هۆره هۆر ده گریام قوربان. له باوه شی یه کتریدا هه نیسکمان ده دا و ده گریاین قوربان. گوتی: «باوه، باوه.» گوتم: «ئیلۆشان گیان، کوربه جوانه که م.» له و کاته دا هه چکه س ئیمه ی نه دی، قوربان. خودا خۆی ئیمه ی دی، هیوادارم ئه وه له نامه ی کرده وه م دا بنوو سی، قوربان. ئالکسی فیو دۆروویچ، قوربان، ئیمه ده بی سپاس له برا که ت بکه ی ن. که وایه قوربان، له بهر دلی ئیوه له ئیلۆشا نادم و ته مبیی نا که م، قوربان.»

به له بزیکي قیزه ون و حه نه کچیانه ده دا. له گه ل ئه وه شدا، ئالیووشا هه ستیکرد که ته واو متمان ه ی پیکردوو ه، ئه گه ر که سیکی دیکه بو وایه له جیاتی ئالیووشا، ده یزانی سه روان به روونی قسه ناکات و ئه وه ی ده لی له دله وه نییه. ههر ئه وه ش هیوای خسته وه دلی ئالیووشا که دلی پرپوو بو وه سیلی فرمی سکه کانی خه ریک بوو که لاوی ده کرد.

دهنگی هه لیتا: «ناخ، چه نده م پیخۆشه له گه ل کوربه که ت بیمه برادر و هاوړئ! خۆزگه ئه و کاره ت بۆ جیه جی بکر دایه م...»

سه روان له بن لیوه وه منجاندی: «به سه ره چاو، قوربان.» ئالیووشا له در یژه ی قسه کانی دا گوتی: «به لام ئیستا با شتیکی ته واو جیا وازت پیلیم. په یامیم بۆ هیناوی. ههر ئه و برایه ی من، دیمیتری، سووکایه تی به ده زگیرانه که شی کردوو ه، کچیکی باش و دلا وایه و رهنگه تاریفیشت بیستی. هه قی ئه وه شم هیه باسی ئه و خاتوونه به ریزه ت بۆ بکه م که چه نده ی زولم لیکراوه، له راستیدا ناچارم باسی شی بکه م. چونکه کاتی ک بیستی ئه و سووکایه تییه به ئیوه کراوه، ده شزانی بارو دۆخی ژیا نی ئیوه چۆنه، ههر له ریوه رایسپاردم، - که خیرا - ئه م یارمه تییه له لایه ن ئه وه وه بۆ ئیوه بینم - به لام ته نیا له لایه ن ئه وه وه، نه ک دیمیتری برام که وازی لیهیناوه، ته نیا له لایه ن ئه وه وه! خۆزگه ی ده خواست و تکای لیده کردی ئه و یارمه تییه وه رگری... چونکه هه ردوو کتان له لایه ن که سیکه وه سووکایه تیتان پیکراوه. ئه و کاتی ک ئیوه ی وهبیر هاته وه که له لایه ن دیمیترییه وه ئه و سووکایه تییه ی

پیکرا. سووکایه تییه کی وهک ئه وهی به ئیوه کراوه، یانی ئاوا زالمانه. وهکو خوشکیک دهیهه وی یارمه تی براکه ی بدات و دهستی بگری... پیگوتم تکاتان لیبه کم ئه م دووسه د رۆبله وهرگرن و وهک یارمه تییه کی خوشکانه قه بوولی بکن. هیچکه سیش له وه ئاگادار نییه، دلنیا به هیچکه سیش نازانی و قاوی بلاو نابیته وه. ئه مهش دووسه د رۆبله که و سویندت ده دم که وه ریگری، ئه گهر ته وای خه لکانی سهر زه وی دوژمنی یه کتر بن، هیشتا چهن که سی باش ههر پهیدا ده بن... ئیوه دلکی گه وره تان هه یه... ده بی ئه وهش بزانی و تیگه ی.»

ئالیووشا دوو گه لای شهق و تازهی گول له پشتی بو راکرت. ههر دووکیان له په نا گابه ردی لای ته یمانه که راوه ستا بوون. هیچکه سیش له و نزیکانه دیار نه بوو. وا دیار بوو ئه و دوو گه لا پارهی شهوینیکی سهیری له سهر سه روان داناوه. داچله کی، به لام سه ره تا له بهر سه رسوو پمان، به هیچ شیوه یه که بر وای نه ده کرد ده مه ته قیکه یان ئاکامیکی ئاوی هه بی. هیچ شتیکی به قه د وهرگرتنی ئه و یارمه تییه له خه ون و خولیاکانی دوور نه بوو. ئه ویش ئه و گوژمه یه! پاره که ی وهرگرت، و هه تا ماوه یه که تاسا، به شیوه یه کی تازه رهنگی پوخساری گوړا.

- ئه وه بو من؟ ئه و هه مووه پارهی - دووسه د رۆبل! خودایه گیان! له م چوار ساله ی رابردو دا ئه وه نده م پاره به خۆمه وه نه دیوه! خودای گه وره! ده شلی هی خوشکیکه... یانی خه ون نابینم، ئه وه راسته؟

ئالیووشا به بزهی که وه گوتی: «سویندت بو ده خۆم ئه وه ی گوتم هه مووی هه قیقه ته.» سه روان سوور هه لگه را.

«گوئی بگه ره، قوربان. تو گیانی من، گویم لیبگه ره قوربان، ئه گهر وهری بگرم، وهک که سه یکی خوازه لۆک و هیچوو پوچ چاو لینا کریم؟ ئالکسی فیو دۆرۆویچ به بر وای ئیوه پیی سووک نابم؟ ئالکسی فیو دۆرۆویچ، گوئی بگه ره قوربان گوئی بگه ره.» ئه وه ی گوت به هه ردوو دهستی ئالیووشای گرت. «هانم ده دی وهری بگرم و ده لپی خوشکیک بو ی نار دووم، به لام ئه گهر

وهری بگرم، له ناخه وه، له دلّه وه، سووک نابم له بهر چاوت و لیم وه رهن نابی؟ قوربان، ها؟»

- نا، نا، سویندت بو ده خۆم، به ئیمانم، خه مت نه بی، هیچکه سیش جگه له من له وه ئاگادار نییه و نابی - من و تو و ئه و و ژنیکی دیکه ش که دۆست و هاوړی گه وره ی ئه و خاتوونه یه.

«کارت به سهر ئه و خاتوونه وه نه بی! گوئیگه ره، ئالکسی فیو دۆرۆویچ، له ساتیکی وهک ئیستادا ده بی گویم لیبگری، قوربان، چونکه تو نازانی ئه و دووسه د رۆبله بو من له کاتیکی وهک ئیستادا یانی چی وچ جییه که ده گری.» قسه ی ئه و کابرا بیچاره یه ورده ورده ده شیواو خه ریک بوو خولیا بوونیکی وه حشیانه ی به خۆیه وه ده گرت. تووشی شه لژانیکی سهیر بوو بوو و زور خیرا و به په له ده دا، ده تگوت ده ترسی نه هیلن هه موو قسه کانی ده ربړی.

«بیجگه له وه ده سه ته یانی شه رافه تمه ندانه ی ئه و پارهی له لایهن «خوشک» یکه وه، خوشکیکی ئاوا به ریز و مه زن، ئیستا ده توانم له خیزانم و نینا و ئه و کچه فریشته پشت چه ماوه یه م، ئاگاداریبکه م. دوکتور هیرتیز نیستیوب دل ی پیم سووتا و هات بو مال که م، ماوه ی سه عاتیکی هه ردووکیانی معینه کرد و گوتی: «تیناگه م.» به لام جوړیک ئاوی گراوی بو نووسین که له دووکانی عه تارییه کانی ئیره وه ده سه تده که وی. گوتی: ئه وه بو حالیان باشه. بری ده وا له نیو ئاوه که بکن و خویانی پی بشون. ئاوکانه که بایی سی کوپکه و نزیکه ی چل بترییان له و ئاوه پیویسته؛ منیش پسوله که م هه لگرت و له سهر ره فه که له ژیر په یکه ره کاندان شارده مه وه، و ئیستاش ههر له وییه. ده ستووری دا نینا به و ئاوه رۆژی دوو جار به یانی و ئیواره خوی بشوا. به لام کوا له و کاو لاشه بی جی ورپییه ماندا ده توانین ئه و کچۆله به سه ته زمانه تیمار بکه ین، قوربان. چونکه نه هه مامان هه یه، نه ئاومان هه یه و نه کلفهت و یاریده ریشمان هه یه. نینای بیچاره ش ژان سه رتاپای ماسوولکه کانی له شی داگرتووه. هه تا ئیستاش پیمانییه ئه وه م بو باس کردبیتی. شه وانه لای راسته ی به چریکه ده ویستی و به دم ئازاره وه جینگل

دهدا. ئەو فریشتە بەستەزمانە هەتا بەیانی دان بە جەرگی خۆیدا دەگرێ و ئەو ژانە تامل دەکا، لەو دەترسی ئیمە خەوێمان لێ بزرێ. هەر شتیگمان دەستبکەوئ دەیحۆین و ئەو بەردەماوێمان دەخوا، خۆراکیگ که بۆ سەگی دانئیی ناخوا. "من شیایوی ئەوش نیم، ئەو بەردەماوێمان لە من زیاده، چونکه من سەربازی ئیوهم،" ئەو قەسە ئیو فریشتە چاوپەرەشیە و هەولدهدا بە چاوانی بیدرکینئ. بە ئەرکی سەرشانی خۆمی دەزانم خزمەتی پێبکەم، بەلام ئەو پێیخۆش نییە. "من کچیکی نووستان و هیچوپووجم و بەکاری هیچکەسی نایەم." پێیوایه شیایوی هیچ شتیگ نییە، قوربان. بەلام بەخووخده شیرین و فریشتەئاساییە بۆتە هۆی دلخۆشیمان و لە راستیدا بەئی ئەو و بەئی وتە نەرم و نیانەکانی ئەو ژیانمان لێ تال دەبئ! تەنانەت بارباراش ئاهۆن دەکاتەو. سەبارەت بە باربارانیکۆلافناش خراپ بیر مەکەو، ئەویش وەک فریشتە وایە، ئەویش زۆر بەستەزمان و مەزلوومە. هاوینی هات بۆلامان و شازدە رۆبلی هینابوو که بە وانە وتنەو و فیرکاری وەدەستی هینابوو وپاشەکەوتی کردبوو، تاکو لە مانگی سپتامبردا، یانی ئیستا، پێی بگەریتەو و بۆ پترزبۆرگ. بەلام پارەکەیمان لیوهرگرت و خەرجمانکرد، بۆیە ئیستا پارەئ نییە که پێی بگەریتەو، قوربان. ئەگەرچی بیههوی بشگەریتەو، ناتوانئ. چونکه دەبئ وەک کلفەت کارمان بۆ بکا. وەک ئەسپیکیی هیز لێ برائ وایە که هەموومانی هەلگرتبئ. بە هەموومان رادەگا. شیوووکۆل و خاوین کردنەوئ مالهەکە و گسک لیدان لە ئەستۆئ ئەو. خزمەت بە خیزانیشم دەکا و جیوبانەکەئ بۆ رادەخا و دەیخەوینئ. خیزانم زۆر وازی وازی و گرینۆک و جینگیزییە، قوربان! چاکە ئیستا بەو پارەئ دەتوانم پێشخزمەتیگ بگرم، قوربان. ئالکسی فیوڈۆرۆویچ، ئیستا دەتوانم دەوا و دەرمانیان بۆ بکرم، دەتوانم کچه خویندکارەکەم بنیرمەو و بۆ پترزبۆرگ قوربان. دەتوانم گوشتی رەشەولاخ بکرم و خۆراکیکی باشیان پێبدهم. خودایەگیان دەلئیی خەون دەبینم.»

ئالیووشا شادی لە دلی گەراییو، که بوو هۆی دلخۆشی و بەجیهینانی ئارەزووی ئەو کابرا هەژار و لیقەوماو.

سەروان که لە خۆشیانا پێی وەعەرز نەدەکەوت، بەپەلە دەستیکرد بە قسەکردن و گوئی: «سەبرکە، ئالکسی فیوڈۆرۆویچ، سەبرکە. دەزانی ئیستا من و ئیلوشا دەتوانین بە ئارەزوومان بگەین. ئەسپیک و عارەبانەئیک دەکرین، ئەسپیکیی رەش. ئیلوشا پێیخۆشە رەش بی. هەروا که چەند رۆژ لەمەوبەر بریارماندا کۆچیکەین. دۆستیکی قەدیمیم هەئە، پاریزەرە لە پاریزگای ک.... قوربان. لە کەسپیکیی باوەر پیکراوم بیستوو، ئەگەر بچم بۆ ئەوئ، لە دایەرەکەئ خۆئ دامدەمەزینئ و دەمکاتە نووسەری نووسینگەکەئ. بەشکو ئەو پیاوئتیەم لەگەل بکا. نینا و خیزانم سواری عارەبانەکە دەکەم، ئیلوشا لئیی دەخوړئ و منیش بە پێیان دەروم، ئەگەر بمتوانیایە بەکێک لە قەرزەکانم بدەمەو و زۆر چاک دەبوو، رەنگە بۆ ئەوئ و ئەو پارەئ لیم سەروزیاد بی!»

ئالیووشا دەنگی هەلئنا: «خەمت نەبی، هەرچەندەت پێویست بی کاترینا ئیوانا دەتاتئ. منیش پارەم هەئە، هەرچەندت دەوئ دەتدەمی. من بە برای خۆت بزانه و وەبزانە لە برای خۆتی وەردهگری. هەر وەختیکیش بووت بمدەو... (دەولەمەند دەبی، دەولەمەند دەبی، خەم مەخۆ!) ئەوئ که دەتەوئ بەرەو پاریزگایەکی دیگە کۆچیکەئ زۆر فکریکی باشە. دەبیتە هۆی دل حەسانەوئ خۆت و بە تاییەت کورەکەت. - پێویستە زۆر زوو بارگەوبنە تیکنئ، بەرلەوئ سەرماو سەغلهتی زستان بەسەردا بی. لەگەل گەیشتنە ئەوئ، بە نامە ئاگادارمان کەن و بیههوالمان مەکەن. ئیمە تازە هەتاهەتایە برای بەکتر دەبین... ئەوئ راستە و خەون نییە!»

ئالیووشا لە خۆشیاندا دەیویست باوەشی پیدابکا. بەلام چاویکی لیکرد و لەجیی خۆئ نەبزوت. سەروان بە ملیکی باریک و دەم و لئوی وشک و بارگرتوو و رەنگیکیی بزکاووئەو شیتانە راوہستابوو، لئوی دەلەرییەو و

دهتگوت دهبههوی شتیک بلی. دهنگی دهرنهدههات، بهلام لیوی له پهستا دهجوولا، لهبهرخویهوه قسهیدهکرد. زور سهیر بوو.

ئالیووشا، به سهرسورمانهوه لئی پرسی: «چبووه؟»

سهروان دهتگوت زمانی لهگۆ چووه، به شیویهکی سهیر و سهمهره و وهحشی، چاوی زهق کردبووه و وهک ئهوهی لهو بریاره ناهومید بووبی له ئالیووشای دهروانی، لهبهرخویهوه گوتی: «ئالکسی فیودورویچ... من... ئیوه، «هر لهو کاته دا بزهیهکی ماناداری هاتی. «من، قوربان... ئیوه، قوربان... پیتخوشه فیلیکی چکۆله دهزانم، نیشانتیبهدهم، قوربان؟» ئهوهشی کتوپر به سرتهیهکی توند و خیرا و به دهنگیکی پیاوانه دهربری.

- فیلی چی؟

سهروان گوتی: «فیلیکی جوان.» دهمی بۆلای چهپه خوار دهکردهوه، چاوی چهپهیی بۆ سهری زهق کردبووه و له ئالیووشای دهروانی.

ئالیووشا ترسی لینیشت، لهپر گورانندی: «ئهوه چییه، شیت بووی، فیلی چی؟»

سهروان له ناکاو گورانندی: «جوان، تماشاکه.» ئهوه دووسه د پۆبلهیی که له ماوهی مشتومره که یاندا له نیوان قامکه که له و زهرنه قووتهیدا بوو، به توندی گرمۆلهی کرد و له قوله میچهی دهسته راستیدا گوشتی.

تووره و رهنگ بزراکاو گورانندی: «دیتوته قوربان، دیتوته؟» له ناکاو دهستی راوهشاندا و پاره گرمۆله بووه که هی فریدایه سهرخیزه که. دیسان ئاماژهی پیکردن و نهپراندی: «دیتوته قوربان؟ چاوهوی بکه!»

وهک شیت و هار ههلیکوتایه سهریان و وهبهر پیلایه دان و بهدهم پیلایه پیدادان و ههناسه برکیوه گوتی:

- ئهوهش پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان، قوربان! ئهوهش

پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان قوربان!

له ناکاو وهک تیسکهی تفهنگ گهراپهوه و له بهر دهمی ئالیووشا چهقی و به قه لافه تیکی غروور ئامیزهوه دهستی بۆ حهوا ههلبیری و هاواریکرد: «برۆ بهو

کهسانهیی تویان ناردووه بلی، گسکه کۆله ئابرووی خوی نافروشی.»

پاشان به توندی وهرسووراپهوه و ههلات؛ بهلام هیشتا پینچ ههنگاو دور نهکهوتبووه، ئاوری دایهوه و به دهستی ماچیکی بۆ ئالیووشا حهوادا. پینچ ههنگاوی تر دور نهکهوتبووه، دیسان بۆ دواچار ئاوری دایهوه. ئههجاره روخساری زهردهخه نهی پیوه دیار نه بوو، روومهتی به فرمیسک خووسابوو. بهدهم پرهمی گریانهوه هاواریکرد: «ئهگهر ئهوه پارهیهم بۆ ئابرووچوونمان له تو وهرگرتایه، چم جوابی کوره کهم بدایه تهوه؟»

پاشانیش بی ئهوهی ئاور بداتهوه پینی پیوهنا و ههلات. ئالیووشا به خه میکی قوولهوه چاوی تینبری.

ئهوهشمان له بیر نهچی ههتا دوایین سات ئهوه کابرایه نهی زانیوو پارهکان کرمۆله دهکات و تووری ههلهدهدا. ئاوری نه دایهوه. ئالیووشا دهیزانی تازه ئاور ناداتهوه. ئهوهیش وهدوای نهکهوت و قاویشی لینه کرد، چونکه تیگهیشتبوو سهروان بۆ ئهوه کارهی کرد. کاتی له چاوهن بوو، ئالیووشا پارهکانی ههلهگرتهوه. زور چرچ و لۆچ و گرمۆله بوون. له خیز و خۆله که ههلهچه قیبوون و رووشابوون، بهلام نه درابوون. ئالیووشا له سهر له پی دهستی راسته و پاستهیی کردن و چرچ ولۆچه که یانی راستکردهوه. وهک پارهی تازه خشه خشیان دههات. پاشان قه دیکرد، نایه گیرفانی و گهراپهوه بۆلای کاترینا ئیوانا، تاکو ئاکامی راسپارده که ی پیراگهیه نی.

کتیبی پینجہم

دژ و ہاورا

دیاری کردن

مادام خۇخلاکۆف دیسان بەر لە ھەمووکەس لووتی بە لووتی ئالیووشادا تەقی. ھەلەشە بوو، رووداویکی گرینگ قەوما بوو. دلە خورپە و نیگەرانی کاترینا ئیوانا بووبوو ھۆی بوورانه وەیی و پاشان سەری لەگێژەو ھاتبوو، بە چاوانی بە مۆلەق ویستاوو ھەراکشابوو و وپینە دەکرد. کەوتبوو ھەقوچۆ، سەرتاپای وەک گری تەندوور داییسە. ناردبوویان بە دواى ھیرتیزنیستۆب و پوورەکانیدا. پوورەکانی ھاتبوون، بەلام ھیرتیزنیستۆب ھیشتا نەھاتبوو. ھەموویان چاوەرپی بوون و لە وەتاغەکەى دانیشتبوون.

ھەروا بیھۆش بوو، ئەگەر بیئە تاویاوی میشک چی!

مادام خۇخلاکۆف تەواو ترسی لینیشتبوو، لەپەستا دەگوت: «جیددیە، جیددی، « وەک ئەو ھەری ھەرچی لەمەوبەر روویداو جیددی نەبوو. ئالیووشا بە دلە خورپەو گویى راگرتبوو، دەویست دەستبکا بە گێرانەو ھەى قسەکانی. مادام خۇخلاکۆف کتوپر ھەلیدایە. ئیتر دەرفەتی گوی راگرتنی نەبوو. تکای لیکرد لەگەل لیزا دانیشی و ھەر لەوئ چاوەرپی بی.

دەمی بردە بن گویى ئالیووشا و بە سرتە گوتی: «ئالکسی فیۆدۆرۆویچی خۇشەویست، ھەر ئیستا لیزا بەجاری تووشی واقورمانی کردم. کەوتوومە دلەو پیزە، ھەر ئەو ھەش بۆتە ھۆی ئەو ھەى لینی خۆش بم. بیئینە بەرچاوی خۆت، ھەرکە تو رویشتی، سەبارەت بەو ھەى ئەمرو و دوینی پیت پیکەنیو، لە دلەو پەشیمانە، ئەگەرچی پیت پینەکەنیو، بەلکو سەری خستبوو سەرت و ویستبووی سەری ئاشنایەتیت لەگەل داخا. بەلام سەبارەت بەو زۆر پەشیمانە و بەجاری دلێ پر بووبوو. ھەر بۆیە تووشی سەرسوورمان بووم.

ئەو کاتیک بە من پیدەکەنى پەشیمان نابیتەو، ھەر جاری نەقل و نەزیلەیکم بۆ ساز دەکا. زۆر جار پیم پیدەکەنى، بەلام ئەمجارەیان زۆر جیددی دەنواند. سەبارەت بە بیروپای تو بەردەوام خەریکی بیرکردنەو ھەى. ئەگەر دەتوانی لینی دلەند مەبە و وەرۆوی خۆتی مەھینە. من بە گزیدا ناچم. چونکە کچیکى نازەنین و دل ناسکە، پروا بکە زۆریش بەھۆش و گۆشە. ھەرتاوی لەمەوبەر دەگوت ئالیووشا ھاوپی سەردەمی مندالیمە. «گەرەترین ھاوپی سەردەمی مندالی. « بیری لیکەو. «گەرەترین ھاوپی. « خاوەنى ھەست و ھۆشیکى زۆر بەھیزە و لەگەل ئەو ھەشدا ئەو قسانە، شتیکی چاوەرپوان نەکراو، کە کتوپر و بیئختیار لە زارت دەردەپەری. بۆ وینە ھەر لەم دواپیانەدا باسی کاژیکى دەکرد: ئەو کاتەى لیزا مندال بوو دار کاژیک لە ھوشەکەماندا بوو، لەوانەى ئیستاش ھەر مابى: بۆیە پیویست ناکا باسی رابردو بکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، دارکاژ زۆر وەک مروڤ دەچی، ئەویش وەک مروڤ زو گۆرانی بەسەردا نایە. گوتی: «دایە، کاتی بیر لەو کاجە دەکەمەو، کاجدانم وەژان دەکەوی، « دەکرا ئەو بە شیوہیکى دیکە دربرئ، چونکە ئەو و شەیکى گەوجانەى. بەلام قسەیکى زۆر سەیری سەبارەت بە ئەو کرد کە ناتوانم دووپاتی بکەمەو. ئەو ھەر لینیگەرئ، من لە بیر خۆم بردۆتەو. دەى جاری خوداحافیزا! وا کەوتوومە دلەخورپە لەوانەى شیت بم. ئاخ، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، لە ماو ھەى تەمەندا دوو جار تووشی ئەو شیتی و دلەخورپە بووم. برۆ بۆلای لیزا، دلشادی بکە، وەک ھەمیشە. « رۆی بۆلای دەرگای ژوورەکەى لیزا و گوراندى: «لیزا، وەرە ئالکسی فیۆدۆرۆویچم بۆ ھیناوی، ئەگەرچی ئەو ھەموو سووکایەتیەت پیکرد. بەلام لیت توورە نییە و دلنایە دلێ گەردى نەگرتوو. بە پیچەوانە زۆرى پی سەیرە کە تو ئاوات بیر کردۆتەو.»

. سپاس دایەگیان، وەرە ژووری ئالکسی فیۆدۆرۆویچ.

ئالیووشا چوو ژووری. لیزا تارادەیک شیبوو و دەست و لاقى تیکەل دەھات و دەموچاوی سوور ھەلگەرابوو. دیاربوو شتیکی تووشی

شهرمه زاری کردووه و مروّف زوربه یان له و کاته دا تووشی ئه و حاله ته ده بن. خیرا دهستی کرد به قسه کردن. ده تگوت له و کاته دا ئه م شتانه گرینگیه کی زوریان هه یه بوی.

- ئالکسی فیودورویچ، دایکم باسی ئه و دووسه د رۆبله ی بۆ گێراومه ته وه. ئه وه شی پیگوتم که تۆ بردو ته بۆ ئه و کابرا ئه فسه ره چاره ره شه... باسی سووکایه تی پیکرانه که شی بۆ گێراومه ته وه... خو دهنانی دایکم ئه گه رچی ته واو هۆشی له سه ره خو نییه و جاری وایه له پهر هه لده بی و دۆ و دۆشاو تیگهل ده کا... کاتی ئه وه م بیست، ده ستمکرد به گریان. پیمبلی بزنام، پاره که ی لیوه رگرتی، حال وبالی ئه و چاره ره شه چۆن بوو؟

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «پاستت ده وی پاره که م نه دایه، ئه وه ش باسیکی دوور و درێژه.» ئه وه شی جوریک ده ربپی که ئه ویش ناتوانی بیر له شتیکی دیکه بکاته وه، جگه له وه ی که به ئامانجه که ی نه گه یشتوو. له گه ل ئه وه شدا لیزا به جوانی بوی ده رکه وتبوو که ئه ویش خو ی گیل ده کا و هه ولده دا باسی شتیکی دیکه بکا. ئالیووشا به ره ورپی میزه که دانیشت. ده ستیگرد به گێرانه وه ی به سه ره اته که. به لام هه ر له سه ره تای قسه کانیه وه خو ی شلوی نه کرد و به ته واوی سه رنجی لیزای بۆلای خو ی پاکیشا. له ته نگزه و ئابلوقه ی خه میکی قوولدا گیری خواردبوو، به لام به هه ستیکی به هیژ و زاله وه قسه ی ده کرد و توانی زور ورد و به ری و جی به سه ره اته که بگێرته وه. له پابردوودا، له مۆسکو پیخوشبوو سه ردانی لیزا بکا و کاروبار و پروداوه کانی پوژانه ی بۆ باسبکا، بیره وه ری سه رده می مندالی و باسی ئه و کتیبانه ی که خویندبوویه وه، هه مووی مووبه موو بۆ باسده کرد. هیندی جار ده ستیانده کرد به خه یال پلاو و نه قل و چیرۆکی پیکه نینی و گالته جاربیان بۆ یه کتر ده گێراوه. ئیستا هه ردووکیان له ناکاو هه ستیانکرد گه راونه ته وه بۆ پابردوو، بۆ دوو سال له مه وه به ره له مۆسکو. لیزا به جاری که وته ژیر کاریگه ری قسه کانی ئالیووشا. به تایبه ت کاتی که به ئیساسیکی گه رمه وه باسی ئیلیوشچکای بۆ کرد. کاتی که له کوتای قسه کانیدا گوتی ئه و کابرا

چاره ره شه پاره که ی فریداوه و پاشان وه به ر پیلایه ی داوه، لیزا بی ئیختیار دهستی کیشا به رانی خویدا و هاواریکرد:

- پاره که ت پینه دا! بۆ هیشته هه لی؟ خو شه ویسته که م نه ده بوو به یلی هه لی! ئالیووشا، به خه مباری له سه ر کورسییه که ی هه ستا و به نیو ژووره که دا ده ستیگرد به راویچکه کردن و گوتی: «نا، لیزا، چاکتر که وه داوی نه که وتم.» - چۆن؟ بۆ باش بوو؟ ئیستا نانیان نییه بیخون و ده بی ده ستیان لی دابشۆین.

ئالیووشا، خه مبارانه به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو، گوتی: «نا وای نییه، هه رچۆنیک بی ئه و دووسه د رۆبله یان به ده سته گه یه نم. سه به نی به ده ستیان ده گا، دلنیا به سه به نی وه ری ده گرن.» له ناکاو له به ره ده می لیزا دا راوه ستا و درێژه ی به قسه کانی دا: «دیوته لیزا چ ده سته گولیکم به ئاودا دا، به لام ئه وه شم له به ره ره وه وندی و چاکه کاری بوو.» - کام ده سته گول، کام چاکه کاری؟

- پینده لیم، ئه و مروقیکی خو به که م زانه و خووخده یه کی لاوازی هه یه. زوری چه رمه سه ری و کویره وه ری دیتوو و له گه ل ئه وه شدا زور روح سووک و رووخوشه. پیمسه یه بۆ واکتوپر دلی گه ردی گرت و گورانی به سه ردا هات، چونکه دلنیا م هه تا دوا یین سات خو شی نه یده زانی پاره کان تووره لده دا و وه به ر پیلایه یان ده دا، ئیستا بۆم ده رکه وتوو زور شت هه بوو که ئه وی تووشی ئه و حاله ته کرد... به و حال وباله شه وه جگه له وه هیچی تری بۆ نه ده کرا... پیموایه بۆیه واکتیکچوو له به ره چاوی من سه به ره ت به و پاره یه گه شابوو و خوشحالی ده ربپیوو و نه یوانیبوو شادییه که ی بشاریته وه. ئه گه رخوشحال نه بوایه، که زوریش نه بوو؛ ئه گه ره ده ی نه بریایه، ئه گه ره وازی وازی بوایه و بریوانوی به ینایه ته وه، هه ر ئه و کاره ی خه لکی دیکه له کاتی وه رگرتنی پاره دا ده یکن، ده کرا رونی وه رگرتنی ئه و پاره یه له له شی خو ی هه لساوی. به لام شادییه که زور سادقانه بوو و هه ر ئه وه ش بووه هوی ئه وه ی هه ست به شه رمه زاری و په شیمانی بکا. لیزا، نازانی چه نده

مروڤيڻكى سادە و سادقە . گرفتەكەش ھەر لەو ھەدايە . لە تەواوى ماوھى قسەكانيدا، بە دەنگيڤكى لاواز و لەرزۆك دەدوا. نازانى چەندە بەپەلە قسەيدەكرد و چۆن پيئەدەكەنى، پيئەوا دەشگريا . باسى كچەكانى خۆى دەكرد . باسى ژيان و بارودۆخى ژيانى لە شارىڤكى ديكە دەكرد... كاتى ھەموو كولوكۆى دەروونى خۆى ھەلرشت و لەوھى كە شاراوھترين چەمك و لايەنەكانى ژيانى خۆى ئاشكرا كرددبوو، ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد. ھەربۆيە لەرپۆھ منى لەبەر چاوكەوت. ئەو كەسيڤكى ھەژار و دەستتەنگ و دلناسكە. ئەوھى زياترى تووشى شەرمەزارى كرددبوو، ئەوھبوو كە زۆر زوو تەسليم بوو و منى وھك دۆستى خۆى وەرگرت.

سەرھتا ھيئەدى نەمابوو ئاوقام بى و ھەولدا بمترسيني، بەلام ھەركە چاوى بە پارەكە كەوت. باوھشى پيئەكردم و لە پەستا دەستى دەگوشيم. پيئەوا لەبەر ئەوھ بوو ھەستى بە سووك بوونى خۆى دەكرد و منيش لەو كاتەدا ئەو شەكرەم شكاند. لە ناكاو پيئەگوت ئەگەر پارەى بە دەستەوھ نيبە، مالى بچيئە شارىڤكى ديكە، پارەى پيئەدەين و لەراستيدا پارەى خۆمى دەدەمى، ھەرچەنديكى پيئەيست بى. ھەر ئەوھش بووھ ھۆى سەرسوورمانى. بيري كرددوھ بۆ من دەمھەوى يارمەتى بەدەم؟ دەزانى، ليزا، بۆ كەسيك كە ئازار و كويزەوھريى دييى، زۆر دژوارە تىبگا خەلكى چۆنى چاوكەندەكەن و لەوانەيە خۆيان بە خاوەن بژيوى بزنان... ئەوھم بيستووھ، باوھ زووسيما بۆى باس كرددووم. نازانم چۆنى دەربرم، بەلام خۆشم زۆرجار ئەوھم ديتووھ. خۆشم بە تەواوى ھەست بەو شتە دەكەم. لە ھەمووشى خراپتر ئەوھەيە، ئەگەرچى ھەتا دوايينسات نەيدەزانى پارەكان توور ھەلدەدا، بەلام لە دلى دابوو كە ئەو كارە دەكا، لەوھ دلنيام. ھەر ئەوھش ئەوھى ئاوا تووشى شادى كردد. دلى خەبەرى دابوو... لەگەل ئەو ھەموو خەم و ئازارەشدا تەنيا رڤگاي بەرژەوھندى ئەوھ بوو. لە راستيدا پيئەوايە ھەلى لەوھ چاكتەر ھەلنەدەكەوت.

ليزا كە بە واق و پمانىڤكى لەرادەبەدەرەوھ چاوى لە ئاليووشا برڤبوو دەنگى ھەلينا: «بۆ، بۆ ھەلى لەوھ چاكتەر ھەلنەدەكەوت؟»

. چونكە ئەگەر پارەكەى وەرگرتايە، سەعاتيڤك دواى گەيشتنەوھ مالى لە شەرمانا دەكەوتە گريان، بەلى دلنيام وا دەبوو. بەيانى زوو خۆى دەگەيانندە لاي من و رەنگە پارەكانى بۆ فرڤ بدايەم و وەبەر پيئەلەقى بدايەن. ھەر ئەو كارەى ئەمرو كرددى. بەلام ئيستا بە غروور و سەربەرزيبەوھ چۆتەوھ بۆ مالى، ئەگەرچى دەزانى «خۆى زايە كرددوھ». بۆيە ئيستا ھيچ شتيڤك لەوھ سانتر نيبە كە سبەيني ھانبيدەم ئەو دووسەد رۆبلە وەرگري، چونكە ئيتر بەرگريى لە ئابرووى خۆى كرددوھ و پارەكەى توور ھەلداوھ و پيشيلى كرددوھ... كاتيڤك ئەو كارەى كردد، نەيدەزانى سبەيني ديسان بۆى دەبەمەوھ، چونكە دەزانم زۆرى ئەو پارەيە پيئەيستە. ئەگەرچى ئيستا بەخۆى دەنازى، تەنانەت ھەر ئەمرو لە دلى خويدا دەلى چۆن خۆم لەو يارمەتیبە گەورە بيئەش كردد و لەكيس خۆم دا. شەوى زياتر لە ھەموو كاتى، بيري ليئەكاتەوھ و خەونى پيئە دەبينى. ھەتا سبەيني لەوانەيە پەشيمانبيئەوھ و بە ھەلداوان بى بۆلام و داواى ليئوردن بكا. راست لەو كاتەدا منيش ھەلدەدەمى و دەليم: «فەرموو، تۆ مروڤيڻكى لەخۆبايييت. بۆم دەركەوت. بەلام ئيستا ئەو پارەيە وەرگەرە و لە ئيمەش بيوورە!» دەزانم ئەو كاتە وەريدەگري!

ئاليووشا لەگەل وتنى ئەو قسانە، ھيئەدى ھەست بە شادى دەكرد دەتگوت رۆنى قازت ليئەوھ. «دەزانم ئەو كاتە وەريدەگري!» ليزا دەستى بەيەكدا دا. بەلى، راست دەكەى! ئيستا بە تەواوى تيگەيشتم. ئاخ، ئاليووشا، تۆ چۆن ئەو ھەمووھ دەزانى؟ بەو گەنجيبە ئاوا لەگەل راز و نھيني ناخ و دل ئاشناى... من قەت سەرم لەو شتانە دەرناچى.

ئاليووشا بەوپەرى شاديبەوھ دريژەى بە قسەكانى دا: «ئيستا گرینگ ئەوھەيە پيئە بسەلميني ئەگەر ئەو پارەيەشمان لى وەرگري، ھاوشانى ئيمەيە و زۆريش لە ئيمە زيتەرە.»

- ئالكسى فيؤدورويچ «له ئيمه زيتر» دهسته واژه يه كى جوانه. دهى دريژه ي پييده، دريژه ي پييده!
- مهبه ستت ئه وه يه دهسته واژه ي «له ئيمه زيتر» له زماندا نبييه؛ به لام گرينگ نبييه چونكه....

«ئيه رۆ، نا، نا، ده زانم گرينگ نبييه. ئاليوشاي به ريز، بمبورده... ده زانى هه تا ئيستا چه ندم ريز بۆ داده ناي - يانى ريزم بۆ داده ناي - وهك هاوشان؛ به لام ئيستا به شيوه ي له خوم زيتر ريزت بۆ داده نييم.» به ههستيكي ئاگرينه وه گوتيشي: «له قسه بى سه روبه ره كانم دلمه ند مهبه. من بوونه وه ريكي بى كه لك و گچكهم، به لام تو، تو! گوئ بگره ئالكسى فيؤدورويچ. له هه موو بۆچونه كى ئيمه دا، مهبه ستم بۆچوونى تو... نا، چاتر وايه ئه وه به بۆچوونى ئيمه بزاني. ئيمه، ئه وه، يانى ئه وه كابرا چاره ره شه به سووك و چرووك نازاني. به بۆچوونى خومان ئه وه به كه سيكي رۆح زل و سه ربه رز ده زاني، وا نبييه؟ ته نانه ت له و كاته شدا كه لي مان پوونه پاره كه وه رده گري؟

ئاليوشا، وهك ئه وه ي خوى بۆ ئه وه پرسيا ره ئاماده كردي، وه لامى دايه وه: «نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك زاني نبييه. كاتى به ره و ئيره ده هاتم له ريگا بيرم له وه ده كرده وه. چۆن ده كرى ئه وه به سووك و چرووك زاني بى، له كاتي كدا هه موومان وهك ئه وه واين. راست وهك ئه وه واين. خو ده زانى ئيمه ش وهك ئه وه واين، له و شياوتر و چاكتر نين. ئه گهر چاكتر بين، ده بى راست خومان له جيتى ئه وه دانين... تو نازانم، ليزا، به لام پيموايه من له زور لايه نه وه گيانكي شه كه ت و مه لوولم هه يه، به لام ئه وه وهك من دل مردوو نبييه و به پيچه وانه ده روونى پره له هه ست و سۆزى جوان... نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك نازانم. ده زانى ليزا، هه زره تى پير جاريكيان فه رموى ده بى وهك مندا ل ئاگات له زوربه ي خه لك بى و له تا قمىكيان وهك نه خو شى له جيتا كه وتوو ئاگادارى و په رستارى بكه ي.»

- ئاخ، ئالكسى فيؤدورويچى ئازين، كه وايه وه ره با وهك نه خو ش ئاگادارى له خه لك بكه ين!

- زور چا كه ليزا، من ئاماده م. ئه گهر چى سه رتا پاي له شم به ته واوى ئاماده نبييه. هيندى جار كاسه ي سه برم پر ده بى و برى له شته كان نابييم. تو له گه ل من جيا وازى.

- ئه يه رۆ، ئالكسى فيؤدورويچ، ده نا من با وه ر ناكه م وابى. به لام زوريش خو شحالم.

- منيش زور شادم كه واده لى ليزا.

«ئالكسى فيؤدورويچ تو زور پياوى چاكي. به لام هيندى جار خوت فه رمى ده نوينى، به لام له راستيدا ريزه يه ك فه رمى نيت.» ليزا به وي ره ويريكي به له ز و تو وره وه گوتى: «برۆ بۆ لاي ده رگا كه، به هيو اشى بيكه وه، بزانه دايكم خوى ليگرتووين، يان نا.»

ئاليوشا چو وه رگا كه ي كرده وه و گوتى: نا، كه س له پشت درگا كه نبييه. ليزا كه جار له گه ل جار پوخسارى سوور هه لده گه را، دريژه ي پيدا: «وه ره بۆ ئيره، ئالكسى فيؤدورويچ، ده ستت بده ده ستم - ئاوا. ده بى دان به شتيكى گه وره دا بنيم، دوينى ئه وه نامه يه م به گالته بۆ ناردى، ته واو، ته واو به جي ددى بۆم نووسييت.» پاشان هه ردوو ده ستى به به ر چاوييه وه گرت. دياربوو به و دان پي نانه زور شه رمه زاره.

له ناكاو ده ستى ئاليوشاي گرت و سى جار له سه ر يه ك ماچي كر د.

ئاليوشا به و په رى شادييه وه ها واري كر د: «ئاخ ليزا، چ كاريكى باشت كر د! ده زانى به ته واوى خاتره م بووم كه نامه كه ت جي ديديه.»

«دلنيام؟ به شه ره قم!» ده ستى برده ئه ولا وه به لام به رى نه دا، به جارى سوور هه لگه را و به خو شحالييه وه زه رده يه كى گرت. «من ده ستى ماچده كه م ئه وه دلئى: «چ كاريكى باشت كر د.»

سه رزه نشته كه ي زور نابه جى نه بوو، به لام ئاليوشا زور سه ير خوى دور اندبوو.

به نهرمی گوتی: «لیزا، پیمخوشه ههمیشه دلشادت کهم، به لام نازانم چوون
ئهو کاره بکه م.»

- ئالیووشای خووشه ویست، تو بی ههست و که متهرخه می. چاو ئهو کابرایه،
منی بو هاوسه ری هه لبراردووه و پیئی وایه که له بابی خوئی به له په وه لیتاوه.
دلنیاشه که نووسراوه که م جیددی بووه. ئهو قسه یه! ئه وهش ئه وپه ری
رووه له مالدراییه و نازانم چ ناویکی لیتنیم جگه له وه.

ئالیووشا به پیکه نینیکی کتوپره وه پرسیی: پیتوایه به هه له چووم ئه گهر
ههست به متمانه بکه م و له وه دلنیا بم؟»

لیزا که به ههز و شادییه وه چاوی تیرپیوو هاواریکرد: «ئهیهرۆ،
ئالیووشا، وا نییه به سه ری تو، پیموایه کاریکی باشیشت کردووه.» ئالیووشا،
هه روا که دهستی لیزای گرتبوو، به ری نه دا و ئارام له جیی خوئی راوهستا. له
ناکاو دانه وییه وه و لیوی به لیوییه وه نا و ماچیکرد.

لیزا گورانندی: «ئهیهرۆ، ئه وه بو واده که ی؟» ئالیووشا زور به خویدا
شکایه وه.

- لیزاگیان بمبووره نه ده بوو... وادیاره زور گه وجم... گوتت بیهه ستم، بویه
ماچمکردی... به لام وادیاره خووم گه وچ کرد.

لیزا پیکه نی و دهستی به دهمووچاوییه وه گرت. «ئه ویش به و
جلوبه رگه وه!» به پیکه نینه وه وهک ئه وه ی دوعا بکا دهستی هه لبری. به لام له
ناکاو له پیکه نین کهوت و زور جیددی و تا راده یه ک خوئی پروتال کرد.

- ئالیووشا، ده بی ماچومووچ وه لانیین. هیشتا ئهو شته نیم و ده بی
ماوه یه کی دوور و دریژ چاوه ری بین. به لام پیمبلئی، تو که ئه وه نده زیره ک و
خاوه ن فره نگ و تیگه یشتووی، بو گه وچیکی وردیله و گرده نشینی وهک
منت هه لبراردووه؟ ئالیووشا، من زور دلخوشم چونکه ته نانه ت توزقالتیکیش
شیاوی ئه وه نیم.

- من پیموایه هه ی و زوریش. هه ر له م رۆژانه دا به یه کجاری کلیسه به جی
ده هیلم. خووم له چنگ ته رکه دنیا یی ده رباز ده که م. کاتی ئه وه یه زه ماوه ند

بکەم. دەزانم، خۆی پینگیۆم زەماوەند بکەم. لە تۆش چاکترم پێشک نایە زەماوەندی لەگەڵ بکەم. هیچکەسی دیکەش جگە لە تۆ شوو بە من ناکا. زۆرم بێر لیکردۆتەو. گرینگ ئەوێه تۆ لە منداڵییەو من دەناسی و تاییهتەندییەکت هەیه کە من نیمە. تۆ لە من بەرەحم و دلۆقانتی. لە سەرۆو هەموو شتیکیەو، تۆ لە من بێتاوانتری. من خۆم لەقەرەوی زۆر شت داو.... ئاخ، تۆ نازانی، بەلام منیش کارامازۆفم. جیی خۆیەتی پیم پینکەنی و گالتەم پێبکە. ناوینتکەم لێهەلەدی. هەرۆا پینکەنە، زۆرم پینخۆشە ئاوا دەکە، وەک منداڵی چکۆلە دەتریقییەو. بەلام وەک شەهید بێر دەکەیتەو.

- وەک شەهید؟ چۆن؟

- بەلێ لیزا، ئەو پرسیارە ئیستا کردت: (بە رووشاندنی هەستی ئەو کابرا بەستەزمانە، نەبووباینە هۆی سووکایەتی پیکردنی). ئەو پرسیارە پرسیارى مروڤیکی کویرەوهری و ئازارچیشتوو... بڕوانە، نازانم چۆنی دەربیرم، بەلام هەرکەسیک بێر لەو جۆرە پرسیارانە بکاتەو توانایی ئازارچیشتنی هەیه. تۆ بە دانیشتن لە سەر ئەو سەندەلییە تەگەردارە تاییهتی شەل و گەردەنشیان، دیارە بێرت لە زۆر شت کردۆتەو.

لیزا بە دەنگیکی گەر و لەرزۆکەو، کە لە خۆشیانا دەنگی دەرنەدەهات، ورتاندی: «ئالیووشا دەستت بدە دەستم. بۆ دەستت دەکیشییە داوای گوی بگرە، با شتیکت پینلیم. کاتی لە کلیسا هاتییە دەری چی لەبەر دەکە؟ چ جلوبەرگی؟ پیمەکەنە، رقیشت هەلنەستی، ئەو بۆ من زۆر گرینگە.»

- سەبارەت بە جلوبەرگ بێرم لێنەکردۆتەو. لیزاگیان تۆ هەرچیت پێخۆش بێ ئەو لەبەر دەکەم.

- پینخۆشە کۆتی مەخمەری شینی تۆخ و جلیسقهی سپیی ریڤی لەبەر کە. کلاوی چەرمینی خۆلەمیشینیش لە سەر نیی... دەی ئالیووشا پینمبلی بزنام، کاتی گۆتم نووسراوێکەم بە گالتە بۆ نووسیوی، باوهرت کرد و پینتووبو بەراستەم؟

- نا، بڕوام نەدەکرد.

- ئاخ، ئالیووشا، تۆ قەت نایە سەرری.

- دەزانی چی، لەو گەیشتبووم کە تۆ دلت بۆ من دەکورکینی، بەلام وام دەنواند تۆ سەرساردی، دەمویست کارەکت بۆ ئاسان کەمەو.

- دەی ئەو خراپتری کرد! خراپتر و چاکتر لە هەموو شتیکی! ئالیووشا، پەر بەدل خۆشمدەوی. بەر لەوێ ئەمرو بەیانی بێی بۆ ئێرە، بەختی خۆم تاقی کردەو. لە دلی خۆمدا گۆتم سۆراخی نامەکەم دەگرم، ئەگەر تۆ بە هیوری دەریبەینی و پینمبەدی. (کە ئەو چاوەروانییەشم لە تۆ هەبوو) بۆم دەردەکەوت بێهەست و کەمتەرخەمی و ریزەیهک منت خۆش ناوی، کورپکی گەمژە و حەپۆلی و بەکاری هیچ شتیکی نایە و من دۆراو و بەهەلەچووم. بەلام تۆ نامەکت لە مالی لێ بەجیمابوو، هەر ئەوێش دلخۆشی کردم. دەزانم بەقەستی بەجیت هیشت، لەبەر ئەوێ نەمدەیتەو، چونکە دەتزانم سۆراخی دەگرم! وانیه؟

- ئاخ لیزا، بە هیچ شیوێهەک وانیه. هەر ئیستا نامەکەم پینە، ئەمرو بەیانی لە گیرفاندا بوو، هەر لەم گیرفانەمدایە، ئەوێتا.

ئالیووشا بە پینکەنینهو نامەکەی درهینا و لە دوورەو نیشانی دا.

- بەلام نامەوی پیتی بدەمەو. هەر لە دوورەو چاوی لیکە.

- دەی کەوایه درۆتکرد؟ بە جلوبەرگی راهیبانەو درۆتکرد!

ئالیووشا بە پینکەنینهو گۆتی: «تۆ وایدانی، بۆیه درۆمکرد، لەبەر ئەوێ نامەکت نەدەمەو.» لە ناکاو بە تین و تاویکەو گوتیشی: «رۆح و گیانم لەلای ئەو نامەیه.» دیسان سوور هەلگەرا. «هەتا بپنم هەرۆا بەلامەو شیرینه و وەک رۆح و گیانم دەپارێزم نایدەمە دەست هیچکەسیک!»

لیزا گەشایهو و بە بزیهکی شیرینهو چاوی تیپری. هەمیسان بە نەرمونیانی گۆتی: «ئالیووشا، چاویک لە پشت دەرگاکی بکە بزانه دایکم خۆی لێ نەگرتوین.»

- باشە، بەچاوان لیزا گیان، چاوی لێدەکەم؛ بەلام وچاکترە چاوی لێنەکەم.

بۆ پینتوایه دایکت ئەوێندە پەست و چرووکە؟»

ليزا وهك كئچ ههلبه زيبه وه و گوراندى: «پهست و چرووكى چى؟ ئه گهر بيهه وي ئاگاي له كچه كه ي بى، هه قى خويه تى، ئه وه ئيتر پهست و چرووكى نيهه! با خه يالت ته ختكه م، ئالكسى فيودورويچ، ئه گهر رۆژيک بيمه دايك و كچيكي وهك خۆم هه بى، به هه قى خۆمى ده زانم خۆى ليبيگرم و ئاگام لىي بى!»

- به راسته ليزا؟ خۆ ئه وه كارىكى جوان نيهه.

- ئاخ خودايه! ئه وه چ پيوه ندييه كى به پهست و چرووكيه وه هه يه؟ ئه گهر گوپى له دمه ته قيه كى ئاسايى بگرتايه، ده كرا به كارىكى خراپى بزانيه، به لام كاتيك كچه كه ي له ژوورىكى ده رگا داخراودا له گه ل پياويكى جحيل به ته نيايه.... ئه وه ش تينگه ئاليووشا، ئه گهر شووت پينكه م، دلپيسيت ليده كه م و با ئه وه شت پينلئيم، نامه كانت ده خوئيمه وه، گيرفانت ده پشكنم، له ئيستاهه خۆت ئاماده بكه.

ئاليووشا له بهر خويه وه گوتى: «به لئى، وايه، ئه گهر ئاوا... به لام ئه وه كارىكى باش نيهه.»

- ئاخ ئاليووشا گيان، رهنگه خويريگه رى بى، هه ر له رۆژى يه كه مه وه دهست ناكه ين به شه ره چه قه. واباشه راستيه كه ت پينلئيم. ده زانم، سيخورى و خوگرتن له خه لك كارىكى هه له و ناحه زه، به لام هه ق به من نيهه و تو راست ده كه ي، به لام من دلپيسيت ليده كه م.

ئاليووشا به پينكه نينه وه گوتى: «ده ي چۆنت پى خوشه وا بكه؛ ده زانم هيچت وه چنگ ناكه وي.»

- راستم پينلئى ئاليووشا، ته سلئيمى من ده بى؟ سه بارهت به وه ش ده بى بريار بده ين.

- زۆرم پى خوشه ئه و كاره بكه م، ليزا، دلنيا به واده كه م. به لام له كاروبارى زۆر گرئنگدا نا. ته نانهت ئه گهر له گه ليشم هاوړا نه بى، له كاروبارى گرئنگدا ئه ركى خۆم به جى دئيم.

«وايه؛ به لام با ئه وه شت پينلئيم ئاماده م نهك هه ر له كاروبارى گرئنگدا، به لكو له هه موو شتئيكدا ته سلئيمى تو بم.» ليزا به گور و تينيكه وه دهنگى هه لئينا: «هه ر ئيستا ئاماده م سوئند بخۆم - له هه موو شتئيكدا و ته نانهت هه تا ئاخرى ته مه نم. به ره زايه تى خۆمه وه ئه و كاره بكه م. زۆريشم پيخوشه! جگه له وه، سوئند ده خۆم كه سيخورى و دلپيسيت لئنه كه م. ته نانهت تاقه جاريكيش. هيچ كاتيك ته نانهت نامه يه كيشت ناخوئيمه وه. چونكه هه ق به تويه و به من نيهه. ئه گهر بو سيخورى كردن وه سوه سه ش بم، ده زانم ئه و كاره ناكه م، چونكه تو به كارىكى دزيوى ده زانى. تو ئيستا ويژدانى منى... حالى بووى ئالكسى فيودورويچ، بو به ينيكه ئه وه نده خه مبارى - دوينيش و ئه مرؤش؟ ده زانم دل خورپه و گرفتاريت زۆره، به لام تينگه يشتووم جگه له وانه په ژاره و خه ميكي تايبه تيت هه يه، خه ميكي نه ينئى، رهنگه!»

ئاليووشا به له بزئيكى خه ماوييه وه وه لامى دايه وه: «وايه، ليزا خه ميكي شاراهم هه يه. ده زانم خوشته وي م، چونكه هه ستمپيكر دووه.»

ليزا به ترس و له رز و دل كهوته وه پرسئى: خه مى چى؟ سه بارهت به چى؟ ده توانى پينلئى؟»

ئاليووشا به حه په ساوى گوتى: «ليزا، دوايى پيت ده لئيم - په له مه كه. ئيستا رهنگه نه توانى له وه تينگه ي - رهنگه منيش نه توانم ئه وه ي له دلما دايه ده ربيبم.»

- براكانت و باوكت بوونه هوى ئه و نيگه رانييهت!

ئاليووشا، خه مبارانه ورتاندى: «به لئى، براكانيشم.»

ليزا كتوپر دهنگى هه لئينا: «ئاليووشا، زۆرم رق له ئيوان فيودورويچى براته.»

ئاليووشا ئه و قسه يه ي پى سه ير بوو، به لام وه رووى خۆى نه هئينا و هيچ وه لامئيكى نه دايه وه.

- براكانم خه ريكن يه كترى ده خون، هه ربينا خوشيان و باوكيشميان له نيو

برد و عاليه ميكي شيان به خويانه وه به قوردا برده خوارئى. چه نرؤژ

لەمەوبەريش باوہ پايسی ئەوہی پيگوتم: «وزە و توانای کارامازۆفانەيە.»
وزەيەکی دنيايی و تۆسن و ھەوسار پساندوو. بليی رۆحی خودا بە سەر ئەو
توانايی و وزانەدا بگەرئ؟ تەنانەت لەوہش ناگەم. تەنيا ئەوہندە دەزانم منیش
کارامازۆفم... من و تەرکە دنيايی! يانی من راھييم، ليزا! ھەر ئیستا گوتت من
راھييم.
- بەلئ، گوتم.

- لەوانەيە ھەر ئيمانم بە خوداش نەبئ.

ليزا، نەرم و لەسەرەخۆ گوتی: «ئيمانم نيبە؟ مەبەستت چيە؟» بەلام
ئاليووشا وەلامی نەدایەوہ. ئەم وتانەي دوایي شتیکي زۆر نھينی و زەينیی
تيدابوو، لەوہدەچوو بۆخۆشی سەری لینی دەرئەچئ، بەلام بەوھالەشەوہ
زۆری ئازار دەدا.

- بەلام لەسەرۆوی ھەموو ئەوانەوہ، پیرەکەم، باشتري مرۆقی دنيا
خەريکە دەرۆا، ئەم دنيايە بەجئ ديئئ. خۆزگە دەتزانئ ليزا، چۆنی رموودە
بووم و خووم پيگرتووہ. لەپاش ئەو تەنيا دەمئيمەوہ... ديم بۆلای تۆ، ليزا...
ژيانی داھاتوومان پيکەوہ رادەبوئرين.

- ئەرئ، پيکەوہ، پيکەوہ! لەمەبەدواوہ ھەميشە پيکەوہ دەبين، ھەتا کۆتايی
تەمەن دەست لەيەک بەرنادەين. گوئ بگرە ئاليووشا گيان، وەرە ماچمبکە،
ئيزنت پيئدەدەم ماچمبکەي.

ئاليووشا ماچيکرد.

«باشە، ئەمجار برۆ، خودات لەگەل!» پاشان خاچی کيشا. «ھەتا زيندووہ،
خيراکە بچۆ بۆلای. واديارە دلرەقانە رامگرتووی. ئەمرو دوعا بۆ
ھەردووکتان دەکەم. ئاليووشا، ئيمە بەختەوہر دەبين! بە چاوی خۆت دەبينی
بەختەوہری ئاميزمان بۆ دەکاتەوہ. بليی وای؟»

- وایە ليزا منیش دلّم خەبەری داوہ، بەختەوہر دەبين.

ئاليووشا وای بە باش زانی نەچئ بۆلای مادام خۆخلاقۆف، بئ ئەوہی
خوداحافيزی ليکا، خەريکبوو لە دەرگاکی دەچووہ دەرئ. بەلام کاتی

دەرگاکی کردەوہ، مادام خۆخلاقۆف لە ھەمبەريا چەقيبوو. لەگەل قسەي
کرد، ئاليووشا تيگەيشت بەقەستی چاوہروان راوہستاوہ.

مادام خۆخلاقۆف دەمی ھەلمالی و گوتی: «ئالکسی فيودورويچ، چاو و
دلّم روون، چاک دەي برن و دەشی دوورن. ئەو قسە قۆر و منداڵبازاريە
چيە وەرپتان خستووہ؟ دلنباين بە خەونيش نايينن... گەوجيەتيە،
گەوجيەتي... خەيالتان خاوە!»

ئاليووشا گوتی: «بەلام ئەوہ بە ليزا مەلئ، ئیستا باش نيە ئەو قسەيەي
پيئلي و دلئ بشکيني.»

- ئامۆژگاريەکی ژيرانە لەلایەن پياويکی جيئل و ماقولەوہ. يانی
دەفەرمووی لەبەر دلسۆزی و بەزەيي لەگەلئ ريککەوتووی، چونکە
نەتدەويست ناپەزايەتي دەربري و رقی ھەستيني؟

ئاليووشا پياوانە گوتی: «نانا، وانبيە، ئەوہی گوتم جيئدی بوو.»

- شتی وا ئەستەمە و برۆا ناکەم. ناتوانم بيريشی ليکەمەوہ، ئيتر
لەمەبەولاوہ ناھيئم پيئت بەو مالەدا بئ. دلنبايە لەگەل خۆم دەيبەم و ناھيئم
ليزە بئ.

ئاليووشا پرسیی: «جابۆ؟ ھيشتا خۆ زۆری ماوہ. رەنگە ناچار بين سال و
نيويکی ديکە دەست راگرين.»

- جوانە، ئالکسی فيودورويچ، راستدەکەي، بەلام ئيوہ لە ماوہی ئەو سال
و نيوہدا ھەزارجار شەپەچەقە وەرئ دەخەن و ليک جيا دەبنەوہ. بۆيە من
پيئخۆش نيە و دلّم لەو کارە ئاو ناخواتەوہ. رەنگە ئەو نيگەرانيەشم لەخۆرا
بيئ، بەلام بۆ من زەبريکی کاریگەرە. ھەستيکی وەک فاميوئسۆفم ھەيە، لە
دوايين ديمەني «ئاخ لە ئاوہز!» دا. تۆم وەک چاتسکی ديئە بەرچاو و ئەويش
وەک سۆفيا، بيھيئە بەرچاوی خۆت، منیش ھەلاتوومە خوارئ بۆ سەر
پليکانەکان بۆ ئەوہی چاوم پيئت بکەوئ. لەو شانويەشدا ديمەني پر کارەسات
لە سەر پليکانەکان خۆ دەنوئيئ. ھەموو شتيکم گوئ ليبوو؛ ئەزئۆم دەلەرزی

1- شانۆنامەيەکی بەناوبانگی ئا. ئيس. گريبايدوفە.

و خەریک بوو دەکەوتم بە عەرزیدا. کەوا یە باسی شەوانی پڕ لە خۆف و دلە خورپە و ئازارە پۆچییهکانی ئەم دواییانە ئێوە بووئەوه بۆ کچ بە مانای ئێویە و بۆ دایک بە مانای مەرگ. هەر لەوانە بوو دستەوبەجی بە عەرزیدا بچمە خوارێ. بەلام هیشتا مەسەلە ی گرینگم نەهیناوەتە گۆرێ، وادیارە ئاتان لە ئاوەرۆ دەرکردوو. ئێوە نامە یە چییە نووسیویەتی؟ خیرا پیشانم بدە، دە ی زوو کە.

- نا، پێویست ناکا. پێمبێ کاترینا ئیوانا حالی چۆنە؟ دەبی بزنام.

- هیشتا خەریکی وریە و قسە ی هاتەران پاتەرانه. وەهۆش نەهاتۆتەوه. پلکەکانی لێرەن، بەلام دەستەوهستان بەلایەوه دانیشتون و هەناسە هەلدەکیشن. هیرتیزنتسیۆب هات، بەلام ئەویش ئەوئەندە ترس لینیشت کە تیندا مابووم چبکەم. هیندە ی نەمابوو بنیرم بە شوین نۆشداریکدا بیت و پێی رابگا و ئاگای لیبی. بە کەژاوەکە ی من بردیانەوه بۆ مائی. تۆ و ئەو نامە یە ش ئەو بۆ من بوونەتە دەردی سەرباری دەردان! لەوانە یە بۆ سال و نیویک هیچ رووداوێک نەقەومی. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، تۆ ئەو کەسە ی ئیمانێ پێیەتی، تۆ گیانی ئەو پیرەت کە لە حالی گیان کەنشت دایە، ئەو نامە یە م پیشانبدە. من دایکی ئەوم. ئەگەر بپرواشم پیناکە ی، هەر بە دەستی خۆتەوه رایگرە تا دەخوینمەوه.

- نا، کاترینا ئاسپینا، پیشانتانەدم. تەنانەت ئەگەر لیزاش ئیزن بدە، من کاری وانا کەم. سبەینی دیمەوه، ئەگەر پیت خۆش بی، دەتوانین سەبارەت بە زۆر شتان بدوین. بەلام ئیستا دەبی بپۆم، خوداحافیز.

ئالیووشا ئەو ی گوتو بە هەلەداوان لە پلکانەکان چوو خوارێ و گەیشتە سەر شەقام.

(۲)

نيسمير دياکۆف بە کیتارەوه

لە راستیدا ئالیووشا دەرفەتی ئەو ی نەبوو کات بەفیرۆ بدە. تەنانەت ئەو کاتەش کە مائاواویی لە لیزا کرد، ئەو بیرە ی بە زەیندا هات کە دەبی بۆ دۆزینەوه ی دیمیتری برای چارە یە ک وەدۆزێ. درەنگ وەخت بوو، کاتریم لێ سێ نزیک بوو بۆوه. ئالیووشا فکر و زکری لەلای کلیسە و پیرە کە لەلاکە ی بوو. بەلام دیتی دیمیتری لە هەموو شتێک بە گرینگتر دەزانی. وای هەست دەکرد کارەساتێکی گەرە و دلته زین خەریکە دەقەومی، ئەو هەستەش سات لەدوای سات زیاتر لە زەینی ئالیووشادا رەگاژۆی دەکرد. بەلام ئەو کارەساتە چی بوو؟ لەو کاتەدا چی بە براکە ی دەگوت؟ رەنگە نەشی توانیایە دەقودۆغر باسیبکا، «تەنانەت ئەگەر پۆزی دەرە کەشم بەبی من بمری، هەموو ماوه ی تەمەنم بەو بیرەوه خۆم لۆمە و سەرکۆنە ناکەم، کە بۆچی هیچ لەدەست نەهات و هەر و دەستم لە سەر دەستم دانا و کاریکم نەکرد، زۆر بە پەلە و سەرساردانەش بە پەنایدا تیپە پیم و چوومەوه بۆ مائی. ئەگەر ئەو جۆرە ی کە دللم دەبەوه ی، کارە کەم بەدەستەوه بی، ئامۆژگارییە بەنرخەکە ی ئەوم لە گۆی گرتوو و بەپێوهم بردوو.»

پلانەکە ی ئەو بوو دیمیتری برای خافلگیر بکا، بە سەر محەجەرەکاندا باز بدات و وەک پۆزی پێشو، بچیتە نیو باخەکە و لە خانە باخەکەدا دانیشی. ئالیووشا لەبەر خۆیەوه گوتی: ئەگەر دیمیتری لەو ی نەبی، هەوالی چوونەکە ی بە تۆماس یان ژنانی مائە کە راناکە ینی و هەر و لە نیو ئەو خانەباخەدا دەمینیتەوه، تەنانەت ئەگەر ناچار بی هەتا ئیوارەش لەو ی دانیشی. ئەگەر وەک پێشو دیمیتری لە بۆسە ی گرووشنکادا بووی، زۆر ویدەچی

هاتی بۆ نیو ئەو خانەباخە. لەگەڵ ئەوەشدا ئالیووشا زۆری بیر لە چۆنیەتی پلانەکەى نەکردووە، بەلام هاتە سەر ئەوەى وەدواى کەوى، تەنانهت ئەگەر ناچارى ئەو پوژە نەگەریتەووە بۆ کلیسە.

هەموو شتیک بەبى راوەستان بەرپۆهچوو. هەر لەو شوینەى پوژى پیشوووە بە پەرژینەکەدا هەلگەرا و بە دزییەووە خۆى کرد بە نیو باخەکەدا. نەیدەویست هیچکەس پى بزانی. ژنانى مالهکە و توماسیش، ئەگەر لەوى بوایەن، لەوانەى دەرەق بە براکەى وەفادارىیان بنواندایە و فەرمانیان بەجى بهینایە و ئیزنیان نەدایە ئالیووشا پى بنیتە نیو باخەکەو، یان لەوانەبوو بە دیمیتى راگەینن کەسێک بە دوایدا دەگەرێ.

خانەباخەکە چۆل بوو. ئالیووشا دانیشت و چاوەروان ما. چاویکی لە داروودیوارەکەى کرد و کۆنتر لە پیشووی هاتە بەرچاوى. ئەگەرچى ئەمپووش هەواکەى وەک دوینى خووش نەبوو، بەلام ئەمجارە چکۆلە و نەوى هاتە بەرچاوى. گردیەکی چکۆلە بە سەر میزەکەووە بوو، بىگومان جىگای پەرداخى پر لە براندی بوو و لى پژاوه. بىر و خەيالى گەوجانە میشکى داگرتبوو، بىر و خەيالىکی بىجى و خورایى. وەک ئەوەى پیاو لە چاوەروانییەکی پر لە خەم و پەژارەدا هەلبچۆقى. بۆ وینە، بە سەرسامى لەخۆى پرسى بۆ راست لە جىگاکەى دوینى دانیشتوووە و نەچۆتە شوینىکی دیکە. ئاخى هەستى بە شەکەتى و دلەدوايیەکی زور کرد. - دلەدواى ئەو چاوەروانى و ئامانجە تەمومژاوییه بوو کە نەیدەزانى بەکوى دەگا. بەلام نزیك چارەگىک دواى دانیشتنەکەى، گوێى لە دەنگى ژەنى گىتار بوو لەو نزیکانەووە دەهات. بیست هەنگاویک لەولاترەو، خەلکى لە نیو دار و دەوونەکاندا دانیشتبوون. ئالیووشا لەپەر وەبیرى هاتەووە پوژى پیشوو کاتى هاتنە دەرى لە خانەباخەکە چاوى بە راخەریکی کۆن کەوتبوو لەلای چەپى دەوونەکان و پەنا تەیمانەکە راخراوو. لەو دەچوو ئیستا خەلکى لەسەرى دانیشتیتن، هەرواش بوو.

دەنگى گۆرانى چىرینى لاویک بەرز بوو، گىتارى دەژەنى و دەنگى هەلینابوو:

بە دلئىكى پر هیواووە
لەگەل یارم دەستەملانم
ئەى خودایە رحمنى بکە
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو!

گۆرانى بیژەکە بیدەنگ بوو، لە دەنگى پیاویکی سووک و خوێرى دەچوو. دەنگى دیکەشى هاتە گوێ، دەنگى ژنىکی بەناز و نوون، دەنگى دلرفین و شەرمیونانە، پرسى:

- پاول فیودورویچ بۆ ماوہیەکە لیمان ناپرسى؟ چ بوو و لوتمان پىدا ناھینى؟

دەنگى پیاویکی ماقوول و بەئەدەب، بەلام بەویقارێکی پر هەبیەتەووە وەلامى دایەووە: «نا بەھیچ شیوہیەک وا نییە، خاتوون.» دیاربوو ئەو پیاوہ خۆى قورس و قایم راگرتبوو، ژنە دەویست خۆى لە دلیدا جىبکاتەووە، ئالیووشا لە دلئى خویدا گوتى: «ئەو کابرایە بە دەنگیدا لە ئیسمیر دیاکوف دەچى. ئەو ژنەش رەنگە کچى ئەو ماله بى کە لە مۆسکۆوہ هاتوون، هەر ئەو کچەى کە جلوبەرگى کەلبەدوون و ریشکۆدار لەبەر دەکا و بۆ سووپ خواردن دەچى بۆ لای مارتا.»

دەنگى ژنە گوتى: «من زۆرم حەز لە شیعەرى سەروادارە، بۆ دەستت لە گۆرانى گوتن هەلگرت؟

پیاوہ دەستى پیکردەووە:
خۆش بى دلدارى نازیز
تاجى شاهیم بۆ چىیە
خوایە تو رحمنى بکە
بە من و بە ئەو!
بە من و بە ئەو!

به من و به نه!

دهنگی ژنه که گوتی: «ئه و جاره ی دیکه خوشتتر بوو، که گوتت، خوشت بی دلداره که ی خوم.»

«هواکشی نهرم و نیانتر بوو. پیموایه ئه مرۆ له بیرت چۆته وه.»

ئیسیمیر دیاکوف له سه رخۆ گوتی: «خانم، شیعره که قوره!»

- ئه یه رۆ وا مه لئ، من زۆرم حه ز له شیعره.

- خانم هه تا ئه و جیگایه ی من بزنام، شیعر شتیکی قوره. بره وانه کئ قسه ی سه روادار ده کا؟ ئه گه ر بریار بی هه موومان قسه ی سه روادار بکه ی، ته نانه ت ئه گه ر فه رمانی حکوومه تیشی له سه ر بی، ناچارین که متر قسه بکه ی، وانیه؟ ماریاکاندراتیفنا شیعر به کاری هیه چ نایه.

دهنگی ژنه به شیوه یه کی دلرفینانه تره وه گوتی: «تۆ چه نده وردبین و به هوشی! چۆن ده توانی ئاوا به ناخی شته کاندایه چیه خوارئ؟»

- خانم، ده متوانی زۆر له وهش باشتر بم، ده متوانی زۆر له وه زیاتریش بزنام و تیبگه م، ئه گه ر ناوچاوانه که م بیهینایه و له مندالییه وه چاره نووسم ئاوا ی لینه هاتایه. ئه گه ر ئاوا نه بوایه، هه رکه سیک له به ر دا که وتن له داوینئ شتیکی بۆگه ن گالته ی پیکردایه م و به زۆلی بزانیایه م، بانگمه ده کرد بۆ دوئیل و ده متواند. له مۆسکۆش زۆریان ئه وه به چاودا داومه ته وه. خانم له سایه ی گریگۆری واسیلییه وچه وه ئه و قسه یه له مۆسکۆش دهنگی دابۆوه. گریگۆری واسیلییه وچه هه میشه به هۆی ئه و له دایکبونه پر تاوانه وه سه رکۆنه م ده کا. ده لئ: «مندالدانیت دراند، «به لام ئه گه ر به ر له له دایکبونم بیان کوشتایه م ده ست خوشتیم پی ده کوتن، با ئه و دنیا یه م هه ر نه دیتبایه. له بازار ده یانگوت، ته نانه ت دایکی تۆش وه دوام ده که وت و به وه پهری بیه سه رمیه وه ده یگوت توو که سه ری له گسکه کۆته ره ده چوو، «بسته بالا» و خریله بوو. به جیئ ئه وه ی بلئ کورته بالا» بۆ ده یگوت «بسته بالا»؟ چونکه ده یویست وای بنوینئ که زۆری به زه یی پییدا دئ. واته فرمیسی که به درۆی بۆ هه لده وه رینئ. خۆی وه ک خه مخۆری ده نواند. وه کو هه سته مرۆقیکی لادیی.

کوا لادیییه کی رووسی له چاو مرۆقیکی خوینده وار هه ست و فامی هه یه؟ به هۆی نه زانییه که وه یه وه به هیه چ شیوه یه ک ناتوانین بلین خاوه ن هه سته. له سه رده می مندالییه وه هه تا ئه مرۆ، هه رکاتی گویم له وشه ی «بسته بالا» ده بی، له وانه یه له داخانا شه ق به رم. ماریاکاندراتیفنا، له رووسییا وه ره زم و به دل رقم لینه تی.

- ئه گه ر نیزامی بۆایه ی یا سه ربازی سواره نیزام، ئه و قسه یه ت نه ده کرد، دلنیام ئه و کاته بۆ به رگری و پاراستنی رووسییا سینگی خۆت ده کرده قه لغان. - ماریا کاندراتیفنا، نامه یی بیه سه ربازی سواره نیزام، چونکه ئه و کاته ده خوازم نیزامی سه ربازی له به ریه ک هه لوه شینم.

- ئه ی ئه و کاته ئه گه ر دوژمن هیرشی هینا، کئ به رگریمان لیده کا؟

- پیویست به به رگری ناکا. سالی ۱۸۱۲ ناپلئونی یه که م ئیمپراتۆری فه ره نسایا، باوکی ئه م ئیمپراتۆره ی^۲ ئیستا، که وته خۆ و به له شکه ریکی زۆره وه هیرشیکرده سه ر رووسییا و ئه گه ر بیتوانیایه ده ست به سه ر ولاتدا بگری زۆر باش ده بوو. نه ته وه یه کی تیگه یشتوو به سه ر نه ته وه یه کی زۆر گه وچ و نه فامدا زال ده بوو خا که که ی ئه و ی به خاکی خۆیه وه ده لکاند و ئه و کاته ئیمه دامه زراوه یه کی ته واو جیاوا زمان ده بوو، خانم.

ماریاکاندراتیفنا، که زۆر به ناز و غه مزه وه قسه ی ده کرد، به مه کریکی تاییه ته وه گوتی: «یانی پیتوایه ئه وان له ولاته که ی خویان ژیانان زۆر له ئیمه چاکتره؟ پیتوایه له ئیمه پیتشکه وتوترن؟ ده نا من چلئ مووی بۆره پیاویکی قرتی رووسی که ده نیاسم، به سی لاوی ئینگلیزی ناده م.»

- هه رکه س بۆچوونیکه هه یه خانم.

- تۆ زیاتر وه ک پیاویکی بیانی ده چی - راست وه ک بیانییه کی لووت به رز و به ته شه خوس. ئه وه به تۆ ده لیم، ئه گه رچی به شه رمه زارییه وه ئه وه ده لیم. - ئه گه ر حه ز ده که ی بزانی و راستت ده وئ مرۆقی ئه ویش و ئیره ش له شر و دریدا یه ک له یه ک خراپترن و که س ده سک له دوویان ناکا. هه موویان

2- ناپلئونی سیهه م، هه لبه ت به رازی ناپلئونی یه که م بوو.

فيلاوى و گزيكارن، خانم. جياوازييه كه شى له وه دايه مروقى هه رچى و به رچى ئه وى پيلاو و پوستانى بويانغراو له پييده كهن. به لام مروقى هه رچى و به رچى ئيره له نيو زبلوزالدا ده تلينه وه و ميشيكي شيان ميوان نيه. رويسيه كان قامچى ليدانيان ده وى، خانم. هه روهك دويئى فيودور پاولوويچ گوتى و خودا هه لئاگرئ قسه كه شى به جنيه. نه گه رچى شيته و كوربه كانيشى هه ر شيتن.

- تو خوت گوتت ريژيكي زورت بو فيودور پاولوويچ هه يه.

- به لام ئه و من به خويړيله يه كى بوگهن ده زانئ و پيى وايه ناتوانم كه لله شه قى بكه م. به هه له ش چوو. نه گه ر پارهيه كم له ده ستدا بو وايه، زور له ميژبوو تيمده ته قاند. خانم، ديميتري فيودورويچ خووخده و ئاكارى له خويړيش خويړيبانه تره. نه و سه رى له هيچ شتيك ده رناچئ و له گه ل نه وه شدا هه موو كه س ريژى بو داده نئ. من رهنگه قوله ئاشپه زيك بم، به لام نه گه ر نيوچاوانه كه م بيهيتايه ده متوانى ريستورانىك له پتروفكاي موكو بكه مه وه. چونكه ده ستاوى من بيويينه يه و له موكو هيچكس نيه جگه له بيانبيهه كان كه شاره زاييهه كى باشى له ئاشپه زيده هه بي. ديميتري فيودورويچ سواله ريكي خويړيه، به لام نه گه ر بريار بي له گه ل كورپى كينت مملانى بكا و بانگى بكا بو دويئل. به بي راوه ستان ده چئ. نازانم من چيم له نه و كه متره. خو نه و زور له من هه پوئتره. نه وه تا له خورا نه و هه موو پارهيه ي له ئاو كردي!

ماریاكاندرا تيفنا له پر گوتی: «رهنگه دويئل شتيكى زور باش بي.»

- له چ لايه نيكه وه پيټ باشه؟

- له وانه يه زوريش مه ترسي دار بي و زوريش ئازايانه. به تايبه ت كاتيک نه فسه رانى لاو، ده مانچه به ده سته وه ده گرن و له به ر خاترى ژنيك به يه كتريه وه ده نين. ديمه نيكي زور سه رنجراكيش ده بوو نه گه ر ئيزن بدرايه كچانيش له دويئلدا به شداريبكه ن، نه گه ر وابوايه من به شبهه حالى خو م به سه ر ده چووم!

- كاتيک ته قه له كه سيك ده كه ي، زور خو شه. به لام كاتيک ره قيه كه ت راست سيړه ي له ده مت گرتوه، گه وجيهه تبي خوتت بو ده رده كه وى. مارياندراتييفا، دوو لاقى ديكه ش قهرز ده كه ي و هه لدي.

- مه به ستت نه وه يه له كاتيكي وادا خوت هه لدي؟

به لام ئيسمير دياكوف گويي پينه دا. دواى تاويك بيده نكي، گيتاره كه ي ديسان كه وه ته وه كار و نه ويش هه ر به و هه وايه ي پيشوو تبي چريكاند:

هه رچيت بي خو شه بيلى

سه رم هه لده گرم، ده روم

به ره و ژيانىكي خوش

به ره و مه لبه نديكى دوور

سه رم هه لده گرم، ده روم

با به س بي شين و گريان،

قه ت ناكه م شين و گريان،

نامه هوئ شين و گريان.

به لام له و كاته دا رووداويكى چاوه پروان نه كراو قه وما. ئاليووشا له ناكاو پشمى. هه ردووكيان بيده ننگ بوون. ئاليووشا هه ستا و پويشت بو لايان. ئيسمير دياكوف جلوه رگيكي خاويئى له به ردا بوو. پوستانى بويانغراوى له پي كرديبوو. سه ر و فولكه ي چه ور كرديبوو و ده قى دابوو. گيتاره كه ي له سه ر كوشى داناوو. هاوده ننگه كه ي كچى بنه ماله كه بوو، كراسيكي شيني كالى له به ردا بوو به لفكه و سورانبي دريژه وه. عازهب بوو، نه گه ر پوخسارى خر و شله نه بوايه، به ژن و بالايه كى ناله بارى نه بوو.

ئاليووشا زور له سه ره خو و سه بوورانه پرسى: «ديميتري برام به م زوانه ديته وه؟»

ئيسمير دياكوف به ئارامى هه ستا سه رپي؛ مارياكاندرا تينفاش هه ستا. ئيسمير دياكوف، ئارام و به ده مارانه وه لامى دايه وه: «من چووزانم! خو من پاسه وانى نه و نيم.»

ئالیووشا له دريژدهی قسهکانیدا گوتی: «هروا پرسیم، گوتم پهنگه بزانی له کوئییه!»

- نهخیر نازانم و ناشمههوی بزنام، قوربان. - بهلام دیمیتری پییگوتم تو له رووداوهکانی بنهماله ئاگاداری و بهلینیششت داوه ههرکاتیک ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بیت پنی راگهیینی.

ئیسیمیر دیاکوف بیئوهی خوی شلوی بکا چاوی تیبری و پرسیی:

- دروازه سهعاتیک دهبی داخواه. بفرمون له کوئیوه هاتنه ژووری؟

«بهسهه شیشبهندهکاندا بازمدا، له کولانی پشتوهه، راست بهرهو خانهباخهکه رویشتم.» پاشان پووی له ماریاکاندر تیفنا کرد و دريژدهی به قسهکانی دا: «هیوادارم بمبورن. زور بهپهله بووم بؤ دوزینهوهی براکه م.»

ماریاکاندر تیفنا به شانازی زانی که ئالیووشا داوای لیووردنی لیدهکا و به دهنگیکی زایهله دارهوه گوتی: «ئهیهرو، پیتوانه بیئو کارهتانم پی ناههزه! چونکه دیمیتیش زورجار ههر لهویوه دیته نیو باخهکهوه. ئیمه نازانین لیرهیه یان نا، پهنگه له نیو خانهباخهکه دا دانیشتی.»

- من زور تامه زروم ببیینمهوه، تکاتان لیدهکه م ئهگه دهزانن شوینهکهیم پی بلین، بروا بکهن کاریکی زور گرینگم پییهتی.

ماریاکاندر تیفنا گوتی: «خوقهت به ئیمه نالی.»

ئیسیمیر دیاکوف دیسان هلهیدایه: «ئهگه رچی وهک برادهریک دههاتم بؤ ئیره، بهلام دیمیتری فیودورویچ لییرهش بهوپهپی بی رهحمییوه له پهستا پرسیماری ئه ربابم لیدهکا و ئازارم ده دا. ده پرسسی: «خه بهر چییه؟ ئیستا لهوی چ خه بهره؟ کی دیت و کی دهروا؟» چونکه ناتوانم ههوالی زیاتری پیراگه یینم، تا ئیستا دوو جار هه ره شهی کوشتنی لیکردووم.»

ئالیووشا به سهه سوپرمانه وه پرسیی: «هه ره شهی کوشتن؟»

- پیتوایه بهو خووخدهیهوه، که خوتان دوینی دیتتان، لهو کارانه سل دهکاتهوه؟ دهلی ئهگه ر یگا به ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بدهم شهوی لیره بمینتیهوه، یه که م که سم که سزاکه ی ده بینم. قوربان زوری لیده ترسم، ئهگه ر

ئهو ترسه م نه بوایه، پولیسم ئاگادار ده کرد. خودا ده زانی کاریکی به ده مه وه یه قوربان!

ماریاکاندر تیفنا گوتی: «جه نابی ئه رباب چه ند روژ له مه وه بهر پییگوت: وهک ئه سپون ده تهاړم!»

ئالیووشا گوتی: «هاه ئه گه ر کوشتن و هارین له گوړیدا بی، گوئی مه ده یه، هه ر قسه یه. ئه گه ر ببینم، سه بارهت به وهش له گه لی ده دویم.»

ئیسیمیر دیاکوف وهک ئه وهی توزی گه شبین بووی گوتی: «چاکه، ته نیا شتی که ده توانم پیتبلیم ئه مه یه. من وهک دوست و هاوسینی کی دیرین لیره م و ئه گه ر نه هاتبا یه م سهیر ده بوو. له لایه کی تریشه وه، ئیوان فیودورویچ ئه مرؤ سه ره له بیانی ناردمی بؤ شوینی نیشته جی بوونی براکه تان له شه قامی زه ریچه. به بی نامه، قوربان، منی راسپارد ئه و په یامه ی پیراگه یینم، که دیمیتری فیودورویچ له م ریستوران ه ی نیو بازار ده یه وهی شیوی له گه ل بخوا، قوربان. چووم به لام ئه گه رچی سهعات هه شت بوو، دیمیتری له مالی نه بوو. ژنی خاوهن ماله که یان گوتی: «لیره بوو، به لام له میژه رویشتووه.» قوربان. له وه ده چی که یین و به یینکیان هه بی. پهنگه هه ر ئیستا له گه ل ئیوان فیودورویچ له ریستوران ه که بی. چونکه ئیوان بؤ شیو نه هاتوته وه بؤ مالی و فیودور پاولویچ سهعاتیک له مه وه بهر به ته نیا شیوی کرد و رویشت بخه وی. به لام تکات لیده که م مه لی من ئه و قسانه م بؤ کردووی، چونکه وهک ئاوخاردنه وه ده مکوژی و حه یاتم لیده بری قوربان.»

ئالیووشا به په له دووپاتی کرده وه: «ئیوانی برام ئه مرؤ دیمیتری بؤ ریستوران بانگه ییشت کرد؟»

- به لی قوربان.

- مه یخانه ی مترو پولیس له نیو بازار؟

- به لی بانگه ییشتی کردووه بؤ ئه وی قوربان.

ئالیووشا له خوشيانا خەریک بوو شاگەشکە بێ، هاواری کرد: «زۆر
وێدەچی لەو ئێسقا دەچم بۆ ئەو ئێسقا»
ئیسمیر دیاکۆف قای لیکرد: «نەلێی من پیمگوتوی قوربان.»

نانا، وا دەچم، پێیان وابی بە هەلکەوت ریم کەوتۆتە ئەو ئێسقا. خەمت نەبێ.
ماریاکاندرای تیفنا هەرای کرد: «راوەستە با درگاکەت بۆ بکەمەوه.»
نا بە سەر نەردەکاندا باز دەدەم، لەوێوە نزیکترە.
ئەو ئالیووشا بیستبووی، بەجاری ئاراقارای لێ هەلگرتبوو. بە
هەلەداوان بەرەو مەخانی سەری پێوەنا. بەو جلوبەرگە راھیبانە یەو
چوونە مەخانی نەدەکرا. بەلام لە درگاکەو دەیتوانی سۆراخی براکانی
بگرێ و بانگیان بکاتە دەری. بەلام لەگەڵ گەشتنە بەر مەخانی کە،
پەنجیرە یەک کرایەو و ئیوان قای لیکرد.
ئالیووشا دەتوانی ئێسقا بێی بۆلام یان نا؟ ئەگەر بێی زۆر سپاس
دەکەم.

پیمخۆشە بێم، بەلام نازانم بەم جلوبەرگەو...
من لە وەتاغی ئێسقا نەدەم. لەو پلکانانەو وەرەسەری. هەلێ ئەو دەیم
بۆ لات.
دوای تاویک ئالیووشا لە پەنا براکە ی دانیش. ئیوان بە تەنیا خەریکی
شیو خواردن بوو.

(۳)

برایان پیکەو ناسنا دەبن

بەلام ئیوان لە وەتاغی ئێسقا نەبوو، لە جیگایەک بوو بە پەردە لە
وەتاغەکە جیا کرابوو. شوینیکی بوو کە هاتوچۆی بەسەرەو نەبوو و هیچ
کەس نەیدەدیتن. یەکەم وەتاغ بوو لە بەر دەرگای هاتنە ژوورەو، رەفە یەک
بە دیوارە کەو بوو. پێشخزمە تەکان وەک خولخولە لەم ژوور بۆ ئەو ژوور
هەلەسووران. تەنیا مشتەرییەک لە وەتاغە کە دا بوو، ئەویش نێزامییەکی پیری
خانە نشین کراو بوو لە قوژنیکی دانیشتوو و چایی دەخواردەو. بەلام لە
وەتاغەکانی دیکە ی مەخانی کە وەک هەمیشە بەزم و رەزم و ژاوە ژاوی
مشتەری و قای کردنی پێشخزمە تەکان و دەنگی هەلچەرانێ سەری بتل و
تەقوتوقی تۆپی بیلێارد و دەنگی ئۆرگ و پیانو ولاتی داگرتبوو. ئالیووشا
دەیزانی ئیوان کە مویە بێ بۆ ئەو مەخانی یە و لەسەر یەک زۆر کەم
هاموشۆی مەخانی دەکا. لە دلی خۆیدا گوتی: کەوایە بۆیە هاتوو بۆ ئێرە
لەگەڵ دیمیتری قەراریان داناو لێرە یە کتری ببینن. بەلام دیمیتری لەو ئێسقا
نەبوو.

ئیوان دیار بوو زۆر شادە لەو ئالیووشای وەگەر خستوو. گوتی:
«پێیان بلیم شفتە ی ماسیت بۆ بینن یان شتیکی دیکە؟ پیموایە تەنیا لەگەڵ
چایی نیوانت هەیه.» شیوی کردبوو و خەریکی چایی خواردنەو بوو.
ئالیووشا بە بزە یە کەو گوتی: «واچاکە لە پێشدا شفتە ی ماسیم بۆ بینن،
برسیمە، پاشان چایی دەخۆم.»
ئە ی مرەبای بالوووک؟ لێرە هەیانە. لەبیرتە بە مندالی لە مالی پالیۆف
چەندت مرەبای بالوووک پێخۆش بوو؟
لەبیرتە؟ کەوایە مرەباش دەخۆم. ئێستاش هەروا پیمخۆشە.

ئىۋان بانگى خزمەتكارەكەي كرد و داۋاي شفتەي ماسى و مرەبا و چايى كرد.

- ھەموو شتېكىم لەبېرە، ئاليووشا. تۆشم لەبېرە ئەو كاتەي يازدە سالت تەمەن بوو منىش پازدە سالان بووم. جياوازيبەكى و ھەا لەنيوان پازدە و يازدەدايە كە لەو تەمەندە برا ھېچكات پېكەو ھە نابنە ھاورى. تەنانەت نازانم تۆم خۆش دەويست يان نا. كە چووم بۆ مۆسكۆ، ھەتا چەن سالى ھەو ھەل تۆم ھەر لەبېرېش نەبوو. ئەو كاتە، كە تۆش ھاتى بۆ مۆسكۆ، پېموايە تەنيا جاريك چاومان بە يەكتر كەوت. ئىستاش ئەو ھە بۆ سى مانگ دەچى لېرەم و ھەتا ئىستا قسەيە كمان لەگەل يەكتر نەكردو ھە. سبەينى دەمھەوئى لېرە بۆم، ھەر ئىستا بېرم لەو ھە دەكردو ھە چۆن چاوم پېتېكەوئى و خوداھافىزىت لېكەم. بەو ھە چاك بوو خۆت لېرەو ھە تېپەرىيەت.

- يانى زۆر تامەز زۆرى ديدارم بووى؟

- زۆرىش، دەمھەوئى بەبى پېچوپەنا بىتاسم و داوا لەتۆش دەكەم من بناسى. ئەو كاتە مالتاۋايى لە يەكتر دەكەين. پېموايە بەر لەجياۋونەو ھە لە خەلكى، چاكتر وايە بيانناسين. سەرنجم داۋى لەو چەند مانگەدا چۆنت چاۋ لە من دەكرد. نىگايەكى بەردەوام و پر لە داوام لە چاۋتدا دەدى. من خۆ لەبەر ئەو رۋانينە رەمزاۋىيانەتدا ناگرم. ھەر بۇيە لە تۆ دوورەپەرىز كەوتووم. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەو پياۋە وردىلانەيە قورس و قايم راۋەستاۋە. ئەگەرچى پېدەكەنم، بەلام دلنبا بەراستەم. تۆ قورس و قايم راۋەستاۋى، وانىيە؟ زۆرم ئەو كەسانە خۆش دەوئى كە ئاۋا قورس و قايم راۋەوستەن. جا پالەپشتىيان ھەرچى ھەيە با بېئى. تەنانەت ئەگەر كەسانىكى ھەك تۆ وردىلەش بن. چاۋانى پر لە داخاۋازىيان ئىتر ئازارم نادەن. پاشان عاشقى ئەو چاۋانەت بووم. ئەو چاۋە پر داخاۋازىيانەت ئاليووشا. واديارە لەبەر ھۆيەك خۆشت دەوئىم. وايە؟

- من بەراستى خۆشم دەوئى، ئىۋان. دىمىترى برا م سەبارەت بە تۆ دەلى - ئىۋان گۆراۋە! من دەلېم ئىۋان مەتەلېكە بە كەس ھەلنايە. بەلام ئىستا شتېك سەبارەت بە تۆ دەزانم، كە ھەتا ئەمرو بەيانى نەمدەزانى.

ئىۋان پېكەنى و گوتى: «چىيە؟»

ئاليووشا پېكەنى: «توورە نايى.»

- نا، فەرموو، توورە نابم.

- تۆش لاۋى، ھەكو ئەو لاۋانەتر كە بىست و سى سالىان تەمەنە، تۆش ھەكو ئەوان گەنج و تازە بالغ و خوين شىرىنى، لە راستىدا خاۋىلكەشى! ئىستا بلې بزەنم زۆر خراپم سووكايەتى پېكردووى؟

ئىۋان بە گەرموگورى و خۆش خولكى دەنگى ھەلينا: «بەپېچەوانە، ئەو ويكچوونە تووشى سەرسوورمانى كردووم. بېرا بەك لەداۋى ديدارى ئەو رۆژە لەگەل كاترىنا ئىۋانا، جگە لە خاۋىلكەيى و خدەي مندالانەي خۆم بېرم لە ھېچى دىكە نەكردۆتەو ھە، ھەر ھەك لە دلى مندا بى وايە. زۆرجار لېرە بە تەنيا دانىشتووم و لە دلى خۆمدا گوتوومە: ئەگەر بېرام بە ژيان نەبى و ئەگەر متمانەم بە ئەو ژنە نەمىنى كە خۆشم دەوئى، ئىمانم بە رېك و پېكىكى شتەكان نامىنى و لە راستىدا دىمە سەر ئەو باۋەرەي كە ھەموو شتېك بىنەزم و قىزەونە و رەنگە دۆزەخىكى پر لە شەيتانىش بى. ئەگەر ھەموو ترسىكى سەركوئىر كەرى مروف بە سەر رۆمدا بىبارى و ژيانم لېكاتە ژەقنەموت - ھەروا دەمھەوئى بژىم و ئەگەر بۆ تاقە جاريك لە جامى ژيان بچىژم، ھەتا دوا قوم و خلتەكەشى ھەلنەقورېنم دەمى لى ناكەمەو ھە! ئەگەرچى دلنباشم لە تەمەنى سى سالىدا جامەكە ھەلا دەنېم، تەنانەت ئەگەر چۆرەشم لى نەبېيى، وازى لىدېنم - چدەكەم و رۋو لەكوئى دەكەم خۆشم نازانم، بەلام ھەتا دەگەمە تەمەنى سى سالى لىم رۋونە لاۋىيەتېم بە سەر ھەموو شتېكدا زال دەبى و دەيان بەزىنى - بە سەر ھەموو سەركوئىرى و بىزارىيەكدا. زۆرجار لە خۆم پرسىۋە بلېنى لە دنيادا ناھومىدېيەك ھەبى بە سەر ئەم تىنويىيە شىتەنە و ناشياۋەي مندا زالېنى؟ بەو ئاكەمەش گەيشتووم بوونى نىيە، يانى

هەتا ئەو کاتەى دەبمە سى سالان و تارادەيەك كاملدەبم، ئەو تامەزرۆيەم لەكەيس دەچى. هيندى لە خەلكانى بىركورت و خۆپەرست و دەغەزدار، بەتايبەت شاعيرانى بەرچاو تاريك ئەم تاسە و تىنويىتيە و ئەم ژيان خۆشەويستىيە بە شتىكى خراپ و ناحەز دەزانن. ئەوئەش راستە تامەزرۆ بوون بۇ ژيان و بايەخ نەدان بە شتەكانى دىكە يەكئى لە تايبەتمەنديەكانى بنەمالەى كارامازۆفە. بىگومان تۆش هەرواى، بەلام بۆ دەبى شتىكى سووك و چرووكانە بى؟ وزەى مايل بە ناوەند لەم هەسارەيەى ئيمەدا هەروا خاوەنى هينىكى ترسناكە، ئاليوشا، من حەزم لە ژيانە. بەو پيەش دريژە بە ژيان دەدم. تەنانەت ئەگەر برواشم بە نەزمى جيهان نەبى. حەزم لە پشكووتنى وردە چرۆى بەهارانەيە، ئاسمانى سامالم خۆش دەوى. هيندى مروقم خۆش دەوى. هيندى لەو كەسانەى كە جارى وايە بى ئەوئەى خۆشمان بزائين بۆ، خۆشمان دەوين. هيندى لە ئاكارە گەرەكانى مروقم پيەشە و حەزى پيدەكەم. ئەگەرچى ماوەيەكى زۆرە ئيتەر بروام پيەش نەماوە. لەگەل ئەوئەشدا بەپيى خووخەى دييرين پياو بە دل ريزيان بۆ دادەنى. ها ئەوئەش شفتەى ماسى، بخۆ، با تۆزى هيزت بيتەو بەر. لەو چاكتەر هەر نبيە، ليزە شيوەى سازکردنەكەى باش دەزانن. دەمەوئى بە فەرەنگدا بگەریم ئاليوشا، ليزەو وەرپيدەكەوم. دەزانم رەنگە بەرەو گورستان بچم، بەلام گورستانىكى پيرۆز و خۆشەويستە لەلام، بەلى، مردووەكانيشى كە لەويدا خەوتوون خۆشەويستن. ئەو بەردەى لە سەر گورەكەيانە باسى ئەو ژيانە گەرموگورە دەكا كە لە رابردوودا رايان بواردووە. كرئوشيان بۆ دەبەم و كليەكانيان رادەمووسم كە ئەو ئيمانە بەهيزەيان بەكارى خويان و هەقيقەت و شەر و تىگەيشتنى خويان بووە. بە سەر گورەكانياندا دەگریم، ئەگەرچى بەدل بروام بەو هەيە كە لە ميژە هيج شتىك جگە لە مەرگ و گورستان لە گورپيدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلكو لەبەر ئەوئەى لەگەل گريانەكەمدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلكو لەبەر ئەوئەى لەگەل گريانەكەمدا هەست بە شادى دەكەم و گيانم لە هەست و سۆزدا ئەوئەى دەكەم. وردە

چرۆى تازه پشگوتووى بەهارانم خۆش دەوى^۲، ئاسمانى سامال و هيجى تر. نامەوى باسى ئاوەز و مەنتق بەكەم، مەبەستم خۆشەويستىيەكى راستەقينەيە لە ناخى دلەو. مروف، يەكەم هيزى لاوى خوى خۆش دەوى. ئەرى لەم وتە و زمان پاراويەى من هيجت هەلكراند ئاليوشا؟» ئيوان لەپەر بە پيەكەنينەو ئەوئەى پرسى.

«زۆر چاك تىگەيشتم ئيوان. مروف دەخوازى لە ناخى دلەو، ئاشق بى. ئەو قسەيەشت زۆر جوان بوو، زۆر دلخۆشم كە بۆم دەرکەوت ئەوئەندەت ژيان خۆش دەوى و لەلات شيرينە. پيموايە چاكتەر وايە هەموو كەسيك لە دنيادا ژيانى لە هەموو شتىك خۆشتر بوى.»

- يانى ژيانى زياتر لە ماناى خوى بەلاو شيرين بى؟

- بەلى، دەبى خۆشى بوى، بەلام جيا لە مەنتق - بە دەردى تۆ دەلىى - دەبى جيا لە مەنتق بى و تەنيا ئەو كاتەيە كە مروف لە ماناى ئەو دەگا. زۆر لەميژە وا بىر دەكەمەو پيموايە نيوەى كارەكەت بە ئاكام گەيشتووە و بەرەمەكەيت و دەست كەوتووە. تۆ ژيانت خۆش دەوى، ئيستا دەبى هەلبەدى نيوەكەى دىكەى بەئاكام بگەيەنى. ئەو كاتەيە رزگار دەبى.

- بۆ دتەهوى رزگارمبەكەى! خۆ نەفەوتووم، ئيتەر ئەو نيوەى دىكە چ مانايەكى هەيە؟

- چاكە، پياو دەبى مردووەكەت راپلەكيني، ئەگەرچى رەنگە نەشمردبى. باشە ليمگەرئى با چايەكەم بخۆمەو. ئەو دەمەتەقيەمانم زۆر پيخۆش بوو ئيوان.

- دەزانم چاك گەشاويەتەو. زۆرم پيخۆشە كە ئاوا خاوەن ئيمانى. تۆ مروفيكى بەورە و خورپاگرى ئاليوشا. راستە دەلئين دتەهوى واز لە كليسا بيتى؟

- بەلى، پيرەكەم فەرمووى دەست لە تەرکە دنيايى هەلگرم و بگەرپيمەو سەر ژيانى ئاسايى.

3- دييرىكى پووشكىنە، لە شعرى «گزەباى سووتينەر هەروا هازەى دى».

- که‌وايه ده‌توانين زوو زوو يه‌کتر ببينين. بهر له‌وه‌ی بيمه سی سالان، يانی ئەو کاته‌ی که واز له جامه‌که بېنم، يه‌کتر ده‌بينين. باوکم نايه‌وئ هه‌تا ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی^٤ واز له خوارده‌وه بېنئ. راستت ده‌وئ به هيوايه به هه‌شتا سالیښ بگا، خو‌ی وا ده‌لئ. ته‌واو به راستيشيه‌تی، ئە‌گه‌رچی پياوئیکی هه‌نه‌کچيه و به‌س. له سه‌ر ره‌وه‌زه به‌ردیک راوه‌ستاوه، له سه‌ر هه‌وه‌سبازیی خو‌ی - ئە‌گه‌رچی دواي گه‌يشته‌نه سی سالی، له راستيدا له‌وانه‌يه شتيکی دیکه‌ی وه‌گیر نه‌که‌وئ پياو له سه‌ری راوه‌ستی... به‌لام مانه‌وه هه‌تا هه‌فتا سالان شووره‌يه. چاکتر وايه پياو هه‌تا سی سالان له سه‌ری بيمينته‌وه. ده‌کرئ خو‌ت فريو ده‌ی و «سینه‌ری شکو و گه‌وره‌ی» به سه‌ر خو‌ته‌وه ببيني. ئە‌رئ ئە‌مرۆ ديميتريت نه‌ديوه؟

«نا، به‌لام ئيسمير دياکوفم دی، «ئاليووشا خيرا خيرا و به وردی چۆنيه‌تی دیداره‌که‌ی خو‌ی له‌گه‌ل ئيسمير دياکوف گيرايه‌وه. ئيوان زور به تامه‌زرۆیی گوئی راگرتبوو و له په‌ستا پرسياری لیده‌کرد.

ئاليووشا دريژه‌ی به قسه‌کانی دا: «به‌لام داواي لیکردم له‌م باره‌وه هيچ به ديميتري نه‌لیم.» ئيوان نيوچاوانی تیکنا و سه‌ری داخست.

ئاليووشا پرسیی: «له داخی ئيسمير دياکوف ناوا تیکچووی؟» ئيوان وه‌ک به زور قسه‌ی پئ بکه‌ی، گوئی: «به‌لئ، تف له چاره‌ی. راستت ده‌وئ ده‌مويست چاوم به ديميتري بکه‌وئ، به‌لام ئیستا ئیتر پيويست ناکا.

- کاکه، به‌م زووانه ده‌ته‌وئ برۆی؟
- به‌لئ.

ئاليووشا به نيگه‌رانيه‌وه پرسیی: «ئە‌ی باوکم و ديميتري؟ کيشه‌ی ئە‌وان به کوئ ده‌گا؟»

ئيوان به تووره‌ی گوراندی: «تۆش ئە‌وه‌ت کردۆته بنيه‌شته خو‌شه‌که! به من چی. مه‌گين من پاسه‌وانی ديميتريم؟» به‌لام دواي ئە‌وه له‌پر بزه‌يه‌کی تال

و ماناداری گرت. «راستت ده‌وئ وه‌لامی قائین^٥ که سه‌باره‌ت به برا کوژراوه‌که‌ی به خودای دايه‌وه، وا نييه، پيموا هه‌ر له‌و کاته‌دا بيرت له‌وه ده‌رکرده‌وه! ده‌ی به قه‌ره‌مه‌قه‌ر، چاويان ده‌رئ، خودای ده‌کرد يه‌کتريان ده‌کوشت. خو من ناتوانم ليره بيمينه‌وه و کيشکيان بديرم. ده‌توانم؟ ئە‌وه‌ی ده‌بوو بيکه‌م، کردم و ده‌مه‌ه‌وئ برۆم. پيتوايه به‌غیلی به ديميتري ده‌به‌م و له‌م سئ مانگه‌ی رابردوودا هه‌ولمداوه کاترينای شوخ و شه‌نگی لئ هه‌لفريوئيم؟ نا، کاکي خو‌م، کاریکی تايه‌تم هه‌بوو. کاره‌که‌م ته‌واو کرد و له سه‌ر رويشتتم. هه‌ر ئیستا ته‌واومکرد، خو‌ت شايد بووی.»

- له مالی کاترينا ئيوانا؟

- به‌لئ خو‌شم به يه‌کجاری نه‌جاتدا. له کو‌تاييدا هه‌ر کاریکم به ديميتري هه‌بئ پيوه‌ندی به خو‌مه‌وه هه‌يه و به ديميتري مه‌رپووت نييه. کاری خو‌م بوو و ده‌بوو له‌گه‌ل کاترينا ئيوانا يه‌کلایي که‌مه‌وه. تۆش ده‌زانی خو، به پيچه‌وانه‌ی ديميتري جوړیک هه‌لسوکه‌وتی کرد، ده‌تگوت که‌ين و به‌ينيکیان هه‌يه. داوام لینه‌کرد ئە‌و کاره بکه‌م، به‌لام ئە‌و کاترينا ئيوانای به ريزه‌وه به من سپارد و دوعای به‌خیريشی بو کردین. زور دزيوه، ئاخ ئاليووشا، خو‌زگه ده‌تزانئ ئیستا دلم چه‌نده ئاسووده‌يه! برۆا ده‌که‌ی، بو خوارده‌وه ليره دانیشتم و زوری نه‌مابوو داواي شامپانی بکه‌م، تاکو يه‌که‌م سه‌عاتی رزگاريم بکه‌م به جيژن. سه‌يره نزیکه‌ی شه‌ش مانگی خاياند و به يه‌کجاری توورم هه‌لدا و وازم لئ هینا. ريزه‌يه‌کيش بیرم بو ئە‌وه نه‌ده‌چوو، ته‌نانه‌ت دوئيش، ئە‌گه‌ر بمويستايه کو‌تایی پئ هينانی زور سانا بوو.

- باسی ئە‌شق ده‌که‌ی ئيوان؟

- ئە‌گه‌ر پیت خو‌شبی، به سه‌ر چاو. زور سه‌ير ئاشقی ئە‌و کچه بووبووم. ئە‌و کچه به جاری هوشی لئ بریووم. ئە‌وين و خو‌شه‌ويستيه‌که‌ی وای لئ کردبووم، خو‌م ئازار ده‌دا و ئە‌ویش زوری ئازار ده‌دام. وام لیته‌ات کيشکی

5- خودا به قائین (قابیل) ی گوت: هابیلی برات له کوئيه؟ گوئی: نازانم، بو من پاسه‌وانی براکه‌مم؟»
عه‌دی عه‌تیق، سیفیری دۆزینه‌وه، به‌شی چواره‌م.

4- له کتییی پیرۆزدا هاتوه ته‌مه‌نی مرۆف هه‌فتا ساله.

بدیرم و چاوی له سەر هه‌لنه‌گرم... به‌لام له ناکاو هه‌موو شتیک شیوا و دەم له پووش مامه‌وه! ئەمڕۆ به‌یانی به‌ئەوین و سۆزیکێ زۆره‌وه دەدوام، به‌لام کاتی له‌وێ دوور که‌وتمه‌وه دام له‌ قاقای پیکه‌نین و برۆا ده‌که‌ی؟ هه‌قیقه‌ته‌که‌یم پێ گوتوو.

ئالیووشا چاوی له‌ ئەدگاری براکه‌ی کرد، گه‌شابه‌وه، گوتی: «وا دیاره زۆر زۆر دلخۆشی.»

- با ئەوه‌شت پێلیم، له‌ راستیدا هه‌یچ گرینگایه‌تییه‌کم پێ نه‌ده‌دا! ها! ها! ئاخری دهرده‌که‌وئ که‌ من گرینگایه‌تیم پێنه‌داوه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا کاتی له‌گه‌لی که‌وتمه‌ ده‌مه‌ته‌قی، زۆری سه‌رنجراکێشام. به‌جاری تووشی ده‌له‌کوته‌ی کردبووم. برۆا بکه‌ هه‌ر ئیستا دلم بۆی ده‌گورکێنی. هه‌ر بۆیه‌ واز هه‌ینان له‌وه‌ عه‌شقه‌ زۆر دژوار بوو. پێتوايه‌ شاتوشوت ده‌که‌م؟
- نا، به‌لام ره‌نگه‌ ئەشقیکی راسته‌قینه‌ نه‌بووبی.

ئێوان ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین و کوتی: «ئالیووشکا، ئەوه‌نده‌ بیر له‌ عه‌شق مه‌که‌وه، ئەو کاره‌ له‌ تو ناوه‌شیته‌وه. کاریکی باشت کرد ئەمڕۆ به‌یانی په‌رپیتته‌ نیو قسه‌کان! له‌ بیرم نه‌بوو له‌به‌ر ئەو کاره‌ جوانه‌ ماچتبه‌کم... به‌لام زۆری ئازار دام! من ده‌مزانی خۆشی وه‌ک من له‌ ناخه‌وه‌ هه‌له‌ده‌قرچی، ده‌زانی به‌ دل خۆشمه‌هوئ. له‌ راستیدا ئەویش دلی به‌ منه‌وه‌یه‌ نه‌ک دیمیتری. به‌ پێچه‌وانه‌ دیمیتری بۆته‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌تیشی. ئەوه‌ی ئەو کاته‌ پیمگوت پێچ و په‌نای تیدا نه‌بوو. هه‌قیقه‌ت بوو. به‌لام ناخۆشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ ویده‌چی هه‌تا یازده‌ بیست سالی دیکه‌ بۆی دهرنه‌که‌وئ که‌ دلی به‌ دیمیترییه‌وه‌ نییه‌ و ئەگه‌رچی ئازارمه‌ده‌دا، به‌لام منی خۆشده‌هوئ، ره‌نگه‌ قه‌تیش به‌و ئاکامه‌ نه‌گا، ئەگه‌رچی ئەمڕۆ ئەو په‌نده‌شی پێدرا. واشی به‌ باش ده‌زانم بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لێره‌ برۆم. ئەری به‌ راستی حالی چۆنه‌، دوای رۆشنتنی من چی قه‌وما؟
ئالیووشا پێگوت که‌ تووشی هه‌رشێ عه‌سه‌بی بووه‌ و بیهۆش که‌وتوو، ئیستاش هه‌ر وایه‌ ورپینه‌ ده‌کا.

- پیتوانییه‌ مادام خۆخلاقوف خۆی سازاندوویه‌تی؟

- نا، پیتوانییه‌.

- ده‌بی له‌ بنج و بناوانی ئەو کاره‌ بگه‌م. هه‌یچ که‌سه‌یش به‌ هۆی هه‌رشێ عه‌سه‌بییه‌وه‌ نامری. گرینگ نییه‌. خودا بوورانه‌وه‌ی وه‌ک ده‌وای ئارام بوونه‌وه‌ به‌ ژنان به‌خشیوه‌. تازه‌ من پێم به‌ ویدا ناچیتته‌وه‌، بۆ دیسان له‌خۆرا خۆمیان تی هه‌لقوتینم؟

- به‌لام خۆ پینگوت هه‌یچ کاتی گرینگایه‌تی به‌ تو نه‌داوه!

- به‌ قه‌ستی وامگوت. ئالیووشکا، ده‌هیلی داوای شامپانی بکه‌م؟ وه‌ره‌ با به‌ بۆنه‌ی رزگار بوونی منه‌وه‌ ده‌ستبه‌کێن به‌ خواردنه‌وه‌. خۆزگه‌ ده‌زانی چه‌نده‌ دلخۆشم!

ئالیووشا له‌ ناکاو کوتی: «نا برا گیان، وا چاکه‌ نه‌خۆینه‌وه‌. چونکه‌ هه‌تا راده‌یه‌ک هه‌ست به‌ په‌ژاره‌ ده‌که‌م.»

- ئەری له‌ میژه‌ بۆم دهرکه‌وتوو ده‌لته‌نگ و خه‌مباری، وایه‌.

- که‌وایه‌ بریارت داوه‌ سه‌به‌ینی به‌یانی برۆی؟

- به‌یانی؟ کوا گوتم به‌یانی دهرۆم... به‌لام ره‌نگه‌ به‌یانی برۆم. برۆا ده‌که‌ی، بۆیه‌ بۆ نان خواردن هاتووم بۆ ئێره‌، تاکو له‌گه‌ل ئەو پیره‌ پیاوه‌ له‌ سه‌ر سه‌فره‌یه‌ک دانه‌نیشم، چونکه‌ پیمخۆشه‌ کویر بم و نه‌بیینم. هه‌تا ئەو جییه‌ی که‌ پێوه‌ندی به‌ ئەوه‌وه‌ هه‌یه‌، ده‌بوو زۆر به‌ر له‌ ئیستا برۆیشته‌بایه‌م. تو بۆ ئەوه‌نده‌ به‌ رۆشنتنی منه‌وه‌ هیلاکی؟ به‌ر له‌ رۆشنتنی کاتیکی زۆرمان هه‌یه‌. کاتیکی به‌ بارته‌قای هه‌تا هه‌تایی!

- ئەگه‌ر سه‌به‌ینی دهرۆی، مه‌به‌ستت له‌ هه‌تا هه‌تا چیه‌؟

ئێوان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ کوتی: «بۆ ئیمه‌ چ فه‌رقیکی هه‌یه‌؟ بۆ ئاخافتن و بۆ مه‌به‌ستیک که‌ ئیمه‌ی کیشاوه‌ته‌ ئێره‌، دهرفه‌تیکی زۆرمان هه‌یه‌. بۆ ئەوه‌نده‌ تووشی سه‌رسامی بووی؟ وه‌لامم بده‌وه‌: بۆ لێره‌ دیده‌نی یه‌کترمان کرد؟ تاکو باسی دلداریی من و کاترینا ئیوانا بکه‌ین؟ باسی باوکم و دیمیتری؟ سه‌فه‌ری هه‌نده‌ران؟ باروڤۆخی ناله‌باری رۆوسیا؟ ئیمپراتۆر ناپلیۆن؟ ها؟»
- نا.

- که وایه ده زانی بۆچی. بۆ خه لکی دیکه مه سه له که جیاوازه؛ به لام ئیمه له تافی هه رزه کاریماندا سه رته تا ده بی به پرسیاره ئه به دییه کانمان بگهین. چاره ی ئیمه ش هه ر ئه وه یه. لاوانی رووسی ئیستا جگه له په رسفی ئه به دی باسی هیچ شتیکی دیکه ناکهن. ئه ویش راست له کاتیکدا که فکر و زکری پیران به په رسفی کار و کرده وه وه خه ریکه. له م سی مانگه ی رابردوودا بۆ به و چاوه پر له پرسیارانه وه تیم راده مای؟ ده تویت لیم بپرسی ئیمانم به چی هه یه، یان ئیمانم هه ر نییه؟ له و سی مانگه دا مه به ستت هه ر ئه وه بوو ئاوا چاوت لیده کردم. وا نییه؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «رهنگه وا بوو بی. ئیوان، خو ئیستا پیم پی ناکه نی؟»

- من و پیکه نین؟ من نامه وئ هه ستی برا چکۆله که م که ماوه ی سی مانگه به و چاوه پر له پرسیاره وه تیم راماره برووشینم. ئالیووشا، چاو له چاوم بره! خو منیش کورپکی وه ک تووم. به لام ته رکه دنیا نیم. کورانی رووسی تا ئیستا چیان کردووه؟ مه به ستتم تا قمیکمانه. بۆ وینه له م مه یخانه بۆگه نه دا یه کتر ده بیینه وه و له قوربئیک داده نیشن. به ر له وه به عومراتی خو یان یه کتر یان نه دیوه و کاتیک له مه یخانه ده پۆنه ده ر، هه تا چل سالی دیکه یه کتر نابیننه وه. له و دانیشتنه زوو تیپه ره شدا باس له چی ده که ن؟ باسی پرسیاره ئه به دی، باسی بوونی خودا و هه رمان و زیندوو بوونه وه؟ ئه وانه ی که ئیمانیا ن به خودا نییه، باسی سو سیالیسم یان ئانارشیسم ده که ن، به شیوه یه کی نو ئ باس له بارودوخی ژیا ن و مرو قایه تی ده که ن، به جو ریک که هه موو مه به سه ته کانیان له ده وری ئه و پرسیارانه ده خولیته وه و کردوو یانه ته بنیشته خو شه که و هه روه ها کومه لئ له کورانی ره سه ن زاده ی رووسی جگه له مشتومر سه باره ت به و پرسیاره ئه به دیانه کاریکی دیکه نازانن! وا نییه؟

«به لئ، بۆ رووسییه راسته قینه کان پرسیار و لیکۆلینه وه سه باره ت به خودا و هه رمان، یان وه ک تو ده لئنی هه ر ئه و پرسیاره هه میشه بیانه ی بوونه ته بنیشته خو شه که ی سه ر زاران گرینگه. هه لبه ت ئه وه ش به ر له

هه موو شتیکی سه ر هه لده دا و بۆیه شه له و باره وه قسه و ده رده دل ده که ن.»
ئالیووشا ئه وه ی گوت و هه ر به و بزیه و سه رنجه دلۆقانا نه و پر له پرسیاره وه چاوی له ئیوانی بری.

- باشه ئالیووشا، تو ش هه ستت به وه کردووه جاری وایه زور زور گه و جانه یه پیاو رووسی بی، به لام هیچ شتیکی له وه گه و جانه تر نییه کورانی رووسی ئاوا کاتی خو یان به فیرو دهن. به لام کورپکی رووسی هه یه ناوی ئالیووشایه که یه کجار زورم خو شده وئ.

ئالیووشا له ناکا و پیکه نی و گوتی: «چه نده جوانت به یان کرد!»
- ده ی بیژه بزانه له کو یوه ده ستپیکه م؟ فه رمان بده ده ی. باسی بوونی خودا، ها؟

«له کو یوه پیت خو شه ده ستپیکه، ته نانه ت له بی بایه خه کانییه وه. دوینی له مالی باوکم گوتت خودا نییه.» ئالیووشا به وردی له ئیوان راما.
دوینی کاتی شیو خواردن به قه ستی ئه و قسه یه م کرد، ویستم سه ر بخرمه سه رت، به لام زوو بوم ده رکه وت زوری پی تیکچووی، به لام ئیستا به خراپی نازانم له و باره وه له گه لت بدویم، به راستیش ئه و باسه م به لاوه گرینگه. ده مه وه ئ زیاتر له یه ک نزیک بینه وه. ئالیووشا، چونکه زورم خو شده وئ. دوست و هاو رپیم نییه و ده مه وه ئ ئه مجاره تا قی بکه مه وه و هاو رپیه کی دل سو زم هه بی. جوان بیری لیکه وه، رهنگه منیش ئیمانم به بوونی خودا هه بی.» ئیوان پیکه نی، «وا دیاره پیت سهیره، ها؟»
- جا دیاره، هه لبه ت ئه گه ر به گالته ت نه بی.

- گالته؟ دوینی له حوجره پیری کلیسه ش پینگوتم گالته ده که م. کاکو خوم، بیستووته تاوانباریکی پیر له سه ده ی هه ژده هه مدا هه بوو، گوتی ئه گه ر خودا نه بوایه، پئویست بوو دایهینن. S'il n'existait Pas Dieu, il faudrait l'inventer⁶ له راستیدا مرو ق خودای دایهیناوه. ئه وه ی زوریش سهیر و سه ر سوور هینره ئه وه یه که له راستیدا خودا بوونی هه بی؛ شتیکی دیکه ش

6- «ئه گه ر خودا نه بوایه، دایان دهینا.» دیریک له ریساله یه کی وۆلتیر.

سەيرە كە ئەو شىئو ئەندىشە، يانى ئەندىشە پىۋىست بوونى و جوودى خودا بچىتە زەينى بوونە وەرئىكى در و وەحشى وەك مرۆقە وە. ئەو دەش ھىندە پىرۆز و ھەست بزوين و ھەكىمانە و مەزەنە و ئىحتىيارئىكى گەورە يە بۆ مرۆق ھەر باسى مەكە. بەلام با سەبارەت بە خۆشم بدوئىم. زۆر لە مېژە ھاتوومە سەر ئەو دەى بىر لە و مەسەلە يە نەكە مە وە كە خودا مرۆقى خولقاند، يان مرۆق خوداى داھىنا. باسى ئەو مەسەلە نەكە مە وە كە خودا مرۆقى خولقاند، سەبارەت بە و مەبەستە سازاندوويانە و ھەموويان لە گریمانەكانى فەرەنگ وەرگرتووە. چونكە ئەو دەى لە فەرەنگ گریمانە يە، لە لای كورپانى رووسى مەسەلە يە و نەك ھەر بۆ كورپان بۆ مامۇستاكانيشيان. چونكە مامۇستايانى رووسى ئەغلەب ھەر ئەو كورپانەن.

ھەر بۆ يە ھىچكام لە گریمانەكان لە قەلەم ناخەم. چونكە ئىستا مەبەستى وتووئىژەكە مان شتىكى دىكە يە. من خەرىكم ھەولە دەم بەپەلە باسى خووخدە و سروشتى خۆم بكەم، يانى بىدركىتم كە چ جورە مرۆقئىكم. ئىمانم بەچى ھە يە و بەھىواى چىم. وا يە يان نا؟ كەوا يە دەبى راست و رەوان پىت بلېم ئىمانم بەخودا ھە يە. بەلام ئەو بزانە؛ ئەگەر خودا ھە يە و ئەگەر بەراستى ئەو دىناى خولقاندووە، كەوا يە ھەر بەو جورە ي كە دەزانين دىناى لە سەر پىوانە ي ھەندسە ي ئەقلىدىس و زەينى مرۆق، بە شىئو دەى سى رەھندى بە ھەوا وە خولقاندووە. لەگەل ئەو دەشدا، فەيلە سووفان و ئەندازيارانىكى زۆر بوون و ھەن لەو بەگومانن كە تەواوى جىھان، يان بە شىئو يەكى گشتىتر بلېن تەواوى ھەستى، بەپى ھەندسە ي ئەقلىدىس خولقا بى ئەوان تەنانەت غىرەتى ئەو خولياو خەونە يان وەبەر خويان ناوە كە بلېن دوو ھىلى تەرىب بە پى ئەو ھەندسە يە لە سەر زەوى ھىچكات بە يەك ناگەن. لەوانە شە لە شوئىنىكى بىكۆتايى بە يەك بگەن. بەو ئاكامەش گەيشتووم چونكە سەرم لەو دەش دەرنەچى، نابى چاوەروانى ئەو دەشم بى سەرم لە بوونى خوا دەرچى. بە خاكە رايى دانى پىادەنىم كە بۆ لىكدانە وە ي ئەو جورە پرسىارانە مېشكم كارناكا. من زەينىكى خولېنە و ئەقلىدىسىم ھە يە و چۆن دەتوانم

مەسەلە گەلېك شىكە مە وە كە پىئو دەندى بەم دىنا يە وە نىيە؟ ئالىووشاگان ئەو ئامۇژگار يە شەم لەگوى بگرە، قەت بىر لە و شتە مەكە وە. بەتايبەت خوا و بوون و نەبوونە كە ي. بۆ زەينىك كە بە ئەندىشە يەكە وە خولقا وە كە تەنيا سى رەھەندى ھە يە، ئەو چەشەنە پرسىارانە بە تەواوى بىھوودە و خوراپىن. لەبەر ئەو يە ئىمانم بەخودا ھە يە و لەوبابە تە وە دلخۆش و ئەرخە يانم. دواى ئەو وە، ئىمانم بە ھىكەتى ئەو و ئامانجى ئەو ھە يە. بەگشتى لەوپەرى زەين و پروانگە ي ئىمە وە يە. ئىمانم بە نەزمى شارا وە و ماناى ژيان ھە يە. ئىمانم بە ھەماھەنگى و نەزمە ئەبەدىيە ھە يە، كە دەلېن رۆژىك ھەموومان ئاوتتە ي دەبىن. ھەروەھا ئىمانم بە و «وشە» يەش ھە يە كە جىھان بەرەولای ئەو دەروا. خودى ئەو يىش «لەگەل خودا» بوو و خوداشە.^۷ ھەتا ئاخىر و ھەتا بى برانە وە. ئەو دەش ھەموو چەشەنە ناو و مانا يەكى ھە يە. ھەر دەلېنى لە سەر راستە رىيە كى بىكۆتايىم! لەگەل ئەوانە شدا، بروام پى بکە لە ئاكامدا ئەم دىنا يە ي خودام قەبوولنا بى، ئەگەرچى دەشزانم بوونى ھە يە، بەلام بەھىچ شىئو يەك قەبوولم نىيە. وانىيە كە ئىمانم بە خودا نە بى، دەبى ئەو بزانى من دىناى بە دەستى ئەو خولقاوم قەبوول نىيە و ناتوانم قەبوولى بكەم. با زىاترت بۆ روون بكە مە وە. وەك سەردەمى مندالى ئىمانم بەو ھە يە كە رەنج و ئازار شىفاى ھە يە و قەرەبوو دەبىتە وە. ھەموو پروپوچىيە پر لە پەستى و لىكدژەكانى مرۆق وەك تراويلكە يەكى چاوخەلە تىن، وەك سازكراوى قىزەونى زەينى ئەقلىدىسى بەبى توانا ئاوەزى بى برانە وە ي مرۆق دەپووكىتە وە. لە كۆتايى دىنادا، لە چركە ساتى ھەماھەنگى ئەبەدىدا شتىكى وا خۆشە وىست وەر راست دەگەر پى و دەبىتە ھاوسەنگىيەك بۆ دلې ھەمووان. بۆ ئارام كەردەنە وە ي ھەموو دلە رەنجا وە كان. بۆ كەفارتى ھەموو سزاكانى مروقا يەتى و ئەو خويانە ي بە دەستى مرۆق رژاون، جگە لەو دەش ئەگەر بوارى ئەو بەدا ھەموو تاوانەكانى مرۆق بىبەخشرىن و ھەموو بە

7- «سەرەتا وشە ھەبوو وشە لەلای خودا بوو. وشەكە خودى خودا بوو.» ئىنجىلى يوحەننا، بەشى يەكەم.

سەرھاتەکانی مەرۆف موو بە موو لیکداتەووە - بەلام ئەگەر تەواوی ئەوانەش وەرپاست بگەرێ، هیشتا قەبوولم نایە. تەنانەت ئەگەر دوو هیلێ تەریبیش بە یەک بگەن و بە چاوی خۆم ببینم، ببینم و بلیم هیلەکان پیک گەشتوون، دیسان قەبوولم نایە. ئەوەی لەزاتی منداپە ئەمەیه. ئالیووشا ئەو بەر و برپاوی منە. ئەوەشم بپەرە و لە ناخی دلەو درکاند. بە قەستیش ئاخافتنە کەم بە شێوەیەکی گەوجانە دامەزراند. بویە دانم بە هەموو شتیکدا نا، چونکە تۆش هەر ئەوەت دەوێست. تۆ نەتە دەوێست سەبارەت بە خۆدا هیچ ببیستی، بەلکو دەتوێست بزانی برا خۆشەوێستە کەت ژبانی لە سەر چ ریبان و بنەمایە کە. منیش هەموویم پینگوتی. ئیوان ئاخافتنە رەوان و گەرموگورە کە بە هەستیکی ئاشکرا و چاوەروان نەکراوە کۆتایی پێهینا.

ئالیووشا لە ئیوانی برای پامای و لێی پرسی: «بۆ قسەکانت «گەوجانە» دەستپیکرد؟»

- یە کەم لە بەر ئەوەی پووسیم. وتوێژی پووسیەکانیش لە سەر ئەو جۆرە مەبەستانە هەمیشە گەوجانە دەستپیکردەکا و تەواو دەبێ. هەر وەها، هەرچەندە گەوجانە تر بێ لە راستەقینە نزیکترە. هەرچەند گەوجانە تر بێ، روون و ئاشکراترە. گەوجیبەتی بێ گریوگۆل و سادەیه. وریایی خۆی دەگنخێنی و شاراووێه. وریایی بێ سەرەو بەرە و هیچو پووچە.

بەلام هەقمەقی سادق و بێ پیچ و پەنایە. ئاخافتنە کەم بە هیوا برپاوی گەیانوو، هەرچەندەش هەقمەقانه تر دووایتم، بەلامو بە باشترە.

ئالیووشا گوتی: «ئەو دەم بۆ روون دەکەیهو بە بۆچی دنیات قەبوول نایە؟»

«مەعلومە، خۆ شتیکی نەینێ نایە. ئامانجیشم هەرئەوێه کە پێبگەم. برا وردیلە خۆشەوێستە کەم، نامەوێ هەتڵەت بکەم یان لە قەلای میردانت دەرکێشم. رەنگە بمههوی بە دەستی تۆ شیفای بدریم.» ئیوان وەک مندالیکی ساوا و هیدی، لە ناکاو زەر دەیهکی گرت. ئالیووشا تا ئیستا زەر دەخەنە وای بە سەر لێوی ئیوانو نەدیتبوو.

(۴) ناخەرمانی

ئیوان ئاواي گوت: «دەبێ راستی شتیکت پێبلیم. قەت بەو نەگەشتووم کە مەرۆف دەتوانی دراوسێکانی خۆی خوشبوو. بە برپاوی من، هەرئەو دەرو جیرانانەن پیاو ناتوانی خوشیبووین. لەوانەیه بکری لە دوورەو خۆشتبووین. جارێکیان لە شۆینیک سەربردە پیاویکی خۆدام خۆیندەو، ناوی «یوحەنناي خاوەن بەزەیی» بوو. پارسەکیکی برسی و لە سەرمانا کە سیرە بوو دەچی بۆ لای و داواي لێدەکا گەرمی کاتەو، ئەویش دەبیاتە نیو پێخەفە کە خۆیهو و لە باوێشی دەگری و دەم بە دەمییهو دەنی و هەناسە گەرمی خۆی دەگا بە دەمیدا. دەم بە دەمی کەسیکەو دەنی کە بەهۆی نەخۆشییهکی قورسەو بۆگەن و قیزەون بوو. من پێموایه ئەو کارە بۆ ریا کردوو. لە بەر خۆشەوێستی و رەحمیک کە ئەرک بەسەریدا سەپاندی، وەک تاعەت و چلەگرتنیک کە لە سەری فەرز بوو. چونکە خۆشەوێستی دەبێ شاراوو بێ، ئەگەر ئاشکرا بێ خۆشەوێستییه کە لە نیو دەچی.»

ئالیووشا گوتی: «باو زووسیمایە کدوو جار ئەوێ کردوو. ئەویش دەبگوت ئەغلەب جار ئەدگاری هیندی کەسی کە ریبواری رینگای ئەوین نین، وایلێدەکا هەستی خۆشەوێستیم بۆی نەبێ. لەگەل ئەوێشدا کۆمەلگا پرە لە ئەوین، ئەویش عەشقی مەسیحییانە. خۆم لەو دەگەم ئیوان.»

«من تا ئیستا لەو نەگەشتووم و تووشیشی نەهاتووم. کۆمەلی بێژماری مەرۆفیش لەم بواریه لەگەل من هاوران. پرسیارم ئەوێه، بلێی ئەم شتە پێوێندی بە خووخدەي خراپی مەرۆقەو هەبێ، یان لە هەوین و سروشتی مەرۆقدايه. بە برپاوی من ئەشقی مەسیحییانە بۆ مەرۆف وەک

پەرچۆيەك وايە كە لە سەر زەوی مەحالە. ئەو خودا بوو. بەلام من نيم. بۆ وینە، وايدانی من بە سەختی ئازار دەكیشم. كەسیكى دیکە تیناگا من چ ژان و ئازاریك دەكیشم، چونكە ئەو كەسیكى دیکە یە و «من» نییە. بۆیە كەموايە كەسیك لە ئازار و ژانی كەسیكى دیکە بگا. (ئەو هەش مایەى تەشەخوسە) بە برۆای تۆ بۆ تینی ناگا؟ چونكە بۆنیكى ناخۆشم لیدی. چونكە ئەدگاریكى حەپۆلانەم هەیه. چونكە جاریك پیناقەم بە لاقیدا داو. جگە لەو هەش ئازارەكان جیاوازن؛ ئازاری سووكایەتى و رووشكیتی لەو جۆرە ئازارانەى كە پیاو سووك و چرووك دەكا - بۆ وینە، برسییەتى - بژیودەر كەم رەنگە تینگا؛ بەلام كاتیک بە ئازاریكى گەرەتر دەگەین - بۆ وینە ئازار كیشان لەبەر ئەندیشە، ئیتیر بژیودەر كەم لەو ناگا. رەنگە بەو هۆیەو بە بى كە ئەدگاری من لەبەر گوشارى ئەو ئەندیشەیه بزركاوه و بەبرۆای ئەو لە ئەدگاری مروّف ناچى. بۆیە خیرا من لە خیروبیری خۆی بیبەش دەكا، كە بەهیچ شیوێهەك لەبەر نینۆك وشكى و قرنیسی نییە. سووكا رەكان، بەتایبەت ئەو سووكا رەكانەى نەجیم و شەرمیونن، نابى خۆیان ئاشكرا بكەن، بەلكو وچاكە لە رینگای رۆژنامەو داواى سوأل و سەدەقە بكەن. پیاو دەتوانى بە شیوێهەكى شاراو، یان دوور بە دوور دەرو جیرانی خۆی خۆش بووى، بەلام لە نزیکەو هەتا رادەیهك مەحالە. ئەگەر بریار بى ئەو كارە لەبەر چاوى خەلك، یان لە سەر پەردەى شانۆ بەرپۆه بچى، یان لە شوینیک كە سووكا رەكان دینە سەر پەردە و بە جلو بەرگی هاوری شمین و پینە پینەو و بەكەوشى قەیتان پچراو، دەستدەكەن بە سەما و بە هەلپەركى و داواى سوأل و سەدەقە دەكەن، ئەو كاتە لەوانەیه پیاو پینخۆش بى چاویان لیتكا. بەلام تەنانەت ئەو كاتەش خۆشمانناوین. با لەو هەش زياترى لە سەر نەرۆم. هەر ئەو هەندەم دەویست بیرو راى خۆمت بۆ باسبەكەم. دەمویست بە شیوێهەكى گشتى باس لە ئازارەكانى مروقايەتى بكەم. بەلام وچاكە خۆمان تەنیا بە ئازارى مندالانەو نەبەستینەو. هەر ئەمەش پانتایی باسەكەم تا رادەیهكى زۆر بەرتەسك دەكاتەو. لەگەل ئەو هەشدا چاكتر وايە زۆر لە دنیای مندالان نەترازین،

ئەگەر چى مەبەستى باسەكەم لى كەمبايەخ دەكا. بەلام بەرلە هەموو شتیک پیاو دەتوانى مندالی لە نزیکەو خۆش بووى، تەنانەت كاتیک كە زۆر پیس و چەپەلێش بن، تەنانەت ئەگەر ناشیرین و دزیویش بن. (بەلام پیموايە مندالان قەتقەت ناحەز و دزیو نین.) هۆى دوو هەمیش كە بۆ نامەوى باسى گەرەكان بكەم ئەو هەیه جگە لە دزیوى و قیزەونى و موستەهەقى نەبوونى خۆشەویستى، سزا دەدرین - ئەوان سیویان خوار دوو و خیر و شەر دەناسن. هەمووشیان «و هك خودا» یان لیتاتوو. بەلام هەروا خەریكى سیو خواردن، بەلام مندالان هیچیان نەخوار دوو و بیگونناح و پاكن. ئالیووشا تۆ مندالانت خۆش دەوى. دەزانم كە زۆریشت خۆش دەوین. دەشزانم لەو دەگەى كە بۆ دەمەوى زیاتر باسى ئەوان بكەم. ئەگەر ئەوانیش لە سەر زەوى تووشى ئازاریكى تال و ترسناك بن، دەبى بەهۆى گەرەكانیانەو ئەو ئازارە بچێژن. دەبى بەهۆى گەرەكانیانەو كە سیویان خوار دوو تووشى ئەو ئاكامە تالە بن. بەلام ئەم بەلگانە پینوێدى بە دنیایەكى دیکەو هەیه. ئەو هەش لە دەرەوى چوارچێوێ فامى مروقە لە سەر ئەم دنیایە. مروقى بیتاوان نابى لەبەر تاوانى كەسانىكى دیکە ئازار بكیشن، ئەویش بەتایبەت ئەو مندالە پاك و بەستەزمانانە! رەنگە سەرت لە من سوور مایى. بەلام منیش زۆرم مندال خۆش دەوى. دیوتە ئالیووشا مروقى زالم و توورە و درندەش، یانى مالباتى كارامازوفیش هیندى جار مندالیان خۆش دەوى. مندالان هەتا ئەو كاتەى چكۆلەن - بۆ وینە هەتا تەمەنى حەوت سالان - زۆر لە گەرەكان دوورن. جیاوازیان زۆرە، بوونەوهرىكى جیاوازن و هەر دەلێى لە رەگەزىكى جیاوازن. لە بەندیخانە تاوانبارىكم دەناسى لە سەر دەمى چەتەییەكەیدا بنەمالەیهكى بە تیکرایی كوشتبوو، كە حەوت كەسیان مندال بووبوون. بەلام كاتى لە زیندان بوو خۆشەویستییەكى سەیرى بۆ مندالان هەبوو. رۆژ تا ئیوارى لەبەر دەلاقەى بەندەكەى رادەووستا و لەو مندالانەى دەروانى كە لە حەوشەى بەندیخانەكەدا یارییان دەکرد. لەگەل كورپىكى چكۆلە سەرى

8- هەلسەنگیندرى لەگەل «سیفرى سەرەلدان» بەشى سینهم

ئاشنايەتتىى داخستىبوو و دەھاتە بەر دەلاقەى بەندەكەى و سەير خويان بە يەك گرتىبوو... نازانى بۆ دەمەھوئى ئەوئەندەت قسە بۆ بکەم ئاليووشا؟ ژانەسەرم گرتوۋە و خەمبارم، وەختە دلم بئوقى.»

ئاليووشا بە سەرسامى گوتى: «ھىندە غەرىب و سۆزدارانە دەدوئى ھەر دەلئى گۇراۋى.»

ئىوان وەك ئەوھى قسەى براكەى نەبىستى، لە درىژەى وتەكانىدا گوتى: «ماۋەيەك لەمەوبەر لە مۇسكۆ توشى كابرەيەكى بولغارىيى بووم باسى جىنايەتى توركان و چركسىيەكانى بۆ كردم كە لە سەرانسەرى بولغاريا لە ترسى شۇرشى يەكپارچەى ئىسلالوۋەكان ئەنجاميان دابوو. ئەوان گوندەكانيان سووتاندبوو، دەستدرىژيان كردبوو سەر ژنان و مندالان. گويچكەى پياوانيان بە بزمار بە ديوارەوۋە داکوتابوو ھەروا رايانگرتىبون و پۇژى دوایی لە داريان دابوون. جىنايەت و كردهوۋەى واين كردبوو كە پياو ناتوانى بىرىشى لىبكاتەوۋە. خەلك ھىندى جار باسى دپەندەيى ئاژەل دەكەن، دەلئىن بۆتە ئاژەلى دپندە، بەلام ئەوۋە بىئىنساڧىيە و تۆمەتتىكى گەورەيە دەرھەق بە جپوجانەوۋەر. چونكە ھىچ دپندە و جانەوۋەرىك ناتوانى بەقەد مروڧ زالم و خوينرېژ بى. چونكە زولم و زۆرەكەى زۆر فيلاۋى و ھونەرمەندانەيە. شىر تەنيا نىچىرەكەى ھەلدەدپى و دەبخوا، ھەر ئەوۋەشى لەدەست دى. قەت بىر لەوۋە ناكاتەوۋە گويچكەى خەلك بە ديوارەوۋە مېخكوت بكا، تەنانەت ئەگەر توانايى ئەو كارەشى بىي، نايكات. ئەو توركانە چىژ لە ئەشكەنجە كردنى مندالانىش وەردەگرن. ورگى دايكان دەدپن و مندالەكەيان دەردىنن و فرپى دەدەن بۆ ھەوا و بە نووكى نىزەيانەوۋە دەكەن. ئەو كارەشيان لەبەر چاۋى ژنان و دايكان وەك رابواردن و گەمەيەكى خۆش چاۋى لىدەكرد. ئەوۋەش دىمەنىكى دىكە كە پىموايە زۆر جىي سەرنجە. دايكىكى ترساۋ بىنە بەرچاۋى خۆت كە وەك ميوژۆكە دەلەرزى. مندالىكى بە باۋەشەوۋە، كورپىك تورك گەمارۋى دەدەن. واديارە ھەزىيان لە گەمەيەكى سەرنج راكىشە. مندالەكە بە باۋەشى دايكىيەوۋە دەلاۋىننەوۋە و ختىلكەى دەدەن تاكو وەپىكەنن دەكەوئى.

مندال دەستدەكا بە پىكەنن. ھەر لەو كاتەدا يەكئى لەو توركانە لوولەى چەكەكەى لە مەودايەكى نزيكەوۋە بەرەو دەموچاۋى مندالەكە دەگرى. مندالەكە لەبەر شادى دەترىقىتەوۋە. دەستە وردىلەكانى بۆ تەنگەكە درىژ دەكا و توركەش لەو كاتەدا قامك بە پەلەپىتكەدا دەنى و مېشكى مندالە لەبەريەك بلاۋ دەبى. ھونەرمەندانە بوو، نا؟ راستت دەوئى توركان زۆريان دل بە گەمە و يارىي بەتام و چىژەوۋە ھەيە.»

ئاليووشا پرسىي: «كاكە مەبەستت چىيە؟»

«پىموايە ئەگەر شەيتان وجودى نەبى و مروڧ خولقاندبىتى، ئەوى بە

شكىل و شىۋەى خۆى خولقاندوۋە.»

ئاليووشا گوتى: «يانى ھەر ئەو جۆرەى كە خوداى داھىتا؟»

ئىوان بە پىكەننەوۋە گوتى: «زۆر خۆشە دەتوانى وشەكان دووپات بکەيەوۋە. ھەر بەجۆرەى كە پۇلۋنىۋس لە «ھاملىت» دا دەلى؛ (وشەكانم بۆخۆم دەگىرپتەوۋە.) زۆر دلخۆشم. خوداى تۆ واديارە زۆر خوداى چاكە. ھەلبەت ئەگەر مروڧ ئەوى لە سەر شكىل و شىۋەى خۆى خولقاندبى. ھەر ئىستا پرسىت مەبەستم چىيە. دەزانى چى، من زۆرم ھەز لە كۆ كردنەوۋەى رپووداۋە چكۆلەكانە و باۋەرت بى تەنانەت ھەقايەت و چىرۋكى زۆرم لە رپۇژنامە و گۇقارەكان برپوۋە و ئىستا كۆمەلە چىرۋكىكى باشم ھەيە. ھەلبەت توركەكانىش جىي خويان لەو كۆمەلە چىرۋكەدا كرىتەوۋە، بەلام تاچىك و غەوارەن. نمونە گەلىكىشم لە ولاتەكەى خۆمان ھەيە كە زۆر لە ھى توركان باشترە. زانىوتە ئىمە قامچى خواردنمان بەلاۋە شىرىنە و ئەوۋەش لە زاتى نەتەوايەتتى ئىمەدايە. مېخكوت كردنى گويچكە بە ديوارەوۋە لە زەينى ئىمەدا ناگونجى. چونكە ھەرشىك بى، ئىمە فەرەنگىن بۆيە ھەمىشە دار و قامچىمان بە سەرەوۋەيە و ناتوانىن دەستىشى لى ھەلگرىن. ئىستا لە ھەندەران قامچى لە ھىچكەس نادرى. رەنگە شىۋەى سزادانەكانيان مروڧانەتر بى، يان ياسا و رپسايەكيان داناۋە كە ئىتر ناۋىرن قامچى لە ھىچكەس بەدەن. بەلام لە سەرىكى دىكەوۋە قەرەبوۋى دەكەنەوۋە، كە وەك ئەو شىۋەيەى ئىمە

نه ته وایه تییه. هیندهش نه ته وایه تییه که له نیو ئیمه دا به کرده وه ئهسته مه. ئه گهرچی خه ریکه به سه رمانیدا ده سه پینن، چونکه بزوتنه وهی مه زهه بی له نیو چینی بالادا دهستی پیکردوه. ریساله یه کی چاکم هه یه له زمانی فه رهنسییه وه وه رگێردراوه. شیوهی سه ربړینی قاتلیکی تیدا هاتوه، که ناوی رپچارده و له م دواییانه دا، پینج سال له مه و بهر پیموایه لایکی بیست و پینج سالن بووه و له کاتی سزا دانه کهیدا تۆبه ده کات و دینه سه ر دینی مه سیح. ئه م رپچارده گوايه زۆل بووه و دایکی له ته مه نی شه ش سالاندا دهیدا به شوانیک له چیاکانی سويسرا. ئه و شوانه گه وره ی کرد و باری هینا تا کو کاریان بۆ بکا. له نیو ئه واندا وه ک بیچوهه ئاژه لیکي وه حشی بارهات. شوانه کان هپچیان پینه ده دا. جلوه رگ و خوراکیشیان نه ده دایه. له ته مه نی ههوت سالی دا، له کاتی باران و سه رمادا دهیاننارده بهر میگهل و زۆر بی به زه بییانه له گه لی ده جوولانه وه و پینان وابوو هه رچۆنیکي راده ن هه قیانه. چونکه رپچارديان وه ک کۆيله وه رگرتبوو و ئه وانیش به پيوستیان نه ده زانی ته نانهت خوراکیشی بده نی. رپچارده خۆی ده گێرته وه که له و سالانه دا وه ک «کورپکی خوشگوزهران» له ئینجیلا، به ئاواته وه بوو له و شلقاوه بخوا که دهیاندا به به رازه دابه ستراره کان بۆ ئه وهی قه له و بن. به لام ته نانهت نه یانده هیشته له وهش بخوا. هه رکاتیکیش له و خوراکه ی به رازه کانی ده دزی، قامچیان بۆ ده خسته کار. سه رده می مندالی و گه نجی به و جوړه رابوارد. تا ئه و کاته ی گه وره بوو و به راده یه ک به هینز بوو که نه یانتوانی به رگریی لیبکه ن، هه ر بۆیه له وئ پویشته و بوو به چه ته. ئه و کوربه وه حشییه بوو به کریکار و به شیوه ی پوژانه له ژنیو کاری ده کرد. ئه وهی په ی دای ده کرد، ده سته بجی ده یخوارد و له زۆر جیگاش به نانه زگی کاریده کرد، وه لحاسل ژیانیکي گۆلیی راده بوارد. له ئاکامدا پیره پیاویکی کوشته و مال و سامانه که ی تالان کرد، هه ر بۆیه قۆلبه ستیان کرد و دوا ی دادگایی کران به مه رگ مه حکوم بوو. خه لکی ئه وئ زوو هه لئاچن و به که وچکه ئاوی ناکه ونه

9- ئینجیلی لوقا، به شی پازده هه م.

مه له. له به ندیخانه دا زۆر زوو قه شه کان و ئه ندامانی کۆری براهه تی مه سیح و ژنانی مرۆفدۆست و... یارمه تییان دا. له زینداندا فیری خویندنه وه و نووسینان کرد و ئینجیلیان بۆ شیکرده وه. ئامۆژگارییان کرد و ئه وه نده یان به گویدا هه لخویند هه تا دانی به تاوانه کهیدا نا. ئیمانی به دینی مه سیح هینا. بۆ دادگای نووسی من رمووزنم، دیوه زمه یه کی کویرم. به لام خودای مه زن بینایی پینه خشیم و به هانامه وه هات. ته واوی خه لکی ژنیوی تووشی سه رسوورمان کردبوو. - هه موو خه لکانی مرۆفدۆست و ئایینی ژنیو. هه موو عیلی ئه شرافی و نه جیمزادان پوژانه نیو به ندیخانه و رپچارديان له ئامیز گرت و ماچیانکرد: "تۆ براهی ئیمه ی. خودا به هاناته وه هاتوه." رپچارديش له ناخی دلله وه ده کولا و فرمیسکی هه لده رشت: «به لی! خودای دلۆقان به هانامه وه هاتوه! له ته واوی ماوه ی مندالیما ته نیا دلخوشیم ئه وه بوو ژه میکم خوراکي به راز ده سته که وئ. به لام ئیستا ته نانهت لوتف و به زه بیی خودام به نسیب بووه و من له باوه شی خودادا ده رم!» به لی بمره، رپچارده له باوه شی خودادا بمره! چونکه تۆ خوینت پشتموه و ده بی سزا بدری. ئه گهرچی سه رده میک ته ماحت له خوراکي به راز ده کرد و له سه ر دزینی چۆرئ شلقاو دار و قامچیت نۆش ده کرد. هه قی خوشته بوو لیت بده ن. (چونکه ئه و کاره هه له یه و دزیکردن هه رامه.) به لام ئیستا پیاوت کوشتموه و ده بی بمری. «پوژی ئاخه ر رپچارده به و په ری بی هیزیه وه، له گریان زیاتر هپچی له ده سته نه ده هات. سات له دوا ی سات دووپاتی ده کرده وه: "خوشتین پوژی ته مه نم ئه مرۆیه. خه ریکم ده رۆم بۆلای خودا." قه شه کان و داوه ران و ژنانی مرۆفدۆست هاواریان ده کرد: "به لی، ئه مرۆ خوشتین پوژی ته مه نته، چونکه خه ریکي ده رۆی بۆ لای خودا!" تاقمیکي زۆر به پینان و سواره به شیوه یه کی ریکو پیک به دوا ی عاره بانه ی هه لگری رپچاردا ده رۆیشته ن که به ره و گۆره پانی سزا ده چوو. له گۆره پانه که رپچارديان دابه زاند و پینانگوت: "بمره براهه م، له باوه شی خودادا بمره، چونکه ته نانهت تۆش وه بهر لوتفی خودا که وتی!" به وشیه یه رپچارده که

له لایه ن خه لکه وه ماچباران دهکرا، بردیانه سهر سهکۆی سزا و به ره ولای گیووتینه که بیان برد. ئیمانداران به شیوهیه کی برایانه ملیان په راند، چونکه که وتبووه بهر لوتقی یه زدان. به لئی ئه وه دیاردهیه کی شان و هه لئباردهیه. ئه و ریساله یه ش تا قمیگ له مرؤف دۆستانی رووسی له چینی ئه شرافزادان و مزگینی ده رانی رزگاری له ژیر تیشکی ئیمانی مه سیحدا، به زمانی رووسی وه ریانگیا وه ته وه. ههر به خوراپیش له نیو خه لکدا دابه شیانکردوو تاکو چاو و دلایان پیی روون بیته وه. به سه رهاتی ریچارد زور سه رنجراکی شه. چونکه رووداوئیکی نه ته وایه تییه. ئه گه رچی به بروای ئیمه په راندنی سه ری که سیگ بی بایه خ و هیچه. چونکه ئه و بوته برامان و وه بهر لوتف و به زه بیی خودا که وتوو. له گه ل ئه وه شدا ئیمه شیوهی تایبه تی خومان هیه، که زور له وه خراپتره. گه مه ی میژوو بیی ئیمه ش ئه وه یه به خواستی خومان و به شیوهیه کی راسته وخو ده بینه هو ی ئازاری ئه م و ئه و. نیکراسوف له نووسراوه یه کدا باسی کابرایه کی لادیی ده کا که به خه ره زهنگ له چاوی ئه سپیک ده دا. «له چاوه سه بووره که» ی هه موو که سیگ رهنگه چاوی به و شیوه دیمه نه که وتبی¹.

رهنگ و موری رووسی پیوهیه. نیکراسوف ده لئ ئه و ئه سپه، ئه سپیکی پیر و چکۆله بوو. باریکی قورسی لی نرابوو و توانای نه بوو به ریدا بروا. ئه و لادییه دهیداته بهر زهبری خه ره زهنگ، درندانه لیدده دا، ئه وه دنده ی لیدده دا که له ئاکامدا به باده ی رق و سته م مه ست ده بی و خو شی نازانی چده کا. بی به زه بییانه و شه لم کویرم ناپاریزم تی به رده بی. "ئه گه رچی پیر و بیهیزی، به لام ده بی ئه و باره هه لگری، ده نا ده بی بتوی." ئه سپی چاره ره ش هه رچه ند له خو دهنووسی و هیز وه بهر خو ی دهنی ناتوانی، ئه ویش ده ست ده کا به لیدانی چاوه پر ئاوه کانی، «چاوه سه بووره که ی» ئه و ئاژه له به سته زمانه. ئه و ئه سپه چاره ره شه توقیوانه هه ولده دا باره که به ری، که وتوته هانکه هانک و ئازای ئه ندامانی ده له رزی. له په سته سه رسم ده دا و خه ریکه بکه وی. به لام ئه وه ئه سپیکه و بهس، خوداش ئه سپی بو لیدان و خه ره زهنگ خواردن داوه به

10- «تا شه فقه» دۆستویۆفسکی ئه م دیمه نه ی له «تاوان و سزا شدا هیناوه»

مرؤف. ئه وه ش تاتاره کان فیریان کردین و قامچیان به یادگاری بو به جی هیشتین. به لام ده کری قامچی له مرؤفیش بده ی! ئاغایه کی خوینده وار و خاوه ن فره ههنگ، له گه ل ژنه که ی به شوولکه ته ر له کچه که ی خو یان ده دن که هه وت سالی ته مه ن بووه. ده قی ئه وه شم له لایه. کابرا به وه دلخۆشه که شوولکه ته ری به ده سه ته وه یه. گوتوو یه: "چاکی هه لده ته زینی" هه ر بو یه ده سته ده کا به هه لته زاندنی کچه که ی. بو م ده رکه وتوو مرؤفی وا هه یه هه ر زه بریک ده وشینی مه یل و تاسه ی قولپده دا و هه رچه ند زیاتر بوه شینی هه وه س و تاسه ی زیاتر ده بی. ده قیه یه که ده وه شینن، پینج ده قیه ده وه شینن. ده ده قیه ده وه شینن. هه رچه ند زیا تریش بوه شینن درنده بییه که یان زیاتر په ره ده ستینی. مندا له هه تا ده توانی ده قیژینی، ده زیرینی، له ئاکامدا توانای قیژاندنی شی نامینی. به هه ناسه برکیوه ده لی: "باوه! باوه!" وایلیدی کابرای دیوه زمه به ره و دادگا راکیش ده کری. وه کیل ده گیری. رووسییه کان زور له میژره وه کیلیان ناو ناوه «ویژدانیکی به کری گیراو» ئه و وه کیله بو پاریزگاری له کابرای تاوانبار ده لی: "دوسییه یه کی زور ساده یه. رووداوئیکی رۆژانه ی بنه ماله یه. باوکیک مندا له که ی ده عاملینی. بو یه زور کاریکی ناحه ز و شووره بییه بو ئیمه ئه و گرفته چکۆله مان کیشا وه ته دادگا." ئه ندامانی کو ری داد، که به و قسه یه قانع بوون، حوکی ره زایه تیان ده رکرد. خه لکیش به دیتنی ئه و دیمه نه و ئازادبوونی کابرای درنده ده ستیان کرد به چه پله ریزانی شادی. مخابن له وی نه بووم! ئه گه ر له وی بووایه م، پیشنیارم ده کرد یارمه تییه کی شی بو کو بکه نه وه و خه لاتی بکه ن!... دیمه نیکی سیحراوی بوو، وانیه؟

«به لام هیشتا سه باره ت به مندا لان چیرۆکی چاکترم له لایه. سه باره ت به مندا لانی رووسی زورم مه تلّه ب کو کردۆته وه ئالیووشا. کچیکی پینج سالانه دایکی و باوکی "که سانیکی زور به ریز و هیژا و خوینده وار و نه جیمزاده" لیی به رقد ده چن. ده بی ئه وه ش دوویات بکه مه وه که ئه م مه به سته زور به ی مرؤفه کان ده گریته وه، مه به سته ئه م مگیزی مندا ل ئازاردانه یه. ته نیا مندا لانی ش. ئه م ئه شکه نجه گه رانه ده ره ق به خه لکانی تر و گه وره کان

کرده‌ویان زور به نهرمونیان و خیرخوازانیه، راست وهک فەرهنگییه خاوهن فەرهنگ و مروّف دوّسته‌کان؛ به‌لام سه‌یر حەز به ئازاردانی مندالان ده‌کەن. له‌لایه‌که‌وه زوریشیان مندال خۆش ده‌وێ. ته‌نیا بێده‌سه‌لاتی و بیهیزی مندالانه‌ ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه هان ده‌دا. راست برّوا و متمانه‌ی فریشته‌ناسای مندالی به‌سته‌زمان و بێ‌په‌نایه، خوینی پیس و گه‌ماری ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه وه‌کوڵ دینی. هه‌لبه‌ت له‌ ناخی هه‌موو مروّفیکدا دپنده‌یه‌ک وه‌رکه‌وتووه. - دپنده‌ی رق، دپنده‌ی ئاگری هه‌وه‌س که به‌ قیژه‌ی قوربانیی ئه‌شکه‌نجه‌کراو پاده‌چهنی. دپنده‌یه‌کی هه‌وسار پساندووی بی‌یاسا، دپنده‌ی نه‌خۆشییک که له‌ دوای شرودری و باداری و نه‌خۆشیی گورچيله‌ سه‌ر هه‌لده‌دا.

«ئهو کچه به‌سته‌زمانه پینچ سالانه‌یه، دایک و باوکه خاوهن فەرهنگه‌که‌ی به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئازاریده‌دن. لێده‌ده‌ن، به‌ قامچی هه‌لیده‌ته‌زینن، به‌بی هیچ بنۆسیک هینده‌ی لێ‌ره‌با ده‌ده‌ن و سیخورمه‌ی تیده‌کوتن و به‌ شه‌پ تیی هه‌لده‌ده‌ن هه‌موو گیانی وه‌ک که‌وه‌مانه‌ شین و ره‌ش هه‌لده‌گیرن. پاشان له‌وه‌ش زیاتر شووی لێ هه‌لده‌کیشن و له‌ کاتی سه‌رما و به‌سته‌له‌کدا ده‌یکه‌نه نیو مه‌بال و ده‌رگای له‌ سه‌ر داده‌خه‌ن. چونکه‌ داوای لینه‌ده‌کردن شه‌وانه‌ش له‌و ئاوده‌سته‌ی بیننه‌ ده‌ری، (پینان وایه‌ مندالیکی پینچ سالان که وه‌ک فریشته‌ خه‌و ده‌بیاته‌وه، ده‌کری فیر بیت و له‌خه‌و راپه‌ری و داخواییه‌کی هه‌بی) میز و پیسی به‌ سه‌روچاویدا ده‌کەن و ناچاری ده‌کەن بیخوا. دایکیشی، ئه‌ری دایکیشی ئه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل کردووه. جا بیهینه‌ به‌رچاوی خۆت دایکیکی ئاوا زوره‌ زووری منداله‌ زیندانی و به‌سته‌زمانه‌که‌ی له‌ نیو ئاوده‌سته‌وه بگاته‌ گویی و خه‌وی لێکه‌وێ! سه‌رت له‌وه‌ ده‌رده‌چی که بوونه‌وه‌ریکی چکۆله، که ته‌نانه‌ت له‌وه‌ ناگا چ به‌لایه‌کیان به‌ سه‌ر هیناوه، له‌و شوینه‌ پیسه‌دا، له‌و ئاوده‌سته‌ سارد و تاریکه‌دا به‌ ده‌سته‌ چکۆله‌کانی له‌ سینگه‌ پر ژانه‌که‌ی خۆی ده‌دا و فرمیسه‌ک زولال و بی‌رقه‌که‌ی پیشکه‌ش به‌ خودای خۆشه‌ویست و دلۆقان ده‌کا تاکو ئاگای لیبی؟ براکه‌م، هاوڕیکه‌م، مریده‌ ئیماندار و خاکه‌راکه‌م، تو ده‌توانی له‌و کاره‌ دزیو و پر له‌ شووره‌یه‌ بگه‌ی؟ له‌وه‌ ده‌گه‌ی

که‌ بو ده‌بی ئه‌و جووره‌ دلره‌قی و باوه‌ره‌ قوره‌ له‌ کومه‌لدا هه‌بی و ئازادیش بی؟ ده‌لین به‌بی ئه‌وه‌ مروّف نه‌یده‌توانی له‌ سه‌ر زه‌وی بژی. چونکه‌ نه‌یده‌زانی چۆن له‌ خیر و شه‌ر ئاگادار بی. بو ده‌بی له‌و خیر و شه‌ره‌ نه‌گه‌تی و دزیوه‌ بگا، که‌ ئه‌وه‌هه‌مووه‌ گرانی بو ته‌واو ده‌بی؟ ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر ته‌واوی دنیا پر له‌ ماریفه‌ت و ئیمان و خواپه‌رستی‌بی، به‌قه‌د دو‌عای ئه‌و منداله‌ی بایه‌خ نییه‌ که له‌به‌ر «خودای خۆشه‌ویست و دلۆقان» ده‌پارێته‌وه! باسی ئازاری گه‌وره‌کان ناکه‌م ئه‌وان سیوه‌که‌یان خواردووه. له‌عنه‌تیان لیبی. گلینه‌یان ده‌ری! به‌لام ئه‌و مندالانه‌! ئالیووشکا خه‌ریکم ده‌بمه‌ هۆی ئازارت، بو ئاوا تیکچووی؟ ئه‌گه‌ر پیت خۆش‌بی له‌وه‌ زیاتری له‌ سه‌ر نارۆم.»

ئالیووشا له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: «گویی مه‌ده‌یه. منیش ده‌مه‌وی ئازار بکیشم. «دیمه‌نیکی دیکه‌ ته‌نیا دیمه‌نیکی دیکه‌. چونکه‌ زور سه‌رنج‌راکیش و به‌رچاوه‌. له‌مه‌به‌ینانه‌دا له‌ کومه‌له‌ کتیبیکی ده‌سنووسی رووسیدا خوینده‌وه‌ که له‌ «ئه‌رشیف» دا راگیرابوو. ناوه‌که‌یم له‌بیر نه‌ماوه. ده‌بی دیسان بیخوینمه‌وه. ناوه‌که‌یم له‌بیر نه‌ماوه. ده‌بی دیسان چاوی لێکه‌مه‌وه. له‌ پوژانی ره‌شی کۆیله‌داریدا که له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا روویداوه. که‌وايه‌ بژین رزگارکه‌رانی خه‌لک! له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژینرالیک بوو له‌گه‌ل ده‌ستوپێوه‌نده ئه‌شراقی و خاوه‌ن ملکه‌ گه‌وره‌کان، یه‌کی له‌و که‌سانه‌. که‌ پیموایه‌ ئه‌و وه‌خته‌ش دانووی له‌گه‌ل که‌سه‌ نه‌کولاه‌وه‌. دوای خانه‌نشین‌کران له‌ کاری ده‌وله‌تی و هه‌سانه‌وه‌ و لاق راکیشان پینواده‌بی ژیان و مه‌رگی ره‌عیه‌ته‌کان له‌ ده‌ستی خۆی دایه‌ و هه‌رچۆنی پینخۆشبی ده‌توانی پایدا. ئه‌و کاتانه‌ مروّفی ئاواش هه‌بووه. ئه‌و ژینراله‌ش که باسمانکرد ده‌چی له‌ سه‌ر ملکه‌که‌ی خۆی داده‌نیشی و ژیان له‌و خه‌لکه‌ ره‌شورووت و هه‌ژارانه‌ ده‌کاته‌ زه‌قنه‌مووت. کولانه‌ سه‌گی وای بووه‌ جیگای سه‌د تانجی و توله‌ی تیدا بوته‌وه. نزیکه‌ی سه‌د که‌سیشی سه‌گه‌وان گرتبوو که هه‌موویان سواره‌ بوون و یونیفورمیان له‌به‌ردا بووه. پوژیک کوری یه‌کیک له‌و ره‌عیه‌ته‌ هه‌ژارانه‌، که ته‌مه‌نی هه‌شت

سالان بووه، بهر دېك ده‌هاوئ و له لاقى توله‌ى خوښه‌ويستى ژينرال ددرئ و بريندارى ده‌كا. "ئو توله‌ خوښه‌ويسته‌م بۇ ده‌شله‌ى؟" پيى ده‌لئڼ ئو كورپه بهردى هاويشتووه و لاقى توله‌كه‌ى بريندار كردووه. "ده‌ى كه‌وايه‌ تو ئو كاره‌ت كردووه؟" ژينرال چاويك له‌ سه‌رتاپاي كورپه ده‌كا. "بيگرن." ده‌يگرن و له‌ كاتيكا ده‌ستى به‌ داوينى دايكييه‌وه گرتبوو به‌ راكيش راكيش ده‌يبه‌ن و ئو شه‌وه‌ هه‌تا به‌يانى زينداني ده‌كه‌ن. به‌يانى زوو ژينرال به‌ پوز و هه‌وايه‌كى شاهانه‌وه‌ ديته‌ ددرئ. ره‌وه‌يه‌ك تاژى و سه‌گه‌وان و راوچى هه‌موو به‌ سواری له‌ ده‌ورى كو ده‌بنه‌وه. ژينرال سواری ئه‌سپه‌كه‌ى ده‌بئ. ته‌واوى ره‌عيه‌ته‌كان به‌ ژن و منداله‌وه‌ دينن بۇ چاوترسئڼ كردن له‌وئ رايانده‌گرن. دايكى كورپه له‌ ريزى پيشه‌وه‌ راده‌وه‌ستئ. كورپه له‌ به‌نده‌كه‌ى ديننه‌ ددرئ. پوژيكي سارد و خه‌مناك و ته‌مومژاوبى پايز بوو. كزه‌ى زريان چزه‌ى له‌ لووت و ده‌ست و پلى خه‌لكى رووته‌له‌ هه‌لده‌ستاند و تفت هه‌لاويشتبايه‌ ده‌يبه‌ست، پوژى واش خودا دايانوه‌ بۇ راو. به‌ فه‌رمانى ژينرال كورپه‌يان رووت كرده‌وه. كورپه له‌ سه‌رمانا وه‌ك شه‌قشه‌قه‌ ده‌له‌رزئ. ئه‌گه‌رچى له‌ ترسانا ئه‌ژنوى شكاهه‌، به‌لام ناويړئ بشگرئ... فه‌رمانده‌ر فه‌رمان دهرده‌كا. "هه‌لبېرن با هه‌لئ." سه‌گه‌وانه‌كان ده‌گورپئڼ: "هه‌لئ ده‌ى! هه‌لئ!" كورپه هه‌لدئ... ژينرال ده‌نه‌رپئڼ: "ئو تانجى و توله‌يانه‌ى تيبه‌رده‌ن!" ته‌واوى تاژى و توله‌كان وه‌سه‌ر كورپه ده‌كه‌ون. هه‌لده‌كوتنه‌ سه‌رى و له‌به‌ر چاوى دايكى له‌توپه‌تى ده‌كه‌ن!.. وه‌ك ده‌گيرنه‌وه‌ دواى ماوه‌يه‌ك ژينرال له‌ سه‌ر كاره‌كه‌ى لاده‌به‌ن چونكه‌ توانايى به‌رپوه‌به‌رايه‌تئى نابئ. باشه له‌ سه‌ر چى؟ يانى گولله‌بارانى ده‌كه‌ن؟ ته‌نيا له‌به‌ر پازى كردنى دلئ ئيمه‌؟ ئاليووشكا، بۇ قسه‌ ناكه‌ى؟ ده‌ شتى بلئ!»

ئاليووشا به‌ بزپه‌كى خه‌ماوى و روخسارى بزركاهه‌وه‌ سه‌رى هه‌لئنا و له‌به‌رخويه‌وه‌ گوئى: «گولله‌باران!»

ئيوان به‌وپه‌رى شاديبه‌وه‌ گوراندى: «ئافه‌ره‌م! ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش بلئى ماناى ئه‌وه‌يه‌ كه‌... راهيبيكى باشى! ئاليووشا كارامازوف دياره‌ شه‌يتانيكى چكوله له‌ نيو دلندا هه‌لكورماوه.»

- ئه‌وه‌ى گوتم هيچ نه‌بوو، به‌لام...

ئيوان گوراندى: «ئه‌وه‌ى جئى سه‌رنجه‌ هه‌ر ئه‌وه‌يه‌، ئه‌م «به‌لام». ئه‌ى خاوه‌ن ئيمان، با پيتبلئيم كارى هيچوپوچ له‌ سه‌ر زه‌وى زور پئويسته‌. دنيا له‌ سه‌ر هيچوپوچ دامه‌زراوه‌ و به‌بئ ئه‌وه‌ش ره‌نگه‌ هيچ شتيك سه‌رنه‌گرئ. چونكه‌ ئه‌وه‌ى ده‌يزانين هه‌ر ده‌يزانين!»

- تو چى ده‌زانئ؟

ئيوان وه‌ك ورپنه‌ بكا دريژه‌ى به‌ قسه‌كانى دا: «من سه‌رم له‌ هيچ شتيك دهرناچئ. ئيستاش نامه‌وئ له‌و شتانه‌ بگه‌م. ده‌مه‌وئ راسته‌قينه‌كان بگرم و به‌رينه‌ده‌م. زور له‌ميژه‌ بريارمداوه‌ نه‌زانم. ئه‌گه‌ر بمه‌وئ له‌ شتيك بگه‌م، خه‌يانه‌تم به‌ هه‌قيقه‌ت و راستى كردووه. هه‌ر بويه‌ بريارمداوه‌ راستى و هه‌قيقه‌ت بگرم و ده‌ستى لئ به‌رنه‌ده‌م.

ئاليووشا به‌ له‌بزىكى تاله‌وه‌ هاوارىكرد: «بۇ ئازارم ده‌ده‌ى؟ پيمده‌لئى مه‌به‌ستت چپيه‌ يان نا؟»

- ئه‌ى چوڻ پيتئالئيم، مه‌به‌ستم هه‌ر ئه‌وه‌ بووه. تو زور خوښه‌ويستى له‌لام. ناشمه‌ه‌وئ هه‌روا لئتگه‌رئيم برؤى. به‌ زووسيماشت ناسپيرم.

ئيوان ماوه‌يه‌ك بيده‌نگ بوو. له‌ ناكاو ره‌نگى هه‌لبزركا و خه‌ميكى قورس دايگرت.

«ده‌زانئ چئ! بويه‌ باسى مندالانم هئنا گورئ، تاكو مه‌سه‌له‌كه‌ رووتتر كه‌مه‌وه‌. باسى ئه‌و فرميسكانه‌ى مروقيش ناكه‌م كه‌ رووكار و ناخى زه‌ويى خووساندووه. به‌قه‌ستى له‌ سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌يه‌ى خوڻم پيداگرئ ده‌كه‌م. من گه‌نه‌كه‌وله‌يه‌كم و هيچى تر، به‌وپه‌رى خاكه‌رپيشه‌وه‌ ده‌زانم كه‌ ناتوانم له‌وه‌ بگه‌م بوچى دنيا به‌و شكله‌ى كه‌ هه‌يه‌ دامه‌زراوه‌. پيموايه‌ مروڤ خوئ شياوى لؤمه‌يه‌. به‌هه‌شتيان پيدان. ئازاديبان ويست و ئاگرين له‌ ئاسمان پفاند،

ئەگەرچى دەيانزىنى خىرى لىنايىن. بۇيە پىويست ناكا دىسۆزىيان بۇ بىكەم. بە فامى ئەقلىدىسى و خۆلىنەى خۆم سەروبنى تىگەيشتوويىم ئەوھىيە كە ئازار ھەيە و ھىچ كەسش تاونبار نىيە، مەعلول بەدوای عىللەتدا دى، راست و رەوان ھەموو شتىك وەگەر دەكەوئ و بوارى خۆى دەدۆزىتەو، بەلام ئەوھ قورپياتىكى ئەقلىدىسىيە، ئەوھش دەزانم، بەلام ناتوانم بەخۆمى بسەلمىنم كە لەگەلدا بژىم! ئەوھ كوا مایەى ھىمنايەتى و ھەسانەوھم كە ھىچكەس تاونبار نىيە و مەعلول راست و رەوان و سانا بەدوای عىللەتدا دى و دەزانم دەبى تۆلە و سزايەك لە گورپىدا بى دەنا خۆم لە نىو دەبم. ئەوئش تۆلە و سزايەك نەك لە كات و شوئىتىكى بى برانەوھ، بەلكو ھەر لىزە لە سەر ئەم زەويىيە، بە مەرچىك بە چاوى خۆم بىيىنم. باوھرم بەوھش ھەيە. دەمھەوئ بىيىنم، ئەگەر تا ئەو كاتە مەردبىتم، چاكتر وایە ديسان كفن بدېم و گورھكەم ھەلتەكىنم، چونكە ئەگەر بەبى من ئەو پروداوھ بقەومى، ئەوپەرى بى ئىنسافىيە. ئاشكراشە كە ئازارم نەچىشتووھ. لەوانەيە تەنيا بوونى من و تاون و ئازارەكانم بىتتە ھۆى ھەماھەنگى و مایەى ژيانى داھاتوو بۇ كەسىكى تر. دەمھەوئ بەچاوى خۆم بىيىنم گورگ و مەر پىكەوھ ئا و دەخۆنەوھ و قوربانى ھەلدەستىتەوھ و بكوژەكەى خۆى لە ئامىز دەگرئ. دەمھەوئ ئەو كاتەى كە ھەمووان لە ناكاو تىدەگەن كە ئەم ھەموو گىرەوگىشەيە بۆچى بووھ، لەوئ بىم. تەوای مەزھەبەكانى دنيا لە سەر ئەو ئارەزووھ رۆنراون و من ئىمانم بەوھ ھەيە. بە كاتىك كە مەسەلەى مندال دىتە گورئ، سەبارەت بە ئەوان دەبى چبەكەم؟ ئەوھش پرسىيارىكە و سەرم لە وەلامەكەى دەرنەچئ. بۆجارى سەدەم پاتەى دەكەمەوھ كە پرسىيارگەلىكى زۆر ھەيە، بەلام تەنيا مندالانم ھەلبۇزاردووھ. چونكە سەبارەت بە ئەوان ئەوئ دەلىتم، بەبى ھىچ وەلامىك وەك رۆژى رۆون ئاشكرایە. گوئ بگرە! ئەگەر بپارىھ ھەمووان ئازار بكىشن تاكو ئەركى خۆيان دەرھەق بە ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن، مندالان كارىان بە سەريانەوھ چىيە؟ تكات لىدەكەم ئەوھم پىيلى! پىاو لەوھ ناگا لەبەرچى ئەوانە ئازار دەكىشن و بۆچى دەبى ئەركى سەرشانى خۆيان دەرھەق بە

ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن! بۇ دەبى ئەوانىش مادەيەك ساز بكن بۇ پىتاندى خاك لەبەر ھەماھەنگى داھاتوو. سەرم لە بەشدارى تاون لە نىوان مرقۇھەكاندا دەرنەچئ. ھەروھە سەرم لە تۆلە و كوشتنەوھش دەرنەچئ. بەلام ئەو تاونە ھاوبەشە ناتوانى لە نىوان مندالاندا ھەبى. ئەگەر لە راستىشدا وابى و ئەوان بەرپرسى تاونى گەرھەكانىان بن، ھەقىقەتىكى وا پىنەندى بەم دنيايەوھ نىيە و من تىيىناگەم. رەنگە قسە نەقالىك بلى ئەو مندالە گەرھە دەبى و تاون دەكا. بەلام خۆ دىتت گەرھە نەبوو و لە تەمەنى ھەشت سالاندا سەگەل لەتوپەتەيان كرد. ئاخ، ئالىووشا كفر ناكەم! دەشزانم چ قىامەتىك ھەلدەستى، كاتىك ئەوھى لە عەرز و ئاسمانە لە سرودىكى ئايىنىدا تىكەھالىن و ئەوھى ژياوھ و دەژى بە دەنگى بەرز ھاواردەكا: "خودايە، تۆ عادلى؛ چونكە رىگاكانت رۆون و ئاشكران." كاتىك ئەو دايكە، ئەو روموزنە دلرەقە لە باوھش دەگرئ كە مندالەكەى كردۆتە چىشتەى سەگەل و ھەرسىكىان وىكرا بە چاوى فرمىسكاويىيەوھ ھاوار دەكەن: "خودايە، تۆ عادلى!" ھەلبەت ئەو كاتە مرقۇف تاجى ماریفەت لە سەر دەنى و ھەموو شتىك ئاشكرا دەبى. بەلام شتىك كە ئازارم دەدا ئەوھىيە كە ناتوانم ئەو ھاوسەنگىيە قەبوولبەكەم. ھەتا لە سەر ئەو دنيايەش بژىم، پەلەى ئەوھمە توانايى و تاقەتى خۆم ھەلسەنگىنم. چا و لىكە ئالىووشا رەنگە لە راستىدا ئەو شتە رۆوبدا بەلام لەوانەيە تا ئەو كاتە من نەمىنم، تاكو گورھكەم ھەلتەكىنم و چاوم پىيىكەوئ. منىش رەنگە بە دىتنى ئەو دايكەى كە ئەشكەنجەگەرى كورھەكەى لەئامىز دەگرئ، لەگەل ھەمووان ھاوار بكەم: "خودايە، تۆ عادلى!" بەلام لەو كاتەدا نامەوئ دەنگ ھەلبېرم. ھەتا دەرھەتم ماوھ. پەلەى ئەوھم دەبى خۆم بپارىزم و بەگشتى چاوپۆشى لە ھاوسەنگى گەرھەتر بكەم. تەوای ئەو ھاوارانە بە فرمىسكى ئەو مندالە ئازار چىشتووھ نابى، كە بە مشتە چكۆلەكانى لە سىنگى خۆى دەدا و لەو مەبالە بۆگەنەدا بە فرمىسكە رۆونەكانى لە خودا دەپارايەوھ "خوداى خۆشەويست و دلۇقان!" چونكە ئەو فرمىسكانە بە ھىچ شتىك قەرەبوو ناكرىتەوھ. دەبى ئەو فرمىسكانە قەرەبوو

بکرینه وه، دنا عه دالهت و هاوسهنگی ناتوانی له کاردا بی. به لام چۆن؟
چۆنمان ئەو فرمیسکانه بۆ قهره بوو دهکرینه وه؟ بیژی ئەو کاره مان بۆ بلوئ؟
به تۆله ساندنی ئەو فرمیسکانه؟ به لام من چکارم به تۆله کردنه وهی ئەو
فرمیسکانهیه؟ من کارم به سهر دۆزهخی زالمانه وه چیه؟ دۆزهخ به کاری
چی دی، له بهر ئەوهی ئەو مندالانه ئازاری خویان چیشتوو؟ ئەی ئەگەر
دۆزهخیک له ئارادا نه بی، عه دالهت و هاوسهنگی ده بی به چی؟ دهمه وهی
لیبور دوو بم. دهمه وهی ئامیزم ئاواله کهم بۆ له باوهش گرتن. نامه وهی ئازاری
زیاتر بچیزم. ئەگەر ئازاری مندالان نرخه ئەو ئەشکه نجانە زیاد بکا که
قهره بوو کردنه وه یان پیویسته، ئەو کاته نارەزیه تی دهرده برم و ده لیم
ههقیقهت بایه خی ئەو تاوانه ی نییه. ناشمه وهی ئەو دایکه لهو زالمه بپووری
که منداله که ی به زیندوو یی کرده خۆراکی سه گهل! ههقی نییه لی بیووری!
لییگه ری ئەگەر پییخۆشه له بهر دلای خوی لییخۆشبی. لییگه ری با له بهر
ئازاری بیسنوو و سووتانی جه رگی دایکانه ی خوی لهو زالمه
ئەشکه نجه گره خۆش بی. به لام ههقی ئەوهی نییه ئازاری منداله
ئەشکه نجه کراوه که ی ببه خشی، ته نانهت ئەگەر منداله که ش له
ئەشکه نجه گره که بپووری، دایکی ههقی نییه لییبوو ری! ئەگەر واشبی، ئەگەر
ئەوان نه ویرن لهو زولمانه خۆشبن، عه دالهت و هاوسهنگی چی به سهر دی؟
بیژی له سه رانسهری جیهاندا که سیک هه بی ههقی لیبور دنی هه بی و بتوانی
له تاوانبار خۆشبی؟ من عه داله تم ناوی، ئەو هاوسهنگیه م بۆچییه؟ له بهر
دلسۆزی بۆ مرۆقایه تی ئەوه م ناوی. پیم باشتره به ئازاری سزا نه دانه وه
سهر بنیمه وه. ته نانهت ئەگەر تاوانباریش بوو پیم. جگه له وهش بۆ هاوسهنگی
سزایه کی زۆر قورس داوا ده کری و له تاقه تی ئیمه شدا نییه، بۆ ئەو کاره ئەو
هه موو ئازاره بچیزین. که وایه په له ی ئەوه مه بلیتی چونه ژوو ره وه یان
پینده مه وه و نه مه وهی. ئەگەر مرۆقیکی راستبوو پیم ئەرکی سه رشانمه له
زوترین کاتدا بیان ده مه وه. هه ر ئەو کاره شم هیه بیکه م. ئالیووشا وانیه که
خودام قه بوولنه بی، به لام به و په ری ریزه وه بلیته که یان پینده مه وه.

ئالیووشا که سهری داخستبوو له بن لیوه وه منجاندی: «ئوه ناهه رمانیه.»
ئیان به گرژی گوتی: «ناهه رمانی؟ به داخه وه م که ئەوه به ناهه رمانی
ده زانی. مرۆق ناتوانی له ناهه رمانیدا بژی. منیش دهمه وهی زیندوو بمینم.
خۆت پیمبلی، زووکه جوابم ده وه. وایدانی خه ریکی دانانی بناغه ی
چاره نووسی مرۆقی، بهو ئامانجه وه که له کۆتاییدا مرۆقه کان به خته وه
ده که ی و سه فا و شادی و هیمنایه تییان ده ده یه وه. به لام پیویست بی
بوونه وه ریکی وردیله . وای دانی ئەو منداله چکوله ی به مست له سینگی
خوی ده دا . هه تا سنووری مه رگ ئەشکه نجه ده ی و ئەو بینایه له سهر هیی
فرمیسی تۆله نه کراوه ی ئەو هه لچنی. ئایا قه بوولته ئەو بینایه بنچینه که ی له
سهر ئەو مه رجه دارپیژی؟ زووکه پیمبلی، راستیه که یم پیمبلی.»

ئالیووشا به هیمنی گوتی: «نا، قه بوولم نییه.»
. ئەی ده توانی ئەو ئەندیشه یه ت پیمبلی بی که ئەو مرۆقانه ی بینا که یان بۆ
ساز ده کردی، رازی بن که به خته وه ری و چاره نووسیان له سهر بناغه ی
خوینی قیساس نه کراوی مندالیک دامه رزی؟ بهو ره زایه ته ش هه تا هه تایه
به خته وه ر بمیننه وه؟

ئالیووشا له کاتیکدا چاوی زینه ی ده هات گوتی: «نا، پیم باش نییه برا که م.
هه ر ئیستا گوتت بیژی له ته واوی دنیا دا مرۆقیک هه بی ههقی لیبور دنی
هه بی و بتوانی له تاوانبار خۆشبی؟ به لام که سیک هه یه، ئەو ده توانی له
هه موو شتی خۆشبی. له بهر هه رکه سیک و هه ر شتیکی، چونکه ئەو گیانی
پاکی خوی له بهر خاتری هه موو که س و هه موو شتیکی کرده قوربانی. ئەوت
له بیر چۆته وه، له سهر ئەو بینا ساز ده کری و ئەوانیش هاوار له ئەو ده که ن:
خودایه تۆ عادلای، چونکه ریگاکانت روون و ئاشکرا کراوه!»

. ئاخ مه به ستت ئەو وجوده بیتاوانه و خوینه که یه تی! نا، ئەوم له بیر
نه چۆته وه. به پیچه وانه، تا ئیستا له خۆم پرسیه چۆن له پیمبلی ناوی ئەوت
نه هیئا گو ری. چونکه تۆ له باسه کانتدا زۆربه ی کات سه ره تا باسی ئەو
ده که ی. ده زانی چی ئالیووشا، . پینه که نی ها! نزیکه ی سالیکی له مه وه بهر

شيعريكم ھۆنيوۋتەوہ. ئەگەر بتوانى پېنج خولەكى دىكە كاتى خۇت لەگەل من بەفېرۇ بدەى، دەيخوئىنمەوہ بۇت.

- تۇ شيعرت ھۆنيوۋتەوہ؟

ئىوان بە پىكەننەوہ گوتى: «نانا، نەمھۆنيوۋتەوہ. بە عومراتى خۇم دېرە شيعريكىشم نەھۆنيوۋتەوہ. بەلام ئەو شيعرەم بە پەخشان نووسى و لەبەرم كرد. كاتى نووسىنى شيعرەكە لەوانە بوو دلم بىخود بى. تۇ يەكەم خوئىنەرى شيعرەكەمى - مەبەستم ئەو يەكەم بيسەرى.» ئىوان بزه يەكەمى هاتى: «بۇ نووسەر چاوپوشى لە بيسەرىك بكا؟ پىتخوشە بۇتى بخوئىنمەوہ؟»

ئالىووشا گوتى: «زۇرىشم پىخوشە.»

- ناوى شيعرەكەم «پشكىنەرى مەزن»ە؛ زۇر بيتام بوو، بەلام دەمھەوى بۇتى وەخوئىنم.

(۵)

پشكىنەرى مەزن

ئىوان بە پىكەننەوہ گوتى: «ئەوہش دەبى پىشەككىيەكى ھەبى - يانى پىشەككىيەكى ئەدەبى، ھە، ھە، منىش سەرم لە دارشتنى پىشەككىيەكى ئەدەبى درناچى. با ئەوہشت پىبلىم، چىرۆكەكەى من لە سەدەى شازدەھەمدا دەقەومى. لەو سەردەمدا ئەو جۆرەى كە شىاو بوو لە قوتابخانە فېرى بى، ئەوہ بوو كە لە شيعردا ھىزى ئاسمانى بۇ سەر زەوى بىنن. جگە لە دانتە، لە فەرەنسا نووسەران و ھەروہا راھىبىانى كلىسە، شانۆيەكيان ھەبوو، لە لەودا «مادونا»^{۱۱} پياوانى خودا و فرىشتەكانى مەسىح و خودا خۇى دەھانتە سەر پەردە و دەورىان دەگىپرا. لەو سەردەمدا، ئەو كارە بە شىوہيەكى سانا بەرپوہ دەچوو. لەسەردەمى دەسەلاتى لووى يازدەھەمدا بۇ شادىانەى دۇلفىن^{۱۲} لە تالارى گشتى شارى پارس شانۆيەكى ئەخلاقى و بەلاشيان بۇ خەلك برده سەر پەردە، چىرۆكەكەشى پشتكوورى نۇتردام بوو. ناوى شانۆكەيان نابوو:

"Le bon jugement de latres sainte et gracieuse viergemarie"¹³

كە مەريەمى پىرۇز خۇشى دىتە سەر شانۆ و «bon jugement» خۇى رادەگەيەنى. لە مۇسكۇش ھەتا سەردەمى پىتتى مەزن ھىندى جار شانۆى لەو شىوہيە، تايبەت بە سەردەمى دىرىن بەرپوہ دەبرا. بەلام جگە لەو شانۆيانە ھەموو جۆرە ئەوسانە و «ھۆنراوہ» يەك لەسەرانسەرى جىهان بلاو بووبوۋە و لەواندا بەپىي پىويست، گەورەكان و فرىشتەكان و ھەموو

11 - Madonna وشەيەكى ئىتالىيەيە بە ماناى «خاتونەكەم» كە بە مريەمى پىرۇزيان گوتوۋە.

12 - نازناوى كورە گورەى پادشاي فەرەنسا.

13 - داۋەرىي دلسۇزانەى مريەمى پىرۇز و پاك و دلاوا.

هیزه ئاسمانییهکان له ودا بهشدارییان دهکرد. له کلێسهکانی ئیمهش راهیبیان دهستیان کردبوو به وهرگێران و نووسینهوه و هۆنینهوهی ئه و چهشنه شیعرانه. - جا بیری لیبکهوه له چ سهردهمیگدا - سهردهمی تاتارهکان، بۆ وینه، ئه و شیعره هیه، (بهلام به زمانی یۆنانی) بهناوی "گهشت و گهپانی خاتوونی ئیمه له دۆزهخ"، که وهسفهکانی لهلانی جهسارهتهوه شان له شانی وهسفهکانی دانتته ددا. خاتوونی ئیمه سهردانی دۆزهخ دهکا و چهزهرتی میکائیل به نیو دۆزهخدا دهگێرێ و ئهشکهنجه جوراوجورهکانی نیشاندهدا. ئه و تاوانباران و سزاکانیان دهبین. تاغمیکی زۆر له تاوانباران دهبین له نیو دهریاچهی گپ و کلپهدا دهسوتین. هیندیکیان به قوولایی زهریاچهکهدا رۆدهچن، به شیوهیهک که ناتوانن بینهوه دهڕ و "ئهوانهش ئه و کهسانه که خودا لهبیریان دهباتهوه." که ئهوهش توانایی و دهسهلاتی خودا نیشاندهدا. خاتوونی ئیمه مهلول و خه مبار، به چاوی فرمیسک ههلهوه رینهوه سوچه دهبا بۆ بارهگای بهرزی خودا و بۆ تهواوی «دۆزهخییهکان» داواي لیخۆشبوون دهکا - بۆ تهواوی ئه و کهسانه ی لهوئی چاوی پێیان کهوتوو. بهبی ههچ جیاوازییهک. و توویژهکهی له گهله خودا زۆر سهرنجراکیشه. له خودا دهپارێتهوه و دهست له پارانهوه و رجا ههناگرێ. کاتی که خودا ئاماژه به دهست و لاقی چوار میخه کیشراوی کورهکهی دهکا به سهراچهکهیهوه و لیبی دهپرسی: «چۆن له ئهشکهنهجه گهرانی ئه و خۆش بم؟» مریه م داوا له تهواوی پیاو چاک و شههید و فریشته و مهلائیکه تهکان دهکا له گهلی بپارێتهوه و سوچه بهرن، تاکو خودا له ههموو تاوانباران بهبی جیاوازی خۆشبی. دواي بهلین وهرگرتن له خودا که ههموو سالی له رۆژی ههینی پیرۆزهوه ههتا یهکشه ممه ی دواي جیژنی پاک، دهست له ئهشکهنجه ی تاوانباران راگرێ. تاوانباران هه ر له و کاتهدا له نیو دۆزهخهوه هاوار دهکهن و ئه و سرووده دهلینوه: "خودایه، له و داوه ریبیهدا دهسهلاتیکی بهئینسافانهت هیه." ئه گهر شیعره که ی منیش له و کاتهدا بنوسرا بایه، شتیکی وهک ئه وه دردههات. له شیعره که ی مندا خودا دیتته سهرا شانو بهلام ههچ نالی، ته نیا

وه دیار دهکهوی و تیده په پری. له و زه مانه وه که بهلینیدا به فه ر و شکۆه بیته، پازده سه ده ی به سه ردا هاتوو. پازده سه ده له و کاته تیپه ریوه که نیردراوه که ی نووسی: "ئییستا، له زووترین کاتدا دیم،" له و رۆژه و له و کاتهدا، ههروهک خۆی له م دنیا یه دا پیتشو یژی کردوو، ههچکس ته نانهت «کو ر» یش ئاگادار نیی، ته نیا «باوک» ئاگاداره¹⁴. بهلام مرۆقایی ته هه روا به و ئه شق و ئیمانه وه چاوه روانه، به ئیمانکی قایم تریشه وه. چونکه پازده سه ده یه مرۆق له دیتنی ئایه تی ئاسمانی بیه شه:

ئیمانان هه بی به ئیلهامی دل

چون ئاسمانه کان نادهن بهلینی¹⁵

ههچ شتی که نامینی جگه له وه ی دل ئیلهامه که ی دینی. راسته له و سه رده مه دا مۆجزاتیکی زۆر هه بووه. پیاو چاکانی وا هه بوون مۆجزه ی سه رسور هینه ریان نواندوو. نه خۆش و مجرۆیان چاک کردۆته وه. به وته ی ژینامه نووسان «مه له که ی ئاسمان» له چه ند که س له گهله مرۆقانی پیرۆز چاوپیکه وتنی هه بووه. بهلام شهیتان له وه خافله نه بوو و سه بارهت به و مۆجزانه خه لکی توشی شک و دردۆنگی کرد. هه ر ئه و کاته له باکووری ئالمانی رافزییه کی به سام و نوئ سه ر هه لده دا. ئه ستریه کی مه زن، «وهکو چرا پرشنگار» - یانی کلێسه - که وته نیو سه رچاوه ی ئاوه کانه وه و هه موو ده ریاکان تالبوون¹⁶. ئه و رافزییانه مۆجزه کانیان به درۆ ده خسته وه و کاره که یان کافرانه بوو. بهلام ئه وانه ی که ئیماندار مانه وه له سه ر دین و خودا په رستی خۆیان سوورتر بوون. وهک رابردوو، فرمیسی مرۆقایی ته به ره و ده رگانه ی خودا هه لفری. چاوه روانی هاتنی مه سیح بوون و خۆشیان ویست و هیوادار مانه وه و خۆزگه یان خواست وهک رابردوو له ریگه ی ئه شقی ئه ودا ئازار بکیشن و گیانیان فیدا بکهن. سه رده مانیکی زۆر، مرۆق به

14- بروه ئینجیلی مه رقوس، به شی سیزده هه م.

15- دیره شیعیکی شیه ره به ناوی «تاسه باری»

16- شروقه ی یوحه ننا، به شی هه شته م.

ئیمان و گوڭ و تینه‌وه تاعەت و خوداپەرستی کردووه و پاراوەتەوه: "ئەه‌ی خولقینەر، خودای مەزن، زوو دەرکەوه چاوەروانین" سەردەمانیکی زۆر بۆ هاتنی پاراوەتەوه. تا وایلیهات کەرەمی کرد و بۆسەر بەندەکانی خۆی نازلۆبوو. بەر لە ئەو پۆژەش نازل بۆبوو. بەلام لەگەڵ چەند کەس لە پیاوانی پیرۆز و شەهیدان و چلەگرتووه‌کان هەرۆک لە ژینامە‌ی ئەواندا هاتووه، چاوپیکەوتنی هەبووه. لە نێو ئیمەدا تیۆچۆف، کە برۆای تەواو بە وتەکانی دەکەین، شایەدیی دا کە:

لەژێر باری قورسی خاچدا

پاشای ئاسمان وەکو کۆیلە

پێی بە خاکی پاکتدا نا ئەه‌ی نیشتمان

سەرانسەری تەبەرۆک کرد.^{۱۷}

دلنیا بەهرواش بوو. ئیستاش ئەو رازی بوو تاوئ خۆی پیشان خەلکی بدات و هیوا بخاتە دلی چەرەسەری دیتووان و ئازار چیشتووانەوه. بەلام وەک ئەو مندالانە‌ی «ئەو»یان خۆش دەوئ. ناوەرۆکی شیعەرەکە‌ی من لە شاری سویلی ئیسپانیا، لە ترسناکترین سەردەمی زەبرۆزەنگ و سەرکوتی بیروپادا رۆو دەدا. لە کاتیکدا کە هەموو پۆژیک، لەبەر خاتری خودا، ئاگر دەکەنەوه و لە *autode*¹⁸ بەشکۆدا رافزیه‌ی خراپکارەکانیان دەسووتاند.

هەلبەت دەرکەوتنەکەشی ئەو دەرکەوتنە نەبوو کە بەلیننی دابوو لە ئاخر زەماندا، بەشکۆیه‌کی ئاسمانیه‌وه بئ و هاتنەکەشی ئەوندە لە ناکاو دەبی "وەک برووسکەیه‌ک لە پۆژەه‌لاتەوه بئ تاکو رۆژئاوا". ئەو تەنیا ساتیک لەگەڵ رۆلەکانی خۆی چاوپیکەوتنی کرد، ئەویش لە شوینیک کە گر و بلیسە دەوراندەوری رافزیه‌ی‌کانی گرتبوو و قرچەقرچ دەسووتان. لە کۆتایی کەرەمی خۆیدا، جاریکی دیکە لە قەلافەتی مروڤدا دەرەکەوئ و دیتە نێو خەلکەوه. هەر بەو شکل و شیۆه‌یه‌وه کە پازدە سەدە لەمەوبەر بۆ ماوه‌ی

سئ سال لە نێو خەلکدا گەرا. کە هاتە خوارئ پێی‌نایە سەر «سەنگفەرشی سورەوه‌بووی» شاریکی باشوور، کە رۆژی پێشووی لەوئ نزیکە‌ی سەد رافزئ *ad majorem gloriam Dei* له *auto dete* بە‌هوپەری شکۆه بە دەستی کاردینال، پشکینەری مەزن، لە بەرچاوی شا و هەموو دەستوپێوه‌ند و پاریزەر و ئوسقۆف و ژنانی شوخوشەنگ و دلرفیننی شار و ئاپۆرە‌ی خەلک سوتیندرا‌بوون.

«لەسەرەخۆ و بەبئ سەرنجراکیشانی خەلک هات، ئەوه سەیره هەموو ناسییانەوه. ئەو‌هش دەرکئ بە یەکی لە چاکترین بەشی شیعەرەکە بزانی. مەبەستم ئەوه‌یه بۆ ناسییانەوه؟ خەلکی بێدەسەلات و رەشوروت چوون بەرەوپیری و لە دەوری ئاپۆرەیان دا و بوونە سەر لە پیناوی. ئەویش بە نێواندا دەگەرا و بزەیه‌کی نەرم و دلۆفانانە‌ی لە سەر لێو بوو. هەتاوی ئەوین لە دلیدا هەلاتبوو و تیشک و بینایی و وزه لە چاوی دادەرژا و ژینایی خەلکی رۆوناک دەرکەوه و دلینایی لێورپێژ دەرکەد لە خۆشەویستی دوولایەنه. دەستی بە سەریاندا دەهینا و تەقدیسی دەرکردن و هەرکەس دەستی وئی کەوتبایه، تەنانەت لە جلۆبەرگەکەشی، دەبووه مایه‌ی شیفا و سلāmەتی. پیره پیاویک کە لە مندالییه‌وه کویر بوو، لە نێو ئاپۆرە‌ی خەلکە‌وه هاواریکرد: "خودایه، بیناییم پێدەوه با بتوانم بتبینم!" هەر لەرپۆه تانە‌ی سەر چاوی لاچوو و بینایی وەدەستەینایه‌وه. خەلکە‌کە تیکرا دەستیانکرد بە گریان و چوونە سوچدە و خاکی بەرپینان ماچکرد. مندالان گولبارانین کرد و دەستیانکرد بە هاوار: "رژگار و بەختە‌وه‌رمان کە". تیکرا پیکه‌وه دووپاتیان دەرکەوه: "ئەوه - ئەوه! حەتمەن خۆیه‌تی، جگە لە ئەو کەسی دیکە نییه و نابئ!" هەر لەو کاتەدا ئازیه‌تباران، دارەتەر میکی چکۆله‌ی سپی و سەرئاو‌ه‌لا دیننە دەری، ئەویش لەبەر پلیکانی کلیسە‌ی سویل رادەوه‌ستئ. لە نێو داره‌ مه‌یتە‌کەدا، مندالیکی حەوسالان، کچە تاقانە‌ی شارۆمه‌ندیکی بە‌ناوبانگ راکشاوه. مندالە‌کە مردووه و سەرتاپایان لە گول گرتووه. ئاپۆرە‌ی خەلک رۆو لە دایکە چاوه‌ گریانە‌کە‌ی دەکەن. دەلین: "ئەو

17- کۆپله شیعریکی ئیف.نای.تیۆچۆف (۱۸۷۳-۱۸۰۳) بە‌ناوی «ئەم گوندە هەژارانە».

18- «رپۆرەسم»

مندالەكەت زیندوو دەكاتەوہ. "قەشەییەك كە بۆ رېپورەسمی كفن و دفن هاتووہ، گرژ و مات نیوچاوانی تیکدەنی، بەلام دایکی جەرگسوتاو بە گریانەوہ خۆی دەدا بە سەر كەوشەكانیدا و هاوار دەكا: "ئەگەر خۆتی، مندالەكەم بۆ زیندوو بكەوہ!" كۆری ئازیەتباران بە تابووتەكەوہ رادەوہستن. لەبەر پلیكانەكان دارەتەر مەكە لەبەر پیتی دادەنین. ئەویش بە دلۆقانی تیندەرپوانی و لەبن لیوہوہ بە ئارامی دەلی: "كیزۆلە، ھەستە!" كچەش لەرپوہ ھەلدەستی و لە نیو تابووتەكەدا دادەنیشی و چاو بە دەوری خۆیدا دەگێرێ: بە چاوی زیت و پیر لە سەرسامییەوہ زەردە دەگرێ و ئەو چەپكە گولە سپییە لە نیو مشتیان نابوو، بە ئارامی دەگوشی.

«هاوار و ھۆرژنی گریان و ژاوەژاوی خەلك ولاتی داگرت، ھەر لەو كاتەشدا جەنابی كاردینال، پشكینەری مەزن، بە پال كلیسەكەدا تیدەپەری. پیرە پیاویكە نزیکە نەو د سالی تەمەنە، كەلەگەت و ریک و پیکە. روخساری چرچولۆچە و چاوی بە قولدا چووہ، بەلام وەك دوو كوانووی ئاگر ھەروا دەدرەوشیتەوہ. بە پێچەوانە ی رۆژی پێشوو كە نەیارانی كلیسەیان دەسووتاند، جلوبەرگی زریقە و بریقەداری لەبەردا بوو. لەم كاتەدا عەبا زبەر و كۆنەكە ی بە شانیدا دابوو كە لە كلیسا لەبەری دەكرد. لە پشت سەرییەوہ، دەستەو دایەرە و كۆیلە ی خەمبار و نىگابانى پیرۆز ریزیان بەستبوو. لەگەل دیتنى ئاپۆرە ی خەلك رادەوہستی و لە دوورەوہ دەیانخاتە ژیر چاوەدیری. چاوی لە ھەموو شتیكە و تابووتەكە ی لیدیارە لەبەر پیتی ئەودا دایانناوہ. كە مندالەكە دەبینی ھەلدەستی، روخساری شین ھەلدەگەری و گرژ دەبی. برو پیر و خۆلەمیشینییەكە ی تیکدەنی و چاوی لە گری رقادا دەترووسكیتەوہ. قامكى ھەلدیتی و فەرمان بە نىگابانەكان دەدا قولبەستی بكەن. دەسلاتی ھەییە و خەلكیش ھەموو گوئ لە مست و سەر لە پیناوين بۆیە خیرا رینگا بۆ نىگابانەكان دەكەنەوہ و نىگابانەكان لەگەل بیدەنگییەكى مەرگاوی «ئەو» دەگرن و دەبیەن. خەلكەكەش تیکرا و هاوكات لە ھەمبەر پشكینەری پیردا دەچنە سوچدە و نیوچاوانیان لە خاك دەسوون. ئەویش لەو بیدەنگییەدا

خەلكەكە تەقدیس دەكا و تیدەپەری، نىگابانەكان دیلەكە دەبەنە بەندیخانە ی تەنگ و تاریكى كۆشكە قەدىمییەكە ی پشكینەری پیرۆز و درگای لە سەر دادەخەن. رۆژئاوا دەبی و شەوی تاریك و گەرم و پشووبری سویل بەسەردا دی. ھەوا «بۆن و بەرامە ی داری زەیتوون و لیمۆی پێوہیە.^{۱۹}» لە تاریكى ئەنگوستە چاودا درگای ئاسنینی بەندیخانە لە ناكاو كرایەوہ و جەنابی پشكینەری مەزن دەست بە چرا وەژوور كەوت. بەتاقى تەنیاہ. درگاگە زرمە ی دی و پێوہدەدریتەوہ. لەبەر درگاگەدا رادەوہستی و ھەتا ماوہیەك، دەقیقەكە یان دوو دەقیقە، چاو لە چاوی دەبەری. ئاخى لەسەرەخۆ دەرواتە پێشی. چراكە لە سەر میزىك دادەنی و قسە دەكا:

"ئەوہ خۆتی؟ یانى راست خۆتی؟" بەلام كاتى ھیچ وەلامىك نایستى، درێژە بە قسەكانى دەدا: "وہلامم مەدەوہ، متەق مەكە. بەراستی دەتوانى بلێى چی؟ چاكە دەزانم دەلیى چی. ھەقیشت نىبە یەك وشە بەو قسانە ی پێشووت زیاد بكەى. بۆچی ھاتووی و بوویەتە لەمپەرى سەر ریمان؟ چونكە ھاتووی ببیتە كۆسپی سەر ریمان و خۆشت دەزانى. بەلام دەزانى سبەینى چی روودەدا؟ نازانم كێى، گرینگیش نىبە خۆتى یان كەسىكى شىوہى خۆتى، بەلام سبەینى مەحكومت دەكەم و وەك خراپترین لە دین وەرگەرپاو بە سەر دارەوہ ئاورت تیبەردەدم. ھەر ئەو خەلكەش كە ئەمرو خاكى بەر پینان ماچدەكردى، سبەینى بە ئاماژەییەكى من تیکرا سووتەمەنى و ئاوردوو دینن بۆ سووتاندنت. جوان حالییە!" ھەر لەو كاتەدا كە چاوی لە بەندییەكە ی نەدەترووكاند، قورساخ و بیرمەندانە گوتیشى: "بەلى رەنگە بشزانى."

ئالیووشا كە مات و واق ورمائو گویی راگرتبوو، بە بزەییەكەوہ گوتى: «ئىوان باش تیناگەم. یانى چی؟ ئەوہ چیرۆكىكى خەيالییە یان، ھەلەییەكە لەلایەن پیرە پیاوہوہ؟»

ئىوان بە پێكەننەوہ گوتى: «ئەگەر ریتالیسى نوئى وای میشتك خراپ كرددوہ خەيال ھەستت ناجوولینى، بەلام ئەوہى ئاخى قەبوولبكە. ئەگەر

19- لە شانۆی «میوانى بەردین» (دۆن ژوان)، بەرھەمی پووشكىن.

پیت خوښه نموننه یه که له *qui pro quo*^{۲۰} هه بی، با وا بی. «هه روا به پیکه نینه وه دریزه ی پیدای: «راسته پیره پیاو نه وه د سالی ته من بوو و زوریش تامه زرووی بیروکه ی داتاشراوی خووی بوو. رهنگه رواله تی به ندییه که ش تووشی سه رسوورمانی کرد بی. یان له وانیه له راستیدا و ته هاتهران پاته رانه کانی بوو بیته هووی نه وه ی پیره پیاوی نه وه د سالانه تووشی گومان بی، که رۆژی پیشوو له ریورهمی رافزی سووتاندندا له راده به دهر تووشی دل خورپه بوو بوو. له لایه کی تره وه چ گرنگایه تییه کی هه یه که *qui pro quo* بووی یان خه یالیکی سه ره رۆیانه؟ نه وه ی گرینگه نه وه یه قسه ی ده کرد و له وه ی که نه وه د سال مهقی نه کردبوو به ئاشکرا ددوا.

- به ندییه که شی هه روا بیده نگه و چاوی تیبریوه و هیچ نالی؟

ئیوان دیسان به پیکه نینه وه گوتی: «وه لحاسل ناچاره. پیره پیاو پینگو تووه که ههقی نییه له سه ر قسه کانی پیشووی برّوا. ده کروی بلین نه وه ش بنه ره تیرین لایه نی ئایینی کاتولیکی رومییه. لایکه م بیرو پای من وایه. ده لین: «هه موو شتیک له لایه ن تووه به پایه به خشراوه و که وایه هه موو شتیک به ده ست پایه و پنیوست به هاتنی توو ناکا. لایکه م نابی هه تا ماوه یه که خوله کاریان هه لقوتینی.» هه رچونیک بی یه سوو عییان وا ده لین و ته نانه ت نووسیویشیانه. من له به ره می عالمه کانیاندا خویندوومه ته وه. پیره پیاو لئی ده پرسی: «ئایا هه قت هه یه یه کی که له و رازه دنیا بییانه ی که لیوه ی هاتووی بوو ئیمه ئاشکرا بکه ی؟» هه ر خووشی وه لامه که ی دداتاه وه: «نا، هه قت نییه. توو نابی یه که وشه به و قسانه ی پیشووت زیاد بکه ی و ئیزنت نییه نه وه ئازادییه ی که له کاتی ژیانندا له م دنیا تاریفده کرد له خه لکی بستینییه وه. هه ر شتیک تازه ئاشکرا بکه ی زیان له ئازادیی مرؤف دده ی. چونکه وه که مرؤف ده ده یه که دهنوینی و ئازادیی بیرو پای مرؤف، نه وه سه رده مه، یانی هه زار و پینجسه د سال له مه و به ره له لای توو بایه خدارتر له هه موو شتیک بوو. مه گین نه وه زه مانه به رده وام نه تده گوت: «ئازادتان ده که م؟» پیره پیاو له نا کاو به بزیه کی

20- «که سیک به جیی که سیک تر»

خه ماوییه وه دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام ئیستا نه م پیاوه «ئازاد» انه ت دیوه.» پیره پیاو به گرزی چاوی تیبری و له دریزه ی قسه کانیاندا گوتی: «به لام له ئاکامدا کاره کانمان به ناوی تووه به نه نجامه یاندا. پازده سه ده له گه ل ئازادیی توو ئاره قمان رشت، به لام ئیستا ده فته ره که ی پیوه دراوه و وه لانراوه. یانی باوه ره ده که ی؟ وه که په ز چاوم لیده که ی و واش دهنوینی له ده ست قه لس نیت. به لام با پیت بلیم، خه لکی نه مرؤ پینانویه زیاتر له هه موو وه ختی ئازادییان هه یه، له گه ل نه وه شدا ئازادیی خو یان بوو ئیمه هیناوه و خاکه رایانه له بهر پیی ئیمه دا دایانناوه. به لام نه م کاره کاری ئیمه بووه. نه مه بوو نه وه ی توو کردت؟ نه مه بوو ئازادیی توو؟»

ئالیووشا هه لیدایه: «دیسان تیناگه م. کاتی تانه و ته شه ری لیده دا، گالته ده کا؟»

«نا، بوخووی و بو کلیسا که ی نه وه به شانازی ده زانی، که ئاخری شکستیان به ئازادی داوه و کاریکیان کردوه خه لک به خته وهر بی. «چونکه ئیستا» (هه لبه ت خه ریکه باسی دادگای بیرو پا پشکنی ده کا) بوو یه که م جار، بیرکردنه وه له به خته وه ری مرؤقایه تی مسوگر بووه. مرؤفیک یخی خولقاوه و یخی چون ده توانی به خته وهر بی؟ «پیده لئی»: به ته واوی وریایان پیدای، به لام توو گویت نه دانی، ته نیا ریگایه که که ده کرا له و یوه مرؤف به به خته وه ری بگا توو ره تکرده وه. به لام به خته وه رانه کاتی رۆیشتن کاره که ت به ئیمه سپارد. توو به لینیت داوه، که لامی خوت کرده بناغه، مافی پیوه ندی و وازه یانانت به ئیمه ^{۲۱} دا. هه لبه ت ئیستا ناتوانی له بییری ساندنه وهیدا بی. که وایه بوو هاتووی بیی به کوسپی سه ر ریمان؟»

ئالیووشا پرسیی: «مانای «به ته واوی وریایان پیدای» ئیتر چییه؟»

- چاکه نه مه پوخته ی نه و شته یه که پیره پیاو ده بی بیلئ. گوئ بگره.

21- به راورد بکری له گه ل وتاری عیسا بو پترس، ئینجیلی مه تی، به شی شازده هه م. «منیش کلیه کانی ئاسمان به توو ده سپیرم: نه وه ی توو له سه ر زه وی پیوه ندی بده ی له ئاسمان پیوه ند دهری: نه وه ی له سه ر زه ویش له یه کتر جیا بیته وه له ئاسمانیش لیک جیا ده بیته وه.»

«پیره پیاو له دريژهي قسهکانيدا دهلي: «رځي زانا و ترسينه رځي خو فوټين و دژه بوون، رځي مه زن، له بيابان له گهلت دووا. له کتبيشدا به نيمه يان گوتووه توي تووشي «بیره بیره» کرد، وايه؟ مه گين نه وهی نه وهی له سي پرسياردا بو توي ناشکرا کرد و له وهی وا تو په تکرده وه، نه وهی له کتبياندا ناويان ناوه «بیره بیره»، شتيکی راستريش پهيدا دهبي؟ له گه ل نه وانه شدا نه گهر له سهر زهوی مؤجزه يه کی سهر سوورپهينه ر بووي، له و روزه دا روويداوه، گه لاله ی نه وهی سي پرسياره خو ی بنه ماي مؤجزه بوو. نه گهر بلوايه له گه ل باسه که دا بيهيښته به رچاوی خو ت که نه وهی سي پرسياره ی رځي ترسينه له کتبه کاندا بسپردريته وه و ناچار بين نه وانه بگيرينه وه و سهر له نوې داينهيښينه وه، بو نه و کارهش هه موو زاناياني سهر زهويمان کوو ده کرده وه. دهسه لاتداران قه شه ی پايه به رز و بيرمه ندان و فهيله سووفان و شاعيرانمان بو کاری داهيناني نه وهی سي پرسياره راده سپارد، به شيويه که که نه ک هه ر بو بارودوخه که باش و له بار بي، به لکو له سي وشدا و له سي شروقه ی مروقانه دا ته وای ميژووی داهاتووی جيهان و مروقايه تی به يان کهن. به بروای تو هه موو زاناياني سهر زهوی ده يانتواني له باری قوولي کاکل و شوين دانه ييه وه، هاوتای نه وهی سي په رسقه داهينن که رځي زانا و دهسه لاتدار له بيابان له گه ل تودا هينايه گوري؟ هه ر له و پرسيارانه و له په رجو ی نه و به يانانه وه، ده توانين تيگه ين که ليره سهر وکارمان نه ک له گه ل هو شي بزوزی مروق، به لکو له گه ل مو تله ق و هه تا هه تاييه. چونکه له و سي پرسياره دا هه موو ميژووی داهاتووی مروقايه تی، به گشتی بوته يه که يه کی جي گرتوو و پيشويژي کراو و کوی دژوازيه ميژووييه کان، که سروشتی داخراوی مروق له وانه دا تاقانه يه. له و سهرده مه دا زور پوون و ناشکرا نه بوو، چونکه داهاتوو نه ناسراو بوو، به لام ئيستاکه هه زار و پينجسه د سال تيپه رپوه، ده بينم که هه موو شتيک له و سي پرسياره دا، به جوریک که تيگه ی پيشويژي کراوه و وها جيگير بووه که ناتواني هيچي پي زياد بکه ی يان ليی که مکه يته وه.

«ويژدانی خو ت بکه قازی هه ق به کي بوو. به تو بوو يان به و که سه ی پرسياری له تو کرد؟ يه که م پرسيار وه بير خو ت بينه وه، مانای نه وان. نه ک دهقاوده قی وشه کان. ناوا بوو: «تو دهچی بو دنيا، به لام به دهستی به تال دهچی، به واده و به لينی نازاديه وه دهچی، به لام نه وه خه لکش له به ر فه قيرحالی و زاته ياخييه که يان ناتوانن له وه بگن. ليی دهرسن و زراويان توقيوه. چونکه تا ئيستا بو مروق و کومه لگای مروقايه تی هيچ شتيک تال و پشوپرتر له نازادی نه بووه. به لام نه وه به ردا نه له و بيابانه دا له توکوت و بيکه لک دينه به رچاوت. نه وه به ردا نه بکه به نان و خه لکيش وه ک ميگه ل گوي له مست و سهرله پيناوت ده بن. نه گه رچی هه تا هه تايه له رزی نه وه يان له دلدا ده بي نه کا ده ستت بکيشيته دواوه و نه و نانه يان پيره واه نه بينی. «به لام تو رازی نه بووی مروق له و نازاديه بيته شکه ی و پيشنياره که ت رت کرده وه. له دلی خو شدا گوتت نه گه ر گوي له مستی به نان بکردري، نازادی چه نده ده ژي؟ وه لامتدایه وه مروق ته نيا به نان به ريده چی. به لام نه وهش بزانه هه ر له به ر نه و «نانه زهويښيه» رځي به گرتدا دي، له گه لت به شه ر دي و ده تبه زيني، هه موو خه لکيش لايه نگری له و ده که ن و هاوارده که ن: «کی ده توانی شان له شانی نه و درنده يه بدا؟ نه و ئاگری له ئاسمانه وه به نيمه داوه!» نه وهش بزانه سالانيکی زور تيده پرن و مروقايه تی به زاری زاناکانی خو ی هاوار ده کا هيچ جنايه تيک نه بووه، که وايه تاوانيش له گوريډا نيه و ته نيا برسويه تی له ئارادايه، نه و جينايه تانه ش له برسويه تيه وه سهرچاوه ده گرن. «خه لکی تير بکه و پاشان گوره ييت لينان بوي!» نه مه ش هه ر نه و شته يه که له هه مبه ر تودا به رزی ده که نه وه و هه ر به وهش په رستگاکه ی تو تيک ده رمينن. له و جيگايه ی که په رستگاکه ی توي لييوو، بينايه کی نوې ساز ده که ن، قه لای به سامی بابل ديسان ساز ده کريته وه، نه گه رچی وه ک قه لاکه ی پيشوو ته واه نه ده بوو، له وانه شه تو بوو بووايه تيه کوسپی نه و کاره و ده تتواني تا کو هه زار سال خه لک له ده ست نه و رهنج و ئازاره رزگار بکه ی. چونکه نه وان دواي هه زار سال نازارکيشان، به قه لاکه ی خو يانه وه

دەگەر پانەو بە بۆلامان. دەگەر پان بە دواى ئىمەدا، ئىمەش خۇمان لە بوودر و ئەشكەوتاندا دەشاردەو، چونكە ديسان دەستيان دەكردهو بە ئەشكەنجە و قەلاچۆمان. ئىمە دەدۆزنەو و بەسەرماندا دەنەرینن: «تیرمان كەن، چونكە ئەوان كە بەلینى ئاگرى ئاسمانيان پیدابوون، بەلینەكەيان نەبرده سەر!» ئەو كاتە ئىمەش بینای قەلاکەيان بۆ تەواو دەكەین، چونكە كەسیك دەتوانى بیناکەيان بۆ تەواو بكا، كە زگیان تیربكا. تەنیا ئىمەشین بە ناوى تۆو تیریان دەكەین. بە درۆش وادەنوینن بە ناوى تۆو. ئەو، قەتقەت ناتوانن بەبى ئىمە خۆیان تیربکەن! هەتا ئەو كاتەى ئازاد بژین هیچ زانستیک نانیان نادا، لە كۆتاییدا ئازادى خۆیان فریدەدەنە بەرپى ئىمە و پیمان دەلین: «بمانكەنە كۆیلەى خۆتان بەلام تیرمان كەن. «لە ئاكامدا خۆیان تیدەگەن كە ئازادى و نانى زۆر و زەوهند بۆ هەموان دابین ناکرئ و ناتوانى بیریشى لىكەیتەو. چونكە هەرگیز هەرگیز ناتوانن لە نیوان خۆیاندا بەشیکەن. بەو ئاكامەش دەگەن كە هیچكات ناتوانن ئازاد بن، چونكە بیهیز و شەرانی و بىبايەخ و خیشەسەرن. بەلینى نانى ئاسمانیت پیدان، بەلام ديسان دەیلیمەو، ئایا لە روانگەى مرۆقى بىهیز و هەمیشە تاوانبار و یاخى و خویپیهو، مرۆف دەتوانى لەگەل نانى زەوینى بەرەرهكانى بكا؟ ئەگەر لەبەر خاترى نانى ئاسمانى هەزاران و دەیان هەزار مرۆف پیرەویت لىكەن، ئەو ملوینان ملوین مەخلوقاتەى كە ناتوانن لەبەر نانى ئاسمانى چاوپۆشى لە نانى زەوینى بکەن چىيان بە سەر دئ؟ یان تۆ تەنیا دەتوانى بژىوى هەزار كەسى گەرە و بەهیز دابین بکەى، هەزاران كەسیش، بە بارتهقاي گەلای داران، هەژار و بیهیزن و خۆشیان دەویى و تەنیا بە هیواى گەوران و خاوەن هیزان دەژین؟ نا ئىمە بژىوى بیهیزهكانیشمان هەیه. ئەوان تاوانبار و یاخین، بەلام ئەوانیش ئاخى دەبنە گوپرایەل و سەرلەپینا. سەریان لە ئىمە سوور دەمىنى و وەك خودا چاومان لیدەكەن. چونكە ئىمە ئامادەین. ئەو ئازادىیە كە ئەوئەندە لەبەر چاوى ئەوان بەسام و بقەیه، تاملبکەین و بە سەرىدا زالیش بین - ئازاد بوون بۆ ئەوان هەتا ئەو رادەیه سامناکە. بەلام پىيان دەلین كە ئىمە خزمەتكارى

ئىوین و بە ناوى تۆو فەرمانیان پىدەدەین. ديسانەهلیان دەفریوینن. چونكە ئیزن بە تۆ نادەین جارێكى تر بگەریتەو بەلامان. ئەو هەولخەلەتاندنە هوى ئازارمانە، چونكە ناچارین درۆ بکەین، ئەمەیه بەلگەى یەكەم رۆژى بیابان و ئەوئەندە ئەو شتەى كە لەبەر ئازادى بە هەموو شتیکى ئەم ولاتە دراو و تۆ لەگەل ئەوئەندە رەتى دەكەیهو و رازی گەوهرى جیهانىش لەم پرسیارەدا شاردراو تەو. بە هەلێژاردنى «نان» حەز و ئارەزووى جیهانى و تا هەتایی مرۆقايەتیت، بەگشتى و تاكەكەسى بە شیوہیەكى یەكپارچە - بۆ دۆزینەوہى كەسیك كە بیپەرستن - بەجى هیناوه. هەتا ئەو كاتەى مرۆف ئازاد بژى؛ ئاوا بىپسانەو و خەمبارانە بۆ هەموو شتیک، وەك گەر پان بەدواى كەسیكدا بۆ پەرستن هەولنادا. بەلام مرۆف دەگەر پى بەدواى شتیکدا كە لەوپەرى چۆن و بۆجى دامەزراو تاكو هەموو خەلكان لەرپۆه بۆ پەرستنى ئەو رازین. چونكە ئەو خەلكە بەستەزمانە دەربەستى ئەوئەندە بزانن ئەم لەگەل ئەو دەتوانى چى پەرستنى، كە هەر ئەو شتە بى كە هەمووان ئیمانیان پىیەتى و دەپەرستنى. ئەوہى كە گرینگ و بنەرەتییە ئەوہیه كە هەموو «پىكەو» لەویدا بن. ئەم تەمایەش بۆ بەشداری كردنى هەمووان لە پەرستندا، هەر لە رۆژى بەرپۆه لىقەومانى سەرەكىی هەموو مرۆفیک بە تەنیا، بە بارتهقاي هەموو مرۆقايەتییە. - لەبەر بەشداریکردن لە پەرستندا یەكتریان داووتە بەر شیر و تیر. خوداگەلێکیان قوت کردۆتەو و لەگەل یەكتر كەوتونە ملامانى و رقبەبەراییەتى: «خوداكانى خۆتان وەلانین و دەستبکەن بە پەرستنى خوداكانى ئىمە، دەنا خۆتان و خوداكانتان دەكوژین!» هەتا رۆژى پەسلانیش هەروا دەبى، تەنانت كاتیکیش خوداكانیان لە سەر زەوى بەرپىوار بووبیتن، راست بەو چەشنە لە هەمبەر بتاندا سوچدە دەبن. لەو رازە بنەرەتى و سروشتییەى مرۆف حەتمەن ئاگادارى، بەلام ئەو ئالا سەرەونخوون كراوت پەرکردەو كە درابوو دەستت تاكو هەموو مرۆقايەتى هاندا سوچدەت بۆ بەرن كە ئەویش ئالای نانى زەوینى بوو. كەچى تۆ لەبەر خاترى ئازادى و نانى ئاسمانى نەتویست. بروانە بەر لەو چترد ديسان بە ناوى ئازادى! با

پیتبلیم هیچ دلخورپهیهک بۆ مروّف لهوه به ئازارتر نییه که بتوانی به تالوکه کهسیک پهیدا بکا تاکو ئازادی پیببخشی، ئازادییهک که ئهم خه لکه چاره ره شه له گه لی له دایکبوون. به لام ته نیا کهسیک ده توانی ئازادییه که یان له ئهستو بگری که بتوانی ویزدانیان ئارامبکاتهوه. له ناندا ئالایه کی لهشکان نه هاتووت پیشکesh کرا؛ نان بده با خه لکی بته رستن، چونکه هیچ شتیک به قهه نان بۆ مروّف گرینگ نییه. به لام هه رکاتیک کهسیک جگه له تو دهست به سهر ویزدانیاندا بگری و هه لیان فریویتی، له ریوه واز له تو دینن و وه دوای ئه وه کهسه ده که ون که ویزدانیان خستوته ژیر رکیفی خوئی. له م باره وه هه ق به تو یه چونکه جه وه هری ژیان مروّف ته نیا زیندوو بوون نییه، به لگو ئه و ئاواته یه که بۆی ده ژین. هه رکاتیک مروّف نه زانی بۆ زیندوو هه رگیز هه زی له ژیان نابی و مه رگ به ئاوات ده خوازی، ئه گه ر ته نانه ت سه رتاپاشی له نان بگرن. ئه وه ش راسته به لام ده توانین چ ئاکامیکی لی وه رگرین؟ تو به جیی ئه وه ی دهست به سهر ئازادی مروّفدا بگری، گه وره تر ت کرده وه له بهر چاویان. بۆ نازانی مروّف مه رگی زور پی خو شتره له وه ی چاک و خراپه لی بکاته وه؟ هیچ شتیک له بهر چاوی مروّف شیرینتر له ئازادی ویزدان نییه. له گه ل ئه وه شدا هیچ شتیک له وه تر سناکتر نییه تو به جیی ئه وه ی ویزدانی مروّف به هوئی یاسای بنه رته ییه وه ئارام که یته وه، سه یر و سه مه ره ترین و گوماناویتترین و دژوارترین و پیوارترین ئه سلی جیهانت بۆ دهسته به رکردن که له توانای مروّفدا نه بوو. تو گوتت هه ز و خو شه ویستیت به رانه ر به مروّف نییه، به لام ئیستا هاتووی و واده نوینی که گیانی خو تیان بۆ فیدا ده که ی. به جیی ئه وه ی دهست به سهر ئازادی مروّفدا بگری و هیمنایه تییان به دیاری بۆ بیئی، ژیانته لیتا لکردن و تووشی ره نج و ئازاری هه تا هه تاییت کردن. تو ئه شقی ئازادی مروّفته ده ویست تاکو ئازادانه پی ره ویت لیبکه ن و ئاشق و سه ر له پیناوت بن. به جیی یاسای وشک و کۆن، مروّف ده بی له مه به ولاره به دلکی ئازاده وه، ته نیا وینه و په یکه ره ی تو له هه مبه ر خویدا دانی و بیکاته رینما و له نیوان خیر و شه ردا کلاوی خوئی

بکاته قازی. به لام نه ته ده زانی ئه گه ر له ژیر باری به سامی هه لئازاردندا له پی بکه وئ، ته نانه ت حاشا له په یکه ره که شت و له خو شت ده کا؟ ئاخه ده نه رینن و ده لین راسته قینه و تو دوو شتی لیک جیاوازن. چونکه ناکوکی و ره نجیکی زورت تووشی خه لک کردوو و هینده ت پرسیا ری بی وه لام بۆ دروستکردوو تووشی قاره سه ری بوون.

«که وایه ده توانم بلیم له راستیدا تو خو ت بوویه هوئی کاول بوونی مه زنا یه تی خو ت، هه ر بۆیه له هه موو که س زیاتر شیاوی لومه و سه رکۆنه ی. له گه ل ئه وشدا چیت پی برا؟ سی ده سه لات هه یه، ته نیا ئه و سی ده سه لاته ده توانی به سهر ویزدانی ئه م سه ره رۆ بی هیزانده دا زالبی و بۆ به خته وه ری خو یان هه تا هه تایه هیواداریان بکا و بیانخاته ژیر رکیفی خوئی - ئه و هیزانه ش بریتین له په رجۆ و پارز و ده سه لات. تو ده ستت به رووی هه رسیکیانه وه ناوه و بناغه ی نمونه یه کت دار شتوو. کاتیک که رۆحی زانا و ترسینه ر، توئی له سه ربانی په رستگا دانا و پیگوتی: «ئه گه ر ده ته هوئی بزانی کوپی خودای یان نا، خو ت فریده خواری، چونکه له کتیبی پیرو زدا نوو سراوه که فریشتان ده نگر نه وه و ناهیلن بکه ویته عه رزی و ئاسیوت پیبگا. دوای ئه وه بۆت ده رده که وئ کوپی خودای یان نا، ده شی سه لمینی که ئیمانیکی قایمت به باوکت هه یه.» به لام خو ت بوارد و نه تویرا خو ت فری بده ی. ئاخ، ئه و کاره ت زوریش لووت به رزانه و باش بوو، وه ک خودا، به لام په چه له کی سه ره رۆ و بی هیزی مروّف ده توانی ده وری خودا بگیری؟ که وایه ده تزانی به هه لیئانه وه ی هه نگاویک و خو فریدانه خواری له و سه ربانه خودات تووشی وه سه وه سه ده کرد و ئیمانی خو شت له ده سه تده دا و ئیتر بروات پی نه ده ما. له سه ر ئه و زه و بییه ی که هاتبووی بۆ پرگار کردنی، له توکوت ده بووی و ئه و رۆحه زانایه ی که وه سه وه سه ی ده کردی شاد ده بوو. به لام دیسان لیتده پرسم، ئایا له شیوه ی تو زور هه یه؟ ده شتتوانی بۆ ساتیک باوه ر بکه ی که مرو قیش له وانه یه تووشی بی ره بیر هه کی وا ببن؟ ئایا زاتی مروّف واهه یه بتوانی په رچۆیه ک ره ت بکاته وه. له ساته مه تر سیداره کانی ژیاناندا،

ئەو ساتانەى قوولتەرىن و ئازارەوى تەرىن گەرتەى رۆحى پەىك دەىنن، بتەوانى ئازادانە رەى خۆى دەربەرى؟ دەتزانى كەدەو دەكانت لە كەتتەىدا تۆمار دەبى و بۆ دەور تەرىن زەمان و ەموو شەوئەىكى زەوى دەچى و ەىوادار بوى كە مرۆف پەرىەوى لە تۆ بكن و ئەيمان بەخودا بئەنن و داواى پەرىچۆ نەكن. بەلام نەتەدەزانى كاتەىك مرۆف مۆجەزە رەتەدەكاتەو، خوداش رەتەدەكاتەو، چونكە مرۆف ئەوئەندەى بە دواى مۆجەزەو، ئەوئەندە بەدواى خوداوە نەى. چونكە مرۆف ناتەوانى بەبى پەرىچۆ تاقەت بئەى و دەستەدەكا بە خولقاندەى مۆجەزە و پەرىچۆى تازە و بۆلاى پەرىستەى خورافات و جادوو دەخوشى، ئەگەر سەد ەئەندەش كافر و ياخى و لە دەىن وەرگەرەو بى. كاتەىك كە بە جنەىو و ناوئەىكەو ە خەلك بەسەرىاندە گوراندەى: «لە خاچەكەت وەرەخوارى و ئەوسا ئەيمان تە پەندەىنن كە تۆ «ئەو»ى، لە خاچەكەت نەهاتەىبە خوارى. لە خاچەكەت دانەبەزەىت، چونكە نەتەدەوئەىست دەىسان مرۆف پەلکەش بەكى بۆلاى مۆجەزە و كۆىلەىى، خواستەىشت ئەيمانەىكى ئازادانە بوو كە لە سەر بنەماى مۆجەزە نەبى. تاسەبارى ەشق و ئازادەى بوى، نەك سوجدە و كرنۆشى كۆىلە لە ەمبەر دەسەلاتەىكدا كە ئەوى تەوشى نەگەتەى و چارەرەشى كەدووە. بەلام لەو بارەو بەىخەت بە مرۆفدا، بەلام دەبى ئەو بەزانى ئەو خەلكە ئەگەرچى لەزاتەى خۆىاندە سەرەرەو، بەلام لە راستەىدا كۆىلەن. چاوە لە دەورەبەر بكنە و كۆلەوى خۆت بكنە قازى، پازدە سەدە تەپەرىو و ئەوان ەروەك خۆىانن. كوا تەوانەوتە كى بە پە و پەىەى خۆت بگەىەنى؟ سەوئەت بۆ دەخۆم كە مرۆف لە زاتەى خۆىدا زەبوونە و زۆر لەو ەخوئەرىتە كە تۆ بىرى لئەدەكەىو و باوەر تە پەىەتى! پەتەواىە بتەوانى ئەوئەى تۆ دەىكەى ئەوئەىش بىكا. ئەو ەموو رەزەت بۆ مرۆف دانا، بەلام ئەوان ەىچەىان لە چاودا نەى و پەىان وایە لەبەىرت بەدوونەو، ئەوئەىش ەوى ئەو بوو تۆ لەرادە بەدەر چاوەرەوانەىت بوو. ئەى ئەو كەسەى ئەوانت لە خۆت خۆشتەر وئەستووە! ئەگەر رەزەىكى كەمترت بۆ دانەىن، دەيارە چاوەرەوانەىشت لئەىان كەمتر دەبوو. ئەوئەىش زەىاتر لە ئەشق دەچوو، چونكە بارى ئەوئەىش سەوكتەر دەبوو. مرۆف زەبوون

و سەرکەزە، ئەگەر ئەستە لە دەسەلاتەى ئەمە ياخى بوو ەىچ باكىكمان نەى، چونكە بەهوى سەرەرەوى و ياخى بوونەو لە خۆى دەرچوو. ئەوئەىش وەك لەخۆبەىى بوونى مندەلى قوتەبى وایە. ئەوان مندەلانەىكن لە قوتەبەخانە ئازاوە ساز دەكن و نەئەىن مامۆستە بچەتە ژوورەى. بەلام شادەى مندەلانەىان زوو كۆتەى پەندەى و گرانەىشان بۆ تەواو دەبى. ەموو پەرىستەگان خاوەر دەكن و زەوى بە خۆىنى خۆىان پاراوەكن. بەلام ئاخەى ئەمانە، ئەم مندەلە نەىرانە، تەدەگەن ەرچەندەش سەرەرەو بن، سەرەرەو گەلەىكى بئەدەسەلاتەن و تەنەت ناتەوانن ئاگەىان لە ياخەگەرىبەكەى خۆشان بى. لە فرمەىسكى گەوجانەى خۆىاندە نوقم دەبن و لە ئاكامدا تەدەگەن كە «ئەو» سەرەرەوى خولقاندوون و رەنگە وئەستەىتەى سەر بەخاتە سەرىان. بە ەىوابەرەوى ئەو دەلەىن و تەكانەىشان بۆنى كفرى لئەدى؛ دەىسان تەوشى خەفەتەىان دەكا، چونكە زاتەى مرۆف لەگەل كفر سازگار نەى و ئاخەى ئەو تۆلەىە لە خۆى دەكاتەو. كەواىە پەژارە و نائارامى و ئازاوە چارەنووسەىان دەبى، دواى ئەو ەموو رەنج و ئازارەى بۆ ئازادەىان كەىشت! نەردراوى مەزنى تۆ لە شروئەكانەىدا دەلەى تەواوى ئەو كەسانەى لە ئەكەم پەسلاندە بەشدارەىيانكرد، چاوم پەىان كەوت ولە ەەر ەوزەىك دوازدە ەزار كەس لەوى حوزوورىان^{۲۲} ەبوو. بەلام ئەگەر ژمارەىان ئاوا زۆر بووبى لەوانەىە مرۆف نەبووبەتەن و لە تاقەى خودەىان بووبن. خاچەكەى تۆىان بە كۆلدا دابوو، سالانەىكى زۆر لە دەشت و بىبانى قاقەر، بە كۆللە و رەگە گەىا بەرى چوون. بەرەستەى ەقتە بە شانازەىو ە ئامازە بكنەى بەو مندەلە ئازادانەى، مندەلانەى ئەشقەى ئازادەىن، مندەلانەى فەىداكارەى و خاوەن شكون و بە ناوى تۆو ئازادەن. بەلام لەبەىرت نەچى ئەوان تەنىا چەن ەزار كەس بوون و خودەىانەىشان لەئەىودا بوو، ئەى ئەوانەى دىكە كى بوون؟ چۆنەىش دەتەوانەن مرۆفە زەبوونەكانى دىكە لۆمە بكنەن، چونكە نەىانتەوانى لە ەمبەر دەسەلاتەراندا رەوئەستەن؟ چۆن دەتەوانى ئەو گەىانە زەبوونە سەرکۆنە بكنەى، كە نافامەى چ

22- شروئەى بوحنەننا، بەشى ەشتەم.

ديارييهكى ترسناكى بۇ ھاتوۋە؟ نەكا تۆش بۇلاى «ھەلبۇزاردان» ھاتىبىتى و لەبەر خاترى ئەوان بە پىغەمبەرى گەيشتىبىتى؟ ئەگەر واش بى، رازىك لە گورپىدايە و ئىمە تىيىناگەين. ئەگەر رازىش بى، ئىمە مافى ئەۋەمان ھەيە باسى رازىك بەكىن و خەلكى تىيگەيەنين كە بىروراي ئازادى دلىان و ئەشق و خۇشەۋىستىيان ھىچ نەقلىكى نىيە و بەلكو رازىكە دەبى كويىرانە و تەنانت بە پىچەۋانەى وىژدانى خويان پىرەۋىي لىبەكن. ھەرواشمان كىردوۋە. ئىمە كارى تۆمان ئاسان كىردۆتەۋە و بنەماكەيمان لە سەر «پەرچۆ» و «رازو» و «خۇراگرى» دارشتوۋە. خەلكى زورىش دلخوشن كە ديسان ۋەك مەر و بزىن خويان ھەيە و ئەۋ دىارييه ترسناكە كە تووشى رەنجىكى ۋەھاي كىردوۋن، لە كۆليان كەوتوۋە. ئايا لە فىركردنى ئەۋ مەبەستەدا سەر كەوتوۋ بوۋىن؟ پىمبلى! ئايا ئىمە مرقۇمان خۇشەۋىست كە ئاۋا سەبوورانە بۇ بىھىزى ھانمان دان و لە رىگاي خۇشەۋىستىيەۋە بارى سەر شانمان سووك كىردن و تەنانت بەفتوۋى خۇمان وامان لىكردن ئەۋ بىھىزىيە بە شتىكى باش بزىن؟ بۇچى ئىستا ھاتوۋى و بوۋىتە لەمپەرى سەر رىمان؟ بۇ ئاۋا چاۋى دلۇقانى خۇت تىپرىوم و بە نىگا پرسىيار بارانم دەكەى؟ توورە بە. من خۇشەۋىستى تۆم ناۋى، چونكە خۇشم ناۋىي. چ قازانچىكىشى ھەيە كە شتىكت لى بشارمەۋە؟ پىتۋايە نازانم لەگەل كى دەدوۋىم. لە سەرۋبەرى قسەكانم دەگەى و لە چاۋتدا دەخوۋىنمەۋە. پىتۋايە دەتوانم رازى خۇمانت لىۋەشارم؟ ئەمەش خواستى خۇتە و دەتھەۋى لە زمانى منى بىبىستى. كەۋايە گوۋىگرە. ئىمە لەگەل ئەۋ كار دەكەين، نەك لەگەل تۆ. رازى ئىمەش ئەۋەيە لەمىژە. ھەشت سەدە دەبى، بەرەۋلاى «ئەۋ» بامان داۋەتەۋە و ئىتر كارمان بە تۆ نىيە. راست ھەشت سەدە لەمەۋبەر، ئەۋ شتەى تۆ بە توانج و لۆمەۋە شانت لى ھەلتەكاند و نەتوۋىست، ئىمە لە «ئەۋ» مان ۋەرگرت. مەبەستم ھەر ئەۋ دوايىن دىارييه كە پىشكەشى كىردى و سەر لەبەرى ئەرز و ئاسمانى نىشانداى. ئىمە رىمب و شمشىرى قەيسەرمان لە «ئەۋ» ۋەرگرت و خۇمان كىردە دەسەلتدارى زال بە سەر زەۋىدا. بەلام تا ئىستا نەماتتوانىۋە

كارەكانمان كاملىكەين. بەلام ئوبالەكەشى لە ئەستۋى كىيە؟ ئاخ، كارەكە تازە خەرىكە دەسپىدەكا، بەلام دەستىپىكردوۋە. دەبى ماۋەيەكى زور چاۋەرۋان بىن، زەۋىش ناچارە ھەر ئاۋا رەنجىكىشى، بەلام ئىمە سەردەكەۋىن و تاجى قەيسەرى لە سەر دەكەين، پاشان پلانى بەختەۋەرىي جىھانى مرقۇقايەتى دادەرىژىن. بەلام تۆ ئەۋ كاتە دەتتوانى تەنانت شمشىرى قەيسەرىش ۋەرگىرى، بۇ ئەم دىارييهى دوايىت رەتكىردەۋە؟ ئەگەر دوايىن تەگىبرى رۇخى زانات لە گوۋى بگرتايە، دەتتوانى سەرلەبەرى ئەۋ شتەى مرقۇق سەر زەۋىي بۇ سەنگوسوۋن دەدا بە ئاكام بگەيەنى. يانى كەسىك بۇ پەرىستن، كەسىك بۇ ئاگادارىي وىژدانى ئەۋ و شىۋەيەك بۇ يەكگرتن و يەكلى لە كۆمەلگايەكى ھاۋرا و يەكساندا. چونكە يەكسانى دوايىن دلراۋكى و ئاۋاتى مرقۇق جىھانى سىپەمە. مرقۇق بە گشتى بەردەۋام ھەۋلىداۋە حكومەتىكى جىھانى دامەزىنى. زور نەتەۋەى گەۋرە بە مىژۋى گەۋرەۋە ھەبوۋن، بەلام ھەرچەندىان بەرژەۋەندى پىكەينابى، زىاتر تووشى ناشادى بوۋن. چونكە پىۋىستى يەكسانى جىھانىان قولتر ھەست پىكردوۋە. داگىركەرانى گەۋرە، تەيموۋرە شەل و چەنگىزخان، ۋەك رەشەبا بە سەر ۋوبەرى زەۋىدا گەران و ھەۋلىاندا بە سەر تىكراى دانىشتوانى زەۋىدا زال بن. ئەۋان ھىچ نەبوۋن جگە لە بەيانى بى ئىختىارانەى تاسەى يەكسانى جىھانى. ئەگەر تۆش دنيا و گەۋرەيى و شكۆى قەيسەرت ۋەرگرتايە، حكومەتىكى جىھانىت دادەمەزىراند و ئاشتىي جىھانىت مسۆگەر دەكرد. چونكە كى دەتوانى بە سەر خەلكدا دەسەلتدارى بكا، ئەگەر نان و وىژدانىانى بە دەستەۋە نەبى؟ ئىمە شمشىرى قەيسەرمان ۋەرگرت و ھەلبەت بە ۋەرگرتتى ئەۋ شمشىرە، حاشامان لە تۆ كىرد و پىرەۋىمان لە «ئەۋ» كىرد. ئىتر سەردەمى فىل و تەلەكە و مرقۇخورى بە سەر چوۋە. بەلام لەمە بەدواۋە، ئەۋ دەعبايە بەرەۋلاى ئىمە دەخوشى و لاقوقولمان دەلىسىتەۋە و بە فرمىسكى خويىناۋى شەلالى دەكا. ئىمەش لە سەر پىشتى ئەۋ دەعبايە دادەنىشىن و ئاۋىنەكە بەرز دەكەينەۋە، ئەۋ ئاۋىنەى لەسەرى نووسراۋە: «راز» بەلام ئەۋ كاتە، تەنيا ئەۋ كاتە،

حکومەتی ئاشتی و بەختەوهری بۆ مرۆف پیکدی. تۆ بە هەلبژاردەکان
دەنازی، بەلام لەو هەلبژاردانە زیاتر کەست نییە و ئیمە هیمنایهتی و خوشی
بە هەمووان دەدەین. ئەو کاتە زۆر لە هەلبژاردەکان، کە پەنگە مرۆفگیکی
خاوەن هیزیش بن، کە دەیانتوانی سەر تۆپی هەلبژاردەکانیش بن، ئیتر لە
چاوەروانی تۆ بێ هیوا دەبن و وزە ی رۆح و تین و تاوی دلایان بۆ هەواریکی
دیکە رادەگوێزن. لە ئاکامیشدا ئالای ئازادی خۆیان لە هەمبەر تۆدا
رادەشەکیئن. تۆ خۆت ئەو ئالایەت هەلدا. بەلام هەمووان بە هۆی ئیمەو
بەختەوهر دەبن. ئیتر نە سەرەرۆپی دەکەن، نە یەکتیش لە نیو دەبن. هەر
وەک لە ژیر ئالای تۆدا بن. دنیان دەدەین کە ئازادی خۆیان بە ئیمە
بسپێرن، چونکە کاتیک بە ئازادی دەگەن کە تەسلیمی ئیمە بن. بەلام ئەو
کە راست دەرۆین یان درۆ دەکەین، ئەوان بەو ئاکامە دەگەن کە راست
دەکەین، چونکە مەترسی کۆیلەیی و ئاژاوەیەک کە ئازادی تۆ وەدی هیناوه،
قەتیان لەبیر ناچن. ئازادی، ئازادی بێر و زانست، ئەوان دەخاتە ئەو
تەنگژیهو و لەگەڵ ئەو جۆرە سەرسامی و نەینییە بەرەرپوویان دەکا. تاقمی
لەوان سەرەرۆ و توندە تەبیعەت، خۆیان لە نیو دەبن. دیترانیش، کە یاخی و
خویریلەن، یەکتەر لە نیو دەبن. ئەو خەلکە ی دیکەش، بێ هیز و ناشاد، تیکرا
بە مەراییی کردنەو بە سەر کەوشەکاندا دەکەون و بە نووزە و نالە دەلین:
«بەلێ هەق بە ئیوێهە. تەنیا ئیوێهە رازی «ئەو» تان لە دەستدایە و ئیمەش
گەراوینەتەو بۆلای ئیوێهە. ئیمە لە دەست خۆمان رزگار بکەن!» نانمان
لێ وەرگرن، بەلام بەچاوی خۆیان دەبینن نانیک کە بە دەستی خۆیان
کردوویانە، لێیان دەستین، تاکو بەبێ هیچ مۆجزەیهک پێیان بدەینەو، بە
چاوی خۆیان دەبینن کە بەرد ناکەین بە نان، بەلام لە راستیدا بۆ وەرگرتنی
ئەو نانە لە دەستی ئیمە بەر لە خۆیان نانە کە شوکرانە بژیری دەکا! چونکە بە
جوانی وەبیریان دیتەو کە لە پۆرگاران زوودا، بەبێ یارمەتی ئیمە تەنانەت
ئەو نانەش کە دیانکرد، لە دەستیاندا دەبوو بە بەرد. بەلام لەو کاتەو
گەراونەتەو بۆلای ئیمە، بەرد لە دەستیاندا دەبێ بە نان. زۆر چاک لە

بایەخی گوێرایەلی دەگەن! هەتا ئەو کاتەش کە مرۆف بۆی دەرەدەکەوێ، هەر
ناشاد و هیوابراو دەبن. پیمبلی بزنام بۆ نەزانینیان کێ لە هەموو کەس زیاتر
شیاوی لۆمەیه؟ کێ میگەلەکە ی لە سەر مۆلگە رادا و لەو دەشتە کاکی
بەکاکییدا چەواشە ی کردن؟ بەلام میگەل هەمیسان یەک دەرگرنەو و جارێکی
دیکە گوێ لە مست دەبەنەو و ئەو کەوی و گوێ لە مستییەش هەتاهەتایی
دەبێ و پاشان ئیمە بەختەوهری و هیمنایهتی ئەو خەلکە بیهیز و خاکەرایە،
کە لە زاتی خۆیاندا هەروان بەخۆیان پێشکەش دەکەین. لە ئاکامیشدا
هانیا دەدەین لەخۆبایی بن. چونکە تۆ بەرزت کردنەو و فیتری بادیهه وایی و
لووت بەرزیت کردن. نیشانیان دەدەین کە بیهیزن و مندالانیکی بەستەزمان و
جیی بەزین. بەلام لەو شادییە مندالانەش خوشتر هەر نییە. لە ترسانا
دەلەرز و بە چاوی ریزەو لە ئیمە دەرپوان و دەخزینە ژیر بالی ئیمە و
خۆیان مات دەکەن. سەریان لە ئیمە سوڕ دەمیئێ و لە هەمبەرماندا ترساو و
قوشقی دۆش دادەمیئن. ئەو هەموو توانایی و زانایییە ئیمە تووشی واق و
ورمانیان دەکات کە توانیومانە ئەو رانە ئالۆز و ملوئینییە کەوی بکەین، هەر
بۆیە لە خوشیا نا پێیان وەعەرز ناکەوێ. لەبەر دامای لە هەمبەر توورپهیی
ئیمەدا وەلەرزین دەکەون و ترس سەرتاپایان دادەگرێ. وەک مندالان و ژنان
سەردەکەنە سەر باسک و ئەژنۆی خۆیان و فرمیسک هەلەوهرینن. هەر لەو
کاتەدا بە ئاماژەیهکی ئیمە دەستدەکەن بە پیکەنین و سەما و شادی و وەک
مندال دەکەونە قریشک و هۆر و هەلبەزین. بەلێ، کاریان بۆ دەدۆزینەو،
بەلام لە کاتی پشووداندا ژانیان وەک کایە ی مندالان لیدەکەین. تەنانەت
ئیزنیان پێدەدەین تاوان بکەن، پێیان دەلین ئەگەر تاوان بەپیتی فتوای ئیمە
ئەنجامدرا بێ، کە فارەتەکە ی دەدەین. بۆیەش ئیزنی تاوانیان پێدەدەین چونکە
خۆشمان دەوین، سزای تاوانەکانیشیان خۆمان و ئەستۆ دەگرین. هەرواش
دەکەین، ئەوانیش ئیمە بە دلۆز و رزگاریدەری خۆیان دەزانن کە لە
بارەگای خودا کفارە ی تاوانەکانیانمان و ئەستۆ گرتووه، هەر بۆیە دبنە گوێ
لە مستی خۆمان و بە موو لە قسەمان لاندەن و هیچ رازیکمان لێناشارنەو.

گراو و ژن و مندالیان - به پنی ئه وهی گوپرایه ل بوون یان سه ره پو - لی
 حه رام یان حه لال ده که یین. ئه وانیش له خویشیانا ده بنه فه رمانبه رمان و موو
 ناپسینن. دژوارترین و به ژانترین راز و نهینیی ویژدانیان موو به موو به ئیمه
 ده لئین و ئیمه ش بو هه موویان وه لام ده دۆزینه وه. ئه وانیش چونکه بر وای
 قایمان به وه لامه که ی ئیمه یه ده که شینه وه، چونکه ئه وانمان له چنگ ده خورپه
 و ئازاریکی ترسناک رزگار کردوه، که له ناخه وه عه جمانی لی هه لگرتوون.
 هه ر بویه ملوینان ملوین خه لک به خته وه ر ده بن، بیجگه له و سه د هه زار
 که سه ی که ده سه لاتدارن. چونکه ته نیا ئیمه، ئیمه که هه لگری راز و نهینین،
 ناشاد ده بین. ملوینان ملوین مندالی به خته وه ر له کومه لدا ده بن و سه د هه زار
 ئازارکیشی خه موکیش که ئوبالی ئه وه هه موو خیر و شه رهیان وه ئه ستو
 گرتوه. له وه پهری هیمنا یه تیدا ده مرن، له هیمنا یه تیدا به ناوی توه ده که ونه
 گیانکه نشت و دوا ی مه رگیش له نیو گو ره که یاندا له رزین و پووکانه وه زیاتر
 هیچ نابینن. به لام ئیمه ئه وه رازه راده گرین و بو به خته وه رییان، بو پاداشی
 به هه شت و هه رمان وه سه ر ته ماحیان ده خه یین. ئه وه ش بزانه ئه گه ر له و دنیا
 شتیکی ببی، دلنیام بو که سانیکی وه ک ئه وان نابی. پیشویژی کراوه له گه ل
 سه رکه وتن ده که پریته وه، له گه ل هه لبژاردان و خاوه ن هیزان و غوللووران
 دیته وه. به لام ئیمه ده لئین ئه وان ته نیا خو یان رزگار کرد و ئیمه ش هه موانمان
 رزگار کرد. به ئیمه یان گوتوه ئه وه به ستوکه ی سواری ده عبایه کی وه حشی
 بووه و «راز» ی به ده سه ته وه یه، پوو ره شه. هه ر بویه خه لکی ره شو پووت
 راده پهن و به رگه هه وریشمین و شاهانه که ی له به ردا شر ده که ن و له شی
 «قیزه ونی» پووت و قووت ده که نه وه^{۲۳}. به لام ئه وه کاته من هه لده ستم و
 ملوینان ملوین مندالی به خته وه رت پیشانده دم که هیچ خه به ریکیان له تاوان
 نییه. ئیمه ش له به ر به خته وه ری تاوانمان وه ئه ستو گرتوه، له هه مبه ر تودا
 راسته وه ده بین و به راشکاوی ده لئین: «ئه گه ر ده توانی و له خوت راده بین
 فه رمانمان پییده.» ئه وه ش بزانه که هیچ باکیکمان له تو نییه. بشزانه من له

23- شروقه ی یوحه ننا، به شی حه فده هم.

بیابان بوم و به ره گی گیا و کولله به ری چووم. منیش به و ئازادییه مدا
 هه لکه وتوه که تو خه لکت پی ته قدیس کردوه. منیش هه لم ده دا بیمه ریزی
 هه لبژیردراوانته وه. له ریزی به هیزان و ده سه لاتداراندا، به و تاسه یه وه که
 «ژماره که کامل بکه م.» به لام وه خو هاتمه وه و خو شیتته کرد. گه رامه وه و
 چوومه ریزی ئه و که سانه وه که به شوین به رژه وه ندیی کاری توه بوون.
 له خو باییه کانم به جی هیشت و له به ر خاتری به خته وه ری خاکه رایان
 گه رامه وه بۆلای ئه وان. ئه وه ی به تو ده لیم وه راست ده گه ری و بنه مای
 ده سه لاتداریمان داده مه زری. دووپاتی ده که مه وه، سه به یی به چاوی خوت
 ده بیینی ئه و ره وه فه رمانبه ره چوون به ئاماژه یه کی من وه خو ده که ون به کو ل
 و باوه ش ئیزنگ و ئاوردوو دینن بو سووتاندت، تاکو له وه زیاتر نه بیته
 کو سپی سه ر ریمان. چونکه ئه گه ر که سیک هه بی و شیایوی ئه و ئاوره ی ئیمه
 بی، ئه و که سه تو ی. سه به یی ده تسووتینم.»

ئیوان ئیتر بیده نگ بوو. کاتیک قسه یده کرد هوشی لای خو ی نه بوو به
 هه له پووکی قسه ی ده کرد. دوا ی ته واو کردنی وتاره که ی، له ناکاو
 زه رده یه کی گرت.

ئالیووشا به بیده نگی گو یی راگرتبوو. له ئاخو و ئوخو ی قسه کاندایه جار ی
 شله ژا بوو و چه ند جار ویستی بیه ریته نیو قسه کانی و پیی بیری، به لام دانی
 به خویدا گرت. ئیستا ته واو هه لچوو بوو.

به توورپه یی و رهنگی سووره له لگه پاره وه گوتی: «خو ئه و قسانه ت... زور
 بیتام و چه واشه کارانه بوو! شیعه رکه ت تاریفی مه سیح بوو نه ک زه می ئه و -
 ئه و چه شنه ی که مه به سست بوو. کی سه باره ت به ئازادی باوه ر به و قسانه ت
 ده کا؟ کوا ئه وه شیوه ی تیگه یشتیه تی؟ له کلیسه ی ئورتودوکس سه باره ت به
 ئه وه بیرو رایان وانیه... - بیرو رای کلیسای روم وایه و ته نانه ت بیرو رای
 خراپترین کاتولیک، ته نانه ت پشکینه ران و یه سووعیان وایه!... بوونه وه ریکی
 خه یالی وه ک پشکینه ری مه زنی تو هه ر نییه. ئه و تاوانانه ی مرو قایه تی که
 وه ئه ستویان گرتوه چییه؟ ئه و رازیارانه که له به ر به خته وه ری مرو قایه تی

له‌عنه‌تيان بۆ خۆيان كړيوه، كين؟ كى ديتوونى؟ يه‌سووعيه‌كان دهناسين، ناويان به خراب زړاوه، به‌لام له راستيدا وانين، هه‌رگيز وانين. ئەوانن ئه‌رتەشى رۆم كه به سەر جيهاندا زالده‌بن. له‌گه‌ل ئوسقوفى مه‌زنى رۆمى كه خوى ئيمپراتوره... هه‌موويان ئامانجيان ئه‌وه‌يه. به‌لام هيچ چه‌شنه رازيك يان خه‌ميكى گه‌وره كاريان تيناكا... ته‌واوى هه‌وه‌س و ئاره‌زوويان بۆ ده‌سه‌لاته. بۆ گيفه‌ى دنيايى، بۆ سه‌له‌نه‌ته - شتيكى وه‌ك كويله‌داريى جيهانى و بوونه ئه‌ربابه - ئه‌وه‌ى خوى بۆ ده‌كوتن. ره‌نگه ئيمانيان به خوداش نه‌بى. ئه‌و پشكينه‌ره زووره‌نه‌ى توش ته‌نيا خه‌يالئكه و هيچى ديكه.»

ئيوان به پئكه‌نينه‌وه گوتى: «سه‌بركه، سه‌بركه! بۆ ئاوا هه‌لبووى! ده‌لئى خه‌يال، باشه با قسه‌ى توبى! ره‌نگه خه‌يالئش بى. به‌لام با پيتبليم، يانى به‌راستى پيتوايه كليساى كاتوليك له سه‌ده‌كانى رابردوودا ته‌نيا هه‌وه‌س و تاسه‌ى ده‌سه‌لات و گيفه‌ى دنيايى بووه؟ ئاموژگاريه‌كانى باوكه پايستيش هه‌ر ئه‌وه بوو؟»

ئاليووشا به‌له‌ز قسه‌كه‌ى خوى راستكرده‌وه: «نا، نا، به‌پيچه‌وانه، جاريكيان باوه پايستى شتيكى گوت، كه تاراده‌يه‌ك له قسه‌ى تو ده‌چوو... به‌لام راست ئه‌و قسه‌يه نيبه، به هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه.»

«ئو قسه‌يه‌ى «به هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه»ى تو هه‌والئكى به‌نرخه. له تو ده‌پرسم، بۆ يه‌سووعيان و ئه‌و پشكينه‌رانه‌ى مه‌به‌ستى تويه بۆ گيفه‌ى مادى يه‌ك ناگرن؟ بۆ له نيوياندا شه‌هيدئك نيبه كه به ده‌ست خه‌فه‌تئكى گه‌وره و ئه‌شقى مرؤفانه‌وه ئازار بكئيشى؟ واى دانئ له نيو ئه‌وانه‌دا كه تامه‌زروى شتيكن جيا له گيفه‌ى دنيايى، مرؤفيكى وا هه‌بى - ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيك وه‌ك پشكينه‌رى پيرى شيعره‌كه‌ى من هه‌بى كه خوى له بيبان كوله و ره‌گه گياى خواردبى و شيتانه هه‌ولئى دابئ به سەر جه‌سته‌ى خويدا زالئى، بۆ ئه‌وه‌ى خوى رزگار و كامل بكات. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى ئاشقى مرؤفاه‌تى ده‌بئ و له ناكاو چاوى هه‌لدئنى و ده‌بينئ گه‌يشتن به كه‌مال و ئازادى به‌خته‌وه‌ريه‌كى گه‌وره نيبه، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا مرؤف به‌و

بروايه بگا كه ملوئنان خه‌لك هه‌يه كه خودا بۆ مه‌خسه‌ره و له‌خوڤرا خولقاندوونى و قه‌ت ناتوانن كه‌لك له ئازادى خويان وه‌رگرن. ئه‌م ياخييه لئ‌قه‌وماو و هه‌ژارانه‌ش هيچكائيك ناتوانن ببنه ئه‌و ديوه‌ى كه بيناى ئه‌و قه‌لايه ته‌واو بكن. له‌به‌ر ئه‌و گه‌وجانه‌ش نه‌بوو كه كه‌مال‌خوازى مه‌زن خه‌ونى يه‌كسانى خوى دى. به ديتنى هه‌موو ئه‌وانه ئه‌و ده‌گه‌رپته‌وه و له‌گه‌ل خه‌لكى وريا و چاوكر اواه يه‌ك ده‌كه‌وى. به‌راستئش ئه‌و شته روويداوه.»

ئاليووشا زۆر به توورپه‌ى نه‌راندئ: «له‌گه‌ل كى يه‌ك بكه‌وى، كام خه‌لكى وريا و زيره‌ك؟ ئه‌وان ئه‌و هه‌موو زيره‌كى و راز و نه‌ينيه‌يان نيبه... ره‌نگه هيچ شتيك جگه له لادينى له گورپدا نه‌بئ و رازيشيان هه‌ر ئه‌وه‌يه. پشكينه‌رى تو ئيمانى به خودا نيبه، رازى ئه‌ويش هه‌ر ئه‌وه‌يه!»

«ده‌ى جا چييه ئه‌گه‌ر واش‌بئ! ئاكامه‌كه‌ى بينه به‌رچاوت. راست وايه و سه‌رله‌به‌رى رازه‌كه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌يه. مه‌گين هه‌ر ئه‌وه‌ش ئازار نيبه؟ لانيكه‌م بۆ مرؤفيكى وه‌ك ئه‌و، كه‌سيك كه هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى له بيبان به هه‌ده‌ر داوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ناتوانئ له چنگ نه‌خوشى بئ چاره‌سه‌رى ئه‌وين و خوشه‌ويستى مرؤفاه‌تى رزگار بئ. له ته‌مه‌نى پيريدا به‌و باوه‌ره‌ر پو‌شنه گه‌يشت كه هيچ شتيك به‌قه‌د ئاموژگاريى رۆحى مه‌زن و به‌سام ناتوانئ بۆ خه‌لكانى بيه‌يز و سه‌ره‌رۆ و ناقيس كه بۆ گونگه‌ل و چاره‌ره‌شى خولقاون بناغه‌ى ژيانئكى باش رۆنى. هه‌ر بويه دواى برواهئنان به‌و خاله، بوى ده‌رده‌كه‌وى كه ده‌بئ له ئاموژگاريى رۆحى زانا، رۆحى به سامى مه‌رگ و فه‌وتان، پيره‌وى بكا و له ئاكامدا درۆ و فروفيل قه‌بوول بكا، وشيارانه‌ش خه‌لك بۆ مه‌رگ و فه‌وتان رينوينئ بكا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا له هه‌موو مه‌وداى رېگادا فريويان بدا تاكو تينه‌گه‌ن به‌ره‌و كوئيان په‌لكئش ده‌كن. تاكو خه‌لكانى كوئير و هه‌ژار لانيكه‌م له‌و رېگايه‌دا خويان به به‌خته‌وه‌ر بزانن. سه‌رنجى ئه‌وه‌ش بده. فريوه‌كه به ناوى «ئو» ده‌ويه. هه‌ر ئه‌وه‌ى كه پيره‌پياو له ته‌واوى ژيانئدا ئاوا به گور و تينه‌وه باوه‌رى به ئامانجى «ئو» بوو. ئايا پر ئازار نيبه؟ ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيكى ئاوا پيشه‌نگى له‌شكريكى تينووى ده‌سه‌لات و

ته نیا له بهر گیځه ی دنیا یی بووایه، ئایا مرؤځیکې ئاوا بؤ خولقانی تراژیدیا بهس نه بوو؟ له گه ل ئه وه شدا ئه م پيشه ننگه بؤ ئافراندى ئه نديشه ی قوځزى کليساى روم به ته و او ی له شکر و يه سووعی و بالاترين ئه نديشه يانه وه سه روزياده. به راشکاوی پیتبلیم من ئیمانیکې پته وم به وه هه یه که له نیو ئه واندا وا پيشه نگی بزوتنه وه که بوون، که سیکی ئه وتو نه بووه. ده زانی؟ رهنګه له نیو پاپه کانی رومیشدا که سیکی وا هه بوو یی. ده زانی، رهنګه رۆحی ئه و پیره پیاوه تووک لیکراوه که مرؤځایه تی ئاوا خیشه سه رانه و به شیوه ی خو ی خو ش ده و ی، ته نانه ت ئیستاش له نیو گرووی ئه و چه شنه پیره پیاواندا، هه بی. بوونه که شی نه ک به هه لکه وتبی به لکو به پیی قه رار داده. به شیوه ی گریبه ستیکې نه پنی که ماوه یه کی زور له مه و بهر بؤ پاراستنی راز به ستراوه، تا کو له مه ترسی هه ژاران و خه فه تباران بیپاریزی، تا کو به و هویه وه به به خته وه ریپان بگه یه نی. بیگومان واشه و به راستیش هه ر ده بی وای. پیموایه ته نانه ت له نیو فه راماسونه کانیشدا رازیکی ئاوا له گوریدا بووه و هه ر به و هویه وه یه کاتولیکه کان وه ک ره قییک چا و له فه راماسونه کان ده کن که دژی یه کیه تی ئه نديشه يانن و رقیان لیانه. بویه ئیستا زور پیویسته ره وه یه ک و شوانیک هه بن. به لام به و شیوه یه که خه ریکم به رگری له ئه نديشه ی خو م ده کم. له وانیه نوسه ریکیش بم که تا قه تی ره خنه ی تو م نه بی. با له وه زیاتری له سه ر نه روم.

ئالیووشا هه لیدایه: «ره نګه تو ش فه راماسون بی!» به له بزیکې زور خه مبارانه ش دریزه ی به قسه کانی دا: «ئیمان ت به خودا نییه.» له گه ل ئه وه شدا هه ستیکرد برا که ی به سووکایه تی و تیروتوانجه وه له گه لی ده و ی و چاوی لیده کا. له نا کاو سه ری داخست و پرسیی: «شیعره که ت چو ن ته وا و ده بی؟ یان هه ر ئه مه کو تاییه که ی بوو؟

«ده مویست ئاوی ته وا و بکه م. کاتیک که پشکینه ر دهستی له قسه هه لگرت، ماوه یه ک چاوه روان ما تا کو به ندییه که وه لامی بداته وه. بیده نگی ئه و له سه ر شانی قورسای ده کا. تیگه یشت که به ندییه که به وردی سه رنجی

داوه ته قسه کانی. به نه رمی چاوی له چاوی بریوه و له وه ناچی وه لامی بداته وه. پیره پیاو به ئاواته وه بوو «ئه و» شتیک بلی، ئه گه ر وه لامه که ی تال و پر مه ترسیش بی. به لام ئه و له نا کاو نه رم و بیده نګ له پیره پیاو نزیک ده بیته وه و لیوه چرچ و سپی هه لگه راوه کانی راده مووسی. هه موو وه لامه که شی هه ر ئه وه یه. پیره پیاو له رز دایده گری، لیوی ده له ری. ده چی بؤ لای ده رگا که ده ی کاته وه و پییده لی: «برو و ئیتر مه گه ریوه... قه ت قه ت روو لیره مه که وه!» به ره و شه قام و گو ره پانی تاریکی شاره که ره وانیه کرد. به ندییه که ش ملی ری گرت و رۆیشت.

- ئه ی پیره پیاوه که؟

- ما چه که له دلیدا ده دره وشینته وه، به لام ده ست له بیرو که ی خو ی هه ل نا گری.

ئالیووشا خه مبارانه گوراندى: «تو ش له گه ل ئه و، هاو بیر و رای؟ ئیوان ده ستیکرد به پیکه نین.

- ده ی هه مووی ورینه یه ئالیووشا. شیعیکی بی مانایه و لاویکی بی می شکی زانکو یی نووسیویه تی، که به عومراتی خو ی نه ی توانیوه دیره شیعیک بنووسی. بؤ و زو و باوه رت کرد؟ یانی پیتوایه راست ده چم بؤ لای ژیزو ئیته کان و ده چمه ریزی که سانیکه وه که کاره کانی «ئه و» راسته و پاس ته ده کن؟ خودای دلؤقان هیچ پیوه ندییه کی به منه وه نییه. پیمگو تی، ته واوی ویستی من ژیا نه هه تا ته مه نی سی سالان، دوا ی ئه ویش... په رداخی ته مه ن به عه رزیدا ده کیشم و وردوخاشی ده که م!

ئالیووشا خه مبارانه ده نگی هه لینا: «به لام گه لا و په لکی ناسک و شلک و گلکو ی جوان و ئاسمانی شین و ژنیک که دلت پیوه یه تی، چی لیده که ی؟ چو ن ده ژیی؟ چو نت خو شده وین؟ به و دۆزه خه وه که می شکی دا گرتووی چو ن هه لده که ی؟ وایه، راست له بهر ئه وه هه لدی تا کو پیوه ندی به وانیه وه بکه ی و بچیه ریزیانه وه... ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه خو تت ده کوشت، چو نکه ناتوانی تا قه ت بینی!

ئىوان بە بزەھىەكى سارد و سېرەوہ گوتى: «وزەھىەك ھەيە كە دەتوانى ھەموو شتىك تامل بكا.»

- چ وزەھىەك؟

- وزەھى بئەمالەھى كارامازوف - وزەھى خويړيبانەھى مالباتى كارامازوف.

- نوقم بوون لە نيو كارى پيس و ناحەزدا، خنكاندنى گيانى خوت لە نيو گەندەليدا، ھا؟

- رەنگە واش بى... بەلام رەنگە ھەتا كاتىك كە دەبمە سى سالان لە دەست ئەوہ راکەم، پاشان...

- چۆن لە دەستى رادەكەھى؟ بە كام ورەوہ دەرباز دەبى؟ بە بىرۆكە جوانەكەت؟ ئەوہ ئەستەمە.

- ديسان بە شىوہى بئەمالەھى كارامازوف.

- مەبەستت ئەوہىە كە «ئىزنى ھەموو شتىك ھەيە؟» ھەموو كارىك ھا؟

ئىوان نيوچاوانى تىكنا و كتوپر رەنگى ھەلبزركا.

«يانى تۆ ئەو قسەھىەت قەبوولە كە ميوستوف كرددبووہ بئىشتە خوشەكە و ديميتريش ئاوا سايلوخانە كاويژى كرددوہ؟» ئىوان چرەبزەھىەكى ھاتى. «بەلى ئەگەر پىتخوش بى دەتوانى ئىزنى ھەموو شتىك بە خوت بەدى، چونكە وەقسە ھاتووہ و منيش قسەكەھى رەت ناكەمەوہ و پىموايە شىكارىيەكەھى ميتينكاش خراپ نىيە.»

ئالىووشا بە بئەنگى چاوى تىپرى.

ئىوان لە ناكاو بە ھەستىكى چاوەروان نەكراوہوہ گوتى: «براكەم، پىموابوو ئەگەر لىرە برۆم، لانىكەم تۆم ھەيە، بەلام ئىستا بۆم دەرکەوت تەنانەت لە دللى تۆى خوشەويستىشدا جىگام نىيە. بۆيە چاوپوشى لە «ئىزنى ھەموو شتىك ھەيە.» ناكەم. تۆش لەبەر خاترى ئەو چاوپوشى لە من ناكەھى، ھا؟

ئالىووشا ھەستا، چوو بۆلاى و بە نەرمى لىوانى رامووسى.

ئىوان سەرخوشانە ھاوارىكرد: «ئەوہ لاسايى كرددنەوہيەكى ئەدەبى بوو. تۆ ئەوہت لە شىعەرەكەھى من دزىوہ، بەلام سپاست دەكەم. ھەستە ئالىووشا، كاتى رۆيشتنە، دەبى ھەردووكمان برۆين.»

لە مەيخانەكە چوونە دەرى. بەلام كاتىك گەيشتنە بەردرگاي دەرى بە جووت راوہستان. ئىوان بە لەبزيكى جىددى گوتى: «گوئيگرە ئالىووشا، ئەگەر لە راستىدا بتوانم خەمخورى ئەو چرۆ ناسك و وردانە بم، لەگەل وەبىر ھىنانەوہى تۆ خوشەويستى ئەوانيش لە دلندا دەپشكوئى. ھەر بۆيە دلنيام كە تۆ لەم دەوروبەرانەھى و لىم نزيكى، ھەر بۆيە زياتر حەز بە ژيان دەكەم. دەھى قسەكانم قانعى كردى؟ ئەگەر پىتخوشە، بە دانپىنانانى ئاشقانەھى بزائە. ئىستا تۆ بە رىي راستدا دەرۆى منيش بەرپى چەپدا. ھەر ئەوہش بەسە. گوئىت لىيە؟ ھەر ئەوہش بەسە. مەبەستم ئەوہىە تەنانەت ئەگەر سبەينيش نەرۆم (كە پىموايە ھەر دەرۆم) ديسان چاومان بە يەكتر دەكەوئى. ئىتر لە سەر ئەو باسە مەرۆ. تكات لىدەكەم.» لەپر بە لەبزيكى توورەوہ درىژەھى پىندا: «بەتايبەت نامەوئى سەبارەت بە ديميتري قسەم لەگەل بكەھى، تكات لىدەكەم ھەر باسى مەكە. ئىتر لە تام دەرچووہ، ھىندەمان باسكردووہ، وانىيە؟ لەباتى ئەوہش بەلنىيەكت دەدەمئى. كاتى لە تەمەنى سى سالىدا ويستم «پەرداخەكە بە عەرزىدا بكىشم»، لە ھەركوييەك بم دەگەرپىمەوہ بۆلاى تۆ تاكو جارىكى تر پىكەوہ قسە بكەين، ئەگەر تەنانەت لە ئەمريكاش بم، دلنيا بە. بە ئانقەست دىمەوہ. دىتنى تۆ زور خوشە بەلامەوہ، بەتايبەت لەو كاتەدا دەبى چ ئالوگورپىكت بەسەردا ھاتبى. شەرتبى بە شەرتى پىاوان، دىمەوہ بۆلات. رەنگە ھەشت تۆ دە سال لە يەكتر دوور بين. ئىستا وەرە و برۆ بۆلاى «پاتىرسىرافىكوئى» خوت، لە سەرەمەرگدايە، ئەگەر بمرى و تۆ لە ژور سەرى نەبى، دللى من دىشى كە بوومەتە ھوى ماتل بوونت. خوداحافىز. جارىكى دىكە ماچمبكە. زور چاكە، ئىستا برۆ.»

ئىوان لە ناكاو وەرسووړا و بەبى ئەوہى سەر ھەلنى و ئاور بىداتەوہ مى رىي گرت. راست بەوجۆرە رۆيشت كە رۆژى پىشوو ديميتري رۆيشتبوو و

ئالیووشای به جی هیشتبوو. ئەگەرچی مائاوااییه که زۆر جیاواز بوو. ویکچوونی سهیری دلخورپه و خهفتهی ئەو کاته وهک تیر به زهینی ئالیووشادا تیپهپی. ماوهیهک واق ما و چاوی له پۆیشتتی براکهی بری. له پیر تیگهیشته که ئیوان خۆی رادهوهشیینی و دهروا و شانی راستی له چاوشانی چهپهی توزی داتهپیوه. بهر لهوه قهتی سهرنج نه دابوو. ئالیووشاش خیرا وهرسوورا و به ههله داوان به رهو کلیسه وهری کهوت. ههوا تاریک داهاتبوو و ئالیووشا تارادهیهک ترسی لینیشتبوو. له ناخیدا شتیکی تازه خهریک بوو رهگاژوی دهکرد، بهلام ئەو هۆیه کهی نه دهزانی. وهک دوی شهو دیسان بای دههات. کاتیک گهیشته نیو دارستانه کهی نزیک حوجره، کاجه پیرهکان له دهوروبهری خهبارانه دهشنینهوه و هاژهی با به نیو لکو پۆپهکانیادا ویره ویره دهکرد. ههله دههات. به سهرسورمانهوه له خۆی پرسى: «پاتیر سیرافیکوس»²⁴. ئەو ناوهی له جیهک وهرگرتبوو. له کوئ؟ ئیوان، ئیوانی بیچاره، کهنگی دهتبینمهوه؟... ئەوهش حوجره که. بهلی، بهلی، ئەو «پاتیر سیرافیکوس» و پزگارم دهکا. - بۆ ههتا ههتایه پزگارم دهکا! » دواتر چهند جار سهری لهوه سوورما که چۆن توانیبوو کاتی جیاپهوه له ئیوان، دیمیتری برای ئاوا به تهواوی له بیر بچیتهوه، ئەگەرچی ئەو پۆژه بهیانی تهنیا چهند سهعات لهمه و بهر، بریاری دابوو دیمیتری بدۆزیتهوه و دهست له گهراڤان ههلهنگرئ، تهنانهت ئەگەر نه توانی ئەو شهوه بگه پیتهوه بۆ کلیسهش.

(1)

تا ماوهیهک مرۆشکی زۆر نهیته کار

ئیوان فیۆدۆرۆویچ، که له ئالیووشا ههلبرا، پۆیشتهوه بۆ مائی، بۆ مائی فیۆدۆرپاولۆویچ. بهلام په ژارهیهکی تاقه تیر چهجمانی لی هه لگرتبوو. ئەو خهمش له گهله هه رنگاوێک که به رهو مائی هه لدینایهوه زیاتر دهبوو. خهفته که شتیکی سهیر نه بوو؛ ئەوهی سهیر بوو ئەوه بوو که ئیوان فیۆدۆرۆویچ له هۆیه کهی نه دهگهیشته. بهر له وهش زۆر جار تووشی خه م و دلخورپه بوو بوو، له وکاته شتیکی غه ریب ههستی ریک دهکوشی. ئەوهش له کاتیکدا بوو که له هه موو ئەو شتانه دابرابوو که هینابوو یانه ئیره و هه ر ئەو پۆژه ئاماده ده بوو رینگایه کی دیکه هه لبرئیر و به رهو داهاتوو یه کی نوئ و نه ناسراو وهریکه وئ. دیسان وهک هه میشه تاق و ته نیا بوو. ئەگەرچی چاوه پوانییه کی زۆر و هیوایه کی له راده به ده ری به ژیان هه بوو، به لام نهیده توانی به راشکاوی راقه ی هیوا و چاوه پوانییه کانی یان ته نانهت ئاواته کانی بدا به دهسته وه.

له گهله ئەوه شدا ئەو کاته، ئەگەرچی خه می داهاتوو یه کی نوئ و نه ناسراو له دلیدا ده گهرا، ئەوهی نیگه رانی ده کرد شتیکی ته واو جیاواز بوو. له خۆی ده پرسى: «بلی له بهر ئەوه بی رقم له مائی باوکه مه؟ زۆر ویده چی. به ته واوی لی بیزار بوو بیتم؛ هه ر ده لئی دوایین جاریشه له ده رگا قیزه وه نه که یه وه ده چمه ژوورئ. زۆری لیوه ره زم... نا ئەمهش نییه. بۆئه وه یه ئەو قسانه م له گهله ئالیووشا کردوو و لیشی جودا بوومه ته وه؟ سالانیکی زۆره له گهله ته واوی دنیا قروقه پم کردوو و ده لئی مه لامه لایان لی کردووم. جاری واشه هه ر له خۆوه ئەم وهر او و قسه هه لله قمه لله قانه پیکه وه ده نیم.»

24- قه شهیهک بوو له شانۆنامه ی «فاوینست» دا به شی دووه م، به ره می گوته.

لەرپاستیدا ویدەچوو بەھۆی خەم و دلەخورپەھێ لایویەو بەھۆی دمارگرییەکی کال و لاوانەو. یان خەم و ناکام بوون و هیوابران لە ناخەو. بەتایبەت ھەلبەران لە کەسیکی وەک ئالیووشا کە بەراستی لە دلەو خۆشی دەویست. بئێگومان ئەو خەمە لەوێوە سەرچاوەی دەگرت. ئەو خەمە حەتمەن ھەر ئەو بوو. بەلام نا، بنووسەکە لە ئەو نەبوو، ئەویش نەبوو. «لە دەست خەفەت وەزالە ھاتووم، بەلام خۆشم نازانم چم دەوی و بۆ ئاوام لێھاتوو. ڕەنگە ھەر بیرى لێنەکەمەو بەشتر بى.»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ ھەولیدا «بیر نەکاتەو»، بەلام ئەو ھەش کەلکی نەبوو. ئەو ھۆی خەمەکە ئاوا قورس و تاقەت پڕووکی نەبوو، ئەو بوو کە تاییەتمەندییەکی بێبايەخ و دەرەکی ھەبوو. ھەستی بەو دەکرد. دەتگوت کە سێک یان شتیک لە دەرەو ھێندى پۆحى پراوەستاو و ھیندى جار خۆی بەسەردا دەسەپینى و ناچارە چاوى لێکا. ڕەنگە مەرۆف بەھۆی کار و سەرقال بوون و مشتومرەو ھیندى جار بۆ ماوہیەکی زۆر ھەستی پینەکا، بەلام ھیندە مەرۆف تووشى ئازار و ئەشکەنجە دەکا، ئاخى ناچارە ھەستی پینکا و ئەو شتە ملۆزم و مزیرە ھەلگرى. زۆر جاریش شتیکى قور و بیکەلکە - شتیکە لە سەر جى خۆی دانەندراو، پەرۆیەکی فریدراو لە چەقى ژوورەکەدا، کتیبیک کە نەخراپیتەو سەر جىگاھى خۆی، و ھتد... ئاخى ئێوان فیۆدۆرۆویچ، زۆر توورە و نیوچاوان ترش، گەیشتەو مالى و لە ناكاو نزیکەى پارزە ھەنگاوى مابوو بگاتە باخەکە، شکی کرد کە چییە بۆتە ھۆی خەم و دلەخورپەھى.

لەسەر خواجەنشینی بەر دەرگاگە دانیشت، ئیسیمیر دیاکوفى بەرەللا لەو دانیشتبوو و ھەواى فینکی بەرەبەیانى ھەلدەمژى. ئێوان فیۆدۆرۆویچ بە یەكەم روانین بۆی دەرکەوت ئەو ھۆی لە داغەیدا بوو ئیسیمیر دیاکوفى بەرەللا بوو کەوا پۆحى ئازار دەدا و لە ناخەو ڕقى لى بوو. لە ناكاو ئەو بە زەینیدا ھات و بۆی ڕوون بۆو. بەرلەو، کاتیک باسى دیدارەکەى خۆی و ئالیووشاى بۆکرد، ھەستی بە وەرەزى و دلگوشران کرد و ھەر لەرپۆھ

رڤىكى ئەستور دلى داگرت. ئەو کاتەى قسەیان دەکرد بۆ ماوہیەك ئیسیمیر دیاکوفى لەبیر چووبۆو، بەلام ھەروا لە داغەیدا مابوو. بەلام ھەر ئەو کاتەى لە ئالیووشا دا برا و بەرەو مالى مى رپى گرت، ئەو ھەستە لەبیر کراوہ ديسان لە زەینیدا قوت بۆو، بە ڤق ھەستاوى لەخۆى پرسى: «يانى دەبى بوونەوەرپىكى ھىچووپوچ و قیزەونى وەك ئەوہ ئاوا بپیتە ھۆى ئازارم؟»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ لەم دواییانەدا زۆر لە دەست ئەو پیاوہ وەرەز بوو، بەتایبەت لەم چەن ڤۆژەى رابردودا. تەنانەت ھەستى بەوہ کرد ڤڤىكى گەورە سەبارەت بەو بوونەوەرە نارەسەنە لە ناخیدا ریشاژ دەکا. ئەو ڤقەش ئەم راستەقینەى لە کاتیکدا ژياندەوہ کە ئێوان فیۆدۆرۆویچ گەیشتە ئەو شوینەى ھەستى بە شتیکى تەواو جياواز کرد. ئەو کاتە ھۆگرییەکی تاییەتى بە ئیسیمیر دیاکوف ھەبوو، تەنانەت پینشى و ابوو مەرۆڤىكى زۆر خاوەن فەرھەنگ و ڤسەنە. ھانى داوو قسەى لەگەلدا بکا، ئەگەرچى بەردەوام سەرى لە ئالۆزى و بىئۆقرەبى زەینى خۆى سورمابوو. تینەدەگەیشت ئەمە چییە ئاوا بەردەوام پینداگرى لەسەر زەینى دەکا. ئەوان سەبارەت بە ڤەرسڤگەلى فەلسەفى مشتومریان دەکرد و تەنانەت سەبارەت بە خۆر و مانگ و ئەستیرەکان کە ڤۆژى چوارەم خولڤیندرا.

ڤووناکى لە ڤۆژى یەكەمدا چۆن بوو و دەبى چۆنى تیبگەى؟ بەلام ئێوان فیۆدۆرۆویچ زۆر زوو تىگەیشت، ئەگەرچى خۆر و مانگ و ئەستیرەکان دەتوانى مەبەستى سەرنجراکیش بى، بەلام بۆ ئیسیمیر دیاکوف گرینگ شتیکى دیکە بوو و تەواو لەوہ جياواز بوو. بە ھەموو شىوہیەك دەستیکرد بە خۆنواندن و باڤیش، ئەویش بادىھەوا بوونىكى بىبنەما. ئێوان فیۆدۆرۆویچیش زۆرى ئەوہ پیناخۆش بوو. یەكەم شت کە بوو ھۆى جارزبونى ھەر ئەوہ بوو. دواى ئەوہ گىروگرفتى دیکەش لە مالىدا ڤوويدا. گرووشنکاش ھاتبووہ کایەوہ و سەبارەت بەو کارە قور و ڤر شورەبىیەى دیمیترى براشى دەدان. بەلام ھەرکاتیک ئیسیمیر دیاکوف بە تین و تاوہوہ باسى ئەو مەبەستەى دەکرد، مەحال بوو کەسێک تىبگا مەبەستى لەو قسانە

چییە. راستییەكەشى ئەو بوو بئەنتقى و پىسپس بوونى ھىندى لە ئاواتەكانى كە بە ھەلگەوت دەرىدەبىرىن و بەردەوام بە شىوہیەكى تەمومژاوى قسەى دەکرد، شتىكى سەرسورھىنەر بوو. ئىسمىر دياكۆف بەردەوام خەرىكى تاقىكارى بوو. پرسىارى ناراستەوخۆى دەکرد كە دياربوو لە پىشدا بىرى لىنەكردۆتەو، مەبەستى خوشى سەبارەت بەوكارە باس نەدەکرد و زۆرچار لە ھەستىارتىن ساتدا لە قسە دەكەوت و متەقى نەدەکرد، يان قسەكەى دەگۆرۈ. بەلام ئەوھى لە ھەموو شتىك زياتر ئىوان فىئودۆرۈويچى قەلس كىردبوو و ئىسمىر دياكۆفى زياتر لەبەر چاوى رەشەدەكرد، ئەو خۆمانە خۆ نواندەنى بوو. نەك ئەوھى بارودۆخەكە لەبەر چاوى نەگىرئ و بئەدەبى بكا؛ بەپىچەوانە، بەردەوام بەوپەرى رىزەوہ قسەيدەكرد. بەحوالەشەوہ لەبىرى ئەوہدابوو كە - خودا دەزانئ بۆ؟ - جۆرئ لىك حالى بوون لە نىوان خۆى و ئىوان فىئودۆرۈويچدا ھەيە. بەردەوام بە لەبىزئ قسەيدەكرد كە نىشاندەرى ئەوہ بوو بەلىنىيەكىان لە نىواندا ھەيە، رازىكىان لە نىواندايە كە سەردەمىك ھەردوولا دانىان پىانابوو، تەنيا ئەوان تىيدەگەن و دەوروبەرييەكان سەريان لىنى دەرنەدەچوو. بەلام ئىوان فىئودۆرۈويچ ماوہيەكى درىژخايەن ئاگادارى ئەو راستىيە نەبوو كە بۆچى ئاوارق و بىزارى مېشك و دلى تەنيوہ، بەلام لەم داوايانەدا بۆى دەرکەوتبوو لە كۆيوہ ئاودەخواتەوہ. بە ھەستىكى پىر لە رق و توورەيى ھەولیدا، بە بئ ئەوھى لەگەل ئىسمىر دياكۆف بدوئ يان سەرنجى پىيدا، لە دەرگاكە بىرۈاتە ژوورئ. بەلام ئىسمىر دياكۆف لە سەر خواجهنشىنەكە ھەستا، ھەر بەوہدا ئىوان فىئودۆرۈويچ لەرپوہ تىگەيشت كە دەيھەوئ لەگەلى بدوئ. ئىوان چاوىكى لىكرد و راوہستا، بەلام چونكە بەجىي تىپەرىن، كە چەند سات لەمەوبەر بىرارىدابوو، راوہستا، بەجارى وەك شىتى لىھات. بە رق و بىزارىيەوہ چاوى لە ئەدگارە كۆسە و زەرد ھەلگەراوہكەى ئىسمىر دياكۆف و فۆكلە لوولەكەى سەر تەويلى بىرى. ئىسمىر دياكۆف بە چاوى چەپەى چاوىكى لىقرتاند و

گرژىيەوہ، وەك ئەوھى بلى: «دەچى بۆكۆئ؟ نابى لىرەوہ تىپەرى، من و توئ وريا و پىر ھۆش قسە و باسىكمان لە نىواندا ھەيە و دەبى پىكەوہ بدوئىن.» ئىوان فىئودۆرۈويچ لەرز دايگرت: «دوورەكەوہ لىم، چەپەل، گەلحو من كارم بە تو نىيە.» لە سەر زمانى بوو، بەلام بەوپەرى واقورمانەوہ دەنگى خۆى بىست كە دەلى: «باوكم ھىشتا ھەر خەوتوہ يان لە خەو ھەستاوہ؟» ئەم پرسىارەى لەسەرەخۆ و سەبوورانە پرسى و خىرا، ديسان بەوپەرى سەرسوورمانەوہ لە سەر خواجهنشىنەكە دانىشت. بۆ تاويك خورپە كەوتە دلى؛ ئەوھى دواتر وەبىر ھاتەوہ. ئىسمىر دياكۆف دەستى نابوہ پىشتى و ھەر لەو كاتەدا بە متمانە و تارادەيەك توورەيىيەوہ چاوى لە چاوى بىرى و لە ھەمبەريا راوہستا.

بە ئانقەست و تەشەرەوہ گوتى: «خەزەرەتيان ھىشتا خەرىكى لالەخەوہ.» (وەك ئەوھى بلى: «يەكەم كەس تو بووى قسەتكرد، نەك من.») دواى تاويك، درىژەى دايە: «قوربان، سەرم لە ئيوہ سوورماوہ، «چاويشى بە ناز و دەمارەوہ لە عەرزى بىرى و لاقى راستەى ھىتايە پىشى و نووكى جزمە بىرقەدارەكەى ھىور ھىور لە زەوى دەكوتا.

ئىوان بە ئەوپەرى توانايىيەوہ ھەولیدەدا، دان بەخۇيدا بگىرئ، بە توورەيى گوراندى: «بۆ سەرت لە من سوورماوہ؟» ھەر لە پىرش، بىزارانە تىگەيشت ھەست بە كونچكاويىكى سەير دەكا و بەبئ ئەوھى قانع بئ، ناتوانئ لەوئ بىروا. ئىسمىر دياكۆف لە ناكاو سەرى ھەلئنا و بە بزەيەكى خۆمانەوہ گوتى: «قوربان، بۇ ناچى بۆ چىرماشىنيا؟» چاوى چەپەى ھەلگىرابووہ و دەتگوت دەلى: «ئەگەر مرۆقتىكى وريا بى دەزانئ بۆ پىدەكەنم.»

ئىوان بە سەرسوورمانەوہ پرسى: «بۆ بچم بۆ چىرماشىنيا؟»

ئىسمىر دياكۆف ديسان بىدەنگ بوو.

پاشان بە ئارامى و پوالەتەن بە گرینگ نەزانىنى وەلامەكە گوتى: «قوربان، فىئودۆر پاولوويچ خۆى ئەو داواكارىيەى لە ئيوہ بوو.» دەتگوت بە ئاماژە دەلى: «لەبەر ھۆيەكى دىكە ماتلت دەكەم، بۆ ئەوھى شتىكم كوتبئ.»

ئىوان فىۋدۇرۋويچ، لەۋە زياتر خۇي پىرانەگىرا و ھەلبۇو، ئاخىرى بە توورەيىيەۋە ھاۋارىكىرد: «نەگبەتى. پىمبلى بزىم چت دەۋى؟!»

ئىوان فىۋدۇرۋويچ لاقى راستى كىشايە دواۋە و خۇي ئەمبارەوبار كىرد، بەلام ھەر بەۋ لەسەرەخۇيى و نەرمە بزەيەۋە چاۋى تىپىرى.

- گرىنگ نىيە قوربان - تەنيا لەبەر خاترى دەمەتەقى.

ھەر دوۋكىان بىدەنگ بوون. نىزىكەى خولەكىك ھىچيان مەتەقىان نەكىرد.

ئىوان فىۋدۇرۋويچ دەيزانى دەبى ھەستى و خۇي توورە بكا. ئىسمىر دىاكوفىش لە ھەمبەريا راۋەستابوو و دەتگوت چاۋەروانە بزانى توورە دەبى يان نا. لانىكەم ئىوان فىۋدۇرۋويچ واى ھەستەكىرد. ئاخىرى بەقەستى ھەستان تەكانىكى لە خۇي دا.

ئىسمىر دىاكوف بە دەرفەتى زانى و بە راشكاۋى گوتى: «ئىوان فىۋدۇرۋويچ كەۋتوومە بارودۇخىكى دژارەۋە. نازىم چبەم.» لەگەل دوايىن قەسى ھەناسەيەكى ھەلكىشا، ئىوان فىۋدۇرۋويچ دىسان دانىشتەۋە.

ئىسمىر دىاكوف لە درىژەى قەسەكانىدا گوتى: «ھەردوۋكىان دلوكارن قوربان. لە مندال خراپىرن. مەبەستم باوكت و دىمىترى فىۋدۇرۋويچى براتە. فىۋدۇرۋولۋويچ ھەر لە خەۋ ھەلدەستى دەستەكا بە پرتەۋبۇلە و كۈنەجەرگى كىردووم. لە پەستا لىم دەپرسى: «گرووشنكا ھاتوۋە؟ ئەى بۇ نايەت؟» ھەروا ھەتا نىۋەشەۋ و دواى نىۋەشەۋىش ئەۋە كارىەتى. ئەگەر ئاگرافنا ئەلكساندر فنا نەيەت (كە زۆر وىدەچى قەستى ھاتنى نەبى)، سبەينى بەيانى دىسان دەستەكاتوۋە بە بۇلەبۇل: «بۇ نەھات؟ كەنگى دى؟» - ھەر دەلىي خەتاي مەنە. لەۋەش خراپىر قوربان، لەگەل ھەۋا تارىك بوون، تەنانەت زووترىش دىمىترى برات بە تەنگەۋە لىمان پەيدا دەبى: «جوان گوى بگرە بۆرە پىاۋى خويىرى، گەمژەى چلپەخۆر. ئەگەر وريا نەبى و پىمەنەلىي ھاتوۋە، بەر لە ھەموو كەسىك تۆ دەكوژم.» كاتىك پوژ دەبىتەۋە ئەۋىش ۋەك باوكت كۈنەجەرگم دەكا. «بۇ نەھاتوۋە؟ بەم زوۋانە دى؟» ئەۋىش پىنۋايە خەتاي مەنە خاتوۋنەكەى نەھاتوۋە، پوژ لەگەل پوژىش قەلس و ئالەتتىر

دەبى. كارىكى كىردوۋە لەۋانەيە لە ترسانا پوژىك خۇم بكوژم، قوربان. متمانەم بە ھىچيان نىيە قوربان.»

ئىوان فىۋدۇرۋويچ بە رقىھەستاۋى گوتى: «ئاخر تۆ بۇ خۇتى تىھەلدەقوتىنى؟ خەرىكى سىخورى بۇ دىمىترى دەكەى، خويىرى؟»

- ھىچ رىيەكى دىكەم نىيە قوربان. ئەگەرچى لە راستىدا خۇشيان تىھەلناقوتىم. بىروام پىنكە. سەرەتا لەبزم نەدەگەرا و نەمدەۋىرا ۋەلام بىدەمەۋە؛ بەلام بە زۆرى لىمى دەۋى نۆكەرىكى ۋەك لىچاردا^۲ بىم بۆى. لەۋكاتەشەۋە بەردەوام ھەپەشە و گورەشەم لىدەكا: «گەمژەى ھىچوپوچ، وريا نەبى و ھەۋالى ھاتنەكەيم پىنەدەى، دەتكوژم.» قوربان لىم روۋنە سبەينى توۋشى گەشكەيەكى دوور و درىژ دەبم.

- مەبەستت لە «گەشكەى دوور و درىژ» چىيە؟

- گەشكەى دوور و درىژ، ماۋەيەكى زۆر دەخايەنى قوربان - چەند سەعات، يان رەنگە يەك دوو پوژ قوربان. جارىكىان سى پوژى خاياند. ئەۋ كاتە لە ۋەتاغى ژىر ھەۋرەبانەكە كەۋتمە خوارى، بۇ چەند چركەيەك چاك دەبووم و دىسان واملىدەھاتەۋە. ھەتا سى پوژ نەمتوانى بە تەۋاۋى ۋەھۇش بىمەۋە. فىۋدۇرۋولۋويچ ناردى بە شوين ھىرتىز نىستىۋىدا، كە پزىشكى ئەم ناۋچەيە. ئەۋىش سەھۇلى لە سەر سەرم دانا و دەرمانىكى دىكەشى بۇ نووسىم.... ھەموو پىيان وا بوو دەمرم.

ئىوان فىۋدۇرۋويچ گوتى: «بەلام دەلىن ھىچكەس نازانى كەنگى سەرودىلى لىدى.» پاشان بە كونچكاۋىيەكى تايبەت و توورەيىيەۋە پرسىي: «چى دەبىتە ھۇى ئەۋەى بلىي سبەينى توۋشى سەرودىل دەبى؟»

- خالى سەرەكى ئەۋەيە. پىشىينى ناكىرى قوربان.

- جگە لەۋەش، ئەۋ كاتە لە ۋەتاغى ژىر ھەۋرەبان كەۋتىيە خوارى.

- ھەموو پوژى دەچم بۇ ۋەتاغى ژىر ھەۋرەبانەكە. لەۋانەيە سبەينى دىسان لەۋىۋە بکەۋمە خوارى. ئەگەر لەۋىشەۋە نەكەۋمە خوارى، لە پلىكانى

25- ناۋى نۆكەرىكە لە «چىروكى بوۋادا دەبىتە ھۇى كوژرانى ئەربابەكەى

ئەمبارەكە ۋە دەكە ۋە مە خوارى قوربان. چونكە ھەموو پوژىك دەبى بچمە ئەمبارەكەش قوربان.

ئىوان فىۋدورۋويچ چاۋى تىبىرى و بە مۇرەپەكە ۋە گوتى: «دەزانم خەرىكى قسەى قۇر دەكەى و لەو ورتىنەشت تىناگەم. مەبەستت ئەۋەپە دەتھەۋى لە سبەپىنۋە بۇ ماۋەى سى پوژ خۇت نەخۇش بەخى، ھا؟»

ئىسمىر دىاكوف كە دىسان سەرى داخستىۋو و پەنجەى لاقى راستەى لە زەۋى دەكوتا. لاقى راستەى نووشتاندىۋە و لاقى چەپەى ھىناپە پىشى و بە چزەبزەپەكە ۋە گوتى:

- ئەگەر بمتوانىباپە ئەۋ فىلە بگەم، يانى ۋا بنوئىم خەرىكە گەشكەم لى دى - ئەۋەش بۇ كەسىك كە خۋى بە فى و گەشگەۋە گرتوۋە، دژۋار نىپە - ھەقى تەۋاۋىشم بەدەستە كە بۇ پزگار كىرنى گىانم پەنا بۇ فىلىكى ۋا بەرم، قوربان. چونكە ئەگەر تەنانەت ئاگرافنا ئەلكساندرفناش، كاتىك كە نەخۇشم، بى بۇ ژۋانى باۋكتان، ئەۋ ھەزەر تە نەخۇشېك سەركۈنە ناكا، چونكە ھەۋالى پىنەداۋە. لەۋانەپە ھەر لەپوۋشى ھەلنەپەت.

ئىوان فىۋدورۋويچ كە لەبەر توۋرەپەپە پەپە لۋوتى دەلەرزى، گوراندى: «گىانت داۋەشى، بۇ ئەۋەندە دەترسى؟ تەۋاۋى قسەكانى دىمىترى ھەپەشەپەكى عەجۋولانەپە و ئەۋ كارە ناكا. دلنابە تۇ ناكوژى، ئەگەر كەسىكىش بكوژى، ئەۋ كەسە تۇ نىت!»

- لە پىش ھەموو كەسىكدا قوربان، ۋەك مېشۋولە دەمكوژى. ئەۋەش ھىچ، دەترسم پىنى زىاتر داكىشى و بەلەپەك بە سەر باۋكت بىنى، منىش بە تاۋانى ھاۋدەستى لەگەلى قۇلبەست بگەن.

- تۇ بۇ بەۋ تاۋانە دەگرن؟

- پىيان ۋادەپە لەگەلى ھاۋدەستم. چونكە ۋەك پازىكى گەۋرە لە عەلامەتەكان ئاگادارم كىردەۋە، قوربان.

- كام عەلامەت؟ بە كىت گوت؟ دىزەى خوپىرى پووتتر بىلى بزانم.

ئىسمىر دىاكوف بە قەلەپەتىكى دەمارگرانەۋە گوتى: «ناچارم دان بە راستىپەكدا بنىم كە لەم كارەدا لەگەل فىۋدورۋويچ پازىكمان لە نىۋانداپە. ھەر ۋەك خۇشت دەزانى (ھەلەت ئەگەر بزانى) لە چەند پوژى رابردوۋا لەگەل تارىك بوۋنى ھەۋا درگاگە لە سەر خۇى دەداخا. تۇ بەپىنكە سەر لە ئىۋارە دەچىپە ۋە تاغى نھۇمى سەرى و دۋىنى ھەر نەھاتىپە خوارى قوربان. كەۋاپە پەنگە بزانى چۇن بە وردىبىنپەۋە دەرگاگە لە سەر خۇى دادەخا و تەنانەت ئەگەر گرىگورى ۋاسىلىپەۋىچىش بىتە بەر دەرگاگە، ھەتا دەنگى نەناسى درگاگە ناكاتەۋە. بەلام گرىگورى ۋاسىلىپەۋىچ بە دەنگىپەۋە ناپەت، چونكە ئىستا تەنپا ھەر منم لە ۋەتاغەكەپە خزمەتى پىدەكەم قوربان. لەۋ كاتەۋە قەرە ۋە ھەراى لە سەر ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ھەلپىساندوۋە ئەۋ ئەركەى پىسپاردوۋم. بەلام شەۋانە، بە فەرمانى خۇى دەچم بۇ ۋەتاغى خزمەتكاران و نابى بەخوم، بەلكو دەبى لە ھەۋشە كىشك بدىرم و پىاسە بگەم و چاۋەرۋانى ھاتنى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا بىم. لەم چەن پوژەى پىشۋودا چاۋەرۋانى بەجارى ئوقرەى لى برىبوۋ. ئەۋ پىنۋاپە ئەۋ خاتۋونە لە دىمىترى فىۋدورۋويچ (يان خۇى گوتەنى مىتكا)، دەترسى قوربان. «ھەر بۇپە» خۇى گوتەنى «شەۋدەرەنگان لە دەرگاى پىشەۋە دى بۇلام.» دەلى: «ھەتا نىۋەشەۋ و درەنگىرىش چاۋەرۋان بە. ئەگەر ھات، بە ھەلاتن ۋەرە و ئاگادارم بگە. يان لە نىۋ باخەكەۋە لە پەنجىرەكە بدە. سەرەتا بە ئەسپاپى دوۋ جارى لىدە، ئاۋا، يەك، دوۋ، پاشان سى جار توندتر، تەق، تەق، تەق، ئەۋ كاتە خىرا تىدەگەم كە ئەۋ ھاتوۋە و خىرا درگاگە دەكەمەۋە.» شىتىكى دىكەى فىرکردوۋم بۇ كاتى قەۋمانى پوۋداۋى چاۋەرۋاننەكراۋ. سەرەتا دوۋ زەبرى توند و خىرا يەك، دوۋ، پاشان زەبرىكى زور توند. ئەۋ كاتە تىدەگا كە پوۋداۋىكى لە ناكاۋ قەۋماۋە و دەبى چاۋم پىبىكەۋى. درگاگەم بۇ دەكاتەۋە تاكو بچمە ژوۋرى و لەگەلى بدوئىم. ئەۋەش بۇ كاتىكە كە ئاگرافنا ئەلكساندرفنا خۇى ناتوانى بىت و ھەۋالىكى ناردوۋە. جگە لەۋەش لەۋانەپە دىمىترى فىۋدورۋويچ بىت، ھەر بۇپە دەبى ئاگادارى بگەم كە دىمىترى ھاتوۋە. ئەۋ ھەزەر تە زور لە دىمىترى

فيؤدورويچ دترسى. به جورىك كه تهنانهت ئهگەر ئاگرافنا ئهلكساندرفناش له پاليدا بى و دەرگايان گالە دابى. كاتىك سەروكەللەى ديمىترى فيؤدورويچ پەيدا دەبى، لەسەرمە خىرا ئاگادارى بکەم و سى جار له درگاكه بدەم. بەم شىوہیە، يەكەم نيشانەى پىنج زەربەى بەومانايە، كه ئاگرافنا ئهلكساندرفنا هاتووه. دووھەمىن نيشانەى سى زەربە بەمانايە يەكە: «هەوالىكى گرینگم پىيە بۆتان.» ئه و حەزەرتە چەندىن جار ئه وەى پيشانداوم و بۆى باس كر دووم. چونكه جگە له من و خۆى هيچ عيبادولبەشەرىك ئه و رەمزە نازانى قوربان. هەر بۆيە بەبىگومان و دوودلى دەرگاكه دەكاتەوہ (زۆر له بانگ كردنى بە دەنگى بەرز دترسى). بەلام ئىستا ديمىترى فيؤدورويچيش ئه و رەمزە دەزانى.»

- چووزانى؟ تۆ پىنگوتووه؟ چۆن توانيت پىيىلى؟

- له ترسانا قوربان. بۆ دەمويرا بيشارمەوہ و پىيى نەلیم؟ ديمىترى فيؤدورويچ هەموو رۆژى پىداگرى دەکرد كه: «خەرىكى هەلمدەفرىوینى، دەتھەوى شتىكم لى بشاریتەوہ؟ چاوت دەردىنم.» هەر بۆيە له ترسانا ئه و رەمزەنەم پىگوت، بۆ ئه وەى وەفادارى ئۆكەر ئاساييم ببىنى و بزانى فىل و تەلەكە له كارمدا نىيە و ئه وەى دەيزانم پىمگوتووه.

- ئهگەر پىتوایە له و رەمزەنە كەلك وەردەگرى و هەولەدا بىتە ژوورى پىشى پىيگرە.

- بەلام ئهگەر سەرودلیم لىيى، چۆن دەتوانم بەرگرى لىيکەم، قوربان. تهنانهت ئهگەر بزەنم تا چ رادەيەك هيوابراوہ و عەجمانى لى هەلگىراوہ، ناویرم بەرگرى له هاتتە ژوورەوہى بکەم.

- گيانت داوہشى، چۆن ئه وەندە دلناى كه سەرودلیم لىدى؟ بە شتىم دەزانى؟

- چۆن دەویرم ئىوہ بە شىت بزەنم قوربان. من بە و هەموو ترسەوہ كه دللى داگرتووم تاقەتى هيچم نىيە. هەست دەكەم فىم لىدى. له دلیم چەقيوہ. هەر ئه و ترسەش واملىدەكا.

- دەك داپزى! ئهگەر فىت لىيى، گرىگورى كىشك دەدىرى. له پىشدا گرىگورى له و رووداوہ ئاگادار بکە، دلنايە ئىزنى پىنادا بىتە ژوورى.

- بەبى فەرمانى باوكت، ناویرم ئه و رەمزەنە بە گرىگورى واسىليەويچ بلیم. بەلام ئهگەر پىتوایە گرىگورى واسىليەويچ گووى له ترپەى پىي دەبى و بەرگرى له هاتتە ژوورەوہى دەكا، دەبى پىتبلىم گرىگورى له دوینىوہ نەخۆشكەوتووه و مارتا ئىگناتىفنا دەيھەوى سبەينى دەوا و دەرمانى بۆ ساز كات و بىداتى. ئه وەش شىوہیەكى ماریجە كردن بوو كه خۆيان بە باشيان دەزانى. مارتا ئىگناتىفنا ئاوتتەيەكى له گول و رەگى گيا و گژ هەيە، قوربان، كه زۆر باشە و يەكايەكە. خۆى له رازى ئه و دەرمانە ئاگادارە و سالى سى جارى دەرخواردى گرىگورى واسىليەويچ دەدا قوربان، يانى له كاتىكدا كه پشت ئىشەكە حەجمانى لىدەبى و له پىي دەخا. له و كاتەدا مارتا ئىگناتىفنا خاوتىيەك له و دەمكراوہدا دەخوسىنى و بۆ ماوہى نىو سەعات هىتدەى له پشتى هەلدەساوى هەتا سوورى هەلدەگىرى و دەماسى. له كوتايىشدا پاشماوہكەى دۆعايەكى بەسەردا دەخوينى و دەرخواردى دەدا، قوربان. هەمووى نا، له و كاتانەدا برىكىشى بۆ خۆى گل دەداتەوہ و دەيخوا چونكه هيچكاميان ئارەق و شەپاب ناخۆنەوہ قوربان، هەر خىرا خەويان لىدەكەوى و هەتا ماوہیەكى زۆر وەخەبەر ناينە. كاتىكىش گرىگورى واسىليەويچ له خەو هەلدەستى، دەرد و عەلەمى لىدەبى، بەلام مارتا ئىگناتىفنا تووشى ژانەسەر دەبى قوربان. هەر بۆيە ئهگەر مارتا ئىگناتىفنا سبەينى ئه و تىماركارىيە بکا، گووىان له هيچ نابى و بە جووت خەويان لىدەكەوى و ناتوانن بەرگرى له ديمىترى فيؤدورويچ بکەن، قوربان.

ئىوان فيؤدورويچ گوراندى: «ئەو قورپاتە چىيە؟ واديارە هەموو شتىك بە پىي پىلان دەرواتە پىشى، تۆ سەرودلیم لىدى، و ئەوان بىهۆش دەبن.» له ناکاو له دەمى دەرپەرى: «هەولەدەى ئاوا پلانەكەت جىيەجى بکەى؟» بە شىوہیەكى توورە و تۆقىنەر ناوچاوى تىكنا.

- چۆن دەتوانم قوربان؟... ئەویش لە شوپىنىك كە ھەموو شتىك پىوھندىيە بە پلانەكانى دىمىترى فيودورۋويچە ھەيە؟ بۇ كارى وابكەم؟... ئەگەر بىھەوى كارىك بكا، ھەر دەيكا؛ ئەگەر نەشى ھەوى بىكا، خۆ من نايبەم بىدەم بە سەر باوكيدا.

ئىوان فيودورۋويچ، ھىندەي رۇق ھەستابوو چەقوت لىدايە خويىنى نەدەھات، لە درىژەي قسەكانىدا گوتى: «جا بۇ بچى بۆلای باوكم؟ ئەویش بە نھىنى. ئەگەر خۆت گوتەنى، ئاگرافنا ئەلكساندرنا ھەر نەيەت چى؟ خۆشت ئەو ھەزانی و لەو رۆژە ھەتتومە ھە بۇ ئىرە، بۆم پوون بۆتە ھە ھەمووى خەيال پلای پىرەپىا ھە و ئەو ژنە ھىچكەت نايەت بۆلای. ئەگەر ئەو نەيەت ئىتر دىمىترى خۆ شىت نەبو ھە شالو بۇ باوكم بەرى و پىيدا ھەلپرژىتە ھە؟ پىمبلى بزانم راي تۆ چىيە!»

- خۆت باشتر ھەزانی دىمىترى فيودورۋويچ بۇ دىت بۇ ئىرە قوربان. ئىتر راي منت بۆچىيە؟ ئەو كاكەي تۆ تەنيا لەبەر ئەو ھە دى، رقى ھەستا ھە دەيھەوى داخى دلى خۆى برىژى. يان، رەنگە ئەو نەخۆشىيەى من تووشى دىرۇنگى كىردى و ھەك دويىنى بە ھەلەداوان بىت و ژوورەكان بگەرپ و بۆى پوون بىتە ھە گرووشنكا بەدزىيە ھە دەرباز بو ھە يان نا. ئەو ھەش بە باشى ھەزانی كە فيودورۋويچ پاكەتتىكى گەرەي ھەيە سى ھەزار رۆبلى پارە تىدايە و بە تىلماسكىكى پەمەي بەستويە، سى مۆرى لىدا ھە و بە خەتى خۆى نووسىويەتى: «بۇ فرىشتەكەم گرووشنكا، ئەگەر بىت.» سى رۆژ دواترىش ئەمەي پى زياد كىرد: «بۇ مەلووچكە جوانەكەم.» ئەو كارى ئاوا دەكا قوربان.

ئىوان فيودورۋويچ تا رادەيەك ھەپەسا بوو: «قسەي قۆر دەكەي! خۆ دىمىترى نايە بۇ دزىنى پارە و لەبەر پارە باوكم ناكوژى. ئەو شىت و گەوج و ھەخشىيە رەنگبو دويىنى بەخاترى گرووشنكا بىكوژى، بەلام دزى ناكا.» ئىسمىر دىاكوف خويىن ساردانە و بەراشكاوى گوتى: «ئىستا بەجارى بۇ پارە پەكى كەوتوو ھە زۆرى پىويستە. تۆ نازانى چەندەي پارە پىويستە و

خۆى بۇ بە ئا و ئاوردادەدا. لە لايەكىشە ھە ئەو سى ھەزار رۆبلى بە پارەي خۆى ھەزانی. خۆى ئەو ھەي بە من كوت: «باوكم ھىشتا سى ھەزار رۆبلى بە من قەرزدارە» جگە لەو ھەش، شتىكى دىكەش لە نىواندايە قوربان. يانى زۆر وىدەچى ئاگرافنا ئەلكساندرنا مەيلى لىتى، ئەو ھاندا زەماوھندى لەگەل بكا - مەبەستم ئەرباب فيودورۋويچە قوربان - يانى بىتە خاتونى ئەم مالىە قوربان. خۆم دەزانم سامسانوف، ئەو بازىرگانەي پارىزەرى، سەبارەت بەو مەبەستە بە دەمىيە ھە پىدەكەنى و بە راشكاوى پىدەگوت ئەو كارە زۆر كارىكى باشە و بە ھىچ شىوھەك گەوجانە نىيە. ھەر ژنىك تۆزىك ئەقلى ھەبى، نايىتە ژنى سروسوالكەرىكى ھەك دىمىترى فيودورۋويچ. كەوايە بەپىيە، ئىوان فيودورۋويچ بىھىنە بەرچاوى خۆت ئەو كاتە نە دىمىترى فيودورۋويچ، نە ئىو ھە نە ئالكسى فيودورۋويچ، لەپاش مەرگى بابت تەنانەت رۆبلىكتان مىرات پىنابرى. چونكە ئاگرافنا ئەلكساندرنا تەنيا لەبەر ئەو ھە شووى پىكردوو ھە دەست بە سەر ھەموو مال و سامانەكەيدا بگرى. بەلام ئەگەر باوكتان ئىستا بمرى، ھەتمەن چل ھەزار رۆبلى لەپاش بەجى دەمىتى. تەنانەت مىرات بۇ دىمىترى فيودورۋويچىش بەجى دەھىلى، ئەگەرچى ئەو ھەموو ھە رقىلئەتى. چونكە ھەسىتەتنامەي نەنوسىيو ھە... دىمىترى فيودورۋويچ بە باشى لەو ھە ئاگادارە.»

ئىوان فيودورۋويچ لىوى خۆى گەست و رەنگى بزىكا و پەپىيە نىو قسەكانى ئىسمىر دىاكوف: «كەوايە بۇ پىشنىارم پىدەكەي بچم بۇ چىرماشنىا؟ مەبەستت لەو ھە چىيە؟ ئەگەر لىرە برۆم ھەزانی چى روو دەدا؟» ئىوان فيودورۋويچ ھەناسەيەكى توندى ھەلكىشا.

ئىسمىر دىاكوف ماقولانە و بە ھىمنى گوتى: «راست وايە قوربان.» بەلام بە وردى چاوى لە ئىوان فيودورۋويچ برى و خستىيە ژىر چاودىرى. ئىوان فيودورۋويچ خويىن بەرى چاوى گرتبوو، بەلام دانى بە خۆيدا گرت و ھەلامى دايە ھە: «مەبەستت لە راست وايە، چىيە؟»

ئىسمير دياكوف بە شىۋەيەكى زور سادقانه چاۋى لە چاۋە رقتىزاۋەكانى ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ۋەلامى دايەۋە: «بۆيە قسەمكرد چونكە بۆتان بەداخەۋەم. ئەگەر بەجىي ئىۋە بۋايەم دەستم لە ھەموو شتېك ھەلدەگرت... بۆ ئەۋەى توۋشى بارودۇخىكى ۋابم، قوربان.» ھەردووكيان بىدەنگ بوون.

«ديارە مروۋىكى زور گەمژەى و جگە لەۋەش... خوڧرى و ھىچۈپوۋچى.»

ئىۋان فىۋدورۋويچ لەپەر لە سەر خواجهنشېنەكە ھەستا. دەيوست راست لە ھەرگاي باخەكە برۋاتە ژوورى، بەلام لەپەر راۋەستا و بۆلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. شتېكى سەير پوۋيدا. ئىۋان فىۋدورۋويچ سوور ھەلگەرا و لىۋى خۆى گەست و ھەردوۋ مستى قوۋچاند و ھىندەى نەمابوو بە مست لە ئىسمير دياكوف بەربى. بەلام ئىسمير دياكوف تىگەيشت، لەپەر داچلەكى و كشا دواۋە. بەلام ئەۋ ساتە بەبى ھىچ كوتان خواردينك ئىسمير دياكوف نەجاتى بوو. ئىۋان فىۋدورۋويچىش بەبىدەنگى و شلەژاۋى بەرەو درگاكە مى پىۋەنا.

لەناكاۋ بە دەنگىكى بەرز و راشكاۋانە گوتى: «سبەينى دەمەھەى بچم بۆ مۆسكۆ، ئەگەر دەتەھەى بزانى - سبەينى زوو. تىگەيشتى!؟» خۆشى پاشان سەرى سوۋرما كە وتتى ئەۋ قسەيە بە ئىسمير دياكوف چ پىۋىستىيەكى دەكرد.

ئىسمير دياكوف، كە لەۋە دەچوو چاۋەروانى بىستنى ئەۋ قسەيە بى ۋەلامى دايەۋە: «زور كارى چاكە قوربان. چونكە ئەگەر لىرش شتېك بقەومى پىاۋ دەتوانى برووسكەت بۆ بنىرى بۆ مۆسكۆ قوربان.»

ئىۋان ديسان لەجىي خۆى راۋەستا و بەپەلە بەرەۋلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. بەلام گۆرانىكىشى بەسەردا ھاتبوو. ھىچ حالەتېكى ئاشناىى و گۆى پىنەدان بە تەۋاۋى بە روخسارىيەۋە نەمابوو. سەرنج و چاۋەروانى بە ئەدگارىيەۋە دياربوو. بە وردى، بەلام بە شىۋەيەكى شاراۋە و پەر پارانەۋە. دەكرا لەۋ چاۋانەيدا كە لە ئىۋان فىۋدورۋويچى برىبوو بخوڧىيەۋە كە: «ناتەۋى ھىچى دىكە بلىي؟»

ئىۋان فىۋدورۋويچ، كە لەبەر ھۆيەكى ناديار دەنگى ھەلىنابوو، لە ناكاۋ نەراندى: «بۆ ناكرى برووسكەم بۆ بنىرن بۆ چىرماشنىا - ئەگەر رووداۋىك بقەومى؟»

ئىسمير دياكوف بە حالەتېكى بىلايەنانەۋە، بەلام راست چاۋى لە چاۋى ئىۋان فىۋدورۋويچ برىبوو. بە نەرمى ورتاندى: «با دەكرى بۆ چىرماشنىاشى بنىرن قوربان.»

- بەلام مۆسكۆ لە چىرماشنىا دوورتەرە. بۆ ئەۋەى خەرجى رىگام كەمتر بچى، يان ئەۋ رىگا دوورە نەگوتم، بۆيە پىداگرى لە سەر ئەۋە دەكەى بچم بۆ چىرماشنىا؟

ئىسمير دياكوف بە دەنگىكى لەرزۆك و لە ژىر لىۋىيەۋە منجاندى: «بەلى، راست مەبەستم ئەۋەيە قوربان...» پاشان بە بزەيەكى دىزانەۋە چاۋى لە ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ديسان ويستى پىشتاۋپىشت بکشىتەۋە. بەلام بەۋپەرى سەرسورمانەۋە ئىۋان فىۋدورۋويچ داي لە قاقاى پىكەنن. كاتېك لە ھەرگاگەشەۋە تىپەرى ھەروا پىدەكەنى. ھەركەس لەۋ كاتەدا چاۋى پىبەكەۋتايە، تىدەگەيشت كە لە دلەۋە پىناكەنى. خۆشى نەيدەزانى لەۋ كاتەدا چ ھەستىكى ھەيە. دەتگوت بە رقىكى ئەستور و شىتانەۋە دەروات و ھەنگاۋ ھەلدىننەۋە.

«وتووېژ له كمال مروښي وريا هميشه به نرځه»

هر به و رځه شينتانه يه شه وه قسه ي ده كړد. هر كه خو ي به ژووړيدا كړد و چاوى به فيودورپاولوويچ كهوت له وه تاغى ميواندارى، ده ستى راوه شان د گوراندى: «ده چمه سهرى بؤ ژووړه كه ي خو م، نايه م بؤ لاي تو. خودا حافيزا!» تپه پرى و هه وليدا چاو له باوكى نه كا. ويده چوو له و كاته دا پيره پياو له بهر چاوى زور تال و دزيو بى؛ به لام پيشاندانى ئه و چه شنه نه يار ييه بؤ فيودورپاولوويچ هوى سهر سوورپمان بوو. ديار بوو پيره پياو نايه هوى هيچى پى بلئ و به قه ستى بؤ ديتنى ئه و هاتوته وه تاغى ميواندارى. له گه ل ئه وه ي ئه و چه شنه چاكو خو شيبه ي زور پى خو ش بوو، به بيده ننگى له جيى خو ي چه قى. چاويكى ته وساو يى له كور ه كه ي كړد كه به پليكانه كاندا وه سهر ده كه وت. هينده ي چاو ليكرد هه تا له بهر چاوى ون بوو.

خيرا له ئيسمير دياكوفى پرسى كه به دواى ئيوان فيودورويچدا هاتبووه ژووړى: «ئوه بؤ ئاوا ده كا؟»
ئيسمير دياكوف خو ي له و باسه گيلكرد و له بنه وه ورتاندى: «چووزانم، رهنكه له بهر هوى كه رقى هه ستابى قوربان!»

- هر دووك چاوى دهرئ! خوداى ده كړد دهرپا. سه ماوهره كه بينه و خيرا برؤ. جوان سهرنج بده و وريا به! هيچ هه واليك نه بوو؟

ئو كاته، زنجيره پرسياريك به دواى ئه و به رسفدا هاته گورئ، هر له وجوره پرسيارانه ي كه چن سات له مه و بهر ئيسمير دياكوف له مه ر ئه وان هه سكالاي كړد بوو، هه مووشى سه باره ت به هاتنى ميوان و ژوانه كه ي بوو. بؤ يه به سهر ئه و پرسيار و وه لامانه دا تى ده په رين. نيو سه عات دواتر دهرگاي ماله كه ي گاله دا و پيره پياوى ده لوو، له سهر هه ست چاوهر وان دانيشت بؤ بيستنى پينج زهر به ي په نجيره كه. هر تاونه تاويك هه لده ستا و له نيو

ژووړه كه دا ده ستى ده كړد به پياسه كړدن. جار ناجار يش له په نجيره كه وه چاوى له تاريكى ده برى و هيچى نه ده دى.

زور درهنگ وه خت بوو. به لام ئيوان فيودورويچ هه روا بيدار بوو و بيري ده كړده وه. ئه و شه وه هه تا درهنگانى، هه تا سه عات دوو، خه وى ليته كه وت. به لام ناچينه سه رباسى بيروكه كانى. ليره شدا جيى نيبه له ناخى ئه و ورد بينه وه - نؤبه ي ئه وه ش دئ. ته نانه ت ئه گهر له و باره وه هه وليكيش بدرايه، شه رحى بيروكه كانى زور دژوار ده بوو. چونكه بيروكه يه كى ئه وتؤ له زه نيدا نه بوو. به لكو شتيكى زور شاراوه و پر دل خور په زه نى داگرتبوو. خو ي هه ستيده كړد ئوقره ي ليبراره. هه روه ها هه موو چه شنه تاسه و هه وه سيكى سه ير و تاراده يه ك سهر سوور هينهر به سهريدا زالبوو. بؤ وينه نيوه شه و، له پر هاته سهر ئه وه ي برواته خواري، دهرگاكه بكاته وه و بچى بؤ وه تاغى خزمه تكاران و ئيسمير دياكوف خورى شو ر بكا. به لام ئه گهر بنؤسه كه يان لى پيرسيبايه، نه يده توانى ده ليليكيان بؤ بينيته وه؛ مه گين ئه و به لگه يه بينيته وه كه ئه و هه تيوه به رهللايه وه ك مروفتيكي خو يرى له هه موو كه س زياتر له م دنيايه دا سووكايه تى پيكردووه و رقى ليته تى. له لايه كى تر يشه وه، ئه و شه وه چه ند جار ترسيكى سه ير و پرسووكايه تى به سهريدا زالبوو و هه ستيده كړد به جارى مجروى كړدووه. ژانه سه رى كړد بوو، سه رى له گيژه وه ده هات و چاوى ريشكه و پيشكه ي ده كړد. گرى قينيك له دليدا بليسه ي ده كيشا. ده تگوت ده يه هوى توله له كه سيك بكاته وه. ته نانه ت له ئاليووشاش. به وه بير هينانه وه ي ئه و وتوويزه ي له گه لى كړد بوو، رقى له ئه و يش هه لده ستا. جارى وابوو له خو شى بيزار ده بوو. تاراده يه ك له بيري چووبؤوه بير له كاترينا ئيوانا بكاته وه، دواتر سه ريشى له وه سوو ما، به تاييه ت كه وه بيري هاته وه به شاتوشووته وه به كاترينا ئيواناى گوتبوو رؤژى دوايى ده چم بؤ مؤسكو، له دلى خو شيدا گوتبووى: «قسه ي قور ده كه ي، نارؤى، وان هينانيشت، ئه و جوره ي فروفيشالى بؤ ده كه ي، سانا نيبه.»

ماوه يه ك دواى ئه وه، به وه بير هينانه وه ي ئه و شه وه، به شيوه يه كى قيزه ونانه وه بيري هاته وه كه بؤ ئاوا به نه ينى هه ستابوو، ده تگوت ترسى

ئەوھى لە دلدایە چاویان لیبین. درگاگەى کردبوو و چووبوو سەر پلیکانەکان و گوئی لە ترپەى پىی فیۆدۆرپاولوویچ بوو کە لە خوارەوھ پیاوسەى دەکرد، ماوھەىكى درژیش - پینچ دەقیقەىەک - لەگەل جۆریک کونچکاویى سەیر و سەمەرە، بە دلەکوئەوھ ھەناسەى لە سینگیدا کۆ کردەوھ و ھەستى راگرت. بۆ واشى کردبوو؟ بۆ گوئی ھەلخستبوو؟ نەیدەزانى بلئى چى. دواى ئەوھ، ھەتا کۆتایی تەمەنى ئەو «کارە»ى بە «شورەى» دەزانى و لە دلەوھ بە خویرییانەترین کردەوھى ژيانى خۆى لەقەلەمدەدا. لەو کاتەدا ھەستى بە رِق و توورەى سەبارەت بە باوکیشى نەدەکرد. بەلام زۆر تامەزرۆ بوو بزانی لەو خوارەوھ چۆن پیاوسە دەکات و چى دەکات. پىی و ابو سەرى بە پەنجیرەکەوھ ناوھ و چاوى لە تاریكى بریوھ و گوئی ھەلخستووھ و لە سەر ھەست چاوەروانە کەستیک لە دەرگاگە بدا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ دووجار چووھ سەر پلیکانەکان و ئاوا گوئی ھەلخست.

نزیکەى سەعات دوو کە ھەموو شتیک ئارام بۆوھ و تەنانەت فیۆدۆر پاولوویچیش لە پىخەفەکەى خزا، ئیوان فیۆدۆرۆویچیش چووھ نیو جیگاگەىوھ و بەوخەيالەى کە خیرا خەوى لى دەکەوئ، چاوى قووچاند، چونکە زۆرى ھەست بە شەکەتى دەکرد. لەرپۆھ خەوى لیکەوت. چووھ خەویکی خۆش و بىخەونەوھ. بەلام بەیانى زوو سەرى سەعات ھەوت، کاتیک ھەوا تەواو رووناک بووبۆوھ لە خەو ھەستا. کە چاوى ھەلینا، ھەستى بە نەشە و لەش سووکیەكى سەیر کرد و سەرسام بوو. خیرا لە پىخەوھکەى ھاتە دەرى و خۆى پۆشتە کردەوھ. پاشان جانتاکەى ھینا و دەستیکرد بە پىچانەوھى کەلووپەلەکانى. بەیانى رۆژى پىشوو ژنە جلشۆرەکە جلو بەرگەکانى بۆھینا بۆوھ. ئیوان فیۆدۆرۆویچ کە دەیدى ھەموو شتیک لەبار و تەیارە بۆ سەفەرکردنە کتوپرەکەى، بزەىەكى ھاتى. ھەر بەراستیش سەفەرەکەى لە ناكاو بوو. ئەگەرچى ئیوان فیۆدۆرۆویچ رۆژى پىشوو گوتبووى (بە کاترینا ئیوانا و ئالیووشا و ئیسمیر دیاکوف) سبەینى دەرۆم. وەبیرى ھاتەوھ کاتى خزا پىخەفەکەىوھ لەبیرى سەفەردا نەبوو، یان لانیكەم؛ بە خەونیش نەیدیوو کە بەیانى یەكەم کارى پىچانەوھى جانتای سەفەر دەبى. ئاخىر بارگەوبنەى

سەفەرى پىچاىەوھ. نزیک سەعات نۆ بوو کە مارتا ئیگنا تیفنا بە پرسىارى ھەمیشەییەوھ وەژوور کەوت. کە: «لەکوئى چاى مەیل دەفەرموون، لە وەتاغەکەى خۆتان یا لە خوارى؟» ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەتا رادەبەک شاد و دلخۆشى دەنواند. بەلام قەلافەتى و قسە و ئاکارى جۆریک لەز و ھەلەپرۆوکیى پىوھ دیاربوو. سلۆویكى گەرمى لە باوکى کرد و چاکوچۆنىشى لەگەل کرد، ئەگەرچى چاوەروانى وەلام نەبوو و گوئى ھەتا سەعاتیکى دیکە بۆ ھەمیشە دەگەرپیتەوھ بۆ مۆسکۆ و داواى لە باوکى کرد بنیرى بە دواى فایتووندا. باوکى ئەو ھەوالەى بیست بى ئەوھى سەرى سوور بىنئى، بە شیوھەىكى سارد و سىر و دوور لە ئەدەب، لەبیرى نەبوو بۆ رۆیشتنى کورەکەى خۆى وانیشاندا کە بەداخەوھە. بەجیى ئەو کارە، یەكى لە مامەلەکانى خۆى وەبیر ھاتەوھ و لە خۆشيانا پىی وەعەرز نەدەکەوت.

- توچ بنیادەمیکى دوینى بە منت نەگوت! قەیناکا، پیکەوھ ریکدەکەوین. کورە خۆشەوئستەکەم، وەرە ئەو خزمەتە بە باوکى خۆت بکە. ئەگەر رۆیشتنى لە رى سەریکیش لە چیرماشنیا بدە. زۆر دوور نییە. لە یەختەرەخانەى ولوفیاوھ بە دەستى چەپدا باى دەدەىوھ و ھەشت کیلۆمەتر دەرۆى دەگەىە چیرماشنیا. - بەداخەوھ ناتوانم. ھەتا وئستگەى شەمەندەفەر پەنجا کیلۆمەترە و شەمەندەفەرى مۆسکۆ ئەمشەو سەعات ھەوت وەرپى دەکەوئ، ئەگەر بتوانم فریای بکەوم.

- سبەینى یان دووسبەى برۆ بۆ ئەوئ، بەلام پیاوھتى بکە و ئەمرو بچۆ بۆ چیرماشنیا. دلخۆشکردنى باوکت بەزایە ناچى! ئەگەر لەبەر کارىک لىرە گیرم نەکردایە زۆر لەمەوبەر خۆم دەچووم. چونکە مامەلەىەكى گرینگ و بەپەلەم لەوئ بەدەستەوھە. بەلام لىرە من... ئیستا کاتى ئەوھم نییە و دەبى لىرە بم... چا و لیکە، لەوئ دوو پەلە دارستانم ھەى، لە دوو شوین ھەلکەوتوون، یەکیان لە «بىگچۆف» و ئەوى دیکەیان لە «دیاچکینۆ»یە، ھەروا بەیار ماونەتەوھ. بنەمالەى ماسلوف، بازراگانیكى پیرە و کورەکەى، تەنیا ھەشت ھەزار رۆبلم دەدەنى و بۆ تەختە و کاریتەیان دەوئ. بەلام سالى پىشوو کرىارىکم بوو دوازە ھەزار رۆبلى دەدامى، بەلام لە دەستم دەرچوو. خراپییەکەى لەوھدایە

دارستانه‌کان له‌م نزیکانه نین و لیره‌ش پیاو که‌سی وه‌گیر ناکه‌وئ پئی بفروشی. بنه‌ماله‌ی ماسلؤف جوریک تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه. پیاو ده‌بی ئه‌وه‌ی ده‌یده‌نی قه‌بوولی بکا، چونکه لیره‌هیچک‌ه‌س ناویری شان له‌شانیان بدا و بپه‌رپته نیو مامه‌له‌که‌یان‌ه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک له‌ئیلیسنکویه، پینج شه‌مه‌ی رابردو و بۆی نووسیووم: کریاریک په‌یدا بووه و ناوی گورستکینه و بازرگانیکی ده‌وله‌مه‌نده و من ده‌یناسم. باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ خه‌لکی ئه‌م ده‌ورویه‌ره نییه و خه‌لکی پاگریوؤفه. هه‌ر بۆیه هیچ باکیکی له‌بنه‌ماله‌ی ماسلؤف نییه. گوتویه بۆ کرینی ئه‌و دوو په‌له‌ دارستانه یازده هه‌زار رۆبلمان ده‌داتی. گویت لینه؟ قه‌شه نووسیویه‌تی له‌حه‌وتوویه‌ک زیاتر لیره‌ نابئ، هه‌ر بۆیه ده‌بی خیرا بچی مامه‌له‌که ته‌واو بکه‌ی.

ده‌ی، بۆ قه‌شه‌که بنووسه‌ خۆی مامه‌له‌که‌ت بۆ بکا.

- ناتوانی ئه‌و کاره بکا. سه‌ری له‌ مامه‌له‌ ده‌رناچی. زۆر پیاوی چاکه و ده‌کرئ سه‌ری پئ‌بسپیری، به‌لام له‌ مامه‌له‌ ناگات. هینده‌شم برپا پئیه‌تی ده‌توانم بیست هه‌زار رۆبلی پئ‌بسپیرم بۆم هه‌لگری و ته‌نانه‌ت پسوله‌شی لیوه‌رنه‌گرم. به‌لام وه‌ک منداڵ وایه و قشقه‌ره‌یه‌کیش ده‌توانی هه‌لیفریوینئ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر پیاویکی زانا و بیرمه‌نده، برپا ده‌که‌ی؟ ئه‌و گورستکینه‌ش وه‌ک پیاویکی لادینی وایه و که‌په‌نکی شین له‌به‌ر ده‌کا. باسی خووخده‌شی مه‌که یه‌کیک له‌و پیاوه هیچوو‌پو‌چانه‌ی رۆژگار. له‌ ده‌ست درۆ و ده‌له‌سه‌کانی عاله‌م وه‌زاله‌ هاتوون و گرفته‌که‌ش ئالیره‌دایه. جاری وایه درۆی واده‌کا پیاو سه‌ری سوڤ ده‌مینئ. پیراره‌که‌ گوتی ژنه‌که‌م مردوووه و ژنیکی دیکه‌م هیناوه، به‌لام برپا بکه‌ یه‌ک وشه‌شی راست نه‌بوو. ژنه‌که‌ی نه‌مردوووه و ئیستاش هه‌ر ماوه، حه‌وتووی دوو جاریش می‌رده‌که‌ی خوری‌شۆر ده‌کا. بۆیه ئه‌گه‌ر گوتی دارستانه‌کان به‌ یازده هه‌زار رۆبلی ده‌کریم، ده‌بی وریا بی کلاوت له‌ سه‌ر نه‌نی.

- بۆ ئه‌و مامه‌له‌یه منیش به‌کار نایه‌م، منیش سه‌رم لئی ده‌رناچی.

- تاوئ سه‌برکه‌! له‌ ده‌ستت دئ، پیتده‌لیم چۆن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل گورستکین بکه‌ی. زورم سات و سه‌ودا له‌گه‌ل کردوووه. ده‌بی چاو له‌ ریشی بکه‌ی؛ ریشیکی پیس و باریک و سووری هه‌یه. وه‌ختی قسه‌کردن ئه‌گه‌ر ریشی

به‌رزی و تووره‌ بی، بارودۆخه‌که‌ی به‌ قازانجه و رازی ده‌بی مامه‌له‌که بکات. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستی چه‌په‌ی به‌ ریشیدا بینئ و چه‌زه‌زه‌ی بینئ - ئه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ کلاوت له‌ سه‌ر بنئ. چاو له‌ چاوی مه‌که، به‌ چاویدا هیچت بۆده‌ر ناکه‌وئ. ته‌له‌که‌بازیکی شه‌ش‌خه‌ته و هه‌رچه‌ ریشیکی شه‌یتانیکی له‌ بن‌دایه! یادداشتیکت ده‌ده‌می پيشانی بده‌ی. به‌ناوی گورستکین بانگی ده‌کن. به‌لام ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی «لیاگافی»^{۲۶} یه؛ به‌لام به‌و ناوه بانگی مه‌که چونکه قه‌لس ده‌بی و پینناخۆشه. ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی ریککه‌وتی و زانیت مامه‌له‌که به‌ قازانجه، خیرا نامه‌م بۆ بنیره. هه‌ر ئه‌وه‌نده بنووسی: «درۆ ناکات» ته‌واوه. مامه‌له‌که‌ی له‌ سه‌ر یازده هه‌زار له‌گه‌ل دامه‌زرینه، ده‌توانی هه‌زاریشی بۆ داشکینی، به‌لام له‌وه زیاتر مه‌یه خوارئ. بی‌ری لیکه‌وه جیاوازی نیوان هه‌شت هه‌زار و یازده هه‌زار چه‌نده‌یه. وه‌ک ئه‌وه وایه پیاو سه‌ه‌زار رۆبلی له‌خۆرا بۆ داببارئ. دۆزینه‌وه‌ی کریار هه‌روا گۆتره و سانا نییه، منیش پئویستییه‌کی زۆرم به‌ پاره‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ئاگادارم بکه‌ی مامه‌له‌که سه‌ریگرتوووه، به‌ پرتا و خۆم ده‌گه‌یه‌نمئ و جییه‌جی ده‌که‌م. هه‌رچۆنیک بی وه‌ختی بۆ ته‌رخانه‌که‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر قسه‌ی ئه‌و قه‌شه‌یه راست نه‌بی، بۆ له‌خۆرا ئه‌و ریکایه بکوتم؟ ده‌ی کورم‌گیان ده‌چی؟

- نا، پینناکری. له‌ سه‌ر من حیساب مه‌که.

- وه‌ره پیاوه‌تی بکه و ئه‌م کاره بۆ باوکی خۆت جییه‌جی بکه. قه‌تم له‌بیر ناچی. ئیوه دلتان نییه، هیچکامتان - عه‌بییه‌که‌تان هه‌ر ئه‌وه‌یه! ئاخ‌ کورم رۆژیک و دوو رۆژ بۆ تو چ گرینگایه‌تییه‌کی هه‌یه؟ ده‌ته‌ه‌وئ بچی بۆکوئ، - بۆ وینیز؟ ئه‌گه‌ر بچی بۆ وینیزیش ده‌توانی دوو رۆژی دیکه سه‌بر بکه‌ی. ئالیوشام ده‌نارد، به‌لام ئه‌و به‌کاری ئه‌و شتانه نایه. تو ده‌نیرم چونکه زیره‌کتری و ئه‌و کاره‌ت له‌ده‌ست دئ، پیتوايه تیناگه‌م؟ تو له‌ ته‌خته و کارپته ناگه‌ی، به‌لام سه‌رت له‌ مامه‌له‌ ده‌رده‌چی. هه‌ر ئه‌وه‌نده تیناگه‌ی ئه‌و کابرایه درۆ ده‌کا یان نا، ته‌واوه. پیمگوتی، چاو له‌ ریشی بکه - ئه‌گه‌ر ریشی بزواند، بزانه راسته‌ده‌کا.

ئىوان فيودورويچ بە پىكەننىكى تالەۋە گوراندى: «كەۋايە ناچارم دەكەى بچم بۇ ئەۋ چىرماشنىيا بەقورگىراۋە؟»

فيودورپاولويچ بەۋ پىكەننە تالەيدا لە مەبەستەكەى نەگەيشت.

كەۋايە دەچى، ھا؟ ھەر ئىستا يادداشتەكەت بۇ دەنوسم.

نازانم دەچم يان نا. لە رىگا بىرى لىدەكەمەۋە و بىرپارەدەم.

قسەى قۇر مەكە! ھەر ئىستا بىرپارەكەت بەدە. پۇلە گيان ھەر ئىستا دلنىام بەكە. ئەگەر مامەلەكەش سەرىگرت، تەنيا دىپرىكم بۇ بنوسە: بىدە دەست قەشەكە، خىرا دەينىرى بۇم. ئىتر لەۋە زياتر ماتلتناكەم. دەتوانى برۇى بۇ وئىن. بۇ گەرانەۋەشت ھەتا يەختەرمەخانەى ولۇفيا قەشە عارەبانەت بۇ دەگرى.

پىرە پىاۋ لە خۇشياندا پىي وەعەرز نەدەكەوت. يادداشتەكەى نووسى و ناردى بەدۋاي عارەبانەدا. خۇراكىكى سادەيان لەگەل بترىيەك براندى ھىنا. فيودور پاولويچ كاتى دلخۇشەدەبو، دەستىدەكرد بە چەنەۋەرى، بەلام ئەمىرۇ وىدەچۈۋ دان بەخۇيدا بگرى. بۇ وىنە باسى دىمىترى نەكرد و خۇى لەۋ دارەتە ھەر نەدا. گوپى بەۋ جودايىيە ھەر نەدەبزۋا و لەراستىدا، دەتگوت وشەيەكى بۇ گوتن دەستناكەۋى. ئىوان فيودورويچ زۇرچاك لەۋە گەيشتىبو. لەبەر خۇيەۋە گوتى: «رەنگە لەدەست من وەزالە ھاتى.» تەنيا ئەۋ كاتەى كورەكەى ھەتا سەر پلىكانەكان بەرىكرد، واى نىشاندا نىگەران و بىئۇقرەيە. وىستى ماچىيكا. بەلام ئىوان فيودورويچ خىرا سەرى بۇ دواۋە كىشايەۋە و دياربوۋ نايەھۋى باۋكى ماچىيكا. فيودور پاولويچ خىرا تىگەيشت و رەق راۋەستا.

لەسەر پلىكانەكان لە پەستا دەيگوت: «چاكە خودات لەگەل، خودات لەگەل! ئەگەر رىت كەۋتەۋە ئەملايە، ھەتمەن وەرە بۇلام. ھەمىشە بە دىتنت دەگەشىمەۋە. چاكە خودات لەگەل!»

ئىوان فيودورويچ سواری عارەبانەكە بو.

باۋكى بۇ دوايىن جار ھەراى كرد: «خودات لەگەل، ئىوان! لىم دلگىر مەبە!»

ھەموو خىزانى مالاكە بۇ بەرى كردنى ھاتنە دەرى. ئىسمىر دىاكوف و مارتا و گرېگورى. ئىوان ھەريەكى دە رۇبلى پىدان. كاتىك لە نىۋ كەژاۋەى عارەبانەكەدا دانىشت، ئىسمىر دىاكوف پەرىيە سەرى و روپۇش و پەردەكەى رىكوپىك كرد.

لەناكاۋ ئىوان فيودورويچ لە دەمى دەرىپەرى: «دىوتە... خەرىكم دەرۇم بۇ چىرماشنىيا.» دىسان ۋەك رۇزى پىشوو، دەتگوت وشەكان بەبى ئىختىار لە زارى دەردەپەرن. ئەۋىش پىكەنى، پىكەننىكى تايبەت و قەلسانە. ھەتا ماۋەيەكى زۇرىش ئەۋ پىكەننەى ھەر لەبىر بو.

ئىسمىر دىاكوف، چاۋىكى مانادارى لىكرد و راشكاۋانە ۋەلامى دايەۋە: «كەۋايە راستە دەلین: «وتوۋىژ لەگەل مرۇقى وريا ھەمىشە بەنرخە.»»

عارەبانەكە ۋەرىكەوت. ئىوان ھىچ ھىۋا و تاسەيەك لە دلیدا نەبو. بەلام بە تامەزۋى چاۋى لە دەۋر و پىشتى خۇى دەكرد، چاۋى لە مەزرا و تەپك و يال و دارستان و رەۋە قورىنگى ژور سەرى دەكرد كە بە ئاسمانى سامالەۋە باليان لىدەدا. لەپىدا ھەستى بە شادىيەكى زور كرد. وىستى لەگەل عارەبانەچىيەكە بەۋىتە قسە و سەبارەت بە ۋەلامى ئەۋ گەلخۇيە ھەستى بە ھۇگرىيەكى زور دەكرد؛ بەلام ماۋەيەك دواتر تىگەيشت تاقتە وشەيەكىش حالى نەبوۋە و لە راستىدا ۋەلامى ئەۋ گەۋجە پىاۋەشى نەبىستوۋە. بىدەنگ بو، ئەۋ بارەشى ھەر پىخۇش بو. ھەۋاى تازە و نەرم و فىنك و ئاسمانى سامال و پىشنگدار. وىنەى ئالىووشا و كاترىنا ئىۋانا لە زەينىدا دەشنايەۋە. بە نەرمى بزەيەكى ھاتى، فوۋيەكى لەۋ تاپۇ ئاشنايانە كرد و لە دلغەى خۇى دەرهاۋىشتن. لە دللى خۇيدا گوتى: «بۇ ئەۋان كاتىكى زور ھەيە.» بە پىرتاۋ گەيشتنە يەختەرمەخانەكە و ئەسپەكانيان گۇرى و بە ھەشتاۋ بەرەۋ ولۇفيا ۋەرى كەۋتن. «بۇ وتوۋىژ لەگەل مرۇقى وريا ھەمىشە بەنرخە؟ مەبەستى لەۋ قسەيە چى بو؟» ئەم بىرۇكەيە دەتگوت چنگى لە گەروۋى گىر كردوۋە و پشۋوى سوار بوۋبو. «ئەى بۇ پىمگوت دەچم بۇ چىرماشنىيا؟» گەيشتنە يەختەرمەخانەى ولۇفيا. ئىوان فيودورويچ لە عارەبانەكە دابەزى و عارەبانەچىيەكان دەورىان دا و بۇ كرىي ھەشت كىلۇمەتر رىگای چىرماشنىيا

کهوتنه چنه لیدان. پییگوتن ئهسپهکان تیمار بکن. چوو ههوشه یهختهرمهخانهکه و چاوی له دهووربهری کرد. چاوی به ژنی خاوهنی یهختهرمهخانهکه کهوت و له پر گه رایه وه بهر دهرگاکه.

- ناچم بۆ چیرماشنیا. کاکینه، بلی بۆ گه یشتن به شهمندهفهری سهعات کهوت درهنگ نه بووبی؟

- ههر ئیستا جیهه جیهه دهکهن. عاره بانه که ساز بکهین؟

- خیرا. سبهینی ناچن بۆ شار هیچکامتان؟

- بۆچی. ئه م میتریه دهچی.

- میتری گیان کاریکم بۆ دهکهی؟ بچۆ بۆلای باوکم، فیودورپاولوویچ کارامازوف، پیبلی ئیوان نه چوو بۆ چیرماشنیا. دهتوانی بچی؟

- ئهی چۆن ناتوانم. من له زوووهه ریزیکی زۆرم بۆ فیودورپاولوویچ ههیه.

ئیوان فیودوروویچ به پیکه نینه وه گوتی: «ها ئه وهش بگره چونکه دهزانم ئه وه هیچی له دهست دهرنایه.»

میتیش به پیکه نینه وه گوتی: «خاترجه مبه هیچم ناداتی. سپاست دهکهم قوربان. حه تمن ئه وه په یامه ی پیده گه بیتم.»

سههری سهعات کهوت ئیوان فیودوروویچ سواری شهمندهفهر بوو و به ره وه مۆسکو وه ریکه وت. «مالئاوا ئه ی رابردوو. ئیتر بۆ هه میشه له دنیا ی قه دیم دابراوم و هیوادارم ئیتر هه وال و زایه له یه کی به رگویم نه که وئ. ژیا نی نوئ بگره و هاتم. تیکه ل شوین و ژیا نی نوئ ده بم و ئیتر ئاو ر بۆ رابردوو ناده مه وه!»

به لام به جیهی شادی، خه فه تیکه گه وره گیانی داگرت و تووشی دلّه خورپه یه ک بوو، که وینه ی ئه وه ی به عومراتی خۆی نه دیتبوو. ئه وه شه وه ههر له ده ریای بیردا نو قمبوو. شهمندهفهر ده فری. ده مه وه به یانیش که له مۆسکو نزیک بووه، له نا کاو خه م و خه فه ت به رۆکی به ردا.

له بهر خۆیه وه ورتاندی: «مرۆفیکه هیچووچم!»

ههر له وه کاته دا فیودورپاولوویچ شادی له دلّی گه رابوو که کورده که ی ره زامه ندانه تر به ریکردبوو. دوو سهعات دواتریش هه روا ههستی به شادی

ده کرد و خه ریکه خواردنه وه ی براندی بوو. به لام له پر شتیک قه وما که بۆ هه موو خیزانی مالّه که ناخۆش و پر ئازار بوو. «هیمنایه تی فیودورپاولوویچی» به ته واوی شتواند. ئیسمیر دیاکوف بۆ هینانی شتیک رۆیشت بۆ ئه نباره که وله پلیکانه کان که وته خوارئ. به خته وه رانه مارتا ئیگناتیفنا له هه وشه بوو و زرمه که ی بیست. کهوتنه که ی نه دی به لام گوئی له ربه و ناله که ی بوو. ناله یه کی غه ریب و تاییه ت که له میژبوو به گوئی ئاشنا بوو. ناله ی مرۆفیکه سه رودل له گه ل که به هۆی گه شه که وه ده که وئ. ئه وان نه یانده زانی راست له وه کاته دا گه شه که ی لیدی که له پلیکانه کان ده چیته خوارئ و به هۆی ئه وه وه بیهۆش ده که وئ. یان هه ناسه برکی و زه بری ویکه وتوو بوو بووه هۆی ئه وه سه رودل لیها تنه ی ئیسمیر دیاکوف. ئه ویان له بهر پلیکانی ئه نباره که دا دی که وه ک مار جینگلی ده دا، که ف به لا ده میدا ده هاته ده ری، سه ره تا بییان وابوو جیهه کی شکاوه. دهستی یان لاقی. به لام به وته ی مارتا ئیگناتیفنا، «خودا روحمی پی کردبوو.» هیچ کوئی نه شکابوو، به لام هینانه ده ره وه ی له وه نباره تاریکه زۆر دژوار بوو. یارمه تییان له ده رو جیرانان وه رگرت و هه رچۆنیک بوو هینایانه ده ری. فیودورپاولوویچ له وه ماوه یه دا هه روا به سه ریانه وه ویستابوو. ئه وه زۆر ترساو و شله ژاوی ده نواند و یاریده شی ده دان. ئیسمیر دیاکوف وه هۆش نه هاته وه. تاو یک جینگلدانه که ی راوه ستا. به لام دیسان ده ستیی کرده وه و هه موو بۆیان ده رکه وت که رپوودا وه که ی پاره که قه وما وه ته وه که له ژووری ژیر هه وره بانه که وه که وته خوارئ. وه بیریان هاته وه که له وه کاته دا سه هۆلیان له سه ر سه ری دانابوو. ئه نباره که هه نو که سه هۆلی لی بوو و مارتا ئیگناتیفنا چوو له تیکه هینا. به وه ئیواره درهنگه خته فیودورپاولوویچ ناردی به شوین دوکتور هیرتیز نستیوبدا و ئه ویش به هه له داوان خۆی گه یاندی. دوکتور پیره پیاوکی به ریز بوو، له وه پاریزگایه دا له وی راست و دروستتر و به ویزدانتر تیدانه بوو. دوا ی فه حس کردن، گوتی هیرشه که زۆر دژوار بووه و له وان هیه ئاکامی تالی به دوا وه بی. ئیستاش به ته واوی سه ری لی دهرناچی. به لام ئه گه ر هه تا سبهینی به یانی ئه م ماریجه و ده وا و ده رمانه چاره سه ری نه کا، ده بی ده وا و ده رمانی دیکه ی

بدهمی. نهخوشه که یان برده ژووری خزمه تکاران، بردیانه وه تاغیک له په نا وه تاغه که ی گریگوری و مارتا ئیگناتیفنا.

دوای ئه وه، فیؤدۆر پاولوویچ ئه و رۆژه نه هاتی دوای نه هاتی به سهر شانیدا ده هات. شیوه که یان مارتا ئیگناتیفنا لیئا و سووپه که له چاو سوویی ئیسمیر دیاکۆف «ده تگوت چلکاوه» گوشتی مریشکه که شی هیئده وشک و بیتام بوو نه ده جاورا و قووت نه ده چوو. مارتا ئیگناتیفنا، له جوابی لومه ی تالی ئه ربا به که یدا که هه قیشی بوو، گوتی: «مریشکه که زۆر پیر بوو، و منیش ده وره ی فیربوونی ئاشپه زیم نه دیوه.» شهوی دیسان گرفتیکی دیکه بو فیؤدۆر پاولوویچ هاته پیشی. بۆی ده رکه وت که گریگوری سی رۆژ له مه و به ر نه خۆش که وتبوو، له به ر ژانی پشتی که له لا که وتوو. فیؤردۆر پاولوویچ خیرا چایه که ی هه لقوراند و ده رگای له سهر خۆی پیوه دا. دلّه خورپه و چاوه پروانی ئوقره ی لی هه لگرتبوو. ئه و شه وه، به دلنیا یی هیوای به هانتی گرووشنکا بوو. ئه و رۆژه سهر له به یانی ئیسمیر دیاکۆف خاترجه می کردبوو که گرووشنکا «به لینی ژوانی داوه و دی بۆلای.» دلی پیره پیاو که وتبووه خورپه و کوته کوت. به وه تاغه چۆله کاندای ده گه را و گوئی هه لده خست. ده بوو گوئی قولاغ بی. له وانه بوو دیمیتی فیؤدۆر وویچ له جیگایه ک بو گرووشنکا چووبیتته بۆسه وه و کاتیک گرووشنکا له پهنجیره که ده دا، (ئیسمیر دیاکۆف دوو رۆژ له مه و به ر پیگوتبوو که گرووشنکا له کوئی و چۆن له پهنجیره که ده دا) خیرا درگا که ی بۆ بکاته وه. نابی تاقه ساتیکیش له راره وه که راره ستی. نه کا خودای نه خواسته دلی گه رد بگری و هه لی. فیؤدۆر پاولوویچ که وتبووه گیتراویکی تاقه تیره وه، ئه گه رچی دلی به و هیوا و ئاواته شیرینانه هه رگیز که لاورپژ نه بوو. به لام ئه مجاره یان تا راده یه کی زۆر هیوادار بوو بیتته ژوانی.

کتیبی شه شه م

راهیبی رووسی

هه موویان سالانئیکى زور بوو سهر له پیناوی بوون. ئه وان چوار کهس بوون؛ باوه یوسف و باوه پایسی و باوه میخاییل نیگابانی حوجره کهى، که پیاویکی په نجا سالان بوو و زوریشی خوینده واری نه بوو. ئه و له مالباتیکى هه ژار و بیتهش بوو، خاوه نى ئیمان و ئیراده یه کی پته و به هیتز بوو. قه لافه تیکى چله کیشانه ی هه بوو که نیشاندهرى تیگه یشتووی بوو. ئه گهرچى دهویست و خوی نشان نه دا و هه تا راده یه که شهرمى له و ئاکاره و قه لافه تى خوی ده کرد. چواره مین که سیش باوه ئانفیم، راهیبیکى کورته بالای پیر و خاکه را بوو. له چینی ههره بى به شى لادى بوو. خوینده واری زور نه بوو، که م دوو بوو، به ده گمه ن قسه ی ده کرد و زور خاکه را بوو. چاوی جوریک بوو، ده تگوت له ده ست شتیکى گهره و زال هه راسانه و هوشى لیبریوه. باوه زووسیمما زوری ئه و که سایه تییه سام لینیشتووه خوش دهویست و به ریزیکى تاییه ته وه هه لسو و که وتى له گه ل ده کرد، ئه گهرچى که متر له و که سانه ی دیکه قسه ی له گه ل ده کرد، ئه گهرچى سالانئیکى زور پیکه وه له «پووسى پیروز» گه رابوون. ئه مه باسى زور له مه و به ره، چل سال له مه و به ر، ئه و کاته باوه زووسیمما ژيانى ته رکه دنیایی خوی له کلئسه یه کی چکوله و هه ژار ده ست پى کردبوو. ئه و کلئسه یه له کاسترۆما بوو ماوه یه که دواى ئه وه، بۆ زیاره ت پینه پى باوه ئانفیم گه رابوو و یارمه تیيان بۆ کلئسه فه قیره که یان کۆ کردبووه. چوار کهس له وه تاغى خه وه که بوون، ئه و وه تاغى پیشتیش باسمان کرد، زور چکوله بوو و هینده ته نگه به ر بوو ئه و چوار کهسه (که پورفیری تازه مریدیش له وى راوه ستا بوو) به حاله حال جیيان بوو بووه و یه کی کورسیله یه کیان له وه تاغى نشیمه ن هینابوو که به ده وری باوه زووسیمماوه دانیشن. هه وا خه ریک بوو تاریک داده هات. چرا و مؤمى به ر په یکه ره کان وه تاغه که ی رووناک کردبووه. باوه زووسیمما که چاوی به ئالیووشا که وت له به ر درگا که به چه په ساوی راوه ستاوه، شادانه بزده هاتى و ده ستى بۆ هه لئینا.

(I)

باوه زووسیمما و زیاره تکه رانى

ئالیووشا کاتیک به دللى خه مین و به ژانه وه چوو بۆ حوجره ی پیره که ی، هه تا راده یه که به سه رسورماوی له جیى خوی ویشک بوو. به جیى که سیکى نه خوش که به گیانه للاوه بى، یان له هوش خوی چوو بى، هه ر ئه و جورى که ده ترسا وای بینى، به لام دیتى له سه ر کورسیله که ی دانیشتووه و ئه گهرچى شه که ت و نه خوشه، به لام روخسارى نوورانییه و بزده ی تیزاوه. زیاره تکه ران ده وریان داوه و به ئارامى خه ریکه قسه یان بۆ ده کا. نزیکه ی چاره گیک به ر له هاتنى ئالیووشا له پیخه فه که ی هاتبووه ده رى. زیاره تکه ران زووتر له کاتى خوی له حوجره که دا کۆ بوو بوونه وه و چاوه روانى له خه و هه ستانى بوون. چونکه باوه پایسی دلئىای کردبوون که «چه زه تى پیر له خه و هه لده ستى و هه ر ئه و جورى به یانى به لئینى داوه، جاریکى دیکه له گه ل خوشه ویسته کانى ده وى.» باوه پایسی ئیمانیکى ته واوى به و به لئینه و وشه به وشه ی قسه کانى پیر هه بوو. ئه گه ر ئه وى له سه ره مه رگدا بدیبایه و ئه گه ر بیدیبایه دواىین هه ناسه ی هه لده کیشى، به لام به لئینى داوه هه ستى و مالئاواییان لییکا. ته نانته برۆای به مردنیشى نه ده کرد و هه روا چاوه روان بوو ئه و خوالیخوشبووه زیندوو بیته وه و واده و به لئینه که ی به ریته سه ر. به یانى که بۆ خه وتن راکشابوو، باوه زووسیمما پیگوتبوو: «هه تا جاریکى دیکه له گه ل ئیوه خوشه ویستانم نه دویم، نامرم. ده بى جاریکى دیکه چاوم به روخسارى نازه نیتان روون بیته وه و کولوکۆی دلتمان بۆ هه لرئیزم.» ئه و راهیبانه ی بۆ ئه و دواىین و توویژه ی باوه زووسیمما کۆ بوو بوونه وه،

- به خیر بئی، کورپه هیمنه کهم، به خیر بئی، کورپه خوشه ویسته کهم، توش هاتی. دهمزانی دئی.

ئالیوشا چوو بۆلای، له هه مبه ریا چۆکی دادا و دهستی کرد به گریان. له دلله وه دهکولا، سه رتاپای دهله رزی و دهیویست هۆره هۆر بگری.

باوه زووسیم دهستی راسته ی به سه ریدا هینا و به زه رده خه نه وه گوتی: «مه گری، جارئ بۆم مه گری. خو دیتوته دانیشتووم و قسانده کهم. په نگه بیست سالی دیکه ش بمیتم. هه ر ئه و جو ره ی که ئه و ژنه دلۆقان و به ریزه ی خه لکی ویشگورییه، دویئ لیزاوتا گچکه که ی له باوه شدا بوو، ئه و ئاواته ی بۆ خواستم. خودا ئاگاداری ئه و دایک و کچۆله یه بی.» باوه زووسیم خاچی خۆی کیشا. «پورفیری، ئه ری نه زریه که یه ت برد بۆ ئه و جیگایه ی پیمگوتی؟»

مه به ستی ئه و شه ست کوپکه بوو که دویئ ئه و ژنه بۆنخۆشه هینابووی که بیده ی به «که سیکی له خۆی هه ژارتر». ئه و خیر و خیراتانه ی که فاره تیکه و که سینک به خواستی خۆی ده بیه خشی. باوه زووسیم پورفیری راسپارد بوو ئه و پاره یه بدا به بیوه ژنیکی سه غیربار که شه ش مندالی هه تیوی هه بوو و به هۆی سووتمانی ماله که یه وه تووشی هه ژاری و دامای بوو بوو. پورفیری له وه لامدا گوتی به پئی فه رمان پاره که م گه یاند و «له لایه ن ژنیکی چاکه کار و نه ناسراوه وه» دامه ده ست ئه و ژنه لیکه و ماوه.

پیر له دریزه ی قسه کانیدا به ئالیوشای گوت: «ههسته، کورپه خوشه ویسته کهم. داده ی چاو م لیکه. چوویه وه بۆ مالی و چاوت به براهه ت کهوت؟» ئالیوشا پینی سه یر بوو که پیر ئاوا به وردی و دلنیا ییه وه پرسیا ری لیده کرد، ئه ویش ته نیا سه باره ت به یه کیک له براهه تیه. به لام کامیا ن؟ که وایه په نگه ئه مپرو ش و دویئیش ئه و ی له به ر خاتری براهه ی ناردیته وه بۆ مالی.

ئالیوشا وه لامی دایه وه: «چاو م به براهه کیانم کهوت.»

- مه به ستم براهه که ته، ئه وه ی دویئ کړنۆشم بۆ برد.

ئالیوشا گوتی: «دویئ دیتم، به لام ئه مپرو نه مدیته وه.»

- بۆ دۆزینه وه ی په له بکه، سه به یئیش برۆ و لینی خافل مه به، ده ست له هه موو شتیک هه لگره و به له ز وه دوی که وه. په نگه هیشتا ده رفه ت مایی به رگری له کاره ساتیکی سامناک بکه ی. دویئ بۆیه کړنۆشم بۆ برد، ئازاریکی گه وره له بۆسه ی دایه.

له نا کاو بیده نگ بوو و له وه ده چوو بیر بکاته وه. قسه کانی سه یر بوو. باوه یوسف که شایه دی ئه و دیمه نه ی دویئ بوو، له گه ل باوه پایسی چاویکیان له یه کتر کرد. ئالیوشا نه ی توانی له و پرسیا ره خۆی بیویئ که: «گه وره م، جوان له قسه کانت ناگه م... ئه و ئازاره گه وره چیه له بۆسه ی کاکم دایه؟» ده نگی ده له رزی و دلله کوته ی پیکه وتبوو.

«هه ر مه پرسه. وادیاره دویئ چاو م به شتیک ترسناک کهوت... هه ر ده لئی هه موو داها توویم له چاوانیدا ده خوینده وه. سه رنجیک له چاویدا دیار بوو. ئه و جو ره سه رنجه ی که چاوی داگرتبوو به جارئ تووشی ترس و دلله راوکیی کردم. جاریک یان دوو جار له ماوه ی ته مه ندا سه رنجی ئاوام له چاوی پیاویکا دیوه... وه ک ئه وه ی وینه ی چاره نووسی داها تووی تیدا دیار بی، به داخه وه ئه و چاره نووسه ش وه راست گه را. ئالکسی تو م نار د به دویدا، چونکه پیمو ابوو ئه دگاری براهه ت یارمه تی ده دا. به لام هه موو شتیک و هه موو چاره نووسیک به ده ست خودایه. ئه گه ر ده نکی گه نم بکه ویته عه رز و نه مرئ، به ته نیا ده میئیته وه: به لام ئه گه ر بمرئ، به ره می باشی ده بی. ئه مه ت له بیر بی.» پیر به بزیه کی ئارامه وه، گوتی: «ئالکسی توشم زۆر به ئارامی ته قدیس کرد، له بیرت نه چی.» ئه وه ی سه باره ت به تو بی ری لیده که وه ئه مه یه. له م دیوارانه ده چیته ده ری، به لام وه ک راهییک له دنیا دا ده ژبی، زۆرت نه یار ده بی، به لام ته نانه ت دوژمنه کانیشت خو شیا ن ده دوی. ژیا نت پر ده بی له خه م و نا کامی. به لام له نیو ئه و نا کامیا نه دا به خته وه ری ده دۆزیته وه. ژیا ن ته قدیس ده که یه ت و کاریک ده که ی خه لگیش ته قدیسی بکه ن. که ئه وه ش زۆر گرینگه. زات و خووخده ی تو ئه وه یه ئیتر.» پاشا ن رووی له راهییه کان کرد و به بزیه کی نه رموونیا نه وه گوتی: «باوکان و ماموستایان، هه تا ئه مپرو

تهنانهت بهخوشيم نهگوتووہ بؤ روخساره جوان و جھیلہکھيم نهوہنده لهلا
خوشهويسته. ئيستا پيتان دهليتم. روخساري بؤ من ههوالدهر و
بووژينهروهی یاد و بيرهوهرييه. له سهردهمی منداليمدا، برايہکی لهخؤم
گهورهترم ههبوو، له تهمهني حهقده ساليدا لهبهر چاوم گيانيدا. دواتر له
ماوهی تهمهنمدا ورده ورده بهو باوهره گهيشتم که نهو برايهم ريئوين و
نیشانهيهک بووه له عالهمی بالا بؤ من. چونکه نهگهر نهو نههاتبايهته
ژيانمهوه، رهنگه قهت نهبووبايهم به راهيب و پيم نهنايهته نهو ريگا پيروزهوه،
لانيکهم وا بير دهکهمهوه. نهو سهرهتا له کاتي منداليمدا خؤی پيشاندام و
ئيستا له کوتايی تهمهنمدا، وادياره جاريکی ديکه هاتوتهوه بؤلام. باوکان و
مامؤستايان، سهرسوورهيئره که ئالکسی، پوالهتهن توزئ شيوهی نهو دهدا،
بهلام لهبارهی رۆحيهوه ههر دهليی نهوه و زورجاران پيموآبوو نهو گهنجه
راست برايہی خؤمه و له کوتايی زيارهتمدا وهک بيرهيئرهوهيهک و مايهی
ئيلهاميک، به شيوهيهکی نهيني و رازاوی هاتوتهوه بؤلام. بهجوریک که نهو
خهون و خوليا غهرييه توشی سهرسوورماني کردووم. «پووی کرده نهو
مريدهی که دهستهونهوزهر له خزمهتيدا پارهوستابوو و گوتی: «گویت لينييه
پورفيري؟ زورجاران ههستم بهوه کردووه که رهنگت تیکدهچوو و جوریک
بهخيلي دلّی دادهگرتی که ئالکسيم له تو خوشتر دهوی. ئيستا بؤت دهرکهوت
هؤی چی بوو، بهلام توشم بهقهده نهو خوش دهوی و زور جاران خهمی تو
خهفتهباری کردووم. دؤستانی خوشهويست، دهمهوی باسی نهولاه، يانی
براکهمتان بؤبکه، چونکه وجووديکی خوشهويستتر و گرینگتر و
شويندانهتر لهو له ژيانمدا نهبووه. دلّم ليورپيژ له خوشهويستی و هيوايه و
لهم ساتهدا ژيانی خؤم وا ديته بهرچاو که تازه دهستمپيکردوتهوه.»

ليزهده دهبي بليتم نهو داويين نهخافتنهی باوه زووسيم لهگهل هاورپيکاني
که له سهرمههرگدا هاتبوون بؤ ديدهنيی، تا رادهيهک له نووسراوهده
ماوهتهوه. ئالکسی فيؤدورؤويچ کارامازوف ماوهيهک دواي مردنی پيرهکهی
نهوانهی لهبهر نووسيوييهوه. بهلام ئايا نهوه تهنيا وتويژيک بوو که لهو

سهردهمهده نهجام درا، يان يادداشتگهليک بوو له وتويژهکاني پيشوو لهگهل
مامؤستاکهی و خستيوويه سهريهک، بهتهواوی ليتم روون نييه. له
نووسراوهکهيدا، وتاری باوه زووسيم بايپسانهوه دهپواته پيشی، وهک
نهوهی سهربردهی خؤی وهک چيرؤکيک بؤ هاورپيکاني بگيرپيتهوه، نهگهرچی
له رهوايهتهکاني ديکهی ژياننامهکهده دهردهکهوی و شکی تيدا نييه وتوويژي
نهو شهوهی گشتی بووه. نهگهرچی زيارهتکهران زور نهپهرينه نيو
قسهکانيهوه، نهوانيش جارجار قسهيان دهکرد، چونکه باوه زووسيم
نهيدهتواني لهسهريهک نهوهنده قسه بکات، چونکه پيري پرستی ليبريوو،
زور جاريش ههناسهی سوار دهبوو و دهنگی دهرندههات و بؤ پشوودان له
سهر جيگاکهی رادهکشا. نهگهرچی خهوی لينهدهکهوت و هاورپيکانيشی
بهجيان نهدههيشت. جاريک يان دووجار وتوويژهکه به ئينجيل خويندنهوهی
باوه پايسی راگيرا. شياوی باسيشه هيچکس پيوانهبوو باوه زووسيم نهو
شهوه دهرمی. چونکه لهو ئيوارهيهی تهمهنيدها، دواي خهويکی قوولی رۆژانه،
دهتگوت لهپر هيژيکی تازهی هاتوتهوه بهر و له ماوهی نهو وتويژهده تواني
خؤی راگري. لهوه دهچوو تين و تاوی خوشهويستی نهو وره و توانايهی
پيدايی؛ بهلام بؤ ماوهيهکی کهم چونکه دواي نهوه خؤری ژيانی ئاوا بوو...
بهلام نهوه رادهگرين بؤ دوايی. ئيستا تهنيا وام به باش زانی بپهرژيمه سهر
گيرانهوهکهی ئالکسی فيؤدورؤويچ کارامازوف و نامههوی خو له قهرهی
باسه وردهکان بدهم. وا باشتره چونکه کورت و پوخت دهبي و نابيته هؤی
ماندووبوونی خوينهر. نهگهرچی باشتره دووپاتی بکهمهوه، ئاليووشا زوربهی
وتويژهکاني پيشووشی بي زياد کردووه.

(۲)

**سەربردە و وتارى قەشە و راھىبى كۆچكردوو، حەزرەتى
زووسىما، وەركىراو لە وتەكانى خۆى، بە قەلەمى نالكسى
نيۇدۇرۇويچ كارامازۇف**

ئەو يادداشتانەى پېوھندىيى بە سەربردەكەوھ ھەيە

(۱) براكەى باوھ زووسىما:

باوكان و مامۇستايانى خۇشەويست، من لە پارىزگايەكى دوورە دەستى باكوور، لە شارى و... لە دايكبووم. باوكم لە تايەفەيەكى رەسەن بوو، بەلام بەناوبانگ و خاوەن پلە و پايە نەبوو. دوو سالانە بووم مردووھ و بە ھىچ شىوھيەك وەبىيرم نايە. مالۇچكەيەكى دارىنەى بۇ دايكم بە ميرات جيھىشت، لەگەل بړىك پارە و كەلوپەلى مالى، ئەويش ئەوھندە زۇر نەبوو. ھەر ئەوھندەى كە دايكم و مندالەكانى پىيىبەرى بچن. مندالەكان دوو دانە بوون. براكەم لە من گەورەتر بوو. براكەم ناوى ماركىل بوو منىش زىتۇفى. ئەو ھەشت سال لە من گەورەتر بوو. زۇرىش ھار و بزىو بوو، بەلام دلۇقان و رۇحسووك. تانە و تەشەرىشى لە ھىچكەس نەدەدا. لە مالىدا لەگەل من و دايكم و پىشخزمەتەكان زۇر رۇوخۇش و لەسەرەخۇ بوو. بۇ خويندن ئازا و زىرەك بوو، بەلام لەگەل ھاوپۇلەكانى نەدەسازا. وا نەبوو شەرىيان لەگەل بكا، دايكم ئەوانەى بۇ گىراومەتەوھ. شەش مانگ بەر لە مردنى، لە تەمەنى ھەقدە سالىدا، لەگەل شاربەدەرىكى سىياسى ئاشنا بوو، ئەو پىاوەدىان لە سەر ئازادىخوازى لە مۇسكۇوھ بۇ شارەكەى ئىمە تاراندبوو و بە تاقى تەنيا لەو رۇژگارەدا ژيانى بە سەر دەبرد. ئەو شاربەدەرە بىرمەندىكى باش بوو و لە زانستگا پلەى ھەرە بەرزى فەلسەفەى وەدەستھىتابوو. نازانم چۇن بوو ھۇگرىيەكى زۇرى بە ماركىل ھەبوو و داواى لىدەكرد زوو زوو سەردانى بكا. كاكەم ھەموو رۇژى

عەسر دەچوو بۇلاى، سى مانگەى زستان بەو شىوھيە پىوھندىيان بوو. تا ئەوھى بانگيانكرد بۇ پترزبۇرگ، تاكو لە سەر داواى خۇى پلە و پايەكەى دىسان وەدەستكەويتەوھ، چونكە لەوى دۇست و ھاوپى دەسترۇيشتووى ھەبوو.

سەرەتاي رۇژانى پارىز بوو. ماركىل رۇژووى نەدەگرت، قسەى خراپى دەكرد و پىكەنىنى بە رۇژوو دەھات. دەيگوت: «ھەمووى قۇپىاتە و خوداش ھەر نىيە، « من و دايكم و پىشخزمەتەكانى تۇقاندبوو. من ئەو دەم نۇ سالان بووم، بۇيە زۇر لەو قسانە دەترسام. چوار پىشخزمەتمان ھەبوو، ھەموويان كۇيلەى زەرخرىد بوون و مالىكىكى ئاشنامان كرىبوونى. لەبىرمە دايكم يەكەى لەو چوار كەسە كە ناوى ئافىمىاي ئاشپەز بوو، لەبەر پىرى بە شەست رۇبۇل فرۇشتى و پىشخزمەتتىكى نازادى گرت بەجىي ئەو.

لە شەشەمىن ھەوتووى رۇژانى پارىزدا، براكەم كە زۇر لاواز و بى داروبار بوو، چەن جار توشى دەردەبارىكە بووبوو، نەخۇش كەوت. كەلەگەت بوو بەلام دالگۇشت و بارىكەلە بوو، بەژن و بالايەكى جوانىشى ھەبوو. پىموايە سەرما لىدىابوو و باپەرى كرىبوو، كاتى دوكتۇرمان ھىنا سەرى بە سرتە بە دايكى گوت سىلى گرتووھ و بەحالە حال رەنگە بگاتە بەھارى. دايكم داى لە پرمەى گريان و لەبەر كاكە دەپارايەوھ و ھانىدەدا بچى بۇ كلىسە و تۇبە بكا و فەرزى پىرۇز بەجىي بىنى. چونكە ھىشتا دەيتوانى بەرىدا برىوا. ئەو قسانەشى جۇرىك بە گوىي كاكەدا دەدا كە شك نەكا ئەو نەخۇشىيە پىسەى گرتووھ و ترسى لىبىنىشى. بەلام ئەو قسانەى دايكم قەلسى كرد و زۇرى قسەى ناحەز و كفراوى بە كلىسە گوت. بەو حالەشەوھ چوو دەمالى فكرەوھ. خىراش تىگەيشت نەخۇشىيەكەى سەختە و جىگاي مەترسىيە، بۇيە دايكم داواى لىدەكا بچى بۇ دانپىنانان و تۇبە كردن و بەجىپىتەنى ئەو فەرزە پىرۇزە. لە راستىدا، لەمىژبوو تىگەيشتوبو حالى باش نىيە و ھەستى بە بىھىزى خۇى دەكرد. سالىك بەر لە دەرکەوتتى نەخۇشىيەكەى كاتى شىوكردن بە من و دايكى كوت: «زۇرتان لەگەل نامىنم، رەنگە لە سالىك زياتر زىندوو نەمىنم.» كە دواتر دەرکەوت قسەكەى پىشويۇتەيەك بوو وەراست گەرا.

سى پوژ ئىپەرى و ھەوتووى پىرۆز بەسەردا ھات. بەيانی پوژى سى شەممە كاكم سازبوو بچى بۇ كلىسە. گوتى: «دايە، ئەم كارە تەنيا لەبەر دللى تۆ دەكەم، بۇ ئەو ھى بىتتە ھۆى پەزايەت و ھىور بوونەو ھى دللى. «دايەم لەبەر شادى و خەفەت دەستىكرد بە گريان. لەبەر خۆيەو ھى گوتى: «بۆيە گۆرانيكى ئاواى بەسەردا ھاتووه، پەنگە كۆتايىي ژيانى نزيك بوويتەو. «بەلام نەيتوانى ماوھىەكى زۆر ھاتوچۆى كلىسە بكات و لە جىدا كەوت، بۆيە ناچار بوو لە مالى فەرزى توبە و دانپانان بەجى بىتى.

ئىوارەى يەككىك لە پوژەكانى جىزنى پاك بوو، پوژىكى خۆش و تاووساو بوو، ھەوا بۆن و بەرامەى دەپرژاند. لەبىرمە ئەو شەو ھەتا بەيانی كۆخى و خەوى لىنەكەوت. ئىتر لەو ھەبەدواو ھەوانە كۆخە و پشووسوارى ھەجمانى لى ھەلدەگرت. بەلام بەيانی خۆى پۆشتە دەكردەو ھەولى دەدا لە سەر كورسەلەيەكى لانكەيى دانىشى. ئىستاش لەبەر چاومە، دلۇقان و ھىدى دادەنىشت و بەو ھالە پەروشەيەو زەردەى دەگرت و روخسارى شاد و گەشاو بوو. گۆرانيكى سەيرى بەسەردا ھات، پەرسناريكى پىر كە پىپرادەگەشىت، چووه ژوورەكەى و گوتى: «خۆشەويستەكەم، ئىزن بەدە چرايەك لە ھەمبەر پەيكەرەى پىرۆزدا ھەلكەم. «چونكە بەر لەو ھەبەدەھىشت و چراكەى دەكوژاندەو.

– ھەلىكە، باشە ھەلىكە، واديارە جاران ھەلەبووم بەرگىي ئەو كارەم لى دەكردى. كاتى چراكە ھەلدەكەى، دوعا دەخويىنى و منىش لە خۆشى تۆ دەستدەكەم بە دوعا كردن.

ئەو قسانە بەلاى ئىمەو ھەزۆر سەير بوو و دايەم دەچووه وەتاغەكەى خۆى و دەگرىا، بەلام كاتىك دەچوو بۆلاى كاكم فرمىسكەكانى دەسرى و خۆى شاد و بىخەم نىشانەدا. ئەو دەيگوت: «دايەگيان مەگرى، من ماوھىەكى زۆر دەژىم و ئەو ھەندە دەمىنم شادىتان لەگەل بەكەم و ژيانىش لەبەر چاوم خۆش و شىرىنە. «
- ئاخ كورە خۆشەويستەكەم، چۆن دەتوانى باسى شادى بەكى، لە شوئىنىك كە شەوانە بە پشووسوارى و چەقوچۆو ھەدەكشىي و كۆخە وا پىرانت پىدەكا. لەوانەيە سىنگت لەبەريەك بچى.

كاكم وەلامى دايەو: «دايەگيان مەگرى، ژيان وەك بەھەشت وايە، ئىمەش ھەموومان بەھەشتىن، بەلام نايىنن، ئەگەر بىيىنن، پوژى دوايى لە سەر زەوى بەھەشتمان دەبى.»

ھەموو سەريان لە قسەكانى سور مابوو، قسەكانى سەير بوو و راشكاوانە قسەيدەكرد. شوئىنى لە سەر ھەموومان دانابوو و دەگرىاين. دۇست و ئاشنا دەھاتن بۆ دىدەنىمان. پىدەگوتن: «خۆشەويستەكانم، من چىمكردووه ئىوھ ئەو ھەندەتان خۆشەويىم؟ چۆن دەتوانن مروقىكى وەك منتان خۆش بووى؟ بۆ ھەتا ئىستا نەمدەزانى و پىزى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەم لەبەر نەبوو؟

كاتىك پىشخەزمەتەكان دەچوون بۆلاى، لەپەستا دەيگوت: «ئازىزانى دلۇق و دلۇقان، بۆ ئەو ھەندەم خەزمەت پىدەكەن، كوا من شياوى ئەو ھەم؟ ئەگەر خودا ئىرادەى لە سەر بى و بىنم، قەرەبووى خەزمەتەكانتان دەكەمەو، چونكە ھەموو خەلك ئەركى سەر شانانە خەزمەت بە يەكتر بەكەن.» دايەم، ھەروا كە گويى راگرتبوو، سەرى دەلەقاند. «خۆشەويستەكەم نەخۆشىن بۆتە ھۆى ئەو ھى وا بلىي.»

ئەو دەيگوت: «دايەگيان، خۆشەويستەكەم، دەبى خەزمەتكار و ئەرباب بم، بەلام ئەگەر وايە، من دەبمە خەزمەتكارى خەزمەتكارەكانم. راست ئەو جۆرەى ئەوان خەزمەت بە من دەكەن. جگە لەو ھەش، دايەگيان، ھەركام لە ئىمە دەرھەق بە مروقىكانى دىكە تاوانمان كردووه و منىش لە ھەموو كەسىك زىاتر.»

دايەم بەراستى پىكەنىنى بەو قسەيە ھات، بەچاوى فرمىسكاويىو ھەبەزەى دەھاتى. «بۆ، بۆ دەرھەق بە ھەموو مروقىكان و لە ھەموو كەس زىاتر تاوانت ئەنجامداوھ؟ دزان و پىاوكوژان تاوانبارن، بەلام تۆ چىتكردووه كە خۆت لە ھەموو كەس بە تاوانبارتر دەزانى؟»

دەيگوت: «دايەكە خۆشەويستەكەم، ھىزى دلەكەم، «(لەو كاتەدا دەستى كردبوو بەو قسە و وشە ناسكانە) ھىزى دلەكەم، خۆشەويستەكەم، بىروا بەكە ھەر كەسەى بەخاترى كەسىكى دىكە و ھەموو شتىك، بەرپرسە. نازانم چۆنى دەربرم، بەلام بە برواى من ئاوايە و بەراستىش ھەروايە. ئىمە گويىمان بەو شتەنە

نابزوی و ههروا دهژیین و توورده دهیین و خوشمان نازانین؟» بهم جوړه ئه و هموو رۆژی شادتر و سهرودل خوشتو دهبوو و به تاسه یه کی زیاتر له رۆژی پيشووه وه هه لدهستا. کاتیک دوکتور دهات، که پیاویکی پیری ئالمانی بو، ناوی ئایزین ئیشمیت بو، به گالته پینده گوت:

- دهی دوکتور رۆژیکی دیکه م له م دنیا به مولهت ماوه؟

دوکتور له وهلامدا دهیگوت: «زورت ماوه، سالانیکي زور هه ده مینتی.»
به سه رسامی دهیگوت: «سالانیکي زور؟ بو رۆژان بیژیرین؟ بو مروف رۆژیک سه روزیاده بو ئه وهی به خته وهری بناسی. خوشه ویستانم، بو شه ر و ئازاوه ساز دهکین و هه ولده دین یه کتری ببوغزینین و خو مان له کهسانی دیکه پی زیاتر بی؟ ده بی راست برۆین بو سهیرانگا و پیاسه کردن و گه مه و یاری. یه کترمان خوشبو، قه دری یه کتر بزانی و یه کتر ماچبکه یین و مه تحی ژیان بکه یین.»

دوکتور کاتی دایکم هه تا به ردهرگای له گه ل چوو، پینگوت: «کورپه که ت زوری نه ماوه، نه خو شیی خه ریکه شوین له سه ر زهینیشی داده نی.»

پهنجیره ی ژووره که ی به ره و باخ بوو. باخه که مان پر له دار و دره ختی پیر و نه مام و لاوین بوو، تازه خه ریک بوو چرویان دهرده کرد. مه ل و په رۆکی به هاری به نیو لق و پوپه کاندای ده فرین و له بهر پهنجیره کاندای جریوه جریویان بوو. کاتی چاوی به و چوله کانه کهوت، مه تحی کردن و داوای لیبوردن له ئه وانیش کرد، «په رۆکه ئازاده کان، فرنده به خته وه ره کان، لیم ببوورن، چونکه دهره ق به ئیوه ش تاوانم کردوه.» هیچکام له ئیمه ئه و کاته له و قسانه ی نه ده گه یشتین، به لام ئه و فرمیسی شادی هه لده وه راند. دهیگوت: «به لئ وه ک شکو و گه وره یی خودا بالنده و دره خت و چیمه ن و ئاسمان له دهوروبه رم بوون، به لام من به روره شی و سپله یی ده ژیام و بی حورمه تیم ده کرد و چاوم به رایي نه ده دا ئه و هه موو جوانی و شکویه ببینم.»

دایکم به گریانه وه دهیگوت: «تو بوخوت به تاوانبار ده زانی؟»

دایه گیان، خوشه ویستی دله که م، له خوشیاندا ده گریم، نه ک له بهر خه م. ئه گه رچی ناتوانم بو ت باسبکه م، پیمخوشه له هه مبه ر ئه وانه دا خو م چکوله که مه وه، چونکه نازانم چون خوشه ویستی خو م دهر برم. من دهره ق به هه موو که س تووشی تاوان بووم، ئه وانیش لیم ده بوورن و به هه شتیش هه ر ئه وه یه. مه گین ئیستا له به هه شت نیم؟

زور شتی دیکه شی ده گوت که له بیرم نه ماوه. له بیرمه جاریکیان هیچکه س له ژووره که ی نه بوو، چووم بۆلای. عه سریکي تاووسا و بوو. خو ر به ره و رۆژئاوا ملی پیوه نابوو و پرشنگه خواره که ی هه موو ژووره که ی رووناک داگیرابوو. بانگی کردم بۆلای خو ی. منیش چووم. دهستی نایه سه ر شانم و به خوشه ویستی و ریزه وه چاوی له چاوم بری: چهن ساتیک ماق ما و هه روا چاوی تیبریم. پاشان گوتی: «دهی بو ناچی یاری بکه ی؟ برۆ به جیی منیش چیژ له ژیان وه رگه.»

هاتمه دهری و رۆیشتم بو یاریکردن. دوا ی ئه وه، زور جارن له ماوه ی ژیاندا له ناخه وه گریاوم کاتی وه بیرم ده هاته وه که پینگوت به جیی منیش چیژ له ژیان وه رگه. زور قسه ی جوان و بی وینه ی تری ده کرد، که به داخه وه ئه و کاته لئی تینه ده گه یشتین. سی هه وتوو دوا ی جیژنی پاک بو هه میشه چاوی لیکنای و به جیی هیشتین. له سه ره مه رگدا هیچ ئالوگوریکي به سه ردا نه هات، ته واو هوشی له سه ر خو ی بوو، به لام نه یده توانی قسه بکا. شادی ده نواند، چاوی زیته ی ده هات و ته ماشای ده کردین. به دهمانه وه ده گرژیبیه وه و بانگی ده کردین بۆلای خو ی. ته نانه ت له نیو شاره که شدا باس باسی مه رگی ئه و بوو. ئه وانه کاریان تیکردم به لام نه ک زور، له رپوره سمی ناشتیندا زور گریام. ئه و وه خته هیشتا خو م نه ناسیبوو، مندا ل بووم. به لام شوین و هه سستیکی سه یر و شاراوه ی له ناخدا جی هیشت و هه میشه ئاماده ی خو دهرخستن و وه لام دانه وه بووم له کاتی پیویستدا. له راستیدا هه رواشی لیته ات.

(۲) شوینتی کتیبی پیروژ له ژيانی باوه زووسیمادا:

من و دایکم به تهنیا ماینه وه. دۆستان وهک ئاموژگاری کردن دایان به گوی دایکمد، که ئه ویش وهک دایکان و باوکانی دیکه من بنیرئ بۆ پترزبۆرگ. گوتیان: «تۆ تهنیا ئه و کورپهت ههیه و دهسته نگیش نییت، ئه گهر لیره رایگری رهنگه داهاتوویهکی باشی نه بی.» پیشنیاریان کرد بمنیریتته فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ، بۆ ئه وه ی دواتر بجمه ریزی گاردی سه لته نه تییه وه. دایکم ماوهیهکی زۆر دهستی له دلئ نه ده بووه و هه لبران له و تاقه کورپه ی بۆ تامل نه ده کرا. به لام ئاخری بریاریدا بمبا بۆ فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ و به چاوی فرمیسکاو ی و دلئ ته نگه وه بردمی و بروای وابوو ئه و کاره بۆ به خته وه ری من ده کا. دوا ی ئه وه ئیتیر چاوم پنی نه که وته وه. چونکه ئه ویش سی سال دواتر کوچی دوا یی کرد. له تاوی من و برا که م ئه و سی ساله ی به خه مباری و عازیه تباری رابوارد بوو.

ئه وه ی له سه رده می مندالی وه بیرم دئ هه مووی شیرینه، چونکه هیچ بیره وه رییه ک به قه د یه که م مالی سه رده می مندالی خو ش نییه. هه لبه ت ئه گهر خو شه ویستی و ته باوره بایی له بنه ماله که دا هه بی. له راستیدا، بیره وه ری شیرین له وانیه له مالی ناخو ش و خراپیشدا هه بی، به و شه رته ی دل به دوا ی شته جوان و شیرینه کاندای بگه ری. له گه ل وه بیر هینانه وه ی ماله که مان یاد و بیره وه ری کتیبی پیروژیش سه ره لده دا. ئه گه رچی مندال بووم، به لام زۆر تامه زرۆی خویندنه وه ی کتیبیان بووم. ئه و کاته کتیبیکم هه بوو، له و زنجیره کتیبانه ی هه دیسی پیروژ. کتیبه که ناوی (چوارسه د هه دیسی سه رده می کۆن و سه رده می نوئ) بوو. فیری خویندنه وه ی بووم. ئیستاش ماوه و له سه ر تاقه که یه. وهک یادگاریکی خو شه ویستی رابردوو هه لمگرتوو. له بیرمه هه شت سالم ته من بوو به ره و هه سته مه زه به بی راکیشرام. دایکم رۆژی دوو شه ممه به ر له جیژنی پاک بۆ عیشای ره بانی بردمی بۆ مالی خودا، (وه بیرم نایه ئه و کاته کاکم له کوئ بوو). رۆژیکی خو ش بوو و وا ده زانم ئیستایه و له به ر چاومه. کوانوو یه ک هالووی لی هه لده سته و نه رم نه رم هه لمه که بلاو ده بووه،

له په نجیره یه کی چکۆله وه تیشکی خو ر ده هاته ژووری و به ژیر تاقی گومبه زبیه که وه تیشک و هه لمه که ئاویتته ده بوون و شه پۆلی ده دا. ئه و دیمه نه تووشی هه یه جانی کردم، بۆیه تووی که لامی خودا له دلدا چه که ره ی دا. لاویک هاته نیوه راستی کلیساکه، کتیبیکی گه وه ی به ده سته وه بوو. کتیبه که ئه وه ند ه گه وه بوو و ئه و کاته پنم سه یه ر بوو چۆنی ده توانی، کتیبه که ی له سه ر ره حلکی گه وه ر ه دانا، کردییه وه و ده سته ی کرد به خویندنه وه ی. بۆ یه که م جار تیگه ی شتم له کلیسای خودادا شتیک ده خویننه وه. وهک هه قایه ت ده یگه راپه وه: له ولاتی «عه وس» پیاویک ده ژیا، ئه و پیاوه دیندار و له خودا ترس بوو. مال و سامانیکی زۆری هه بوو، سه دان سه ری وشتر و مه ر و یه کسم هه بوو. منداله کانی به تیروته سه لی ده ژیان و به دیتتی ئه و هه موو مال و سامانه خه نی بوو بوون. باوکیان زۆری خو ش ده ویستن و دوعای بۆ ده کردن. «له وه ده ترسا کورپه کانی به و خو اردن و خو ش رابواردنه تووشی گوناح بوو بیتن.» وا ریکه وت شه یتان له گه ل کورپه کانی خو ی چونه باره گای یه زدان. به خودای گوت عه رز و ئاسمان و ژیر زه ویش گه راوم. خودا لی پرسی: چاوت به ئه یوب که وت، ئه و به ند ه ئیمانداره م؟» خودا که ئاماژه ی به و به ند ه پیروژ و مه زنه ی خو ی کرد لافی به سه ر شه یتاندا لیدا. شه یتانیش پیکه نینی به قسه که ی هات. «ئه و به ند ه یه ت به من بسپیره، جا ئه وسا ده بیینی چۆنت لی یاخی ده بی و دژایه تیت له گه ل ده کا و جنیوت پیده دا.» خوداش ئه و پیاوه عادل ه ی، که ئه و هه مووه خو ش ده ویست، دایه ده ست شه یتان. شه یتانیش هه ر له رپوه وهک برووسکه راسا، کورپه کانی و وشتر و مه ر و مالآت و سامانه که ی له نیو برد و هیچی به ده ست نه هیشته. ئه یووب که ئه وه ی دی جلوه برگی له به ر خو ی دامالی و سه ری نایه عه رزی و هاواری کرد: «به رووتی له دایک بووم و به رووتیش ده چمه ئامیزی خاک؛ خودا خو ی داویه تی و خو شی ساندوو یه ته وه. پیروژ و مه باره ک بی ناوی خودا هه تا دنیا به دنیا یه.»

باوكان و مامۆستايان، بمبوورن ئەگەر دەگریم، بە دەستی خۆم نییه. سەر لهبەری سەردەمی مندالیم ھاتۆتەو بەرچاوی و وەك ئەو كاتە بە سینگی مندالیکی ھەشت سالانە ھەناسە دەكێشتم. وەك ئەو سەردەمە ھەست بە ترس و شادی و سەرسوڕمان دەكەم. ئەو كاتە ڕەوھێ و شتر خەیاڵیان داگیر كردم. شەیتانیش كە ئاوا قسەى لەگەڵ خودا دەكرد و خوداش كە ئاوا بەندەكەى خۆى تووشى زیان و نابوودى كرد، بەندەكەشى كە ھاواری دەكرد: «پیرۆز و مەبارەك بى ناوى تۆ، شوكرانە بژیرم، ئەگەرچى ئەو سزا قورسەت پى ڕەوا دىم.» دواى ئەو ئاوازی نەرم و دل ڤلاوینی كلیسە: «ئیزن بفرموو با دوعا و پارانەو ھەم بگاتە بارەگاكت.» ديسان ھالاو لە كوانووكە ھەستا و قەشە چۆكى دادا و دەستكرد بە پارانەو. لەو بەدواو . ھەر دوینی ديسان ئەو كتیبەم خویندەو . قەت نەمتوانیو ئەو چیرۆكە پیرۆزە بخوینمەو و فرمیسك ھەلنەو ھەریتم. ئەو چیرۆكە چ گەورەیی و رازیکى قوولى تىدايە. دواتر ھیندى وشەى سووك و لۆمە و لەقەم و وتەى گالته جارانەم بە گوئ گەيشتەو، تاقمیكى ھەرزە و لەخۆبايى دەیانگوت: «خودا خۆشەو ىستترين بەندەى خۆى بۆ رابواردن دایە دەست شەیتان، جگەرگۆشەكانى لىستاند، ئازای ئەندامى بە كووان و دمەل ڤارزاند و بیچارە بە تەلەزمە بەرد و لەتکە سوالات كیم و زووخى لەشى خۆى پاك دەكردەو. جەستەى ھەموو كرمەریز بوو. ئەو ھەشى تەنیا لەبەر ئەو ھەرد، تاكو لەبەر چاوى شەیتان خۆى رانى و بلئ: چاوی لیکە بەندەى من لەبەر ئەشقى من ئامادەى چ ئازار و ئەشكەنجەىەك تامل بكا!» بەلام گەورەیی ئەو لە راستیدا وەك رازیکى شاراو ھەوایە و لەو كتیبەدا ژيانى ھەرمان و ژيانى مرۆفى خاكى پیکەو ھەگریدراو ھەوایە و لە سەر ھەقیقەتى دنیایی ھەقیقەتى جاويدانى ڕۆنراو. خولقینەر راست وەك ڕۆژانى سەرەتای خولقان كە ھەموو ڕۆژیکى بەو مەتھ و پیاھەلدا ھە ڤاوارد: «ئەو ھەى خولقاندوومە بى ھیکمەت نییه، «چاوی لە ئەيووب دەکا و ديسان پەسنی دەسكاری خۆى دەکا. ئەيووبیش بە مەتھکردنى خودا و جگە لە ئەو خۆى بە بەندەى تەواوى ئافەرىدەكانى خودا دەزانى ھەر لە ڕۆژى بەریو ھەتا دنیایە دنیایە، چونكە

ھەر لەبەر ئەو كارە بۆتە پینغەمبەر و ئەو ئەركەى پى سپێردراو ھە. خودایەگیان چەندە كتیبىكى چاكە. (كتیبى ئەيووب) چەندەى پەند و ئامۆژگارى تىدايە! كتیبى پیرۆزیش خۆى زۆر كتیبى چاكە، چ مۆجزەىەكە و لەرپى ئەو ھەو ھەو چ تواناییەك بە مرۆف دراو ھە. وەك چوارچێو ھەك وایە دنیای و مرۆف و سروشت و زاتى مرۆفى تىگىراو ھە ھەموو شتىكى تىدايە، یاسایەكە بۆ ھەموو شتىك و ھەموو سەردەمىك. چەندەى راز و نەپتى تىدايە و ئاشكرا كراو ھە. خودا سەر لەنووى ئەيووبى بووژاندەو ھە ساریژى كرد. ديسان مال و سامانى پىداو ھە. سالانىكى زۆر رادەبرى و خودا مندالى دیکەى دەداتى و دلایان پىدەبەستى. بەلام چۆنى ئەو مندالە تازانە خۆش بوى، كە مندالەكانى پىشووى نەماون. داخى ئەوان جەرگى بەسێلەو ھە داو ھە؟ بە وەبیر ھینانەو ھە ئەوان چۆن دل بەو مندالە تازانە بپەستى، ئەگەرچى زۆرىش خۆشەو ىست بن؟ بەلام دەیتوانى، دەیتوانى. ئەو ھەش رازى گەورەى ژيانى مرۆفە كە خەمى كۆنە وردە وردە لەبیر دەچیتەو ھە و شادی و خۆشى جىگای دەگریتەو ھە. ھیمنايەتى پىرى جىگای بزۆزى و كەفوكولى لاوى دەگریتەو ھە. من ھەموو ڕۆژىك خۆرى تازە ھەلاتوو تەقدیس دەكەم و وەك رابردوو دلەم بۆ دیدارى تامەزرۆیە. بەلام ئىستا خۆرنشینم خۆشتر دەوى، پىرشنگە بەرز و خوار و خىچەكانى و ئەو یادە نەرموونیانەى لەگەل پىرشنگى خۆر دەژيیتەو ھە. وینەگەلیكى زۆر خۆشەو ىست كە سەرلەبەرى تەمەنى دريژ و پىر بەختەو ھەرىم . لە سەروو ئەو ھەشەو ھە «ھەقیقەتى ئاسمانى» كە پىرشنگدار و بەخشنە و ئاشتییەنەرە . پىو ھەگریداو ھە. تەمەنم خەرىكە دەگاتە كۆتایى، ئەو ھەم لىروونە، بەلام ھەر تاقە ڕۆژىك لە تەمەنم مابى، ھەستدەكەم ژيانى خاكى من لەگەل ژيانى تازەى ئازاد و نەناسراو . بەلام نزیك . لە پىو ھەندى دایە و نزیك بوونەو ھەكەى گیانم ھەلەرزین دەخا، زەینم ڕووناك دەكاتەو ھە و دلەم كە لاو ڤیژ دەكا لە فرمیسكى تاسە و شادی.

ھاو ڤییان و مامۆستايان، زۆر جارن بیستوومە لەم دوايیانەشدا زۆر جار بەگویم دەگاتەو ھە . قەشەكان و لە سەروو ئەوانیشەو ھە قەشەى گوندەكان، لە ھەموو لایەكەو ھە لە دەست داھاتى كەم و چارەنووسى لیلیان سكالایانە. بە

پاشکاوای ده‌لین و تهنانهت ده‌شینووسن - خۆم خویندووومه‌ته‌وه - به هۆی داهااتی که‌مه‌وه، دل ساردن و تاقه‌تیا نیه که‌لامی خودا فیری خه‌لک بکه‌ن. ئە‌گەر پیره‌وانی لووتیر و له‌دین وەرگه‌راوان بین و به‌نده‌کانی خودا گومرا بکه‌ن، ئە‌وان کاریان به‌سه‌ریانه‌وه نیه و به‌ریان لی‌به‌ره‌للا ده‌که‌ن، چونکه مووچه و به‌راته‌که‌یان که‌مه. خودا بکا داهاته‌که‌یان زۆر بی، چونکه زۆر به‌لایانه‌وه گرینگ و خۆشه‌ویسته، سکالاشیان به‌جیه و هه‌قیانه. به‌لام راستان ده‌وی ئە‌گەر که‌سیک له‌و باره‌وه گله‌یی و سکالاشی هه‌بی، نیوه‌ی راستی خه‌تای ئیمه‌یه. چونکه له‌وانه‌یه ئە‌و که‌سه سه‌ری نه‌په‌رژئ و بلئ هه‌موو کاتیکی سه‌رقالی کار و باری ئایینییه. به‌لام هه‌موو کاتیکی وانیه، تهنانهت له‌هه‌وتوودا سه‌عاتیکی وه‌خت هه‌یه بۆ زکر و تاعه‌تی خودا. سه‌رتا سه‌ری سال کار ناکات و ده‌ستیش له‌په‌ش و سپی نادا. وا چاکه‌هه‌وتووی جاریک، سه‌عاتیک له‌ئێواره، سه‌ره‌تا ئە‌گەر بۆی بلوئ مندالانیش له‌خۆی کۆ کاته‌وه - باوکی ئە‌و مندالانه به‌گوینیان ده‌گاته‌وه و ئە‌وانیش دین بۆ لای. بۆ ئە‌و کاره‌ش پپووست ناکا ژوووری گه‌وره ساز بکه‌ن. چاکتر وایه ئە‌و بیان بات بۆ ماله‌که‌ی خۆی. خۆ ماله‌که‌ی به‌قورناگرن. ته‌نیا سه‌عاتیک له‌وی ده‌بن. وا باشه ئە‌و کتیبه‌ بکاته‌وه و ده‌ستبکات به‌خویندنه‌وه‌ی، به‌بی ئە‌وه‌ی قسه‌ی که‌له‌که‌له و بی سه‌ره و به‌ره‌بکات. هیدی و دلۆقان و دوور له‌ده‌مار و خۆنواندن. شاد بی له‌وه‌ی بۆیان ده‌خوینیته‌وه و ئە‌وانیش به‌تامه‌زرویی گوینیان راگرتووه. ئە‌و خۆی که‌لامی خودای خۆش ده‌وی و ته‌نیا جار و بار پاده‌هه‌ستی و هیندی وشه و زاراهه‌یه خه‌لکی ره‌شوکی تینی‌ناگه‌ن، بۆیان شیده‌کاته‌وه. خه‌متان نه‌بی، ئە‌وان له‌هه‌موو شتیک ده‌گه‌ن. دلئ ئیماندار له‌هه‌موو شتیک ده‌گا! وا باشه به‌سه‌ر هاتی ئیبراهیم و سارایان بۆ بخوینیته‌وه، ئیسحاق و په‌بکا، چۆنییه‌تی چوونی یه‌عقوب بۆلای لابان و زۆران گرتن له‌گه‌ل خودا له‌خه‌ونیدا و به‌گوینی «ئهم شوینه‌ پیرۆزه» شوین له‌سه‌ر زه‌ینی ئیماندار لادیی دانه‌ن. واباشه‌ بخوینیته‌وه، به‌تایبه‌ت بۆ مندالان، که‌ براکانی یوسف ئە‌و منداله‌ نازدار و دلناسکه، ئە‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان خسته‌ نیو

بیره‌وه و به‌باوکیان گوت گورگ خواردووویه‌تی. کراسه‌ له‌خوین شه‌لاله‌که‌شیان پیشان باوکیان دا. وا باشه‌ بۆیان بخوینیته‌وه که‌ براکانی دواتر بۆ وده‌ست هینانی گه‌نم چوون بۆ میسر، یوسف له‌وی ده‌سه‌لاتداریکی گه‌وره بوو و ئە‌وان نه‌یان ناسییه‌وه، نازاری دان و تۆمه‌تباری کردن و بنیامینی برای به‌بارمه‌ت لای خۆی گلدایه‌وه، هه‌مووشی له‌به‌ر خۆشه‌ویستی: «خۆشم ده‌وین و له‌به‌ر خۆشه‌ویستی نازارتان ده‌ده‌م.» چونکه‌ قه‌تی له‌بیر ناچی له‌گوئ بیره‌که و له‌به‌رچه‌ قرچ و کۆله‌کۆلی هه‌تاو فروشتیان به‌بازرگانان. ئە‌ویش لاقی له‌عه‌رزى وەرژاندبوو و گریابوو، له‌به‌ر براکانی پارابوو به‌کویه‌تی نه‌ی فروشن به‌که‌سیکی نه‌ناس و غه‌واره. به‌لام کاتیکی چاوی پیمان که‌وت. دواي ئە‌وه‌موو ساله، له‌پاده‌به‌ده‌ر ریزی لیگرتن، به‌لام له‌به‌ر خۆشه‌ویستی زۆر نازاریدان. ئاخیش دلئ بروایی نه‌دا نازار چیشته‌که‌یان ببینی، رۆیشت له‌لایان و له‌سه‌ر جیوبانه‌که‌ی راکشا و ده‌ستیکرد به‌گریان. دواي گریانیکی زۆر، چاوی سه‌ری و شاد و لیو به‌بزه‌گه‌رایه‌وه بۆ لایان و گوئی: «براکانم، من یوسفی براتانم!» چاکتر وایه زیاتریان بۆ بخوینیته‌وه که‌ یه‌عقوبی پیر کاتیکی بۆی ده‌رکه‌وت، کوره‌ نازداره‌که‌ی زیندوو، شادی له‌دلئ گه‌را. ولاته‌که‌ی خۆی به‌جی‌هیشته‌ت و چوو بۆ مه‌سر و له‌ولاتی غه‌ریبایه‌تی کۆچی دواي کرد. پیشینی گه‌وره‌ی خۆی که‌ له‌ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا وه‌ک رازیکی سه‌ر به‌مۆر له‌دلئ خه‌مبار و سه‌بووریدا شارددووویه‌وه، به‌میرات به‌جی‌هیشته‌ت و ئە‌ویش ئە‌وه‌بوو، له‌پۆله‌کانی و له‌یه‌هوودا و هیوای گه‌وره‌ی جیهان مه‌سیحای رزگاریده‌ردا سه‌ر هه‌لده‌دا.

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن و قه‌لس مه‌بن، ئە‌گه‌ر وه‌ک مندال ده‌ستم کردوو به‌گه‌رانه‌وه‌ی باسیک که‌هه‌مووتان له‌من باشتری ده‌زانن و سه‌د هینده‌ی من شاره‌زایانه‌تر ده‌توانن به‌یانی بکه‌ن و چه‌نه‌چه‌ن ناکه‌ن. وه‌ک جه‌زم بووبیتم وایه، گریان به‌ده‌ست خۆم نیه و داوای لیبوردنتان لیده‌که‌م، چونکه هینده‌ ئاشقی کتیبی پیرۆزم بۆیه به‌خویندنه‌وه و باسکردنی ئە‌و کتیبه‌ حالم لیدی. لی گه‌رین ئە‌ویش - قه‌شه‌ی خودا - بگری و دلنیا بیسه‌رانی تووشی

دلەكوتى دەبن. تەنیا تۆۋىكى زانست پىۋىستە . لە دلى خەلكى رەشۇكىدا دايچىنى و لە نىو تارىكايى گيانىدا، لە كاتى رمووده بوون بە تاواندا، وەك خالىكى پروناك، وەك بىرەينەرەويەكى گەورە، ھەر دەمىنى. پىۋىست بە فىرکردن و باسكردى زوريش ناك، بە ئاسانى لە ھەمووى تىدەگا. پىيان وايە خەلكى رەشۇكى تىناگەن؟ چىرۆكى پردلەخورپەى يەستىرى جوان و وەشتىى لەخۇبايىان بۇ بخوئىننەوہ. يان چىرۆكى پر مۆجزەى يونس لە زگى ماسىدا. ھەدىسەكانى پىغەمبەرىشتان لە بىر نەچى، ئەو ھەدىسانە بە تايبەت لە ئىنجىلى لوقا ھەلبىزىرن. (ئەو كارەى من كردم) پاشان كردهوہى پىغەمبەران و بەسەرھاتى ئىمان ھىنانى «پۆلس» پىغەمبەر، (ئەم بە سەرھاتەتان بە ھىچ شىوہىەك نابى لە بىر بچى) ژياننامەى پىاوچاكان و شەھىدانىان بۇ بخوئىننەوہ، بۆۋىنە، ژياننامەى ئالكسى ئەو پىاوہى خودا، ھەر وەھا لە سەروو ھەموويانەوہ، مريەمى مەسرى ئەو شەھىدە پاك و غەيب وىژەى خودا. دەتوانن بە ئەو چىرۆكە سادە و ساكارانە دلىان داگىرن بكنەن و بىنە خۆشەويستىان. گوئ بە دەستەنگى و ھەژارى مەدن، ھەوتووى سەعاتىك بۇ ئەو كارە تەرخان بكنەن، تەنیا سەعاتىكى ناقابىل. جا ئەو كاتە بۇتان دەرەكەوئ خەلكى ئىمە چەندە خىرخواز و ھەقناسن و سەد ھىندەى كارەكەتان ھەق و مزتان دەدەنى.

سەريان لە دلۇقانى قەشە سور دەمىنى و وشە ھاندەرەكانى لە گوئ دەگرن، بىرى لىدەكەنەوہ و بە دلخوازى خويان لە كاتى كارى مەزراو مالىدا يارمەتى دەدن و لە رادەبەدەر رىزى بۇ دادەنن - بەم شىوہىە گرفتى مالىنى پىاوى ئاينى چارە سەر دەكرى. ئەو مەسەلەيش ھىندە سانايە جارى وايە پىاو نازانى چۆنى بدركىنى و دەترسى پى پىكەنن و لە گەل ئەوہشدا زور راستە! ئەو كەسەى ئىمانى بە خودا نەبى، باوہرى بە خەلكى خوداش نابى. ئەو كەسەى برواى بە خەلكى خودا ھەبى، ئىمانى بە پاكى و گەورەى خوداش دەبى. ئەگەرچى تا ئەو كاتە برواشى پى نەبووبى، ئاخىرى بەو ئاكامە ھەردەگا.

تەنیا خەلك و توانايى رۆحى داھاتوويان دەبىتە ھۆى ئىمان ھىنانى بى دىنەكانى ئىمە، ئەو كەسانەى كە خويان لە زىدەكەيان نامۆ كردهوہ. كەلكى كەلامى مەسىحىش تەنیا ئەوہىە بىكەينە سەر مەشقى خومان. بەبى كەلامى خودا خەلك چەواشە دەبن، چونكە گيانىان تىنووى كەلام و ھەموو شتىكى چاك و پاقزە.

بەلاوى، نزيكەى چل سال لە مەو بەر بۇ كۆكردنەوہى يارمەتى بۇ كلىسەكەمان، من و باوہ ئانفيم سەر لە بەرى رپووسيامان لىكدا، شەويك لە قەراغ چۆمىكى گەورە لە لاي دەستەيەك ماسىگرى پاپورەوان ماينەوہ. لاويكى جوانچاكي لادىيى، ھات بۇ لامان، ھەژدە سالان بوو. ناچار بوو رۆژى دوايى بەيانى زوو بە ھەلەداوان بگەرپتەوہ و بار و بەندىلى بازركانىك بەرى بۇ رۆخى رپووبارەكە. تىگەيشتم بە چاوى رپوون و نەرم لە ھەمبەرما وىستاوہ و چاوى لە چاوم برپوہ. شەويك لە شەوانى مانگەشەوى گەرم و ئارامى مانگى ژوئەن بوو، تەمىكى فىنك لە چۆمە بەرىنەكە ھەلدەستا. شلپە شلپى ماسىيەكمان بىست. پەلەوہر، چووبوونەوہ ھىلانەكەيان، ھەموو شتىك جوان و بىدەنگ مەتخى خودايان دەكرد. تەنیا من و ئەو كورپە لاوہ خەومان لىنەكەوتبوو و باسى جوانى ئەم دنيايەى خودا و رازە گەورەكەيمان دەكرد. لەم دنيايەدا چلە گىاو كوللە و مىروو و قالۇنچەى زىرپىن، ھەموويان بەشىوہىەكى سەر سورپەينەر رى و شوئىنى خويان دەناسن. ئەگەر چى شعورىان نىيە، بەلام شاىەدى بۇ رازى خودا دەدەن و سات لە دواى سات بە ئەنجامى دەگەينەن. دىتم ئەو لاوہ كەوتوتە دلەكوتى، پىنگوتم لىرەوارو بالندەكىويىەكانم خوش دەوئ. بالندە باز بوو، دەنگى ھەموو فرندەكانى دەناسى و بانگى دەكردن. گوتى: «ھەموو شتىكى ئىرە باشە، ھىچ شتىكم لە جەنگەل باشتىر پىشك نايە.»

لە وەلامىدا گوتم: «بەراستى وايە، ھەموو شتىك باش و جوانە، چونكە ھەقىقەتە. بروانە ئەسپ، ئەو ئازلە زەلامەى زور لە مروؤف نزيكە، يان گاي فەقىر و بەستەزمان، بژيووى مروؤف دابىن دەكا، كارى بۇ دەكا، بروانە چەندە

دەرھەق بە مەرۆف وەفادار و سەر لە پینان. ئەگەرچی زۆر جار دلرەقانه لێیان دەدەن، چ دڵنیاوی و نەرمی و جوانییەک لە چاویاندا دیارە! زانیی ئەوەش کە تاوان تەخوونیان ناکەوێ، زۆر دلرەژینە، چونکە هەموویان بەگشتی - جگە لە مەرۆف - بێتاوانن و مەسیح بەر لە ئیمە لە گەل ئەوان بوو.»

پرسی: «بۆ مەسیح لە گەل ئەوانە؟»

گوتم: «جگە لەوە نابێ، چونکە وشە بۆ هەمووانە. تەواوی ئەوەی ئافرێنراوە و لە عەرز و ئاسمانانە، تەنانەت گەلا و چرۆش، هەولێ گەیشتن بە وشەیانە. مەتەنێ شکرێ خودا دەکەن و لە هەمبەر مەسیحدا فرمیسک هەلدەوهرینن. ئەوەش بێ ئیختیار و بە هۆی رازی ژیانە بێ تاوانەکیانەو ئەنجامدەدەن.» گوتیشم: «لەو پەڕی لێرەوار، ورچی دێندە و بەسام دەگەرێ، لەگەل ئەوەشدا ترسناک و دێندە بەلام بێ تاوانە.» هەر و هەر گوتم: «پۆژیک ورچی پیر دەچی بۆ لای پیاویکی مەزن و ئیماندار، ئەو پیاوچاکە لە چارداخیکی چکۆلەیی نیو دارستانیکدا دەژیا، پیاو زۆر دلوقانانە و بێتەرس دەچی بۆ لای و لەتێ نانی پێدەدا و دەلی: «بۆ مەسیح پشت و پەنات بێ»، ورچەش زۆر بە هیوری بەقسەیی دەکات و بێ ئەوەی ئازاری پێبگەیینی، ملی رێ دەگرێ و دەروا. لاوەکە زۆر شادمان بوو کە ورچەکە ئازاری بەو پیاوچاکە نەگەیاندا و بۆ ئەوەش کە مەسیح پشت و پەنای ئەویش بوو، گوتی: «بەراستی خۆشە، ئەو کارانەیی خودا چەندە باش و جوان و بەرپۆجین!» ئارام و دلخۆش چوو مەلێ فکەرەو. بۆم دەرکەوت کە ئەولاوە تێدەگا. پاشان وەک پەپوولەییەکی بێ تاوان خەوی لیکەوت. جحیلی چەندە خۆشە لە خودا بەزیاد بێ! منیش هەتا خەوم لیکەوت هەر دوام بۆ کرد. خودایە هێمنایەتی و پوونای بە سەر بەندەکاندا ببارینە.

(٣) بیرەوهریی سەردەمی لاویی باوە

زوسیمما، بەر لەوەی بێتە راھیب. دوئیل

ماوەی هەشت سال لە فیرگی نیزامی پترزبورگ بووم. بەو فیربوونە نووییە ئەوێ زۆر بەی بیرەوهرییەکانی مندالیم رەش داگەران، ئەگەرچی لە بیرم نەچوونەو. بیر و برۆ و خووخدەییەکی تازەم بە خۆو گرت و بوومە بوونەوهریکی زالم و هیچووچ تا رادەییەک دێندە. تەپۆشی و ریز و هەلسۆکەوتی کومەلایەتی و زمانی فەرەنسی فیر بووم. بەلام هەموومان، کە خۆشم وابووم، بە چاوی میگەلیک لە سەربازەکانمان دەروانی. لەو بارەوهر رەنگە من لە ئەوانی دیکەش خراپتر بووم. چونکە لە هەموو هاورپیکانم زیاتر کارتیکەریم لە سەر بوو. کاتیک بەجلوبەرگی ئەفسەرییەو لە فیرگەکە چووینە دەرێ، ئامادە بووین لە بەر خاتری شەرافەتی گوردانەکەمان گیانی خۆمان فیدا بکەین، بەلام هیچکام لە ئیمە لە مانای راستەقینەیی شەرافەت نەدەگەیشتن، ئەگەر کەسیکی تیکەیشتایە دەبوو بە گالته جاری هەمووان. شانازیمان بە مەستی و بێبەندوبارییەو دەکرد. نالیم زاتەن خراپ بووین، تەواوی ئەو لاوانە کەسیکی باش بوون، بەلام ئاکاریان خراپ بوو، ئاکاری منیش لە هەمووان خراپتر. ئەوەی خراپتریشی دەکرد، گەیشتن بە پارە بوو. هەر بۆیە بەرە و عەیش و نۆش خوشیم و لە نیو گۆمی سەرەرپۆیی و خدەیی لاوانەدا نوقم بووم و لە هیچ کاریکی ناحەز نەدەپرینگامەو. هۆگریم بە متالاً بوو، بەلام سەیرە ئەو کاتە کتیبی پیرۆزم لیکنەدەکردەو. ئەگەرچی هەمیشە لە بەر دەستەدا بوو، قەتی لێ هەلنەدەبرام. لەراستیدا ئەو کتیبەم «بۆ رۆژ و سەعات و بۆ مانگ و سال» هەلگرتیوو، ئەگەرچی تیبەدەگەیشتم.

دوای چوار سال ژیان بەو شیوہیە، وا ریکەوت چووم بۆ شارۆچکەیی... گوردانەکەمان لەوێ جیگیر بووبوو. خەلکی ئەو شارۆچکەییەم بە میوانگر و دەولەمەند و خۆش گوزەران هاتە بەرچاو. چونکە خاوەن خولقوخواویەکی دلتهرو شادانە بووم و حەزم لە خۆش رابواردن بوو، لە هەموو لایەک ناوبانگم دەرکردبوو و هەر کوێ دەچووم بەرووی خۆشەو پێشوازییان

لئېدهکردم. پاشان بارودوڅخه که گور او درگایه کی دیکه له بهردهمدا کرایه وه. دل م که و ته داوی کچیکې جوان و چاوکراوه وه، کچه له بنه مالیه کی ریزدا بوو وخواهونی خووخدهیه کی جوان و بهرز بوو. ئه وان دوله مند و خاوه ن پیگه و دهست رویشتوو بوون. به گهرموگورې و دلفراوانی و هریان دهگرتم و ههستم دهکرد کچه به ئه شق و خوښه ویستیه وه چاوم لیده کا و ئه و خه یاله ش ئه وهنده ی دیکه ئاوری له دل م بهردابوو. دواتر ههستم به وه کرد و به ته واوی تیگه ی شتم که کولوکوئی عه شقی له ناخدا نه بووه، به لکو ته نیا له خووخده و بیروکه ی به رزی گه یشتووم، که له راستیدا چاره یه کم جگه له وه نه بوو. له گه ل ئه وه شدا ئه و سهردهمه له بهر بادیهه وایی و خو به زلانی نه متوانی پیشنیاری خوازیینی پیگه م، چونکه هه لبران له ژیانی ته نیایی و بزوزی سهردهمی لای و گیرفانی پر له پاره تووشی خه فته و په ژاره ی ده کردم. هه ر بویه هاتمه سهر ئه وه ی هه تا ماوه یه ک خو له داره ته نه دهم و خو م راگرم. ئه و کاته له ناکاو فه رمانمان پی درا بو ماوه ی دو مانگ بچین بو شوینیکی دیکه.

دوا ی دوو مانگ، کاتئ گه راینه وه بو م ده رکه وت کچه له گه ل مالیکیکی دهوله مند ی جیرانیان زه ماوه ندی کردوه، پیاویکی زور باش و دلوقان بوو. هیشتا لاو بوو، به لام له من به ته منتر بوو. چاکترین زاوا بوو بو بنه مالیه ی بووک و من وهک ئه و نه ده هاتمه وه. خاوه نی خوینده واریی بالا بوو، که من ئه وه شم نه بوو. ئه و بارودوڅخه چاوه پروان نه کراوه و هه واله تاله وای تووشی دامای کردم، به جارئ زه نیم شله ژا و له وانه بوو شیت بم. له وه ش خراپتر ئه وه بوو. کاتیک بو م ده رکه وت ئه و مالیکه لاوه ماوه یه کی زور له گه ل کچه ده زگیران بوون و له راستیدا چهند جاریشم له مالی ئه وان دیتبوو. به لام فیزو هه واکویری کردبووم و به و پیوه ندیه م نه ده زانی. ئه وه ش زوری خه فته تبار کردم که هه موو که س به وه ی زانیوو به لام من نه مزانیوو. رقیکی کتوپر و ئاگراوی ناخی داگرتم. به رهنگیکی بزراکاو و نیوچاوانی گرژه وه هاته وه بیرم که چهند جار ویستبووم خوښه ویستی خو م ده برېم، به لام چونکه خو ی شلوی نه ده کرد و وریاییشی پینه دده ام، به و ناکامه گه ی شتم که

رهنگه له و ماوه یه دا پیم پیگه نیی و به گه و جی زانییتم. هه لبه ت دواتر بیستم و وه بیرم هاته وه که قه ت له و کیژه زانایه ناوه شیته وه پیم پیگه نیی. به پیچه وانه هه ر کاتیک من ده مو یست هه سته خو م ده برېم به فیلیک باسه که ی ده گورې و مه به سستیکی دیکه ی دینایه گورې. به لام ئه و کاته نه مده توانی بیر بکه مه وه و له ناخه وه تامه زرؤی توله بووم. ئیستا سهر م سورماوه که دیته وه بیرم ئه و کاته هه سته توله ساندنه وه م زور زالمانه بووه و له گه ل سرووشتی رو حیی من سازگار نه بوو. چونکه خاوه نی خولق و خوویه کی نه رمونیانم، ناتوانم بو ماوه یه کی زور رقی که سیک له دلی خو مدا راگرم. هه ر بویه ده بوو خو م تووره و تو سن بنوینم و له ناکامدا تووشی سهره روئی و قین و بوغزیکی ره ش هاتم.

چاوه رپی دهره فته تیک مامه وه و هه لکه وت له حوزووری تا قمیکی زور سووکایه تی به ره قیبه که م بکه م. له خو را به هانه یه کم دیه وه و سووکایه تیم پی کرد. کاتیک بیرو پای خو ی سه باره ت به رو دواوه گرینگه که ی سالی ۶ دهر برې، پی پیگه نیم و شکانده وه. به وه ی خه لک سووکایه تیبه که شم زور زیره کانه و شوین دانر بوو. ئه و کاته داوام لیکرد له و باره وه زیاتر بدوی و کاره که شم هینده بی ئه ده بانه بوو به جارئ پی تی کچوو. چونکه هاوشانی یه کتر نه بووین و من له ئه و که م ته منتر بووم، پله و پایه شم له کو مده لدا له و له خوارتر بوو. بویه کاسه ی سه بری پر بوو و ئاماده بوو بو دوئیل له گه لمد. دواتر بو م ده رکه وت به هو ی رق و به خو داشکانه وه ی له و کو رده ا بریاری داوه سینگی خو ی به گولله وه بنی، هه تا راده یه ک به خلیشی پی ده بردم، رهنگه بهر له زه ماوه نده که شی، سه باره ت به ژنه که ی هه ر وا ئیره ی پی بردیتم. بویه پیوا بوو ئه گه ر له هه مبه ر ئه و سووکایه تیبه ی مندا بیده نگ بی و خو ی له دوئیل بیویری و به گوئی ژنه که ی بگاته وه، له وانه بوو له بهر چاوی سووک بی و خوښه ویستیه که ی دهره ق به ئه و سارد بیته وه. له زووترین کاتدا شایه دیکم په یدا کرد، ئه ویش پیشه نگی هیزه که مان بوو. له و

سەر دەمه دا دوئیل سزای قورسی به دواوه بوو، به لām له نیو ئەفسه راندا باو بوو. دهمارگرژی دێراندانه هیندی جار ئاوا به هیز دەبی و ریشه داده کوتی. کوتایی مانگی ژوئن بوو. بریارماندا سهعات هەوتی رۆژی دواپی له قهراغ شار یه کتر ببینیوه. به لām ئەو کاته رۆوداوێک بووه هۆی گۆران و گه رانه وهم له ژياندا. شهوئی، کاتی گه رانه وه بۆ مائی رقم له. ئافانسی. خزمه تکاره کهم ههستا و به هه موو هیزی خۆم دوو زلله م خێوانده لاروومه تی و خوین به دهمولووتیدا هاته خوارێ. ئەو کورپه قهیره زۆر له ماوه ی سه ربازییه که ی تینه په ریبوو، پیشتیش لیمدابوو به لām نه ک ئاوا دێراندانه. بروام پیبکه ن ئەگه رچی ئەو کاره چل سال له مه وه بهر بوو به لām به شه رم و ژانه وه دیته وه بیرم. چوومه سه ر جیگا که م و نزیکه ی هه وت سهعات هه وتم. کاتی که له هه و راپه ریم، رۆژ هه لاتبوو. هه ستام. ئیتر نه متوانی به خه وم. چوومه بهر په نجیره که و کردمه وه. به ره و رپووی باخه که راره وه ستام، خۆر به رز بیووه، گه رم و جوان بوو، بالنده ده یان جریکاند. له دلی خۆمدا گوتم: یانی چی، هه ستیک له دلما یه وه ک په ستی و شووره یی ده چی؟ ره نگه هۆی ئەوه بی خوینی که سینک ده رپژم؟ له بهر خۆمه وه گوتم: نا، پیموانییبه ئەوه بی. هی ئەوه یه له مردن، له کوژران ده ترسم؟ نا، نا ئەوه ش نییه... له پر تیگه ی شتم چیه. هۆی ئەوه بوو شه وی رابردوو له ئافانسیسم دابوو! ئەو دیمه نه له بهر چاوم لانه ده چوو، ده تگوت دیسان دووپات ده بیته وه؛ ئافانسی به ره و رپووم راره وه ستا بوو و من به زلله وه ری گه رابووم و ئەو قیت راره وه ستا بوو، هه ر دوو ده ستی به ر دابوو و سه ری هه لیتابوو و چاوی له چاوم بریبوو و ده تگوت مه شق ده کا. له گه ل هه ر زه بریک لاتراسکه ی ده به ست و ته نانه ت نه یه ده ویرا ده ستی هه لیتته وه و به بهر چاوییه وه بیگری. ئیستا مرۆفیک که تووشی ئەم رۆژه ره شه بووه، هه ر وه ها مرۆفیک که ها وره گه زی خۆی ئازار ده دا! چ جینایه تیک! ده تگوت خه نه جهریک هه موو جه سه تم و نجر و نجر ده کا. له کاتی که خۆر هه لاتبوو و گه لای داران ده شینییه وه و ده ره وشانه وه و په له وه ر جریوه یان ده هات، راره وه ستا بووم، به لām ده تگوت

زمانم له گۆ چوووه... دهستم به بهر چاومه وه گرت و خۆم دا به سه ر جیوبانه که مدا و دهستم کرد به فرمی سک هه لوه راندن. پاشان مارکیلی برامم وه بیر هاته وه که له سه ره مه رگدا به خزمه تکاره کانی گوته بوو: «خۆشه ویسته کانم، بۆ چی خزمه ت به من ده کن، بۆ خۆشتان ده ویم، کوا من شیاوی ئەوه م ئیوه خزمه تم پیبکه ن؟» به زه یندا هات بلی شیاوی ئەوه بم؟ ئاخه کوا من بۆ ئەوه ده بم که سینکی دیکه، ها وره گه زیک، خولقاو له سه ر شیوه و ئەدگاری خودا، خزمه ت به من بکا؟ بۆ یه که م جار له ژیانمدا ئەم پرسیا ره خۆی به سه ردا سه پاندم. کاکم گوته بووی: «دایه گیان، خۆشه ویسته که م، له راستیدا هه موومان له هه مبه ر یه کتریدا به پرسین، مخابن مرۆفیکان له وه تیناگه ن. ئەگه ر له و بگه یشتبا یه ن، ده سه ته وه به چی دنیا ده بووه به هه شت.»

هه روا که ده گریام، له دلی خۆمدا گوتم: «خودایه ده کری ئەمه ش درۆ بی؟ له راستیدا، ره نگه من له خه لکی زیاتر ئەرکی به رپر سایه تیم له سه ر شان بی و له هه موو خه لکی دنیا ش تاوانبار تر بم» له ناکاو، هه ر چی هه قیقه ته به رووناکی له بهر چاوم زه ق بوونه وه: ده مویست چبکه م؟ ده مویست مرۆفیکی باش و زیره ک و به شه ره ف بکوژم که هیچ خراپه یه کی بۆ من نه بووه. ژنه که ی هه تا ئاخه ی ته مه ن له به خته وه ری بی به ش بکه م و تووشی ئازار بی و دیقبکات. به م جو ره له سه ر پیخه فه که م راکشام و گویم به تیپه رینی کات نه دا. له ناکاو شایه ده که م. پیشه نگه که. به ده مانچه وه هات بمبا.

گوته: «زۆر چاک له هه وه ستاوی، وه ختی ئەوه یه برۆین، هه سه ته!» نه مه زانی چبکه م. به بی بریار به ملا و به ولادا هه لده خولام. به و حاله شه وه به ره و عاره بانه که که وتینه ری. پیمگوت: «تاویک لی ره راره وه سه ته، خیرا ده گه ری مه وه. جزدانی پاره که م له بیر چوووه.» به هه له داوان گه رامه وه و راست رۆیشتم بۆ لای ژووره چکوله که ی ئافانسی و گوتم: «ئافانسی، دوینی دوو زلله م لیدای، بمبووره.»

داچله کی له وه دهچوو زور ترسایښ، چاوی تییریم؛ تیگه یستم که هم لیبورده بهس نییه و له ریوه به جلویه رگی نه فسه رییه وه که وتم به سهر که وشه کانیدا و سهرم له بهر پیی دانا و گوتم: «بمبورره.»
نه مجار به جارئ تووشی سهر سوورمان بوو.

«قور... قوربان نه وه بۆ ئاوا ده که ی؟ کوا من حده ی نه وه م هه یه؟ دهستی کرد به گریان، ههر وهک پیشتیری من، ههر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت؛ پرویکرده پهنجیره که و دای له هورژنی گریان و نازای نه ندای وه له رزین که وت. به هه له داوان گه پامه وه بۆ لای شاهیده که م و په ریمه سهر عاره بانه که. گوتم: «ناماده م.» لیمرسی: «تائیستا مروقی سهر که وتووت دیوه؟ فهرموو نه وه له بهر دهمت راوه ستاوه. وا که وتبوومه نه شه، له مه ودای ریگادا ههر پیکه نیم و قسه مکرد، له بیریشم نییه ده مگوت چی. چاوی تییریم: «وايه کاکي خووم، دياره پياويکي ئازا و بهجه رگی و شه رافه تی جلویه رگه که مان ده پاریزی.»

کاتیک گه یشتینه شوینی دیاری کراو، نه وان چاوه پروانمان بوون. یه کی دوازه ههنگاویان له یه کتر دوور خستینه وه. ده بوو نه وه له پیشدا ته قه بکا. شاد و به نه شه راوه ستام و چاوم له چاوی بری؛ چاوم نه ده ترووکاند، به خو شه ویستییه وه چاوم لیده کرد، چونکه ده مزانی چی ده که م. گولله که ی ته نیا سهر چیخ لاجانگ و گوچی که می گرت. گوراندم: «خودایه زور شوکور هیچ که س نه کوژرا.» پاشان وهر سوورام و نه وه نده ی دهستم گرتی ده مانچه که م فریدا نیو دار و ده ونه کانه وه.

گوراندم: «جیی تو نه وییه.»
پرومکرده ره قبییه که م و گوتم: «قوربان هیوادارم منی گه مژه ببووری که سووکایه تیم پیکردی و هانمدای ته قه م لییکه ی. من زور له ئیوه خراپترم. نه وه ش به و که سه بلج که له دنیا دا له وت خو شه ویستتر نییه.»
ههر که نه وه م گوت، ههر سیکیان به سهر یاندا گوراندم.

ره قبییه که م به توور په یی نه راندی: «پیاوی چاک، نه گهر نه تده ویست شه ر بکه ی، بۆ له کولم نه بووییه وه و نه وه په نده ت پیدام؟»
به پییکه نییه وه وه لامم دایه وه: «دوینی گه وچ بووم، نه مرو نه قلم له سهر خو یه.

گوتی: «سه باره ت به دوینی باوه رت پیده که م، به لام نه وه کاره ی نه مرو ت جیی سهر سوورمانه و بوم قه بوولناکری.»
دهستم به یه کادا و دهنگم هه لیتا: «بژی، له و باره شه وه له گه لتا هاورام، هه ق به تو یه!»

- ده ی ئاخری ته قه ده که ی یان نا؟
گوتم: «نا، نایکه م. نه گهر پیته خو شه دیسان تیریکم پیوه نی، به لام چاکتر وایه نه وه کاره نه که ی.»

شاهیده کانیش، به تایبه ت شاهیده که ی من، گورانندی: «به و کاره ت به ره و پروو بوون له گه ل دوژمنه که ت و داوای لیخوشبوون ده ته وه ی ئابرووی گوردانه که مان به ری! جا نه وه کاره، نه گهر ده مزانی ئاوا ده که ی...
راوه ستا بووم به ره و پروویان و ئیتر پینه ده که نیم. گوتم: «به راستی له م سهر ده مه دا دوژینه وه ی که سیک که له گه وجییه تی خوی په ژویان بیته وه و به ئاشکرا و له بهر چاوی خه لک ئاوا دان به هه له ی خویدا بنی، جیی سهر سوورمانه؟»

شاهیده که م دیسان گورانندی: «به لام له دوئیلدا نا.»
گوتم: «نه وه ی جیی سهر سوورمانه ههر نه مه یه. چونکه له گه ل گه یشتنه ئیره ده بوو دان به هه له ی خویدا بنیم، بهر له وه ی نه وه گولله یه ک بته قینی. بهر له وه ی تووشی تاوانیکی گه وره ی بکه م، به لام ژبانی خو مان وا ناحه ز کردووه، که به و شیوه یه مه حال بوو داوای لیبورده ی لییکه م. ته نیا دوا ی نه وه ی له مه ودای دوازه ههنگاوه وه که وتمه بهر سییره ی ده مانچه ی ره قبییه که م، قسه کانم بایه خی ده بی بوی. به لام نه گهر کاتی به ره و پروو بوون و بهر له ته قه کردن داوای لیبورده م بگردایه، حه تمه ن ده یانگوت: «ترسه نوکه، به

دیتنی دەمانچە زاوری چوو. گوئ بە قسەکانی مەدەن. «کاکینە چاوا لە نێعمەتەکانی خودا بکەن لە دەوروپشتی خۆتان، ئاسمانی سامال و ھەوای پاک و گژوگیای تەرچک و بەلندە، سروشت رازاوە و بیتاوانە، ئیمەش، تەنیا ئیمە، بێخودا و گەوج و ھەپۆلین نازانین ژیان بە ھەشتە، چونکە دەبی لەو بەگەین، ھەرکات لەو گەیشتین ژیان بە ھەموو جوانییەکانییەو دەبیتە بەھەشت، ئەوسا دەتوانین یەکتەر لە باوەش بگین و دەستبکەین بەگریان.»

دەکرا زۆر لەو زیاتری لە سەر برۆم، بەلام نەمتوانی. دەنگم لە بەر نەشەو شادی زمانی وەتەتەلە خستم و قسەم بۆ نەھات. لە دلمدا ھەستم بە بەختەو ھەریبەکی ئەو ھەندە گەورە دەکرد کە بە عومراتی خۆم نەمدیوو.

رەقیبەکەم گوئی: «وتەکانت ھەمووی جوان و بەریوجین، وا دیارە مروئیکی رەسەن و تیگەیشتووی.»

گوتم: «بێبکەنە» خۆشم پیکەنیم، «بەلام دواتر باوەر بە قسەکانم دەکە.»

گوئی: «بەلێ، ھەرئێستا باوەر بە قسەکانت دەکەم. تکتا لێدەکەم دەستت بخە نێو دەستم، چونکە دەزانم مروئیکی راستوێژی.»

گوتم: «نا، ئێستا نا، دواتر ئەگەر بە شایانت زانیم و شیایوی پلە و پایەیی ئیو بووم، تەوقەم لە گەلدا بکە، وا باشترە.»

گەراینەو بۆ مائی، لە تەواوی ماوەی رێگادا شاھیدەکەم لۆمەیی کردم و من ماچمکرد. ھەموو ھاوقەتارەکانم لەو مەسەلەییە ئاگادار بوون و لیم کۆبوونەو و ئەو پۆژە ھەتا ئیوارە سەرکۆنەیان کردم.

گوئی: «ئابرووی جلوبەرگەکەمانت بردوو. دەبی دەست لە کارەکەت بکیشیتەو.»

تاقمیکیش لایەنگرییان لیکردم و گوئی: «لە ھەمبەر گوللەدا راولەستاو.»
- بەلێ راولەستاو، بەلام لە گوللەیی دووھەم ترساو و داوای لێ خۆشبوونی کردوو.

- ئەگەر لە کوژران بترسایە، بەر لە داوای لێخۆشبوون، سەرھەتا بە دەمانچەکەیی تەقەیی دەکرد، بەلام ئە دەمانچەکەیی فرییدا نێو داروودەو ھەنەکان.

نا وادیارە شتیکی دیکە لە گوپی دایە، شتیکی باش. جوئیک رەسەنایەتی.

چاوم لێدەکردن و گویم بۆ قسەکانیان شلکردبوو و کەیفم پێدەکرد. گوتم: «دۆستان و ھاوقەتارانێ خۆشەویستم، بۆ دەست لە کارکێشانەو ھەم خەمتان نەبێ، چونکە ئەو کارەم کردوو و ئەمرو ئیستیغفانامەکەم رادەست کردوو و ئەگەر لیم قەبوولیکەن، لە ئەرتەش دەچمە دەری و دەروم بۆ کلیسە.»

بەبێستنی ئەو قسەییە ھەموو دەستیانکرد بە پیکەنین.

- دەیی ئەووت زووتر بگوتبایە و خۆت رزگار بکردایە، ئیمە خۆ ناتوانین راییب محاکمە بکەین.

پێدەکەنین و خویان پێراگیر نەدەکرا، نەک بۆ لۆمە و تانە، بەلکو لە بەر شادی و دلسۆزی. ھەر لە رێو ھەستی دۆستانەیی خویان دەریبری، تەنانەت ئەوانەش کە وەبەر تیروتانەیان داووم. مانگیکی تەواو، بەر لە ھاتنەو ھەو ھوکمەکەم و واز ھێنانم لە ئەرتەش، پێیان دەگوتم: «کاکێ قەشە.» ھەموو بە

زمانی شیرین و دۆستانە لەگەلم دەوان و دەیان ویست دلسۆزیم بۆ بکەن و لەو کارە پاشگەزم بکەنەو: «خۆت گەوج مەکە، کوا ئەو کارە؟»

دەیانگوت: «نا، مروئیکی ئازا و بەجەرگە، لە ھەمبەر گوللەدا راولەستا و دەیتوانی ئەویش تەقە لە رەقیبەکەیی بکاتەو، بەلام شەوئیی پێشوو خەونی دیو دەبیتە راییب، بۆیە ئەو کارە مروئانەیی کرد.»

خەلکی شارەکش ھەر وایان ھەلسوکەوت لەگەل دەکردم، تا ئەو کاتە زۆر دلسۆزانە وەریان دەگرتم، بەلام سەرھنجیکی وایان نەدەدام. زۆری پێنەچوو لە بیروبروام گەیشتن و بانگھێشتیان دەکردم بۆ مائی. پیم

پێدەکەنین، بەلام لە دلەو خۆشیان دەویستم. ئەو ھەشم لە بیر نەچی ئەگەرچی بەراشکاوی باسی دوئیلەکەیی ئیمەیان دەکرد، بەلام فەرماندەر و

کاربەدەستان گوئیان نەدایە، چونکە رەقیبەکەیی من خزمی نزیکی ژینرالی کەمان بوو، چونکە کارەکە خوینرێژی و ئاکامی ناخۆشی لێنەکەوتەو

و من ئىستيعفام دابوو، كارەكەيان بە گالته زانى. ھەر بۆيە ئەو كاتە بەبى ئەوھى گوى بدەمە پىكەننەكەيان، بە دەنگىكى بەرز و نەترسانە دەستمكرد بە قسەكردن. چونكە پىكەننەكەيان دلسۆزانە بوو و لە پرووى قين و بوغزەوھ نەبوو. ئەو وتوويزانەش زياتر عەسرانە بەرپوھ دەچوو، بەتايبەت ژنان زۆريان حەز بەقسەكانم دەكرد و داوايان لە پياوان دەكرد گوى رابگرن.

ھەر كەسە و بە پىكەننەكەيان دەيانگوت: «ئاخەر چۆن دەبى من بەرپرسی ھەموان بم؟ بۆ وینە دەكرى من بەرپرسی تو بم؟»

وھلام دايەوھ: «رەنگە ئەوھ نەزانن، چونكە لە ميژە دنيا رىگايەكى جياوازی گرتۆتە بەرو گەورەترين درۆ بە راست دەزانين و چاوەروانيمان لە خەلكيشە درۆمان لە گەل بكەن. لىرەدا بۆ يەكەم جار لە ژياندا سادقانه و باش دووام و ھەمووتان وەك شىتم چاوە لىدەكەن و پىم پىدەكەن، ئەگەر چى بە چاوى خۆشەويستىيەوھ لىم دەروانن.»

خانەخويكەم بە پىكەننەكەيان گوتى: «ئاخەر چۆن دەتوانين لە خۆشويستنى تو خۆ بپاريزين؟» ژوورەكە پر بوو لە خەلك. لە ناكاو ژنىكى جھيل كە ئەو دوئيە لە بەر ئەو بەرپوھ چوو و تەنيا لەم داويانەدا ويستبووم ببیتە ژنى داھاتووم، ھەستا سەرپىن. نەمزانيبوو كەنگى ھاتووه. ھات بۆ لام و دەستى ھينا پيشى و گوتى:

- با پىتبلىم، من يەكەم كەسم كە پىتان پىناكەنم. بە پىچەوانە، بە چاوى فرميسكاوييەوھ سپاستدەكەم و رىزم بۆ خۆت و كرددەوھكەت ھەيە. ميردەكەشى ھات بۆ لام، پاشان ھەموو ھاتنە پيشى و ئەوھندەى نەمابوو دەستبەكەن بە رامووسينم. دلم لە شادى ليوريز بووبوو. بەلام پياويكى گەراوھ سەرنجى راکيشام. بە ناو دەمناسى، بەلام ئاشنايەتيم لەگەلى نەبوو و ھەتا ئەو شەوھ لەبزم لە لەبزی نەگەرآبوو.

(٤) ميوانى پرپىچوپەنا

ماوھيەكى زۆر بوو لەو شارە خاوەن پلە و پاىە بوو. ھەموو ريزيان بۆ دادەنا، چونكە دەولەمەند بوو و ناوبانگى بە چاكەكار دەرچوو بوو.

گوژمەيەكى زۆرى پارە دابوو بە ھەتيوخانە و نەخۆشخانەى تايبەتى ليقەوماوان و ئەو خىر و خىراتەشى بە شيوھى نھيىنى دەكرد، ئەو كارانەشى لە پاش مەرگى دەركەوت. پياويكى پەنجا سالانە بوو، تارادەيەك نەدوين و خولگ ناخۆش بوو. دەسالىك دەبوو ژنى ھيتابوو، ژنەكەى جوان و جھيل بوو و سى مندالى ھەبوو. رۆژيكيان لای عەسر بە تاقى تەنيا دانىشتبووم، لە پر درگای ژوورەكەم كرايەوھ و ئەو كابرايە وەژوور كەوت.

با ئەوھشم لە بىر نەچى، ئىتر لەو شوينەى پيشو نەمابووم. ھەر ئەو كاتەى وازم لە ئەرتەش ھينا، ژوورىكم بە كرى گرت، ئەو پيرىژنەى ژوورەكەم لى بەكرى گرتبوو كۆنە ژنى دەفتەردارىكى دەولەتى بوو. پيشخزمەتى ئەو ژنە كاروبارەكانى منيشى بەرپوھ دەبرد. بۆيەش مالىكەم گويستەوھ، دواى گەرانەوھ لە دوئيەل، لە رووم ھەلنەدەھات چاوە لە چاوى ئافانسى بكەم و ناردەوھ بۆ گوردان. چونكە كاتىك پياو كاريكى ناحەز دەكا و تووشى شەرمەزارى دەبى، ھيندى جار دەست بۆ كارى گرینگريش دەبا.

ميوانەكەم گوتى: «لە چەند رۆژى رابردوودا لە زۆر مالان بە تامەزرۆيى گويم بۆ قسەكانت شلكردووه و ئاخىرى بريارم دا لە نزيكەوھ لە گەلت ئاشنايم، تاكو خۆمانەتر لە گەلتدا بدويم. كاكي بەرپىز دەتوانى ئەو لوتقە دەرھەق بە من بكەى؟»

«بە سەر چاوە، بە شانازيشى دەزانم خزمەتكم لە دەست بى.» ئەوھم گوت، بەلام ھەر لە يەكەم ساتەوھ قەلافەتى ئەو كابرايە سەير سەرنجى راکيشام و تارادەيەك لەقسەكەى خۆم پەشيمان بوومەوھ. چونكە خەلكى ئەگەرچى بە تامەزرۆيى گوئيان بۆ قسەكانم شلكردبوو، بەلام ھىچكەس ئاوا بە قەلافەتتىكى جىددى و ناو چاوى گرژ و مۆنەوھ نەھاتبوو بۆ لام. ئەو ھاتبووه مالى بۆدەدەنيم و دواى ئەوھى دانىشت گوتى:

- ئيوھ مرۆفتىكى زۆر بە جەرگ و ئازان. چونكە ويړاتان بەبى پىچوپەنا قسەبكەن و مەترسىيە ئەوھش بوو ئەو قسانە ببنا ھوى ئەوھى لە بەر چاوى ھەموان رەشبن.

له وه لاميدا گوتم: «ئەو تاريفەى ئىوھ زىدەوھسەفە و من ئەوھندەش تاريف ھەلگەر نيم.»

بەرسقى دامەوھ: «نا، زىدە وھسەف نيبە، بېروام پىبکە ئەو کارە زۆر لەوھ دژوارترە کە بىرى لىدەكەيتەوھ. ھەر ئەوھش شوپىنى لە سەر من دانا و ھەر ئەوھش بووھ ھۆى ئەوھى بىم بۆ لاتان. تکايە پىمبلىن، ھەلبەت ئەگەر ئەو کونچکاويبەى من نارەحەتت ناکا. لەو ساتەدا کە بۆ دوئىل پراوھستای و داواى لىخۆشبوونت کرد، وھک لە بىرت بى ھەستت چۆن بوو؟ پرسىيارەكەم بە پرسىيارىكى گەوجانە مەزانە. بە پىچەوانە بۆ ئەو پرسىيارە بنۆسىكى نەينىم ھەيە کە رەنگە دواتر بۆت باسبکەم. ھەلبەت ئەگەر ئىرادەى خوداى لە سەر بى و ناشنايەتیبەكەمان رەنگىكى خۆمانەتر بە خۆوھ بگري.»

لە تەواوى ئەو ماوھىدەدا کە قسەى دەکرد، چاوم لە چاوى برببوو، «بۆيە لە ناکا وھەستمکرد بە تەواوى لىنى دلنيام و متمانەى پىدەكەم. منىش زۆر کونچکاو بووم، چونکە ھەستمکرد رازىكى سەير لە ناخيدا ھەيە.

وھلاممدايەوھ: «پرسىت لەو کاتەدا کە داواى لىخۆشبوونم لە رەقىبەكەم کرد چ ھەستىکم ھەبووھ. بەلام چاکتر وايە ھەر لە سەرھتای پروداوھكەوھ باسى شتىکتان بۆ بکەم، کە تا ئىستا ھىچکەس لىنى نەبىستووم.» ئەوھى لە نىوان من و ئافانسيدا پروى دابوو، چۆن خۆم دابوو بە سەر کەوشەکانيدا، ھەمووم بۆ گىرايەوھ. لە کۆتاييدا گوتم: «ھەر بەو مەسەلەيەدا بۆت دەردەكەوئى کە دوئىلەكە و تەنانەت مردنىش بۆ من ئاسان بووبۆوھ، چونکە ھەنگاوى يەكەمم لە مالەوھ ھەلئىنابووھ و بە گرتتە بەرى ئەو رىگايە، بۆم دەركەوت چوونە پىشەوھ ساناتر لە گەرانەوھىە و تەنانەت دەبىتە ھۆى شادى و بەختەوھرىش.»

کاتى گوئى بۆ راگرتبووم، زۆر بە تاسەشەوھ چاوى تىبىرىبووم، گوتى: «تەواوى بەسەرھات و قسەکانت سەرنجراکىش بوو. من ديسان دىمەوھ بۆ دىدەنىت.» ئىتر دواى ئەو رۆژە ھەموو ئىوارەيەك دەھات بۆ دىدەنىم. ئەگەر باسى خۆى بۆ بکردايەم، پىکەوھ دەبووینە دوست و ھاوړى گيانى و گيانىک

دەبووین لە دوو جەستەدا. بەلام بە ھىچ شىوھىەك باسى خۆى نەدەکرد و بەردەوام سەبارەت بە خۆم و ژيانم پرسىيارى دەکرد. لەگەل ئەوھشدا، زۆرى ھۆگر بووبووم و سەبارەت بە ھەست و ژيانم بەپاشکاووى بۆى دەوام. لە دلئى خۆمدا دەمگوت پىويست ناکا لە راز و نەينىبەکانى ژيانى ئاگادار بىم. بە بى ئەوھش دەتوانم تىبگەم پياوى چاکە يان نا. لەگەل ئەوھشدا، بىرم لەوھ دەکردەوھ ئەو مروئىكى جىددىيە و لە من گەورە ترىشە، کەچى دى بۆ دىدەنىى لاوئىكى وھک من و وھک ھاوشانى خۆى چاوم لىدەکا. زۆر شتىشى لىوھ فىربووم و کەلکم لە ئەزمونەکانى وەرگرت، چونکە خاوەنى بىر و زەينىكى بەرز و پروناک بوو.

لە ناکا و پىبگوتم: «سەبارەت بەوھى ژيان بەھەشتە زۆرم بىرکردۆتەوھ.» ھەر وھە لە درىژەى قسەکانيدا گوتى: «لە راستيدا جگە لەوھ بىر لە ھىچ شتىكى دىکە ناکەمەوھ.» چاوىكى لىکردم و بزەى ھاتى. «لە ئىوھ زياترم بېروا پىبەتى، دواتر پىتدەلیم بۆ.»

گويم بۆ شلگرد و لە دلئى خۆمدا گوتم وا ديارە دەيھەوئى شتىکم پىبلى. لە درىژەى قسەکانيدا گوتى: «بەھەشت لە ناخى ھەمووماندايە و ھەر ئىستا ئالىرەى جەستەمدايە - دەستى بە سىنگىيەوھ نا. و ئەگەر بمەھەوئى سبەينى بۆ ھەتا ھەتايە لىم ئاشکرا دەبى.»

چاوم لىکرد، زۆر بە ھەلەپرووكن قسەيدەکرد و بە شىوھىەكى زۆر گوماناوى چاوى تىبىرىبووم و دەتگوت دەيھەوئى وھقسەم بىنى.

- ھەر وھە جگە لە تاوانەکانى خۆمان، ھەموومان لە ھەمبەر يەكتردا بەرپرسىن و ئەرکى بەرپرسايەتى يەكترمان لە سەر شانە، لەم بارەوھ بەراستى ھەق بە تۆ بوو و ئەوھش کە توانىت لە رىوھ لە ھەموو گرنگايەتیبەکانى ئەو مەسەلەيە بگەى، زۆر باشە. لەراستىشدا ئەم مروئانە لەوھ دەگەن، ژيانى ئەولا بە خەون نازانن و وھک راستەقىنەيەكى زىندوو چاوى لىدەكەن.

به قه لسی گوراندم به سهریدا: «کهنگی، کهنگی وهراست دهگه ری؟ بلیی
ئهو بههشته و ژیانی ئهولا بوونی هه بی؟ بلیی ئه مه ته نیا خهون و خه یالی
ئیمه نه بی؟»

گوتی: «یانی بروات پئی نییه. مهوعیزه ی بۆ دهکەیت و خۆت باوه رت پئی
نییه؟ بروا بکه هه ر ئه م - خۆت گوته نی - خهون و خه یاله وهراست دهگه ری و
شکی تیدانییه. بهلام نهک ئیستا، چونکه هه موو رهوشتیکی یاسای تایبهت به
خۆی هه یه و رهوشتیکی رۆچی و رهوانییه. بۆ گورپینی دنیا و سه ر له نوێ
خولقاندنه وهی، مرۆف ده بی له باره ی رهوانییه وه بکه ونه سه ر رییه کی تر.
هه تا ئه و کاته ی به شیوه یه کی راسته قینه نه بووبیتییه برای هه مووان، برایه تی
سه ر ناگری. هه یچ چه شنه فیرکاریه کی زانستی، هه یچ چه شنه قازانجیکی گشتی،
مرۆف وا پناهینی که ملک و سامان و به ره ژه وه ندییه کانی خۆی به
شیوه یه کی یه کسان به سه ر هه موواندا دابه شبکات. هه موو کهس به شی
خۆیان به که م ده زانن و هه میشه به خیلی و سکالا و شه ر و کیشه له ئارادا
ده بی. ده پرس ی کهنگی سه ر ده گری، به لام له پیشدا ده بی له گه ل سه ر ده می
"جودایی" تیکه ل بین.»

پرسیم: «مه به ستت له «جودایی» چییه؟»

- ئه م جوداییه له هه موو شوینیک ره گا ژوی کردوه و له سه روو
هه مووشیانه وه له م سه ر ده مه ی ئیمه دا - به ته واوی بلا و نه بوته وه، هیشتا به
حه ددی خۆی نه گه یشتوه. چونکه هه موو کهس هه ولده دا که سایه تی خۆی
به جیا راگری و ده یه وه ی له بارترین ژیان بۆ خۆی دابینبکات. به لام له هه مان
کاتدا هه موو هه وله کانی بۆ گه یشتن به ژیانیکی له بار به ناکامی ده گا و ده بیته
هۆی له نیو چوونیشی، چونکه له جیاتی خۆناسین له نیو جوداییه کی ته واودا
نوێ ده بیته وه. له م سه ر ده مه ی ئیمه دا سه ر له به ری مرۆفایه تی له به ر یه ک
هه لوه شاوه و دابه ش بووه و هه ر کهسه و ئه سپی خۆی تاوده دا و ئاره
سووره له خۆم دووره، خۆی له هه موو کاریک دووره په ریز را ده گری، خۆی
و مال و سامانه که ی له خه لکی ده شار یته وه و له ئاکامیشدا ئه و خه لکی له

خۆی ده تارینی و خه لکیش ئه و له خۆیان ته ره ده کهن. مال و سامان پیکه وه
ده نی و له به ر خۆیه وه ده لی: «ئیستا چه نده ده سه لاتدارم و چه نده ش له
ئه مان دام.» ته ماح وا کویری ده کا، تیناگا چه نده ی له سه ری هه ک هه لچنیوه و
زیاتر به زه لکاوی بی هیزی و فه وتاندا رۆ ده چی. چونکه عاده تی گرتوه ته نیا
پشت به خۆی به سه تی و له هه مووان دا بری. خۆی وا باره ی ناوه که ئیمانی به
خه لک و مرۆفایه تی و یارمه تی یان نه بی. ته نیا له وه زنده قی چووه و دل ی
سواره، نه کا پار ه و ده سه لات و سامانه که ی که به زه حمه ت په یدای کردوه.
له ده ستی بیته وه. له م سه ر ده مه دا و له هه موو شوینیک مرۆفه کان تیناگه ن که
هیمانیه تی و دل حه سانه وه ی راسته قینه له یه کگرتن دایه، نه ک له هه ولی تاکه
که سی و جودایی خوازی دا. به لام ئه م لیک هه لبرانه پر مه ترسییه ده بی هه ر
چۆنیکه کۆتایی پی بی و خه لکی بزائن چۆن له خۆرا و به شیوه یه کی
ناسروشتی دل یان ره شبووه و له یه کتر دا براون. ئه م ده بیته رۆچی زه مان و
خه لکی سه رسام ده بن، چۆن ئه و ماوه دوور و دریزه له تاریکیدا دانیشتون
و رووناکیان نه دیوه. ئه و کاته یه که نیشانه ی «کورپی مرۆف» به ئاسمانه وه
ده بیندری... به لام تا ئه و کاته، ده بی هه روا ئالا که شه کاوه را گرین. هیندی جار
مرۆف ده بی بیته سه ر مه شق، ته نانه ت ئه گه ر ناچار بی ئه و کاره به تا قی
ته نیاش ئه نجامدا و کرده وه که ی شیتانه بنوینی. به م شیوه یه گیانی مرۆف له
ته نیایی رزگار بکا و ئه وان به ره و ئه شقیکی برایانه هاندا. ته نانه ت ئه گه ر به
شیتیشی بزائن، ته نیا له به ر ئه وه ی ئه و ئه ندیشه گه وره یه نه فه وتی.

هه موو عه سرانه مان به و ده مه ته قی و مشتمو رانه را ده بوارد. ده ستمان له
هاموشۆی ده ر و جیرانان هه لگرت و ئیتر بۆ کۆره کانیان نه ده چووین.
هه روها ئه و بازار گه رمییه ی پیشووشم نه ما بوو. ئه وه ش له به ر ئه وه نه بوو
له به ر چاویان که وتیتم، چونکه هه روا خۆشیان ده ویستم و ریزیان بۆ
دا ده نام. به لام نا کرئ حاشا له وه ش بکه ین که ده سه لاتیکی گه وه ره له
کۆمه لگادا باو بوو. منیش به چاوی ریزه وه چاوم له میوانه پر پیچوپه ناکه م
ده کرد، چونکه جگه له وه ی به بیر و به هره مه ند بوو، تیگه یشتم که پلانیکی له

باسكردم. پيمو ابوو شيتتووه، به لام ئاخري به وپهري سه رسورمانه وه تيگه يشتم، جينايه ته كه ي جينايه تيكي گه و ره و سامناك بووه.

چارده سال پيشتر، بيوه ي ماليكيكي كوشتبوو، ژنيكي جوان و جحيل و دهوله مند بوو و مالي له شاره كه ي ئيمه بوو. بوي شيت و شهيدا ده بي و ههستي خوشه ويستي خوي دهرده بري و هه ولده دا دلي نهرم بكات و شووي پي بكا. به لام نهو دلي به كه سيكي تره وه بوو، نه فسه ريكي خاوه ن پله و پايه و نه جيم و له بنه ماله يه كي ره سه ن. كه نهو كاته له گو ره پاني شه ر بووه و چاوه ري گه رانه وه ي چاوه روان نه كراوي بووه. هه ر بويه جوابي نه م ناداته وه و داواي ليده كا ئيتر نه چي ت بو ديده يني. داواي ليك هه لبران، چونكه له كه لين و قوربني ماله كه شاره زا بوو، بريار ده دا نه گه ر ئابروو چوونيشي به دواوه بي، نيوه شه وه له نيو باخه كه و قوونه بانه كه وه بوي بچي ته مالي. به لام هه روه ك زور جارن بيستوومانه، جينايه ت كردن به هوي بي باكي و له خوراديني زوره وه، له جينايه تي تر سه ركه و تووانه تر ده بي.

له رچنه ي هه وره بانه كه وه ده چي ته سه ربان و به په يژه كه دا ده چي ته خوراي. چونكه ده يزاني نهو ده رگايه ي پال قالدرمه كه هيندي جار به هوي كه مته رخه ميي پيشخزمه ته كانه وه داناخرئ. بويه هيوادار بوو نهو شه وه ده رگاكه دانه خرابي و هه رواش بوو بوو. به تاريخي خوي ده گه ييني ته ژووري خه وه كه ي كه شه وخه فيكي لي هه لكرابوو. وه ك نه وه ي به ئانقه ست چووبيتن هه ر دوو هاوده مه كه ي به بي وه رگرتني مؤله ت چووبوون بو جيژني له دايك بووني ئاشنايه كيان هه ر له و شه قامه. پيشخزمه ته كانه ي ديكه ش له وه تاغي خزمه تكاران يان له چيشتخانه ي قاتي ژيروو خه و تبوون. هه ركه چاوي به ژووري خه وه كه ي ده كه وي، هه وه سي بليسه ده ستيني و پاشان رقيكي ده خه زدارانه و به خيلانه دلي داده گري و وه ك مرؤفيكي مه ست و بي ئيختيار خه نجه ريك له سه ر سينگي ده دا و ته نانه ت ناهيلي نوزه ي بيته ده ري. پاشان به فيل و ته له كه يه كي شه يتانانه و دلره شان ه پيلانيك داده ريژي كه تاوانه كه بكه ويته نه ستوي خزمه تكاره كان. به و په ري خوي ره تيبه وه جزداني پاره كه ي

زه يني دا دارشتووه و ره نگه خه ريكي خو ئاماده كردن بي بو كاريكي گه و ره. ره نگه هه ر له به ر نه وه ش ئاوا هوگري به من هه بوو كه زورم خو له راز و كاره كه ي هه لنه ده قوتاند و به پرسيا ري راسته وخو و ناراسته وخو نه مده ويست سه ر له كاري ده رهيتم. به لام ئاخري تيگه يشتم كه ده يهه وي شتيكم بي بلي. له راستيدا نه وه شم مانگيك داوي هاتنه كه ي بو ده ركه و تبوو.

جاريكيان پيگوتم: «ده زاني خه لك لي مان دردونگ بوون و له خويان ده پرسن بو نه وه نده دي م بو ديده نيت. به لام قه يناكا با هه روا به گومان بن، چونكه زور زوو هه موو شتيكيان بو روون ده بيته وه.»

هيندي جار سه ير تووشي دله خورپه و جو ريك حال ليها تن ده بوو و خيرا هه لده ستا و ده رو يشت. چاويكي پشكينه رانه ي ليده كردم و له دلي خومدا ده مگوت هه ر ئيستا بي په رده و به راشكاوي شتيكم پنده لي.» به لام له ناكاو ده ستيده كرد به قسه و باسي شتيكي ئاسايي ده كرد. زور له ده ست ژانه سه ريش سكالاي ده كرد. روژيكيان كتوپر داوي قسه كردنيكي زور و پر دله خورپه، ره نكي سپي هه لگه را و هه روا چاوي تي بريبووم، چاوي به مؤله ق ويستا و كه وت به لادا. گوتم: «چييه» چبووه؟ نه وه بو وات ليها ت؟ - ساتي ك به ر له وه باسي ژانه سه ره كه ي كرد بوو.

- من... ده زاني من... كه سيكم كوشتووه!

نه وه ي گوتو به روخساري وه ك هومايي سپي هه لگه راوي زه رديه كي گرت: «بوچي زه رده ده گري؟» نهو فكره به ر له وه ي شتيكي ديكه سه رنجم راكيشي، له زه يني ده ره پي ري. منيش ره نگم سپي هه لگه را.

گو راندم: «ده لي چي؟»

به بزه يه كي سارد و سه ره وه گوتي: «ديوته وتني يه كه م وشه چه نده دژواره. به لام ئيستا كه دانم پياناوه، هه ستده كه م يه كه م هه نكاوم هه لينا وه ته وه و ده رو مه پيشي.»

تا ماويه كي زور نه مده تواني برواي پي بكه م. له و كاته دا برواشم پينه كرد، تا وا ي ليها ت سي روژ له سه ر يه ك هات بو ديده نيم و هه موو شتيكي بو

هه‌لده‌گرێ، به‌کللی ژێر بالنجه‌که‌ی درگای دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه و هیندی شتی تر هه‌لده‌گرێ. ئەو کاره‌ش جوړیک ده‌کات، که‌وا بنوینی پیشخزمه‌تیکی گه‌مژه کردوویه‌تی. ده‌ست له‌شته به‌ نرخه‌کان و قه‌باله و تاپۆکان نادات و ته‌نیا پاره هه‌لده‌گرێ. بریک له‌ زێر و زه‌مبهره درشته‌کان هه‌لده‌گریت و ده‌ست بۆ خشل و ئالتوونه زه‌ریفه‌کان نابا که ده‌ هینده‌ی ئەوان گرانابیتتر بوون. هیندیگ شتیش وه‌ک یادگاری هه‌لده‌گرێ بۆ خۆی. که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌ین. دوا‌ی ئەو کرده‌وه بی‌ به‌زه‌بیانه و چه‌په‌له، به‌ ئەسه‌پایی له‌ کوپه‌ هاتبوو هه‌ر به‌ویدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

چه‌ند رۆژ دواتر، که‌ هه‌والی قه‌تله‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه، هه‌چکەس به‌ خه‌ونیش بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بکوژه‌که ئەو بی‌! چونکه هه‌چ که‌س ئاگاداری چه‌زلێکردوویی ئەو نه‌بوو. هه‌میشه ئارام و له‌سه‌رخۆ بوو، هاوڕییه‌کیشی نه‌بوو، سفره‌ی دلی له‌لا بکاته‌وه. ئەویان وه‌ک ئاشنای کوژراوه‌که چاو لیکرد. ئەویش نه‌ک ئاشنایه‌کی نزیک، چونکه له‌ دوو چه‌وتووی رابردوودا ته‌نانه‌ت نه‌چوو بوو بۆ سه‌ردانیشی. یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی ئەو ژنه، که‌ ناوی پیووتیر بوو، خه‌را شکیان په‌رییه سه‌ری و هه‌موو بنۆس و به‌لگه‌کانیش ئەوه‌یان ده‌سه‌لماند. ئەو کوپه‌ ده‌یزانی خاتوونه‌که‌ی ئەو راستییه‌ی پووشبه‌سه‌ر نه‌کردایه . ئەگه‌ر یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی بگه‌ریایه‌ن به‌ سه‌ر بان، ده‌بوو ئەو به‌رن. چونکه خزم و که‌سی نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی نه‌ده‌که‌وته به‌ر دلان. کاتیگ له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی ده‌کا، خه‌لک لێی ده‌بیستن که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ خاتوونی کردووه. دوو رۆژ به‌ر له‌ مه‌رگی ژنه، کوپه‌ هه‌لاتبوو و هه‌چکەس به‌ سه‌روسۆراخی نه‌ده‌زانی. رۆژیگ دوا‌ی کوژرانی خاتوون له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌بیینن مه‌ست و سه‌ر خۆش ملی پێی گرتووه و خوداواراستان ده‌ستی راسته‌شی خویناوی ده‌بی. ده‌لی خوینی لوتم به‌ربووه، به‌لام هه‌چکەس باوه‌ری پیناکا. هاوده‌مه‌کانی خاتوونیش ده‌لین ئیمه‌ چووین بۆ کوپه‌ جیژن و کاتێ گه‌راینه‌وه ده‌رگای چه‌وشه‌که‌رابوووه. هه‌روه‌ها هیندیگ ورده‌شتی دیکه‌ش ئاشکرا ده‌بی و

پیشخزمه‌تی به‌سته‌زمان تاوانبار ده‌که‌ن. قۆلبه‌ستی ده‌که‌ن و به‌تاوانی قه‌تل دادگایی ده‌کرێ. به‌لام چه‌وتوویه‌ک دوا‌ی گه‌رانه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه تاویاوویکی قورس دایده‌گرێ و تا ده‌یگه‌یه‌ننه نه‌خۆشخانه، بیهۆش ده‌که‌وی و ده‌مری. مه‌سه‌له‌که‌ش لێره‌دا ته‌واوده‌بی و ده‌دریته ده‌ست ئیراده‌ی خودا. قازی و پارێزه‌رانی دادگا و خه‌لکی شاره‌که تیکرا له‌ سه‌ر ئەوه کوک ده‌بن که بکوژ ئەو پیشخزمه‌ته بووه و له‌ نه‌خۆشخانه مردووه. که‌وايه په‌روه‌نده‌که ده‌به‌ستن و سزای تاوانه‌که ده‌که‌ویته ده‌ست خودا.

ئەو میوانه پڕپه‌چوپه‌نایه‌ی من که‌ئێستا هاوڕیم بوو، گو‌تی سه‌ره‌تا ریزه‌یه‌ک تووشی عه‌زاوی ویژدان نه‌بووه. ماوه‌یه‌کی زۆر ژیا‌نی لێ‌تال ده‌بی، به‌لام نه‌ک به‌و هۆیه، به‌لکو به‌ هۆی په‌شیمان بوونه‌وه له‌و کرده‌وه‌یه و کوشتنی ژنیگ که ئەو هه‌مووه‌ی چه‌ز لیکردبوو. ئەو ژنه له‌ ژیا‌ندا نه‌ما‌بوو و پێیوابوو به‌ کوشتنی ئەو ئەشقی خۆی کوشتوووه. هه‌روه‌ها ئاوری هه‌وه‌س هه‌روا له‌ نیو ده‌ماره‌کانیدا شه‌پۆلی ده‌دا. به‌لام بۆ کوشتن و رشتنی خوینی مرۆڤیک هه‌ر گویشی نه‌بزواوه. به‌لام فکری ئەوه‌ش که ده‌بیته‌ ژنی که‌سیکی دیکه، به‌ جارێ ئارا و قارای لێ‌هه‌لگرتوووه و خۆی به‌ به‌ره‌ق زانیوه. هه‌ر بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆر وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که‌ جگه له‌وه چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه.

سه‌ره‌تا که ئەو پیشخزمه‌ته قۆلبه‌ستده‌که‌ن، ده‌که‌ویته ده‌ل‌ه‌ورپه‌زه، به‌لام نه‌خووشی و مه‌رگه‌ خه‌راکه‌ی ئەو کوپه‌ دلنایای ده‌کا و به‌وه دلی ده‌حه‌سیته‌وه که‌ مردنی ئەو پیشخزمه‌ته به‌ هۆی گه‌ران و ترسه‌وه نه‌بووه، به‌لکو رۆژی هه‌لاتنه‌که‌ی شه‌وی هه‌تا به‌یانی مه‌ست و که‌له‌لا له‌ سه‌ر زه‌ویی ته‌رپوتلیسک ده‌خه‌وی، سه‌رمای ده‌بی و ئەو له‌رز و تۆبه‌تی قوورسه دایده‌گرێ. دزینی پاره و شته‌کانی دیکه زۆری ئازار نادا، چونکه وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که ئەو دزییه‌ی له‌ به‌ر ته‌ماح نه‌کردوووه و بۆ سه‌رینه‌وی گومان و شوینه‌ونکی ئەو کاره‌ی کردوووه. پاره‌که زۆر نه‌بووه و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ر‌ووداوه‌که هه‌موو پاره‌که و بریکی دیکه‌ش ده‌بات و ده‌یدا به‌ هه‌تیوخانه‌یه‌ک له‌و شاره. ئەو

کاره دهکا بۆ ئهوهی سهبارهت به دزییهکه ویژدانی ئاسووده بی. راستیهکهشی ئهوهیه ههتا ماوهیهکی زۆر دلی ئارام دهیتهوه. - خۆی ئهوهی پیگوتم - پاشان پی دهئیتته بواری چالاکییهکی گهوهترهوه و دریژه به خزمهتهکهی دهدا. ئه رکیکی زۆر دژوار و پر زحمهت هه لده بژیرئ و دوو سالی وهختی خۆی بۆ دادهنی. چونکه خاوهنی ئیرادهیهکی پتهو بووه، ههتا رادهیهک رابردوو له بیر دهباتهوه. هه ر کاتیکیش وهبیری دیتتهوه، هه ولدهدا به هیچ شیوهیهک فکری لینه کاتهوه. له کاروباری چاکه و خیروخیراتدا چالاکی دهنوینی و بناغه ی چهند هه تیوخانه و ناوهندهی چاکه کاری دادهمه زرینی، به تهواوی تواناوه یارمه تییان دهدا. له هه ر دوو پیته خته که واته مۆسکۆ و پترزبوگ کاری چاک و شیواو ئه نجامدهدا. له هه ر دوو شاره که ش وهک ئه ندای ئه نجوومه نی چاکه کاری هه لده بژیردرئ. له گه ل ئه وه شدا رابردوو ی وهبیر دیتته وه و ئازاره که ی ئارا و قارای لی هه لده گری. پاشان ئاشقی کچیکی جوان و وریا ده بیته و زۆر زوو زهماوهندی له گه ل دهکا، به و هیوایه ی ژیان ی هاوبه شی له ته نیایی و ناهومیدی دهریهینی و به ده سته پی کردنی ژیان ی تازه و به جی هینانی ئه رکی بنه ماله و ژن و مندال خۆی له چنگ بیره وه ریبه کۆنه کانی دهرباز بکا. به لام راست پیچه وانیه ی چاوه روانیه که ی ده بی. ته نانه ت له یه که م مانگی زهماوهنده که یدا به رده وام ئه و خه یاله ئازاریده دا، که: «ژنه که م خۆشی دهویم - به لام ئه گه ر بزانی چی؟» کاتیک ژنه که ی پییده لی به م زوانه مندالم ده بی، ده که ویتته دله خورپه. «ژیانیکم وه دی هیناوه، به لام ژیانیکم ساندۆته وه.» ده بیته باوکی مندالان. «چۆن بویرم خۆشم بوین. بیان عاملینم و وه به ر خویندنیان بنیم، چۆن ده توانم باسی مه زنایه تییان بۆ بکه م؟ من خوین پیژم.» منداله کانی هه موویان وریا و زیرهک ده بن و پیخۆشده بی بیانلاوینیتته وه. «ناتوانم چاوه له روخساره پاک و بیگه رده که یان بکه م، شایانی ئه وه نیم.» ئاخری خوین، خوینی کوژراوه که و ژیانیکی شیرین که هه لپیرووکاندبوو. خوینیکی رژاو که هاواری تۆله ی کردبوو، به جارئ ژیان ی لی تال دهکا و خه ونی هاشه وپاشه ده بینی. به لام چونکه خاوهنی ئیرادهیه کی

پته و بووه، ماوهیه کی زۆر تا قهت دینی و دانبه خۆیدا ده گری. له دلی خۆشیدا ده لی: «به م ئازار و عه زاوه شاراوهیه که فاره تی هه موو تاوانه کان دده مه وه.» به لام ئه و هیوایه شی دهمله پیوش دهمینیتته وه و رۆژ له دوا ی رۆژ زیاتر ئازاری ویژدان تهنگی پی هه لده چنی و ئۆقره ی لی هه لده گری.

به هۆی چاکه کارییه کانیه وه خه لکی زۆری ریز بۆ دادهنین، وهک ئه وه ی هه موو به دیتنی ناوچاوه تال و عه بووسه که ی ترسیان لی نیشته بی. به لام هه رچی زیاتری ریز بۆ دادهنین، ئه و زیاتر هه ست به ئازار دهکا و ئۆقره ی لی هه لده گری. لای من دانی به وهدا نا که چهن جار ویستوو یه تی خۆی بکوژی. به لام بیروکه یه کی دیکه میشکی داده گری - بیروکه یه ک که سه ره تا مه حال بوو و نه یده توانی بیری لیکاته وه، ئه گه رچی ئاخری وا به سه ر رۆحیدا زالبوو نه یده توانی خۆی له چنگ دهرباز بکا. له خه ونیدا هه لده سته ی و دهراته دهرئ و له هه مبه ر خه لکیدان به تاوانه که یدا ده نی. ماوه ی سی سال ئه و خه ونه ده سته ی له کۆل ناکاته وه و به شیوه ی جۆراوجۆر چنگ له میشکی گیر دهکا. ئاخری به و ئاکامه دهگا ئه گه ر دان به تاوان و جینایه ته که یدا بنی، رۆحی شیفا دهرئ و هه تا هه تا هیمنایه تی بالی به سه ردا ده کیشی و گیانی ئاسووده ده بی. به لام ترس و دله خورپه دایده گری و نازانی چۆن ئه و کاره بکا. هه تا ئه و کاته ی که رۆوداوی دوئیله که ی من به سه ردا دی. «به دیتنی ئه و کاره ی تۆ، منیش بریاری خوم داوه.» چاوم لی کرد، ده ستم به راندا دا و گوتم:

- یانی رۆوداویکی ئاوا بی بایه خ بووه هۆی ئه وه ی تۆ ئه و بریاره گرینگه بده ی؟

وه لامیدایه وه: «بریاره که ی من سی سال بوو له میشکدا گورابوو و رۆوداوه که ی تۆ به یه کجاری رسکاندی. کاتیک بیرم له و کاره جوانه ی تۆ کرده وه خۆم لۆمه کرد و به خیلیم پی بردی.» ئه وه شی به رۆویه کی ناخۆشه وه دهر بری.

گوتم: «به لām برّوا به قسه کهت ناکهن. ئەو پروداوه چارده سال له مه بهر قه و ماوه.»

- به لگه م هه یه، به لگه ی گه وره و باوه پیکراو. ئەوانه دهنوینم. منیش هه ستامه سه ر پین و هاوارمکرد، له باوه شم گرت و رامووسی.

(وهک ئەوهی هه موو شتیک پیوه ندیی به منه وه بئ) گوته: «شتیک، شتیکم پین بلی. ژنه کهم، منداله کانم! ژنه کهم له حه بیه تدا دیقه دکا. ئەگه ر چی منداله کانم ملک و سامانه که یان له ده ست نایته وه، به لām تاهه تاهه وهک مندالی تاوانباریک چاویان لیده کهن! چ بیره وه ریبیه ک، چ بیره وه ریبیه ک له دل یاندا به جی دیلّم!»

هیچم نه گوت.

- هه لبران له ژن و منداله کهم و به جی هیشتیان بۆ هه میشه؟ ههتا ههتا، ده زانی ههتا ههتا!

به ئارامی دانیشتم و له بهر خۆمه وه دو عایه کم خویند. پاشان هه ستام، ههستم به مه ترسی ده کرد.

چاوی تیبریم و گوته: «چیبه کم؟»

گوتم: «برۆ! له هه موو جیگایه ک بیه به قاو. هه موو شتیک ده روا و تیده په رین، ته نیا هه قیقه ت ده مینیتته وه. منداله کانت گه وره بن، له بریاره گه وره کهت ده گهن و شانازیت پیوه ده کهن.»

ئهو کاته وهک بلیی بریاری خۆی داوه، به جییه یشتیم. بهو حاله شه وه ماوهی دوو هه وتوو هه موو پوژیک عه سرانه دههات بۆ لām. هه ر وا خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوو، بۆ ئەو کارهش هه روا دوو دل بوو و له سه ری ساغ نه ده بووه. دلّم پینی ده سووتا. پوژی وابوو دههات بریاری ئاخری ده دا و به تین و تاوه وه ده یگوت:

- ده زانم ئەو کاته ی دان به تاوانه که دا ده نیم، دنیا له بهر چاوم ده بیته به هه شت. چارده سال له دۆزه خدا بووم. ده مه هوی ئازار بکیشم. سزاکه ی بیینم و ده سته که مه وه به ژیانیکی ئاسایی. ده توانین به تاوانباری له دنیا ده رچین، به لām گه رانه وه له گو ریندا نابن. ئیستا ناویرم جیرانه کهم و ته نانه ت

منداله کانی خۆم خوش بوئ. خودایه گیان! منداله کانم رهنگه له وه بگهن که چ ئازاریکم چیشته وه و چ سزایه ک دراوم، هه ر بۆیه مه حکووم ناکهن! خودا له تواناییدا نییه، به لکو له هه قیقه تدایه.

پیمگوت: «هه موو له کرده وه جوان و مه زنه کهت ده گهن، ئەگه ر خیراش تینیه گهن، دواتر بۆیان ده رده که وی. چونکه ریزت بۆ هه قیقه ت داناوه. هه قیقه تی ئاسمانی، نه ک هه قیقه تی زه وینی.»

به رواله تیکی هیمنانه وه، ده رۆیشت، به لām رۆژی دوایی دیسان دههاته وه: خه موک و رهنگ بزپکاو و لۆمه کار.

- هه ر کاتیک دیم بۆ لات، هینده م ئەو چاوه پر پرسیارانه ت تیده بری، وهک ئەوهی بلیی: «هیشتا له قاوت نه داوه!» تۆزی سه برکه، دلّت له من نه هیشتی. ئەو جوړه ی بیری لیده که یته وه، وانیه. چونکه ئەوه کاریکی هه روا ساده نییه. رهنگه ئەو کاره هه ر نه کهم. تۆ خۆ ناچی راپوورتم لیده ی، ها؟

دوای ئەوهی به وردی چاویکم لیکرد و ده ترسام هه ر چاویشی لیکه م. به ده ست دلّه ورپزه وه ئازارم ده کیشا و خه م و خه فه ت دایده گرتم و شه وانه خه و نه ده چوو ه چاوم.

له دریزه ی قسه کانیدا ده یگوت: «هه ر ئیستا له لای هاوسه ره که مه وه هاتووم. ده زانی وشه ی «هاوسه ر» یانی چی؟ کاتی هاتمه ده رین، منداله کان ده یانگوت: «باوه گیان خودا حافین، زوو بگه ریوه و گو قاری مندالانمان له گه ل بخوینه وه» نا، تۆ سه رت له وه ده رناچی، کهس له ده ردی کهس ناگا.»

چاوی بریقه ی دههات و لیوی ده له رزی. له ناکا و شتیک کیشا به میزه که دا و که لوپه لی سه رمیزه که هه موو هه لبه زینه وه - یه کهم جار بوو واید کرد، چونکه پیاویکی هیدی و له سه ره خۆ بوو.

گوته: «ئاخر کوا پیویست به وه ده کا؟ بۆ ئەو کاره بکه م؟ هیچکهس مه حکووم نه کراوه و هیچکه سیش به جی من بۆ سیبریا راپیچنه کراوه، ئەو کوره ش له رز و تۆبه تی کوشتی. ئەوهنده شم له و ماوه یه دا ئازار چیشته وه، تاوانی خوینی ژنه م داوه ته وه. جگه له وهش باوه رم پیناکهن و برّوا به

بەلگەكانىشىم ناكەن، پىئويست بە دان پىنان دەكا، ھا؟ ئامادم لە بەر خاترى
رشتنى ئەو خويىنە، ھەتا كوتايى تەمەنم ئازار بكىشىم. ھەر لە بەر ئەوھى ژن
و منداڵەكانم تىدانەچن. يانى پىت كارىكى عادلانەيە ئەوانىش بەھۆى منەوہ لە
نيو بچن؟ پىتوا نىيە كارىكى ھەلەيە؟ لەو بارەوہ چى بە باش دەزانى؟ پىتوايە
خەلك لەوہ بگەن و رىزى بۇ دانىن؟

لەبەر خۆمەوہ گوتم: «خودايەگيان! لە كاتىكى ئاوادا بىر لە رىزى خەلكى
دەكاتەوہ!» ئەوئەندەى بۇ بە داخەوہ بووم ئەگەر بووبوايەتە ھۆى ھىور
بوونەوہى، ھاوبەشىم لە چارەنووسىدا دەكرد. دىتم ھۆشى لە لانەماوہ و
خەرىكە دلى بىخود بى. واقم ورمما بوو و بە دل و ئاوەزم تىگەيشتم ماناي
ئەو بريارە چىيە.

دىسان گوتى: «سەبارەت بە چارەنووسم بريارىك بە!»

بەمنجەمنج گوتم: «برۆ قاو بلاو بگەوہ.» دەنگم دەرنەدەھات، بەلام ھەر
چۆنىك بوو دركاندم. وەرگىراوہ رووسىيەكەى «سەردەمى نوئ» لە سەر
مىزەكە بوو، دەستم دايە و ئىنجىلى يوحەننا، بەشى دواز دەھەم، ئايەتى بىست
و چوارم پىشاندا:

«ئامىن، ئامىن، پىتان دەلىم ئەگەر دەنكە گەنم بگەويتە عەرز و نەمرى،
بەتەنيا دەمىنئىتەوہ، بەلام ئەگەر بمرى داھاتى زور دەداتەوہ.»
ھەر ئەو كاتەى پىي نايە ژوورى، خەرىكى خويىندەوہى ئەو ئايەتە بووم.
خويىندىيەوہ.

گوتى: «راستە.» زەردەيەكى تالى گرت و دواى ئىستىك گوتى: «ئەوھى
لەو كىتابانەدا نووسراوہ، ترسانكە. ئاسانە بيانخەيتە ئەستوى كەسىكى دىكە.
كى ئەوانەى نووسىوہ؟ ديارە مروؤف نووسىويەتى و شكى تىدا نىيە؟»

گوتم: «خوداي گەورە نووسىويەتى.»

دىسان بەبزەيەكەوہ و ئەمجارە تارادەيەك بەرقەوہ گوتى: «زۆرلەيى بۇ
تو ئاسانە.» دىسان كىتەيەكەم ھەلگرت، لاپەرەكانىم ھەلدايەوہ و بەشى دەھەم
ئايەتى سى ويەكم پىشاندا، كە رىسالەيەك بوو بۇ عىبرانىيەكان. خويىندىيەوہ:

«كەوتنە دەست خوداي زىندوو زور سامناكە.»

ئەوھى خويىندەوہ و كىتەيەكەى دانا، سەرتا پاي دەلەرزى.

گوتى: «كىتەيىكى بەسامە. حاشاي لىتاكرى كە ئايەتتىكى بەجى و تايبەتت
ھەلبژاردوہ» ھەستا سەرىپى. گوتى: «چاكە! خودا حافىز، رەنگە ئىتر چاوم
پىت نەكەويتەوہ... لە بەھەشت يەكتر دەبىننەوہ. كەوايە لەم چارەسالاھدا «لە
دەست خوداي زىندوو» دابووم، دەبى ئاوا بىر لەو چارە سالاھ بگەينەوہ.
سبەينى لە بەر ئەو دەستە دەپارىمەوہ رزگارمبكات.»

دەمويست لە ئامىزى بگرم و ماچىبەكەم، بەلام نەمويرا. رۆخسارى شلەژا
و خەمبار بوو. رۆيشت. لە دلى خۇمدا گوتم: «خودايەگيان، ئەو رۆيشت و
دەبى چىكا و لە گەل چى بەرەوروو بى؟» لە ھەمبەر پەيكەرى پىرۆزدا چۆكم
دادا و لە بەردەمى دايكى دوو دنيا، پارىزەر و يارمەتيدەرى تىژ بالمان،
گريام و بۆى پارامەوہ. نيو سەعات دوعام بو كرد و فرمىسكم ھەلوەراند
ئىوارەيەكى درنگ وەخت بوو، ولات تارىك داھاتبوو. لە پىر دەرگاكە كرايەوہ
و ھەمىسان خۆى بە ژوورىدا كرد. پىم سەير بوو.

پرسىم: «چووى بۇ كوى؟»

گوتى: «پىموايە شتىكم لە بىر چووہ... دەستەسەرەكەم، پىموايە... دەى
ئەگەر ھىچىشىم لە بىر نەچووبى، لىمگەرى با تاويك لىرەبم.»
دانىشت. لە ژوور سەرى راوہستام. گوتى: «توش دانىشە.» دانىشتم.
نزيكەى دوو دەقىقە ھىچمان مەقمان نەكرد. بەوردى تىم راما و لە ناكاو
زەردەيەكى گرت. ئەوہم ھەر لە بىرە. پاشان ھەستايە سەر پى، بەگەرمى لە
ئامىزى گرتم و دەستىكرد بە ماچكردنم.

گوتى: «لەبىرت بى ئەوہ دووھەمىن جارە دىم بۇ لات. گويت لىيە؟ لە
بىرت بى!»

يەكەم جار بوو ئاوا رووھەلماالدىراوانە دەى كرده بەردەنگى خۆى. پاشان
چووہ دەرى. لە بەر خۆمەوہ گوتم: «سبەينى.»

ههرواش بوو. ئەو پوژە نەمدەزانی سبەینیکەى پوژى له دايك بوونیهتی. چەند پوژ بوو له مال نەچووبوومە دەرى، بۆیه له وه ئاگادار نەبووم. له و پوژەدا زۆر جارن كۆرپىكى گەورەى دەگرت و تەواوى خەلكى شار دەچوون. ئەمجارەش هەر بەو شیوەیه بوو. دواى شام دیتە نێو پراستی هۆلەكە، كاغەزىك بەدەستەوه، بە شیوەى فەرمى راپۆرتىك له هەمبەر خەلكەدا دەخوینیتەوه زیاتر پووى قسەى له سەرۆكى دایەرەكەى دەبى كە ئەویش له وى حوزوورى دەبى، بە دەنگىكى بەرز چۆنیهتى پووداوهكەى بۆ دانىشتوانى كۆرەكە باسەكا. له كۆتاییدا دەلى: «وهك پمووزن له نێو ئیوهى مروّف دەچمە دەرى. خودا خۆى نیشانداوم. دەمههوى له بەر ئەو تاوانە گەورە پاشماوهى ژيانم ئازار بكیشم!»

پاشان هەموو ئەو شتانهى كە ماوهى چارده سال بوو شارەدبوویه، دەرى هینا و له سەر میزەكەى دانان. ئەو شتانهى كە پێیابوو دەبنە بەلگە بۆ تاوانەكەى: ئەو خشل و زمبەرانهى بۆ شوینەونكى له ژنەى دزیبوو. خاچ و میدالیایەك كە له ملی ژنەى دامالیبوو. وینەى له قەتەگیراوى میردى ژنە و دەفتەرى یاداشت و دوو نامە، یەکیان هی دەزگیرانەكەى بوو كە بۆى نووسیبوو بە زووترین كات دى بۆ لای، هەروها وهلامى ناتەواوى ژنەكە له سەر میزەكە بوو كە ویستبووى پوژى دواى بۆى بەرپىكا. ئەو دوو نامەیهى له گەل خۆى هینابوو - بۆ چى؟ «بۆ له جياتى له نێو بردنى ئەوانە وهك بەلگەى تاوان، چارده سال له لای خۆى راپگرتوون؟

ئەوهى پووى دا ئەمە بوو: هەموو تاسان و ترس دایان دەگرى، ئەگەر چى زۆر بە وردى گوێیان بۆ راپگرتبوو، بەلام باوهرى پیناكەن و پێیان وا دەبى شیت بووه. چەند پوژ دواتر له هەموو شاردا دەبیتە دەمگۆ كە ئەو كابرە فەقیرە شیت بووه. كاربه دەستانى دادگاش ناتوانن واز له پێداچوونەوهى پەروەندەكە بێنن، بەلام ئەوانیش زۆرى گوئ نادن و دەستى لى هەلدەگرن. ئەگەر چى ئالتوون و نامە و شتەكان تووشى گومانیان دەكات، بەلام بەو ئاكامە دەگەن كە ئەو شتانه ئەگەر راستیش بن، نابنە هۆى سەلماندى

تاوانىك. چونكە لهوانەیه ژنە ئەو شتانهى له كاتى ژياندا وهك یادگارى پێدایى، یان داواى لىكردبى بۆى هەلگرى و بپارێزى. ئەگەر چى دواتر ئەو بەلگانە له لایان دۆستان و خزمانى ژنەوه بە راست دەزاندرى و هیچ شك و گومانىك له گۆریدا نامینى. بەلام لهگەل ئەوهشدا وایلیهات بە هۆى ئەوانەشەوه. نەیان توانى هیچ شتىك بسەلمینن. پینچ پوژ دواى ئەوه، له نێو شار دەنگى داوه كە كابرە نەخۆشه و ژيانى له مەترسى دایە. ناتوانم باسى چۆنیهتى نەخۆشییهكەى بكەم، گوتیان تووشى نەخۆشى دى بووه. بەلام دەركەوت كە هاوسەرەكەى داواى له پزىشكەكان كردوو بە هەموو شیوەیهك تاقىكارى له سەر بكەن، دوكتۆرەكان بەو ئاكامە دەگەن كە حالى گۆراوه و گوشارى پووى شیتى كردوو. خەلكى بۆ پرسىار دەهاتن بۆ لای من، بەلام هیچم ئاشكرا نەدەكرد. ئەگەر دەشمویست بچم بۆ ملاقاتى نەیاندهیشت. زیاتریش ژنەكەى بەرگرى لیدەكردم.

پێدەگوتم: «تۆ بوویه تە هۆى نەخۆشییهكەى. ئەو هەمیشە خەمبار و مات بوو. بەلام له سالى راپردوووه خەلكى بۆیان دەركەوت، زۆر سەیر تووشى شلەژان بووه و كارى سەیر و سەمەرە دەكا، ئیستاش تۆ بوویه تە هۆى له نێو چوونى. قسەكانى تۆ بەو دەردەى برد، چونكە له ماوهى ئەو مانگەى راپردوودا هەر لهگەل تۆ بووه.» له راستیدا نەك هەر ژنەكەى تەواوى خەلكى شار بەگژمدا دەهاتن و سەركۆنەیان دەكردم. دەیانگوت «كار كارى تۆیه.» من متهقم نەدەكرد و له راستیدا دلشادیش بووم، چونكە دەمدى رەحمەتى خودا دەرژى بە سەر كەسێكدا كە دژ بە خۆى راپەریوه و دەیههوى خۆى سزا بدا. بپوام بە شیت بوونەكەى نەدەكرد. ئاخىرى ئیزنیان دام چاوم پێى بكهوى، پێداگرى دەكرد كە بمبینى و مالىئاواییم لىكا. هەر كە چاوم پێكهوت تیگەیشتم كە چەن سەعاتىكى دیکە دەژى. وشك و رەق بووبوو، دەستى دەلەرزى و كەوتبووه هەناسەبركى. بەلام پوخسارى رەزایەت و بەختیارى پێوه دیار بوو.

گوتی: «هه موو کاریکم ته واو کرد و دلنیا بووم. له میژه تامه زرۆی دیدارتم، بۆ نه دههاتی؟»

نه مگوت نه یانیهیشتوو چاوم پیی بکهوئ.

- خودا رهحمی پیکردم و بانگمه کا بۆ لای خووی. دهزانم دهمرم، بهلام دواى ئه و چهند ساله، بۆیه کهم جاره ههست به شادی و ئاسوودهیی دهکه م. ئیستا دهویرم منداله کانم خووش بوئ و ماچیان بکه م. نه ژنه کهم و نه قازیبه کان و نه خه لکی شاره که، هیچکام باوهرم پیناکهن. منداله کانیشم قهت باوهر ناکهن. له م باره شهوه ههست به رهحمه تی خودا دهکه م و وهک له بههشت بم وایه، دلشادم که ئهرکی خووم به جی هیناوه.

نیده توانی بدوئ. وهه ناسه برکی که وتبوو، دهستمی به گهرمی دهگوشی و به تاسه وه چاوی تیبری بووم. زۆری قسه نه کرد. ژنه کهی له پهستا سهری دهکیشا. بهلام دهرفه تی هینا به سرته پیمبلئ:

- له بیرته ئه و شهوه دوو جار هاتم بۆلات؟ گوتم "له بیرت بی". دهزانی بۆ گه رپامه وه؟ بۆیه گه رپامه وه بتکوژم!

داچله کیم.

- کاتی له لای تو رۆیشتم، به و شهوه تاریکه به شه قامه کاندایاسه مکرد و له گه ل خوودا که وتمه کیشه. له ناکاو وام رق له تو ههستا و لیت بیزار بووم، به جارئ ئوقره م لئ هه لگیرا و له دلئ خوودا گوتم. ئیستا ئه و ته نیا که سیکه هالاوه ته دهست و لاقم و بوته قازیم. ناتوانم حاشا له به لینه کهم بکه م، چونکه ئه و ئاگاداری هه موو شتیکه. ترسی ئه وه شم نه بوو راستیم لئ بلئی (بیرم له وه هه ر نه ده کرده وه) به لام له دلئ خوودا گوتم: «ئه گه ر دان به تاوانه که مده نه نیم، چون ده توانم چاو له چاوی بکه م؟» ئه گه ر له و سهری دنیاش بوایه ی توفیریکی نه بوو. ئه و بیرم بۆ تامل نه ده کرا که تو زیندوو بی و هه موو شتیکی بزانی و مه حکوومم بکه ی. هینده م رق لیت ههستا بوو، دهتگوت بنۆسی کاره که تو ی و شیاو ی لۆمه و سه رکۆنه ی. بۆیه گه رپامه وه بۆ لات، وه بیرم هاته وه خه نجه ریکت له سه ر میزه که داناوه. دانیشتم و داوام

له توش کرد دانیشی. دهقیقه یه کی ته واو بیرم کرده وه. ئه گه ر بمکوشته بایه ی، به و قه تله ده بوومه هۆی فه وتانی خووم، واته دانم به قه تله که ی پی شووشدا نه دهنه. به لام بیرم له وه هه ر نه کرده وه له و کاته دا نه موسیت بیری لئیکه مه وه. ته نیا رقم له تو بوو و له و کاته دا ده موسیت توله ی هه موو شتیکی له تو بکه مه وه. خودا له دلما شهیتانی به زاند. به لام ئه وه ش بزانه به عومراتی خووت ئه وه نده له مه رگ نزیکی نه بووی ته وه.

حه وتوو یه ک دواتر بۆ هه میشه چاوی لئیکنا. ئاپوره ی خه لک له رپوره سمی ناشتیدا به شدار بیانکرد. قه شه ی مه زن مژولیا ییشیکی پر هه ست و سه رنج راکیشیکرد. تیکرای خه لک سه باره ت به و نه خوشییه ترسناکه ی ئاوا ته مه نی تاوانده وه، ده دوان و ده گریان. به لام دواى ناشتنه که ی ته واوی خه لک رقیان لئ هه لگرتم و چاویان به رایى نه ده دا بمبینن. تا قمیک، سه ره تا چه ند که س و پاشان زیاتر، دواى مردنه که ی به و باوه ره گه یشتن و هاتن بۆ لام و به تاسه مه ندیبه وه پرسیاریان لیده کردم، چونکه مرؤف پیی خووشه سه ره نگرئ بوون و به دناو بوونی عادلان ببینئ. به لام زمانى خووم گریدا و دواى ماوه یه ک له و شاره رۆیشتم. پینچ مانگ دواتر به پشتیوانی خودا پیم نایه ئه م ریگا ئه من و پیروزه وه و سپاسی ئه و قامکه پیواره م کرد که به ئاماژه ئاسمانییه که ی به ره و ئه م ریگایه رینوینیی کردم. به لام هه موو رۆژیک، هه تا ئه مرؤش، له دؤعا و پارانه وه کاندایه و به نده ی خودایه م - میخاییل - له بیره، چونکه ئه و بیچاره یه ئازاریکی زۆری کیشا.

ناخاستن و نامۆزكارىيەكانى باوہ زووسىما

(۵) پراھىبى پروسى و پلہ و پاىہى گرىمانەيىي ئەو

باوكان و مامۇستايان، پراھىب چكارەيە؟ لەم سەردەمەدا، لە دنيای خاوەن ژياری ئەمرودا، تاقيمىك بە چاوى سووك لىدەپوانن وەك وشەيەكى ناھەز و جنيو كەلكى لىئوھەردەگرن، رۆژ لە گەل رۆژيش پراھىب زياتر لە بەر چاوى خەلك سووك دەبى. بە داخوھە تاقيمىكىش تەوھزل و زگھانك و ھەرزە و خوازەلۆكى بيشەرم و حەياش لە نيو پراھىبەكاندا ھەيە. كەسانى خویندەوار ئامازە بەوانە دەكەن: «ئىوھ لەش گران و تەوھزەلن، ئەندامىكى خویرپى كۆمەلگان، لە سەر بەرھەمى رەنجى خەلكى زگ بەردەدەنەوھ، ئىوھ تاقيمىك سواكەرى بى ئابروون.» لەگەل ئەوشدا زۆرمان پراھىبى خاكەپا و سەبوور ھەيە كە ئاواتەخووزى خەلوھتخانە و چلەكيشان و پارانەوھى پرتين و تاون. ئەوانە كەمیان ئاور لىدەردریتەوھ و كەس ناويان ناھيتى. رەنگە خەلكى تووشى سەرسامى بن، ئەگەر بلىم ھەر ئەم قەشە سەبوورانە كە ئاواتە خواز و تامەزرۆى عىبادەت و پارانەوھن لە تەنيايىدا، دەبنە، ھۆى رزگارىي پروسىما و دەيبووژيننەوھ. چونكە لە راستيدا ئەمان لە ھىمنايەتى و بىدەنگدا «خويان بو رۆژان و سەعات و مانگ و سالان» ئامادە دەكەن. لە گەل ئەوھوشدا ھەولەدەن لە سووچى خەلوھتخانەكەياندا، دىنى مەسيح و پەيكەرەكەى وەك چۆن لە باوكانى دىرين و پىغەمبەران و شەھيدانيان وەرگرتوھ، وەك پاقژيى ھەقىقەتى خودا خاوين و بىگەرد رايگرن. لەگەل گەيشتنى كاتى خووى، لە ھەمبەر دىنە بن بۆشەكانى دنيادا بەرزى دەكەنەوھ. ئەوھش بىرۆكەيەكى زۆر گەورەيە و وەك ئەستىرەيەك لە رۆژھەلاتەوھ ھەلدى.

بپروای من سەبارەت بە پراھىب ئەوھيە، پىتانوايە ھەلە بى؟ ئايا لەخۆبايىانەيە؟ چاو لە دنياپەرستان بکەن و ھەموو ئەوانەى خويان لە خەلكى خودا بە زياتر دەزانن، پىتان وانىيە نوورى خودا و ھەقىقەتى خودا لەواندا چەواشە بوو؟ ئەوان خاوەن زانيارين، بەلام زانست ھىچى تىدا نىيە جگە لە شتىك كە ھەستپىدەكرى. جىھانى مەعنەوى و پاژى بەرزترىشى واتە بوونى مروّف، بەجارى توور ھەلدراوھ و لەگەل چەشنىك سەركەوتن و تەنانەت لەگەل بىزارى، دوور فرىدەدرى. دنيە بە تايبەت لەم دوایىيانەدا و ايلتھاتوھ، حكومەت بانگى ئازادى دەدا، بەلام چى لەو ئازادىيەياندا دەبينىن؟ ھىچ شتىك جگە لە كۆيلەيى و خۆكوژى! چونكە دنيە دەلى:

- توھەواو ھەوست ھەيە و دايدەمركىنيتەوھ، چونكە تۆش ئەو مافەت ھەيە كە دەولەمەندترين و بەھيزترين مروّفەكان ھەيانە. لەپازىكردى نەفس و تەنانەت زياد كردنىشى مەترسە.» ئەوھش نەزمى نووى دنيایە. ئازادى لەوھدا دەبينن. چى بەدواى مافى زيادكردنى ھەواوھەوسدا دى؟ دەولەمەندى، جودايى و خۆكوژيى رۆحىي پىوھيە و ھەژارى، بەخىلى و كوشتن؛ چونكە ھەقيان پىندراوھ، بەلام كەرەسەى پازىكردنى ويستەكانيان پيشاننەداون دەلین دنيە، بە سەركەوتن بە سەر مەوداكان و فرينى بىرۆكەكان بە ھەوا دا، زۆر خۆش و شىرینتر دەبى و لە كۆمەلگايەكى برايانەدا زياتر و زياتر لىك گرى دەدرين. مخابن ناكرى دل بەو جۆرە بەلینى يەكبوونە بىستين. لىكدانەوھى ئازادى بەشيوھى زىدەپەوى لە ھەواو ھەوسدا سروشتى مروّف چەواشە دەكاتەوھ، چونكە زۆربەى مگىز و ھەوس و خووخدەكانيان بى مانا و گەوجانەيە و بىرۆكەى قور و بىتام لە نيوياندا گەشە دەكا. تەنيا بو ئەوھ دەژين بەخىلى بە يەكتر بەرن. زگەرپويى و بافیش و لووت ھەلپان، خواردن و سەردان و ھاموشوى يەكتر، بە پىويست زانينى عارەبانە و پلە و پاىہى كۆمەلايەتى و كۆيلەدارى، ئەمانە بوونەتە ھۆى ئەوھى ھەست و ئابروويان لە نيو بچى. مروّف ئەگەر نەتوانى بە ئەم ھەز و ئاواتانەى بگا پەنا بو خۆكوژى دەبا. ئەم شتانە لە نيو خەلكى ھەژار و رەشوروتدا بەرچاوه، بەلام ئەو

جیاوازییه‌یان هه‌یه ئاواته وه‌دی نه‌هاتووهدکانیان و به‌خیلی و چاوبرسی بوونی خۆیان له مه‌ستیدا ده‌شارنه‌وه. به‌لام زۆر زوو به‌جیی شه‌راب خوین ده‌نۆشن، چونکه به‌ره‌و ئه‌و رێگایه ده‌کیشریین. له ئیوه ده‌پرسم ئایا مرۆفیککی ئاوا ئازاده؟ یه‌کی له‌و «لایه‌نگرانی ئازادی» یه‌م ده‌ناسی و خۆی پێیگوتم، کاتیک له‌ زیندان تووتنی وه‌ده‌ستناکه‌وئ، له‌ حه‌یه‌یه‌تان هینده‌ی نامینی بۆ جگه‌ریه‌ک خه‌یانه‌ت به‌ رێبازه‌که‌ی خۆی بکا! هه‌ر مرۆفیککی ئاواشه‌ ده‌لی: «من بۆ مرۆفایه‌تی تیده‌کوشم» مرۆفیککی ئاوا چۆن ده‌توانی خه‌بات بکا، چیی له‌ ده‌ست دئ؟ ره‌نگه‌ کاریکی چوکه‌ی له‌ ده‌ست بی، به‌لام ناتوانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر پنی خۆی راوه‌ستی. سه‌یریش نییه‌ به‌جیی وه‌ده‌ست هینانی ئازادی بینه‌ کویله و نوکه‌ر و به‌جیی خزمه‌ت کردن به‌ ئامانجی برایه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف بکه‌ونه‌ چالی جودایی و ته‌نیا ییه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ سه‌ر ده‌می لاویمدا میوانه‌ پرپیچوپه‌ناکه‌م پێیگوتم. بۆیه‌ رۆژ له‌گه‌ل رۆژ زیاتر بیروکه‌ی خزمه‌ت به‌ مرۆفایه‌تی و ئه‌شقی برایه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف له‌ دنیا دا له‌ نیو ده‌چن. له‌ راستیدا ئه‌و بیروکه‌یه‌ش هیندی جار به‌شتیکی قوڕ و بیمانا ده‌زانن و وه‌ک گالته‌جاری لینی ده‌روانن. چونکه‌ کاتیک خووخده‌ی له‌ راده‌ به‌ده‌ری ویست و هه‌وه‌س ده‌ست و پپی ده‌خاته‌ کوتو زنجیره‌وه، چۆن ده‌توانی واز له‌و عاده‌ته‌ چه‌ق به‌ستوانه‌ بینن؟ ئه‌و تاق که‌وتۆته‌وه و کاری به‌ سه‌ر مرۆفایه‌تییه‌وه نه‌ماوه! توانیویانه‌ مال و که‌لوپه‌لی زیاتر کۆ بکه‌نه‌وه، به‌لام شادی و هیوا له‌ دنیا دا به‌ جاری له‌ که‌می داوه.

رێگای ته‌رکه‌ دنیا یی جیاوازه، پیکه‌نینیان به‌ نوێژ و پۆژوو دئ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا (رێگای گه‌یشتن به‌ ئازادی راسته‌قینه‌ له‌ واندایه‌). من ویسته‌ گه‌نده‌ل و ناپیویسته‌کان هه‌لده‌پاچم و هه‌ستی له‌خوبایی بوون و سه‌ره‌رپویی له‌غاو ده‌که‌م و ده‌یه‌ینینه‌ ژیر رکیفی ئیتاعه‌ته‌وه. به‌ پشتیوانی خودا ده‌گه‌م به‌ ئازادی رۆح و له‌گه‌ل ئه‌ویشدا شادی مه‌عنه‌وی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی. کئ ده‌توانی بیروکه‌یه‌کی گه‌وره‌ په‌روه‌رده‌ بکات و بیگه‌شینیته‌وه - ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ی تاق که‌وتۆته‌وه، یان ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ چنگ مالی دنیا و خووخده‌کان پزگار

کردوو؟ راهیب لۆمه‌ ده‌که‌ن چونکه‌ خه‌لوه‌تنشینی ده‌کا: «خۆت له‌ نیو چوار دیواری کلیسه‌دا شارده‌وته‌وه و بۆ پزگاریی خۆت هه‌ول ده‌ده‌ی و خزمه‌ت کردنی برایانه‌شت هه‌ر له‌ بیر نییه‌، کۆمه‌لگا و مرۆفایه‌تیت خستۆته‌ پشت گوی!» به‌لام ده‌بینن له‌ بواری ئه‌شقی برایانه‌دا کامیان گیان فیداترن. چونکه‌ ئه‌وانن تاق که‌وتووته‌وه نه‌ک ئیمه‌، چاویشیان به‌رایی دیتنی ئیمه‌ نادا. له‌ رۆژگارانی دیریندا رێبه‌رانی خه‌لک له‌ نیو ئیمه‌دا هه‌لده‌که‌وتن. بۆ دیسان له‌ نیو ئیمه‌دا سه‌ر هه‌لنه‌ده‌ن؟ هه‌ر ئه‌و زاھیده‌ سه‌بوور و خاکه‌رایانه‌ راده‌په‌رن و خزمه‌ت به‌ رێگای ئه‌و ئامانجه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌که‌ن. پزگاریی رووسیا به‌ ئیراده‌ی خه‌لکه‌وه‌یه‌ و راهیبی رووسی به‌رده‌وام لایه‌نگری خه‌لک بووه. ئیمه‌ تاق ده‌که‌وین ئه‌گه‌ر خه‌لکی تاق بکه‌ون. خه‌لکی هه‌ر ئه‌و ئیمانیه‌یان هه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ش هه‌مانه‌. ئاشتی خوازی بی ئیمانیش هه‌رگیز له‌ رووسیا کاریک به‌رپوه‌ نابا. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆر زۆریش راستوێژ و کارامه‌ بی. ئه‌وه‌تان له‌ بیر نه‌چن! خه‌لکی له‌ دین وه‌رگه‌راوان ده‌بینن و به‌ سه‌ریاندا زالدەبن، رووسیاش تاقانه‌ و ئورتوډوکس ده‌بی. ئاگاداری له‌ گوندنشینان بکه‌ن و ئاگاتان له‌ دلیان بی. بۆ فیزکردن و باره‌ینانیان به‌ نه‌رمی و به‌ره‌ به‌رچه‌ پیشن. ئیوه‌ وه‌ک راهیبیک ئه‌و ئه‌رکه‌تان له‌ سه‌ر شانه‌، چونکه‌ لادیی خودا له‌ دلیان دایه‌.

(۶) سه‌بارت به‌ ئه‌ربابان و خزمه‌تکارن:

بلی ئه‌ربابان و فه‌رمانبه‌ران له‌ باری رۆحیه‌یه‌وه‌ بینه‌ برا؟ هه‌لبه‌ت ده‌بی و حاشا له‌وه‌ ناکه‌م گوندنشینه‌کانیش تاوانباریان تیدایه‌ و ئاگری گه‌نده‌لێش پۆژ له‌ گه‌ل پۆژ پتر په‌ره‌ ده‌ستینی و ولاتی داگرتوووه. رۆحی دووره‌په‌ریزی و تاق که‌وتنه‌وه‌ش خه‌لکی داگرتوووه. سووت و سه‌له‌م خۆرانی گۆمه‌لگا وه‌ک زه‌روو سه‌ریان هه‌لداوه. بازرگانان برسی و تامه‌زرۆی پله‌ و پایه‌ن، هه‌ولده‌دن خۆیان وه‌ک خاوه‌ن فه‌ره‌نگ و ژیار نیشانده‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌یانبی فه‌ره‌نگه‌ و له‌م رێگایه‌دا به‌وپه‌ری خوییه‌تییه‌وه‌ دابونه‌ریتی دیرینی خۆیان پی سووکه‌ و ته‌نانه‌ت ئیمانی باب

و باپیرانیان بهشتیکی سووک و بی‌بایه‌خ ده‌زنانن. ده‌چنه دیداری سازاده و سلاوات له دیداری لیده‌دهن، ئەگەر چی نه‌گۆراون و هەر ئەو لادییه گه‌نده‌لن که بوون. لادییی خه‌ریکه له نیو مه‌ستی و بی هۆشیدا ده‌پزین و ناتوانن ده‌ست له‌و عاده‌ته‌یان هه‌لگرن. چ زولمیکه له هاوسهر و منداله‌کانیان! هه‌مووشی به هۆی مه‌ستییه‌وه! مندالی ده سالانم دیوه له کارگاگان کار ده‌کن، زه‌رده‌ل و ره‌قه‌ل، ریوه‌له و کۆم و خه‌مبار. کارگه‌ی ته‌نگوترش و هاروهۆری مه‌کینه، رۆژ تا ئیوارئ ئاره‌ق ده‌پژن. زمانی پیس و مه‌شرووب، مه‌شرووب - ئایا ئەوه‌ی دلی مندال ده‌یخوازی ئەوه‌یه؟ ئەو پیویستی به تیشکی خۆر و کایه‌ی مندالانه‌یه، سه‌رمه‌شقی باش و خۆشه‌ویستی ده‌وی. ئەی راهیبان، ئەم بارودۆخه ناله‌باره ده‌بی به‌رگری لیکری. ئەشکه‌نجه و ئازاری مندالان نابی بمینی، راپه‌رن و له‌و باره‌وه بۆ خه‌لک بدوین، په‌له‌بکه‌ن له‌و کاره‌دا په‌له! خودا خۆی رووسیا رزگار ده‌کا. چونکه گوندنشینان هەر چه‌نده گه‌نده‌ل و تاوانباریش بن، ناتوانن چاوپۆشی له‌ تاوان بکه‌ن، ده‌شزانن وه‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌ون و ئەو تاوان و گه‌نده‌لکاریانه هه‌له‌یه. بۆیه خه‌لکی ئیمه هەر وا ئیمانیا به‌ عه‌داله‌تی خودا هه‌یه. هیوایان به‌ ره‌حم و به‌زه‌یی خودایه و فرمیسکی په‌شیمانی هه‌له‌وه‌رینن.

له نیو چینی ده‌وله‌مه‌ندا بارودۆخه‌که جیاوازه، ئەوان پیره‌وی له زانست ده‌کن و ده‌یانه‌ه‌وی ته‌نیا له سه‌ر بناغه‌ی ئاوه‌ن ئەو عه‌داله‌ته دامه‌زرینن. وه‌ک پیشووش به سه‌ر مه‌سیحدا ناگورینن که تاوان بوونی نییه و تاوانباریش هه‌روا. ئەو وته‌یه‌ش دژوازییه‌کی تیدایه، چونکه ئەگەر خودایه‌ک له ئارادا نه‌بی، تاوان شتیکی بی مانایه! له فه‌رهنگ خه‌لک به‌ قینه‌وه دژ به‌ ده‌وله‌مه‌ندان راده‌په‌رن و رپیه‌رانی خه‌لکیش به‌رده‌وام خه‌لک فیزی خوین رشتن ده‌کن و پیا‌ن‌ده‌لین هەر کاریک بکه‌ن هه‌قیان به‌ده‌سته. به‌لام رقه‌که‌یان «ده‌بیته‌ بیزاری، چونکه کاریکی زالمانه‌یه.» به‌لام خودا خۆی رووسیا نه‌جات ده‌دا. نه‌جات به هۆی خه‌لکه‌وه‌یه، به هۆی ئیمان و سه‌بووریانه‌وه‌یه.

باوکان و مامۆستایان، ئاگاتان له ئیمانی خه‌لک بی، ئەوه‌ش به‌زایه ناچی. له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا و یقاری ئەم خه‌لکه مه‌زنه‌م دیوه، و یقاری راسته‌قینه و شیاوایان سه‌رنجی راکیشاوم. دیتوومه و ده‌توانم شایه‌دی بۆ بده‌م، دیتوومه و تووشی سه‌ر سوورپمانی کردووم. قه‌لافه‌تی هه‌ژاران‌ه‌ی خه‌لکی ره‌شۆکیم دیوه که تووشی تاوان و شووره‌یی بوون. ئەوان به‌نده‌ی سه‌رکز و ملکه‌چی که‌س نین و ته‌نانه‌ت دوا‌ی دوو سه‌ده کۆیله‌یی، له کرده‌وه و باوه‌ردا ئازادن و له‌گه‌ل ئەوانه‌شدا، سه‌ره‌پۆیی و تۆله و به‌خیلی له‌زاتیاندا نییه. «تۆ ده‌وله‌مه‌ند و ره‌سه‌ن و نه‌جیمزاده‌ی، وریا و لیزان و تیگه‌یشتووی، پیرۆزت بی و خودا مه‌باره‌کی بکا. ریزت بۆ داده‌نیم، به‌لام ده‌زانم منیش مرو‌فم. به‌بی ئیره‌یی بردن و مه‌راییی ریزت بۆ داده‌نیم، له‌پله و پایه‌ی مرو‌فدا و یقاری خۆم ده‌سه‌لمینم.»

به‌راستی ئەگەر ئەو قسانه‌ش ناکه‌ن (چونکه هیشتا نازانن ئەم قسانه چۆن ده‌ربرن) شیوه‌ی کرده‌وه‌یان ئاویه. خۆم دیتوومه، خۆم تیگه‌یشتووم، باوه‌ر ده‌که‌ن گوندنشینانی رووسیا ئیمه هه‌رچه‌نده هه‌ژارتر بن، ئەم هه‌سته بی شاتوشووته سه‌رنج راکیشتره. چونکه ده‌وله‌مه‌ندان له زۆر لایه‌نه‌وه تووشی گه‌نده‌لی بوون. زۆربه‌ی ئەوانه‌ش پیوه‌ندی به سه‌ر ساردی و که‌تره‌خه‌می ئیمه‌وه هه‌یه. به‌لام خودا خه‌لکی خۆی رزگار ده‌کا، چونکه رووسیا له خاکه‌را پیدا گه‌وره‌یه. له خه‌وندا داها‌توو به‌ چاو ده‌بینم و هه‌رده‌لی به‌راستی دیتوومه. حه‌تمه‌ن وه‌راست ده‌گه‌رئ و مسۆگه‌ر ده‌بی. ته‌نانه‌ت گه‌نده‌لترین ده‌وله‌مه‌ندانیش له هه‌مبه‌ر هه‌ژاراندا خه‌جاله‌تی له مال و سامانی خۆیان ده‌کیشن. هه‌ژارانیش به‌ دیتی ئەو خاکه‌راییی و خۆ به‌که‌م زانینه‌یان، تیده‌گه‌ن و له هه‌مبه‌ریانا راناوه‌ستن و به‌ دلشادی و دلۆقانی وه‌لامی شه‌رمه‌زارییه ئابروومه‌ندانه‌که‌یان ده‌ده‌نه‌وه. بروا بکه‌ن ئاخیری کار به‌و جییه ده‌گا و هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و ئەو ئالییه به‌پیه‌یه. یه‌کسانی، ته‌نیا له یقاری مه‌عنه‌ویی مرو‌فدا ده‌بی بدۆزریته‌وه. ئەوه‌ش ته‌نیا له نیو ئیمه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وی. ئەگه‌ر برا بوایه‌ین میرات و به‌شه‌مال ده‌هاته‌ گۆرئ، به‌لام به‌ر له‌وه هه‌چکات

سه بارهت به به شکردنی مال و سامان پیکنايهن. ئيمه ئاگاداری له په يکه ره ی مه سیح ده کهین و ده زانین وهک ئەلماسیکی گرانبايي و دره وشاوه هه موو دنیا پووناک ده کاته وه. هیوادارم وابی، هیوادارم!

باوکان و مامۆستایان، جارێکیان تووشی رووداویکی دلتەزین بووم. له سه رده می ده ربه ده ریمدا، له شاری ک - چاوم به خزمه تکاره قه دیمیه که م، ئافانسی، کهوت. هه شت سال دواي ئەوه ی لیک هه لبراین، خوداواراستان له نیو بازار تووشم بوو، ناسیمیه وه و به هه له داوان هات بۆ لام و له خو شیاندا باوه شی پیدا کردم. «قوربان ئەوه ئیوه ن؟ هه ر به راستی خه ون نابینم؟» بر دمییه وه بۆ مالی خو یان. ئەویش له ئەرته ش هاتبووه ده ری، ژنی هیتابوو و دوو مندالی هه بوو. خو ی و ژنه که ی له نیو بازار ده سفرو ش بوون وهک دیوه ره هه رایان ده کرد و له و ریگایه وه بژیوی خو یان دا بین ده کرد. ماله که ی هه ژارانه، به لام خاوین و دلگر بوو. سه ماوه ره که ی داگیرساند و ناردی به دواي ژنه که یدا، ده تگوت هه نته شی من له وئ بۆ ئەوان وهک جیژن وایه. منداله کانی هیتا بۆ لام: «باوه ته قدیسیان بفرموو.»

گوتم: «من کوا هه دی ئەوه م هه یه ته قدیسان بکه م؟ ته نیا راهیبیکی خاکه رام و هیچی تر. دوعایان بۆ ده که م. ئافانسی پاولوویچ له و رۆژه به دواوه هه میشه دوعام بۆ توش کرووه. چونکه هۆی هه موو شتیک تۆ بووی.» هه تا ئەو جیهی توانیم به سه رهاته که م بۆ باسکرد. چون بیر ده که نه وه؟ ئەو هه ر وا چاوی تیبیریوم و بر وای نه ده کرد که من ئەر بابه که ی پیشووی بم، که ئەو کاته ئەفسه ر بووم و ئیستا به و قه لافهت و شکل و شیوه وه له هه مبه ریدا ویستاوم؛ ته نانهت ده ستیشی کرد به گریان.

گوتم: «بۆ ده گریی؟ دۆستی به ریز، قه تم له بیر ناچیته وه، چاکتر وایه شادیم بۆ بکه ی چونکه ریگای من ریگایه که نزیک به شادی و خو شی.» زۆری قسه نه ده کرد، به لام له په ستا هه ناسه ی هه لده کیشا و به پوو خو شی سه ری بۆ ده له قاندم.

پرسیی: «ماله کهت چیی به سه ر هات؟»

له وه لامیدا گوتم: «پیشکه ش به کلێسه م کرد. له گه ل قه شه کانی دیکه بیکه وه ده ژیین.»

دواي خوار دنه وه ی چاییه ک خودا حافیزیم کرد، له ناکاو نیوه رۆبلی له گیر فانی ده رهینا و وهک دیاری پیندام بۆ کلێسه. نیوه رۆبلی دیکه ی به به په له خسته مستمه وه:

«ئوه ش بۆ خۆت باوه گیان ره نگه به کارت بی.»

نیوه رۆبلم وهرگرت و کرپوشم بۆ خو ی و ژنه که ی برد و چوومه ده ری. له ریگا له دلی خو مدا ده مگوت: «هه مسیان پیگه یشتن، ئیستا ئەو له مالی خو یه تی و من به ریوه م، بیگومان هه ناسه هه لده کیشتین و سه رمان راده وشینین. له گه ل ئەوه شدا به هۆی شادییه وه بزه مان دیتی وه بیرمان دیته وه که خودا چون ئەو دیداره ی بۆ ریک خستن.» دواي ئەوه ئیتر چاوم پی نه که وته وه. من ئەر بابی بووم و ئەو خزمه تکارم، به لام ئیستا که به دلکی پاک و بیگه رده وه یه کترمان رامووسی، پیوه ندیه کی گه وره ی مرۆقانه له نیوانماندا دامه زرا. زۆرم بیر لیکردۆته وه و ئەوه ی ئیستاش بیر لیده که مه وه: بلێی ئەم یه کگرتنه سادقانه یه له کاتی خویدا له نیو خه لکی رووسیادا جی بکه وئ؟ بروام وایه مسۆگه ر ده بی و کاتی ئەوه نزیک بۆته وه.

سه بارهت به خزمه تکاران با ئەوه ش بلیم، ئەو کاته ی گه نج بووم، زۆر جار رقم له خزمه تکاره کانم هه لده ستا؛ «ئاشپه ز چیشته که ی زۆر به گه رمی هینابوو سه ر سفره که. خزمه تکار ئوتووی له جلوبه رگه کان نه دا بوو.» به لام ئەوه ی له هه موو که س چاکتری فیرکردم. یه کیک له بیرو که کانی کاکم بوو که به مندالی پیگوتم: «ئایا من شیایو ئەوه م که سیکی دیکه خزمه تم پینکا و له بهر هه ژاری و ناھیری خو ی ملکه چ و گوێرایه لی من بی؟» ئەو کاته له خو م پرسی: ئەو بیرو که ساکاره ئاوا دره نگ به زه ییمان ده گا؟ نه بوونی پیشخزمهت له دنیا دا مه حاله. به لام کاریک بکه ن خزمه تکاره که تان له باری رۆحیه یه وه ئازادتر له و کاته بی که هیشتا نه بوو بووه خزمه تکار. بۆ ناتوانم خزمه تکاری خزمه تکاره کانم بم و کاریک بکه م له وه تیگات و بی هیچ

دهمارگيريبهک له لايهن منهوه، يان بروا پينهکردن له لايهن نهوهوه؟ بؤ دهبي بهزهبيم به پيشخزمهتهکه مدها نهيهت؟ بؤ دهبي نهبيمه نيو بنه ماله کهم و بهو کاره دلې خوم شاد بکه م؟ تهنانهت ئيستاش دوتوانين ئه و کاره بکهين. بهلام له داهاتوودا دهبيته هوې گوره يي مروّف، نهوهش کاتيک که بهدواي گرتني پيشخزمهتهوه نهبين، يان وهک ئيستا نه مانه هوې هاوره گه زيکي خومان بکهينه خزمهتکار و کاری لي بکيشين. به پيچهوانه له ناخي دلّه وه چه ز دهکا بيته خزمهتکاری ههموان، نه و جورهي که ئنجيل پيمان دهلي.

ئايا ئه مه خهونه که مروّف شادي خوي ته نيا له کردهوي باش و پر له رهمه تدا بدوزيته وه و وهک ئيستا چيژ له زولم و زور و زگه رووي و داوين پيسي و ترزلي و رقه به رايه تي و به خيلي وهرنه گري؟ له سهر نه و باهره م ئه مه خهون نييه و کاته که ي نزيک بوته وه. خه لکي پنده که نن و ده پرسن: «کهنگي کاتي نه وه دي، بليي به م زوانه بگاتي؟» بروا موايه به پشتيواني مه سيح نه م کارانه به ناکام ده گه يه نين. له ميژووي مروفايه تيدا گه ليک بيروکه هه بووه که ده سال بهر له سهر هه لدانيان هيچکس به بيرايشيدا نه هاتووه. به و حاله شه وه کاتيک که جهنگه ي نه وه هات سهر هه لدن، گه شه ده که ن و له سهرتاسه ري زهوي بلاو ده بنه وه. بويه ئيستاي ئيمه ش هه روايه و خه لکه که مان ده بنه سهرتويي جيهان و دهره وشينه وه، مروّفه کانين ده لين: «نه و به رده ي که مي عاره کان وتيان به کار نايه، بوته به ردي چيني ديواري په رستگا.» جي خويشه تي له لومه کاران بپرسين: نه گه ر هيواي ئيمه خهون و خه ياله بيناي خويان و شته کاني ديکه کهنگي به شيوه يه کي عادلانه و ته نيا به نه قلې خويان و به بي يارمه تي مه سيح داده م زرينن؟ نه گه ر بليي نه وانه ن که به ره و دووره په ريزي ده رونه پيشي، ته نيا ساويلکه ترينه که يان باوه ري بي ده که ن، ساويلکه ييه که شيان به راده يه که که پياو توشي سهر سوورمان ده کا. راستييه که شي نه وه يه خه ونه که يان گومان او يتره له خه ونی ئيمه. عداله تيان کردو ته نامانجي خويان. به لام به حاشا کردن له مه سيح ناخري له

1- ئنجيلي مه تي، به شي بيست و يه که م.

سهر زهوي لافاوي خوين وه ريده خه ن. چونکه خوين، خوين ده خوازي و هه ر که سي شمشير به ده سته وه بگري، شمشير له نيوي ده با. نه گه ر له بهر خاتري په يمانی مه سيح نه بوايه، شه رکه هينده ي ده خاياند ته نيا دوو که س له سهر زهوي ده مانه وه و نه واني ديکه يه کتريان ده کوشت. نه و دوو که سه ش له بهر هه و و غروور چاويان به رايي نه ده دا يه کتر بينن و يه کيان نه وي ديکه ي ده کوشت و پاشان نه ويش خوي له نيو ده برد. نه گه ر له بهر واده و به لينه که ي مه سيح نه بوايه، که له بهر خاتري خا که رايان و سه بووران روژه کان کورت ده بنه وه، نه م کاره ش مسوگر ده بوو.

دواي رووداوي دوئي له که م، نه و کاته ي هيشتا جلوبه رگي نه فسه ريم له به ردا بوو، له نيو کو ريک له خزمه تکاراندا قسه مکرد و له بيرمه وته کانم هه مووياني توشي سه رسوورمان کرد. ده يان پرسى: «چي! ياني خزمه تکاره کانمان له سهر ميژ دانيشين و چايان بؤ دانين؟ وه لامم دانه وه: «بؤ نا، لانيکه م جاروبار» هه موو دايان له قاقاي پيکه نين. پرسياره کانيان گه مژانه بوو، وه لامی منيش روون و ئاشکرا نه بوو، به لام بيروکه ناوه کييه که ي هه تا راده يک دروست و به جي بوو.»

(۷) سه بارهت به دوعا و نه وين و پيوه ندي له گه ل دنيا کاني ديکه:

پياوي جي لي، له عيبادت خافل مه به. نه و کاته ي عيبادت ده که ي، نه گه ر عيبادته که ت دوور له ريا بي، هه ستيکي نوئ و مانايه کي نوئ به خووه ده گري و نازايه تيه کي نوئ پنده به خشي و تيده گه ي که عيبادت فير بوونه. له گه ل نه وه شدا له بيرتبي، هه ر کاتيک توانيت به رده وام نه م رسته يه بليوه: «خوايه، به سهر هه موو نه وانه دا که له هه مبه ر تو دا ديار ده که ون و ده تپه رستن، رهمه ت ببارينه.» چونکه له هه موو کات و ساتيکدا هه زاران که س نه م دنيايه به جي دي لن و روحيان به ره و لاي خودا ده فری. زور که سانين هه ن نه ناسراو و خه مبار و هيو ابراو له قوربنیکی چول و هولدا

2- ئنجيلي مه تي، به شي بيست و شه شه م.

بەتەنیاىى سەر دەننەوۋە ۋ ھىچكەس دلوپە فرمىسكىيان بۇ ھەلناوۋەرىنى ۋ تەنانت نازانن كەسىكى ۋا ھەر بووشە لە سەر زەوى. «بۇيە لەوانەيە لەو سەرى دنيا دوغاي بە خىرى تۇ سەر كەوى بۇ دەرگانەى خودا ۋ بىتتە ھوى لى خۇشبوونيان. ئەگەرچى نەتدەناسىن ۋ ئەوانىش تۇيان نەدەناسى. بۇيە ئەو كەسەش چەندە بزوينەر ۋ دلخۇشكەرە كە بە ترسەوۋە لە ھەمبەر خودادا راوہستاوۋە ۋ ھەستدەكا كەسىك دۇعا بۇ ئەوئىش دەكات ۋ مروقتىك لە سەر زەوى ھەيە ئەوى خۇشدەوئى. خوداش بە دلۇقانىيەكى زىاترەوۋە چاۋ لە ھەردووكتان دەكا. چونكە ئەگەر تۇ ئەوۋەندەى دلسۆزى بۇ دەكەى، خودايەك كە لە رادەبەدەر لە تۇ دلسۆزتر ۋ بە بەزەبىتەر، رەحم ۋ خۇشەويستىيى زىاتر دەبى.

براىان، لە تاوانى خەلكى مەترسن. مروقتان بە تاوانىشەوۋە خۇش بوئى، چونكە خۇشەويستىيى ئىوۋە ترووسكەيەك لە خۇشەويستىيى خودايە ۋ بەرزترىن خۇشەويستىيى سەر زەوييە. تەواوى خولقاۋەكانى خوداتان خۇش بوئى ۋ ھەموو دەنكە خىز ۋ پەلك ۋ گەلا ۋ تالە تىشكىكى پووناكى خوداتان بە لاوۋە ئازىز بى. ھەموو بوونەوۋەر ۋ ئازەل ۋ گژوگىايەكتان خۇشبوئى، ھەموو شتىكتان خۇشبوئى. ئەگەر ھەموو شتىكتان خۇش بوئى، ھەست بە پارى ئاسمانى ناخيان دەكەن ۋ ھەر كاتىكىش ھەستىپىكەن، رۇژ لە گەل رۇژ زىاتر تىي دەگەن، لە كۇتايىشدا بە خۇشەويستىيەكى ھەمە لايەنەوۋە تەواوى دنيا تان خۇش دەوئى. جروجانەوۋەرتان خۇشبوئى: خودا سەر چاۋەى ئەندىشە ۋ شادىيى پىيەخشيون. مەيان ورووژىنن، ئازارىان پىمەگەيەنن، بىبەشيان مەكەن، بە پىچەوانەى ويستى خودا مەجوولنەوۋە. ئەى مروقت، بە ھوى گەورەيى خۇتەوۋە فىز بە سەر ئازەل ۋ بوونەوۋەراندال مەدە؛ ئەوان لە تاوان بەدوورن. تۇش بەوۋە گەورەى، بە ھانتت زەويت رموودە كرد ۋ ئاسەوارى ئەو رموودە كردنە لە پاش خۇت بەجىدىلى - مخابن ئەم مەسەلەيە ھەتا رادەيەك سەبارەت بە يەك بەيەكى ئىمە راستە! بەتايبەت مندالانتان خۇش بوئى، چونكە ئەوانىش ۋەك فرىشتە لە تاوان بەدوورن، ئەوان دەژىن

بۇ ئەوۋەى دللمان ساف ۋ بى غەور بەكەن، راست ۋەك ئەوۋەى رىنوئىنيمان بەكەن. قوربە سەر ئەو كەسەى مندالىك ئازار دەدا! باوۋە ئانفيم فىرىكردم مندالانم خۇشبوئى. ئەم كەسايەتتەى دلۇقان ۋ بىدەنگە لە سەردەمى دەر بەدەرىماندا زۇر جار بەو قەرەپوولانەى پىياندەداين شىرىنى ۋ چوكلىتى بۇ مندالان دەكرى. بەلاى ھەر مندالىكدا تىپەرىبىايە خۇشەويستىيى خۇى بۇ دەر دەبىرى، زاتى ئەو كابرەيە ئاۋايە.

ھىندىك لە ئەندىشەكان مروقتى سەرسورماۋ ۋ دەدىنن، بە تايبەت بەدىتنى تاوانى خەلكى، لە خۇشى دەپرسى ئايا چاكتەر وايە زۇرەملى بەكار بىتنى يان خۇشەويستىيى خاكەرايانە؟ بەردەوام برىاربدەن خۇشەويستىيى خاكەرايانە بەكار بىنن. ئەگەر ھەمووتان يەك دەنگ لە سەر ئەو خالە پىكبىن، دەتوانن دەست بە سەر تەواوى دنيا دا بگرن. خۇش ويستىيى خاكەرايانە زۇر زۇر بەھىزە، بە ھىزتر لە ھەموو شتىكە، ۋەك ھىچ شتىكى دىكە ناچى.

ھەموو رۇژىك ۋ ھەموو سەعاتىك، ھەموو خولەكىك بەدەورى خۇتانا بگەرپىن ۋ ئاگادارى خۇتان بن ۋ سەرنجبدەن ۋ بزنانن وئىنەكەتان وئىنەيەكى جوان ۋ پاراۋەيە؟ بە پەنا مندالىكدا تىدەپەرن، بە رەقەوۋە تىدەپەرن، بە زمانى تال ۋ قسەى ناخۇش ۋ دللى رەقەوۋە تىدەپەرن ۋ لەوانەيە ئەو مندالە نەبىنن. بەلام ئەو ئىوۋەى دىتوۋە ۋ وئىنە ناحەز ۋ دزىوۋەكەتان دەكەوئىتە سەر پەردەى دلە پاك ۋ بىدەسەلاتەكەى. لەوۋە ئاگادار نىن، بەلام لەوانەيە تۇوى شەرتان لە ناخىدا چاندبى ۋ تۆۋەكە شىن بىن. ھەمووشى بەو ھۆيەوۋەيە كە سەرنجتان بەو مندالە نەداۋە. چونكە خۇشەويستىيەكى راست ۋ خىرخوزانەتان لە دلئاندا پەرۋەردە نەكردوۋە. برايان، خۇشەويستىيى مامۇستايە، بەلام مروقت دەبى بزانى چۇنى ۋەدەستىيىن. چونكە ۋەدەستەپىنانەكەى زۇر دژوارە ۋ بە نرخیكى گران دەكردى. بە ھەولكى بەردەوام ۋ بى وچان ۋەدەست دى. چونكە نابى ئەو خۇشەويستىيە جاروبارە ۋ كاتى بى، بەلكو بۇ ھەتا ھەتا. ھەموو كەسىك دەتوانى جاروبار خۇشەويستىيى خۇى دەر بىرى، تەنانت مروقتە شرودرەكانىش.

براکه م داوای لیبور دنی له بالنده کان ده کرد. رهنگه بیمانا بنوینی، به لام دروسته. چونکه هه موو شتیک له ئەقیانوس ده چی، هه موو شتیک له گهردایه و پیکه وه ئاویتته ده بن. په له پیتکه یه ک له شوینیک، له و سه ری دنیاش بزووتنه وه و له ره وه دی دینی. له وانه یه داوای لیبور دن له بالندن بی مانا بی، به لام په له وران له په ناتان شادتر ده بن - لانیکه م توزیک شادتر - مندالان و هه موو ئاژه لانیس هه روا. به و مرجه ی ئیوه له ئیستا مه زن و به شه ره فتر بن. هه موو شتیک له ئەقیانوس ده چی، ئەم قسه ی منتان له بیر نه چی. ئەو کاته، خۆشه ویستییه کی هه مه لایه نه له دلتاندا بلیسه ده ستینی و وه ک جه زم بوویه ک، بۆ په له وهران ده پارینه وه و دوعا ده کهن ئەوانیش له تاوانیان خۆشبن. ئەو جوره حال لیهاخته تان له لا به ریز بی، هه ره چهنده ش به لای خه لکه وه بی ماناش بنوینی.

دۆستانی به ریزم، بۆ ئەوه ی شادبن له بهر خودا بپارینه وه و دوعا بکه ن. مندالان و په له وهران شاد بکه ن و به هه شت بۆ خۆتان مسۆگه ر بکه ن. مه هیلن تاوانی خه لگی له کاره کانتاندا تووشی په رۆشیتان بکا. له وه ش مه ترسن که کاره که تان سووک بی و له به ره و بکه وی. مه لین: «تاوان به هیزه، خراپه به هیزه، شه ی تاناوا به هیزه، ئیمه ش ته نیا و بی پشتیوانین و شه ی تاناوا دامانده رزینی و ناهیلی کاره چاکه کانمان به ئاکام بگا.» رۆله کانم، له ده ست ئەو ناهومیدییه راکه ن و ته نیا یه ک ریگاش بۆ ده ربازبوون هه یه، که وایه خۆتان به بنۆسی تاوانی هه موو مرۆقه کان بزانی، دۆستانی خۆشه ویست هه قیقه ت ئەمه یه. چونکه هه ر کاتیک خۆتان به هۆی تاوانی هه موو مرۆقه کانه وه به بهر پرس زانی، خیرا تیده گهن که له راستیدا وایه. له بهر خاتری هه موو کهس و هه موو شتیک ئیوه شیایوی سه رکۆنه ن. به لام به داسه پاندنی سه ره رۆیی و بیهیزی خۆتان به سه ر خه لکدا، هاوبه شی غرووری شه ی تان ده بن و ده که ونه دژایه تی کردن له گه ل خودا.

ئهنده ی بیر له غرووری شه ی تان ده که مه وه به وه ده گه م: له سه ر زه وی تیگه یشتنی بۆ ئیمه دژواره، که وایه هه له کردن و به شداربوون له و تاوانه دا

زۆر سانایه. ته نانه ت ئەگه ر پیمان وابی کاریکی باش و مه زنه. له راستیدا، ناتوانین له زۆربه ی هه سته به هیزه کان و بزووتنه وه ی زاتیمان تیگه یین. نه وه ک ئەوه ببیته کۆسپ و له مپه ری سه ر پیتان و پیتان وابی ناتوانی بۆ هه موو شتیک ببیته هۆی روون بوونه وه. چونکه خودای مه زن ئەو شته ی لییان ده ویتته وه که تیده گهن، نه ک ئەوه ی که ناتوانن. خۆتان له مه به دواوه به و ئاکامه ده گهن و ئەو کاته هه موو شتیک به جوانی ده بینن و سه باره ت به وان بیانووتان به ده سته وه نابی. له راستیدا، له وه ده چی ئیمه له سه ر زه وی گومرا و چه واشه بین. ئەگه ر له بهر خاتری ئەو په یکه ره ی مه سیح نه بوایه که له هه مبه رماندایه، به جاری لیمان ده قه وما و له نیو ده چووین، هه ر به و جوره ی دوا ی توفانی (نوح) ره گه زی مرۆف تووشی فه وتان هات. زۆرشت له سه ر زه وی له بهر چاوی ئیمه ونه، به لام بۆ قه ره بووی ئەوه، هه سستیکی عارفانه و پر بایه ی پیداوین که بتوانین ژیانمان له گه ل دنیای دیکه و دنیای ئاسمانی پیوه ند به دین. پنج و ریشه ی ئەندیشه و هه ستیشمان له م دنیا نییه، به لکو له دنیاکانی دیکه یه. هه ر بۆیه فه یله سووفه کان ده لین له سه ر زه وی ناتوانین له هه قیقه تی شته کان بگه یین.

خودا له دنیاکانی دیکه تووی وه رگرت و له سه ر ئەم زه وییه چاندی. دارو باخه کانی هه لچوون و ئەو رووه که ی توانی بروی چه که ره ی دا و زه ویی قه له شته وه و هه لچوو. ئەوه ی له سه ر ئەم عه رزه بروی و گه شه بکا، ده ژی و ته نیا به هۆی هه ستی پیوه ندی به دنیاکانی دیکه وه که زیندوو. ئەگه ر ئەم هه سته له ئیوه دا کز بی یان بفه وتی، گه شه کردنی ئاسمانیش له ناخانداندا ده مرئ. ئەو کاته ژیانتان له بهر چا و ده که وی و ته نانه ت ورده ورده لیشی بیزار ده بن. ئەوه ی بییری لیده که مه وه ئەمه یه.

ئیمانی کامل

به تابهت ئه وه تان له بیر نه چی که ناتوان سه بارهت به هیچکس حوکم دهرکن، چونکه هیچکس ناتوانی حوکم به سهر تاوانباریکدا بدا. چونکه ده بی بزانی خوئی به قهده ئه و که سه تاوانباره که له هه مبه ریدا راوه ستاوه، په رنگه له هه موو که سیش زیاتر به هوئی ئه و تاوانه وه شیاوی سه رکونه بی. هه کاتیک له وه گه شست ده توانی حاکم بی و حوکم بدا. ئه گهر چی ئه و قسه یه بی مانا دهنوینی، به لام راسته. ئه گهر خووم دروستکار بوايه م، په رنگه تاوانباریکش نه بوايه به ره و پووم راوه ستی. ئه گهر ده توانی گوناحی تاوانباریک که له دل تاندا حوکمی به سهر دا دهن. وه ئه ستو بگرن، خیرا ئه و کاره بکن، خو تان به جیی ئه و ئازار بکیشن و لیگه ریڼ به بی هیچ لومه یه ک به ریی خویدا بړوا. ته نانهت ئه گهر یاساش ئیوه ده کاته حاکمی ئه و، تا ئه و جییی بو تان دهلوی هه ر ئه و جوړه هه لسوکه وتی له گه لدا بکن، چونکه ئه و دهروات و به شیوه یه کی زور له وه تالتر خوئی مه حکووم ده کا. ئه گهر دواى ماچه که ی ئیوه، بی ئه وه ی کارتیکه ری له سهر بی بړوات و گالته تان پی بکا، دیسان له کاره که تان په شیمان مه بنه وه و مه هیلن ئه و کرده وه یه ی کابرای تاوانبار بیته کوسپی سهر ری تان. دهرده که وی که هیشتا کاتی نه هاتوه، به لام کاتی خوئی هه ر دی. ئه گهر نه ش یه ت گرنیک نییه، چونکه ئیتر که سیکی دیکه به جیی ئه و تیده گا و ئازار ده کیشی، حوکم بو خوئی دهرده کا و خوئی مه حکووم ده کات و حقیقه ت ته واو ده بی. بړواى ته واوتان به وه بی، به بی هیچ شک و گومانیک بړواتان پی بی، چونکه ته واوی هیوا و ئیمانی پیاوانی خودا له وه دایه.

بیوچان هه ولبدن. ئه گهر شه وانه کاتیک ده خزینه نوینه وه بیته وه بیرتان که: «کاریک که ده بوو بیکه م و ئه رکی سهر شانم بوو، نه مکردووه.» هه ستن و خیرا ئه و کاره جیبه جی بکن. ئه گهر ئه و که سانه ی له دهورر و به رتائن

دلره ق و رقله زگ و ده خه زدارن و گوئی به قسه کانتان نادهن، خو بدنه به سهر که وشه کانیا ندا و له بهریان بیارینه وه و داواى لیبور دن بکن. چونکه له بهر که لله ره قی و گوینه بیسی ئه وان، ئیوه ده بی لومه بکریڼ. ئه گهر به هوئی دوژمنایه تی و بوغزاوی بوونیه وه ناتوانن له گه لیان بدوین، له کاتی بیده نگى و ته نیاییدا، به خاکه پاییه وه بچنه خزمه تیان و ریزیان لی بگرن و هیچ کات هیوا بړاو مه بن. ئه گهر ته واوی مروفه کان پووتان لیوه رگیڼ و ته نانهت به زور دهرتان بکن، خه متان نه بی و کاتیک به جیتان ده هیلن و ته نیا ده که ون چوک دادهن و زهوی ماچ باران بکن. به فرمی سک پاراوی بکن، چونکه میوه ی شیرین به ره م دینی، ته نانهت ئه گهر هیچ که سیش چاوی پیتان نه که وت و گوئی له دهنگی گریان و هاواره که تان نه بوو. قهت ناهومید مه بن و ئیمان تان لاواز نه بی، ته نانهت ئه گهر ته واوی خه لکی گومرا بوون و ته نیا ئیوه ئیمان دار مانه وه. ته نانهت ئه و کاته ش له قوربانى غافل مه بن و له سووچی ته نیاییدا شوکرانه بژی ری خودا بکن. ئه گهر دوو که س له ئیوه پیکه وه دانیشن. ئه و کاته ته واوی دنیا دیته گوړی، دنیاى ئه وین «زیندوو». به خو شه ویستییه وه یه کتر له ئامیز بگرن و شوکری خودا بکن. چونکه ته نانهت ئه گهر ته نیا له ناخی ئه و دوو که سه شتاند بی، هه قیقه تی «ئه و» کاملده بی. ئه گهر خو تان تووشی تاوانیک بوون و هه تا کاتی مه رگ بو ئه و تاوانه تان، یان بو ئه و تاوانه له ناکاوه تان گریان، بو خه لکی شادی بکن، بو مروقی عادل و راست شادی بکن، شادی بکن ئه گهر ئیوه تاوانبارن، ئه و عادل و تاوانی ئه نجامنه داوه.

ئه گهر خراپه کاریی خه لک رقی هه ستاندن و تووشی په رووشی و خه می کردن، ته نانهت ئه گهر هه سستان به وه کرد که ئه و خراپکاره ده بی سزا بدری و توله ی لی بکریته وه، له پیش هه موو شتیکدا هه ولبدن ئه و هه سته له دل تان دهر باوین. هه ر خیرا بړون خو تان ئازار دن و خه م بخون، وه ک ئه وه ی خو تان ئه و تاوان و هه له یه تان کرد بی. ئه و خه م و ئازاره قه بوولبکن و شانى وه بهر بدن، دل تان ئاسووده ده بی و تیده گهن که ئیوه ش خه تابارن، چونکه

دهتانتوانی تهنانهت وهک تهنیا مروقیکی بی تاوان، بینه چرای ریگای خراپه کاران، به لام نه بوون. ئەگەر ئەو چرایه بووایه، ریگاتان بۆ خه لکانی دیکهش پروناک ده کردهوه و رهنگه خراپه کار به هوی ئەو پروناکییهی ئیوهوه تخوون تاوان نه کهوتایه. به لام ئەگەر ئەو پروناکییهشتان بلاو کردهوه و دیتتان نه بوته هوی رزگاری خه لکی، خوراگر بن و گومان له توانایی تیشکی ئاسمانی مه کهن. ئیمانتان به وه هه بی ئەگەر ئەوان رزگار نه بوون، دواي ئەوه رزگار هه ر ده بن. ئەگەر دواي ئەوهش دیتان نه هاتوونه ته سه ر ر، کورپه کانیان رزگار ده بن، چونکه پروناکییه کهی ئیوه نامرئ، تهنانهت کاتیک که خوشتان نه مینن. مروقی عادل و پاک ده مرئ، به لام پروناکییه کهی هه ر ده مینئ. مروقی به ردهوام هه ر وابوو له دواي مه رگی ر ئ نیشاندهره کهی دیته سه ر ر و رزگار ده بی. مروقی حاشا له پیغه مبه ره کانیان ده کهن، دهیانکوژن، به لام شه هیده کانیان خوشدهوی و ریز بۆ ئەو که سانه داده نین که دهیانکوژن. ئیوه کار بۆ هه مووان ده کهن، ئیوه بۆ داهاتوو تیده کوشن. به دواي پاداشه وه مه بن، چونکه پاداشتان له م دنیا به دا زور گه وره یه: شادیی خودایی که تهنیا به مروقی عادلی ده به خشن. ترستان له گه وران و له دهسه لاتداران نه بی، زانا و پاک و بی کرپژ بن. ئەندازه راگرن. زه مان به جوانی بناسن و متالای بکه ن. کاتیک تهنیا ده که ون، دوعا بکه ن. نیوچاوان له خاک هه لسوون و ماچکردنیتان به لاوه پیروژ بی. زهوی ماچبکه ن و به ئەشقیکی به ردهوام و گه رموگوره وه خوشتان بوئ. ته واوی ئینسانه کانتان خوش بوئ، خوشه ویستیان بۆ هه موو شتیک هه بی. به شوین ئەو شادی و نه شهیدا بگه رین. زهوی به فرمیسی شادی پارا و بکه ن و ئەو فرمیسکانه تان به لاوه خوشه ویست بی. ئەو حال لی هاتن و جه زم بوونه به شووره یی مه زانن، به لاتانه وه پیروزی بی، چونکه دیاریی خودایه و دیارییه کی مه زنه، ئەو دیارییه به هه موو کهس ندرئ، تهنیا به هه لباژاردانی ده دن.

() سه بارهت به دۆزهخ و ئاوری دۆزهخ و ئەندیشهی عارفانه:

باوکان و ماموستایان، له خوم ده پرسم «دۆزهخ چیه؟» به پروای من بۆ ئازاری ئەو که سه یه که خوشه ویستی نازانی. جاریکیان له و په ری ئاسمانه کان و له و جیگایه ی که زه مان و مه کان پیوانه ناکرئ، مه خلوقیکی پاک کاتی هاتن بۆ سه ر زهوی، توانایی گوتهی ئەو و ته یه ی پیدرا: «من هه م و خوشه ویستی ده زانم.» جاریک تهنیا جاریک، ساتیک له ئەشقی «زیندوو» ی پیدرا و له به ر خاتری ئەو ژیا نی زهوی نی خولقا و به زه مان و سال و وه رزکانییه وه پینان دا، به لام خولقاوی به خته وه ر ئەو دیارییه به نرخه ی رهت کرده وه و نه یویست، پی شتیکی سووک و چرووک بوو و گالته ی پیکرد، بۆیه دلره ق مایه وه. مروقیکی ئاوا دواي به جی هیشتنی ئەم زهوییه، تووشی ئیبراهیم ده بی و له گه لی ده که ویته قسه، هه روه ک له به سه رهاتی پیاوی ده وله مند و ئیلعازاردا^۲ هاتوو، به هه شت به چاوی خوی ده بینئ و ده توانی بچی بۆ لای خودا. به لام راست ئەم عه زاوه ی ئەوه که به بی خوشه ویستی که سیک، به ره و ده رگانه ی خودا سه ر هه لده برئ، ده بی نه لای ئەو که سانه ی که خوشه ویستیان له دلدا بووه و ئەو خوشه ویستییه که یانی به سووک و چرووک زانیوه. چونکه ئەو به پرونی ده بینئ و به خوی ده لی: «ئینستا تیگه یشتم، ئەگه رچی تامه زرۆی خوشه ویستیم، به لام ئەوینی من مه زنا یه تی و فیداکاریی تیدا نابئ، چونکه ژیا نی زهوی نیی من کوتایی پیهاتوو و ئیبراهیم تهنانهت به دلۆپیک ئاوی «زیندوو» (یانی دیاریی ژیا نی خاکی و چالاک) شه وه نایهت ئەم تینویتی و سیوشکه هه لاتنه رۆحیه م دامرکینئ که له ناخمدایه ی سه ندوو. ئەگه ر چی له سه ر زهوی به چاوی سووک ته ماشامکرد؛ ژیا نیکی دیکه م نابئ و کاتیک دیکه ش له گو رپیدا نییه! ئیتر گه رانه وه ش نییه. تهنانهت ئەگه ر بمه وه ی ژیا نی خوم به تامه زرۆی فیدای خه لکی بکه م، تازه کار له کار ترازاوه، چونکه ئەو ژیا نه ی که ده کرا له به ر

3- بروانه ئینجیلی لوقا، به شی سازدههه م

4- مه به ست له «ئاوی زیندوو» ئاوی حه یاته. بروانه ئینجیلی یوحه ننا، به شی چاره دهه م.

خاترى خۇشەويستى فېدايى بىكەي تىپەريپوھ و ئىستا لە نيوان ئەو ژيانە و ئەم ھەستىيەدا گىژاويكى بەسام ھەلگەوتوھ.»

بە جۆرىك باسى ئاوري دۆزخ دەكەن كە وەك مادە بوونى ھەيە. نامەويى خۇ لە قەرەي ئەو رازە بەدەم و لىنى تىدەپەرم. بەلام پىموايە ئەگەر ئاگر بە ماناي مادە لە گۆرپىدا بى، پىيان خۇش دەبى، چونكە بە برواي من ئازارى جەستە بە قەد ئازارى پۇجى و مەعنەوي دژوار نىيە و پەنگە زووتر لە بىر بچىتەوھ. لە گەل ئەوھشدا ئازارى پۇجانيان لە سەر ھەلناگىرى، چونكە ئەوھ ئازارىكى دەرەكى نىيە، بەلكو لە ناخياندايە. ئەگەر لە سەريشيان ھەلگىرى، پىموايە بۇ ئەو مەخلووقاتە بىچارەيە دژوار و تالتر دەبى. چونكە تەنانەت ئەگەر عادلان لە بەھەشت، بە دىتنى ئازارى ئەوان، لىيان خۇشېن و لەبەر خۇشەويستى لە رادەبەدەرى خۇيان بانگيان بىكەن بۇ بەھەشت، ئازارەكەيان زياتر دەكەن، چونكە سېوشكە ھەلانتىكى سوتىنەرتەر لە ناخياندا ھەلدەگىرسىن، «بۇ ئەوھش خۇشەويستىيەكى دولايەنە و ھەقناسانە پىويستە و ئىستا ئىتر بۇيان نالوي. لە گەل ئەوانەشدا لە دلەوھ ترسم لىنىشتوھ و پىموايە تىگەيشتن لەو ئەمرە مەھالە و ئاخىرى دەبىتە ھۇي ئۇخژن و ئاسوودەبىيان. چونكە دواي ئەوھى خۇشەويستى دروستكارانيان قەبوولكرد، بى ئەوھى وەلامىكى بۇ بدۆزنەوھ، ئاخىرى لەم سەرداخستن و رازى بوونەدا و لەم خۇبەكەم زانين و خاكەرايىيەدا وىنە و دىمەنى ئەو عەشقە گەرموگورپە دەبىننەوھ كە لە سەر زەوى ھەمىيەتيان پىننەدا و بە چاوى سووك تەماشايان كىرد. دۇستان و برايانى خۇشەويست، بەداخەوھم كە ناتوانم ئەم مەسەلەيە بەروون و راشكاوى بەيانكەم.

بەلام قور بە سەرى ئەوانەي لەم دنيا خۇيان كوشتوھ و خۇيان بوونەتە خۇرەي خۇيان و شەق لە بەختەوھرىي خويان ھەلدەدەن. پىموايە لەم دنيايەدا لەوانە چارەپەشتەر نىيە. دەلېن دوعا كىردن و پارانەوھ بۇ ئەو كەسانە تاوانە و كلىسەش رواللەتەن چاوپۇشىي لەوانە دەكا و دەيانرەتېنى. بەلام لە دلەوھ بىرواموايە تەنانەت دەكرى بۇ ئەوانەش دوعا بىكەين. خۇشەويستى ھىچ كاتىك

نابىتە ھۇي ئازارى مەسىح. چونكە باوكان، مامۇستايان دان بەوھدا دەنىم كە لە ماوھى تەمەنمدا بۇ ئەو كەسانە پاراومەتەوھ و تەنانەت ئىستاھ ھەموو پۇژى دوعايان بۇ دەكەم.

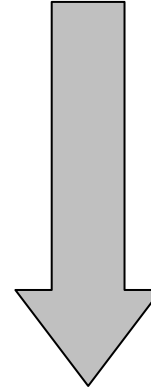
بەداخەوھ تاقمىك ھەن كە تەنانەت لە دۆزەخىشدا، لە بەر بىرتەسكى سەر لە ھەقىقەت و بىركىردنەوھ دەرناكەن و پىيان وايە لە ھەموو شتىك دەگەن و ھەروا بادىيەوا و سەررەپۇ دەمىننەوھ. ھىندىك مرقۇقى ترسناك ھەن كە بە تەواوي خۇيان داوھتە دەست شەيتان و پۇجە لە خۇبايىيەكەي. ئەو جۆرە مرقۇقانە بۇ بە ئارەزووي خۇيان چوونەتە دۆزەخ و بەگيان و دل ئازارى سووتان تامل دەكەن؟ چونكە خۇيان نفرىنيان لە خۇيان كىردوھ و بەو نفرىن كىردەي خۇيان نفرىنيان لە خودا و ژيانىش كىردوھ و بەردەوام لە رىق و قىنى ئاويتەي غروورى خۇيان بژيو وەردەگىرن، راست وەك برسىيەكى بىابان كە خويىنى خۇي دەمژى و دەردەكەي ھەروا بىدەرمانە. چونكە بەخشىن و لىبوردىن رەتكىردەوھ و ئەو خودايەي بە نەھلەت كىرد كە ئەوانى بۇ لاي خۇي بانگىردوھ، بۇيە ناتوانن بەبى ھەستى رىق و دەخەزدارى خوداي زىندوھ بە چاوى خۇيان بىينن و دەخوازن خودا بوونى نەبى و مەخلووقاتى خۇي لە نىو بەرى. ھەر بەو ھۇيەوھ بەردەوام لە ئاگرى رقى خۇياندا دەسووتىن و تىنووي مەرگ و نەمانن. بەلام قەت بە ئارەزووي خۇيان ناگەن و دەستيان بە مەرگ راناگا...

لىرەدا دەستنووسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ كارامازوف دەگاتە كۆتايى. ئەم نووسراوھ ناتەواو و پىر كەموكوورپىيە. بۇ وىنە ژياننامەي باوھ زووسىما تەنيا سەبارەت بە سەردەمى لاوييەتى. لە بىرورا و فىر كارىيەكانىدا و تەگەلىك دەردەكەوي كە دىيارە لە سەردەمى جىاواز و لە وەلامى پرسىيارە جۇراوجۇرەكاندا بەيانى كىردوھ. و تەكانى ئەو لە دوايىن ساتەكانى ژيانىدا لە و تەكانى دىكە جىا نەكراوھتەوھ، بەلام تايىبەتمەندىي گىشتى ئەوان دەتوانىن لە دەستنووسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ ھەلكرىنن.

مه‌رگی پیری کلیسه له کوتاییدا زۆر چاوه‌پروان نه‌کراو بوو. چونکه ئه‌وانه‌ی که له‌و ئیواره دره‌نگ وه‌خته‌دا له ده‌وری بوون، تیگه‌یشتن که مه‌رگی پیر نزیکه، به‌لام نه‌یانزانی ئاوا کتوپیره. به‌لام به‌پنجه‌وانه دۆسته‌کانی هه‌روا که باسکرد به دیتنی ئه‌و، که ئه‌و شه‌وه نه‌یانزانی ئاوا دلشاد و زمان پاراو بوو، پینانوابوو لانیکه‌م بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ش ساغیی وه‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه. دواتر به‌سه‌ر سوورپمانه‌وه گوتیان ته‌نانه‌ت پینج ده‌قیقه به‌ر له‌مردنه‌که‌ی مه‌حال بوو پیتشینی بکری. له‌ناکا و ژانکی قورسی له‌سه‌ر سینگی هه‌ست پیکرد، په‌نگی په‌ری و ده‌ستی به‌سه‌ر دلپیه‌وه گرت. هه‌موو به‌په‌له هه‌ستان و لیتی چوونه پیتشی. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه که دیار بوو ئازاریکی زۆر ده‌کیتشی، هه‌روا چاوی پینا ده‌گیران و زه‌رده‌ی ده‌گرت. هیور هیور له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ خزی، که‌وته سه‌ر چۆک و ناوچاوانی نایه سه‌ر عه‌رزه‌که. باسکی بلاوکرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شادییه‌وه سوچه به‌ری و له‌گه‌ل خویندن دوعا عه‌رزی ماچیکا (هه‌ر ئه‌و جو‌ره فی‌ری کردبوون)، ئارام و دلشاد ئه‌مری خودای به‌جی هینا.

هه‌والی مه‌رگی خیرا خه‌لوه‌تگا‌که‌ی داگرت و گه‌یشته کلیسه‌ش. نزیکترین هاو‌پیکانی ئه‌و خوالیخۆشبووه و ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ئهرکی خۆیان ده‌زانی، به‌پیتی دابی ئایینی دیرین قۆلیان بۆ کفن و دفنی هه‌لمالی. هه‌موو راهیب و قه‌شه‌کان کۆبوونه‌وه و به‌ر له‌کازیوه هه‌والیان به‌خه‌لکی شار راگه‌یان. که‌رۆژ بۆوه هه‌موو خه‌لکی شار باسی ئه‌و رووداوه‌یان ده‌کرد و ئاپۆره‌ی خه‌لکی له‌شاره‌وه به‌ره و کلیسه شه‌پۆلی ده‌دا. له‌کتیبی دوا‌ییدا به‌تیروته‌سه‌لی باسی ئه‌وه ده‌که‌م. به‌لام لیره‌دا ئه‌وه ده‌لیم که به‌ر له‌رۆژئاوا رووداویکی دیکه قه‌وما که هینده چاوه‌پروان نه‌کراو و غه‌ریب بوو، به‌جاری راهیبیان و خه‌لکی شاری تووشی سه‌ر سوورمان کرد. که‌دوای ئه‌و هه‌موو ساله، خه‌لکی شار ئه‌و رۆژه‌یان هه‌روا له‌بیر ماوه.

بەندى سىيەم

كتىبى ھوتەم

ئايووشا

(1)

بۆكەنىكى پشوپر

تەرمى باۋە زووسىما بە پىيى ئاينى باۋى جى كەوتوو بۇ ناشتن ئامادە كرا. ھەر ۋەك ھەمووان دەزانن، تەرمى قەشە و راھىيان وسل نادرى. بەپىيى «پىورەسىمى كلىسە»: «ئەگەر ھەركام لە راھىيان مردن، راھىيى بەپىو بەرى ئەو پىورەسىمە تەرمى مردوو ھەكە بە ئاۋى گەرم دەشوا، پاشان بە لىكەيەك خاچى نىوچاۋان و سىنگ و دەست و لاقى دەكىشى. ھەر ئەۋەش تەۋارە.» ئەو كارانە لە ئەستۋى باۋە پايسى بوو، دواى شووردن و خاچ كىشانەكەى جلۇبەرگى لە بەر كرد و كفى تىۋە پىچا، بەپىيى دابى خۇيان دەبوو لە دوو لاۋە كفنەكە ھەلقىشابى بۇ ئەۋەى كاتىك تىۋەى دەچىن بە شىۋەى خاچ لە سەر سنگى گرى درى. كلاۋىكى قەشانەيان بە خاچى ھەشت گۆشەۋە لە سەر نا، دەموچاۋيان ئاۋەلا ھىشتەۋە و بە تۇرىكى رەش دايانپۇشى و پەيكەرىكى ھەزەرتى مەسىحيان خستە نىو مشتىيەۋە. بەيانى ھەر بەو شىۋەيە كە پىچاۋىيانەۋە، خستىانە نىو تابوتەۋە. (تابوتەكە لە مېژ بوو ئامادە كرابوو) تابوتەكەيان ئەو رۆژە لە حوجرەكە و ژوورى گەۋرەى پىر دانا كە مريدان و ھاورىكانى لەۋى كۆ دەبوونەۋە. چونكە مردوو ھەكە قەشەيەكى مەزن بوو، دەبوو راھىيان ئىنجىلى لە سەر بخوینن نەك كتىبى دوعا. ھەر بۆيە باۋە يوسف دەستىكرد بە ئىنجىل خویندن. باۋە پايسى دەيوست شەو و رۆژىك لە ژوور سەرى ھاورىكەى ئىنجىل بخوینى. بەلام لەو كاتەدا ئەۋىش ۋەك سەرپەرستى حوجرەكە سەرقال بوو، مەبەستىكى زۆر دەگمەن و كەس نەبىستوو و شەژانىكى «نەشیاو» و چاۋەروانىيەكى

بى سەبرانە راھىيەكانى داگرت. ھەرۋەھا لە نىو زيارەتكەرانى ھوتىلەكەى كلىسە و ئاپۆرەى خەلكى شاردا ژاۋەژاۋ و ھەراۋھۆرىيەك دەستى پىكردبوو و جار لەگەل جارىش زياتر دەبوو. سەرپەرستى كلىساكە و باۋە پايسى ھەوليان دەدا ھەر چۆنىكە خەلكەكە ئارام بكەنەۋە.

كاتى كە خۆر ھەلات و تاووبان گەرم بوو، تاقمىكى زۆر لە خەلك نەخۆشەكانيان ھىنا، كە زياتريان مندال بوون. بۇ ئەو كارەش بە جارى ئاراۋقارايان لى ھەلگىرابوو و چاۋەروانى ئەو كاتە بوون، چونكە بروايان وابوو تەرمى پىرى كلىسە شىفای پىۋەيە و ئەو ۋدەمە دەستەۋبەجى كارى خۆى دەكا. لەو كاتەدا دەرکەوت كە خەلكى شارەكەمان چەندىان باۋە زووسىما لە ماۋەى ژيانىدا ۋەك پىاۋ چاكىكى مەزن قەبوۋلېوۋە. ئەۋانە ھاتبوون ھەموويان لە چىنى ھەژار و بىبەش نەبوون. ئەو چاۋەروانىيە لە لايەن ئىماندارانەۋە ئاۋا بە پەلە و راشكاۋانە و تەنانەت بىسەبرانە و ھەتا رادەيەك پىداگرانە، بوۋە ھۆى ئەۋەى باۋە پايسى ئەو كارانە بە ۋەسۋەسەيەكى شەيتانى بزانى. ئەگەرچى ئەو خۆى شتىكى واى زووتر پىشېينى كردبوو. دەرکەوتنى راستەقىنەى ئەو ھەستەش بۇ ئەۋ، ئەۋپەرى چاۋەروانى بوو. باۋە پايسى كاتىك لە گەل ھەر كام لەو راھىيانە بەرەۋروو دەبوو كە ئاۋا توۋشى شەژان بووبوون، لۆمەى دەكردن. دەيگوت: «چاۋەروانىيەكى ئاۋا بى سەبرانە بۇ شتىكى دەگمەن نىشانەى بىرتەسكىيە، بۇ خەلكى دىكە قەيناكا بەلام «بۇ ئىمەى تەرکە دنيا شىاۋ نىيە.»

بەلام زۆريان گوى پىنەدا. ئەۋىش تىگەيشت و زۆرى پىناخۆش بوو. لەگەل ئەۋەشدا باۋە پايسى خۆشى (ئەگەرچى ئەو قسانەى بە راست بوو) لە ناخەۋە تا رادەيەك ئەو ھىوايانەى لە دلدا بوو، نەيدەتوانى خۆى لىبىۋىرى. ئەگەر چى لە دەست چاۋەروانى و بى سەبرى زۆرى ئەو خەلكە رقى ھەستا بوو و ئەو كارەى بە غرور و كەم ئەقلى دەزانى. لەگەل ئەۋەشدا بە دىتنى ھىندى كەس بە جارى گيانى دادەگىرا، كەسانىك كە بە ھاتنىان توۋشى گومان و دېدۆنگىيان دەكرد. لە نىو ئەۋانەدا ۋا خزابوونە حوجرەكەى پىرى

خوالیخوشبوووه، رقیق دلی داگرت (که له پړیوهش خوی لومه کرد) که چاوی به راکیتین کهوت. هەر وهها ئه و راهیبه ئابدوړسکیه، که هەر وا له کلیسه کهدا دایکوتابوو. باوه پایسی له بهر هویه کی کتوپر به هوی ههنهشی ئه و دوانه وه تووشی شک و گومان بوو، ئه گهرچی له راستیدا له وانه بوو دهره هق به ههموان ئاوا بیر بکاته وه.

راهیبه ئابدوړسکی له ههموو خه لکه که ی دیکه زیاتر هه راوهوریای ساز کردبوو. له ههموو شوینیک قوت ده بووه، گوئی هه لده خست و پرسپاری ده کرد. له ههموو لایه که وه به شیوه یه کی تایبته و گومانای خه ریکی خووته خوت بوو. قه لافه تی جوړیک بی ئوقره یی و رقی پیوه دیاربوو.

به لام راکیتین ههروهک دواتر دهرکهوت، له سهر داخواری تایبته تی مادام خو خلاکوف ئاوا زوو خوی گه یان دبووه حوجره که. به یانی کاتیک ئه و ژنه پوحو سوک و ساویلکه یه له خه وهستا، هه والی مه رگی باوه زووسیمایان پیدا، چونکه ریگیان پینه دا بچی بو حوجره که، جوړیک کونچکای دایگرت و له پیوه راکیتینی نارد بو ئه وئ، تاکو ههموو شتیک بخاته ژیر چاوه دیری و هەر به نیو سعات جاریک له پووداوه کان ئاگاداری بکاته وه. چونکه راکیتینی به نیماندرترین و دروستکارترین پیاوی جحیل ده زانی. ئه وهش بو ری خوش کردن و خوړیکخستن له گه ل خه لکی زیرهک بوو، هەر کاریک بیزانیایه به قازانجیه تی لی پانه ده وهستا.

پوژیک تاسا و بوو. زوربه ی زیاره تکه ران له ده وروبهری گوړه کان گویمه که یان به سستبوو. که ژماره یان به تایبته له ده وری کلیساکه زورتر بوو و تاک و تووکیش له ده وری حوجره که گوړی لیووو. باوه پایسی هه روا که به ده وری حوجره که دا ده خولا یه وه، له ناکا و ئالیووشای وه بیر هاته وه. که له و شه وه به دواوه نه دیدیوو. هەر له و کاته دا که وه بیری هاته وه، چاوی پیی کهوت له سووچیکی دووری باخه که له سهر گوړی راهیبه کی دانیشتوو که سالانیکی زور به هوی پاک و پیاوچاکیه وه ناوبانگی دهر کردبوو. پشتی کردبووه حوجره که و پوو به دیواره که دانیشتبوو و ده تگوت له پشت کیله که

خوی شار دوته وه. باوه پایسی، چووه پشت سهری، دیتی هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرتوووه و دهگری و له گه ل کولی گریان سهرتاپای ده لهریته وه. باوه پایسی تاوینک له پشت سهری راوهستا.

به دلپری گوتی: «مه گری، کوره خوشه ویسته که م، مه گری، بو ده گری؟ شادی بکه، مه گری. نازانی ئه مرؤ گه وره ترین پوژی ئه وه؟ بهینه بهر چاوی خوت، ئه و ئیستا له م ساته دا، له کوئییه!» ئالیووشا دهستی له چاوی کرده وه و له باوه پایسی روانی، چاوی وهک چاوی مندالیک ماسیبوو. به لام خیرا، بی ئه وه ی زمانی بکه ری، پووی وه ریگرا و دیسان هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرته وه.

باوه پایسی، خه مبارانه گوتی: «رهنگه باشتر وایی بگری، که وایه بگری کورم. ئه و فرمیسکانه مه سیح بوی ناردووی.»

له گه ل ئه وه ی له ئالیووشا دوور که و ته وه، به خوشه ویستییه وه بیری لی کرده وه و له دلی خویدا گوتی: «فرمیسه که جه رگبره که ی ده بیته هوی ئارام بوونه وه ی پوحو و دلله خوشه ویسته که ی شاد ده کا.» به و حاله شه وه به پرتا و له وئ دوور که و ته وه، چونکه هه ستیده کرد به دیتی ئه و له وانه یه خوشی کولی گریان ههستی. زه مان تیده په ری و ریوره سمی کلیسه و پرسه ی پیری کلیسه، هەر کام له کاتی خویدا به پیوه چوو. باوه پایسی دیسان له پال تابوته که دا به جی باوه یوسف دانیشته و ده ستیکرد به ئینجیل خویندن. به لام بهر له سعات سیی دوانیوه پو ئه و پووداوه قه و ما که له کو تایی کتیبه پینشوودا ئاماژه م پیکرد. پووداویکی چاوه پوان نه کرا و بوو بو ههمومان و به پینچه وانه ی هیوای گشتی. که دووپاتی ده که مه وه، هەر ئه و پووداوه ئاساییه هه تا ئه مرؤش له م شاره ی ئیمه و ناوچه که دا له بیر نه چوته وه. لیرده با ئه وهش بلیم که وه بیر هیئانه وه ی ئه و پووداوه هه تا راده یه که به قیزه ون ده زانم. پووداویک که بوو به هوی ئه و شله ژانه ساویلکانه یه و کو سپی خسته سهر ریی تا قمیکی بی هه ژمار، ئه گه ر چی له راستیدا مه به ستیکی سروشتی و ئاسایی بوو. ئه گه ر بمزانیایه شوین له سهر

رۆح و دلی قاره‌مانی سهره‌کی یان قاره‌مانی داهاتووی چیرۆکه‌که‌م دانانی و ئالوگۆر له رۆحی ناسکیدا پیک ناهینی و ریگای گه‌رانه‌وه‌ی ناخاته به‌ر پی و بیروه‌ستی نابزوینی و نابیتته به‌ره‌لێخیکی قایم له به‌ر دیواری بیریدا و ئامانجیکی دیاریکراوی بۆ ده‌ست نیشانناکات، قه‌تم نه‌ده‌نووسی.

با بگه‌رینه‌وه سهر چیرۆکه‌که. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی تهرمی باوه زووسیمایان خسته نیو تابووته‌وه و هینایانه وه‌تاغی دهره‌وه. ئه‌وانه‌ی له دهوری تابووته‌که ویستابوون پرسیری کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌یان هینایه‌ گۆری. به‌لام ئه‌و پیشنیاره بی وه‌لام مایه‌وه و گرنگایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان پینه‌دا. ره‌نگه‌ تاقمیک له ئاماده‌ بووان له دلی خۆیاندا هه‌مییه‌تیان پیدایی، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌شتیتن که پیشبینی گه‌نین و بۆگه‌نیو له جه‌سته‌ی پیاوچاکیکی وه‌ک ئه‌و ورینه‌یه‌کی شیتانه‌یه و ده‌بیتته هۆی ئه‌وه‌ی به‌بی ئیمان و نه‌فامی بزنان و ته‌نانه‌ت پی پیکه‌نن. چونکه‌ چاره‌روانی شتیکی ته‌واو جیاوازیان هه‌بوو.

به‌لام زۆر زوو و له دوانیوه‌رۆی ئه‌و رۆژدا هه‌ستیان به‌ شتیکی کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌چونه ژووری و ده‌هاتنه‌وه دهری، هه‌ستیان پیده‌کرد، به‌لام هه‌چیان نه‌یانده‌ویزا بیدرکینن. سهره‌تا بیده‌نگیان لی هینا. به‌لام سه‌عات سی ئه‌و دیارده‌یه وا به‌ رۆونی ئاشکرا بوو، که هه‌واله‌که خیرا به‌ نیو ته‌واوی راهیبیان و زیاره‌تکه‌رانی حوگره‌که‌دا بلاو بووه. هه‌ر خیرا گه‌شته‌ کلێسه و هه‌موو قه‌شه و راهیبیه‌کانی سه‌رسامکرد. له ماوه‌یه‌کی که‌میشدا ئه‌و هه‌واله‌ به‌شاردا بلاو بووه و کافران و ئیماندارانی وه‌ک یه‌ک تووشی هه‌یه‌جان و سه‌رسورمان کرد. کافره‌کان ده‌ستیانکرد به‌ شادی کردن و تاقمیک له ئیماندارانیش له کافره‌کان زیاتر دل‌شاد بوون. چونکه «مرۆف‌ه‌ز به‌ به‌دناوی و گلانی پیاوچاکان ده‌کا»، هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی پیری کلێسه له ئامۆژگارییه‌کانیدا گوتبووی.

له راستیدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تابووته‌که بۆگه‌نیوی لیده‌هات، که ورده‌ورده زیاتریش بوو. سه‌عات سی ئیتر شک و گومانی بری. له سه‌رانسه‌ری میژووی رابردووی کلێسه‌ی ئیمه‌دا هه‌چکه‌س شووره‌یه‌کی ئاوی وه‌بیر نایه‌

و ئه‌و ئابرووچوونه که هه‌ر خیرا و دواي ئاشکرا بوونی، له نیو راهیباندا وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگی دایه‌وه و جۆریک ئاژاوه‌ی نایه‌وه، که ئیتر هه‌چی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. دواي ئه‌وه، ته‌نانه‌ت سالانیکی زۆر دواتریش تاقمیک له راهیبه‌ ماقووله‌کان به‌ وه‌بیر هینانه‌وه‌ی ئه‌و رۆژه و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ئابروو چوونه سه‌رسام بووبوون و به‌ جارێ زراویان چووبوو. چونکه له‌رابردوودا، گه‌لێک قه‌شه و ئوسقووف و راهیب به‌ ژیانیکی پاقره‌وه مردبوون. پیره‌ پیاوانیکی له خوداترس که پاکیه‌که‌یان قه‌بوولی هه‌مووان بوو. ئه‌گه‌رچی تابووتی ئه‌وانیش بۆ گه‌نیوی لی‌هاتووه و هه‌روا که هه‌موو تهرمه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی بۆگه‌ن ده‌بن، به‌لام نه‌بووبوونه هۆی شووره‌یی و ته‌نانه‌ت تۆزی دل‌ه‌ خورپه‌ش.

هه‌لبه‌ت له رۆژگارانی دیریندا پیاوچاکانیک له کلێسه هه‌بوون که یادیان زیندوو راگیراوه و دیارده‌ی ته‌به‌روکی ئه‌وان به‌ پیی حه‌دیس ئاسه‌واری رزین و بۆگه‌ن بوونیان پیوه نه‌دیتراوه. راهیبان ئه‌م هه‌قیقه‌ته‌یان به‌ شتیکی پر گومان ده‌زانی و وه‌ک حه‌دیسکی پیروژ و مۆجزه نوین چاویان لیده‌کرد. هه‌روه‌ها، یارمه‌تی خودا به‌شیوه‌ی واده‌یه‌ک بۆ پرشکو بوونی گۆره‌کانیان له داهاتوودا.

پیاو چاکیکی ئاوا، که به‌ ریژیکی تایبه‌ته‌وه باسی ده‌که‌ن، راهیبیکی پیر بوو به‌ ناوی ئه‌ییوب. که حه‌فتا سال له‌مه‌وبه‌ر له ته‌مه‌نی سه‌د و پینج سالیدا کۆچی دوايي کردبوو. ئه‌و زاهیدیکی ناو به‌ده‌ره‌وه بوو، زۆری هه‌ولده‌دا رۆژوو بگری و دووره‌په‌ریز بی. سالانیک له‌مه‌وبه‌ر له ده‌یه‌ی دووه‌می ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا مردبوو. گلکۆکه‌ی به‌ریز و حورمه‌تیکی تایبه‌ت و ئاماژه‌ی پر له راز، له‌گه‌ل هیوای گه‌وره، که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بوو پيشانی زه‌یاره‌تکه‌رانیان ده‌دا. (گلکۆکه‌ی هه‌ر ئه‌وه بوو که باوه پایسی به‌یانی ئالیووشای دیبوو له سه‌ری دانیشتووه.) بیره‌وه‌رییه‌کی دیکه‌ی کلێسا که به‌ریزه‌وه باسیانده‌کرد، یادی باوه وارسۆنۆفی به‌ ناوبانگ بوو. که له شێخیه‌تیدا له باوه زووسیمایه‌ پيشتر بوو. له کاتی ژیانیدا ته‌واوی

زیاره تکه رانی کلیسه ئه ویان به پیاو چاکیکی ده لوکار ده زانی و ریزیان بۆ داده نا. به پیتی حه دیسیک هه ر دووکیان وهک ئه وهی زیندوو بن، له تابوته که یاندا خه وتوون و کاتی به خاک سپاردن هیچ دارزینیکیان پیوه نه دیون و نیوچاوانیان نووریکی خودایی پیوه دیار بووه. ته نانه تاقمیکیان سوور بوون له سه ر ئه وهی که بۆن و به رامه یه کی خووش له تهرمه که یان هه ستاوه.

له گه ل ئه وه شدا، جگه له یاده وه ریی پر ئاموژگاری، قسه و باسی گه و جانه و ورپنه و قسه ی تالیش له پال تابوته که ی باوه زووسیمادا ده که وته بهرگویی. من پیموایه چهن هۆی سه ره کی له و کاته دا له کاردا بوو، یه کئی له وانه کۆنه رقیک بوو دهره ق به دامه زراوه ی پیران که وهک دابیکی نهینی وابوو، رقیکی شاراوه بوو له دلی زۆربه ی راهیبه کاندایا. ته نانه ت له سه روو ئه وانه شه وه، به خیلیان به پاکی و گه وه ریی پیری خوا لیخووشبوو ده برد. پاکییه کی هینه به رده وام که له کاتی ژیانیدا گومان لیکردنی حه رام بوو. چونکه له گه ل ئه وه که پیری ره حمه تی جیی خووی له زۆربه ی دلاندا کردبووه، زیاتر له ریگای خووشه ویستییه وه کومه لیکی خه لک له دهوری خووی کۆ ده کرده وه، نهک مۆجزه. بۆیه بووبوو هۆی ئه وهی به خیلی پی بهرن و نه یاری به ئاشکرا و نهینی، نهک هه ر له کلیساکه دا له دنیای دهره وه شدا هه بوو. نه بووبوو هۆی ئازاری هیچکهس، به لام « بۆ ئه ویان ئه وهنده به پاک و مه زن ده زانی؟ » هه ر ئه و پرسیاره ش به دوویات بوونه وهی له په ستا و به رده وام بوو به رقیکی قورس و بی برانه وه. پیموایه هه ر به و هۆیه وه بوو که سانیکی زۆر به بیستی ئه و بۆه رنه هوته شادی له دلان گه را. هه ر له وه سه روبه نده دا، تاقمیکی هه بوون که هه تا ئه مرۆش سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون و تا راده یه ک ئه و راستییه تووشی شه رمه زاری ده کردن و ئه ویان به سووکایه تییه ک ده زانی دهره ق به خویمان. نه قله که شی ئه مه بوو. له گه ل ئه وهی دیارده ی بۆگه نیو و رزین ئاشکرا بوو، دیار بوو راهیبه کان رهنگیان تیکده چوو. کاتیک پینان ده نایه حوچه که وه زوو قیزیان هه لده شیوا و به په له

ده رده په رینه وه ده ری و راستییه که یان بۆ راهیبانی دهره وه ده گێرایه وه. له نیو ئه و ئاپوره یه دا تاقمیکی ئازیه تیارانه سه ریان ده له قاند، به لام زۆربه یان ته نانه ت نه یانده توانی شادی خویمان بشارنه وه، که له چاوه پر قینه کانیاندا بریقه ی ده هات. ئیستا بۆ ئه و کاره هیچکهس لومه ی نه ده کردن و ناره زایه تییان دهرنه ده بری. ئه وه ش سه یر بوو، چونکه زۆربه ی ئه و راهیبانه سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون. به لام له وه ده چوو چه ند رۆژیک خودا ئیزنی دابی که مینه ی راهیبه کان فریان سوار بی.

زیاره تکه رانی، به تایبه ت که سانی خوینده وار، بۆ سیخوری و شو قاری تیر ژابوون. چهن کهس له خه لکی گوندیش چوونه حوچه که وه. تاقمیکی زۆریش له و گوندییانه له لای دهره وه ی حوچه که کۆزلیکه یان به ستبوو. دوا ی سه عاتی سی خه لکیکی زیاتر کۆبوونه وه و بیگومان پیوه نندی به ئه و هه واله وه هه بوو. که سانیک هاتبوون که جگه له و رۆژه هیچکهس نه یدی بوون پی بنینه ئه و حوچه یه وه، چه ند که سایه تی خاوه ن پله و پایه ش وه بهر چاوه ده که وتن. به لام به رواله ت ئاسایی دیار بوون و باوه پایسی به نیو چاوانیکی گرژه وه به دهنگی بهرز و جییدی ئینجیلی ده خوینده وه و دیار بوو گوی به رووداوه کانی دهره و پشته نادا، ئه گه ر چی ماوه یه ک بوو هینه ی کرده وهی نا ئاسایی سه رنجی راکیشا بوو. به لام ورده ورده سرتو خورته کان بهرز بوونه وه و به ئاشکرا به گویی ئه ویش گه یشت. باوه پایسی له ناکاو بیستی که: « ئه مه نیشانده ری ئه وه یه که حوکی خودا له حوکی مرۆف ناچی. » یه که م کهس که ئه و هه سته ی درکاند، پیاویکی ره شوکی بوو که به ئیماندار ناوبانگی دهر کردبوو. ئه فسه ریکی به سال اچووی شارنشین بوو. به لام ئه و قسه ی راهیبه کانی به دهنگی بهرز دوویات کرده وه، که ماوه یه ک بوو به سرته باسیانده کرد. ئه وان ماوه یه ک بوو به و ئاکامه نه گبه تییه گه یشتبوون و له وه ش خراپتر جوړیک خاترجه م بوونی سه رکه وتوانه سه باره ت به و ئاکامه سات له دوا ی سات زیاتر ئاشکرا ده بوو. زۆر زوو هاتنه سه ر ئه وهی ئه و

روالته وهلا بنین و دیار بوو ههست بهوه دهکهن که ههتا رادهیهک ههقی
ئهوهیان ههیه وهلائی بنین.

تاقمیک له راهیبان، سه رها تا به داخ و که سه ره وه دهیانگوت: «ئاخر بۆ
دهبی ئه و رووداوه بینه پیشی؟ ئه و جهستهیهکی بچووکي هه بوو به مهقاش
گۆشتی لئه دههگیرا و ته نیا پیست و یه سقان بوو، که وایه بۆ دهبی ئاوا
تووشی گهنین بی؟»

تاقمیکي دیکه به پهله گوتیان: «رهنگه نیشانهیهک بی له لایهن خوداوه»
بیرورای ئه وانیش هه ره له ریوه به بی هیچ ناره زایه تییهک، وه رگیرا. ئاماژه یان
به و خاله ش کرد، ئه گهر ئه و بۆنه سروشتییه، ئه و جورهی که سه بارهت به
مردووی تاوانبار، دواتر ئاشکرا دهبی، یانی دواي تپه رپنی لانیکه م بیست و
چوار سهعات، به لام ئه م بۆگه نیوه زووره سه «له جهغزی سروشت به دهره»
و هه ربۆیه دهستی خودا له کاردا بووه و ئاماژه کی پپوهیه. ئه و هۆیه ش به
سه ره زهیناندا سه پا بوو و به هیچ شیوهیهک حاشای لینه دههکرا.

باوه یوسفی نازهنین، ئه و قه شه دلۆقان و کتیداره ی کلنسه، که باوه
زووسیمما هۆگرییه کی تابه تی پپی هه بوو، هه ولیدا وهلامی تاقمیک له
زمان تالان و به دووژان بداته وه که: «ئه م بیروراه له هه موو شوینیک یه کسان
نییه» و کلنسه ی ئورتودۆکس قهت پپی وانییه جهسته ی پیاوچاکان بۆگه ن
نابی، به لکو ته نیا بۆچوونیکه، له زۆربه ی ناوچه کانی ئورتودۆکس، بۆ وینه له
ئاتووس بۆگه نی مردوو جارزیان ناکا. له وئ دیارده ی شکو و گهره یی
که سی رزگار بوو، گهنینی له ش نییه، به لکو رهنگی یه سقانه. ئه ویش کاتیک که
سالانیکي زۆر له ژیرگلدا بووه و دارزیوه. باوه یوسف له کوتاییدا گوتی:
«ئه گهر یه سقانه که شی وهک میو زهر د بی دیاردهیه کی گهره یه له لایهن
خوداوه دراوه به پیاوچاکی مردوو، ئه گهر یه سقانه که شی ره ش بی نیشانه ی
ئه وه یه که خودا ئه وی به شیاوی ئه و گهره یی و شکویه نه زانیوه ئه وه
باوه ری خه لگی ئاتووسه و ریوره سمی ئورتودۆکس له به ره یه که هه لئاوه شی
له قه دیمه وه به شیوهیه کی پاک و پالاوته ئاگاداریی لیکراوه.»

به لام وته ی ئه و راهیبه سه بووره شوینی داننا و ته نانهت بوو به هۆی
ئه وه ی وه لامیکي رشقنچارانه ی بده نه وه. راهیبه کان به و ئاکامه گه یشتن که:
«هه مووی خۆناندن و قسه یه و گوی پیدانی بینکه لکه.» خه لکی گوتیان: «ئیمه
له سه ره ریوره سمی دیرین ده مینین. له م سه ره ده مه دا هه موو جوره
ریوره سمیک به ریوه ده چی. ئایا ده کری له هه موو ئه وانه پپره وی بکه ین؟»

ئه وانه ی له هه موو که س زیاتر گالته جاریبان وه ری خستبوو، ده یانگوت:
«ئیمه ش به قه د ئه وانمان باوکانی پیرو ز هه بووه. ئه وان له وئ له نیو ئه و
تورکانه دا هه موو شتیکیان له بیر چۆته وه. ماوه یه که ئایینه که یان رموده
بووه و ته نانهت گازه نگیشان نییه.»

باوه یوسف به خه م و که سه ریکي زۆره وه له وئ دوور که وته وه، چونکه
به بروایه کی که مه وه بیروراه خۆی دهر بریبوو، وهک ئه وه ی خۆشی
بروایه کی ته وای پپی نه بی. به په رۆشییه وه پیشبینی ده کرد که شتیکي خراپ
خه ریکه داده مه زری و دیارده ی سه ره رۆیی و ناهه رمانی به ئاشکرا وه به ر چاو
ده که وت. ورده ورده هه موو راهیبه ماقووله کان وهک باوه یوسف دانیان
به خۆدا گرت و هیچیان نه گوت. وایلیهات ته وای ئه و که سانه ی پیری
کلنسه یان خۆش ده ویست و به گیان و دل دامه زراوه ی پیرانیان قه بوول بوو،
به جارئ سووکایه تییان پیکراوه هه ر کاتیک چاویان به یه کتر ده که وت به
شه رمه وه چاویان له یه کتر ده کرد. ئه وانه دهره ق به دامه زراوه ی پیران
بیروراه کی دوژمن کارانه یان هه بوو، به فیز و هه واهه ملیان هه لده هینا. به
شیوهیه کی ته وساو ی ده یانگوت: «وراسۆنۆفی ره حمه تی بۆگه نیوی
لئه ده هات و هه ستمان به بۆن و به رامه یه کی خۆشیش ده کرد. به لام ئه ویش
ئه و شکویه ی به هۆی پله و پایه ی پیرییه وه وه ده ست نه هینابوو، به لکو
هه رخۆی له خۆیدا مروقیکی پیرو ز بوو.» تاقمیک له ناماقووله کانیان
ده یانگوت: «فیرکارییه کانیشی هه له بوو، ئه و ده یگوت ژیان سه ره چاوه ی
گهره ی شادییه و خه فه تخانه نییه.» دیسان هیندی که سی ناماقوولتر به
توانجه وه ده یانگوت: «ئه و دریژه پپه ده ری بروا و ئایین بوو، به لام باوه ری به

دۆزه‌خی ماده نه‌بوو. «هیندیك له به‌رچاوت‌ه‌نگانیش ده‌یانگوت: «زۆری پیداکری له سه‌ر رۆژوو نه‌ده‌کرد، شیرینی و چایی و مره‌بای بلالووکي ده‌خوارد و له ماوه‌ی پاریزدا ژنان بۆیان ده‌نارد. ئایا راهیبي خوداپه‌رست و تاعه‌ت پاک ده‌بی چایی بخواته‌وه؟» نه‌یارترینیان به‌ بوغز له‌زگی و قینه‌وه ده‌یانگوت: «ئو به‌ پۆز و ده‌ماره‌وه داده‌نیش و خۆی به‌ پیاوی خودا ده‌زانی، کړنۆش بردن و به‌چۆکا هاتنی خه‌لکی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا به‌ پیویست ده‌زانی.» خیشه‌سه‌رتین دژانی دامه‌زاهوی پیران به‌ سرتوخورتیکی شه‌یتانانه‌وه ده‌یانگوت: «ئو سووکایه‌تی به‌ فه‌رزی تۆبه و دانپیانانیش ده‌کرد.» له‌ نیو ئه‌وانه‌شدا تاقمیک راهیبي پیرو به‌ سالاجوو وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن که دینداریکی راستویژ و له‌ فه‌رز و تاعه‌تدا زۆر پیداکر بوون. به‌لام له‌ کاتی ژبانی پیری په‌حمه‌تیدا ده‌میان نه‌ده‌جوللا و ئیستا له‌ نا‌کاو ده‌میان گرتبوو و ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیگ خراپتر بوو. چونکه‌ وته‌کانیان شوینی له‌ سه‌ر ئه‌و راهیبه‌ لاوانه‌ داده‌نا که هیشتا له‌ سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان سوور نه‌بوون. راهیبي ئابدۆرسکی ئه‌وانه‌ی به‌ وردی گوئی لیبوو، هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و په‌زنامه‌ندانه‌ سه‌ری ده‌له‌قاند. «به‌لئ، دیاره‌ باوه‌ فراپۆنت دوینی به‌راستی حوکمی ده‌رده‌کرد.» هه‌ر له‌و کاته‌شدا باوه‌ فراپۆنت په‌یدا بوو، ده‌تگوت به‌ ئانقه‌ست هاتوو «بۆ ئه‌وه‌ی ئالۆزیبه‌که‌ زیاتر بکا. با ئه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چی، حوجره‌ دارینه‌که‌ی له‌ په‌نا پلورده‌ی میشه‌نگوینه‌کان بوو و قه‌ت له‌وئ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات بۆ کلێسه‌ش، چونکه‌ بریک ده‌لووکار بوو، چاوپۆشییان لیده‌کرد و ئه‌و ئه‌رک و یاسا و ریسیاه‌ی له‌ سه‌ر شانی ئه‌وانی دیکه‌ بوو، له‌ سه‌ر ئه‌و هه‌لگیرابوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بوايه‌ باسی هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بکری، ناچار ده‌بوون ئاوری لیبده‌نه‌وه. چونکه‌ زاهیدیکی خه‌لوتنشین و گه‌وره‌ی وه‌ک ئه‌و که‌ شه‌و و رۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو (ته‌نانه‌ت جاری وابوو له‌ سوچه‌ دا خه‌وی لیده‌که‌وت) نه‌ده‌کرا هیچ فه‌رمانیکی به‌ سه‌ردا بده‌ن. ئه‌گه‌ر پیداکریشیان بکرایه‌، راهیبان ده‌یانگوت: «ئو له‌ هه‌موویان پیروتره‌ و له‌ ته‌ریقه‌تیکی زۆر سه‌ختر له‌و ته‌ریقه‌ته‌ی

ئیمه‌ پیروه‌ی ده‌کا. ئه‌گه‌ر ناشچی بۆ کلێسه‌، خۆی ده‌زانئ کاتی چوونه‌که‌ی که‌نگییه‌ و ئه‌و ره‌وشتی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌.» به‌ هۆی ئه‌و سرتوخورته‌ تاوانبارانه‌یه‌وه‌ بوو که‌ باوه‌ فراپۆنتیان ئاوا ئازاد کردبوو و هیچ ئه‌رکیکی ئایینیان پی‌نه‌ده‌سپارد. هه‌ر وه‌ک هه‌مووان ئاگادار بوون، باوه‌ فراپۆنت، باوه‌زوو‌سیماي خۆش نه‌ده‌ویست. ئیستا له‌ حوجره‌که‌ی خۆیدا هه‌والیان پیدابوو که‌ «حوکمی خودا وه‌ک حوکمی مرۆف ناچی» له‌ نیو ئه‌و که‌سانه‌دا که‌ به‌و هه‌واله‌وه‌ خۆیان گه‌یاند هه‌مبه‌ر حوجره‌که‌ی راهیبي ئابدۆرسکی له‌ پیش هه‌موویانه‌وه‌ بوو. ئیواره‌ی رۆژی رابردوو چوو بوو بۆ دیده‌نی، به‌لام به‌په‌له‌ و ترس لیتیشتبوو هاتبووه‌ ده‌ری. پیشتر گوتم، ئه‌گه‌رچی باوه‌ پایسی به‌ هیز و خۆراگر راوه‌ستابوو و ئینجیلی به‌ سه‌ر تابوته‌که‌دا ده‌خویند. رووداوه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی نه‌ده‌دی و نه‌شی ده‌بیست. زۆربه‌ی کرده‌وه‌ و رووداوه‌کانی له‌ دلئ خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی باش ده‌ناسی. به‌لام خوراگرانه‌ له‌ جیی خۆی نه‌بزوت و به‌بی هیچ ترس و دل‌ه‌راوه‌که‌یه‌ک چاوه‌روانی رووداوی دیکه‌ بوو، وردیینه‌ چاوی له‌ ئاکامی ئه‌و شله‌ژانه‌ گشتییه‌ بریبوو.

له‌ نا‌کاو گوئی له‌ نه‌ره‌ و هه‌رایه‌ک بوو له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه‌ هات. ده‌رگای حوجره‌که‌ له‌ سه‌ر ره‌قی پشت کرایه‌وه‌ و باوه‌فراپۆنت له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رگا‌که‌دا چه‌قی. تاقمیک راهیب و پۆلیک خه‌لکی شاره‌که‌ی به‌دواوه‌ بوو. به‌لام ئه‌وان نه‌هاتنه‌ ژووری. له‌ به‌ر پلیکان و سه‌رسه‌کۆکه‌ راوه‌ستان و چاوه‌روان مانه‌وه‌ بزانیان باوه‌ فراپۆنت ده‌لئ چی و یان چی ده‌کا، چونکه‌ ئه‌و له‌ پر خۆ به‌ ژووری‌دا کردنه‌ی له‌وه‌ نه‌ده‌چوو بی‌هۆ بی و هه‌ستیان به‌ مه‌ترسیه‌ک ده‌کرد. باوه‌ فراپۆنت له‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌ راوه‌ستا و هه‌ر دوو ده‌ستی هه‌لئنا و چاوی مژمۆر و زیت و پر له‌ پرسپاری راهیبي ئابدۆرسکی له‌ بن باسکی راستیه‌وه‌ له‌ ژووری پوانی. ته‌نیا ئه‌و له‌ به‌ر کونچکاوپی زۆر نه‌یتوانیبوو له‌ به‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستی و به‌دوای باوه‌فراپۆنتدا هاتبووه‌ سه‌ری. به‌لام ئه‌وانی دیکه‌، کاتیگ شه‌ققه‌ی ده‌رگا‌که‌ هات و کرایه‌وه‌ به‌

ترسیکی کتوپرەوہ کشانہ دواوہ. باوہ فراپۆنت دەستی ھەلینا و لە ناکاوی نەراندى:

«رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم!» پاشان بە نیو ژوورەکەدا گەرا و دەستی کرد بە خاچ کیشانی ھەموو سووچ و دیوارەکانی حوجرە. ئەوانەى لە گەل باوہ فراپۆنت ھاتبوون، لە رێوہ تیگەیشتن چ دەکا. چونکە دەیانزانی بچیتە ھەر جیگایەک ئەو کارە دەکات، ھەر وەھا ھیچ نالی و ھیچ نایبستى ھەتا رۆحە ناپاکەکانى وەدەر نەنى.

لەگەل ھەر خاچ کیشانىک دووپاتى دەکردەوہ: «شەیتان، دوور کەوہ! شەیتان، دوور کەوہ!» دیسان دەینەراندى: «رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم.» عەبا زبرەکەى خۆى لە بەر کردبوو و پەتیکى لە نیو قەدى بەستبوو. سینگە رپووتەکەى بە مووی خۆلەمیشین داپۆشرا بوو، لەبن ژیرکراسە کەتانەکەى ھوہ دیار بوو. لاقى رپووت بوو. ھەروا کە خەریکی رپووشاندنى دەستى بوو، زرپەى زنجیرە گرانەکانى لە بن عەباکەى ھوہ ھەستا. باوہ پایسى دەستى لە ئینجیل خویندن ھەلگرت و چووە بەردەمى و چاوەرپوان رپووشتا.

ئاخرى ھاتە قسە و بە گرژ و مۆنى چاوى تیبىرى: «باوکى بەرپىز بۆ ھاتووى؟ بۆ ئەو ھىمنایەتیە دەشیوینى؟ بۆ ئەو میگەلە خاکەراو گوێرادیرە دەورووژینى؟»

باوہ فراپۆنت وەک شىت و ھار گوراندى: «بۆ ھاتووم؟ دەپرسى بۆ؟ مەبەستم لەو ھاتنە چىیە؟ ھاتووم ئەو میوانە ناپاکانەتان، ئەو شەیتانە بۆگەنیوانە بکەمە دەرى. ھاتووم بزنام بە دزى منەوہ چەند دانەیان لىرە خۆیان مەلاسداوہ. دەمھەوى بە گەسک رپان دەمە دەرى.»

باوہ پایسى بىباکانە لە درىژەى قسەکانیدا گوتى: «تۆ رۆحى ناپاک وەدەر دەنى بەلام رەنگە خزمەتیشى پىبکەى. کى دەتوانى بە خۆى بلى «من پاک و پىرۆزم.» دەتوانى وابلى باوہ؟»

باوہ فراپۆنت ھەلچوو: «من ناپاکم، نەک پاک و پىرۆز. من لە سەر کورسىلە دادەنیشم و ئەوان ناچار ناکەم وەک بت بمپەرسن و سوجدەم بۆ

بەرن. خەلکى ئەم دەورووژمانە تەریقەتى راستەقینە زاىە دەکەن.» پاشان قامکى بۆلای تابووتەکە راداشت و رپووی لە ئاپۆرەى خەلکەکە کرد و گوتى: «ئەم پیاوچاکە رەحمەتیەى ئیوہ حاشای لە بوونى جندۆکە دەکرد و بۆ رزگارى لە دەستیان دەواى رەوانى بۆ خەلک دەنووسى. بۆیە وەک جالجالووکە لە سووچ و قوژبنى حوجرەکاندا خۆیان مات داوہ، بۆیە ئیستا خۆى بۆگەنى لىپەیدا بوو. لەو بارەوہ نیشانەى کى گەورە لە لایەن خوداوە دەبینم.» راستیەک کە ئاماژەى پىدەکرد، ئەمە بوو. رۆحە ناپاکەکان راپھىیک دەخەنە ژىر گوشارى خۆیان و بە سەرىدا زالدەبن. تاواى لىدى لە کاتى بەئاگاییدا و لە خەیاڵیشدا دەستى لىھەلناگرن. کاتیک بەوپەرى ترسەوہ ئەو مەبەستە لەگەل باوہ زووسىما باسدەکا، ئەویش فەرمانى عیبادەتى بەردەوام رۆژوو گرتى سەختى پىدەدا. بەلام کاتیک عیبادەت و رۆژووش چارى ناکا، لەگەل عیبادەت و رۆژوو گرتن دەواىەکى تاییەتى دەداتى. لەو سەردەمەدا خەلکى زۆر تووشى سەر سوورپمان دەبن و لەو بارەوہ دەکەونە مشتومر و سەریان دەلەقینن و لە پىش ھەموویانەوہ باوہ فراپۆنت لەو سەرسام بووبوو. تاقمیک لە لۆمەکاران دەچن بۆ لای باوہ فراپۆنت تاکو ھەوالى ئەو دەوا «سەروسەمەرە»ى پىبدەن کە لە لایەن پىرەوہ دراوہ بەو راپھىیە نەخۆشە.

باوہ پایسى بە دەنگى بەرز و وەک ئەوہى فەرمانى پىبدا گوتى: «باوہ لىرە برۆ! حوکم کردن بۆ مرۆف نەھاتووە و تاییەتى خودایە. رەنگە لىرە «نیشانە» یەک ببینن کە نە من و نە تۆ و نە ھیچکەس توانای تیگەیشتنى نەبى» بە توندى و پىداگرانە دووپاتیکردەوہ: «باوہ، برۆ و میگەلەکە مەئالۆزینە.»

باوہ فراپۆنت، تەمى دەمارگرژى بەرى چاوى تەنیوو و ھەداى نەدەدا. «ئەو بەپى حوکم و فەرز رۆژووی نەدەگرت. بۆیە نیشانەکە دەرکەوتووە. ئەویش ئاشکرایە و شاردنەوہى تاوانە. ئەو بە شیرینى فریوى دەخورا، ژنان شیرینیان لە گیرفانیان دەنا و بۆیان دەھینا. چایى دەخواردەوہ، زگەرۆ بوو،

گهدهی له شیرینی دهئاخنی و زهینیشی بهبیری خۆپه‌رستی... هه‌ر بۆیه تووشی ئەم ئابروو چوون و رووره‌شیه بووه...»

باوه پایسیش دهنگی هه‌لینا: «باوه، قسه‌ی سووک و هه‌رزه مه‌که. رۆژوو گرتن و پاریز و چله‌کیشانت جیگای ریزه، به‌لام قسه‌ی جوان ناکه‌ی، چونکه وه‌ک لاویکی هه‌رزه و نه‌فام قسه‌ی بی‌سه‌ره و به‌ره و مندالانه ده‌که‌ی. باوه پایسی له کۆتاییدا گوراندی: «باوه لی‌ره برۆ ده‌ری، فه‌رمانت پێده‌ده‌م برۆ ده‌ری!»

باوه فراپۆنت له‌ گه‌ل ئەوه‌ی تا راده‌یه‌ک خۆی دۆراندبوو، هه‌روا به‌ زمانیکی تال گوتی: «ده‌رۆم ئیوه‌ عالم و بیرمه‌ندن و به‌ چاوی سووک له‌ منی خاکه‌را ده‌روان. به‌ زانستیکی که‌مه‌وه هاتووم بۆ ئی‌ره و ئەوه‌ی ده‌مزانی له‌ بیرم چۆته‌وه. خودا خۆی منی بی‌ده‌سه‌لاتی له‌ کیشه‌ی بی‌روردی و زانستی ئیوه‌ پاراستوه.»

باوه پایسی له‌ ژوور سه‌ری راوه‌ستا بوو، چاوه‌ریی دژکرده‌وه‌ی ئەو بوو. باوه فراپۆنت تۆزئ بیده‌نگ بوو، له‌ ناکاو روومه‌تی له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی راسته‌ی دانا و چاوی له‌ تابووتی پیر بری و به‌ ده‌نگیکی خه‌ماوی گوتی:

«سه‌هینی له‌ ژوور سه‌ری ده‌خوینن ئە‌ی پشتیوان و یارمه‌تیده‌رمان» که‌ سروودیکی خۆش و پر شانازییه. «به‌ سه‌سه‌ره‌وته‌وه گوتیشی: «کاتی‌ک که‌ من ده‌مرم ته‌نیا شتی‌ک که‌ له‌ ژوور سه‌رم ده‌یخوینن ئە‌مه‌ ده‌بی «چ شادییه‌کی به‌خته‌وه‌رانه» که‌ سروودیکی که‌م بایه‌خه.» له‌ ناکاو وه‌ک شیت و هار هاواریکرد: «ئیه‌ به‌فیز و تپزلن، ئی‌ره‌ش شوینی ده‌مار و له‌خۆبایی بوونه!» پاشان ده‌ستی هه‌لته‌کاند و وه‌ر سوورا، به‌ هه‌شتا و له‌ پلیکانه‌کان چووه‌ خواری. کۆمه‌لی‌ک خه‌لک که‌ له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌روانی بوون، تیک قژقژان. تاقمیکیان وه‌دوای که‌وتن و تاقمیک له‌ جیی خویان مانه‌وه، چونکه‌ ده‌رگای حوجره‌که‌ هه‌ر وا کرابۆوه. باوه پایسی که‌ به‌ دوای باوه فراپۆنتدا هه‌تا سه‌ر پلیکانه‌کان هاتبوو، هه‌روا چاوی له‌ رۆیشته‌که‌ی بریبوو. به‌لام پیره‌ پیاوی تووره‌ و تۆسن هیشتا هی‌ور نه‌بووبۆوه. بیست هه‌نگاو

دوورنه‌که‌وتبۆوه، له‌ ناکاو سه‌ری بۆ لای خورنشین وه‌رسوو‌راند که‌ خۆر تازه‌ خه‌ریکی ئاوابوون بوو. هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و وه‌ک ئەوه‌ی که‌سی‌ک پالی پێوه‌نابن ده‌مه‌و‌روو که‌وت به‌ عه‌رزیدا. ده‌ستی بۆلای خۆر هه‌لب‌ری و به‌ حاله‌تیکی شیتانه‌وه نه‌راندی: «خودای من سه‌ر که‌وتووه، مه‌سیح به‌ سه‌ر خۆری ده‌مه‌وئێواره‌دا زال‌بووه. روومه‌تی به‌ عه‌رزه‌که‌وه نووساندبوو و هه‌ر دوو ده‌ستی لیک بلاوکردبوو، وه‌ک مندال زووره‌ زوور ده‌گریا. سه‌رتاپای به‌و گریانه‌ ده‌له‌رییه‌وه. پاشان هه‌موو هه‌لاتن بۆ لای. قسه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره و پرمه‌ی گریان‌ی هاودالانه هاته‌ گۆرئ... ده‌تگوت جۆریک لی‌وه‌ی هه‌وساری هه‌موویانی به‌ ده‌سته‌وه گرتوه.»

تاقمیک به‌ سه‌ر ترسا زال‌بوون و هاواریانکرد. «ئمه‌یه ئە‌و که‌سه‌ی که‌ پیاوی خودایه‌! مرۆقی پاک و پیرۆز ئە‌مه‌یه‌!» خه‌لکه‌که‌ش گوتیان: «ئمه‌یه ئە‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌بی بیته‌ پیری کلیسه.»

خه‌لکه‌که‌ش تیکرا گوراندیان: «ئو نابیته‌ پیری کلیسه... قه‌بوولی ناکا... خۆی ناخاته‌ خزمه‌تی ئایینیکی نفرین کراوه‌وه... نابیته‌ دریزه‌ پیده‌ری ئە‌و که‌وجیه‌تییه.» کوتنی ئە‌وه‌ش که‌تا کوئ شوویان لی‌هه‌لگیشابوو، هه‌ر باسی ناکرئ. به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌نگی که‌له‌زه‌نگی کلیسه‌ به‌رز بۆوه و بانگیکردن بۆ رێوره‌سمی ئاینی. هه‌موویان خاچی خۆیان کیشا. باوه فراپۆنتیش هه‌ستا و بی ئە‌وه‌ی چاو له‌ ده‌ور و به‌ری خۆی بکا، له‌ کاتی‌کدا قسه‌یده‌کرد و قسه‌کانی زیاتر وه‌ک ورینه‌ ده‌چوو، خاچی خۆی کیشا و گه‌رایه‌وه «بۆ حوجره‌ دارینه‌که‌ی. چه‌ند که‌س وه‌دوای که‌وتن و ئە‌وانی دیکه‌ بلاوه‌یان کرد و به‌په‌له‌ رۆیشتن بۆ رێوره‌سمه‌که‌. باوه پایسی خویندنی ئینجیلی به‌ باوه یوسف سپارد و چووه‌ خواری. هه‌راوه‌ریای شیتانه‌ی ده‌مارگه‌ژان نه‌یده‌توانی وره‌ی برووخینی، به‌لام به‌ هۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه، له‌ ناکاو خه‌میکی قورس دل‌ی داگرت و له‌ ناخه‌وه هه‌ستییکرد. ئارام له‌ جیی خۆی راوه‌ستا و له‌ خۆی پرسى: «بۆ ئە‌ونده‌ دلته‌نگم؟» هه‌ر له‌ پریش به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه بۆی ده‌رکه‌وت خه‌فه‌ته‌که‌ی پێوندی به‌ هۆیه‌کی چکۆله‌ و تایبه‌ته‌وه‌یه. له‌ نیو ئە‌و

كۆرەدا كە دەيانويست ھورووژم بىكەنە نىئو ھوجرەكەو، چاوى بە ئاليووشا كەوت، ھەر ئەوھش بوو ھۆى ئەوھى ئاوا تووشى خەم و دل گوشران بى. بە سەر سامى لە خۆى پرسى: «يانى ئەو كۆرە ئاوا جىيى خۆى لە دلدا كر دۆتەو؟» ھەر لەو كاتەدا ئاليووشا بە لايدا تىپەرى. بە ھەلەداوان دەرويشت، بەلام نەك بۆ لاي كلىساكەو. چاويان بەيەك كەوت. ئاليووشا خىرا سەرى وەرسووران و چاوى لە زەوى برى. باوہ پايسى ھەر بەو چاوى ليكرنەى كۆرەدا ھەستى كر دۆرانىكى گەورەى بە سەردا ھاتوہ.

باوہ پايسى گوراندى: «تۆش وەسوہسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازەنى؟»

ئاليووشا ئارام لە جىيى خۆى چەقى و چاويكى مانادارى لە باوہ پايسى كر. بەلام ديسان بەپەلە سەرى وەرسووران و ديسان چاوى لە عەرزەكە برى. لاتەنىشتى كر دبوو باوہ پايسى و چاوى لىنەدەكر، بەلام ئەو چاوى لە ئاليووشا برىبوو. باوہ پايسى ھەميسان لىي پرسى: «بۆ كوئى ئاوا بە ھەشتاؤ؟ گازەنگ ئەو بانگت دەكا بۆ رىورەسمى ئايىنى» بەلام ئاليووشا ديسان مەقى نەكر. ھوجرە بەجى دىلى؟ ئەوئيش بەبى ئىجازە و بەبى داخوازىي مەفەرەك؟ ئاليووشا چەبەزەيەكى ھاتى و سەرنجىكى سەير، سەرنجىكى زۆر سەيرى باوكىكى دا كە مرداى پىشوو و فەرمانرەوھى پىشوو دل و ئاوەزى بوو، پىرە خۆشەويستەكەى لە سەرە مەرگدا بە ئەوى سپاردبوو، لە ناكاو بە بى ئەوھى زمانى بگەرئ دەستى ھەلئەكاند، وەك ئەوھى گوئى پىنەدا و ھىچ رىزىكى بوئى نەبى. پاشان بە ھەنگاوى خىرا و بە پەلە بەرە و دەروازەكە سەرى پىوھنا و لە خەلۆتخانەكە چووہ دەرى.

باوہ پايسى كە بە سەرسوورمانەوہ چاوى تىبرىبوو، لە بەر خۆيەوہ گوتى: «دەزانم ديسان دەگەرئتەوہ»

(۲)

ساتىكى پرمەترسى

باوہ پايسى لە ئاكامى بىر كرنەوھى خۆيدا سەبارەت بە گەرانەوھى «كۆرە خۆشەويستەكەى» بە ھەلە نەچووبوو. لەوہ دەچوو تا رادەيەك لە بارودۆخى رۆحىي ئاليووشا گەيشتەبى. لەگەل ئەوانەشدا دەبى بەراشكاوى دان بەوہ دابنىم كە زۆر دژوارە ئىستا بە شىوہيەكى روناك و راشكاوانە چۆنىيەتىي ئەم ساتە پر لە شلەژان و گرئىووچكەيەى ژيانى قارەمانى سەرەكىي چىرۆكەكەم شىيكەمەوہ كە ئەو ھەمووھم خۆش دەوى و ھىشتا بۆ كامليوون و پوختە بوون رىگايەكى زۆرى لە بەرە. سەبارەت بە پرسىيارە دلەژىنەكەى باوہ پايسى «يانى تۆش وەسوہسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازەنى؟» دەتوانم بەجىي ئاليووشا وەلام بەدەمەوہ، نا. ئەو لەگەل ئيمان لاوازەكان نەبوو. تەواو بە پىچەوانە. لە راستىدا ھەموو گىرەو كىشەكانى بە ھۆى ئيمانە زۆرەكەيەوہ بوو. بەو ھالەشەوہ گرفتارىيەكانى ھەروا لە جىيى خۆى بوو، ئەوندەش پر ئازار بوو كە تەنانت ماوہيەك دواتر ئاليووشا ئەو رۆژە خەماوييەى بە يەكئىك لە تالترىن و نەخستىرئ رۆژى تەمەنى خۆى دەزانى. ئەگەر پىرسن: «ئايا تەواوى كەسەر و شلەژانى ئەو تەنيا بە ھۆى ئەوہوہ بوو كە تەرمى پىرى كلىسە، بەجىي مۆجزە و پەرچۆ، ئاوا زوو بۆگەن بوو؟» دەبى راست و رەوان وەلام بەدەمەوہ كە «بەلئ، راست ئەوہ بوو.» بەلام داوا لە خويئەرانم دەكەم كە خىرا پىكەنىيان بە دلئاسافى و سايلىوحي قارەمانى لاوى چىرۆكەكەم نەيەت. جگە لەوھش من نامەوى داواى ئەوہ لە خويئەرم بىكەم چاوپۆشى لە عەييەكانى بكا، يان ئيمانە سادەكەى بە ھۆى گەنجىيەوہ، دەبى خويئەوارىيە كەمەكەى بىكەمە بىانوو بۆ

1- كاتىك تەرمى راھىبىك لە ھوجرەوہ دەبەن بۆ كلىسە و لە كلىسەوہ دەيەن بۆ گورستان، سروودى «چ شادىيەكى بەختەوہرانە...» دەخوين. ئەگەر مردووكە راھىبىش بى و قەشەش بى، سروودى «ئەى پشنىوان و يارمەتيدەرمان» دەخوين "ياداداشتى دۆستۆيۇفسكى"

پۆشینی عەیبەکانی. بە پێچەوانە، دەبی بلیم ریزیکی سادقانهم بۆ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی دل و رۆحی هەیه. بیگومان لاویک که به وریاییه‌وه ده‌که‌وته ژیر کاریگەری و خۆشه‌ویستییه‌کی کهمی هەبوو، زەینیشی له چاو تەمەنی زۆر پووناک بوو. هەر بۆیه کهم بایه‌خ دەبوو ئەگەر دان به‌و راستییە دابنیم که هیچ لاویکی دیکه ئاماده نییه شان بداته به‌ر ئەو ئەرک و زەحمەته‌ی قاره‌مانه‌که‌ی من. به‌لام له هیندیک لایه‌نه‌وه، هه‌لچوون به‌هه‌ستیکي (هەر چەند ناماقوولیش)، که له خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌وه هه‌له‌ده‌قولا، چاکتر و شیاوتره‌ له‌وه‌ی لاویک ساردوسر و لمردوو بی. به‌لام ئەم خاله له تافی لاویدا به‌ر چاوه و پیاویکی جحیل که له ئەویندا به‌که‌وچکه ئاویک ده‌که‌ویته مه‌له، پیموایه تووشی دردۆنگی ده‌بی و ئەوه‌ش زۆر گرینگ نییه - رهنگه که‌سانیکي عاقل و به‌بیر لیم بپرسن: «ئاخر خۆ هه‌موو لاویک ناتوانی باوه‌ری به‌و خورافات و پڕوپوچه هەبی و قاره‌مانه‌که‌ی تو بۆ لاوانی دیکه نابیته سه‌رمه‌شق.» دیسان وه‌لامی ئەو پرسیاره ده‌ده‌مه‌وه: «به‌لێ! قاره‌مانه‌که‌ی من خاوه‌ن ئیمان بوو، ئیمانیکی پیرۆز و پته‌و، به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه نامه‌وی داواي لیبوودنی بۆ بکه‌م.»

ئەگەر چی له سه‌ره‌وه گوتم، (رهنگه زۆریش به‌هه‌له‌پرووکی) نامه‌ه‌وی داواي لیبوردن بۆ قاره‌مانه‌که‌م بکه‌م، بۆیه بۆ تیگه‌یشتن له پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که‌م پبویسته هیدی بدویم. که‌وايه ده‌بی بلیم باسی مۆجزه له‌گۆریدا نه‌بوو. چه‌مه‌راییه‌کی ساویلکانه و بی ئۆقره له‌زه‌ینیدا نه‌بوو که پبی وای مۆجزه بۆی دینیته دی. به‌هۆی سه‌رکه‌وتنی ئەندیشه‌یه‌که‌وه که ده‌یه‌ینا به‌ر چاوی خۆی - نانا، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک - ئەوه‌ی به‌ر له هه‌موو شتیکی ده‌هاته زەینییه‌وه، شیوه و ئەدگاریک بوو، ئەدگاری پیره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. ئەدگاری ئەو پیاوه پیرۆزه‌ی که ریز و حورمه‌تیکی زۆری بۆی هه‌بوو - له‌و کاته‌دا، ئالیوشا پبویستی به‌په‌رجۆ نه‌بوو. له راستیدا ته‌واوی ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی سه‌باره‌ت به «هه‌رکه‌س و هه‌رشتیکی» له‌ دلله گه‌نج و بیگه‌رده‌که‌یدا بوو، سالی رابردوو ته‌واوی له‌ سه‌ر که‌سیک کۆ کردبووه - رهنگه به‌هه‌له‌ش - له سه‌ر پیره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. له راستیدا ئەو که‌سه‌ی وه‌ک زاتیکی کامل و به‌ری له‌ عەیب قه‌بوول کردبوو، هەر

بۆیه ته‌واوی هیز و وزه‌ی لاوانه‌ی خۆی له‌ ریگای ئەوزاته کامل و بی عەیبه‌دا ده‌دی. ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌دا جگه له ئەو بیری له «هیچکه‌س وه‌یچ شتیکی» نه‌ده‌کرده‌وه. دواتر وه‌بیری هاته‌وه که له‌و رۆژه تال و سامناکه‌دا وا سه‌ری لی‌شیتوایوو، دیمیتیری برای له‌ بیر چووبوووه که رۆژی پبیشوو ئەو هه‌مووه خه‌مبار و شله‌ژاو بوو. هه‌روه‌ها له‌ بیری چووبوووه ئەو دووسه‌د رۆبله به‌ری بۆ باوکی ئیلیوشا، ئەگه‌رچی دوینی ئیواری و بستبوی ئەو کاره بکا. به‌لام ئەوه‌ی به‌ پبویستی ده‌زانی مۆجزه نه‌بوو، به‌لکو ته‌نیا «عه‌داله‌تی مه‌زن» بوو، چونکه له سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ بوو که ئەو زه‌بره کاریگەر و کتوپره، به‌ شیوه‌یه‌کی بی به‌زیبانه دلی بریندار کردوووه و ریز و حورمه‌تی نه‌ماوه. بۆ ئەو «عه‌داله‌ت»‌ه‌ی ئالیوشا چاوه‌روانی بوو، هەر ئەو پبیشه‌اته نه‌بوو که به‌ شیوه‌یه‌کی دژوار وه‌ک مۆجزه‌ی لی‌هاتبوو، تا‌کو له‌ریوه به‌ هۆی خۆله‌می‌شی مامۆستا خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه وه‌راس‌ت بگه‌ری؟ ده‌ی خۆ هه‌موو دانیشتووانی کلیسه ئەو بیروکه و هیوایه‌یان له‌ میشکدا بوو، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ش که ئالیوشا ریزی بۆ بیر و باوه‌ریان داده‌نا. بۆ وینه‌ خودی باوه‌ پاسی. هەر بۆیه ئالیوشاش بی ئەوه‌ی کچی گومان بکه‌ویته که‌ولی، وه‌ک ئەوان - راهیبه‌کانی دیکه - خه‌ونه‌کانی خۆی لیک دایه‌وه. سالیکی ته‌مەنی له‌ کلیسه تپه‌ری و هەر ئەوه بووه هۆی ئەوه‌ی ئەو چاوه‌روانییه له‌ دلیدا گه‌شه بکا. به‌لام ئەو تینووی عه‌داله‌ت بوو، به‌لی عه‌داله‌ت نه‌ک مۆجزه‌ی هه‌تال و به‌تال.

ئەوا ئیستاش ئەو مرۆقه‌ی به‌بروای ئەو ده‌بوو سه‌ر به‌رزتر له‌ ته‌واوی خه‌لکی جیهان بی، هەر ئەو مرۆقه، به‌ جیی ئەوه‌ی شکویه‌کی هیژا بۆ خۆی دابین بکات، له‌ نا‌کاو سووک و چرووک بووبوو! بۆچی؟ کئ حوکمی لی‌کردبوو؟ کئ ئەو فتوایه‌ی دابوو؟ ئەوه ئەو پرسیارانه بوون که دلله ساوا و بی ئەزمونه‌که‌ی ئالیوشایان ریک ده‌گوشی. به‌بی شه‌رمه‌زاری و ته‌نانه‌ت به‌ بی جارز بوون، بۆی تامل نه‌ده‌کرا که پیرۆزترین پیرۆزان که‌وتۆته به‌ر تیرو تانه‌و تا‌قمیکی گه‌وج و نه‌فام سووکایه‌تی پبده‌که‌ن. که به‌ پبی پله و پایه زۆر له ئەو له خوارتر بوون. ته‌نانه‌ت ئەگەر مۆجزه‌یه‌کیش له‌ گۆریدا نه‌بووایه و ئەگەر شتیکی

سهير و گرینگیش له ئارادا نه بووایه که ببینته هۆی پروون کردنه وهی هیواکانی. ئیتر ئەم سووکوچرووکییه بۆ چی؟ که وایه ئەو زوو بۆگه ن بوونه، یان به وتە ی راهییه دهخه زداره کان، «به دەر له جه غزی سروشت»، بۆ چی؟ که واته ئەم «دیاردە ئاسمانییه» که له گەل باوه فراپۆنت به سەرکه و تووی بانگه وازیان بۆ کرد، بۆچی بوو و بۆ پێیان وابوو که هەقی بانگه واز کردنیان هەیه؟ که وایه عه دالهت و دهستی خودا له کوئییه؟ بۆ چی خواستی خودا له «ساتیکی پر مهترسیدا» (به بروای ئالیوشا) وهدەر نه کهوت، وهک ئەوهی به خواستی خۆی یاسای کویر و کهر و بی به زهیی سروشتی قه بوولکردی؟ هەر به و هۆیه وه دلی ئالیوشا تواتوا بوو بوو. هه لبهت ههروهک گو توومه، له وهش دلته زینتر ئابروو چوون و سووکوچرووک بوونی خوشه و یستترین خوشه و یسته کانی گیانی هه لده چۆقاند! ئەم خەم و خۆ خوار دهنه وهیهی قارهمانی رۆمانه کهم رهنگه بینه ما و ناماقوولانه بی، به لām دیسان بۆ جاری سیهه م پاتهی ده که مه وه. ئاماده م دانی پیا بنیم که ئەمهش له وانیه به هۆی ساویکه یی خۆمه وه بی. خۆشحالم که قارهمانی رۆمانه کهم له و کاته دا خۆی زۆر ماقوول نیشاننه دا، چونکه مرۆفی ماقوول هه میشه له کاتی خۆیدا دینه سهر ئەقل، به لām له کاتیکی تایبه تیدا ئەگه ر تاسه و ئەشق له دلی گه نجیکدا نه خو لقی ئەی که نگی و له کوئ ده خو لقی؟ به و حاله شه وه چاوپۆشی له و خاله غه ریب و سه رسوور هینه ره ناکه م، که له م کاته نه خس و ته مومژاوییه دا خۆی به زهینی ئالیوشادا کرد. ئەو خاله تازه یه ش کاریگه ریه کی پر ئازار بوو که له پاش ئاخافتنه که ی له گه ل ئیوانی برای به جی مابوو و ئیستا زهینی ئالیوشای ئابلوقه دابوو. هەر له و ساته شدا بۆی دهرکه وت. نهک ئەوهی دیواری ئیمان و بنه ما سه ره کییه که ی پۆحی رووخه ک بووبی. خودای خۆی خۆشه و یست و ئیمانکی قایمی پێی هه بوو. ئەگه رچی له ناکاو به دژی ئەو هه لویستی گرتبوو، له گه ل ئەوانه شدا. کاریگه ریه کی پر ئاواز و شه ی تانی که به هۆی ئاخافتنی دوینی له گه ل ئیوانی برای له دا لعهیدا مابوو، ئیستا له ناکاو له گیانیدا بوو ژایه وه و وا دیار بوو پرووپه ری زهینی داگرتوو.

ههوا خه ریک بوو تاریک دادههات که راکتین له کاژستانه که تی په ری و له نیوان خه لو تخانه و کلیسادا، له ناکاو چاوی به ئالیوشا که وت له ژیر داریک راکشاوه و نیو چاوانی به عه رزه که وه ناوه و چرته ناکا. له وه ده چوو خهوی لیکه وتبی. چوو بۆ لای و هه رای لیکرد.

به سه رسوورمانه وه گو تی: «ئالکسی، لیزه ی؟ یانی ده بی ئاوا...» قسه که ی ته واو نه کرد. ویستی بلێ: «یانی ده بی ئاوا که وتییتی به عه رزیدا؟» ئالیوشا چاوی لینه کرد، به لām راکتین به و جووله ئەسته مه خیرا تیگه یشت که گوئی له دهنگی بووه و له مه به ستی گه یشتوو.

راکتین له درێژهی قسه کانیدا گو تی: «چبووه؟» به لām روخساری که له بهر سه رسورمان گرژ بوو بوو، ورده ورده جیی خۆی دایه بزیهک که تانه و توانجی لیدهباری.

گو ی بگره، دووسه عاته به دواتا ده گه ریم. له پریکا غه یب بووی. ئەوه لیزه چ ده که ی؟ ئەوه چ گه وجییه تییه که؟ دا هه سته چاوم لیکه...

ئالیوشا سه ری هه لینا، هه ستا دانیشت و پالی دا به داره که وه. نه ده گریا، به لām که سه ر و تووره یی به روخسارییه وه دیار بوو. به و حاله شه وه چاوی له راکتین نه ده کرد و له لای شانی ئەوه وه چاوی له دوور بریوو.

ده زانی به جاری رهنگت تی کچوو؟ شیواوی! ئیتر ئەو هیمنا یه تییه ی جارانی پیوه دیار نییه. رقت له کئ هه ستاوه؟ کئ دلی ئیشان دووی؟ ئالیوشا که هه روا چاوی زیت کرد بۆوه و له شوینیکی نادیار ی ده روانی، دهستی هه لته کاند و گو تی: «له کۆلم به وه، برۆ.»

ئه ها، تیگه یشتم! هه موو سه رمان لیشیواوه. راست وهک که سانیکی هه پۆل و ساویکه ده ستمان کردوو به گور په گور! تو وهک فریشته وای ئالیوشا. راستت ده وی سه رم لیته سوورماوه و ماوه یه کی زۆره تووشی سه رسامییه کی وا نه بووم. من وهک پیاویکی زانا و خوینده وار له تووم ده روانی...

ئالیوشا ئاخری چاوی لیکرد، به لām به شیوه یه کی سارد و سر، وهک ئەوهی گوئی له قسه کانیسی نه بی.

پراکتین دیسان واق و پرموانه گوتی: «یانی ورچه کهت هەر له بهر ئه وه تۆپوه، چونکه ئه و پیره پیاوه بۆگه ن بووه؟» خو توش له سه ر ئه و باوه ره نیت که پیر به مردوویی مۆجزه یه ک ده کات؟»

ئالیوشا به قه لسی گوراندی: «باوه ر ده که م و باوه رم کردووه و زور چاکیش، ئیتر چته ده وئ؟»

- هیچ گیانه که م. به قوربانی ئه و ئه قله ت بم، ئاخو ئه مرۆ کوره قوتایی سیزده سالانیش باوه ر به و قورپاته ناکه ن. ده ی که وایه ... تو ئیستا له خودا توورپه ی و خه ریکی به گزیدا ده چیه وه. چونکه خودا پیره که تی به شیوا نه زانیوه ئه و پله و پایه ی بداتی. په ککوو مرۆقی چۆن هه یه!

ئالیوشا ماوه یه ک نیو چاوانی تیک ناو کتوپر چاوی زه ق کرده وه ... به لام نه ک به رقه وه. پاشان بزیه کی به زوری نیشته سه ر لئوی و گوتی:

- له خودای خو م یاغی نابم. بۆیه واده که م، «دنیاکه یم قه بوول نییه.» پراکتین چه ند ساتیک بیرى له وه لامه که ی کرده وه: «مه به ستت چیه دنیاکه یت قه بوول نییه؟ ئه وه ئیتر چ که وجیهه تیه که؟»

ئالیوشا وه لامی نه دایه وه.

- ورینه و قسه ی قور به سه. بابچینه سه ر عه سلی مه تله ب. ئه مرۆ هیچت خواردووه؟

- له بیرم نییه ... پیموایه خواردوومه.

- په نگت زرد بووه، خه ریکی ده بوورئیه وه، پیاو به زه یی پیتدادی. بیستوومه دویشه و خه و نه چۆته چاوت، له وئ کۆبوونه وه تان بووه. شتیک بخوئ باشه. دواى ئه و قالمه قالم و ئازاره، پیموانیه له په نچکی نان زیاترت خواردی. بریک سووسیسیم له گیرفاندایه. له شاری کریم بۆ نیو ری، به لام پیموانیه تو سووسیسیم بخوی ...

- له تیکم بدهیه.

- سهیره، هه مووتان شیت بوون! یاغی بوونی هه میشه یی و شیرو تیر کیشان! کاکی خو م، نابى ئه و هه له مان له کیس بچى. بابچین بۆ مالى ئیمه، خو شم

ده مه وئ چۆر و دکا هه لده م. ماندوویه تی هیزی لئیریوم پیموایه و دکا بۆ تو حه رامه ... یان ده ته وئ قومیک بخۆیه وه؟

- چورپک و دکاشم دهیه.

پراکتین به واق و پرمای چاوی تییری: «سهیره! کاکی خو م، سه رم له تو سوورپماوه. ده ی ئیستا و دکا بی یان سووسیسیم هه لئیکى باشه و نابى له کیسی بدهین. هه سته با برۆین.»

ئالیوشا به بیدهنگی هه سته و به دواى پراکتیندا ملی ری گرت.

- ئه گه ر وانچیکای برات ئه وه ی بدیایه - سه ری سوور نه ده ما؟ ئه ری زانیوته ئیوان فیودرۆچی برات ئه مرۆ رۆیشت بۆ موسکو؟ ئالیوشا به ساردوسری وه لامی دایه وه: «ئه ری» له نا کاو دیمیتیری برای وه بیر هاته وه، ئه ویش بۆ ساتیک. ئه گه ر چی ئه وى وه بیرى شتیک خسته وه که نه ده بوو ساتیک وه ده رنگ بکه وئ - ئه رکیکی گه وره به لام ئه و بیرکردنه وه زوو تیپه ری و شوینی له سه ر دانه نا و هه ر خیرا له بیرى چۆوه. به لام ماوه یه ک دواتر، وه بیرى هاته وه.

«جاریکیان وانچیکای برات گوتی» من لیبرالیکی گه مژه و ئاساییم» توش

جاریکیان وات به گویمدا دا که پیاویکی «بى ئابروو» ی. چاکه! ئیستا ده مه وئ بزانه ئه و هیژیایی و خاوه ن ئابرووییه تان چیه و به کاری چی دئ؟» پراکتین به منجه منج ئه و رسته ییه ی له به ر خو یه وه گوت. پاشان به ده نگیکی به رز گوتی:

«گوئ بگره! وه ره با له و ریگایه ی پشت کلئساوه راست برۆین بۆ شاری. له

بیرم نه بوو، ده بی سه ریکیش له مادام خو خلاکو ف هه لئیم. بیرى لئیکه وه، به سه ر هاته که ی ئه مرۆ م مووبه موو بۆ نووسیوه، بروام پینکه، هه ر له ریوه وه لامه که ی بۆ نووسیمه وه (ئه و سه یر شه یدای نووسینی نامه و بیره وه رییه) «قه تم چاوه روانی کرده وه یه کی ئاوا له مرۆقئیکی خاوه ن که سایه تی وه ک باوه زووسیم نه بوو» راست ئه وه قسه که ی بوو. «کرده وه.» زوریش توورپه و که م جیکه لدانه. به راستی مرۆقئیکی سه یرن! دیسان له نا کاو گوراندی: «سه برکه.»

راوه سته، شانی ئالیوشای گرت و ئه ویشی راگرت.

بیرۆکه‌یه‌کی نوێ و کتوپر به‌زه‌ینیدا هاتبوو، چاوی پر پرسیاری له ئالیووش بری: «دهزانی ئالیووشکا» ئەگەر چی به‌رواڵه‌ت پێده‌که‌نی، دیار بوو ناویرێ ئه‌و بیرۆکه‌ نوێیه‌ بدرکێتی. چونکه هیشتا باوه‌ری به‌و حالاته‌ سه‌یر و چاوه‌پوان نه‌کراوه‌ی ئالیووشا نه‌ده‌کرد. ئاخری شه‌رمه‌وانه‌ و زیره‌کانه‌ گوتی: ئالیووشکا، دهزانی بۆ کوێ بچین باشه‌؟»

- بۆ من گرینگ نییه... هەر کویت پێخۆشه ده‌چین.

پراکتین که ته‌واو له ئالیووشا دلایا نه‌بوو، ئاخری به‌ ده‌له‌رزێ درکاندی:

«پیت چۆنه‌ بچین بۆ لای گرووشنکا؟ دێی بچین؟»

ئالیووشا هەر له‌رێوه‌ به‌ ئارامی وه‌لامی دایه‌وه‌. «ده‌ی زۆر چاکه‌ با بچین بۆ لای گرووشنکا.» ئەو رازی بوونه‌ خیرا و هیمانه‌یه‌، پراکتینی وا تووشی سه‌ر سوورمان کرد، هینده‌ی نه‌مايوو خۆی بدۆرێتی.

به‌واق و پرمای گوراندی: «هەر به‌راست؟!» به‌لام قۆلی خسته‌ قۆلی ئالیووشا و ملی رێیان گرت، به‌لام له‌ ده‌له‌وه‌ ده‌ترسا نه‌وه‌ک ئالیووشا په‌شیمان بیته‌وه‌. به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن. پراکتین نه‌یده‌وێرا قسه‌ بکا. له‌ بن لیوه‌وه‌ منجاندی: «گرووشنکا له‌ خۆشیا نا بال ده‌گرێ» به‌لام دیسان بێده‌نگی به‌ سه‌ریاندا زال بۆوه‌. له‌راستیدا بۆ شاد کردنی دلی نه‌بوو که ئالیووشای ده‌برد بۆ دیده‌نی. ئەو به‌رژه‌وند خواز بوو و هەر کاریک قازانجی بۆی نه‌بوایه‌، به‌ ئامان‌وزامان خۆی لێنه‌ده‌دا. له‌م باره‌وه‌ ئامانجیکی دوولایه‌نه‌ی هه‌بوو هه‌ستی تۆله‌ می‌شکی داگرت و له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی به‌ تیریکی دوو نیشانه‌ ده‌پێکی، شایی له‌ دلیدا ده‌گه‌را. سه‌ره‌تا ده‌یویست شه‌رمه‌زار بوونی عادلان ببینی و پوو‌خانی ئالیووشا و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی تاوان په‌راندنی به‌ چاوی خۆی ببینی. دووه‌میش قازانجیکی مالیی بۆ خۆی له‌ به‌ر چاو گرتبوو، که دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌م.

به‌ شادییه‌کی ئاویتته‌ی ره‌ق و بێزارییه‌وه‌ بیریکرده‌وه‌: «کاتی خۆیه‌تی. نابێ ئه‌و هه‌له‌ له‌کیس بده‌ین. چونکه‌ راست ئه‌و شته‌یه‌ که ده‌مانویست.»

(۳)

بیوازه‌ توورۆله

گرووشنکا له‌ قه‌ره‌بالغترین گه‌ره‌کی شار ده‌ژیا، نزیک گۆره‌پانی کلێسه‌ی گه‌وره‌ له‌ مالۆچکه‌یه‌کی داریندا کرینشین بوو. خاوه‌ن ماله‌که‌ی بیوه‌ژنیک بوو، می‌رده‌که‌ی ناوی مارازۆف بوو. ئەو ماله‌ بینایه‌کی به‌ردین و دوو نهۆم بوو. زۆر کۆن و ناحه‌زیش بوو. ئەو بیوه‌ژنه‌ش له‌گه‌ل دوو خوشکه‌زای که‌ ئه‌وانیش پیره‌کچ بوون له‌و ماله‌دا ده‌ژیان. پێویستی به‌ کرینشین نه‌بوو، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی چوار سه‌له‌ گرووشنکا کرینشینیه‌تی، ئه‌ویش ته‌نیا له‌ به‌ردلی سامسانۆفی بازرگان، که‌ خزمی خۆی بوو، ئەو پیره‌ پیاوه‌ تاجره‌ زۆری گرووشنکا خوشدویست و سه‌ر په‌رشتی لێ ده‌کرد. ده‌یانگوت بۆیه‌ ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ قرنیسه‌ «گۆله‌ جه‌رگه‌» که‌ی بردۆته‌ مالیی ئه‌و بیوه‌ژنه‌، تاکو ئاگای لیبیی و چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌گرێ. به‌لام ئه‌و کیشک‌دی‌رانه‌ ته‌نیا ماوه‌یه‌کی خایاند و وایلیهات پیریژن به‌ ده‌گه‌ن چاوی به‌گرووشنکا ده‌که‌وت و زۆری خۆی ته‌ه‌له‌ده‌قورتاند. راستیه‌که‌ی چوار سه‌ل پیره‌ پیاو ئه‌و کچه‌ هه‌ژده‌ سالانه‌ ناسک و قه‌د باریک و شه‌رمه‌ونه‌ی له‌ ناوه‌ندی پارێزگاوه‌ هینابوو. له‌و کاته‌شه‌وه‌ تا ئیستا زۆر پووداوی جو‌راوجۆر قه‌ومابوو. له‌ نیو شار که‌م که‌س ئاگاداری ژیان و به‌سه‌رهاتی کچه‌ بوون، ئه‌ویش زۆر نامه‌علوم. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چوار سه‌له‌شدا ئاگادارییه‌کی دیکه‌یان وه‌ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ته‌نانه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا که‌سانیکی زۆر عاشقی «جوانی بی وینه‌» یانی ئه‌و کچه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا بووبوو ئاگرافنا ئه‌لکلساندرفنا. بووبوو ده‌مگۆ که‌ له‌ ته‌مه‌نی حه‌قده‌ سالیدا ده‌که‌ویته‌ داوی ئه‌فسه‌ریکه‌وه‌ و ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش زۆر

زوو لئی جیا دەبیتەووە و دەپروا ژنیکی دیکە دینێ. گرووشنکاش بە هەژاری و بەدناوی، بیکەس دەکەوێ. ئەگەر چی دەیانگوت سامسانۆف گرووشنکای لە بیکەسی و بێ مالوحوالی نەجات داو، بەلام گرووشنکا کچی بنەمالەیهکی ناو بەدەرەووە و بەئابروو بوو و بنەمالەکهیان رەسەن بوون و باوکی کابرایەکی پاک و لە خوداترس بوو.

بەلام ئیستا دوای چوار سال، ئەو کچۆلە بەستەزمان و لێقەوماوە، ئەو ناسکۆلە قەد باریک و پەری شیوەیه، بووبوو شۆخەژنیکی نەرمونۆل و سوور و سپی، کالوکرچیکی رووسی. ژنیکی چاوکراوە و وریا و بادیهەوا و بیتاک. بۆ مامەلە خاوەن هۆش و سەردەرچوو. دەیانگوت لە رینگای حەرام یان حەلالەووە توانیویەتی بڕە سامانیک وەسەریەک نی. تەنیا یەک شت بوو که هەموو لە سەری کۆک و هاوڕا بوون. دەست پێراگەیشتنی مەحال بوو. جگە لە پارێزەرەکهی پیرەپیاوی بازرگان. -هیچکەس لەو چوار سالەدا نەیتوانیوو لێی نزیک بێتەو و ئەشقیینی لە گەل بکات. ئەوەش راستییەکی حاشا هەلنەگر بوو، چونکە پیاوانیکی زۆر، بەتایبەت لە دوو سالی رابردوودا، هەولیان داو سەزایبکەن و کاوی دلی لێوەرگرن، بەلام دەم لەپووش دەمیننەووە و دەستیان لە هیچ گیر نابی. چونکە ژنە زۆر ئازایانە خورپاگری دەکا و وایان بە گژدا دیتەووە و رووشکینیان دەکا، ناچار دەبن هەلین و ئاور نەدەنەووە. هەرۆهە دەلین ژنە لەم دوایانەدا دەستی داووتە کاریک که «سفته بازی» پێدەلین. لەم رینگایەشدا لیزانییەکی شایان لە خۆی نیشاندا که لە نیو خەلکدا بوو بە سرتوخورت که ژنە دەستی جوولەکهکانیشی لە پشتهووە بەستوو. مەبەستیش ئەووە نەبوو که ژنە پارە بە ماووە ددا، بەلام بۆ وینە هەموو دەیانزانی که ماووەیهک لەمەوبەر بە هاوودەستی کارامازۆفی پیر، سفتهکان بە نرخیکی کەم، واتە یەک لە دەی نرخێ ئەسلی، دەکرێ و دوای ماووەیهک دە هیندەئێ ئەو نرخە بەهرە وەردەگرێ.

سامسانۆف پیرە پیاوی نەخۆش و کەلەلا و دەولەمەند، مروفتیکی رژد و چکووس و بێ بەزەیی بوو. تەنانەت رەحمی بە کورپەکانی خۆشی نەدەکرد.

لە سالی پێشوووە که لاقە پەنەمیووەکانی هینزی رووشتینان لێ برابوو، کەوتبوو ژێر چاوەدێری گرووشنکا و ئاگاداری لێدەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست لەو بڕە بژیووەی بۆ هەلسوورانی ژینانی ئەو ژنە لە بەر چاوی گرتبوو کەم بکاتەووە و بە وتەئێ خەلکانی وردبین و قسە خۆش نانهکەئێ لەووە زیاتر بۆ چەور نەکا. بەلام ئاخیری ژنە کاری خۆی کرد و هەر چۆنیک بوو وەفاداریی خۆی پێسەلماند و خۆی لەو دیلیبە رزگار کرد. ئەو پیرە پیاووە که (ماووەیهکی زۆر بە سەر مەرگیدا تینەپەرپێو)؛ لە کاتی خۆیدا مامەلەئێ زۆر قورس و گەورەئێ دەکرد و مال و سامانیکی زۆری پیکەووە نابوو و لە قرنیسیشدا وینەئێ نەبوو. ئەگەرچی گرووشنکا وای شوین لە سەر دانابوو نەیدەتوانی بێ ئەو بژی. (بەتایبەت لەم دوو سالەئێ رابردوودا)، مەشت قووچاوتر بووبوو و هیچی لە چنگ دەرنەدەهات. کاتیک گرووشنکاش هەرەشەئێ تۆرانی لێکردبوو، سامسانۆف لەو بڕیارەئێ خۆی پاشگەز نەبوو. بەلام بڕیکی پارە بەگرووشنکا داو که ئەوەش کاتیک مەعلوم بوو خەلکی تووشی سەرسوورمان کرد. کاتیک هەشت هەزار رۆبلی پێدا، گوتی: «تۆ ژنیکی تینگەیشتبووئێ و دەتوانی بەرەئێ خۆت لە قورپاوەرکیشی، بەلام ئاگات لە خۆت بێ. با پیتبێم جگە لە مووچەئێ سالانە که بۆم بڕیویەتەووە، هەتا رۆژی مەرگم لەووە زیاترت نادەمئێ و لە وەسیەتنامەکهشدا هیچت بۆ بەجێ ناهێلم و بە هیوای میرات مەبە.» قسەئێ خۆشی برده سەر، کاتیک چاوی لێکنا هەموو مال و سامانەکهئێ «بۆ کورپەکانی بەجێ هینشت که هەموو ماووەئێ ژینان بە ژن و مندالەووە وەک خزمەتکار لە مالەکهیدا بوون و دەردی سەگی پێدەدان. لە وەسیەتنامەکهیدا تەنانەت ناوی گرووشنکای هەر نەهینابوو. دواتر روون بوو. که بە ئامۆژگارییەکانی گرووشنکای هان داو دەست بکا بە مامەلەئێ کرین و فرۆشتن و مال و سامان پیکەووەئێ.

فیوودۆرپاولوویچ یەکەم جار بە بۆنەئێ سفتهیهکهووە لەگەل گرووشنکا ئاشنا بوو و سامسانۆفی پیر بە واقورپاوی بۆی دەرکەوتبوو که ئاشقی بوو و وەختە گیانی بۆی دەرچی. ئەگەر چی نەخۆشینێ هینزی لێبڕیبوو،

به لام پیکه نینی پنی هات. شایانی باسه له ته و اوای ماوهی ئاشنایه تیاند، گرووشنکا هیچی له پیره پیاو نه ده شارده وه و دواتر ده رکهوت ته نیا له گه ل ئه و وا بووه. له و دواییانه دا، کاتیگ دیمتری فیودورویچ قوت بووه و به ئالای ئه وینه وه هاته مهیدان، پیره پیاو پیکه نینی نه هات هیچ، به پیچه وانه ئاموژگارییه کی قورس و قایمی وه ک گوراه له گوئی گرووشنکا کرد.

- ئه گه ر ناچار بووی له نیوان ئه و باوک و کورده دا یه کیان هه لژییری، چاکتر وایه باوک هه لژییری، به و شهرته ی دلیا بی ئه و پیره هیچووچه ده تخوازی و مارهییه کی چاک لی هه لده وه ری. به لام واز له جه ناب سه روانی کوری بیته، چونکه له و کاره دا هیچ قازانجیکت پیناگا.

ئه وه سه ره له به ری قسه ی سامسانوفی پیر بوو، که ههستی کردبوو پنی له لیوی گوڤه و له راستیدا پینج مانگ دوای ئه و قسانه مرد.

با خیرا ئاماژه یه کیش به وه بکه م، ئه گه رچی خه لکیکی زور له م شاره ی ئیمه ئاگاداری ئه و رقه به رایه تییه رموزنانه یه ی کارامازوف و کورپه که ی بوون، که ململانییه ک بوو له سه ر گرووشنکا. که سیش نهیده زانی له ژیر په رده ی هه لسوکه وتی گرووشنکا دا سه باره ت به و جووته چیی تیدایه. ته نانه ت دووکه س له خزمه تکارانی گرووشنکا (دوای ئه و کاره ساته ی دواتر باسی ده که یین) له دادگا شایه دییان دا که گرووشنکا ته نیا له ترسانا ری به دیمتری فیودورویچ ده دا بچیته مالن. چونکه «هه ره شه ی کوشتنی لیکردبوو.» یه کی له خزمه تکاره کانی ئاشپه زیکی پیرو بی هیز و گوئی گران بوو، که له ماله کونه که ی گرووشنکا وه هات. ئه وی دیکه شیان نه وه ی ئاشپه زه پیره بوو. کچیکی وریای بیست سالان بوو که ئه رکی پیشخزمه تی له ئه ستو بوو. گرووشنکا زور به دوای که لوپه ل و زریقه و بریقه ی ماله وه نه بوو، هه له خه رجیشی نه ده کرد. ماله که ی سی وه تاغی هه بوو، وه تاغی میواندارییه که ی که به ده ستیک قه نه فه ی کون رازابوو و به شیوازی دروست کرابوو و هی خاوه ن ماله که ی بوو.

پاکتین و ئالیوشا چونه ژووری، هه وا به ته و اوای تاریک بووبوو، به لام هیچکام له وه تاغه کان چرایان لی هه لئه کرابوو. گرووشنکا له ژووری میوانداری له سه ر چرایه کی گه وره و قایم و ناقولا راکشابوو. روپوشیکی چه رمینی کون و کاله وه بووی به سه ردا کیشرابوو. دوو بالنجی نه رم و سپی نابوو ژیر سه ری. دهستی چه په ی نابوو ژیر سه ری و له سه ر پشت تخیل بووبوو. جله کانی جوریک بوو ده تگوت چاوه روانی که سیکه. چه پکه نیکی هاوریشمینی ره شی له به ردا بوو، توپیکی جوانیشی دابوو به سه ریدا که زوری لی ده کالایه وه. شالیکی توپیشی به سه ر شانیدا دابوو و ده رزیله یه کی ئالتوونی گه وره شی لیدابوو. سوور سوور دیار بوو چاوه روانی که سیکه. له وه ده چوو په روش و بی ئوقره بی. په نگی بزپکا و چاو ولینویکی گه رم، نووکی قامکی دهسته راستی به ئارامی له شانی چرپاکه ده دا. وه ژوور که وتنی پاکتین و ئالیوشا توژی توشی شله ژانی کرد. له ژووری میواندارییه وه ده نگی راپله کین و هه ستانی گرووشنکا له سه ر چرپاکه و هاواری «کینی؟» که وته به ر گوینان. به لام پیشخزمه ت میوانه کانی دی و خیرا هه والی هینا بو خاتوونه که ی:

- خاتون، ئه و نییه، هیچ نییه، که سانیکی دیکه ن هاتوون.

پاکتین ئالیوشای به ره و وه تاغی میوانداری رینوینی کرد و له ژیر لیوه وه منجاندی: «ئه وه لیزه چ خه به ره؟» گرووشنکا هیشتا نه هاتبووه سه ر خو و له په نا قه ره ویله که دا راوه ستا بوو. چه ند تاله مووی قاوه یی توخ له ژیر ده سماله توپیه که یه وه هاتبووه ده ری و که وتبووه سه ر شانی راسته ی. به لام نه یزانیوو و به ر له دیتنی میوانه کان و ناسینیان، سه روبسکی ریکوپیک نه کرد.

«ئه یه رۆ پاکتیکا، ئه وه توئی؟ خودارت کردم، کیت له گه ل خوت هیناوه؟» له گه ل ئه وه ی ئالیوشای ناسییه وه، به واق ورمای گوتی: «ئه یه رۆ خودایه گیان، ئه وت هیناوه!»

پراكتين، وهك دۆستىكى زۆر خۇمانه، كه ئىختىيارى فەرمانى بىي له ماله كهدا، گوتى: «پىيانبلې مۆم بىنن هه لىبكه ن!»

«مۆم... به لى، مۆم... فىنيا مۆمى بۆ بىنه...» پاشان سهرى بۆ لاي ئاليوشا وهرسوورپاند و ديسان به سهر سوورپمانه وه گوتى: «چاكه، كاتىكى زۆر چاكىشت بۆ هينانى ئو هه لىزار دووه!!» پاشان رۆيى بۆ بهر ئاوينه كه وه دهستىكرد به رىكوپىك كردنى سهر وقژى. له وه دهچوو ناقايل بى.

پراكتين، كه هه تا رادهيهك دلّمه ند بوو، پرسىي: «بۆ پىت خوش نىيه هيناومه؟»

گرووشنكا گوتى: «پراكتىكا، زراوت بردم، ترسام.» پاشان به بزهيه كه وه، روى له ئاليوشا كرد. «ئاليوشاى خوشه ويستم، لىم مه ترسه، ناتوانى بىرىشى لىبكه يته وه به هاتنى تو چه نده دلخوشم. به خىر بىي ميوانه خوشه ويسته كه م. به لام پراكتىكا، خوودارت كردم. پىمابوو ميتايه دهيه وه بۆ به زۆر بىته ژوورى. لاي عه سر فريومدا، ناچارمكرد به لىنم پى بدا بروا به قسه كانم بكا. درۆم له گهل كرد؛ پىمگوت برىارمداوه لاي عه سر بچم بۆ دىده نىي كوزما كوزوويچ و تا درهنگانى بۆ ژماردنى پاره كانى له وى بم. هه ميشه هه وتووى جاريك عه سرانه دهچم بۆ لاي و به حىساب و كىتابه كانى راده گه م. درگا له سهر خۇمان داده خهين و ئو به چۆرته حىسابى دهكا و من له دهفته ردا دهينووسم. جگه له من متمانه ي به هىچ كه سى دىكه نىيه. ميتيا باوه رى كرد له وى ده بم، به لام گه رامه وه و له و كاته وه درگا كه م له سهر خۇم گاله داوه و چاوه روانى هه والّم. چۆن بوو فىنيا ئىزنى پىدان بىنه ژوورى؟ فىنيا، فىنيا، هه لى بچۆ بۆ لاي درگاى هه وشه، بىكه وه و چاو به دهوروبه ردا بگىره بزانه جه ناب سه روان ديار نىيه! رهنگه خۆى داشاردى و خه رىكى سىخورى بى. وهخته دلّم بتوقى.»

ئاگرافنا ئه لكساندرفنا، ئىره كه سى لىنننن، هه ر ئىستا چاوم لىكرد. زوو زوو دهچم و له كونى درگا كه وه چاو لىده كه م، منىش وهك تو ترسم لىنىشتوو.

«پشتى درگا كهت خستوو، فىنيا؟» بىتو چاوى به روناكايى بكه وى، له رىوه دى. ئاليوشا، ئه مرق زۆر له براكهت ده ترسم. ده بى په رده كانىش داده ينه وه - ئاوا باشتره» خۆى په رده قورسه كانى دادايه وه. گرووشنكا به دهنگى به رز قسه يده كرد و ئه گه رچى بى ئوقره ديار بوو، به لام ده تگوت شىت بووه.

پراكتين پرسىي: «بۆ ئه مرق ئه وه نده له ميتىنكا ده ترسى؟ پىمابوو رىزه يه كىش شه رم و شكوى لىناكه ي و به په رويه كى پىس كلكى ده گرى و فرى ده ده ي.»

- راستت ده وى چاوه روانى هه والىكم، هه والىكى زۆر گرىنگ و پر بايه خ، له بهر ئه وه يه نامه وى چاوم به ميتىنكا بكه وى. باوه رىشى نه كرد، پىمابوو باوه رى نه كرد، له مالى كوزما كوزوويچ ده مينمه وه. ئىستا هه تمه ن له بۆسه دايه. له پشت مالى فىودور پاولوويچ، له نىو باخه كه دا بۆ دىتنى من چاوه چاويه تى. ئه گه ر له وىيى، نايه ت بۆ ئىره، ئه وىش چاكتر! به لام به راستى چووم بۆ مالى كوزما كوزوويچ و ميتيا تا ئه وى له گه لم هات. پىمگوت هه تا نىوه شه وه له وى ده بم و داوام لىكرد نىوه شه وه بىت و بمه ينىته وه بۆ مالى. روىشت، منىش ده قىقه يه ك له لاي كوزما كوزوويچ دانىشتم و به هه له داوان گه رامه وه بۆ مالى. ئه ك چه نده ترسام، بروام پىبكه ن هه تا مالى هه ر هه لاتم.

- ئىستا بۆ ئاوا خوت رازاندۆته وه؟ چ كلاويكى جوانىشت له سهر ناوه!
- پراكتىكا، توش زۆر سه رى! هه ر ئىستا گوتم چاوه روانى هه والىكم. ئه گه ر ئه وه هه والّم پىنگا، وهك باى شه مال ده فرم، لىره ده رۆم و ئىتر چاوتان پىم ناكه وىته وه. هه ر بۆيه خۇم رازاندۆته وه بۆ ئه وه ي ئاماده بم و خىرا وه رى بكه وم.

- بفرموو بۆ كوئى ده فرى؟
- ئه گه ر زۆر بزانى، زوو پىر ده بى. كارت به سهر ئه وه وه نه بى.
- سه ير شاد و دلخوشى... قه تم ئاوا نه دىتووى. جوړىك خوت رازاندۆته وه ده لىي ده چى بۆ كوړى سه ما و هه لپه ركى.

پراکیتین چاوی له سهرتا پای کرد.

- وا دیاره سه‌مای چاک ده‌زانی.

- تو خۆت چه‌نده‌ی لیده‌زانی؟

- کورپی سه‌مام دیتوو. پیراره‌که، کورپی کوزما کوزووچ ژنی هینا و من له سه‌ره‌وه ته‌ماشامده‌کرد. پراکیتکا، کاتیک شازاده‌یه‌کی وا لی‌ره پاره‌ستایی، پیت وایه ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م، میوانیکی ئاوا! ئالیووشا گیان هه‌ر چه‌نده چاوت لیده‌که‌م باوهر ناکه‌م. خودایه گیان یانی ئه‌و بازه‌م له سه‌ر نیشتوو و هاتووی بۆ دیده‌ینم! راست ده‌وی بیریشم لینه‌ده‌کرده‌وه چاوم پیت بکه‌وی بیی بۆ دیده‌ینم. ئه‌گه‌رچی ئیستا کاتیک باش نییه، به‌لام به‌ دیتنت زور دلشادم. هه‌تاوه‌که‌م، وهره له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشه، ئا لی‌ره، ئه‌وه‌تا. راست ده‌وی ئیستا بره‌وا به‌ چاوی خۆم ناکه‌م... پراکیتکا، بریا دوینی یان پی‌ری بته‌ینایه! به‌لام ئاواش هه‌ر خۆش‌حالم! ره‌نگه هه‌ر ئیستاش که هاتوو چاکتر بی له دوینی و پی‌ری.

گرووشنکا له پال ئالیووشادا له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشت و به‌ تامه‌زرۆیی چاوی تیبری. له راستیدا زور شاد بوو، کاتیک گوتی خۆش‌حالم، درۆی نه‌ده‌کرد. چاوی ده‌بریا‌یه‌وه. زه‌رده‌ی ده‌گرت، زه‌ره‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و پر له شادی. ئالیووشا چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستی و پوو‌خۆشییه‌ی نه‌بوو. ئه‌و هه‌تا ئه‌و رۆژه گرووشنکای ئاوا به‌ جوانی نه‌دیوو، ئه‌وی وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی سامناک ده‌هاته به‌ر چاوا. دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و هه‌لسووکه‌وته ناحه‌زه‌ی ده‌ره‌ق به‌ کاترینا ئیوانا پیوه‌ دیوو و به‌ جارێ له به‌ر چاوی ره‌ش بووبوو، بۆیه ئیستا به‌ جارێ سه‌ری سوپمابوو که ئاوا دلۆقان و پوو‌خۆش و له‌ دل‌ه‌وه‌ نزیکه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ترس سه‌رتاپای داگرتبوو به‌ لام چاوانی بی‌ئختیار و به‌وردی تیبریوو. ده‌گوت ته‌واوی شیوه و کرده‌وه‌ی گرووشنکا له‌ چاوا دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ر تووشی ئالۆگور بووه و ئیتر ئه‌و ناز و ئه‌دا و خۆبادان و هه‌وه‌س بزوینییه‌ی نه‌ماوه. ئه‌وه‌ی

پیوه‌ی دیار بوو، ساکاری و خۆلک خۆشی بوو. هه‌لسووکه‌وتی خیرا و راست و پرمتمانه بوو، به‌لام زور شله‌ژاو و دل‌ه‌دوای ده‌نواند.

گرووشنکا گوتی: «ناخ ئه‌مرۆ هه‌مووشته‌کان پیکه‌وه دینه‌ پيشی. ئالیووشا، خۆشم نازانم بۆ ئه‌وه‌نده به‌ دینت خۆش‌حالم! ئه‌گه‌ر لیم پیرسی، هیچ وه‌لامیکم پی‌نییه.»

پراکیتین، چه‌زه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «یانی نازانی بۆ خۆش‌حالی؟ ئه‌و هه‌موو پیداکریه‌ت بۆ هینانی وه‌ره‌زی کردبووم. پیموایه، قه‌ستیکت هه‌بوو.»

«جاریکیان قه‌ستیکی تایبه‌تم بوو، به‌لام نا، کاتی ئه‌وه نییه. خراپه‌ی ئیوه‌م ناوی، به‌لی! ئیستا زور خۆلک خۆش بووم. پراکیتکا تۆش دانیشه، بۆ به‌ پیوه پاره‌ستایی؟ ها، دانیشتوو؟ نابی ترس له‌ دلتان بنیشی که پراکیتکا نه‌توانی ئاگای له‌ خۆی بی. چاوا لیکه ئالیووشا، دیوته به‌ره‌ووومان دانیشتوو و له‌وه‌ دل‌ه‌نده که له‌پیشدا خولکی تۆم کردوو دانیشی.» پاشان به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئامان له‌ ده‌ست پراکیتکا ئه‌وه‌نده دل ناسکه. پراکیتکا تووره‌مه‌به. ئه‌مرۆ سه‌رووو خۆشم، ئالیووشچکا، تۆ بۆ ئاوا خه‌م داگرتوو؟» لیم ده‌ترسی؟» به‌ بزه‌یه‌کی شیرین و ماناداره‌وه چاوی له‌ چاوی بری. پراکیتین نه‌راندی: «ئه‌و بۆیه خه‌مبار، پله و پایه‌ی وه‌ده‌ست نه‌هیناوه.»

- کام پله و پایه؟

- پی‌ره‌که‌ی بۆگه‌ن تی داوه.

«مه‌به‌ستت له «بۆگه‌ن» چیه‌؟ قسه‌ی قۆر ده‌که‌ی ده‌ته‌وی قسه‌یه‌کی ناحه‌ز بکه‌ی. بیده‌نگ به، گه‌وجه پیاوا! ئالیووشا لیمگه‌ری با له سه‌ر رانت دانیشم. ئاوا.» له‌ نا‌کاوا چووه‌ پيشی و به‌ پیکه‌نینه‌وه له سه‌ر رانی ئالیووشا دانیشت و وه‌ک به‌چکه‌ پشیله جیی خۆشکرد و باسکی راسته‌ی له‌ ئه‌ستوی وه‌ره‌ینا. «کورپیژگه پاریزگارکه‌م، ئیستا ده‌نگه‌شینمه‌وه و شادته‌که‌م. ئیزنم ده‌ده‌ی له سه‌ر کۆشت دانیشم، تووره نابی؟ ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» ئالیووشا هیچی نه‌گوت له ترسانا وشک بووبوو. گویی له قسه‌ی ژنه بوو گوتی: «ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه، سپی

هه‌لگه‌رابوو. به‌لام ئه‌و هه‌سته‌ی دلی ئالیووشای داگرتبوو و ئازای ئه‌ندامی وشک کردبوو، شتی‌ک نه‌بوو که پیاویکی وه‌ک راکیتین هه‌ستیییکا.

له‌ راستیدا راکیتین له‌ سه‌ر جیگای خویه‌وه به‌ قه‌لافه‌تیکی زالمانه و هه‌وه‌سبازانه‌وه چاوی لیده‌کردن. ئازاریکی گیان پرووکیڤ دلی ئالیووشای ریک ده‌گوشی و له‌و کاته‌دا وه‌ک کۆلکه‌ داریک وشکبوو، هه‌ستی به‌ هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌ترسا مه‌یلیکی نامۆ له‌ ناخیدا بلیسه‌ بستینی و هه‌لیووشی. ئه‌گه‌ر بیتوانیبایه له‌و کاته‌دا به‌ پرونی بیر بکاته‌وه، تیده‌گه‌یشت که ئیستا به‌ هیزترین و گه‌وره‌ترین قه‌لغانی هه‌یه بو پاریزگاریکردن له‌ مه‌ترسی هه‌موو هه‌وه‌س و وه‌سوه‌سه‌کان. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا چونکه‌ خافل گیر کرابوو و خه‌میکی گه‌وره‌ش ناخی هه‌له‌ه‌چۆقاند، به‌وپه‌ری سه‌رسوورمانه‌وه هه‌ستیکی تازه و غه‌ریبی له‌ دل و ناخ هه‌له‌ده‌قولی! ئه‌و ژنه «ترسناکه» نه‌ک هه‌ر نه‌یده‌ترساند، ئه‌و ترسه‌شی نه‌ده‌خسته‌ دلپه‌وه که له‌ میژ بو سه‌باره‌ت به‌ ژنان له‌ دلیدا کۆی کردبوو. به‌ پیچه‌وانه ئه‌م ژنه که له‌ هه‌موو ژنان به‌سامتر بو، ئیستا له‌ سه‌ر رانی دانیشتبوو و توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، هه‌ستیکی ته‌واو چاوه‌پوان نه‌کراو و جیاواز و سه‌یری له‌ ناخیدا هه‌له‌ده‌قولاند. هه‌ستیکی به‌هیز و بیگه‌رد و پر له‌ چیژ و خۆشی، به‌ بی هیچ دیارده‌یه‌ک له‌ ترس و مه‌ترسی که پیشتر ئالیووشا بیر لیده‌کرده‌وه. ئه‌وه بوو ئه‌و هه‌سته‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بوو بووه‌ هۆی سه‌رسام بوونی.

راکیتین گوراندی: «له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌له‌وه‌ریت کرد، وا چاکه‌ بریکمان شامپانی بو بینی. ئه‌وه‌م پنه‌رزدار، خۆت ده‌زانی!»

- ئه‌ری راست ده‌که‌ی. ده‌زانی ئالیووشا، به‌لینیم پیدابوو ئه‌گه‌ر تو بینی بو ئیره، له‌ پیش هه‌موو شتی‌کا شامپانی ده‌ده‌می؟ بریکیشم شامپانی هه‌یه! فینیا، فینیا، ئه‌و بتریه‌ی میتیا به‌جی هیش خیرا به‌هینه! له‌ بیرت نه‌چی! ئه‌گه‌رچی زۆر پژد و مست قووچاوم، به‌لام چش له‌ بتریه‌ک شامپانی. نه‌ک بو تو، راکیتکا، تو ته‌نیا چله‌خۆریکی و به‌س، به‌لام ئه‌و شازاده‌یه! ئه‌گه‌ر چی

دل لیبوریز له‌ شتیکی ته‌واو جیاوازه، به‌لام له‌ گه‌لتان ده‌خۆمه‌وه. پیم خوشه‌ تۆزی عه‌یش و نۆش بکه‌م.

راکیتین پرسیی: «ئاخریبمبلی ئه‌و هه‌ولیده‌دا وا بنوینی، که ئاگای له‌و تیرو توانجانه‌ نییه که به‌رده‌وام بو ده‌هاوینژن.

گرووشنکا به‌ده‌نگیکی تامه‌زرۆیانه‌وه، له‌ پر سه‌ری بو لای راکیتین وه‌رسووړاند و تۆزی سینگ له‌ سینگ ئالیووشا کرده‌وه و - به‌لام هه‌روا له‌ سه‌ر کۆشی بوو و ده‌ستی له‌ ملی کردبوو - گوتی: «پاز نییه، تۆش له‌وه ئاگاداری. ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ، راکیتین، ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ.»

- بستوومه‌ ده‌یه‌ه‌وئ بیت، یانی ئاوا زوو؟

ئیستا له‌ ماکوویه‌یه. ئه‌مرۆ نامه‌یه‌کم به‌ ده‌ست گه‌یشت. نووسیوو ی له‌ویوه‌ پاسپارده‌یه‌کم بو ده‌نیرئ. بۆیه سات له‌دوای سات چاوه‌پوانی ئه‌و هه‌والده‌ره‌م.

- شتی وا نه‌لیی! له‌ ماکوویه‌ بو؟

- باسه‌که‌ی دوور و دریزه و زۆرم بو گپراویه‌ته‌وه.

- جا ئه‌مجار چاو له‌ میتینکا بکه‌ چ هه‌للا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک وه‌رئ ده‌خا - له‌

سه‌ر چه‌نده؟ له‌و جه‌ره‌یانه‌ ئاگاداره‌یان نا؟

«ئه‌و ئاگای له‌و جه‌ره‌یانه‌ بی! جا دیاره‌ ئاگادار نییه. ئه‌گه‌ر بزانی، خوین وه‌ریده‌خا. به‌لام ئیستا له‌وه‌ ناترسم، له‌ چه‌قۆکه‌ی ده‌ترسم. بیده‌نگ به‌، راکیتکا، تکایه‌ دیمیتری فیودورۆویچم وه‌بیر مه‌خه‌وه، داخی دنیای کردۆته‌ دلمه‌وه. له‌م کاته‌دا نامه‌وئ بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم بیر له‌م ئالیووشچکایه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم چاوله‌ ئالیووشچکا بکه‌م... خۆشه‌ویسته‌که‌م بۆم پیکه‌نه، تۆزی ئه‌م گرزی و مۆنییه‌ وه‌لانی. پیکه‌نه، به‌ گه‌وجیه‌تی من، به‌ دلشادیم... ئاخ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ! چه‌نده‌ دلۆفانه‌ تیم ده‌پوانی! ئالیووشا، تا ئیستا پیمابوو لیم توورپی. له‌ به‌ر پیرئ، له‌ به‌ر ئه‌و خاتوونه‌ به‌ریزه. ئه‌و رۆژه ئه‌قلم نه‌بوو، ئه‌ری... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاک بوو وایلپهات.» گرووشنکا به‌ شیوه‌یه‌کی خه‌یالاوی و دلرفین زه‌رده‌ی گرت و

بزهكەى بۆنى دلرەقىي لىدەھات. «مىتيا بۆى گىرامەو، نەراندوويە دەبى قامچى لىدەن. سووكايەتتەكى گەورەم پى كىرد. ناردى بەدوامدا، دەى ويست بە سەرمدا زالبى و بە چوكلىت دلّم وەدەستىنى... زۆرم پى خوش بوو كارەكە گەيشتە ئەو جىگايە.»

گرووشنكا ديسان بە پىكەننەو گوتى: «بەلام هىشتا دەترسم توورە بى.»
پراكتىن بە سەر سوپمانىكى سادقانهو ھەلدايە: «بەلى، بەراستى راست دەكا. ئاليوشا، ئەو لە جووجەلەيەكى وەك تۆ دەترسى.»

- پراكتا بە برواى تۆ ئەو جووجەلە نىيە... چونكە ويژدانى نىيە، بەلى ويژدانى نىيە! بەلام من بە دل و بە گيان خوشم دەويى، بەلى ئاليوشا، بروا دەكەى لە ناخى دلّمەو خوشم دەويى؟

- ئامان لەدەست تۆ ژنى بىحەيا! ئالكسى دەيەھوئ لە دلندا جىنى خۆى بكاتەو!

- دەى، مەگىن ئاسمان دەرووخى؟ ئەگەر خوشمبوئ!

- ئەو ئەفسەرەت چدەكا؟ ئەو ھەوالە گرىنگ و پر بايەخەى ماكرۆيە.

- لەگەل ئەو جياوازىي ھەيە.

- شىوھى تيگەيشتنى ژنانە رەنگە واپى!

گرووشنكا بە گوروتىنەو گوتى: «پراكتكا، توورەم مەكە. لە گەل ئەو

جياوازە ئاليوشام بە شىوھەيەكى دىكە خوشدەوئ. ئاليوشا، راستت دەوى

پيشتر پىلانى زۆر مزىرانەم بۆ دارشتبووى. چونكە بوونەوھرىكى ترسناك و

رقئەستوورم. بەلام ماوھەيەكىشە تۆم وەكو ويژدانى خۆم لە بەر چاو

گرتووه. بەر دەوام بە خۆم گوتووه «چۆن دەبى مروقىكى وەك ئەو قىزى

لە بوونەوھرىكى گەمارى وەك من ھەستى.» پىرئى كە لە مالى ئەو خاتوونە

دەگەرەمەو، لە بەر خۆمەو ئەو ھەم گوت ئاليوشا زۆر لە مېژە ئاوا

سەبارەت بە تۆ بىرم نەكردۆتەو، مىتياش لەو ھاگادارە، لە لاي ئەويش

باسى تۆم كردووه. مىتيا دەزانى، بروا دەكەى ھىندى جار كە تىتدەروانم

ھەست بە شەرمەزارى دەكەم، شەرم لە خوشم دەكەم... جا چۆن و لە

كەنگىوھ ئاوام سەبارەت بە تۆ بىر كردۆتەو، ناتوانم پىتبلىم و وەبىرم نايە...»

فېنيا ھاتە ژوورئ و كەشەفەيىكى بە بتلىكى سەر ھەلچىراو و سى پەرداخەو لە سەر مېزەكە دانا.

پراكتىن ھاوارىكرد: «ئەوھش شامپانى! ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، شلەژاوى و

ئىتر خۆت نىي. پەرداخىك شامپانى ھەلدەى، ئامادە دەبى بۆ سەما كردن.»

پاشان چاوى لە بتلەكە برى و درىژەى پىدا: «ئاخ، تەنانەت ناتوان ئەو

كارەش ئەنجامدەن. ئەو پىرئىژنە لە ئاشپەزخانە شامپانىي كردۆتە نىو

پەرداخەو، بترىيەكەشى گەرم و بە بى سەرە. بەو حالە شەو، چاكتەر وايە

برىك بخۆمەو.»

چوو بۆ لاي مېزەكە، پەرداخىكى ھەلگرت، بە قومىك ھەلدا و پەرداخىكى

دىكەى بۆ خۆى تىكرد.

لىوى لستەوھ و گوتى: «شامپانى زۆر گران وەگىر دەكەوئ. ئاليوشا،

داتوش پەرداخىك ھەلگەر و توانايىي خۆت تاقيكەوھ. بە سەلامەتىي چى

ھەلدايەن؟ دەروازەكانى بەھەشت؟ گرووشنكا توش پەرداخىك ھەلگەر و بە

سەلامەتىي دەروازەكانى بەھەشت نوشى كە.»

- كام دەوازەى بەھەشت؟

گرووشنكا پەرداخىكى ھەلگرت، ئاليوشاش پەرداخى خۆى ھەلگرت، لىوى

پىوھ ناو لە جىگاي خۆى دايئايەوھ. بە دلؤفانى بزهەكى ھاتى و گوتى: «نا، وا

چاكە من نەخۆمەو.»

پراكتىن گوراندى: «ئەى ئەو شاتوشووتەت لە چى بوو.»

گرووشنكا ھەلدايە: «دەى ئەگەر واپى منىش ناخۆمەوھ. راستتان دەوئ

ھەر ناخۆمەوھ. پراكتكا تۆ خۆت بترىيەكە ھەلچۆرئىنە. ئەگەر ئاليوشا

بخواتەو، منىش دەخۆمەوھ، دەنا دەمى لىئادەم.»

پراكتىن بە تەشەرەوھ گوتى: «چەندىش دلناسكە! لە سەر كوشىشى

دانىشتووه و قسەى واش دەكا. ئەو بۆ شتىكى دىكە خەم دايگرتووه، ئىتر تۆ

بۆ؟ ئەو خەرىكە بەدژى خوداكەى رادەپەرى و ئامادەيە سۆسيسيش
بخا...»

- چۆن مەبەستت چىيە؟

- پىرەكەى، باوہ زووسىماى پىرۆز، ئەمرو مرد.

گرووشنكا ھاوارىكرد: «چۆن باوہ زووسىما مردوہ. خودايە گيان، نەم
زانىوہ!» دىندارانە خاچى خۆى كىشا. «چاۋ منىش لە كاتىكى چۆندا لە سەر
رانى دانىشتووم» خىرا لە سەر رانى خۆى خزانە خوارى و لە سەر
قەنەقەكە دانىشت. ئالىووشا بە سەر سوورمانەوہ چاۋى تىبرى و پوخسارى
گەشايەوہ. لە ناكاو، بە دەنگىكى پىاوانە و بەرز گوتى:

- راکىتىن، بە تەشەر و تانەوہ مەلى لە خودا ياخى بووم. نامەوى رقت
لى ھەلگرم، تۆش وا چاكە زۆرى قەراغ لىنە كىشى. من گەنجىكم لە دەست
دەرچوہ، كە بە عومراتى خۆت وىنەكەيت نەبووہ و ناتوانى ئىستا حوكم
بە سەردا بكەى. وا چاكە چاۋ لەو خاتونە بكەى - دىوتە چەندە بەرەحم و
دلوڤانە! كاتىك ھاتم بۆ ئىرە پىموابوو لەگەل رۆحىكى شەيتانى بەرەوروو
دەم - من چاۋەرۋانى بوونەوہرىكى سووكوچرووك بووم. بەلام لەگەل
خوشكىكى راستەقىنە، لە گەل رۆحىكى نەرم و دلوڤان ئاشنا بووم و
گەنجىكم دىتەوہ - دلىكى پر لە خۆشەويستى. ئەو ھەر ئىستا بەزەيى بە مندا
ھات و رەحمى پىكردم... ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، باسى تۆ دەكەم، تۆ لە
ناخوہ گىانت ھەلتەكاندم.

ئالىووشا لىۋى دەلەرزى و كەوتبوو ھەناسەبرىكى.

راكىتىن، بە شىۋەيەكى دزىو و مانادار پىكەنى: «لەوہ دەچى بىرواپت
گورابى. ئاخردەيوست بە جارى ھەلمەقوتت كا، بۆ نازانى؟»

گرووشنكا ھەستا سەر پى: «سەبركە، راکىتىن. ھەر دووكتان راوہستن.
ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ روون دەكەمەوہ. ئالىووشا دەست ھەلگەر، ئەو
قسانەت تووشى شەرمەزارىم دەكا. چونكە من چاك نىم و زۆرىش خراپم -
بەلى من ئەوہم كە ھەم. راکىتىن تۆش دان بە خۇدابگرە و واز بىنە، چونكە

درو دەكەى. دەمويست ھەلىووشم و ئەو خەيالەم بوو، بەلام ئىستا درو
دەكەى، مەسەلە شتىكى دىكەيە. راکىتكە ئىتر نامەوى زمانت بگەرئى.»

راكىتىن كە بە سەر سوورمانەوہ چاۋى لىدەكردن، گوتى: «ھەردووكيان
شىت بوون. ھەستدەكەم لە شىتخانەم. ھەر دووكيان ئەوہندە دلناسك
بوونەوہ لەوانەيە دەستبەن بەگريان.»

گرووشنكا گوتى: «جاديارە دەستدەكەم بەگريان. ئەو منى بە خوشكى
خۆى ھەسىب كرد و منىش قەتم ئەوہ لە بىر ناچى. بەلام راوہستە با
پىتبلىم راکىتكە ھەر چەندە خراپىش بىم چلە پىوازىكم ھەر كردوہ بە خىر.»
- چلە پىواز! بژى بۆ مەزھەبت، بەراستى شىت بووى.

راكىتىن لەو كەردەوہ پاك و دلە ناسكەيان سەرى سوورما بوو، زۆر
دلەند و خەمبار بوو. ئەگەر چى وىدەچوو بىرى لەو مەسەلەيە كەردىتەوہ،
كە ھەر كام لەوان تووشى ئالۆزىيەكى دەروونى ھاتوون و ھەموو
روداوہكان دەستيان داوہتە دەست يەك و ئەوہش بە دەگمەن لە ژيانى
مروڤدا وەبەر چاۋ دەكەوى. بەلام راکىتىن ئەگەر چى بۆ كارى خۆى زۆر
بەمشوور بوو، بەلام سەبارەت بە دل و ھەستى خەلكى زۆر كەمتەرخەم و
سەرسارد بوو. ئەويش بە ھۆى لاۋى و ھەرزەيى و تا رادەيەكىش بە ھۆى
فیز و ھەوا و خۆپەرەستىيەوہ بوو.

گرووشنكا بە توورەيى پىكەنى و روويكردە ئالىووشا: «چاۋ لىكە،
ئالىووشچكا، كاتىك بە راکىتىم گوت چلە پىوازىكم كردوہ بە خىر،
شاتوشووت بوو. بەلام گىرانەوہى بەسەرھاتەكە بۆ تۆ شاتوشووت نىيە.
تەنيا نەقلىكە و بەس، بەلام نەقلىكى خۆش. كاتى مندا بووم، ماترىۋناى
ئاشپەز كە ئىستاش لە لاى منە، بۆى گىرامەوہ. شتىكى وەك ئەوہ. ھەبوو،
نەبوو، ژنىكى لادىيى بوو، زۆر خراپكار و نارەسەن بوو. كاتىك مرد
رېزەيەكى چاكە كارى لە پاش خۆى بەجى نەھىشت. شەيتان گرتيان و
ھاويشتيانە نىو دەرياي ئاورەوہ. ھەر بۆيە فرىشتەى پارىزەرى بىرى
كردەوہ و لە خۆى پرسى، كام كردەوہى چاكىم وەبىر دىتەوہ و بە خوداى

بَلِيم. گوتى: «جاريكيان چله پيوازىكى له باخچهكه ههلهكهند و داي به ژنىكى ههژار.» خودا وهلامى دايهوه: «كهوايه ئه و چله پيوازه هه لگره و بوى راديرو با دهستى پيوه بگرى و بيكىشه دهري. ئه گهر بتوانى له و دهريايه دهريكىشى، ليىگهري باجپيته بههشت، بهلام ئه گهر گه لا پيوازهكه بپچرى، ئه و ژنه ناچار دهبي هه لهوى بمينيتهوه.» فريشته هه لات بولاى ژنه و پيوازهكهى بولاى راداشت و گوتى: «ها بيگره با دهريكىشمه دهري.» پاشان زور له سه ره خو دهستىكرد به ده رهيتانه وهى. زورى نه مابوو بيهيئته دهري، تاوانبارانى ديكهى نيو زهرياكه به ديتنى ئه و چنگيان له داوينى گير كرد تاكو ئه وانيش خويان رزگار بكهن. بهلام ئه و ژنىكى خراب و بهرچاوتهنگ بوو، دلره شان دهستىكرد به لهقه هاويشتن: «من دهبي دهركيشريمه دهري، نهك ئيوه. پيوازهكه هى منه، خو هى ئيوه نيه.» هه ر كه ئه وهى گوت. پيوازهكه پچرا و ژنه كهوته وه نيو زهرياكه و هه تا ئه مرؤ هه ر له ويذا ده سووتى. هه ر بويه فريشتهكه دهستىكرد به گريان و سه رى خووى هه لگرت و رويى. "ئاليوشا ئه وهش حه قايه ته كه م بوو. ئه وه م به ته واوى له به ره، چونكه ئه و ژنه خرابكار و ناره سه نه خووم. لاي رايكتا خووم هه لكيشا كه چله پيوازىكم كردوو به خيتر، بهلام به تو ده ليم: «له ته واوى ماوهى ژيانمدا هيچ كاريكى چاكم نه كردوو، جگه له كردنه خيترى چله پيوازىك.» بويه پيئده ليم ئاليوشا تاريغم مه كه و به چاكم مه زانه، من خرابم، ژنىكى خراب و به دزاتم، له شه يتان خرابترم. ئه گهر تاريغم بكهى تووشى شه رمه زاريم ده كهى. ده بي دان به هه موو شتيكدا بنيم. گوئيگره ئاليوشا. ئه وه نده تامه زرو بووم له باوه شت گرم و هه لتمژم، به لينم به رايكتين دا ئه گهر به تهنى بولا، بيست و پيئنج رويلى ده ده مى. هيچ مه لى رايكتا، سه بر كه!» گروهشكا به په له رويى بولاى ميژه كه، چه كمه جهى ميژه كهى كيشايه وه و جزدانىكى ده رهيتا و گه لايه كى بيست و پيئنج رويلى ليده رهيتا.

- رايكتين پيشى كردبوو، بهلام به مرموچى نه راندى: «قسه ي قور، هه مووى ورينه يه!»

«هانى، رايكتا، پيئ قه رزدار بووم، شه رم مه كه و وه رى گره. خو ت داوات كرد.» پاره كهى بو فريدا.

رايكتين، كه رواله تن شه رمى ده كرد، بهلام په روشيى خووى به تاريغ و خو هه لكيشان ته ره كرد، له پر دا گوراندى: «پيئ وايه وه رى ناگرم. وهك ئاو خوار دنه وه وه گيرم كه وتوو. هه تا بي ئه قليك نه بي، ئا قليك نانى ده ست ناكه وي.»

- چاك ده مت گرتوو رايكتا. ئه وهى ده مه وهى بيليم، گوئيچكهى تو نازار ده دا. له و سووچه دانيشه و زمانت نه گه ري. ئه گهر چاوت به رايى نادا بمان بينى و ناخوشت ده ويين، يان برو ملت بشكينه، يان ده مت ليكنى.

رايكتين به رق هه ستاوى نه راندى: «چون ده توانم ئيوه م خو ش بوى؟» گه لا بيست و پيئنج رويلىكهى نايه گيرفانى و له به ر چاوى ئاليوشا به خو داشكايه وه. له دلى خويدا ليكى دابوو كه دواتر هه قى خووى وه رده گرى و ناهيلى ئاليوشا ناگدار بي. بهلام ئيستا هه ستى به شه رمه زارى كرد و هيندهى رق هه ستا بوو، له قه ي له ئاسمان ده دا. هه تا ئه و كاته پيئوابوو ده بي له به ر ده ستى گروهشكا دا وهك ميو وا بي، به هيچ شيوه به ك شه رده ندوو كهى له گه ل نه كا. بهلام ئيستا، چه قوت لي دايه خو ينى نه ده هات: - پياو له به ر شتيك ده توانى خه لكى خو شبوئى، بهلام ئيوه چيتان بو كردوو؟

- وا چاكه له به ر هيچ هو يه ك خه لك ت خو شبوئى، راست وهك ئاليوشا. - چو نى خو شده ويى؟ چو نى خو شه ويستى خو ي ده رب ريوه كه ئا وا ده هو لى بو ده كوتى؟

گروهشكا له چه قى وه تاغه كه دا را وه ستا بوو، به تين وتاو قسه ي ده كرد و دهنگى ده له رزى:

- وست به راکیتکا، سه‌بارهت به ئیمه هیچ نازانی! ئینتر ئاواش قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. چۆن ده‌توانی خۆت ئاوا خۆمانه بنوینی؟ له‌و سووچه دانیشه و دهمدریژی مه‌که، وه‌ک به‌ره‌للایه‌کی هیچوپوچ! جا ئیستا ئالیوشا ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ت پیده‌لیم، بابزانی چه‌نده شه‌یتانم! له‌ گه‌ل راکیتکام نییه، قسه له‌گه‌ل تو ده‌که‌م. ئالیوشا دهمویست له‌رێ هه‌تله‌ت که‌م. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه. قه‌ستی ئه‌وه‌م بوو. ئه‌وه‌نده‌ش تامه‌زرۆی ئه‌و کاره بووم که بۆ هینات به‌لینی به‌رتیلیم به راکیتکا دا. جا مه‌به‌ستم له‌و کاره چی بوو؟ تو نازانی ئالیوشا له‌ داخی ئه‌وه بوو روت لی‌وه‌رده‌گیرام، به‌ ته‌نیشتمدا تیده‌په‌ربیت و سه‌رت هه‌لنه‌ده‌هینا. به‌ر له‌ ئه‌مرۆ سه‌د جارم چاوی لی‌کردووی، سه‌بارهت به‌ تو پرسیارم له‌ هه‌موو که‌س کرد. رۆخسارت دلێ رفاندبووم. له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: «رقی لیمه، بۆیه چاویشم لیتاکا.» ئه‌و هه‌سته‌ش وای له‌ ناخدا ریشه‌ داکوتا که سه‌رم سوپما له‌وه‌ی کوریک ئاوا تووشی دلێ خورپه‌ی کردووم. له‌ دلێ خومدا گوتم له‌داوی ده‌خه‌م و پاشان پیتی پیده‌که‌نم. بوغز و رق ناخی داگرتبووم. برۆا ده‌که‌ی لی‌ره هیچکه‌س ناوی‌رێ خو له‌ قه‌ره‌ی ئاگرافنا ئه‌لکساندر فنا بدا و سه‌ر به‌ مالدیدا بکا، به‌قه‌ستی شه‌یتانی و تۆلازی، یان هه‌ر بیریشی لیبکاته‌وه. لی‌ره ته‌نیا که‌سێک که ه‌اموشۆی ده‌که‌م کوزمای پیره، ده‌ست و پیتیان به‌ستم و به‌ویان فرۆشتم. شه‌یتان ئیمه‌ی به‌ یه‌ک گه‌یاند. به‌لام ده‌ستی هیچکه‌سی دیکه‌ی تیدا نه‌بووه. به‌لام کاتی چاوم به‌ تو که‌وت، گوتم هه‌رچۆنیک بی ده‌بی بیخه‌مه داوه‌وه و پاشان گالته‌ی پینکه‌م. دیتووته چ بوونه‌وه‌ریکم، تۆش به‌ خوشکی خۆتم ده‌زانی! ئیستا ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌گه‌ل کردم هاتوو و ئیستا چاوه‌ریی راسپارده‌که‌یم. ده‌زانی ئه‌و پیاوه بۆ من چ بووه؟ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر که کوزما هینامی بۆ ئیره، ده‌رگام له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ دا و نه‌هاتمه ده‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هیچکه‌س نه‌مبینی و ده‌نگم نه‌بیستی. کچیکی گه‌وج بووم، لی‌ره داده‌نیشتم و هۆن هۆن ده‌گریام. شه‌و تابه‌یان نه‌ده‌خه‌وتم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت «ئیستا بلێ له‌ کوئی بی، ئه‌و کابرایه‌ی ئاوا خراپه‌ی له‌گه‌ل کردم؟ له‌وانه‌یه ئیستا له‌گه‌ل ژنیکی دیکه ده‌ستی تیکه‌ل‌کردبی و به‌ من پینکه‌نن. چ

ده‌بوو بمدیته‌بایه، چ ده‌بوو له‌گه‌لی به‌ره‌و رۆو بوایه‌م؟ جاده‌مزانێ چۆن هه‌قی خۆی بۆ بخه‌مه به‌ری ده‌ستییه‌وه!» شه‌وانه راده‌کشام و زووره‌ زوور ده‌گریام، بیرم ده‌کرده‌وه و خۆم هه‌لده‌گوشی و دلێ خۆم ده‌خسته‌ گوشاره‌وه و چیژم له‌و رق و بوغزه‌ی خۆم وه‌رده‌گرت. «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» ئه‌وه‌ی شه‌وانه به‌ هاواره‌وه ده‌رم ده‌برێ ئه‌مه‌ بوو. به‌لام کاتیک بیرم لیده‌کرده‌وه ده‌ستم پیتی راناگا و هه‌ر له‌و کاته‌دا خه‌ریکه پیمپیده‌که‌نی، یان رهنگه هه‌ر له‌ بی‌ری بردیتمه‌وه، له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م ده‌هاتمه‌ خوارێ و فرمی‌سکم هه‌لده‌وراندا و هه‌تا که‌ره‌ی به‌یانی له‌ سه‌ر زه‌وی راده‌کشام و جینگلم ده‌دا و ده‌له‌رزیم. که رۆژ ده‌بووه، وه‌ک سه‌گی در ده‌رده‌په‌ریم و دهمویست ته‌واوی دنیا له‌توپه‌ت که‌م و هه‌لیدرم. پیتوایه پاشان چمکرد؟ ده‌ستمکرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پاره، دل‌ره‌ق بووم، که‌ولم قایم بوو. رهنگه پیتوایی ئاقلتر بووم؟ نا، یاخودا که‌س به‌حالی من نه‌بی و به‌ ده‌ردی من نه‌چی. کاتی شه‌و به‌ سه‌ردا دی و ده‌کو پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر، که کچیکی گه‌وج و چه‌پۆل بووم، راده‌کشیم و دانه‌چیره ده‌که‌م، هه‌تا به‌یانی فرمی‌سک هه‌لده‌وه‌ری‌نم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌لیم: «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» گویت لینییه؟ ئیستا تیگه‌یشتی چ مرۆفیکم؟ مانگی له‌مه‌وبه‌ر نامه‌یه‌کم پێ‌گه‌یشته‌. ئه‌و ده‌هات، بووبوووه بی‌وه پیاو و ده‌یویست چاوی پیم بکه‌وی. له‌وانه بوو هه‌ناسه‌م راوه‌ستی. پاشان له‌ ناکاو له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «ئه‌گه‌ر بی‌ت و بانگمبکات، وه‌ک سه‌گیکی بریندار و کوتان خواردوو، دیسان به‌ نووزه‌ نووز بۆ لای ده‌خوشیم و ده‌ستده‌که‌م به‌ کلکه‌سووتی» برۆام به‌ خۆم نه‌ده‌کرد. یانی ئه‌وه‌نده خوی‌ری و سووک و چرووکم؟ بلێ بۆ لای بخوشیم یان نا؟ له‌م مانگه‌دا هینده‌م رق له‌ خۆم هه‌ستاوه، له‌ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر خراپترم و ئۆقره‌م لی‌یراوه. ئالیوشا، ئیستا بۆت ده‌رکه‌وت چ بوونه‌وه‌ریکی قین ئه‌ستوو و رق له‌زگم؟ ئه‌وه‌ی هه‌قیقه‌ت بوو بۆم باس کردی! میتیام فریو دا و به‌ زمان گرتم تا‌کو بیته‌ له‌مپه‌ری رینگام و نه‌هیلێ راکه‌م بۆ لای ئه‌وی تر. «وست به‌ راکیتکا، له‌ تو ناوشیته‌وه سه‌بارهت به‌ من حوکم ده‌رکه‌ی، رۆوی قسه‌م له‌ تو نییه. به‌ر له‌وه‌ی بی بۆ ئیره، به‌

چاوه‌پروانی راکش‌ابووم، بیرم ده‌کرده‌وه و سه‌بارت به‌ژیانی داهاتووم بریارم ده‌دا. قهت نازانی له دلمدا چ ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لیکرد و خه‌یالی چیم له سه‌ر دابوو. به‌لی ئالیووشا به‌و خاتوونه به‌پیزه بللی له به‌ر پووداوی ئه‌و پوژه رقی هه‌لنه‌ستی... له ته‌واوی دنیا‌دا هیچ‌کس نییه به‌قه‌د من ئازار بکیشی، هیچ کاتیکش ناتوانی له‌وه بگا... چونکه ئه‌مرۆ ویده‌چی چه‌قویه‌ک هه‌لگرم. ناتوانم بریاربده‌م...»

به درکاندن ئه‌م قسه‌یه گرووشنکا خه‌مبارانه قسه‌که‌ی خو‌ی بری. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرت و خو‌ی دا به سه‌ر دۆشه‌ک و بالنجی سه‌ر چرپاکه‌دا و وه‌ک مندالیک دای له پرمه‌ی گریان. ئالیووشا هه‌ستا و چوو بۆ لای راکیتین. گوتی میشیا، تووره مه‌به، ئه‌و تیروتانه‌ی لیدای، به‌لام قه‌لس مه‌به. نه‌تیست هه‌ر ئیستا گوتی چی؟ نابیی ئه‌وه‌نده‌ت چاوه‌پروانی له پو‌حی مرو‌ف بی. ده‌بی دلنه‌رم و دلۆقان بی.»

ئالیووشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له ناخی دل‌یه‌وه ده‌ربری به ئه‌رکی خو‌ی زانی قسه بکا و پووی له راکیتین کرد. ئه‌گه‌ر راکیتین له‌وئ نه‌بوایه، ئه‌و قسانه‌ی هه‌ر ده‌کرد. به‌لام راکیتین به ته‌شه‌روه‌ه چاوی لیکرد و ئالیووشا بیده‌نگ بوو. راکیتین به بزه‌یه‌کی قیزه‌ونه‌وه گوتی: «ئالیووشا، پیاوی خودا، ئامۆژگارییه‌کانی دویشه‌وی هه‌زرتی پیر زوری لیورپژ کردووی و ئیستا ده‌ته‌وئ هه‌موو به سه‌ر مندا خالی که‌ی!»

ئالیووشا به دل‌پریه‌وه ده‌نگی هه‌لینا: «راکیتین پیمه‌که‌نه، زه‌رده مه‌گره، باسی ئه‌و خوالیخووشبووه مه‌که - ئه‌و له ته‌واوی خه‌لکی دنیا چاکتر بوو! من وه‌ک حاکمیک قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، به‌لکو وه‌ک خو‌پریترین و تاوانبارترین مرو‌ف قسه‌مکرد. من له هه‌مبه‌ر ئه‌و خاتوونه‌دا چیم؟ بۆ دۆزینه‌وه‌ی گهنده‌لیم هاتم بۆ ئیره و له به‌ر ترسه‌نۆکی له دلی خودا گوتم: «فه‌رقی چیه‌؟» به‌لام ئه‌و له‌دوای چوار سال ره‌نج و ئازار، هه‌ر که‌سیک له دل‌ه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا - هه‌موو شتیکی له بیر ده‌چیته‌وه و به فرمی‌سک غه‌وری دلی ده‌شواته‌وه! پیاویک که ئه‌و هه‌موو خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌نیرئ به‌دوایدا و

ئه‌ویش له هه‌موو تاوانه‌کانی خو‌ش ده‌بی و به‌تامه‌زرۆبی هه‌لدی بۆ لای و چه‌قۆش له‌گه‌ل خو‌ی نابا. ده‌زانم چه‌قۆ هه‌لناگری! نا، من وانیم میشیا، نازانم تۆش وای یان نا، به‌لام من و نیم. بۆ من بۆته په‌ند... ئه‌و زۆر له ئیمه دلۆقانه‌تره... له‌وه‌ی ئیستا باسیکرد ئاگادار بووی؟ نا، چونکه ئه‌گه‌ر ئاگادار بوایه‌ی زۆر له میژ بوو له رازی دلی گه‌یشتبوو... ئه‌و که‌سه‌ی که پیریش سووکایه‌تی پیکرا ده‌بی لای ببووری! ئه‌گه‌ر ئاگاداریش بی حه‌تمه‌ن ئه‌و کاره ده‌کا.. ئاگاداریش ده‌بی.. ئه‌و پو‌حه هیشتا هاوده‌می هه‌یمنایه‌تییه، ده‌بی زۆر به نه‌رمی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکری... ره‌نگه ئه‌و پو‌حه گه‌نجیکی مه‌زنی تیدابیی...»

ئالیووشا بیده‌نگبوو، چونکه که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی. راکیتین له‌گه‌ل رووتالییه‌که‌شی، چاویکی واقورماوانه‌ی لیکرد. چاوه‌پروانی ئه‌و ئاخاوتنه‌ ده‌م پاراوانه‌یه له ئالیووشا نه‌بوو.

له‌گه‌ل بزه‌یه‌کی ساردوسر گوتی: «داده خانم پاریزه‌ریکی په‌یدا کردووه! ئالیووشا نا‌کا ئاشقی بوویتی؟ ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، راهیبه‌که‌مان، پیموایه به‌راستی ئاشقت بووه. ئاخری سه‌رکه‌وتنت و ده‌سته‌هینا!»

گرووشنکا سه‌ری له سه‌ر بالنجه‌که‌ی هه‌لینا و به بزه‌یه‌کی گه‌رم و شیرینه‌وه که روخساری هه‌نده‌ی تر گه‌شاندوه، ئه‌و روخساره‌ی که گریان تا پاده‌یه‌ک هه‌لینه‌پاندبوو، له ئالیووشای پروانی.

«ئالیووشا، فریشته‌که‌م، گوئی مه‌ده‌یه. دیوته چ مرو‌فیکه، کوا شیاوی ئه‌وه‌یه تۆ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی.» پاشان رووی له راکیتین کرد و دپژده‌ی به‌قسه‌کانی دا: «میخائیل ئاسپوویچ، ده‌مویست له به‌ر ئه‌و هه‌لچوونه‌م داوای لیورپدنت لیکه‌م؛ به‌لام ئیتر ئه‌و کاره ناکه‌م.» به‌بزه‌یه‌کی ئاویته‌ی شادییه‌وه داوای له ئالیووشا کرد که: «ئالیووشا، وه‌ره بۆلای من، لیتره دانیشه. ئه‌وه‌تا ئالیتره دانیشه. پیمبلی» ده‌ستی ئالیووشای گرت و به بزه‌یه‌کی شیرینه‌وه چاوی له چاوی بری «پیمبلی ئه‌و پیاوهم خو‌شده‌وی یان نا؟ به‌ر له‌وه‌ی بیی، لیتره له‌به‌ر تاریکی راکش‌ابووم و له دلی خو‌مم ده‌پرسی خو‌شده‌وی یان نا. ئالیووشا،

بېرىم بۇ بىدە، كاتى ھاتوۋە، ھەر چى تۇ بىلىنى ئۇ ۋە دەكەم. دەبى لىي خۇش
بىم يان نا؟»

ئالىوۋشا، بە بزەيەكەۋە گوتى: «بەلام تۇ لىي خۇشبوۋى.»

گرووشنكا، خەياللاۋى منجاندى: «بەلى، بە راستى لىي خۇشبوۋم. چ دلىكى
زەبوۋنم ھەيە! بە سەلامەتتى دىلە زەبوۋنەكەم!» ئۇ ۋە گوتۇ پەرداخىكى پىر لە
شامپانى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و يەكبين ناي بە سەريەۋە، پاشان شەق بە
عەرزىدا دا و ورد و خاشى كرد. تەمىكى زالمانە ئاۋىتەي زەردەخەنەكەي بوو.

بە لەبىزىكى پىر ھەپەشەۋە گوتى: «رەنگە لىشى خۇش نەبوۋىتەم.» ۋەك
ئۇ ۋە قسە لەگەل خۇي بكا، سەرى داخست. «رەنگە دىلم بەرە بەرە ئامادەي
لىخۇشبوۋن بى، لەگەل دىلم دەكەۋمە كىشە. چاۋ لىكە ئالىوۋشا، لەم پىنج
سالەدا خوۋم بە فرمىنىك گرتوۋە... رەنگە تەنیا رقى خۇم خۇش بوى، نەك
ئەو...» راکىتىن ھەلىدايە: «من پىم شوورەيى ھاوشانى ئەو بىم.»

- دەى مەبە، راکىتكا. تۇ قەت نابىتە ھاوشانى ئەو. تۇ ھەر بۇ ئەۋە دەبى
كەۋشم بۇ بسىرى راکىتكا، تەنیا شىاۋى ئەۋەي. ھىچ كاتىك ژنىكى ۋەك منت بە
نسىب نابى. رەنگە بە نسىب ئەۋىش نەبى...

راكىتىن بە بزەيەكى وىشك و ژەھراۋىيەۋە گوتى: «بە نسىبى نابى؟ ئەى
كەۋايە بۇ ئاۋا خوت لە تەپلى گوللى داۋە؟»

«لەبەر جلو بەرگ تانەم لىمەدە، راکىتكا، تۇ ئاگات لە رازى دىلم نىيە!» بە
دەنگىكى گىر و توۋرە گوتى: «ئەگەر ئىشتىام لىيى ھەر ئىستا ئەو جلو بەرگە
زىقە و برىقەدارانە شىر و پەتۇر دەكەم. راکىتكا خۇ تۇ نازانى ئەو
جلو بەرگانەم بۇ لە بەر كردوۋە؟ رەنگە بۇ ئەۋە بى كاتىك دەبىنم پىيلىم:
«پىشتر قەتت من بەو جلو بەرگەۋە دىتوۋە؟» ئەو كچىكى گرېنۇك و وردىلە و
رپوۋلەي ھەقدە سالانەي بەجى ھىشت. لە پالىدا دادەنىشم، شەيداي دەكەم و
ئاورى ھەۋەس لە دلىدا ھەلدەگىرسىنم و پىيدەلىم: «دىۋتە ئىستا چۆنم؟ زۇر
چاكە ئاغاي بەرېز تا ئىرە بەستە و لەمە بەۋلاۋە چاۋەرۋان دانىشتە و
بسوۋتى. دنيا دەۋران دەۋرانە!» گرووشنكا بە پىكەننىكى جادوۋبازانەۋە ئاۋا

كوتايى بە قسەكانى ھىنا: «راكىتكا رەنگە ئەو جلو بەرگە جوان و رازاۋەيەم بۇ
ئەۋە بى. ئالىوۋشا من مرقىكى رقى ئەستور و دلرەقم، ئەو جلو بەرگە زىقە
و برىقەدارەم شىر دەكەم، جوانى خۇم لە نىو دەبەم. دەموچاۋى خۇم
دەسوۋىتەم، برىندارى دەكەم، بە چەقۇ تواتواي دەكەم، ۋەك سۋالگەر دەگەرېم
و دەست بۇ ئەم و ئەو پان دەكەمەۋە. ئەگەر پىم خۇش بى لەم ژوۋرە ناچمە
دەرى و سبەنى تەۋاۋى ئەو ديارىيانەي كۇزما پىيداۋم بۇي دەنىرمەۋە و
پاشماۋەي ژيانم كلفەتى دەكەم و خۇم بەرېۋە دەبەم. راکىتكا پىتۋايە ئەو
كارەم لە دەست نايە؟ دەيكەم و زۇر چاكىش دەتوانم. بەلام كارىك مەكە رقىم
ھەستى و دۇ و دۇشاۋ تىكەل كەم... ئەگەر بىت لەۋ مالىەي ۋەدەر دەنىم و
ئاۋقاي چىروچاۋى دەبم و دەپىنم، كارىك دەكەم روو لەم لايە نەكاتەۋە!

ئەم قسانەي دوايى زۇر بە توۋرەيى و گورەگور دەربىرى و بىدەنگ بوو،
دەستى بە بەر چاۋىيەۋە گرت و دەمەۋرۋو سەرى لە بالنجەكە ھەلچەقاند، داي
لە پىرمەي گرىان و شان و مىلى كەۋتە لەرزىن. راکىتىن ھەستا سەر پى و
گوتى:

- ۋەختى رۋىشتەنە، درەنگە، رىمان نادەن لە كلىسە بچىنە ژوۋرى.

گرووشنكا لە جىي خۇي راپەرى و بە لەبىزىكى خەماۋى و سەرسورماۋانە
گوراندى:

- ئالىوۋشا، دلىام تۇ ناتەۋى برۋى! دەزانى چۆنت شلەژاندوۋم و دلت
شكاندوۋم؟ دەتەۋى بەۋ حالەۋە بەجىمبىلى و ئەمشەۋ بە تەنىيى سەر
بىنمەۋە؟

راكىتىن بە چىرەبزەيەكەۋە گوتى: «ناتۋانى شەۋى لە لاي تۇ بىننىتەۋە!
ئەگەر پىشى خۇش بى كەيفى خۇيەتى! خۇم بە تەنیا دەپۇم.»

گرووشنكا بە توۋرەيى گوراندى بە سەرىدا: «تۇ دەمت لىك نى، زرتەبۇز!
تۇ قەت نەتوۋرۋە ئاۋا لە لاي من دەمدرىژى بكى.»

راكىتىن بە توۋرەيى پرسىي: پىمبلى بزەنم ئەۋ چ شەكرىكى شكاندوۋە؟»

- ناتوانم بیلیم، نازانم. نازانم چیی گوتئاوا به دلمهوه نیشنت. به جارئ تووشی شله ژانی دهر وونیی کردم... یه کهم کهس و تهنیا کهسیکه تا ئیستا بهزییی پیمدا هاتوه.» پاشان زور خاکه رایانه و وهک کهسیکی جهزم بوو له ههمبهر ئالیووشادا چوکی دادا و گوتی: «فریشته کهم، بو پیشتر نه دههاتی؟ له تهوای ماوهی ژیاندا چاوه پوانی کهسیکی وهک تو بووم. دهمزانی کهسیکی وهک تو دیت و لیم دهبووری. لیم پروون بوو پوژیک به هوی نارسه نی و هیچوپو وچیمه وه، نهک به هوی جوانیمه وه سهرنجی کهسیک راده کیشم بو لای خوم.»

ئالیووشا دانه وییه وه به سهریدا و به بزیه کی پر له خوشه ویستییه وه به نهرمی دهستی گرت و وهلامی دایه وه: «من چیم بو کردووی؟ تهنیا چله پیوازیکم پینداوی، جگه له پیوازیک چیم پینداوی؟ ههر ئه وهنده و بهس! له گهل ئه و قسانه خوشی دهستیکرد به گریان. ههر له و کاتدا گوپه و هه رایه کی کتوپر له دالانه که وه ههستا و کهسیک خوی به ژوو رییدا کرد. گرووشنکا زور ترسا، ههستا سهر پی. فینیا به قیزه قیز خوی کرد به ژووری میوانداریدا و شاد و پشوو سوار هاواری کرد:

- خاتون، خاتونی به ریز، پاسپاردهیهک به چوارنال گیشتی. که ژاوهیه کی له ماکرویه وه بو ئیوه هیناوه، تیمووتیی عاره بانه چی به سی چاره ویوه. خهریکن ئه سپهکان له گهل ئه سپی تازه نه فهس دهگورن و له عاره بانه کهی دهکن... نامه، ئه وهش نامه، خاتون.

نامه یه کی به دهسته وه بوو له تهوای ماوهی قسه کردنیدا، رایده وه شاندا. گرووشنکا نامه کهی له دهستی ساند و پویی بو لای مومه که. پسوله یه کی چکوله بوو و دوو سی دیری لیتووسرابوو. خیرا خویندییه وه.

سپی هه لگه رابوو، به رهنگی په ریو و بزیه کی سارده وه هاواری کرد: «ناردوویه به دوامدا. گوتوویه بزله وردیله کهم بگه ریوه!» به لام له پردا به دردونگی له جیی خوی راوهستا. له ناکاو گوشاری خوین گه یشته روومه تی و سوور هه لگه را.

هاواری کرد: «دهر مومه وه. خودا حافیز پینج سال ته منه نی به فیرو چوم! خودا حافیز! خودا حافیز ئالیووشا، چاره نووسم مه علوومه و ده بی برؤم. برؤن، برؤن، هه مووتان برؤن به جیمیلن، ئیتر نامه وی چاوم به هیچ کامتان بکه وی! گرووشنکا به ره و ژیانیکی تازه بال دهگری... راکیتکا، توش به خراپه یادم مه که. رهنگه به ره و پیری مهرگ بچم! په ککو ههر ده لینی مهستم!»

له ناکاو هه موویانی به جیهیشت و پویی بو وه تاغی خه وه که ی. راکیتین بولاندی: «وايه هیدی، ئیتر ههر به پیاویشمان نازانی و میشکیشی میوان نییه! با برؤین. دهنایسان له وانه یه گویمان له قیزو هوری ژنانه ی بی. ئه و هه موو گریان و نووکه نوکه ی جارزی کردم.»

ئالیووشا ئیختیاری پویشتنی دایه دهست راکیتین. له هه وشه عاره بانه یه کی سهر داپوشراو راگیرابوو. خهریک بوون خامووتیان له ملی ئه سپهکان داده مالی. چه ند کهس به له نته ره وه به ملاو به ولادا هه لده سووران. له دهر وازه ی هه وشه وه سی ئه سپیان هینا ژووری. به لام کاتیک ئالیووشا و راکیتین گه یشتته بهر پلیکانه کان، په نجه ره ی ژووری خه وه که ی گرووشنکا له ناکاو کرایه وه و هه رای له ئالیووشا کرد:

- ئالیووشچکا، سلای میتنیکای برات بگه یه نه و پینیلی به خراپه م یاد نه کا، ئه گه رچی تووشی روزه ره شیم کردووه. له زمانی منه وه پینیلی: «گرووشنکا به مروقیکی هیچوپو وچ براوه، نهک به توی دلپاک و نه جیم.» ئه وه شی پینیلی که گرووشنکا ئه وی تهنیا سه عاتیک خوشویستووه. تهنیا سه عاتیک. بلی دهیگوت هه تا ئاخری عومری ئه و سه عاته له بیر نه باته وه. ههر له بیر بی باشه!

قسه کانی به قولپی گریانه وه کوتایی پینینا و پهنجیره که ی شهق پیوه دا. راکیتین به پیکه نینه وه گوتی: «هه هه هه! میتیای براتی چاره رهش کردووه و قوری کردووه به سهریدا، پیشی ده لئ تا ئاخری عومری له بیر نه باته وه! له و دلره قی و درنده ییه!»

ئالیووشا وهلامی نه دایه وه، ههر دهتگوت گویشی لینه بووه. به په له و شان به شانی راکیتین ههنگاوی دهنایسان. بیر و خه یال دایگرتبوو و بی ئیختیار شه قاوی

هەلدیناوه. راکیتین برووسکەیهک بە دلیدا هات و قرژ بوو، وەک ئەوێ خۆی لە برینی بپژژین. بە مەبەستیکی دیکە ئالیووشای بردبوو بۆ مائی گرووشنکا، بەلام چاوه‌روانییه‌که‌ی نه‌هاتبوو دی. بە دان‌به‌خۆدا گرتن و رقه‌وه‌ دیسان گوتی: «ئەو ئەفسەرە لەهێستانییە. لە راستیدا ئەفسەر نییە. لە گومرکی سیبیریا کاریدەکرد، لە سنووری چین - پیموایە لەهێستانییەکی وردیلە و زەردەلەیه و نانی شەوێی نییە. لەبەر ئاتاجی و نه‌بوونی گرووشنکاوی وه‌بیر هاتۆتەوه و بیستووێه کۆنە ژنەکه‌ی مال و سامانیکی باشی پیکه‌وه‌ ناوه، بۆیه‌ هەله‌سوونی هیناوه‌ته‌وه - نه‌ینییەکه‌ش ئەوه‌یه.»

ئالیووشا ده‌تگوت هیچ نابیستی. راکیتین ئیتر خەریک بوو شەق بەری. بە پیکه‌نینیکی بوغزاوییه‌وه‌ گوتی: «چا بوو، تاوانباریکت نه‌جات دا! ژنیکی به‌ستۆکه‌ت هینایه‌وه‌ سەر رینگای راست! حەوت دیوت له‌ ناخی ده‌رکیشا! که‌وايه‌ ئەو په‌رچۆیه‌ی چاوه‌روانی بوو، هاته‌ دی!»

ئالیووشا به‌ دلگرانییه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ده‌مت لیک نی راکیتین.»
- که‌وايه‌ ئیستا له‌ به‌ر ئەو بیست و پینچ رۆبله‌ رقت لیم هه‌ستاوه؟ پیموایه‌ هاوړیکه‌ی خۆم فرۆشتوو؟ خۆ ده‌زانی نه‌ تۆ مه‌سیحی و نه‌ منیش یه‌هوودام.

ئالیووشا گوران‌دی: «ئاخ راکیتین، دلنیا به‌ ئەوه‌م هەر له‌ بیر نه‌مابوو، خۆت وه‌بیرت هینامه‌وه...»

بەلام راکیتین دیسان هه‌لچوو.
له‌ ناكاو ده‌نگی هه‌لینا: «سندان له‌ سەرم دا بۆ کارم، نازانم بۆ له‌خۆرا تۆم هینا؟ داوه‌شیم بۆ کارم! ئیتر له‌م کاته‌وه‌ نه‌ ده‌مناسی و نه‌ ده‌تناسم. تۆ به‌ رپی خۆت و من به‌ رپی خۆم!»

به‌ کۆلانیکیدا بایدايه‌وه‌ و له‌ تاریکه‌ شه‌ودا لیکه‌ه‌لبران. ئالیووشا له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وت و به‌ نیو کیلگه‌ و مه‌زrada رۆیشت. گه‌یشته‌وه‌ کلێسه‌.

(٤)

قانا جەلیل^٢

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌وه‌ خه‌لوه‌تگا، به‌ پینی یاسای کلێسه‌ زۆر دره‌نگ وه‌خت بوو. ده‌رگه‌وان له‌ درگایه‌کی تاییه‌ته‌وه‌ رینگای دا بچیته‌ ژووری. زه‌نگی سه‌عات نۆ لیدرابوو - له‌ دواي رۆژیکی پر له‌ خەم و دل‌خوڕپه‌ و ماتەم، کاتی هه‌سانه‌وه‌ و پشوودان بوو. ئالیووشا شه‌رمانه‌ ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ و خۆی کرد به‌ حوجره‌که‌ی هه‌زرتی پیردا. هینشتا تابووته‌که‌ هەر له‌وی داندرا‌بوو. حوجره‌که‌ که‌سی لینه‌بوو، جگه‌ له‌ باوه‌ پایسی که‌ به‌ ته‌نایی ئینجیلی به‌ سەر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. پۆرفیری تازە مریدیش که‌ شه‌ره‌ده‌ندوکه‌ و ئالۆزییه‌کانی ئەو رۆژه‌ کاسی کردبوو، له‌ وه‌تاغیکی دیکه‌ تخیل بووبوو و له‌ حەوت سالان راست بووبۆوه. ئەگەر چی باوه‌ پایسی گوئی له‌ ترپه‌ی پینی ئالیووشا بوو، به‌لام سەری هه‌لنه‌هینا. ئالیووشا رۆی بۆ سووچیک و له‌ لای راستی تابووته‌که‌ چۆکی دادا و ده‌ستیکرد به‌ دوعا و پارانه‌وه‌.

له‌ ناخه‌وه‌ ده‌کۆلا. هه‌ست و خه‌یالی ئالۆز میشکی داگرتبوو، به‌لام هه‌چکام له‌ وه‌ستانه‌ به‌ روونی خویان ده‌رنه‌ده‌خت، هەر هه‌ستی ده‌هات خولیکی به‌ میشکیدا لیده‌دا و هه‌ستیکی دیکه‌ جیگای ده‌گرته‌وه‌. به‌لام هه‌ستی به‌ چیژیکی خۆش ده‌کرد و سه‌یره‌ تووشی سه‌رسورمانیشی نه‌کرد. دیسان تابووته‌که‌ی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا دیت و ئەو ته‌رمه‌ کفن کراوه‌ش که‌ زۆری به‌ لاوه‌ خۆشه‌ویست بوو، به‌لام گریان و چزووی خەم وه‌ک به‌یانی ئازاری

2- «شاریکی به‌ناوبانگه‌ مه‌سیح یه‌که‌م مۆجزه‌ی خۆی له‌وی نواند - یانی ئاوی کرده‌ شه‌راب. تا‌میک قانا هەر به‌و شوینته‌ ده‌زانن که‌ له‌ باکووری ناسره‌ هه‌لگه‌وتوووه‌ و به‌ کاوله‌ قانا به‌ناوبانگه‌.»
(قاموسی کتیبی پیرۆز)

نە دەدا. لە گەل چوونە ژووری، لە هەمبەر تابووتە کەدا بە چۆکدا هاتبوو، وەک ئەوەی لە بەردەمی مەرقەدییکی پیرۆزدا بێ. بەلام شادی، بەلێ شادی لە دل و زەینیدا دەدرەوشایەو. تەنیا پەنجیرەیی حوجرە کە کرابوو، هەوا خەریک بوو فیتکی دەکرد. ئالیووشا لە دلێ خۆیدا گوتی: «رەنگە بۆنە کە زۆرتر بووب، بۆیە ئەو پەنجیرەیان کردۆتەو، بەلام بیریۆکەیی ئەو بۆگەنیووش کە چەند سەعات لە مەو بەر زۆر ناخۆش بوو لە بەر چاوی، ئیتر هەستی بە دامامی یان قین و رق نە دەکرد لە ناخی خۆیدا. هیور هیور دەستیکرد بە پارانەو، بەلام زوو تیگەیشت بێئختیار دەپاریتەو و ئاگای لە خۆی نییە. خەیاڵ و بیریۆکە وەک ئەستێرە سیریویان دەهات و بە سەر زەریای پۆچیەو دەشنینەو. هەر کام لەو خەیاڵانە لە ناکاو دەکوژانەو و جیبی خۆیان دەدا بە ئەستێرەییەکی دیکە. لە گەل ئەوانەشدا هەستیک کە ئاویتەیی تەواوەتی شتەکانە گیانی دادەگرت. شتیکی خۆراگر و پر لە ئۆخژن. خۆشی لەو ئاگادار بوو. هیندێ جار بە دل و گیان دوغای دەکرد، دەیویست هەموو خۆشەویستی و شوکرانەیی خۆی هەلپێژێ... بەلام کاتیک دەستیکردبوو بە پارانەو، لە ناکاو بۆ لای شتیکی دیکە دەکیشرا و لە بیری و خەیاڵدا ئەوق دەبوو. پارانەو کە و ئەوەی لە نێو پارانەو کەدا هاتبوو لە بیری دەچۆو. گویێ لە باوە پایی گرت، بەلام شەکەتی وردە وردە خەریک بوو لە گەل خەو ئاویتە دەبوو و لە پەستا وێژینگی دەدا.

سێ پۆژ دواي ئەو لە قانای جەلیل زەماوەند بوو، باوە پایی دەخویندەو. «دایکی عیسا لەوێ بوو. عیسا و شاگردەکانیشی بۆ ئەو زەماوەندە بانگهێشتن کران»³.

«زەماوەند؟... چی؟.. زەماوەندا!» لە پانتای زەینی ئالیووشادا خولی دەخوارد و دەشنییەو.

بەختەوهری پووی لە گرووشنکاش کردبوو... ئەویش چووبوو بۆ ئەو زەماوەندە.. نا، چەقۆکەیی لە گەل خۆی نەبردوو... ئەو قسەییەش تەنیا

قسەییەکی «بەژان» بوو، چاکە دەکرێ پیاو لە قسەیی ناخۆش و دژمان خۆش بێ. دەبێ خۆش بێ. قسەیی تال و ناخۆش خەم دەپەوینێ... بە بێ ئەوانە، تامل کردنی خەم و ئازار بۆ مەرۆف زۆر دژوارە. راکیتین لە کۆلانە کە ئاوا بوو. هەر کاتیک راکیتین بیری لە هەلەکانی دەکاتەو، سەر دەکا بە کۆلانیکیی تەنگە بەردا... بەلام شارێ... رینگای راست و بەرینە و وەک بلوور پووناکە و خۆریش لە نیوهری رینگادایە.. ئاخ!... ئەو چیبی دەخوینیتەو؟»

کاتیک شەراب تەواو بوو، دایکی عیسا گوتی شەرابمان نەماو... ئالیووشا گویێ لی بوو.

. ئاخ، وایە، خەریک بوو لە دەستم دەردەچوو و نەشمدەویست لە دەستم دەرچێ، ئەو کۆپلەییەم بە گیان و دل خۆش دەوێ. قانای جەلیل یە کەم مۆجزە!.. ئاخ ئەو مۆجزەییە! ئاخ ئەو مۆجزە نازەنینە! مەسیح بۆ پرسەیی خەلکی نە دەچوو. لە شادیاندا بە شداریی دەکرد. یە کەمین مۆجزەیی ئەنجامدا، تاکو بگاتە فریای شادی و خۆشیی خەلک... «هەر کە سیک خەلکی خۆش بوو، شادییەکانیشیان خۆش دەوێ...» ئەو قسەیی هەموو دەمی ئەو خوالیخۆشبوو بوو. یە کێ لە ئەندیشە سەرەکییەکانی بوو... «بە بێ شادی ژیان بوونی نییە.» میتیا دەلی... بەلێ، میتیا... «هەر شتییک باش و راستەقینە بێ، هەمیشە لیۆرپێژە لە بەخشین و لیۆردن.» زووسیم ئەوەشی دەگوت...

عیسا پێیگوت، ژنە کە من چکارم بە تۆیە؟ منیش هیشتا ئەجەلم نەهاتوو. «دایکی بە تۆ کەرەکی دەگوت: «هەر چیتان پێ دەلی، بیکەن»...

. ئەو چۆن دەلی وا بکەن، ئەو مەبەستی شادی و خۆشیی خەلکی هەژار و لیقەوماو بوو. چونکە ئەوەندە هەژار و دەستەنگن تەنانەت بۆ زەماوەندەکانیشان شەرابیان دەست ناکەوێ.

میژوونوسان دەلێن لە دەرو بەری دەریاچەیی «جینسارت» هەژار و لیقەوماوترین خەلک دەژیان، ئەوەندە هەژار کە ناتوانی بیری لیکەیتەو. بەلام دلێ مەرۆفیکیی پاکیش، دلێ دایکیکی مەزن کە دەیزانی کورەکی تەنیا بۆ بەرپووە بردنی ئەو ئەرکە پیرۆزە نەهاتوو کە پێی سپێردراو، بەلکو دلێ پاک

3- ئینجیلی یووحەننا، بەشی دووهم.

و ئاسمانییەكەى دەیتوانى ئەو چىژە پاك و بىگەردە ھەستىپىكا، كە ئەو خەلكە ساويلكە و ھەژار و رەشوروتە بۇ زەماوەندەكەيان بانگىشتىيان كرددووه. بە بزەيەكى نەرمونيانەوہ (حەتمەن ئەو زەردەخەنە نەرمەى بۇ دايكى گرتووه) گوتى: «من ھىشتا ئەجەلم نەھاتووه.» يانى بە راستى بۇ زور كوردنى شەراب ھاتە سەر زەوى؟ ھەر بۆيە پۇيشت و لە قسەى دايكى دەرئەچوو... ئاخ، ديسان دريژەى بە خویندەنەوہ دا...

«عیسا پىيگوتن، دەفرەكان پركەن لە ئاو، لىواولئو پريان كردن.» ھەرودھا پىيگوتن، ئىستا ھەليانگرن و بيانبەن بۇ مىرى كۆرەكە. ئەوانىش برديان.

«كاتى مىرى كۆرەكە لەو ئاوہى چىشت، كە بووبووه شەراب، نەيزانى ئەو شەرابە لە كوئوہ ھاتووه. [بەلام ئەو ئۆكەرانەى دەفرەكانيان پىر كرددبوو، دەيانزانى] پرووى لە زاوا كرد و پىيگوت، ھەموو كەس شەرابى باش زووتر دىنى. كاتى سەرخۆش بوون، خراپەكە دىنى، بەلام تۆ تا ئىستا شەرابە باشەكەت لە كوئى دانابوو.»

بەلام ئەمە چىيە، ئەمە چىيە؟ ئەم وەتاغە بۇ ئاوا گەورە بۆتەوہ؟... ئاخ، بەلى... زەماوەندە، شاييە... بەلى، بەلى شاييە. ئەوہش ميوانەكان، ئەوہش بووك و زاواى لاو پىكەوہ دانىشتوون، كۆرەكە ھەموو شاد و دلخۆشن، ئەى مىرى كۆر كوا؟ ئەى ئەمە كىيە، ئەمە كىيە؟ ديوارەكان ھەروا لە بەر يەك دەرەوینەوہ... كى لە سەر ئەو سفرەيە ھەلدەستى؟ چى! ئەویش لىرەيە؟ بەلام ئەو لە نيو تابووتەكەدایە... بەلام ئەویش لىرەيە. ھەستاوہ، چاوى لە منە: خەريكە دى بۇ لام.. خودايە گيان!

بەلى، ھات بۇ لای. بۇ لای ئەو، ئەو پىرە پىاوہ وردیلە و لاوازە، بە دەموچاوہ چرچولۆچەكەيەوہ، نەرم و شاد پىدەكەنى. ئىتر تابووتەكە لەوئى نەمابوو. ھەر ئەو جلانەشى لە بەردا بوو كە دوینى لەگەليان دانىشتبوو، ئەو كاتەى كە زيارەتكەران دەوهریان دابوو. كفنى پىوہ نەبوو، چاوى برىقەى

دەھات. كەوايە ئەوہ چى بوو؟ ئەویشيان بۇ ئەو زەماوەندە بانگەيشت كرددووه؟ ئەویش لە زەماوەندى كەنعاندا بەشدارىي كرددووه.

گوئى لە دەنگىكى ئارام بوو لە ژوور سەرى دەيگوت: «بەلى كورم، منىشيان بانگەيشت كرددووه. بانگيان كرددووم و ھىتاويائم. بۆچى لىرە خۆت شاردۆتەوہ؟ وەرە تۆش لەگەلمان كەوہ.»

دەنگى خۆى بوو، دەنگى باوہ زووسىما. راست خۆى بوو، چونكە ھەر ئەو بوو بانگى كرد! پىرى كلپسە دەستى ئالىووشاى گرت و ھەليستاندە سەر پى، ئەویش بە پىوہ راوہستا.

پىرەپىاوى لەرولاواز لە دريژەى قسەكانىدا گوتى: «شادى دەكەين. شەرابى تازە دەخۆينەوہ، شەرابى تازە و جيژنى گەورە، ئەو ھەموو ميوانەت ديوہ؟ ئەوہش بووك و زاوا. ئەوہش مىرى زانا كە لە شەرابە تازەكە دەچيژى. بۇ ئاوا چاوت تىبىريوم؟ پىوازيكە داوہتە دەست سوالكەريك، بۆيە منىش لىرەم. زور كەسىش لىرەن كە لە پىوازيكەيان زياتر نەكردۆتە خىر. تەنيا پىوازيك... بۇ تەواوى كرددەوہكانمان چىيە؟ تۆش كۆرەكەم، كۆرە دلسۆزەكەم، تۆش فىر بووى كە ئەمرو پىوازيك بەدەيتە دەست ژنىكى برسى. كۆرە خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە، خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە رامەوہستە!... «خۆرەكەمانت» دىتووه، دىووتە «ئەو» خۆرە پروناكە؟»

ئالىووشا منجاندى: «دەترسم... ناویرم چاوى لىبەكەم.» لى مەترسە. «ئەو» لە گەورەبيدا پىشكۆيە و لەبەر مەزنى بەسامە. بەلام لە رادەبەدەر دلۆقان و خاوەن بەزەبيە. لە ريگای خۆشەويستىيەوہ خۆى كردۆتە شىوہى ئىمە و لەگەل ئىمە شادى دەكا. ئاو دەكاتە شەراب لەبەر ئەوہى ميوانەكان بەزم و جيژنەكەيان لى تال نەبى و چاوہروانى ميوانى تازەيە. بەردەوام ميوانى تازە بانگەيشت دەكا و ھەتا دنيا بە دنيايە ئەوہ كارىەتى. ديوتە شەرابى تازە دىنن. ئەوہ پەرداخەكان ريز دەكەن و دەيانھينن.

شتىك له دلى ئاليووشادا درهوشايهوه، له پرىكدا دلى كهىلى ژان بوو و فرمىسكى شادى له چاويدا قهتيس ما... دهستى كيشا، هاوارىكى كرد و له خه و راجلهكى.

ديسان تابوت و پهنجهرى ئاوه لا و خویندنى ئارام و لهسهرهخوى ئىنجيل. بهلام ئاليووشا گوپى له خویندنى ئىنجيل نهبوو. سهيره له سهر چوك خهوى ليكهوتبوو، بهلام ئىستا به پيوه بوو. له ناکاو به سى ههنگاو خيرا و بههيز رویشت بو لای تابوتهكه. دهتگوت بو پيشهوه پالى پيوه دهنين. شانى له شانى باوه پايى درا، به بى ئهوهى بزاني. باوه پايى تاوى چاوى له سهر كتيبهكه هه لگرت، بهلام چونكه ديتى ئاليووشا تووشى شله ژانئىكى سهير بووه، له ناکاو سهرى بو لايهكى ديكه وهرسووراند. ئاليووشا چاوى له تابوتهكه برى. مردوويهكى كفن كراو به ئارامى له نيو تابوتهكهدا راکشابوو، ميدالئىكى به سهر سينگهوه بوو و كلاويكى تيژى به خاچى ههشت گوشهوه له سهر نرابوو. ههر ئىستا گوپى له دهنگى بووبوو: ئهوه دهنگهش ههر وا له گوپيدا دهرزىنگايهوه. گوپى راگرتبوو و ههروا چاوهري بوو قسه بكا، بهلام له ناکاو وهرسوورا و له حوجرهكه چووه دهري.

تهنانهت له سهر پليكانهكانيش رانهوهستا و به ههلهداوان چووه خواري. گيانى له ناخهوه قولپى دها بو ئازادى و پرگار بوون ئوقرهى لي برابوو. ميچى ئاسمان، پر بوو له ئهستيرهى گهش و بهسريوه، بهرين و بىسنور له ژوورسهرى راخرابوو. كاكهشان به دوو پووبارى شيرى به نيوان ئاسماندا ههتا ئاسو درویشت. شهويكى ئارام و فينك و بىخشپه زهويى له خويهوه پيچابوو. گومبهزى و بارووى زيرينى كليسهى گوره له ههمبهر ئاسمانى پيروزدا ددرهوشايهوه. گولالهى گهش و پاراوى پايىزى له نيو باغچه و ديرواى ههوشهى كليسهدا مليون به لارهوه نابوو. كروكيپى زهوى دهتگوت له گهله بیدهنگى ئاسمان ئاويته بووه. پازى زهوى له گهله پازى ئهستيران ليك گريدرابوو... ئاليووشا چاوى به مؤلهق ويستاوى له بهر پيى خوى برى. له ناکاو خوى دا به عهرزيدا.

نهدهزانى بو دهبهوى زهوى له ئاميز بگرى. نهدهزانى بو ئاوا تامهزرويه زهوى راموسى و سهرلهبهرى خاكهكهى ماچبكا. بهلام له گهله پرمهپرمى گريان ليوى به عهرزهكهوه نا و به فرمىسكى چاوى ئاويدا، له ناخى دل و گيانهوه برياريدا و سویندى خوارد خویشى بوى و ههتا دنيا به دنيايه ئهوه خوشهويستيهى به دلبيهوه گریدا. «زهوى به فرمىسكى شادى پاراو كهن و ئهوه فرمىسكانهشتان خوشبوئ.» له ناخيدا بوو به زايهله. به سهر چيدا دهگريا؟ ئاخ، وا جهزم بووبوو تهنانهت به سهر ئهستيرهكانى ئاسمانيشدا دهگريا كه به ئاسمانهوه ددرهوشانهوه. «ئهوه جهزم بوونه تووشى شهرمهزارى نهكرد.» دهتگوت له تهواوى ئهوه دنيا بيژماره خداوه تالهتيشك ههلواسراوه و گيانى خوى به ههمويانهوه گریدهدا و گيانى «له پيوهندي له گهله دنياكانى ديكه» وهلهرزىن كهوتبوو. دهيويست له ههموو كهس خوش بى و له ههموو شتىك داواى لييووردن بكا. ئاخ، نهك ههر بو خوى، بو تهواوى مرؤقايهتى، له بهر ههموو كهس و ههموو شتىك. «خهلكانىش دوعا بو من دهكهن.» ديسان له گيانيدا بوو به زايهله. سات له دواى سات به روونى و به شيويهكى ههستينكراو شتىكى خوراگر و بهرين وهك كهپرى ئاسمان به پوحيهوه پيوهند دهدرا. دهتگوت بيروكهيهك ههوسارى زهينى به دهستهوه گرتووه و ههتا ئاخري عومرى و ههتا دنيا به دنيايه بهردهوامه. لاويكى بيهيژ بوو كاتى كهوت به عهرزيدا، پياويكى ئازا و بهجهرگ ههستايه سهر پى. ئهوهشى ههر له پر و له كاتى جهزم بوون و حال لي هاتنهكهيدا ههستينكرد. ههتا ئاخري تهنهنيشى ئهوه كاتى له بير نهچووه. له دواى ئهوه، به ئيمانىكى شاراووه و بههيز له وتهكانيدا، دهتگوت: «لهوه كاتهدا كهسيك روحي دهلاواندمهوه.»

له دواى سى رۆژ به پيى وهسيهتى پيرى كليسه كه پيى گوتبوو «دهست له ژيانى تهركه دنيايى هه لگره» كليسهى بهجيهيشت.

